

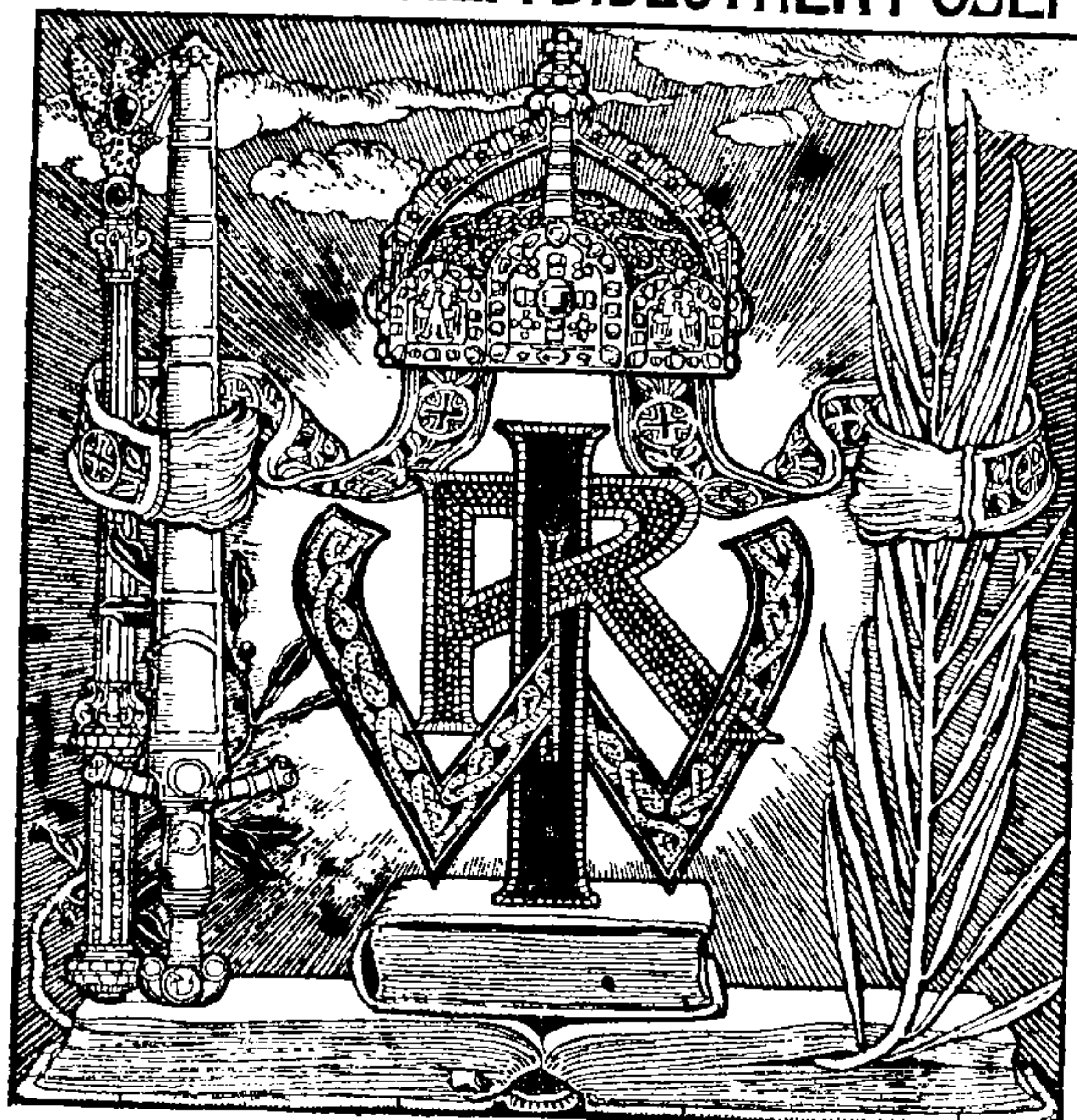
BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU

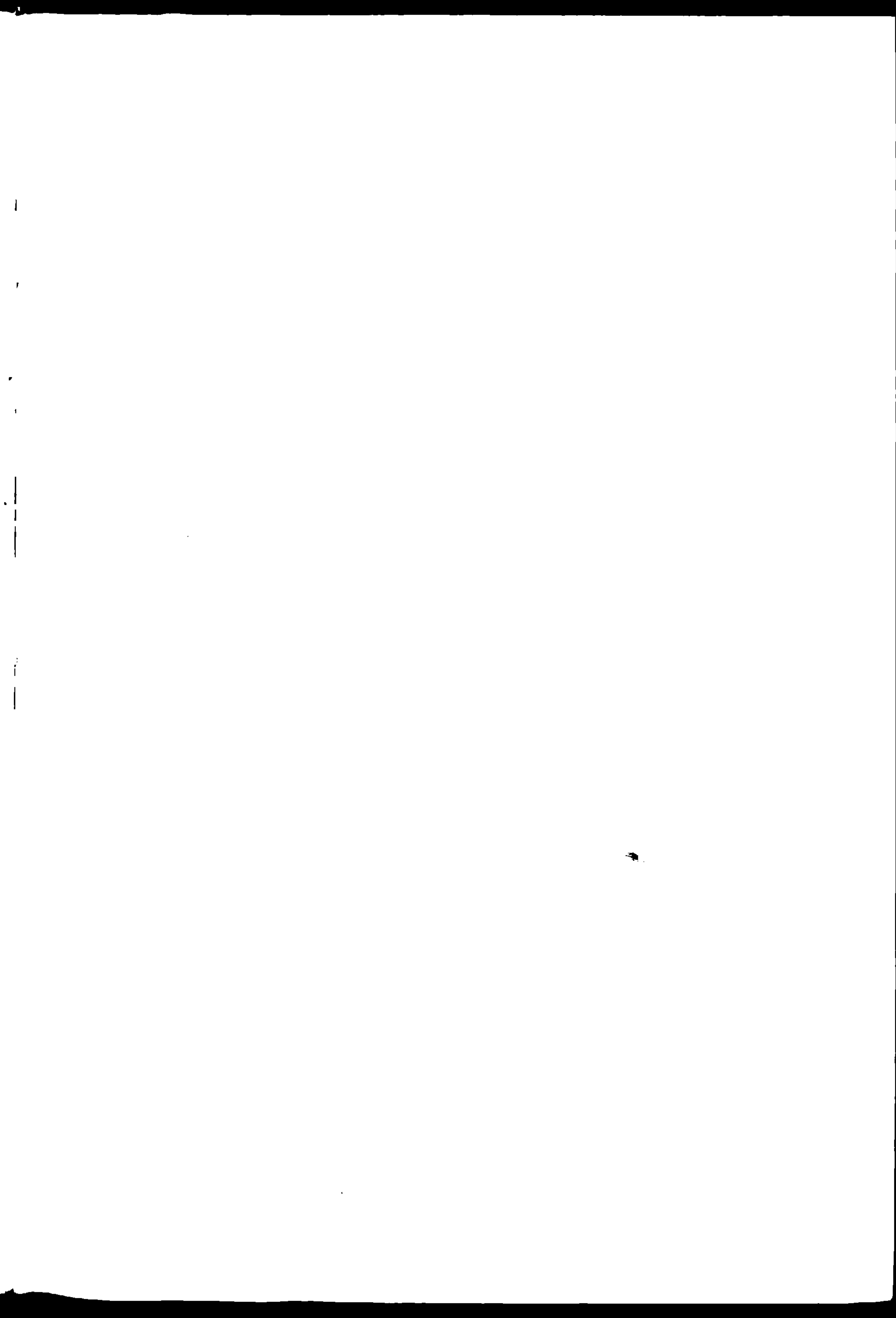

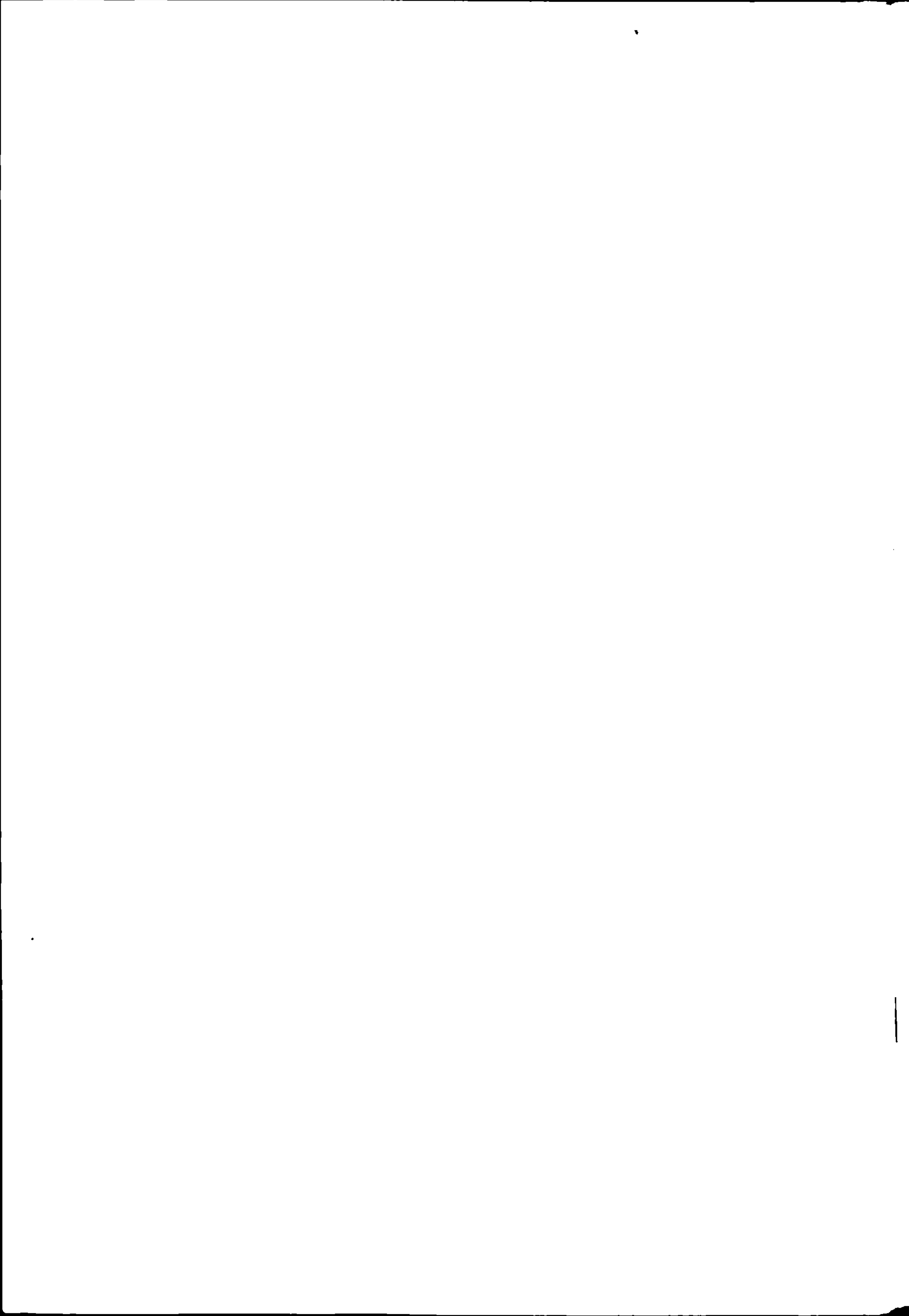
98365.40

TYLKO DO KORZYSTANIA
NA MIEJSCU

KAISER-WILHELM-BIBLIOTHEK-POSEN

1912. 4681.

Dr. Friedrich Lorentz.

SLOVINZISCHES WÖRTERBUCH.

Zweiter Teil.

P—Z.

Orts- und Personennamen. Nachträge. Unsichere Wörter.

Издание
Отдѣленія Русскаго Языка и Словесности Императорской Академіи Наукъ.

ST. PETERSBURG.

BUCHDRUCKEREI DER KAISERLICHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN.

(Wass. Ostr., 9 Lin., № 12).

1912.

4018'

Dr. Friedrich Lorentz.

SLOVINZISCHES WÖRTERBUCH.

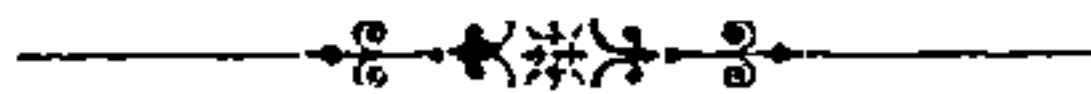
Zweiter Teil.

P—Z.

Orts- und Personennamen. Nachträge. Unsichere Wörter.

Издание

Отдѣленія Русскаго Языка и Словесности Императорской Академіи Наукъ.

ST. PETERSBURG.

BUCHDRUCKEREI DER KAISERLICHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN.

(Wass. Ostr., 9 Lin., № 12).

1912.

Gedruckt auf Verfügung der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften.
September 1912.

Beständiger Sekretär, Akademiker *S. Oldenburg*.

VORWORT.

Indem ich mit dem vorliegenden zweiten Teil des Wörterbuchs meine speziell dem Slovinzischen gewidmeten Arbeiten abschliesse, kann ich nicht umhin, mich über die Frage der Stellung dieser Sprache zu den verwandten Dialekten des östlichen Pommerns und nördlichen Westpreussens zu äussern.

Während ich früher der Meinung war, dass das Pomoranische—unter diesem Namen möchte ich die slavischen Dialekte der genannten Gegenden zusammenfassen—in zwei einander gleichgeordnete Dialekte, das Slovinzische und das Kaschubische, zerfalle, bin ich jetzt, nachdem ich die westpreussischen Dialekte näher kennen gelernt habe, anderer Ansicht geworden. Wenn ich auch jetzt noch geneigt bin, dem Slovinzischen eine gewisse Sonderstellung zuzuerkennen, die Teilung des Pomoranischen in Slovinzisch und Kaschubisch kann ich nicht mehr aufrecht erhalten. Ohne auf die Gründe einzugehen, die auseinanderzusetzen an dieser Stelle zu weit führen würde, will ich hier nur bemerken, dass ich jetzt das Pomoranische auf Grund von Erhaltung und Verlust der echten Quantitätsverschiedenheiten in Nord- und Südpomoranisch teile. Zum Nordpomoranischen gehören die Dialekte der Kreise Stolp, Lauenburg, Putzig, des grössten Teils des Kreises Neustadt und kleiner Teile der Kreise Danziger Höhe und Karthaus, die übrigen Dialekte gehören zum Südpomoranischen. Das Nordpomoranische zerfällt dann weiter in zwei Gruppen, das Slovinzische und das Nordkaschubische.

Das Nordkaschubische steht nun in Lautstand und Flexion im grossen Ganzen auf derselben Grundlage wie die südpomoranischen Dialekte, das

Slovinzische dagegen weist mehrere Erscheinungen auf, die dem Polabischen eigentümlich waren. Um die Stellung des Slovinzischen genau zu bestimmen, wäre es wichtig, wenigstens etwas von den ausgestorbenen Dialekten der Ostseeländer zu kennen. Vielleicht wird uns diese Kenntnis noch durch eine Durchforschung der urkundlich überlieferten slavischen Namen und Wörter erschlossen werden, für den Augenblick aber wird man besser thun, sich der Hypothesen, denen doch die rechte Grundlage fehlt, zu enthalten.

F. Lorentz.

Karthaus in Westpreussen,
im September 1912.

P.

p s. bā.

pāčkă -hī *fem.* Päckchen, Packet.

pādăc *Prs.* pādă *Prt.* pādalo *verb. imperf.* regnen.

Komposita:

fpādăc *verb. imperf.* hineinregnen.

přepādăc *verb. imperf.* durchregnen.

pādăc *Prs.* pǎuḍa [Kl. H. St. Wslz.] páḍa [Vi.] -dōš
Prt. pǎuḍe·uḷ [Kl. H. St. Wslz.] páḍe·uḷ [Vi.] pādā
Imp. padē·u *verb. imperf.* fallen.

Komposita (Inf. -pādăc Prs. -'pāḍa -pǎuḍōš [Kl. H. St. Wslz.] -páḍōš [Vi.] Prt. -'pādē·uḷ Imp. -pādē·u):

fpādăc *verb. imperf.* hineinfallen.

napādăc *verb. imperf.* anfallen, überfallen.

popādăc *verb. imperf.* in etwas verfallen, geraten.

přapādăc *verb. imperf.* 1. auf etwas stossen; 2. vorfallen,
 sich ereignen.

přepādăc *verb. imperf.* hindurchfallen, verschwinden.

rospādăc *verb. imperf.* sa zerfallen.

spādăc *verb. imperf.* herabfallen.

vāpādăc *verb. imperf.* 1. herausfallen, ausfallen; 2. hervor-
 stürzen, einen Ausfall machen.

vopādăc *verb. imperf.* abfallen, herabfallen.

voṭpādăc *verb. imperf.* abfallen, abtrünnig werden.

vupādăc *verb. imperf.* hinfallen.

zapādăc *verb. imperf.* verfallen, einfallen, versinken; za-
 pādăc sa einfallen, sich senken.

padajõuci s. padajõuci. *H. Vi. St. Wslz.*

padajõuci -cã -cè *adj.* regnerisch. *Kl.*

padãlni -nã -nè *adj.* regnerisch. *Kl. H. St. Wslz.*

padãlni s. padãlni. *Vi.*

padlãvi -vã -vè *adj.* zum Fallen geneigt, nicht sicher stehend. *Oslz.*

padlãvi s. padlãvi. *Wslz.*

pãgõrkã -hĩ *I.* pagõrkõu *fem.* Hügel, Anhöhe.

pagõrkõvãti -tã -tè *adj.* hügelig.

pãgõuzz -õzzã *L.* pagõuzzã *Pl. I.* -zmĩ *masc.* Spannagel.

pãxt -tã *Pl. G.* pãxtõu *masc.* 1. die Pacht, das Pachten; 2. der Pachtzins.

paytãc *Prs.* pãxtũjã *Prt.* paytõ'ul *verb. imperf.* pachten, in Pacht nehmen.

Komposita:

vãpaytãc *verb. perf.* verpachten.

zãpaytãc *verb. perf.* verpachten.

paytãrõu -řõvi -vã -vè *adj. poss.* dem Pächter gehörig.

paytãrřvõ -vã *ntr.* die Pächter.

paytãrřhi -kã -hè *adj.* den Pächter betreffend.

paytãrčĩn -čĩni -nã -nè *adj. poss.* der Pächterin gehörig.

pãxtĩngã s. pãxtungã.

pãxtõrkã -hĩ *I.* paytãrkõu, -tãrkõu *fem.* 1. die Frau des Pächters; 2. die Pächterin.

pãxtõř -ařã, -ãřã *L.* paytãřũ *Pl. I.* -řmĩ *masc.* Pächter.

pãxtungã -nhĩ *I.* paytĩ'ngõu *D. L. Du. N.* -nzã *Pl. N.* -nhĩ *G.* -tĩng *fem.* die Pachtung, das gepachtete Grundstück.

paytõõvãc *Prt.* paytõõvõ'ul s. paytãc. *Kl. Vi.*

paytõõvi -vã -vè *adj.* die Pacht betreffend.

pãĩčĩnã -nã *I.* pãĩčĩnõu [*Kl. H. Vi.*] -čĩnõu [*St.*] -čĩ'nõu [*Wslz.*] *Pl. G.* -čĩn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -čĩn [*St.*] *fem.*

1. Ruder; 2. Spinnengewebe, Spinnennetz.

pãĩčĩznã -nã *fem.* Spinnengewebe, Spinnennetz.

pãĩčĩ -čã -čè *adj.* die Spinnen betreffend.

pãĩkõu -kõvi -vã -vè *adj. poss.* Spinnen-.

pāik -kā *Pl. G. paikōu masc.* Spinne.

*pājāc *verb. iter. zu pūojic.*

Komposita (Inf. -pājāc Prs. -'pāja -pājōš [Kl. H. St. Wslz.] -pājōš [Vi.] Prt. -'pājə·ul Imp. -pājə·u):

fpājāc *verb. imperf.* einflößen.

napājāc *verb. imperf.* tränken.

přapājāc *verb. imperf.* anfügen.

spājāc *verb. imperf.* zusammenfügen.

vopājāc *verb. imperf.* trunken machen, berauschen.

vupājāc *verb. imperf.* trunken machen, berauschen.

pājōšk -kā *masc.* kleine Spinne.

pāk -kū *L. pakū Pl. L. -céχ masc.* 1. Packet; 2. Pack, Gesindel.

pākā -hī *fem.* Packet.

pakāc *Prs. pākūja Prt. pakə·ul verb. imperf.* packen; pakāc sa sich packen, fortgehen.

Komposita:

fpakāc *verb. perf.* einpacken, hineinpacken.

napakāc *verb. perf.* vollpacken.

pəpakāc *verb. perf.* bepacken.

přapakāc *verb. perf.* beipacken.

přepakāc *verb. perf.* umpacken, anders packen.

rəspakāc *verb. perf.* auspacken.

spakāc *verb. perf.* zusammenpacken.

vāpakāc *verb. perf.* auspacken, abpacken.

vəpakāc *verb. perf.* bepacken.

vupakāc *verb. perf.* gut einpacken.

zapakāc *verb. perf.* einpacken, verpacken.

*pakāvāc *verb. iter. zu pakāc.*

Komposita (Inf. -pakāvāc Prs. -'pakāva -pakāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -kāvōš [Vi.] Prt. -'pakāvə·ul Imp. -pakāvə·u):

fpakāvāc *verb. imperf.* einpacken, hineinpacken.

přapakāvāc *verb. imperf.* beipacken,

přepakāvāc *verb. imperf.* umpacken.

rəspakāvāc *verb. imperf.* auspacken.

spakāvāc *verb. imperf.* zusammenpacken.

vāpakāvāc *verb. imperf.* auspacken, abpacken.

vəpakāvāc *verb. imperf.* bepacken.

zapakāvāc *verb. imperf.* einpacken, verpacken.

pakə·istvə -vā *ntr.* Gepäck.

pakə·iznā -nā *fem.* Pack, Gesindel.

pākt -tū *Pl. G.* pāktōu *masc.* Vertrag.

pāktērāc *Prs.* pāktērūjā *Prt.* pāktērə·ul *Imp.* pāktērə·u *verb. imperf.* paktieren, verhandeln, einen Vertrag schliessen.

pāktērūəvāc *Prt.* pāktērūəvə·ul s. pāktērāc. *Kl. Vi.*

pakūnk -kū *masc.* Gepäck. *Kl. H. Vi.*

pakūnk -ū·nkū s. pakūnk. *Wslz.*

pakūəvāc *Prt.* pakūəvə·ul s. pakāc. *Kl. Vi.*

pakūnk s. pakūnk. *St.*

pakēt -ētū *Pl. L.* -cěχ *masc.* Packet.

*pālāc *verb. iter.* zu pālec.

Komposita (Inf. -pālāc Prs. -'pāla -pāulōš [Kl. H. St. Wslz.] -pāolōš [Vi.] Pvt. -'pālə·ul Imp. -pālə·u):

fpālāc *verb. imperf.* 1. einbrennen; 2. schlagen.

napālāc *verb. imperf.* 1. einheizen; 2. aufbrennen, durch Brennen befestigen.

poṭpālāc *verb. imperf.* anheizen.

přāpālāc *verb. imperf.* anbrennen (tr.); přāpālāc sṁ an-brennen (intr.).

přepālāc *verb. imperf.* 1. durchwärmen; 2. durchbrennen, verbrennen (tr.); 3. überheizen; přepālāc sṁ 1. sich durchwärmen; 2. durchbrennen, verbrennen (intr.).

rəspālāc *verb. imperf.* anzünden, in Flammen setzen; rəspālāc sṁ sich erhitzen, entzünden.

vāpālāc *verb. imperf.* ausbrennen (tr.); vāpālāc sṁ ausbrennen (intr.).

vəpālāc *verb. imperf.* versengen, verbrennen.

vupālāc *verb. imperf.* abbrennen (tr.); vupālāc sa ab-
brennen (intr.).

zapālāc *verb. imperf.* anzünden; zapālāc sa sich ent-
zünden.

pālāšt -tū *L.* palāštū *Pl. L.* -cēχ *masc.* Palast.

palāštūvī -vā -vē *adj.* den Palast betreffend.

palācā -cā *A.* pālācā *Pl. I.* -cmī *fem.* Stock. *Oslz.*

palāčkā -hī *A.* pālēčkā *fem.* Stöckchen. *Oslz.*

palāčnī -nā -nē *adj.* den Stock betreffend. *Oslz.*

pālācā -cā *L.* palācī *fem. s.* palāca. *Vi.*

pālāvθ -vā *Pl. N.* palāvā [*Oslz.*] -lā·vā [*Wslz.*] *G.* -līv [*H.*
Vi. St. Wslz.] -līw [*Kl.*] *ntr.* Brennmaterial.

palā·cā *Pl. G.* -lāc *s.* palāca. *Wslz.*

palā·čkā *Pl. G.* -lāčk *s.* palāčka. *Wslz.*

palā·čnī *s.* palāčnī. *Wslz.*

pālcānī -nāu -nē *adj.* aus Palten, Rasenstücken bestehend.

pālcātī -tā -tē *adj.* mit Fingern versehen.

Komposita:

dlūgopālcātī mit langen Fingern, langfingerig.

krōutkopālcātī mit kurzen Fingern, kurzfingerig.

šļescpālcātī mit sechs Fingern.

štērāpālcātī mit vier Fingern.

třāpālcātī mit drei Fingern.

pālēc *Prs.* pāuļā [*Kl. H. St. Wslz.*] pāoļā [*Vi.*] -līš *Prt.* pāu-
lēl [*Kl. H. St. Wslz.*] pāoļēl [*Vi.*] pālālā *Imp.* pālā *verb.*
imperf. brennen, heizen; pālēc sa brennen, in Flammen stehen.

Komposita (Inf. -pālēc Prs. -'pāļā -pāuļīš [Kl. H. St. Wslz.]
-pāoļīš [Vi.] Prt. -'pālēl Imp. -'pālā):

fpālēc *verb. perf.* 1. einbrennen; 2. schlagen. — Jānīm
rāzā vōn-mjā-fpāuļēl f-pāsk.

napālēc *verb. perf.* 1. aufbrennen, durch Brennen befesti-
gen; 2. einheizen.

pəpālēc *verb. perf.* nach einander verbrennen (tr.); pəpā-
lēc sa nach einander verbrennen (intr.).

pøtpālēc *verb. perf.* anheizen.

přäpālēc *verb. perf.* anbrennen (tr); přäpālēc sǟ anbrennen (intr.).

přepālēc *verb. perf.* 1. durchwärmen; 2. durchbrennen, verbrennen (tr.); 3. überheizen; přepālēc sǟ 1. sich durchwärmen; 2. durchbrennen, verbrennen (intr.).

røspālēc *verb. perf.* anzünden, in Flammen setzen; røspālēc sǟ sich erhitzen, entzünden.

spālēc *verb. perf.* verbrennen (tr.); spālēc sǟ verbrennen (intr.).

vǎpalēc *verb. perf.* ausbrennen (tr.); vǎpalēc sǟ ausbrennen, zu Ende brennen (intr.). — Ta-rēnǎ mǔšī bǎc vǎ-pǎlǔenǎ.

vøpālēc *verb. perf.* versengen, verbrennen.

vupālēc *verb. perf.* abbrennen (tr.); vupālēc sǟ abbrennen (intr.).

zapālēc *verb. perf.* anzünden; zapālēc sǟ sich entzünden.

pālěčkǎ -hǐ *I. palǎčkou fem. s. palǎčka. Vi.*

paliečńik -ikǎ *masc. Fingerhut.*

pālmǎ -mǎ *fem. Palme. Kl. H. St. Wslz.*

pǎlmùøvī -vǎ -vè *adj. die Palmen betreffend; pǎlmùøvǎ nézielǎ Palmsonntag.*

pālòug *s. pālòug. H. Vi. St. Wslz.*

palòugøvǎti *s. palòugøvǎti. H. Vi. St. Wslz.*

palòugùøvī *s. palòugùøvī. H. Vi. St. Wslz.*

pālòušk *s. pālòušk. H. Vi. St. Wslz.*

pālòug -gǎ *Pl. G. palòugou, -lǎgou masc. Bügel. Kl.*

palòugøvǎti -tǎ -tè *adj. bügelartig, krumm. Kl.*

palòugùøvī -vǎ -vè *adj. den Bügel betreffend. Kl.*

pālòušk -kǎ *masc. Bügel. Kl.*

pāltǎ -tǎ *fem. Palte, abgestochenes Stück Rasen. Kl. H. St. Wslz.*

pālúšk -kǎ *masc. Fingerchen.*

pamjǎtǎc *Prs. pāmjaṭǎ pamjǎtòš Prt. pāmjaṭø·ul pamjaṭǎ verb. imperf. im Gedächtnis behalten, gedenken.*

Komposita (Inf. -pamjātāc Prs. -'pamjāta -pamjātōš Prt. -'pamjāto·ul):

pəpamjātāc *verb. perf.* lange gedenken.

přepamjātāc *verb. perf.* ganz vergessen.

spamjātāc *verb. perf.* im Gedächtnis behalten, sich merken.

zapamjātāc *verb. perf.* vergessen.

pamjātāñe -ñā *ntr.* die Erinnerung.

pamjātkā -hī *A. pāmjātkā fem.* das Gedächtnis, Andenken.

pamjātlāvi -vā -vē *adj.* ein gutes Gedächtnis habend. *Oslz.*

pamjātlā·vi *s. pamjātlāvi. Wslz.*

pamjātnī -nāu -ně *adj.* denkwürdig.

panāc *Prs. pānāja panūjēš Prt. panə·ul verb. imperf.* Herr sein, herrschen.

Kompositum (Inf. -panāc Prs. -'panāja Prt. -panə·ul):

vəpanāc *verb. perf.* beherrschen.

panāřec *Prs. pānařa panāřiš Prt. pānařel panařālā verb. imperf.* Pfänder sein.

panāřhī -kā -hē *adj.* den Pfänder betreffend.

panāstvə -vā *ntr.* die Herrschaft, Herr und Herrin. *Oslz.*

panāščin -činī -nā -ně *adj. poss.* der Herrin gehörig. *Oslz.*

panāškā -hī *A. pāñēškā fem.* Herrin. *Oslz.*

panā·stvə *s. panāstvə. Wslz.*

panā·ščin *s. panāščin. Wslz.*

panā·škā *Pl. G. -nāšk s. panāška. Wslz.*

paníččin -činī -nā -ně *adj. poss.* der Herrin gehörig.

paníčkā -hī *fem.* Herrin.

paníshī -kā -hē *adj.* herrschaftlich; paníshī stōun der Adelstand, Adel.

paníščin -činī -nā -ně *adj. poss.* der Herrin gehörig.

paníškā -hī *fem.* Herrin.

panəšāuc *s. panəšāuc. Vi.*

panəšāuc *Prs. pānəšeja panəšiejēš Prt. pānəšə·ul -šā -šeli Part. Prt. panəšālī verb. imperf.* ein Herr werden, ein stolzes, hochmütiges, herrisches Wesen annehmen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

spanošaŭc *verb. perf.* hochmütig, herrisch werden.

panovñictvø -vã *ntr.* die Herrscher. *H. Vi. Wslz.*

panovñichĩ -kã -hẽ *adj.* den Herrscher betreffend. *H. Vi. St.*

panovñičĩ -čã -čẽ *adj.* den Herrscher betreffend. *H. Vi. St.*

panovñictvø *s.* panovñictvø. *Wslz.*

panovñichĩ *s.* panovñichĩ. *Wslz.*

panovñičĩ *s.* panovñičĩ. *Wslz.*

panownictvø *s.* panovñictvø. *Kl.*

panownichĩ *s.* panovñichĩ. *Kl.*

panowničĩ *s.* panovñičĩ. *Kl.*

panuøšec *Prs.* pãnoša panuøšiš *Prt.* pãnošel panøšãlã *verb. imperf.* sa sich als Herr aufspielen, stolz, hochmütig, herrisch sein.

Kompositum:

spanuøšec *verb. perf.* sa den grossen Herren spielen, sich überheben.

panuøšec *s.* panøšaŭc.

panuøšoc *s.* panøšaŭc.

panuøvãc *Prt.* panuøvøul *s.* pauãc. *Kl. Vi.*

panuøvñicã -cã *fem.* Herrscherin. *H. Vi. St. Wslz.*

panuøvñičkã -hĩ *fem.* Herrscherin. *H. Vi. St. Wslz.*

panuøvñik -ikã *Pl. N. -cã masc.* Herrscher. *H. Vi. St. Wslz.*

panuøwnicã *s.* panuøvñica. *Kl.*

panuøwničkã *s.* panuøvñička. *Kl.*

panuøwnik *s.* panuøvñik. *Kl.*

pãocẽr *s.* pãucẽr. *Vi.*

pãocorkã *s.* pãucorka. *Vi.*

pãochĩ *s.* pãuchĩ. *Vi.*

pãoda *s.* pãuda. *Vi.*

pãoxnøuc *s.* pãuxnøuc. *Vi.*

pãol *s.* pãul. *Vi.*

pãolc *s.* pãulc. *Vi.*

*pãolcnĩ *s.* pãulcnĩ. *Vi.*

pãolcã *s.* pãulcã. *Vi.*

- páqlčik s. pǎqlčik. *Vi.*
 páqlčiščø s. pǎqlčiščø. *Vi.*
 páqlěk s. pǎulek. *Vi.*
 páqlnĩ s. pǎulnĩ. *Vi.*
 páqlnòuc *Imp.* pǎ·lũĩ s. pǎulnòuc. *Vi.*
 páqlòř s. pǎulòř. *Vi.*
 páqrǎ s. pǎura. *Vi.*
 páqrěčkǎ s. pǎurečka. *Vi.*
 páqsúik s. pǎusúik. *Vi.*
 páqstvø s. pǎustvø. *Vi.*
 pǎp -pǎ *Pl. G.* papóu *L.* -pjěχ *masc.* Pfaffe.
 pǎpěl -plǎ *L.* paplǔ *masc.* Pappel.
 papěr -êrǔ *masc.* 1. Papier (als Stoff); 2. ein Stück Papier.
 papěrùøvĩ -vǎ -vè *adj.* aus Papier bestehend; papěrùøvè pjóuzǎ
 Papiergeld.
 pǎpjór -ørǔ *L.* -pjeřǎ *masc.* Papier.
 papjørùøvĩ -vǎ -vè *adj.* aus Papier bestehend.
 pǎpløt -tǎ *Pl. G.* paplùøtòu *masc.* Schwätzer.
 pǎpløt -tǔ *masc.* das Schwatzen, Geschwätz.
 pǎpløtkǎ -hĩ *I.* paplùøtkòu *fem.* Schwätzerin.
 paplùøtǎc *Prs.* pǎpløcǎ paplùøcěš *Prt.* pǎpløtø·ul *verb.*
imperf. schwatzen.

Komposita:

- napaplùøtǎc *verb. perf.* viel vorschwatzen; napaplùøtǎc sǎ
 genug geschwatzt haben, sich satt schwatzen.
 pøpaplùøtǎc *verb. perf.* ein wenig vorschwatzen.
 zapaplùøtǎc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen.
 paplùøvĩ -vǎ -vè *adj.* die Pappel betreffend.
 pǎprøt -tǎ *Pl. G.* paprùøtòu *masc.* Schwätzer.
 pǎprøt -tǔ *masc.* das Schwatzen, Geschwätz.
 pǎprøtkǎ -hĩ *I.* paprùøtkòu *fem.* Schwätzerin.
 paprùøtǎc *Prs.* pǎprøcǎ paprùøcěš *Prt.* pǎprøtø·ul *verb.*
imperf. schwatzen.

Komposita: s. paplùøtac.

pārā -rā *fem.* Wasserdampf.

*pārāc *verb. iter. zu pūerc.*

Komposita (*Inf.* -pārāc *Prs.* -'pāra -pāurōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāgrōš [*Vi.*] *Prt.* -'pārē·ul *Imp.* -pārē·u):

rōspārāc *verb. imperf.* auftrennen.

vāpārāc *verb. imperf.* austrennen, auftrennen.

vōtpārāc *verb. imperf.* abtrennen.

vupārāc *verb. imperf.* abtrennen.

paradīs -īsū *masc.* Paradies.

parafjījā -jā *A.* pārāfjija *Pl. G.* -jī *fem.* Parochie, Kirchspiel.

pārcanī -nāu -nē *adj.* aus grober Leinwand bestehend.

pārcānā -nā *I.* pārcānōu [*Kl. H. Vi.*] -cānōu [*St.*] -cā·nōu [*Wslz.*] *fem.* grobes Leinenzeug.

pārcūġēl -ġlā *masc.* kleiner unsauberer Junge.

pārġūvī -vā -vē *adj.* die Schwelle betreffend.

pārġ -ġū *masc.* 1. Grind, Räude; 2. Staub, Müll, Kehricht.

pārġān -anū *masc.* Barchent.

pārġanūvī -vā -vē *adj.* aus Barchent bestehend.

pārġātī -tā -tē *adj.* rüdig, an der Räude erkrankt.

pārġatōsc -cā *L.* pārġatūscī *fem.* die Rüdigkeit, das Kranksein an der Räude.

*pārlāčīc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -pārlāčīc *Prs.* -'pārļačā -pārļačīš *Prt.* -'pārļačēl):

napārlāčīc *verb. perf.* sa sich andrängen.

pārpāčīznā *s.* parpārčizna.

pārpārčīznā -nā *fem.* Farrnkraut, Farrnkrautgebüsch.

pārpāčūvī *s.* parpōrčūvī.

pārpōč -āčū *L.* pārpañčū [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāōčū [*Vi.*] *s.* pārpōrč.

pārpōrč -čū *L.* pārpañčū, -pañčū *masc.* Farrnkraut.

pārpōrčūvī -vā -vē *adj.* das Farrnkraut betreffend.

pārpōul -olā *L.* pārpuōlū *masc.* ein glänzender Fisch.

pārsācānā -nā *fem.* Ferkelfleisch. *Oslz.*

- pārsācēznā s. parsācāna. *Oslz.*
 pārsāčinā s. parsācāna. *Oslz.*
 pārsāčīznā s. parsācāna. *Oslz.*
 pārsāčī -čā -čē *adj.* das Ferkel betreffend. *Oslz.*
 pārsāčnī -nā -nē *adj.* das Ferkel betreffend. *Oslz.*
 pārsā·cānā s. parsācāna. *Wslz.*
 pārsā·cēznā s. parsācāna. *Wslz.*
 pārsā·činā s. parsācāna. *Wslz.*
 pārsā·čīznā s. parsācāna. *Wslz.*
 pārsā·čī s. parsāčī. *Wslz.*
 pārsā·čnī s. parsāčnī. *Wslz.*
 pārsā -ācā *Pl. N.* pārsātā *ntr.* Ferkel.
 pārsē -cā *Pl. I.* -cmī *masc.* Ferkel; glūpi akē-pārsē sehr dumm.
 pārsēnī -nā -nē *adj.* das Ferkel betreffend.
 pārsēī -čā -čē *adj.* das Ferkel betreffend.
 pārsēc *Prs.* pārsā -sīš *Prt.* pārsālā *verb. imperf.* sā Ferkel werfen.

Komposita:

- pēpārsēc *verb. perf.* sā Ferkel werfen.
 vāpārsēc *verb. perf.* sā keine Ferkel mehr werfen.
 vopārsēc *verb. perf.* sā Ferkel werfen.
 pārsēčkē -kā *ntr.* kleines kümmerliches Ferkel.
 pārsnā *fem.* trächtig (von Schweinen gebraucht).
 pārsnīcā -cā *L.* pārsnīcī [*Oslz.*] -nī·cī [*Wslz.*] *fem.* Ferkelfleisch.
 pārsnīnā -nā *I.* pārsnīnōu [*Kl. H. Vi.*] -nīnōu [*St.*] -nī·nōu [*Wslz.*] *fem.* Ferkelfleisch.
 pārsnīznā -nā *fem.* Ferkelfleisch.
 pārsōk -ākā *L.* pārsōukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāokā [*Vi.*] *masc.* grosses Ferkel.
 pārsōšk -kā *masc.* Ferkelchen.
 pārsōunkā -hī *I.* pārsōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -sōunkōu [*Kl. St.*] *fem.* Zuchtsau.
 pārsōutēčkē s. parsōutečkē. *H. Vi. St. Wslz.*

pārsōutkə s. pārsōutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

pārsōūtūškə s. pārsōūtūškə. *H. Vi. St. Wslz.*

pārsōūtēčkə -kā *ntr.* kleines Ferkel. *Kl.*

pārsōutkə -kā *Pl. N.* pārsātkā *ntr.* kleines Ferkel. *Kl.*

pārsōūtūškə -kā *ntr.* kleines Ferkel. *Kl.*

pāršāstī -tā -tē *adj.* staubicht. *Oslz.*

pāršā·stī s. pāršāstī. *Wslz.*

pāršēc *Prs.* pāršā -šiš *Prt.* pāršēl *verb. imperf.* stäuben, Staub streuen.

Komposita:

napāršēc *verb. perf.* vollstäuben, mit Staub bedecken; napāršēc sạ sich mit Staub bedecken.

pəpāršēc *verb. perf.* bestäuben.

rəspāršēc *verb. perf.* auseinanderstäuben, verstreuen; rəspāršēc sạ auseinanderfliegen, sich wie Staub zerstreuen.

vəpāršēc *verb. perf.* bestäuben.

zapāršēc *verb. perf.* bestäuben, mit Staub bedecken; zapāršēc sạ sich mit Staub bedecken.

pāršēc *Prs.* pārši *Prt.* pāršālo *verb. imperf.* sạ fein schneien.

Kompositum (Inf. -pāršēc Prs. -pārši Prt. -'pəršālo):

zapāršēc *verb. perf.* sạ anfangen fein zu schneien.

pāršēznā -nā *fem.* Staub.

pārṭ -ṭū *masc.* grobe Leinwand.

pārṭēsni -nā -nē *adj.* stolz, anspruchsvoll.

pārṭēsnicā -cā *fem.* stolze, anspruchsvolle Frau.

pārṭēsník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* anspruchsvoller Mensch.

parūəpk -kā *Pl. N.* -kovjā *masc.* 1. Knecht; 2. kleines Kind, welches eben anfängt zu gehen.

parūḫēl -ḫlā *masc.* Taugenichts.

pāržēščə -čā *Pl. N.* pāržāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč [*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* alte schlechte Schwelle.

*pārřac *verb. iter.* zu pārřec.

Komposita (Inf. -pārřac Prs. -'pārřā -pāūřōš [Kl. H. St. Wslz.] -pāōřōš [Vi.] Prt. -'pārřə·ūl Imp. -pārřə·ū):

přepãřãc *verb. imperf.* durchbrühen, überbrühen.

vopãřãc *verb. imperf.* abbrühen.

zapãřãc *verb. imperf.* verbrühen, verbrennen; zapãřãc sã sich verbrühen, verbrennen.

pãřcaní -nãũ -nẽ *adj.* das Ferkel betreffend.

pãřc -cã *Pl. I. -cmĩ masc.* Ferkel.

pãřčĩ -čãũ -čẽ *adj.* das Ferkel betreffend.

pãřec *Prs.* pãřã -řĩš *Prt.* pãřel *verb. imperf.* Brühen.

Komposita:

napãřec *verb. perf.* Brühen.

popãřec *verb. perf.* nach einander abbrühen.

přepãřec *verb. perf.* durchbrühen, überbrühen.

spãřec *verb. perf.* verbrennen; spãřec sã sich verbrennen.

vopãřec *verb. perf.* abbrühen.

zapãřec *verb. perf.* verbrühen, verbrennen; zapãřec sã sich verbrühen, verbrennen.

pãřec *Prs.* pãũřã [Kl. H. St. Wslz.] páõřã [Vi.] -řĩš *Prt.* pãũřel [Kl. H. St. Wslz.] páõřel [Vi.] pãřãlã *Imp.* pãřã *verb. imperf.* paaren; pãřec sã sich paaren. — Tã-nĩmõũš kũřã s-kã-čõũ pãřec. Tẽn-bjãũlĩ dũvõk χciẽ-sã pãřẽ s-tõũ-mõdrõũ dũ-vjĩcõũ.

Komposita (Inf. -pãřec Prs. -'pãřã -pãũřĩš [Kl. H. St. Wslz.] -pãõřĩš [Vi.] Prt. -'pãřel Imp. -'pãřã):

popãřec *verb. perf.* alles nach einander paaren; popãřec sã sich paaren.

spãřec *verb. perf.* paaren; spãřec sã sich paaren.

zapãřec *verb. perf.* sã anfangen sich zu paaren.

pãřk -kũ *masc.* das Schnauben, Schnaufen.

pãřkãc *Prs.* pãřkã -kõš *Prt.* pãřkõũl põrkã *Imp.* pãřkõũ *verb. imperf.* 1. schnauben, schnaufen; 2. rotzen.

Komposita (Inf. -pãřkãc Prs. -'põrkã -pãřkõš Prt. -'põrkõũl Imp. -pãřkõũ):

popãřkãc *verb. perf.* ein wenig schnauben, schnaufen.

respãřkãc *verb. perf.* sã laut schnaufen.

vãpãrkãc *verb. perf.* sa sich ausschnauben, ausrotzen.

zapãrkãc *verb. perf.* anfangen zu schnauben.

pãs -sã *L. pasũ Pl. I. -smĩ masc.* Gürtel.

pasãc *Prs. pãsũja Prt. pasõ·ul verb. imperf.* 1. passen, passend sein, anstehen, sich schicken; 2. passen beim Kartenspiel; 3. warten, lauern; pasãc sa sich passen, schicklich sein, geziemen. — Tõn-klẽjd mjã-nepasũja. Jã-nĩmoga špẽlãc, jãu-muša pasãc. Tẽn-kũet pasũja nã-mãšã. Ksãzejũ sa-nepasũja kãrtã de-špelãñã.

Komposita:

põpasãc *verb. perf.* nach einander passen (beim Kartenspiel).

přepasãc *verb. perf.* die rechte Zeit verpassen, versäumen, sich verspäten. — Jã-přepasõ·ul ten-čãs: ga-jã-přãšet, nĩxt nĩebel tã.

võpasãc *verb. perf.* bewachen.

zapasãc *verb. perf.* verpassen, verfehlen, nicht treffen. — Jã-zapasõ·ul tẽn-võuz ã-nušel pjẽška jíc.

*pasãc *verb. iter.* zu pãsac pãša.

Komposita (Inf. -pasãc Prs. -'pasũja Prt. -pasõ·ul Imp. -pãso·u):

põtpasãc *verb. imperf.* aufschürzen, untergürten.

přãpasãc *verb. imperf.* angürten, umgürten.

přepasãc *verb. imperf.* umgürten.

rõspasãc *verb. imperf.* aufgürten.

võpasãc *verb. imperf.* umgürten.

võtpasãc *verb. imperf.* abgürten.

pãsãc *Prs. pãša -šẽš Prt. pãso·ul verb. imperf.* gürten, umgürten.

Komposita:

põtpãsãc *verb. perf.* untergürten, aufschürzen.

přãpãsãc *verb. perf.* angürten, umgürten.

přepãsãc *verb. perf.* umgürten.

rõpãsãc *verb. perf.* aufgürten.

võpãsãc *verb. perf.* nmgürten.

võtpãsãc *verb. perf.* abgürten.

pāsāc *Prs.* pāusa [Kl. H. St. Wslz.] pāosa [Vi.] -sōš *Prt.* pāu-se·ul [Kl. H. St. Wslz.] pāose·ul [Vi.] pāsā *Imp.* pāse·u *verb. imperf.* hüten, weiden, füttern.

Komposita (*Inf.* -pāsāc *Prs.* -'pāsa -pāusōš [Kl. H. St. Wslz.] -pāosōš [Vi.] *Prt.* -'pāse·ul *Imp.* -pāse·u):

napāsāc *verb. imperf.* lange weiden lassen, satt füttern;

napāsāc sa sich satt fressen.

pəpāsāc *verb. imperf.* unterwegs füttern.

pətpāsāc *verb. imperf.* mästen.

přapāsāc *verb. imperf.* abhüten, abweiden.

přepāsāc *verb. imperf.* überfüttern.

respāsāc *verb. imperf.* auf der Weide mästen.

spāsāc *verb. imperf.* abweiden.

vāpāsāc *verb. imperf.* abweiden, abhüten.

vəpāsāc *verb. imperf.* mästen, satt füttern; vəpāsāc sa sich satt weiden.

vupāsāc *verb. imperf.* fett mästen.

zapāsāc *verb. imperf.* durch Hüten auf nasser Weide die Tiere krank werden lassen; zapāsāc sa auf nasser Weide krank werden.

*pasāvāc *verb. iter.* zu pasāc.

Komposita (*Inf.* -pasāvāc *Prs.* -'pasāva -pasāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -sāqvōš [Vi.] *Prt.* -'pasāvə·ul *Imp.* -pasā-və·u):

přepasāvāc *verb. imperf.* die rechte Zeit verpassen, versäumen, sich verspäten.

vəpasāvāc *verb. imperf.* bewachen.

zapasāvāc *verb. imperf.* verpassen, verfehlen, nicht treffen.

*pasāvāc *verb. iter.* zu pāsac pašā.

Komposita (*Inf.* -pasāvāc *Prs.* -'pasāva -pasāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -sāqvōš [Vi.] *Prt.* -'pasāvə·ul *Imp.* -pasā-və·u): s. *pasāc.

pāsc *Prs.* pāsa -sěš *Prt.* pās -slā *Imp.* pāsā *Part. Prt.* pāslī *verb. imperf.* hüten, weiden.

Komposita:

nāpasc *verb. perf.* lange weiden, satt füttern; nāpasc sǫ sich satt fressen.

pòtpasc *verb. perf.* mästen.

přāpasc *verb. perf.* abhüten.

přiēpasc *verb. perf.* überfüttern.

pùēpasc *verb. perf.* unterwegs füttern.

rùēspasc *verb. perf.* auf der Weide mästen.

spāsc *verb. perf.* abweiden.

vāpasc *verb. perf.* abhüten, abweiden.

vùēpasc *verb. perf.* mästen, satt füttern; vùēpasc sǫ sich satt weiden.

vūpasc *verb. perf.* fett mästen.

zāpasc *verb. perf.* durch Hüten auf nasser Weide krank werden lassen; zāpasc sǫ auf nasser Weide erkranken.

pāsc *Fut.* pānǫ -něš *Prt.* pǫnd [Kl. H. St. Wslz.] pǫd [Vi.]

pādlǫ *Imp.* pāñī pāñicǫ *Part. Prt.* pādlī *verb. perf.* fallen.

Komposita (Inf. -'pasc Prs. -'paǫ -pāněš Prt. -'pōd -'padla Imp. -'pañī):

fpāsc *verb. perf.* 1. hineinfliegen; 2. einfallen, in Gedanken kommen; 3. vorfallen, geschehen; fpāsc vē-vøkø ins Auge fallen, auffallen; fpāsc nǫ-kovǫ zufallen, zu Teil werden. — Vøn-fpǫnd vē-vodǫ. Mōj-gřěǫ mjǫ-fpǫt. Tø-fpādlø v-nēzēlǫ. Ta-drǫupkǫ mjǫ-fpādlǫ vē-vøkø. Tǫ-ǫīčǫ fpādlǫ na-mōu-sùēstrǫ.

nāpasc *verb. perf.* anfallen, überfallen. — V-liēsǫ mùērdōr nǫpōd nōu-nēvǫ.

přāpasc *verb. perf.* 1. auf etwas stossen; 2. vorfallen, sich ereignen.

přiēpasc *verb. perf.* hindurchfallen, verschwinden.

pùēpasc *verb. perf.* in etwas verfallen, geraten.

rùēspasc *verb. perf.* sǫ zerfallen.

spāsc *verb. perf.* herabfallen.

vāpasc *verb. perf.* 1. ausfallen, herausfallen; 2. hervorstür-

zen, einen Ausfall machen; 3. herauskommen, als Ertrag, Lohn zuteil werden. — Tă-jājă vāpadlă-mū s-kùøšă. Tī-săldăucă vāpadlī s-tē-festī-nhī. S-tă-hădlă vāpadlō-mū sthō talārōu.

vè·tpasc *verb. perf.* abfallen, abtrünnig werden. — Fšătcă podvāšši vè·tpadlī vēt-tă-stăură krōulă.

vùøpasc *verb. perf.* abfallen, herabfallen. — Tă-jāpkă vùøpadlă z-jāblōnă.

vūpasc *verb. perf.* hinfallen.

zāpasc *verb. perf.* verfallen, einfallen, versinken; zāpasc să einfallen, in sich zusammenstürzen. — Ga-vè·n-să vùøbezdrō·ul, tēn-zōumk zāpōd v-zīemjă. Jānim rāză ta-tùørmă să-zāpadlă.

pasērăc *Prs.* pāsērūjă *Prt.* pasērō·ul *Imp.* pasērō·u *verb. imperf.* 1. passieren, durchwandern, durchfahren, durchreisen; 2. sich ereignen. — Mă-pasērālī ščīeslăvjă tēn-kărčīushī lās. Măucă-vă čūtē, cō-nă-Rovjă pasērālō?

Komposita:

fpasērăc *verb. perf.* 1. einpassieren, eintreffen; 2. geboren werden. — Zvōun jănăuscă jău-fpasērō·ul v-Mjăstō. Vū-mă-vùøtrōkă jă-măulī knăup fpasērōunī.

pøpasērăc *verb. perf.* nach einander passieren, durchreisen.

přepasērăc *verb. perf.* durchpassieren, durchreisen. — Tùøbălō zvōun dvanăuscă, gă mă-přepasērālī přez-Gărnōu.

pasērùøvăc *Prt.* pasērùøvō·ul s. pasērăc. *Kl. Vi.*

păsk -kă *masc.* Gürtel.

paskūdă -dă *A.* păskudă *fem.* Unrat, Unflätereie, Schmutz. *Oslz.*

*paskūzăc *verb. iter.* zu پاکūzec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -paskūzăc Prs. -paskužă -paskūzōš Prt. -paskužō·ul):

vøpaskūzăc *verb. imperf.* verunreinigen.

zapaskūzăc *verb. imperf.* verunreinigen.

paskūžēc *Prs.* păskužă paskūžiš *Prt.* păskužēl *verb. imperf.* verunreinigen. *Oslz.*

Komposita:

napaskūžēc *verb. perf.* verunreinigen.

pəpaskūžēc *verb. perf.* verunreinigen,

vəpaskūžēc *verb. perf.* verunreinigen.

zapaskūžēc *verb. perf.* verunreinigen.

paskū·dā s. paskūda. *Wslz.*

*paskū·žāc s. paskūžac. *Wslz.*

paskū·žēc s. paskūžēc. *Wslz.*

paskūdñī -nā -nē *adj.* unflätig.

paskūdñicā -cā *fem.* unflätiges Weib.

paskūdñīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* unflätiger Mensch.

pāsmo a. -mā *Pl. G. -sēm L. -mjēχ b. -mjeñā [Oslz.] -mjīñā [Wslz.] L. pasmjēñū [Kl. H. Vi.] -mjēñū [St.] -mjī·ñū [Wslz.] Pl. N. -mjūəñā [Kl. H. Vi.] -mjūəñā [St.] -mjū·nā G. -mjōūn [H. Vi. Wslz.] -mjōūn [Kl. St.] ntr.* Gebinde
Garn, Tocke.

pāsmjicā -cā *L. pasmjīcī [Oslz.] -mjī·cī [Wslz.] Pl. G. -mjīc [Oslz.] -mjīc [Wslz.] fem.* Gebinde Garn, Tocke.

pāsnī -nā -nē *adj.* den Gürtel betreffend.

pāsōšk -kā *masc.* kleiner Gürtel.

pāspjēr -eřā *L. paspjērū Pl. I. -řmī masc.* Stiefsohn.

paspjērācā -cā *fem.* Stieftochter.

pasprācā -cā *A. pāsprāca fem.* Stieftochter. *Oslz.*

pasprā·cā s. pasprāca. *Wslz.*

pastāřōū -řevī -vā -vē *adj. poss.* dem Hirten gehörig.

pastāřtvo -vā *ntr.* 1. die Hirten; 2. das Hirtenamt.

pastāřhī -kā -hē *adj.* den Hirten betreffend.

pāstādlo -lā *Pl. N. pastādlā [Oslz.] -tā·dlā [Wslz.] G. -dēl ntr.* die Hütung, Weideplatz.

pastārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Hirtin gehörig.

pastēřtvo -vā *ntr.* das Hirtenamt.

pāstōrkā -hī *I. pastārkōū, -tārkōū fem.* die Frau des Hirten;
2. Hirtin.

pāstōř -ařā, -āřā *L. pastāřū Pl. I. -řmī masc.* Hirt.

pastŭrcĭn -čĭnĭ -nă -nė *adj. poss.* der Hirtin gehörig.

pāstŭrkă -hĭ *I. pastŭrkôu fem.* 1. die Frau des Hirten; 2. Hirtin.

pāstŭr -ră *L. pastŭră Pl. I. -ŭrmĭ masc.* Hirt.

pastŭrôu -řevĭ -vă -vė *adj. poss.* dem Hirten gehörig.

pastŭřtvø -vă *ntr.* 1. die Hirten; 2. das Hirtenamt.

pastŭřhĭ -kă -hč *adj.* den Hirten betreffend.

pāstvă -vă *Pl. G. -tev [H. Vi. St. Wslz.] -tew [Kl.] fem.*

1. das Weidefutter; 2. die Hütung, Weide.

pāstvĭščo -čă *Pl. N. pastvĭščă [Oslz.] -vĭščă [Wslz.]*

G. -vĭšč [Oslz.] -vĭšč [Wslz.] ntr. die Hütung, Weide.

pasŭøvăc *Prt. pasŭøvo·ul s. pasăc. Kl. Vi.*

*pasŭøvăc *s. *pasăc. Kl. Vi.*

pasŭøvĭ -vă -vė *adj.* den Gürtel betreffend.

patrò·lγă -jĭ *fem.* Patrouille.

patrôun -nă *D. -nejŭ Pl. N. -nevjă masc.* Patron, Schutzherr.

H. Vi. Wslz.

patrôună -nă *fem.* Patrone. *H. Vi. Wslz.*

patrôunčĭn -čĭnĭ -nă -nė *adj. poss.* der Patronin gehörig. *H. Vi.*

Wslz.

patrôunkă -hĭ *fem.* Patronin, Schutzherrin. *H. Vi. Wslz.*

patrôunôu -nevĭ -vă -vė *adj. poss.* dem Patron gehörig. *H. Vi.*

Wslz.

patrôun *s. patrôun. Kl. St.*

patrôună *s. patrôuna. Kl. St.*

patrôunčĭn *s. patrôunčĭn. Kl. St.*

patrôunkă *s. patrôunka. Kl. St.*

patrôunôu *s. patrôunôu. Kl. St.*

*pătrăc *verb. iter. zu pătrēc.*

Komposita (Inf. -pătrăc Prs. -'patră -pătrôš Prt. -'pa-třø·ul):

døpătrăc *verb. imperf. sa čĭevă* gewahr werden, wahrnehmen.

pøtpătrăc *verb. imperf.* heimlich nachspüren.

fpătrăc *verb. imperf.* hineinspähen, spähend hineinblicken;

fpãtrãc sã unverwandt anblicken, sich in etwas vertiefen.

přãpãtrãc *verb. imperf.* sã betrachten, zusehen.

přepãtrãc *verb. imperf.* 1. durchschauen, durchspähen. 2. voraussehen; přepãtrãc sã sich umsehen.

rospãtrãc *verb. imperf.* sã sich genau umsehen, sorgfältig betrachten.

vãpãtrãc *verb. imperf.* 1. hinausblicken, spähend hinaussehen; 2. aufsuchen, erspähen.

vopãtrãc *verb. imperf.* besichtigen.

zapãtrãc *verb. perf.* sã aufmerksam betrachten.

pãtrãc *Irs.* pãtrã -řiš *Prt.* pãtrël *verb. imperf.* wohin sehen, spähen. — Ta-nãstã patřãlã nã-mořã zã-tĩm-bãũtã.

Komposita:

dopãtrãc *verb. perf.* sã čìevã gewahr werden, wahrnehmen.

fpãtrãc *verb. perf.* hineinspähen, spähend hineinblicken; fpãtrãc sã unverwandt anblicken, sich in etwas vertiefen. — Vøn-fpãtrël vë-voknø. Nã-sã-fpatřãlã tãkø f-tën-bêlt, cø-na-nĩc nemërkã, ga-jã-vãšet.

napãtrãc *verb. perf.* Rücksicht nehmen. — Tën-tãtk nĩcnapãtrël nõũ-mjã.

popãtrãc *verb. perf.* nach etwas ausspähen.

potpãtrãc *verb. perf.* heimlich nachspüren. — Jãũ-jã-pò-t-patrël trã dnĩ a-tëj jã-jã-ũvãũcël.

přãpãtrãc *verb. perf.* sã betrachten, zusehen.

přepãtrãc *verb. perf.* 1. durchschauen, durchspähen; 2. voraussehen; přepãtrãc sã sich umsehen. — Vøn-přìepatrël tã-dũornĩca, ãlã-vøn nĩc nĩcnaløs. Tũø jã-přìepatrël jũ dẽũno.

rospãtrãc *verb. perf.* sã sich genau umsehen, sorgfältig betrachten.

vãpatřãc *verb. perf.* 1. hervorspähen, spähend hinausblicken; 2. aufsuchen, erspähen. — Na-vãpatřãlã z-vũoknã. Jã-nĩmøgã svã-vũotrokã vãpatřãc.

vopãtrëc *verb. perf.* besichtigen.

zapãtrëc *verb. perf.* sa aufmerksam betrachten.

pãhĩ pakõu *masc. pl.* Kuhpocken.

*pãvãc *verb. iter.* zu pũõjic «tränken».

Komposita (*Inf.* -pãvãc *Prs.* -'pãva -pãuvõš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -pãovõš [*Vi.*] *Prt.* -'pãvõ·ul *Imp.* -pãvõ·u):

fpãvãc *verb. imperf.* einflößen.

napãvac *verb. imperf.* tränken.

pazãšnĩ -nã -nè *adj.* die Achselhöhle betreffend. *Oslz.*

pãzãχã -χĩ *L.* pazãšã [*Oslz.*] -zã·šã [*Wslz.*] *Pl. G.* -zãχ [*Oslz.*]

-zãχ [*Wslz.*] *fem.* Achselhöhle.

pazã·šnĩ *s.* pazãšnĩ. *Wslz.*

pazgeřãstĩ -tã -tè *adj.* voller Acheln. *Oslz.*

pazgeřã·stĩ *s.* pazgeřãstĩ. *Wslz.*

pazgĩõřè -rã *ntr.* Flachsacheln.

pãzlëk -ãkã *L.* pazlãkü [*Oslz.*] -lã·kü [*Wslz.*] *masc.* ein etwas

thörichter, aber sehr dienstwilliger Mensch.

pažãctvõ -vã *ntr.* die Hütung, Weide. *Oslz.*

pãžãcã *s.* pãžec.

pažã·ctvõ *s.* pažãctvo. *Wslz.*

*pãžžãc *verb. iter.* zu pũõzžec.

Komposita (*Inf.* -pãžžãc *Prs.* -'põžžã -pãužžõš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -pãõžžõš [*Vi.*] *Prt.* -'põžžõ·ul *Imp.* -pãžžõ·u):

přepãžžãc *verb. imperf.* sa sich sehr verspäten.

spãžžãc *verb. imperf.* sa sich verspäten.

võpãžžãc *verb. imperf.* sa sich verspäten.

zapãžžãc *verb. imperf.* sa sich verspäten.

pãžèc -ãcã *L.* pažãci [*Oslz.*] -žã·ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -žãc [*Oslz.*]

-žãc [*Wslz.*] *I.* -cmĩ *fem.* die Hütung, Weide.

pã·lmã *Pl. G.* pãlm *s.* pãlma. *Vi.*

pã·ltã *Pl. G.* pãlt *s.* pãlta. *Vi.*

*pãχãc *verb. iter.* zu pχãc und pχnõuc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -pãχãc *Prs.* -'pĩχã -pĩχõš *Prt.* -'pĩχõ·ul

Imp. -pãχõ·u -pãχõ·ucã):

fpãχãc *verb. imperf.* hineinstossen, hineinstopfen, hinein-
stechen.

napãχãc *verb. imperf.* vollstopfen.

popãχãc *verb. imperf.* hinstossen, stossend vorwärts treiben.

přepãχãc *verb. imperf.* durchstechen.

rospãχãc *verb. imperf.* auseinanderstossen.

spãχãc *verb. imperf.* hinabstossen.

vãpãχãc *verb. imperf.* ausstechen.

vopãχãc *verb. imperf.* vollstopfen.

voťpãχãc *verb. imperf.* zurückstossen.

zapãχãc *verb. imperf.* vollstopfen, verstopfen.

pãk -kũ *L. pãkũ masc.* Pech. *Oslz.*

pãlã -lã *fem.* Pille. *Oslz.*

pãlkã -hĩ *fem.* kleine Pille. *Kl. H. St.*

pãnkã -hĩ *fem.* Pinne, hölzerne Zwecke. *Kl. H. Vi.*

pãrk -kã *masc.* kleiner magerer Hering. *Oslz.*

pãřãnã -nã *I. pãřãnõu [Kl. H. Vi.] -řãnõu [St.] Pl. G. -řĩn [Kl. H. Vi.] -řĩn [St.] fem.* ein Bischen, ein Wenig. *Oslz.*

pãřãnã *adv.* ein wenig, etwas. *Oslz.*

pãřĩnkã -hĩ *I. pãřĩnkõu [Kl. H. Vi.] -řĩnkõu [St.] fem.* ein Bischen, ein Wenig. *Oslz.*

pãřĩnkã *adv.* ein wenig, etwas. *Oslz.*

pãřnã -nã *fem.* ein Wenig, ein Bischen. *Oslz.*

pãřnã *adv.* ein wenig, etwas. *Oslz.*

pãsk -kã *L. pẽskũ masc.* Maul, Schnauze. *Oslz.*

pãskãc *Prs. pĩščã -čẽš Prt. pĩskõ·ul Imp. pãščĩ pẽščĩcã verb. imperf.* mit dem Rüssel wühlen. *Oslz.*

Komposita:

fpãskãc *verb. perf.* sa sich einwühlen. — Ta-svjĩnã sa-fpĩskã
f-slũõmã.

napãskãc *verb. perf.* viel aufwühlen.

popãskãc *verb. perf.* aufwühlen.

přepãskãc *verb. perf.* durchwühlen. — Tã-svjĩnã mjã-přĩe-
pĩskalã to-pũõlã.

rəspāskāc *verb. perf.* zerwühlen. — Trǎ-kùəpjicǎ sǒu rəs-pīskǒunè.

vǎpěskāc *verb. perf.* herauswühlen. — Ta-svjîñǎ mjǎ-vǎ-pīska fšǎthè tǎflǎ.

zapāskāc *verb. perf.* 1. verwühlen, eingraben; 2. zerwühlen. — Těn-pjiēs sā-χciē zapāskāc těn-guǎūt v-zìemjǎ. Ta-překlâtǎ svjîña mjǎ-zapīskǎ těn-vùəgòrt.

pāsòšk -kǎ *masc.* Schnäuzchen. *Oslz.*

pāšac *Prs.* pāšǎ -šòš *Prt.* pāšə·ul pāšǎ *verb. imperf.* stöhnen, keuchen. *Oslz.*

pāšnicǎ -cǎ *L.* pēšñīci *fem.* ein Essen aus zerstampfter und eingeweichter Gerste. *Oslz.*

pātāc *Prs.* pīta -tòš *Prt.* pīte·ul *Imp.* pātə·u *verb. imperf.* fragen: pātāc sǎ fragen. — Těn-pǒun pīte·ul mǒu-ñǎstǎ za-stǎu-rāmī řiēcāmī. Jǎu-sǎ-mūšǎ pātāc zǎ-tǒu-drogǒu. *Oslz.*

Komposita:

dəpātāc *verb. perf.* sǎ čìevǎ erfahren, erkunden. — Vǔ-ñǎ tǎ-sǎ-ńedəpītòš tè-drùəbǐ.

napātāc *verb. perf.* nachfragen, viel fragen; napātāc sǎ sich müde fragen.

pəpātāc *verb. perf.* sǎ nachfragen, sich erkundigen.

přepātāc *verb. perf.* nachfragen, nachforschen.

rəspātāc *verb. perf.* sǎ sehr nachfragen, nachforschen. — Mǒi-sǒusòt sǎ-rùəspīte·ul zǎ-svīm-psǎ.

spātāc *verb. perf.* sǎ fragen, sich erkundigen.

vǎpātāc *verb. perf.* ausfragen. — Těn-sǎldǎūt vǎpīte·ul tǎ-χlùəpǎ za-fšāmī drogāmī. Jǎ-vǎpīte·ul z-ńé fšǎtkə, cə-na-vjezǎ.

vəpātāc *verb. perf.* nachfragen, anfragen.

zapātāc *verb. perf.* anfragen; zapātāc sǎ anfragen. — Jǎu-sǎ-zǎpīte·ul f-tīm-pjiēršim dǒmǔ.

pǎtěl -tlǎ *L.* pǎtlǔ *masc.* 1. Schmetterling; 2. Beutelsieb. *Oslz.*

pǎzglēc *Prs.* pǎzglǎ -liš *Prt.* pǎzgləl pězglǎlǎ *verb. imperf.* sich anhaltend und mühevoll mit etwas beschäftigen. — Vən-pǎzgləl

pǎura néžel vu-tèχ-χĩč, ālā cø-vøn-čĩnel, tũø-bāle nĩc vǎrt.
Oslz.

pǎ·lkǎ *Pl. G.* pǎlk s. pǎlka. *Vi.*

pǎk pǎ·kũ s. pǎk. *Wslz.*

pǎrk pǎ·rkǎ s. pǎrk. *Wslz.*

pǎsk pǎ·skǎ s. pǎsk. *Wslz.*

*pǎtǎc *verb. iter. zu pǎtac.*

Komposita (Inf. -pǎtǎc Prs. -'pǎtũja Prt. -pǎtø·ũl Imp. -pǎtø·ũ [Oslz.] -pǎ·tø·ũ [Wslz.]):

døpǎtǎc *verb. imperf.* sǎ čĩvǎ nachfragen.

napǎtǎc *verb. imperf.* nachfragen.

přepǎtǎc *verb. imperf.* nachfragen, nachforschen.

røspǎtǎc *verb. imperf.* sǎ sehr nachfragen, nachforschen.

vǎpǎtǎc *verb. imperf.* ausfragen.

vøpǎtǎc *verb. imperf.* nachfragen, anfragen.

zapǎtǎc *verb. imperf.* anfragen; zapǎtǎc sǎ anfragen.

*pǎtǎvǎc *verb. iter. zu pǎtac.*

Komposita (Inf. -pǎtǎvǎc Prs. -'pĩtǎvǎ -pĩtǎũvøš [Kl. H. St. Wslz.] -tǎovøš [Vi.] Prt. -'pĩtǎvø·ũl Imp. -pǎtǎvø·ũ):
 s. pǎtǎc.

pǎtlǎc *Prs.* pǎtlũja *[Oslz.]* pǎ·tlũja *[Wslz.]* pǎtlũjěš *Prt.* pǎ-
 tlø·ũl *verb. imperf.* beuteln.

Kompositum:

vǎpǎtlǎc *verb. perf.* ausbeuteln, durchbeuteln.

pǎtlø·vǎc *Prt.* pǎtlø·vø·ũl s. pǎtlǎc. *Kl. Vi.*

pǎtlø·vĩ -vǎ -vè *adj.* das Beutelsieb betreffend.

*pǎtø·vǎc s. pǎtǎc. *Kl. Vi.*

*pǎ·χǎc s. pǎχac. *Wslz.*

pǎ·lǎ *Pl. G.* pǎl s. pǎla. *Wslz.*

pǎ·lkǎ *Pl. G.* pǎlk s. pǎlka. *Wslz.*

pǎ·nkǎ *Pl. G.* pǎnk s. pǎnka. *Wslz.*

pǎ·řǎnǎ *I.* pǎřǎ·nøũ s. pǎřǎna. *Wslz.*

pǎ·řǎnǎ s. pǎřǎnǎ. *Wslz.*

pǎ·řĩnkǎ s. pǎřĩnka. *Wslz.*

- pǎ·řĩnkǎ s. pǎřĩnkǎ. *Wslz.*
 pǎ·řnǎ s. pǎřna. *Wslz.*
 pǎ·řnǎ s. pǎřnǎ. *Wslz.*
 pǎ·skǎc s. pǎskac. *Wslz.*
 pǎ·sòšk s. pǎsòšk. *Wslz.*
 pǎ·šǎc s. pǎšac. *Wslz.*
 pǎ·šńĩcǎ *L.* pěšńĩ·cĩ s. pǎšńica. *Wslz.*
 pǎ·tǎc s. pǎtac. *Wslz.*
 pǎ·těl s. pǎtel. *Wslz.*
 pǎ·zglēc s. pǎzglec. *Wslz.*
 pǎceřũvĩ -vǎ -vè *adj.* das Gebet betreffend.
 pǎdǎĩcǎ -cǎ *fem.* Fallsucht, Epilepsie.
 pǎdǎĩčnĩ -nǎ -nè *adj.* epileptisch.
 pǎlũvĩ -vǎ -vè *adj.* den Pfahl betreffend.
 pǎřcĩcǎ -cǎ *fem.* Pärchen.
 pǎřčĩčkǎ -hĩ *fem.* Pärchen.
 pǎry pǎryũ *L.* parýũ *Pl. L.* -zěχ *masc.* Schwelle.
 pǎryχ -χũ *masc.* Kehricht, Müll, Wurmmehl.
 pǎryχnø -nǎ *Pl. G.* -χěn [*Oslz.*] -χĩn [*Wslz.*] *ntr.* vermodertes Holz, Schwamm, Zunder.
 pǎryχńēc s. pòryχńǎuc.
 pǎryχńĩcǎ -cǎ *L.* pòryχńĩcĩ [*Oslz.*] -ńĩ·cĩ [*Wslz.*] *fem.* Modererde.
 pǎryχńòc s. pòryχńǎuc.
 pǎrkǎ -hĩ *fem.* Pärchen, Zwillingsspaar.
 pǎrsǎ -ǎcǎ *Pl. N.* pòrsǎtǎ *ntr.* Ferkel.
 pǎrsòutkø s. pǎrsòutkø. *H. Vi. St. Wslz.*
 pǎrsòutkø -ka *Pl. N.* pòrsǎtkǎ *ntr.* kleines Ferkel. *Kl.*
 pǎršk -ka *masc.* kleine Schwelle.
 pǎršnĩ -nǎ -nè *adj.* vermodert, wurmstichig.
 pǎršńēc s. pòršńǎuc.
 pǎršńòc s. pòršńǎuc.
 pǎrt -tũ *masc.* Teil, Anteil.
 pǎřknòuc s. pǎřknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

păřknòuc *Fut.* păřknâ -něš *Prt.* păřknòun pòřknâ *Imp.* pâr-knî păřknîcâ *verb. perf.* schnauben, schnaufen. *Kl.*

păucêř -eřa *L.* păciêřü *Pl. I.* -řmî *masc.* Gebet. *Kl. H. St. Wslz.*

păucôrka -hî *fem.* Perle. *Kl. H. St. Wslz.*

păuchî -kâ -hé *adj.* den Pathen betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

păuda -dâ 1. *masc. und fem.* Pathe, Pathin; 2. *fem.* Reis zum Okulieren. *Kl. H. St. Wslz.*

păuxnòuc *s.* păuxnòuc. *H. St. Wslz.*

păuxnòuc *Prs.* păuxná -něš *Prt.* păuxnòun pòxnâ *Imp.* pāxni *verb. imperf.* nach etwas riechen, einen Geruch von sich geben.—
Tën-vùögört păuxná róužamî. *Kl.*

păul -lâ *masc.* Pfahl. *Kl. H. St. Wslz.*

păulc -câ *Pl. I.* -cmî *masc.* Finger. *Kl. H. St. Wslz.*

*păulcnî -nâ -nè *adj.* *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita: *s.* palcâtî.

păulčâ -icâ *Pl. N.* pòlčâtâ *ntr.* Fingerchen. *Kl. H. St. Wslz.*

păulčîščø -čâ *Pl. N.* pòlčîščâ [*Oslz.*] -čîščâ [*Wslz.*] *G.* -čîšč [*Oslz.*] -čîšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser unförmiger Finger. *Kl. H. St. Wslz.*

păulěk -ākâ *masc.* kleiner Pfahl. *Kl. H. St. Wslz.*

păulnî -nâ -nè *adj.* brennbar. *Kl. H. St. Wslz.*

păulnòuc *s.* păulnòuc. *H. St. Wslz.*

păulnòuc *Fut.* păulná -něš *Prt.* păulnòun pólnâ *Imp.* pāhî *verb. imperf.* schlagen, einen Schlag versetzen. *Kl.*

păulòř -ařâ *L.* pālāřü *masc.* Heizer. *Kl. H. St. Wslz.*

păurâ -râ [*I.* parõu] *Pl. G.* pār *fem.* 1. Paar, zwei Stück derselben Art; 2. eine unbestimmte Anzahl. *Kl. H. St. Wslz.*

păurěčkâ -hî *fem.* Pärchen. *Kl. H. St. Wslz.*

păusnîk -ikâ *masc.* Weide, Trift. *Kl. H. St. Wslz.*

păcâc *Prs.* păcâ -còš *Prt.* păcøul *verb. imperf.* knallen.

Komposita:

napăcâc *verb. perf.* viel knallen.

pøpăcâc *verb. perf.* ein wenig, dann und wann knallen.

zapācāc *verb. perf.* anfangen zu knallen.

pāčīk -ikā *masc.* Bündel.

pāčk -kā *masc.* 1. Knospe; 2. Bündel.

paḍāc *Prs.* pādūja *Prt.* paḍō·ul *verb. imperf.* pfländen. — Vò·n-
šet pries-pelā òs-tēj tēn-stādnēxt jā-cō·ul paḍāc. Tēn-ěkskū-
tēr paḍō·ul-mà trã svjīnā.

Komposita:

pəpaḍāc *verb. perf.* nach einander pfländen.

vāpaḍāc *verb. perf.* auspfländen. — Jāu-jā-mūša vāpaḍāc.

zapaḍāc *verb. perf.* verpfländen. — Věn-mjä-zapaḍō·ul zōu-
tə tā-krùəvā.

paḍùəvāc *Prt.* paḍùəvō·ul *s.* paḍāc. *Kl. Vi.*

*pāžāc *verb. iter.* zu pāžec.

Komposita (Inf. -pāžāc Prs. -'pažā -pāžōš Prt. -'pažō·ul):

fpāžāc *verb. imperf.* hineintreiben.

napāžāc *verb. imperf.* antreiben.

pəpāžāc *verb. imperf.* vorwärts treiben.

přāpāžāc *verb. imperf.* herantreiben.

přepāžāc *verb. imperf.* hindurchtreiben, vorbeitreiben.

rəspāžāc *verb. imperf.* auseinandertreiben, zerstreuen.

spāžāc *verb. imperf.* 1. zusammentreiben; 2. herabtreiben.

vāpāžāc *verb. imperf.* her austreiben.

vupāžāc *verb. imperf.* wegtreiben.

zapāžāc *verb. imperf.* bis wohin, weit wegtreiben, verschla-
gen; zapāžāc sã fortgerissen, verschlagen werden.

pāžēc *Prs.* pāžā -žīš *Prt.* pāžēl *verb. imperf.* treiben.

Komposita:

fpāžēc *verb. perf.* hineintreiben.

napāžēc *verb. perf.* antreiben.

pəpāžēc *verb. perf.* vorwärts treiben.

přāpāžēc *verb. perf.* herantreiben.

přepāžēc *verb. perf.* hindurchtreiben, vorbeitreiben.

rəspāžēc *verb. perf.* auseinandertreiben, zerstreuen.

spāžēc *verb. perf.* 1. zusammentreiben; 2. herabtreiben.

vāpāžēc *verb. perf.* her austreiben.

vupāžēc *verb. perf.* wegtreiben.

zapāžēc *verb. perf.* bis wohin, weit wegtreiben, verschlagen;

zapāžēc sạ fortgerissen, verschlagen werden.

pāgvjicā -cā *L.* pagvjīcī [*Oslz.*] -vjīcī [*Wslz.*] *Pl. G.* -vjīc [*Oslz.*] -vjīc [*Wslz.*] *fem.* Klapperbüchse, ein Kinderspielzeug.

pāk -kā *L.* pākū *masc.* 1. Knospe; 2. Bündel.

pāk -kū *masc.* Knall.

pākāc *Prs.* pākạ -kōš *Prt.* pākə·ul *verb. imperf.* platzen, bersten, knallen.

Komposita:

přepākāc *verb. imperf.* aufplatzen, bersten

respākāc *verb. imperf.* sạ zerplatzen.

pākātī -tā -tē *adj.* 1. bauchig, dick; 2. schwanger.

pāklānā -nā *I.* pāklānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*Sl.*] -lā·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -līn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -līn [*St.*] *fem.* Sprung, Riss.

pāknōuc *s.* pāknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

pāknōuc *Fut.* pākńạ -něš *Prt.* pāk -klā *Part. Prt.* pākli *verb. perf.* platzen, bersten, knallen. *Kl.*

Komposita:

napāknōuc *verb. perf.* aufbersten.

přepāknōuc *verb. perf.* aufplatzen, bersten.

respāknōuc *verb. perf.* sạ zerplatzen.

pāmjạc -cā *L.* pamjācī *fem.* das Gedächtnis, Andenken.

pānefkā -hī *I.* panēfkōu *fem.* Pfanne. *H. Vi. St. Wslz.*

pānevŕkă *s.* pānefka. *Kl.*

pānōř -ařă, -āřă *L.* panāřū *masc.* Pfänder, Flurhüter.

pānōu -novī -vā -vé *adj. poss.* dem Herrn gehörig.

pānōuc *s.* pāsc «fallen». *H. Vi. St. Wslz.*

pānōuc *s.* pāsc «fallen». *Kl.*

pānstvə -vă *ntr.* 1. die Herren, der Herrenstand; 2. die Herrschaft, Herr und Herrin; 3. der Staat, das Reich.

pānshī -kā -hé *adj.* herrschaftlich.

pānščiznā -nā *fem.* der Dienst am herrschaftlichen Hofe.

pānūšk -kā *masc.* der junge Herr, der Sohn des Herrn.

pānā -nā *Pl. G. -nī fem.* Herrin.

pānīc -icā *L. pañicū [Oslz.] -nī·cā [Wslz.] masc.* Junggeselle.

pānīn -nīnī -nā -nē *adj. poss.* der Herrin gehörig.

pāp -pā *Pl. G. papōu L. -pjěχ masc.* Nabel.

pāpūvī -vā -vē *adj.* den Nabel betreffend.

pāt -tū *Pl. G. pātōu masc.* Pfand.

pātāc *Prs. pātā -tōš Prt. pātō·ul verb. imperf.* die Leinen am Netz befestigen.

Komposita:

spātāc *verb. perf.* die Leinen am Netz befestigen.

pātnīk -ikā *L. pātñikū [Oslz.] -nī·kū [Wslz.] masc.* als Gesenke am Netz befestigter Stein.

pāto -tā *ntr.* Leine am Netz.

pāheřāti -tā -tē *adj.* voller Blasen.

pāheřievī -vā -vē *adj.* die Blasen betreffend.

pāheřūvī *s. pāheřievī.*

pāheř -eřā *L. pāheřū Pl. I. -řmī masc.* Blase, Hautblase.

pāheřk -kā *masc.* Bläschen.

pāheřěk -ākā *masc.* Bläschen.

pānkā *s. pānka. St.*

pēistčicā -cā *fem.* Obstkern.

pēistčičkā -hī *fem.* Obstkern.

pēistěrnók -ākā *masc.* Pastinake.

pēistkā -hī *fem.* Obstkern.

pēnkāc *Prs. pānkūja [Kl. H. Vi.] pānkūja [St.] pā·nkūja [Wslz.] pēnkūjěš Prt. pēnkō·ul verb. imperf.* mit Pinnen befestigen.

pēnkūvāc *Prt. pēnkūvō·ul s. pēnkāc. Kl. Vi.*

pēnzēlk -kā *masc.* kleiner Pinsel. *Kl. H. St. Wslz.*

pēnzēlk -ē·lkā *s. pēnzēlk. Vi.*

pěnzlāc *Prs.* pē'nzlūja pēnzlūjěš *Prt.* pēnzlō·ul *verb. imperf.*
pinseln, mit dem Pinsel bestreichen.

Komposita (*Inf.* -pěnzlāc *Prs.* -'pěnzlūja *Prt.* -pēnzlō·ul
Imp. -pē'nzlo·u):

popěnzlāc *verb. perf.* nach einander bepinseln.

vopěnzlāc *verb. perf.* bepinseln.

pēnzlùøvāc *Prt.* pēnzlùøvo·ul s. pēnzlāc. *Kl. Vi.*

pēnzlùøvī -vā -vè *adj.* den Pinsel betreffend.

peradñě *adv. comp.* in grösserer Bereitschaft.

peradñieši -šā -šè *adj. comp.* in grösserer Bereitschaft.

peráod s. peráud *adj. und adv. Vi.*

peráud *adj. indecl.* bereit, fertig. *Kl. H. St. Wslz.*

peráud *adv.* bereit, fertig. *Kl. H. St. Wslz.*

pěrzōunk -kā *masc. Person. H. Vi. Wslz.*

pěrzōunk s. perzōunk. *Kl. St.*

pěskāc *Prs.* pāskūja [*Oslz.*] pā'skūja [*Wslz.*] pěskūjěš *Prt.*

pěskō·ul *verb. imperf.* laut reden.

*pěskāc *verb. iter. zu* pāskac.

Komposita (*Inf.* -pěskāc *Prs.* -'pěskūja *Prt.* -pěskō·ul *Imp.*
-pāsko·u [*Oslz.*] -pā'sko·u [*Wslz.*):

fpěskāc *verb. imperf.* sa sich einwühlen.

přepěskāc *verb. imperf.* durchwühlen.

rōspěskāc *verb. imperf.* zerwühlen.

vāpěskāc *verb. imperf.* herauswühlen.

zapěskāc *verb. imperf.* 1. verwühlen, eingraben; 2. zerwühlen.

pěskātī -tā -tè *adj.* grossschnauzig, grossmäulig.

*pěskāvāc *verb. iter. zu* pāskac.

Komposita (*Inf.* -pěskāvāc *Prs.* -'piskāva -piskāvōš [*Kl.*
H. St. Wslz.] -káøvōš [*Vi.*] *Prt.* -'piskāvo·ul *Imp.* -pěs-
kāvo·u): s. peskāc.

pěskùøvāc *Prt.* pěskùøvo·ul s. peskāc. *Kl. Vi.*

*pěskùøvāc s. peskāc. *Kl. Vi.*

pěskùøvī -vā -vè *adj.* die Schnauze betreffend.

pestkùøvī -vå -vè *adj.* den Obstkern betreffend.

pevní -náu -ně *adj.* gewiss, sicher, zuverlässig. *H. Vi. St. Wslz.*

pěvnø *adv.* gewiss, sicher, zuverlässig. *H. Vi. St. Wslz.*

pěvnøsc -cā *L.* pevnùøscī *fem.* die Gewissheit, Zuverlässigkeit. *H. Vi. St. Wslz.*

pěvúā *adv.* gewiss, sicher, zuverlässig. *H. Vi. St. Wslz.*

pewní *s.* pevní. *Kl.*

pěwnø *s.* pěvnø. *Kl.*

pěwnøsc *s.* pěvnøsc. *Kl.*

pěwúā *s.* pěvúā. *Kl.*

pězgùølēc *Prs.* pāzgolā [*Oslz.*] pā·zgolā [*Wslz.*] pězgùøliš
Prt. pāzgolél [*Oslz.*] pā·zgolél [*Wslz.*] pězgolālā *verb.*
imperf. verunreinigen.

Kompositum (*Inf.* -pězgùølēc *Prs.* -'pězgolā -pězgùøliš
Prt. -'pězgolél):

zapězgùølēc *verb. perf.* verunreinigen.

pè·nzěl -zlā *L.* pēnzlā *masc.* Pinsel.

pějk *s.* pěk. *H. Vi. St. Wslz.*

pěk pēkā *masc.* Peeke, eine mit einer Eisenspitze versehener Stange,
mittels derer der Schlitten auf dem Eise fortbewegt wird.

pχāc *Prs.* pχā pχāuš *Prt.* pχð·ul *verb. imperf.* 1. stossen,
drängen; 2. stechen. — A-tēi nī-mjā-pχālī s-χīč. N'epχð·u·cā
tāk nōu-mjā! Tūø-mjā-pχāu f-pjìersāχ.

Komposita (*Inf.* -'pχac *Prs.* -'pχā -'pχòš *Prt.* -'pχø·ul):

nāpχāc *verb. perf.* vollstopfen.

pùøpχāc *verb. perf.* vorwärts stossen.

vēpχāc *verb. perf.* hineinstopfen.

vùøpχāc *verb. perf.* vollstopfen. — V'øn-sā-vùøpχø·ul svòj-
mjìex χliēbā òs-mjāsa.

zāpχāc *verb. perf.* vollstopfen, verstopfen. — Zāpχø·u tā-
zêra bālečīm!

pχlā -lā *L.* pχliē *Pl. G.* pχìel *fem.* Floh.

pχlātī -tā -tè *adj.* voller Flöhe.

**pylāc verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -'pylēc Prs. -'pylā -'pyliš Prt. -'pylél):

vāpylēc verb. perf. ausflöhen, die Flöhe absuchen.

pylāstī -tā -tē adj. voller Flöhe. Oslz.

**pylāc s. pylāc. Wslz.*

pylāstī s. pylāstī. Wslz.

pylí -lāu -lē adj. den Floh betreffend.

pylūθvī -vā -vē adj. den Floh betreffend.

pyñōuc Prt. pyñōun [H. Vi. Wslz.] pyñoun [St.] s. pyñōuc.

H. Vi. St. Wslz.

pyñōuc Fut. pyñā -ñēš Prt. pyñōun verb. perf. 1. einen Stoss geben; 2. einen Stich versetzen. — Nā-jā-pyñā, cə-vən-vūpōd nā-zemjā. Vñ-jā-pyñōun nūθzā v-nūoga. Kl.

Komposita (Inf. -'pyñōuc Prs. -'pyñā -'pyñēš Prt. -'py -'pylā Part. Prt. -'pylī):

pñēpyñōuc verb. perf. durchstechen. — Vən-pñēpy tēmā-drāχū tēn-žōut lāncōu.

pūēpyñōuc verb. perf. hinstossen. — Vñ-mjā-pūēpy nōu-tēn-mūr.

rozēpyñōuc s. rūēzēpyñōuc.

rūēzēpyñōuc Fut. rūēzēpyñā rozēpyñēš verb. perf. auseinanderstossen.

sīēpyñōuc verb. perf. hinabstossen.

vāpyñōuc verb. perf. ausstechen. — Tī-mūērdārā mū-vāpylī tā-vūēčī z-glūēvā.

vēpyñōuc verb. perf. hineinstossen, hineinstecken. — Nā-jā-vēpylā v-rēkā. Vñ-mū-vēpy nōuž v-žōut.

vētepyñōuc, vōtepyñōuc Fut. vōtepyñā vōtepyñēš verb. perf. zurückstossen.

pñēlkā -hī fem. kleiner Floh. Kl. H. St. Wslz.

pñēlkā Pl. G. pñēlk s. pñēlkā. Vi.

pīχ pīχū masc. Staub.

pījōunā -nā fem. Päonie, Bauerrose. H. Vi. Wslz.

pījōunā s. pījōuna. Kl. St.

pîkăc *Prs.* pîka -kôš *Prt.* pîkə·ul *verb. imperf.* mit dem Treibstachel antreiben.

pîkăč -ačă *L.* pîkăču *Pl. I.* -čmî *masc.* Treibstachel.

pîkôun -nă *masc.* Hornhecht (*Esox belone*). *H. Vi. Wslz.*

pîkôunk -kă *masc.* Hornhecht. *II. Vi. Wslz.*

pîkôun *s.* pîkôunk. *Kl. St.*

pîkôunk *s.* pîkôunk. *Kl. St.*

pîkrăc *Prs.* pîkrăja *Prt.* pîkrə·ul *verb. imperf.* stochern, suchen.—

Von-pîkrə·ul pōul-dnă f-tî-slōgmjă ză-tămî-klejdami, âlă-von nîc nîenalôs.

pîkrûəvăc *Prt.* pîkrûəvo·ul *s.* pîkrăc. *Kl. Vi.*

pîkûəvî -vâ -vè *adj.* das Pique, Grün betreffend.

pîk pîkû *masc.* Pique, Grün.

pîknôuc *s.* pîknôuc. *H. Vi. St. Wslz.*

pîknôuc *Int.* pîknă -něš *Prt.* pîknoun *verb. perf.* mit dem Treibstachel antreiben. *Kl.*

pîl! *interj.* Lockruf für Gänse.

pîlă -lă *Pl. G.* pîl *fem.* Gans

pîlă -ăcă *Pl. N.* pîlătă *ntr.* junge Gans.

pîlčică -că *fem.* Gänschen.

pîlčičkă -hî *fem.* Gänschen.

pîlkă -hî *fem.* Gänschen.

pîlōutěčkə *s.* pîlōutečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

pîlōutko *s.* pîlōutko. *H. Vi. St. Wslz.*

pîlōutūško *s.* pîlōutūško. *H. Vi. St. Wslz.*

pîlōutěčkə -kă *ntr.* junges Gänschen. *Kl.*

pîlōutko -kă *Pl. N.* pîlătkă *ntr.* junges Gänschen. *Kl.*

pîlōutūškə -kă *ntr.* junges Gänschen. *Kl.*

pînăul *s.* pînăul. *Vi.*

pînăul -lă *masc.* Penual, Büchse für Federhalter, Griffel und dergl. *Kl. H. St. Wslz.*

pîpă -pă *Pl. G.* pîp *fem.* Pfeife.

pîpčică -că *fem.* Pfeifchen.

pîpčičkă -hî *fem.* Pfeifchen.

pîpěčkă -hî *fem.* Pfeifchen.

pîpkă -hî *fem.* Pfeifchen.

pîţănê -ná *ntr.* der Konfirmationsunterricht.

pîtrôulijă -jă *fem.* Petroleum.

pjañîstî -tă -tê *adj.* schäumend, mit Schaum bedeckt. *Oslz.*

pjañîstî *s.* pjañîstî. *Wslz.*

pjáoc *s.* pjăuc. *Vi.*

pjáosěčk *s.* pjăusečk. *Vi.*

pjáosk *s.* pjăusk. *Vi.*

pjáosčizná *s.* pjăuščizna. *Vi.*

pjårdnôuc *s.* pjårdnôuc. *II. Vi. St. Wslz.*

pjårdnôuc *Fut.* pjårdná -něš *Prt.* pjárd pjárdlä *Part. Prt.*

pjárdli *verb. perf.* einen Wind lassen, furzen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -pjårdnôuc *Prs.* -'pjárdná -pjárdněš *Prt.* -'pjórd -'pjárdlä):

popjårdnôuc *verb. perf.* hier und da einen Wind lassen.

zapjårdnôuc *verb. perf.* einen Wind lassen.

pjárdôčkă -hî *I.* pjárdăucă [Kl. K. St. Wslz.] -dăockă [Vi.] *fem.* Furzerin, Stänkerin.

pjárdok -ăkă *L.* pjárdăukă [Kl. H. St. Wslz.] -dăokă [Vi.] *masc.* Furzer, Stänker.

pjastăc *Prs.* pjastujă *Prt.* pjastö·ul *verb. imperf.* Kinder warten.

pjastöunkă -hî *I.* pjastöunkă [II. Vi. Wslz.] -töunkă [Kl. St.] *fem.* Kinderwärterin.

pjastûovăc *Prt.* pjastûovo·ul *s.* pjastăc. *Kl. Vi.*

pjárd pjárdü *masc.* Furz.

pjăuc *Prs.* pûejă -jěš *Prt.* pjö·ul pjă pjělî *Imp. a.* pöj *b.* pûejî
pojîcă *verb. imperf.* 1. singen, krähen; 2. beten. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -pjăuc, -'pjoc *Prs.* -'pojă -pûojěš *Prt.* -'pjo·ul -'pjă -'pjelî):

dopjăuc *verb. perf.* zu Ende singen, beten; dopjăuc są
čievă durch Beten erlangen.

napjăuc *verb. perf.* 1. anstimmen; 2. viel singen, beten;

napjǎuc sa sich satt singen, krähen, beten. — Tën-kà·n-
tër nǎpjø·ul òs-tēi tī-drāhī zǎpjeli.

pøpjǎuc *verb. perf.* eine Weile singen, beten.

přǎpjǎuc *verb. perf.* mit Gesang begleiten. — Tī-cǎgañā
křīpalī a-takǎu mlodǎu cǎgòunkǎ jīm-přǎpjǎ.

přepjǎuc *verb. perf.* 1. durchsingen, durchbeten, eine Zeit-
lang singen, krähen, beten; 2. aufhören zu singen, krähen,
beten. — Mǎ-přiepjeti dìxt tǎ-štāñā. Ga-tǎ-přepù-
jěš ta-pjiesná, jáu-ca pjǎuc novóu pjiesná.

røspjǎuc *verb. perf.* sa recht ins Singen, Krähen kommen,
laut singen, krähen.

vǎpjòc *verb. perf.* aussingen, zu Ende singen, auskrähen. —
Nī-vǎpjeli páura pjiesñ.

zapjǎuc *verb. perf.* zu singen, krähen, beten anfangen.

pjǎusěčk -kù *masc.* feiner Sand. *Kl. H. St. Wslz.*

pjǎusk -kù *masc.* Sand. *Kl. H. St. Wslz.*

pjǎuščiznǎ -nǎ *fem.* Sandboden. *Kl. H. St. Wslz.*

pjǎkní -nǎu -ně *adj.* schön.

pjǎknøsc -cǎ *L.* pjǎknùøsci *fem.* die Schönheit.

pjǎknǎoc s. pjǎknǎuc. *Vi.*

pjǎknǎ *adv.* schön.

pjǎknǎuc *Prs.* pjǎknēja pjǎkniejěš *Prt.* pjǎknø·ul -ñǎ -ñeli
verb. imperf. schöner werden. *Kl. H. St. Wslz.*

pjǎkněc s. pjǎknǎuc.

pjǎkněc *Prs.* pjǎknǎ -ñěš *Prt.* pjǎkněl *verb. imperf.* verschönern,
zieren.

Kompositum:

vupjǎkněc *verb. perf.* verschönern, zieren.

pjǎknòc s. pjǎknǎuc.

pjǎnǎ -nǎ *fem.* Schaum auf dem Wasser.

pjǎtǎ -tǎ *I.* pjǎtón *fem.* Ferse.

pjǎtnī -nǎ -ně *adj.* die Fersen betreffend.

pjǎtùøvī -vǎ -vè *adj.* die Fersen betreffend.

pjecùøvī -vǎ -vè *adj.* den Backofen betreffend.

pječicāc *Prs.* pjëčicūjā pjëčicūjēš *Prt.* pjëčicö·ul *Imp.* pjëčī-cö·u [*Oslz.*] -čì·cö·u [*Wslz.*] *verb. imperf.* siegeln.

Komposita (*Inf.* -pječicāc *Prs.* -'pječicūjā *Prt.* -pječicö·ul):

napječicāc *verb. perf.* vollsiegeln, mit Siegeln bedecken.

popječicāc *verb. perf.* nach einander siegeln.

přäpjëčicāc *verb. perf.* das Siegel beidrücken, besiegeln.

vötpječicāc *verb. perf.* aufsiegeln, das Siegel erbrechen.

zapječicāc *verb. perf.* zusiegeln, versiegeln.

pječicùovāc *Prt.* pjëčicùovö·ul s. pjëčicāc. *Kl. Vi.*

pjegātī -tā -tē *adj.* voller Sommersprossen.

pjegovātī -tā -tē *adj.* voller Sommersprossen.

pjexùetā -tā *A.* pjëxetā *fem.* das Fussvolk.

pjexťí *adv.* zu Fuss.

pjekarājā -jā *A.* pjëkarāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Bäckerei. *Oslz.*

pjekarājā s. pjëkarāja. *Wslz.*

pjekārčīk -ikā *masc.* Bäcker Geselle, Bäckerlehrling.

pjekarîñī -nā -nē *adj.* die Bäckerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjekarîñī s. pjëkarîñī. *St.*

pjekārēc *Prs.* pjëkařā pjekārīš *Prt.* pjëkařel pjekārālā *verb. imperf.* Bäcker sein, das Bäckerhandwerk betreiben.

pjekārěk -ākā *masc.* Bäcker Geselle, Bäckerlehrling.

pjekāröu -řövī -vā -vē *adj. poss.* dem Bäcker gehörig.

pjekārťvö -vā *ntr.* 1. die Bäcker, Bäckerzunft; 2. das Bäckerhandwerk.

pjekārñī -kā -hē *adj.* den Bäcker betreffend.

pjekārčīn -čīñī -nā -nē *adj.* der Bäckerfrau gehörig.

pjekrājā -jā *A.* pjëkrāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Bäckerei. *Oslz.*

pjekrājā s. pjëkrāja. *Wslz.*

pjekrîñī -nā -nē *adj.* die Bäckerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjekrîñī s. pjëkrîñī. *St.*

pjenāstvo -vā *ntr.* Geld.

pjepjëräcā -cā *Pl. G.* -řec *fem.* Wasserhuhn.

pjepřüövī -vā -vē *adj.* den Pfeffer betreffend.

- pjërsâtî -tâ -tê *adj.* mit starken Brüsten.
 pjërsiëvî -vâ -vê *adj.* die Brust betreffend.
 pjërsùovî s. pjërsiëvî.
 pjeřaní -nâũ -ně *adj.* aus Federn bestehend.
 pjëřcëĩnk -kâ *masc.* kleiner Ring. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pjëřcëĩnk s. pjëřcëĩnk. *St.*
 pjëřcenùovî -vâ -vê *adj.* den Ring betreffend. *Oslz. KGa. W.*
 pjëřciñùovî s. pjëřcenùovî. *Wslz.*
 pjëřcóũnk -kâ *masc.* kleiner Ring. *H. Vi. Wslz.*
 pjëřcóũnk s. pjëřcóũnk. *Kl. St.*
 pjëřχâtî -tâ -tê *adj.* voller Kopfgrind.
 pjëřχovâtî -tâ -tê *adj.* voller Kopfgrind.
 pjëřχovjĩtî -tâ -tê *adj.* voller Kopfgrind. *Oslz.*
 pjëřχovjìtî s. pjëřχovjĩtî. *Wslz.*
 pjëřńíkārčĩk -ikâ *masc.* Gehülfe, Lehrling des Pfefferkuchen-
 bäckers.
 pjëřńíkārēc *Prs.* pjëřńíkara pjeřńíkārĩš *Prt.* pjëřńíkareł
 pjëřńíkārālâ *verb. imperf.* Pfefferkuchenbäcker sein, das Gewerbe
 eines Pfefferkuchenbäckers betreiben.
 pjëřńíkārěk -ākâ *masc.* Gehülfe, Lehrling des Pfefferkuchen-
 bäckers.
 pjëřńíkāròũ -řovî -vâ -vê *adj. poss.* dem Pfefferkuchenbäcker
 gehörig.
 pjëřńíkārťvo -vâ *ntr.* 1. die Pfefferkuchenbäcker; 2. das Gewerbe
 des Pfefferkuchenbäckers.
 pjëřńíkārħĩ -kâ -hê *adj.* den Pfefferkuchenbäcker betreffend.
 pjëřńíkùovî -vâ -vê *adj.* den Pfefferkuchen betreffend.
 pjesâlnĩ -nâ -ně *adj.* den Gesang betreffend; pjesâlnê lăstâ Gesang-
 buch. *Kl. H. St. Wslz.*
 pjesâlnĩ s. pjesâlnĩ. *Vi.*
 pjesëĩnnĩ -nâ -ně *adj.* den Gesang betreffend; pjesëĩnnê lăstâ
 Gesangbuch. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pjesëĩnnũ s. pjesëĩnnĩ. *St.*
 pjeskùovî -vâ -vê *adj.* das Hündchen betreffend.

pjehìelko -kă *ntr.* Hölle. *Kl. H. St. Wslz.*

pjehìelnî -nă -nè *adj.* die Hölle betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

pjehìelnîcă -că *fem.* böses Weib. *Kl. H. St. Wslz.*

pjehìelnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* böser Mensch. *Kl. H. St. Wslz.*

pjehîlko *s.* pjehìelko. *Vi.*

pjehîlnî *s.* pjehìelnî. *Vi.*

pjehîlnîcă *s.* pjehìelnîcă. *Vi.*

pjehîlnîk *s.* pjehìelnîk. *Vi.*

pjêck -kă *masc.* Ofen.

pjêckûovî -vă -vè *adj.* den Ofen betreffend.

pjêcûšk -kă *masc.* kleiner Ofen.

pjêlôčkă -hî *I. pjêlăučkôu [Kl. H. St. Wslz.] -lăučkôu [Vi.]*
fem. Säulerin.

pjêlôk -ăkă *L. pjêlăukû [Kl. H. St. Wslz.] -lăokû [Vi.] masc.*
Säuler.

pjêrôrkă -hî *I. pjêrărkôu, -rărkôu fem.* Wäscherin, Waschfrau.

pjêîn pñă *masc.* Baumstumpf. *Kl. H. St. Wslz.*

pjêînk -kă *masc.* Baumstumpf. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjêîn *s.* pjêîn. *St.*

pjêînk *s.* pjêînk. *St.*

pjîc *Prs. pjîja -jêš Prt. pjêl pjîlă Imp. pjî pjîcă Part. Prt.*

pjîti *Vbsbst. pjîcè verb. imperf. trinken. Oslz.*

Komposita:

dûopjîc *verb. perf.* vollends austrinken; dûopjîc sâ çievă
sich durch Trinken etwas zuziehen.

năpjîc *verb. perf.* viel trinken; năpjîc sâ sich satt trinken.

nătpjîc *verb. perf.* von oben etwas abtrinken.

pòtpjîc *verb. perf.* sûobjă sich betrinken.

přăpjîc *verb. perf.* zutrinken.—Vön-mjä-přăpjêl sklôunkă
gûôřo·ulhî.

přîepjîc *verb. perf.* 1. vertrinken, durch Trinken verbrauchen;
2. trinkend hinbringen; 3. im Trinken übertreffen, unter den
Tisch trinken. — Ga-môj-χlûop přăšed dûô-dôum, von-
nîmjô·ul nîck vjicě, tèn-calí zărôupk bël-přepjîti.

Mă-băli lăštěχ ōs-přiepjili ta-calōu nùøc. Tī-jîni pjîli dīχtīχ, ală-Krăstk jīχ-přiepjel fšāthīχ.

pùøpjic *verb. perf.* nachtrinken, mit einem Trunk herunterspülen; pùøpjic sa sich völlig betrinken. — Von-pùøpjel tēn-χlēb gōřō·ulkōu. Nă-tīm-vjesiēlim mǎ-sa-pùøpjili fšātcă.

rùøspjic *verb. perf.* sa sich dem Trunk ergeben.

spjic *verb. perf.* von oben abtrinken.

vǎpjic *verb. perf.* austrinken.

vò·tpjic *verb. perf.* 1. abtrinken; 2. Bescheid thun. — Tēn-tātk vò·tpjel drōupka a-dō·ul-mjā ta-nēiγa. Tǎ-mjā-mūšiš vò·tpjic.

vùøpjic *verb. perf.* sa sich voll trinken.

vūpjic *verb. perf.* etwas abtrinken; vūpjic sa sich betrinken.

zǎpjic *verb. perf.* vertrinken. — Fčerǎu jāu-mōum pjīnc talārōu zapjītē.

pjic *Prt.* pjel pjī·lǎ *Part. Prt.* pjī·tī *Vbsbst.* pjī·cē s. pjic. *Wslz.*

pjīctvo -vǎ *ntr.* die Trunkenheit. *Ozlz.* *

pjīec -cǎ *L.* pjecū *Pl. I.* -cmī *masc.* Backofen.

pjīec *Prs.* pjīeka -čěš *Prt.* pjīek -klǎ *Imp.* pjīēcī pječīcǎ *Part.*

Prt. pjīekli *verb. imperf.* backen, braten.

Komposita (*Inf.* -'pjec *Prs.* -'pjeka -pjīēcčš *Prt.* -'pjek -'pjeklǎ *Imp.* -'pječi):

dùøpjec *verb. perf.* das Backen beenden, fertig backen (*tr.*);

dùøpjec sa fertig backen (*intr.*).

fīpjīec *verb. perf.* hineinbacken.

nāpjec *verb. perf.* viel backen; nāpjec sa sich satt backen. —

Na-nāpjeklǎ χlēbǎ, jak-nā-p-cǎ pjīec na-calí rùøk.

pè·tpjec *verb. perf.* von unten bebacken.

přāpjec *verb. perf.* 1. bei einem andern mitbacken; 2. stark

rösten, brennen. — Ga-tā-bōuzěš pjīeklǎ, jā-přāpjeka.

Vezní-sa f-hǎχt, cō-tǎ-sǎ nepřāpjīēcčš pǎulcǎ!

přiepjec *verb. perf.* 1. durchbacken (*tr.*); 2. übermässig

backen, verbrennen lassen; přiepjec sa 1. durch-

backen (intr.); 2. übermässig gebacken werden, zu braun werden, verbrennen.

pùəpjec *verb. perf.* nach einander abbacken; pùəpjec sà sich verbrennen.

rùəspjec *verb. perf.* sà gut ausbacken.

spjìec *verb. perf.* sà beim Backen zusammenkleben.

vāpjec *verb. perf.* 1. gut ausbacken (tr.); 2. zum Backen verbrauchen; vāpjec sà gut ausbacken (intr.). Tën-ylëb-jä dùəbrä vāpjekli. Na-vāpjeklā fšātka mōyuka, cō-na-mjā.

vùəpjec *verb. perf.* rundum anbacken lassen.

vūpjec *verb. perf.* fertig backen; vūpjec sà backen.

pjìecěščə -čä *Pl. N.* pjecāščä [*Oslz.*] -cā·ščä [*Wslz.*] *G.* -cāšč [*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. alter zerfallener Backofen; 2. Stelle, an welcher ein Backofen gestanden hat.

pjìecnī -nā -nē *adj.* den Backofen betreffend.

pjìecók -ākā *L.* pjecāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -cāokū [*Vi.*] *masc.* eiserner Kochtopf.

pjìečīc -icā *L.* pječīcī [*Oslz.*] -čī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -čīc [*Oslz.*] -čīc [*Wslz.*] *I.* -cmī *fem.* Siegel, Petschaft.

pjìečicā *s.* pjìečīc.

pjìečīčkā -hī *I.* pječīčkōū [*Oslz.*] -čī·čkōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -čīčk [*Oslz.*] -čīčk [*Wslz.*] *fem.* Siegel, Petschaft.

pjìečinā -nā *I.* pječinōū [*Kl. H. Vi.*] -čīnōū [*St.*] -čī·nōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -čīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -čīn [*St.*] *fem.* Braten.

pjìečivo -vā *Pl. N.* pječīvā [*Oslz.*] -čī·vā [*Wslz.*] *G.* -čīv [*H. Vi. St. Wslz.*] -čīw [*Kl.*] *ntr.* Gebäck, Backwaare.

pjìečiznā -nā *fem.* Braten, Gebäck.

pjìečīnkā -hī *I.* pječīnkōū [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -čīnkōū [*St.*] *fem.* kleiner Braten.

pjìegā -hī *I.* pjegōū *Pl. G.* pjég [*Kl.*] pjēj [*H. Vi. St. Wslz.*] *fem.* Sommersprosse.

*pjìekāc *verb. iter.* zu pjìec.

Komposita (Inf. -pjëkăc Prs. -'pjëka -pjêkôš Prt. -'pjëkə·ul Imp. -pjëko·u -pjekö·ucă):

dəpjëkăc *verb. imperf.* fertig backen (tr.); dəpjëkăc sâ fertig backen (intr.).

fpjëkăc *verb. imperf.* hineinbacken.

pətpjëkăc *verb. imperf.* von unten bebacken.

přäpjëkăc *verb. imperf.* 1. bei einem andern mitbacken; 2. stark rösten, brennen.

přepjëkăc *verb. imperf.* 1. durchbacken; 2. übermässig backen, verbrennen lassen; přepjëkăc sâ 1. durchbacken (intr.); 2. übermässig gebacken, zu braun werden, verbrennen.

rəspjëkăc *verb. imperf.* sâ gut ausbacken.

spjëkăc *verb. imperf.* sâ beim Backen zusammenkleben.

văpjëkăc *verb. imperf.* 1. ausbacken (tr.); 2. beim Backen verbrauchen; văpjëkăc sâ ausbacken (intr.).

vəpjëkăc *verb. imperf.* rundum anbacken lassen.

pjëklănă -nă *I. pjëklănou [Kl. H. Vi.] -lănou [St.] -lă·nou [Wslz.] fem.* brennende Hitze, Glühhitze.

pjëklěznă -nă *fem.* brennende Hitze, Glühhitze.

pjëklə -lă *Pl. G. -hîel fem.* Hölle.

pjëkôrk -kă *masc.* Bäcker Geselle, Bäckerlehrling.

pjëkôrkă -hî *I. pjëkărkou, -kărkou fem.* die Frau des Bäckers.

pjëkôř -ařă, -ăřă *L. pjëkăřu Pl. I. -řmî masc.* Bäcker.

pjëlăχă -χî *I. pjëlăχou [Oslz.] -lă·χou [Wslz.] Pl. G. -lăχ [Oslz.] -lăχ [Wslz.] fem.* Windel.

pjëlěškă -hî *I. pjëlăškou [Oslz.] -lă·škou [Wslz.] Pl. G. -lăšk [Oslz.] -lăšk [Wslz.] fem.* Windel.

pjëńic *Prs. pjëńă -ńiš Prt. pjëńel pjeńîlă verb. imperf. sâ* Blasen werfen, schäumen (vom Wasser gebraucht). *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -pjëńic Prs. -'pjeńă -pjëńîš Prt. -'pjeńel):

napjëńic *verb. perf.* sâ sich mit Schaum bedecken.

pəpjëńic *verb. perf.* sâ sich mit Schaum bedecken.

vãpjěńic *verb. perf.* sa aufhören zu schäumen.

zapjěńic *verb. perf.* sa sich mit Schaum bedecken.

pjěńiznã -nã *fem.* Schaum auf dem Wasser. *Kl. H. Vi.*

pjěńünzã pjěnú·nzi *I. -žmĩ masc. pl.* Geld. *Kl.*

pjěpř -řü *L.* pjěpřü *masc.* Pfeffer.

*pjěpřãc *verb. iter. zu* pjěpřec.

Komposita (Inf. -pjěpřãc Prs. -'pjěpřã -pjěpřoš Prt. -'pjěpřø·ul):

přãpjěpřãc *verb. imperf.* zupfeffern.

přepjěpřãc *verb. imperf.* überpfeffern, verpfeffern.

vøpjěpřãc *verb. imperf.* pfeffern.

zapjěpřãc *verb. imperf.* mit Pfeffer anmachen.

pjěpřec *Prs.* pjěpřã -řiš *Prt.* pjěpřel pjěpřãlã *verb. imperf.* pfeffern.

Komposita (Inf. -pjěpřec Prs. -'pjěpřã -pjěpřiš Prt. -'pjěpřel):

napjěpřec *verb. perf.* stark pfeffern.

pøpjěpřec *verb. perf.* bepfeffern.

přãpjěpřec *verb. perf.* zupfeffern.

přepjěpřec *verb. perf.* überpfeffern, verpfeffern.

vøpjěpřec *verb. perf.* pfeffern.

zapjěpřec *verb. perf.* 1. mit Pfeffer anmachen; 2. durch Pfeffern verderben, verpfeffern.

pjěpřek -ãkü *masc.* feiner Pfeffer.

pjěpřni -nã -nè *adj.* pfefferig, gepfeffert.

pjěpřnø *adv.* pfefferig.

pjěřãc *Prs.* pjěřã -røš *Prt.* pjěro·ul *Imp.* pjěro·u pjěrø·ucã *verb. imperf.* 1. zu waschen pflegen; *2. *iter. zu* přec.

Komposita (Inf. -pjěřãc Prs. -'pjěřã -pjěrøš Prt. -'pjěro·ul Imp. -pjěro·u -pjěrø·ucã):

døpjěřãc *verb. imperf.* 1. auswaschen, fertig waschen; 2. vollends zusperren.

fpjěřãc *verb. imperf.* hineindrängen.

napjěřãc *verb. imperf.* andrängen, auf etwas eindringen;

napjërăc sâ čievâ hartnäckig auf etwas bestehen, etwas durchaus haben wollen.

popjërăc *verb. imperf.* unterstützen.

potpjërăc *verb. imperf.* unterstützen; potpjërăc sâ sich auf etwas stützen.

präpjërăc *verb. imperf.* andrängen.

přepjërăc *verb. imperf.* durchwaschen, noch einmal waschen.

röspjërăc *verb. imperf.* auseinanderspreizen; röspjërăc sâ 1. sich spreizen; 2. hadern, streiten.

väpjërăc *verb. imperf.* 1. auswaschen; 2. herausdrängen; väpjërăc sâ čievâ verleugnen.

vöpjërăc *verb. imperf.* 1. auswaschen; 2. anlehnen; vöpjërăc sâ sich anlehnen.

votpjërăc *verb. imperf.* wegdrängen, abweisen.

vupjërăc *verb. imperf.* sâ auf etwas bestehen, durchaus haben wollen.

zapjërăc *verb. imperf.* versperren, verriegeln; zapjërăc sâ 1. sich weigern; 2. leugnen, verleugnen.

pjëržęc *Prs.* pjëržâ -žiš *Prt.* pjëržo·ul -žă -želi *Part. Prt.*

pjëržâli *verb. imperf.* Winde lassen, furzen.

Komposita (Inf. -pjëržęc Prs. -'pjëržâ -pjëržiš Prt. -'pjëržo·ul -žă -želi):

napjëržęc *verb. perf.* viel furzen, vollfurzen, vollstän-
kern.

popjëržęc *verb. perf.* nach einander furzen.

väpjëržęc *verb. perf.* sâ ausgefurzt haben, nicht mehr furzen.

zapjëržęc *verb. perf.* anfangen zu furzen, einen Wind lassen.

pjëròčkă -hî *I.* pjerăučkôu [*Kl. H. St. Wslz.*] -ráočkôu [*Vi.*]
fem. Wäscherin, Waschfrau.

pjërsâ -sî *I.* -smî *fem. pl.* Brust.

*pjërsî -sâ -sè *adj.*

Kompositum:

šārøkəpjərsi breitbrüstig.

pjərsni -nā -nē *adj.* die Brust betreffend.

Kompositum: s. pjərsi.

pjərsħi -sk *fem. pl.* Brust.

pjərsši -šā -šē *adj.* der erste. *Oslz. KGa. W.*

pjəřänā -nā *I.* pjeřānou [Kl. H. Vi.] -řānou [St.] -řā·nou [Wslz.] *Pl. G.* -řin [Kl. H. Vi. Wslz.] -řin [St.] *fem.* Bett, Bettstück.

pjəřāníščo -čā *Pl. N.* pjeřāníščā [Oslz.] -níščā [Wslz.] *G.* -níšč [Oslz.] -níšč [Wslz.] *ntr.* schlechtes Bett.

pjəřceñ -eñā [Oslz. KGa W.] -iñā [Wslz.] *L.* pjěrcieñū [Kl. H. Vi.] -cieñū [St.] -ci·ñū [Wslz.] *Pl. P.* -cēinmī [Kl. H. Vi. Wslz.] -cēinmī [St.] *masc.* Ring.

pjəřēc *Prs.* pjəřā -řiš *Prt.* pjəřəl pjeřālā *verb. imperf.* mit Federn bestreuen; pjəřēc sā federn, Federn streuen.

Komposita (Inf. -pjəřēc Prs. -'pjeřā -pjəřiš Prt. -'pjeřəl):

napjəřēc *verb. perf.* voll Federn streuen.

popjəřēc *verb. perf.* voll Federn machen, mit Federn bestreuen.

zapjəřēc *verb. perf.* voll Federn streuen.

pjəřěznā -nā *fem.* Bettzeug.

pjəřě -řā *ntr.* das Gefieder.

pjəřχ -χū *masc.* Kopfgrind.

pjəřinkā -ħi *I.* pjeřinkou [Kl. H. Vi. Wslz.] -řinkou [St.] *fem.* Bettchen, Bettstück.

pjəřníkōrkā -ħi *I.* pjěřníkārkou, -kārkou *fem.* die Frau des Pfefferkuchenhändlers.

pjəřníkōř -ařā *L.* pjěřníkāřū *masc.* Pfefferkuchenbäcker.

pjəřník -ikā *masc.* Pfefferkuchen.

pjəřtvo -vā *ntr.* Kopfgrind.

pjēs psā *Pl. I.* psmī *Du. D. I.* psāmā *masc.* Hund.

pjēsċ -kā *masc.* Hündchen.

pjìēsñă -ñă *Pl. G. pjesēin [Kl. H. Vi. Wslz.] -sēin [St.] fem.*
Lied.

pjìēsčĭ -čă -čē *adj.* zu Fuss gehend.

pjìēsčòk -ăkă *L. pješčănkă [Kl. H. St. Wslz.] -čăokă [Vi.]*
Pl. N. -că masc. Fussgänger.

pjìēsčòun -ană, -òună *Pl. N. -ñă G. pješčòun [H. Vi. Wslz.]*
-čòun [Kl. St.], -čănòu I. -nmĭ masc. Fussgänger.

pjìēsčòunkă -hĭ *I. pješčòunkòu [H. Vi. Wslz.] -čòunkòu [Kl.*
St.], -čănkòu fem. Fussgängerin.

pjìēsškă *adv.* zu Fuss.

pjìēsšòčkă -hĭ *I. pješăučkòu [Kl. H. St. Wslz.] -šăočkòu [Vi.]*
fem. Fussgängerin.

pjìēsšòk -ăkă *L. pješăukă [Kl. H. St. Wslz.] -šăokă [Vi.]*
Pl. N. -că masc. Fussgänger.

pjìēsšĭ -kă -hē *adj.* zu Fuss gehend.

pjìēhĭlkø -kă *ntr.* Hölle. *Kl. H. St. Wslz.*

pjìēhĭlkø *s. pjìēhelkø. Vi.*

*pjìēvăc *verb. iter. zu pĭăuc.*

Komposita (Inf. -pjìēvăc Prs. -'pjêvă -pjêvôš Prt. -'pjêvø·uĭ
Imp. -pjìēvø·u -pjêvø·ucă):

døpjìēvăc *verb. imperf.* să čĭevă um etwas beten.

napjìēvăc *verb. imperf.* anstimmen.

přăpjìēvăc *verb. imperf.* mit Gesang begleiten.

přepjìēvăc *verb. imperf.* eine Zeitlang singen, krähen,
beten.

văpjìēvăc *verb. imperf.* aussingen, auskrähen.

zapjìēvăc *verb. imperf.* anfangen zu singen, krähen, beten.

pjìēñĭc *s. pjìēñic. St.*

pjìēñĭznă *s. pjìēñizna. St.*

pjĭjăc *Prs. pjĭjă -jôš Prt. pjĭjø·uĭ Imp. pjĭjø·u verb. imperf.*
trinken, zu trinken pflegen.

Komposita:

døpjĭjăc *verb. imperf.* vollends austrinken; døpjĭjăc să čĭevă
sich durch Trinken etwas zuziehen.

natpjĩjác *verb. imperf.* von oben abtrinken.

popjĩjác *verb. imperf.* trinken.

potpjĩjác *verb. imperf.* sùǫbjä sich betrinken.

přäpjĩjác *verb. imperf.* zutrinken.

přepjĩjác *verb. imperf.* 1. vertrinken, durch Trinken verbrauchen; 2. trinkend hinbringen; 3. im Trinken besiegen, unter den Tisch trinken.

respjĩjác *verb. imperf.* sa sich dem Trunk ergeben.

spjĩjác *verb. imperf.* von oben abtrinken.

väpjĩjác *verb. imperf.* austrinken.

vopjĩjác *verb. imperf.* sa sich voll trinken.

votpjĩjác *verb. imperf.* 1. abtrinken; 2. Bescheid thun.

vupjĩjác *verb. imperf.* abtrinken; vupjĩjác sa sich betrinken.

zapjĩjác *verb. imperf.* vertrinken.

pjijãnstvo -vã *ntr.* die Trunkenheit.

pjijãncã -cã *D. -cǫjũ Pl. N. -covjã masc.* Säufer, Trunkenbold.

pjilãc *Prs.* pjilũjã [*Oslz.*] pjilũjã [*Wslz.*] pjilũjěš *Prt.* pjilõũl *verb. imperf.* Acht geben, Sorgfalt tragen, bewachen.

*Komposita (Inf. -pjilãc Prs. -'pjilũjã Prt. -pjilõũl Imp. -pjilõũ [*Oslz.*] -pjilõũ [*Wslz.*]):*

popjilãc *verb. perf.* eine Weile wachen, bewachen.

vopjilãc *verb. perf.* bewachen.

vupjilãc *verb. perf.* sorgsam bewachen.

pjilnãčhĩ -kã -hẽ *adj.* sehr fleissig. *Oslz.*

pjilnãχnĩ -nã -nẽ *adj.* sehr fleissig. *Oslz.*

pjilnãčhĩ *s.* pjilnãčhĩ. *Wslz.*

pjilnãχnĩ *s.* pjilnãχnĩ. *Wslz.*

pjilnẽčko *adv.* sehr fleissig. *Kl. H. St.*

pjilnẽχnã *adv.* sehr fleissig. *Kl. H. St.*

pjilnẽ *adv. comp.* zu pjilnã.

pjilnẽšĩ -šã -šẽ *adj. comp.* zu pjilnĩ.

pjiløvní -nãũ -nẽ *adj.* fleissig. *H. Vi. St. Wslz.*

pjiløvnøsc -cã *L.* pjiløvnũøscĩ *fem.* der Fleiss. *H. Vi. St.*

pjĩlovńä *adv.* fleissig. *H. Vi. St.*

pjiləwnĩ s. pjiləvńĩ. *Kl.*

pjĩləwnəsc s. pjĩlovnəsc. *Kl.*

pjĩləwńä s. pjĩlovńä. *Kl.*

pjilùəvăc *Prt.* pjilùəvə·ul s. pjilăc. *Kl. Vi.*

*pjĩnăc *verb. iter zu* pjĩc. *Kl. H. Vi.*

*Komposita (Inf. -pjĩnăc Prs. -'pjĩnă -pjĩnôš Prt. -'pjĩnə·ul
Imp. -pjĩnə·u):*

fpjĩnăc *verb. imperf.* einschnallen, einknöpfen.

napjĩnăc *verb. imperf.* aufspannen.

pəpjĩnăc *verb. imperf.* anheften.

pətpjĩnăc *verb. imperf.* unten anschnallen, aufstecken.

přăpjĩnăc *verb. imperf.* anheften.

přəpjĩnăc *verb. imperf.* umstecken, anders stecken.

rəspjĩnăc *verb. imperf.* ausspannen, aufknöpfen.

spjĩnăc *verb. imperf.* zusammenknöpfen, zuknöpfen.

vəpjĩnăc *verb. imperf.* umstecken.

vətpjĩnăc *verb. imperf.* aufknöpfen, abschnallen.

vupjĩnăc *verb. imperf.* aufstecken.

zapjĩnăc *verb. imperf.* zuknöpfen, zuschnallen; zapjĩnăc
să sich zuknöpfen.

pjĩnc *num.* fünf. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjĩnc- *erstes Glied von Kompositen:* fünf-. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjincnăqscă s. pjincnăŭscă. *Vi.*

pjincnăqscă- s. pjincnăŭscă-. *Vi.*

pjincnăqscəro s. pjincnăŭscəro. *Vi.*

pjincnăqstnĩ s. pjincnăŭstnĩ. *Vi.*

pjincnăŭscă *num.* fünfzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

pjincnăŭscă- *erstes Glied von Kompositen:* fünfzehn-. *Kl. H.
St. Wslz.*

pjincnăŭscəro *num.* fünfzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

pjincnăŭstnĩ -nă -nə *adj.* der fünfzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

pjincörnĩ -nă -nə *adj.* fünferlei.

pjĩncə- s. pjĩnc-. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjīncorak adv. fünffach. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjīncorāhī -kā -hē adj. fünffach. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjīncorø num. fünf Stück. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjīng- s. *pjīnc-*. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjīśac Prs. pjīśa -šēš Prt. pjīso·ul Imp. pjīśa verb. imperf.
schreiben. *Oslz.*

Komposita:

dopjīśac verb. perf. hinzuschreiben.

fpjīśac verb. perf. einschreiben, eintragen; *fpjīśac sa* sich
einschreiben. — *Mōi-tātk to-fpjīso·ul f-tā-lāstā.*

napjīśac verb. perf. aufschreiben.

popjīśac verb. perf. aufschreiben, verzeichnen.

potpjīśac verb. perf. unterschreiben; *potpjīśac sa* sich unter-
schreiben. — *Von-pò·tpjīso·ul svē-nāstā mjùøno na-*
tīm-pjīsmjä. Pò·tpjīśa-to svīm-mjùøna!

přäpjīśac verb. perf. hinzuschreiben.

přepjīśac verb. perf. 1. abschreiben; 2. vorschreiben, ver-
ordnen. — *Jāu-to-mūša ješ-rāus přepjīśac. Tēn-dùøxtēr*
mū-přiepjīso·ul tahē drāpā.

røspjīśac verb. perf. ausschreiben. — *Tēn-króul rùø-*
pjīso·ul, cø-fšātcā stāuři sālđāucā mjīelī dùø-grāpā
příc.

spjīśac verb. perf. aufschreiben, verzeichnen.

vāpjīśac verb. perf. 1. abschreiben; 2. schreibend verbrau-
chen. — *Dēi-mjä tā-lāstā, jāu-sā-ca vāpjīśac tā-pjīesná.*
Tēn-knāup-mjä vāpjīśa fšādēn tint.

vøpjīśac verb. perf. beschreiben.

votpjīśac verb. perf. 1. abschreiben; 2. zurückschreiben,
schriftlich antworten. — *Vò·tpjīśa tēn-lāst! Tā-mūšiš hūjä*
votpjīśac tēmū-brātū, cø-jā-nīmoga příc.

zapjīśac verb. perf. 1. einschreiben, eintragen; 2. ver-
ordnen. — *F-těχ-lěscěχ jā-zapjīso·unē fšātko, cø-vu-nās*
pasērālo. Nā-mjä-zapjīśa cùø z-äptēhī.

*pjisāc *verb. iter. zu* pjīsc.

Komposita (*Inf.* -pjisāc *Prs.* -'pjisūja *Prt.* -pjisō·uļ *Imp.* -pjīsō·u [Oslz.] -pjì·sō·u [Wslz.]

dəpjisāc *verb. imperf.* hinzuschreiben.

fpjisāc *verb. imperf.* einschreiben, eintragen; fpjisāc sà sich einschreiben.

napjisāc *verb. imperf.* aufschreiben.

pəpjisāc *verb. imperf.* aufschreiben, verzeichnen.

pətpjisāc *verb. imperf.* unterschreiben; pətpjisāc sà sich unterschreiben.

pəpətpjisāc *verb. perf.* nach einander unterschreiben; pəpətpjisāc sà sich nach einander unterschreiben.

přāpjisāc *verb. imperf.* hinzuschreiben.

přəpjisāc *verb. imperf.* 1. abschreiben; 2. vorschreiben, verordnen.

rəspjisāc *verb. imperf.* ausschreiben.

spjisāc *verb. imperf.* aufschreiben, verzeichnen.

vāpjisāc *verb. imperf.* 1. abschreiben; 2. schreibend verbrauchen.

vəpjisāc *verb. imperf.* beschreiben.

vətpjisāc *verb. imperf.* 1. abschreiben; 2. zurückschreiben, schriftlich antworten.

zapjisāc *verb. imperf.* 1. einschreiben, eintragen; 2. verordnen.

*pjisāvāc *verb. iter. zu* pjīsc.

Komposita (*Inf.* -pjisāvāc *Prs.* -'pjisāva -pjisāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -sāgvōš [Vi.] *Prt.* -'pjisāvə·uļ *Imp.* -pjisāvə·u): s. pjisāc.

pjīsc -cā *Pl. G.* -cī *I.* -cmī *fem.* Faust. Oslz.

pjìsc pjìscā s. pjīsc. Wslz.

pjīsk -kū *masc.* das Piepen, leise Zwitschern. Oslz.

pjìsk pjìskū s. pjīsk. Wslz.

pjīskāc *Prs.* pjīščā -čēš *Prt.* pjīsko·uļ *Imp.* pjīščī *verb. imperf.* piepen, leise zwitschern. Oslz.

Komposita:

popjĩskăc *verb. perf.* eine Weile piepen.

přepjĩskăc *verb. perf.* eine Zeitlang piepen.

zapjĩskăc *verb. perf.* anfangen zu piepen.

pjisklāvĩ -vå -vê *adj.* piepend, leise zwitschernd. *Oslz.*

pjisklāvĩ *s.* pjisklāvĩ. *Wslz.*

pjĩskõř -õřă *L.* pjiskũõřũ *Pl. I.* -ĩmĩ *masc.* junger Aal. *Oslz.*

pjiskořũõvĩ -vå -vê *adj.* den jungen Aal betreffend.

pjĩskõt -tũ *masc.* das Piepen. *Oslz.*

pjiskũõtăc *Prs.* pjĩskocă [*Oslz.*] pjĩskocă [*Wslz.*] pjiskũõ-
cěš *Prt.* pjĩskoto·ul [*Oslz.*] pjĩskoto·ul [*Wslz.*] pjiskõtă
verb. imperf. piepen.

pjistõulă -lă *fem.* Pistole.

*pjisũõvăc *s.* pjisăc. *Kl. Vi.*

pjĩščēc *Prs.* pjĩščă -čĩš *Prt.* pjĩščo·ul -čă -čeli *Part. Prt.* pjiš-
čălĩ *verb. imperf.* piepen. *Oslz.*

Komposita:

přepjĩščēc *verb. perf.* eine Zeitlang piepen.

zapjĩščēc *verb. perf.* anfangen zu piepen.

pjitělă -lă *D.* -løjũ *Pl. N.* -lovjă *masc.* Säufer.

pjĩtnĩ -nă -nê *adj.* trinkbar. *Oslz.*

pjĩtõχ -χă *L.* pjitũõχũ *Pl. N.* -šă *masc.* Säufer. *Oslz.*

pjĩtoškă -hĩ *I.* pjitũõškõũ *fem.* Säuferin. *Oslz.*

pjĩzzēc *Prs.* pjĩžžă -zzĩš *Prt.* pjĩzzel *Imp.* pjĩzžă *verb. imperf.*
beschlafen. *Oslz.*

Komposita:

põpjĩzzēc *verb. perf.* nach einander beschlafen.

văpjĩzzēc *verb. perf.* gehörig beschlafen.

võpjĩzzēc *verb. perf.* beschlafen.

pjĩctvõ *s.* pjĩctvo. *Wslz.*

pjĩlněčko *s.* pjĩlnečko. *Vi. Wslz.*

pjĩlněχná *s.* pjĩlneχná. *Vi. Wslz.*

pjĩlovnesc *s.* pjĩlovnesc. *Wslz.*

pjĩlovnă *s.* pjĩlovnă. *Wslz.*

*pjì'năc s. pjînac. *Wslz.*

pjì'nîc *Prt.* pjì'nêl pjî'nî-la s. pjî'nîc. *Wslz.*

pjì'nîznă s. pjî'nîzna. *Wslz.*

pjî'rşî s. pjî'rşî. *GGa.*

pjî'săc s. pjî'sac. *Wslz.*

pjî'skăc s. pjî'skac. *Wslz.*

pjî'skôř s. pjî'skôř. *Wslz.*

pjî'skot s. pjî'skot. *Wslz.*

pjî'sčēc s. pjî'sčēc. *Wslz.*

pjî'tnî s. pjî'tnî. *Wslz.*

pjî'tox s. pjî'tox. *Wslz.*

pjî'toškă s. pjî'toška. *Wslz.*

pjî'zžēc s. pjî'zžec. *Wslz.*

*pjîc *verb.*

Komposita (Inf. -'pjîc Prs. -'pîă -'pîěš Prt. -'pjôun -'pîă Imp. -'pîî Part. Prt. -pjâtî Vbsbst. -pjîcê [Oslz.] -pjî'cê [Wslz.]):

fpjîc *Fut.* vêpîă *verb. perf.* einschnallen, einknöpfen. —

Vôu-să-fpjôun tēn-brōnt f-svôj-păk.

năpjîc *verb. perf.* aufspannen.

pòtpjîc *Fut.* pòdepîă pòdêpîěš *verb. perf.* unten anschnallen, aufstecken. — Tă-nûgê'ică mû-bălă pot-pjâtê vu-těγ-bûks.

prăpjîc *verb. perf.* anheften. — Nă-mû-prăpîă kvjât na-pjîersăγ.

prîepjîc *verb. perf.* umstecken, anders stecken.

pûepjîc *verb. perf.* anheften.

rûespjîc *Fut.* rûezepîă rûzêpîěš *verb. perf.* 1. ausspannen, auseinanderspreizen; 2. aufknöpfen. — Nă-tî-lôucă taĥê cenĥê plôutno bălo rōspjâtê. Vôu-să-rûespjôun tēn-lîfk.

spjîc *Fut.* siēpîă *verb. perf.* zusammenknöpfen, zuknöpfen.

vòtpjîc *Fut.* vòtepîă vòtêpîěš *verb. perf.* aufköpfen, abschnallen.

vùopjic *verb. perf.* umstecken.

vùpjic *verb. perf.* aufstecken. — Dláučuš žís iä-sä-vùpja
tä-cùopä?

zāpjic *verb. perf.* zuknöpfen, zuschnallen; zāpjic sa sich
zuknöpfen. — Zapnĩ-sä tẽn-lĩfk!

pjĩfkø -kǎ *ntr.* Bier. *H. Vi. St. Wslz.*

pjĩfkø s. pjĩfkø. *Kl.*

pjĩjǎctvo -vǎ *ntr.* die Trunkenheit.

pjĩjǎchĩ -kǎ -hè *adj.* den Säufer betreffend.

pjĩjòčkǎ -hĩ *I.* pjĩjǎučkòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáučkòu [*Vi.*]
fem. Säuferin.

pjĩjók -ǎkǎ *L.* pjĩjǎukǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáokǎ [*Vi.*]
Pl. N. -cǎ masc. Säufer.

pjĩlnĩ -nǎ -nè *adj.* fleissig.

pjĩlnøsc -cǎ *L.* pjĩlnùøsci *fem.* der Fleiss.

pjĩlnǎ *adv.* fleissig.

pjĩsǎrk -kǎ *Pl. N. -køvǎ masc.* 1. Schreiber; 2. Sekretär.

pjĩsǎřòu -řøvĩ -vǎ -vè *adj.* dem Inspektor gehörig.

pjĩsǎřtvo -vǎ *ntr.* 1. die Inspektoren; 2. die Inspektorenstelle.

pjĩsǎřhĩ -kǎ -hè *adj.* den Inspektor betreffend.

pjĩsiemkø -kǎ *ntr.* die Schrift, das Schriftstück. *Kl. H. Vi.*

pjĩsiemkø s. pjĩsiemkø. *St.*

pjĩsĩmkø *Pl. G. -sĩmk s.* pjĩsiemkø. *Wslz.*

pjĩsknòuc *Imp.* pjĩsknĩ [*Oslz.*] pjĩ'sknĩ [*Wslz.*] s. pjĩsknòuc.
H. Vi. St. Wslz.

pjĩsknòuc *Fut.* pjĩsknǎ -něš *Prt.* pjĩsknòun *Imp.* pjĩsknĩ *verb.*
perf. aufpiepen. *Kl.*

pjĩsmjǎ -mjeǎ [*Oslz.*] -mjĩǎ [*Wslz.*] *L.* pjĩsmjǐǎ [*Kl. H. Vi.*]
-mjǐǎ [*St.*] -mjĩ'ǎ [*Wslz.*] *Pl. N.* pjĩsmjùǎ [*Kl. H. Vi.*]
-mjùǎ [*St.*] -mjù'ǎ [*Wslz.*] *G.* -mjóun [*H. Vi. Wslz.*]
-mjóun [*Kl. St.*] *ntr.* Schrift, Schriftstück.

pjĩsmjǐnnĩ -nǎ -nè *adj.* die Schrift betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjĩsmjǐnnĩk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Schriftgelehrter. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pjismjēinnī s. pjismjēinnī. *St.*

pjismjēinnīk s. pjismjēinnīk. *St.*

pjismo -mä *Pl. G.* pjisēm *ntr.* Schrift, Schriftstück; svjatě pjismo die heilige Schrift.

pjisorkă -hī *I.* pjisărkou, -sărkou *fem.* die Frau des Inspektors.

pjisor -ařă *L.* pjisăřu *Pl. I.* -řmī *masc.* Gutsinspektor.

pjiščă -ică *Pl. N.* pjiščăță *ntr.* junges Vöglein.

pjiščolka *I.* pjiščăulku s. pjiščœulka. *GGa.*

pjiščoutko s. pjiščoutko. *H. Vi. St. Wslz.*

pjiščoutko -kă *Pl. N.* pjiščătkă *ntr.* junges Vöglein. *Kl.*

pjiščœulka -hī *I.* pjiščœulku *fem.* Pfeife, Flöte. *Oslz. KGa. W.*

pjitk -kū *masc.* Trank.

pjivăică -că *fem.* Blutegel.

pjivni -nă -nē *adj.* das Bier betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

pjivnică -că *L.* pjivniči [*H. Vi. St.*] -niči [*Wslz.*] *Pl. G.* -nič [*H. Vi. St.*] -nič [*Wslz.*] *fem.* Keller. *H. Vi. St. Wslz.*

pjivničnī -nă -nē *adj.* den Keller betreffend. *H. Vi. St.*

pjivničnī s. pjivničnī. *Wslz.*

pjivo -vă *ntr.* Bier.

pjivœvi -vă -vē *adj.* das Bier betreffend.

pjiwnī s. pjivni. *Kl.*

pjiwnică s. pjivnica. *Kl.*

pjiwničnī s. pjivničnī. *Kl.*

pjizdă -dă *fem.* 1. die weibliche Scham; 2. Butterfass, doch ist diese Bedeutung nirgends wirklich vorhanden, jedes Dorf behauptet aber von dem andern, dass sie dort gebräuchlich sei.

pjizdók -ăkă *L.* pjizdăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -dăokū [*Vi.*] *masc.* 1. die männliche Scham; 2. Butterstock (vgl. pjizda 2.).

*pjīnăc s. pjīnac. *St.*

pjīnc s. pjīnc. *St.*

pjīnc- s. pjīnc-. *St.*

pjīncœ- s. pjīnc-. *St.*

pjīncœrak s. pjīncœrak. *St.*

pjīncœrăhī s. pjīncœrăhī. *St.*

- pjĩncøø s. pjĩncøø. *St.*
 pjĩnz- s. pjĩnc-. *St.*
 pjørkø -kǎ *ntr.* Federchen.
 pjöskātī -tǎ -tè *adj.* sandig.
 pjöskøvātī -tǎ -tè *adj.* sandartig.
 pjöskøvjātī -tǎ -tè *adj.* sandartig.
 pjöskùøvī -vǎ -vè *adj.* den Sand betreffend.
 pjöskùøvńicǎ -cǎ *fem.* Sandgrube. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöskùøwńicǎ s. pjöskùøvńica. *Kl.*
 pjöščĩstī -tǎ -tè *adj.* sandig. *Oslz.*
 pjöščĩstī s. pjöščĩstī. *Wslz.*
 pjöuzǎ s. pjöuzǎ. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöuznī s. pjöuznī. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöuzùøvī s. pjöuzùøvī. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöurěčkø -kǎ *ntr.* Federchen.
 pjöurø -rǎ *Pl. G.* pjør *ntr.* 1. Feder; 2. Flossfeder; 3. Blatt am Ruder.
 pjöurúškø -kǎ *ntr.* Federchen.
 pjöurǎnī -nǎu -ně *adj.* aus Federn bestehend.
 pjöutī s. pjöutī. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöutk s. pjöutk. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöutkǎ s. pjöutka. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöutkùøvī s. pjöutkùøvī. *H. Vi. St. Wslz.*
 pjöuzǎ -zǐ *I. -zmī masc. pl.* Geld. *Kl.*
 pjöuznī -nǎ -ně *adj.* das Geld betreffend. *Kl.*
 pjöuzùøvī -vǎ -vè *adj.* das Geld betreffend. *Kl.*
 pjöutī -tǎ -tè *adj.* der fünfte. *Kl.*
 pjöutk -kù *masc.* Freitag. *Kl.*
 pjöutkǎ -hī *fem.* die Fünf. *Kl.*
 pjöutkùøvī -vǎ -vè *adj.* den Freitag betreffend. *Kl.*
 pjørātī -tǎ -tè *adj.* gefiedert.
 pjørāstī -tǎ -tè *adj.* gefiedert. *Oslz.*
 pjørǎstī s. pjørāstī. *Wslz.*
 pjøtrǎškǎ -hī *A.* pjøtrěškǎ *fem.* Petersilie. *Oslz.*

pjotrăškă s. pjotrăška. *Wslz.*

pjotrěškùvî -vâ -vè *adj.* die Petersilie betreffend.

pjùǝrnók -âkă *L.* pjörnăukû [*Kl. H. St. Wslz.*] -nâǝktû [*Vi.*]
masc. 1. Federkiel; 2. Schreibfeder.

plăc -cû *L.* placû *masc.* Platz, freier Raum, Spielraum.

*plăcăc *verb. iter.* zu plăcec.

Komposita (*Inf.* -plăcăc *Prs.* -'placă -plăcôš [*Kl. H. St. Wslz.*] -plăcôš [*Vi.*] *Prt.* -'plăcǝ·ul *Imp.* -plăcǝ·u):

doplăcăc *verb. imperf.* vollends bezahlen.

poplăcăc *verb. imperf.* bedeuten, gelten, Wert haben.

přăplăcăc *verb. imperf.* zuzahlen.

přeplăcăc *verb. imperf.* zu teuer bezahlen.

splăcăc *verb. imperf.* auszahlen, abzahlen.

văplăcăc *verb. imperf.* auszahlen, bezahlen.

voplăcăc *verb. imperf.* bezahlen.

votplăcăc *verb. imperf.* 1. abzahlen; 2. zurückzahlen.

plăcēc *Prs.* plăcă -ciš *Prt.* plăcěl *verb. imperf.* 1. zahlen; 2. gelten, Wert haben, bedeuten.—Von-plăcî svîm-χlùǝpcǝum dùǝbrê mîte. Tën-grùǝš ñeplăcî vjicě.

Komposita:

doplăcēc *verb. perf.* vollends bezahlen.

natplăcēc *verb. perf.* eine Nachzahlung leisten.

pǝplăcēc *verb. perf.* nach einander bezahlen.

přăplăcēc *verb. perf.* zuzahlen.—Jău-mû-přăplacěl dva-tălară a-těi to-bălo dùǝsc.

přeplăcēc *verb. perf.* zu teuer bezahlen.—Tă-přieplacěl ta-krùǝvâ pjîncnăuscă talăramî.

splăcēc *verb. perf.* auszahlen, abzahlen.

văplăcēc *verb. perf.* auszahlen, bezahlen.—Vǝn-mû-văplacěl stùǝ talărǝu. Jău-jă-văplacă hîja.

voplăcēc *verb. perf.* bezahlen.

votplăcēc *verb. perf.* 1. abzahlen; 2. zurückzahlen.

zaplācēc *verb. perf.* 1. bezahlen; 2. vergelten; Bōug zāplāc!
«Gott vergelt's!».

plācěk -ākā *masc.* Tüchlein.

plācěk -ākū *masc.* Plätzchen.

plācěščē -čā *Pl. N.* placāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*] *G.* -cāšč
[*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosses Tuch.

plāč -čū *masc.* das Weinen.

plačlāvī -vā -vè *adj.* weinerlich. *Oslz.*

plāčlāvjä *adv.* weinerlich.

plāčlāvosc -cā *L.* plačlāvūoscī *fem.* das weinerliche Wesen.

plačlā·vī *s.* plačlāvi. *Wslz.*

pladrāc *Prs.* plādrūja *Prs.* pladrō·ul *verb. imperf.* plätschern,
plätschernd fallen.

Kompositum:

spladrāc *verb. perf.* plätschernd herabstürzen.

pladrū·vāc *Prt.* pladrū·ovō·ul *s.* pladrāc. *Kl. Vi.*

plāχ -χū *masc.* Fleck.

plāχātī -tā -tè *adj.* fleckicht.

plāχók -ākā *L.* plāχāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -χāokū [*Vi.*]

Pl. N. -cā *masc.* plumper, aufrichtiger Mensch.

plāχovātī -tā -tè *adj.* fleckicht.

*plājāc *verb. iter.* zu plūēc.

Komposita (*Inf.* -plājāc *Prs.* -'plāja -plājōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -plājōš [*Vi.*] *Prt.* -'plājō·ul *Imp.* -plājō·u):

přeplājāc *verb. imperf.* durchjäten, stellenweise ausjäten.

vāplājāc *verb. imperf.* ausjäten.

vōplājāc *verb. imperf.* abjäten, von Unkraut reinigen.

plāk -kū *masc.* Fleck.

plākāc *Prs.* plāčā -čěš *Prt.* plāko·ul *verb. imperf.* weinen.

Komposita:

dōplākāc *verb. perf.* sa čìevā durch Weinen etwas errei-
chen.

naplākāc *verb. perf.* sa sich satt weinen.

pōplākāc *verb. perf.* eine Zeitlang weinen.

přeplākāc *verb. perf.* durchweinen, weinend verbringen. —

Na-přeplakā trā nūcā.

rospākāc *verb. perf.* sa in Thränen ausbrechen, laut weinen.

vāplākāc *verb. perf.* sa sich ausweinen.

voplākāc *verb. perf.* beweinen. — Ta-bjēdnā ūāstā voplakā svā-γlūopa.

vuplākāc *verb. perf.* sa sich müde weinen.

zaplākāc *verb. perf.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen.

*plākāc *verb. iter.* zu plākāc.

Komposita (*Inf.* -plākāc *Prs.* -'plakūja *Prt.* -plakō·ul *Imp.* -plākō·u):

doplākāc *verb. imperf.* sa čievā um etwas weinen, weinen um etwas zu erreichen.

poplakāc *verb. imperf.* eine Zeitlang weinen.

přeplākāc *verb. imperf.* durchweinen, weinend zubringen.

vāplākāc *verb. imperf.* sa sich ausweinen.

voplākāc *verb. imperf.* beweinen.

zaplākāc *verb. imperf.* anfangen zu weinen.

plākātī -tā -tē *adj.* fleckicht.

*plākāvāc *verb. iter.* zu plākāc.

Komposita (*Inf.* -plākāvāc *Prs.* -'plakāva -plakāuvōš [*Kl.* *H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'plakāvo·ul *Imp.* -plākāvō·u): s. plākāc.

plāknōuc s. plāknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

plāknōuc *Fut.* plākñā -ñěš *Prt.* plāknōun *verb. perf.* aufweinen, in Thränen ausbrechen. *Kl.*

Kompositum:

splāknōuc *verb. perf.* aufweinen.

plakovātī -tā -tē *adj.* fleckicht.

*plakūvāc s. plākāc. *Kl. Vi.*

plāntāqžā s. plantāqža. *Vi.*

plāntāqžā -žā *Pl. G. -ži fem.* Pflanzung. *Kl. H. St. Wslz.*

plāqγā s. plāuγa. *Vi.*

pláoxťä s. pláuxťa. *Vi.*

pláon s. pláun. *Vi.*

pláost s. pláust. *Vi.*

pláostěr s. pláuster. *Vi.*

pláostěrk s. pláusterk. *Vi.*

pláošč s. pláušč. *Vi.*

pláoščik s. pláuščik. *Vi.*

pláotä s. pláutä. *Vi.*

pláotk s. pláutk. *Vi.*

pláotkă s. pláutka. *Vi.*

pláotörkă s. pláutörka. *Vi.*

pláotör s. pláutör. *Vi.*

plāpă -pă *fem.* Mund, Maul.

plāpăč -ačă *L.* plapăču *masc.* Schwätzer.

plāpōč -āčă *L.* plapăučă [*Kl. H. St. Wslz.*] -păočă [*Vi.*] *masc.*
Schwätzer.

plāpōčkă -hî *I.* plapăučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -păočkōu [*Vi.*]
fem. Schwätzerin.

plāpōk -ākă *L.* plapăukă [*Kl. H. St. Wslz.*] -păokă [*Vi.*]
Pl. N. -că masc. Schwätzer.

plaprăc *Prs.* plāprūjă *Prt.* plaprë·ul *verb. imperf.* schwatzen,
plappern.

plaprùəvăc *Prt.* plaprùəvə·ul s. plaprăc. *Kl. Vi.*

plāsk -kă *masc.* 1. Geplätscher; 2. Geschwätz.

plāskăc *Prs. a.* plāščă -čěš *b.* plieščă -čěš *Prt.* plāsko·ul *Imp.*
a. plāščî *b.* plieščî pleščîcă *verb. imperf.* 1. in etwas rühren,
wühlen, plätschern; 2. schwatzen.

Komposita (Inf. -plāskăc Prs. a. -'plāščă -plāščěš b. -'pleščă
-plieščěš Prt. -'plasko·ul):

naplāskăc *verb. perf.* viel vorschwatzen.

peplāskăc *verb. perf.* eine Weile plätschern, schwatzen.

přeplāskăc *verb. perf.* durchschwätzen, schwatzend ver-
bringen.

zaplāskăc *verb. perf.* anfangen zu plätschern, zu schwatzen.

plāsknōuc s. plasknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

plāsknōuc *Fut.* plāsknā -ñeš *Prt.* plāsknōun *verb. perf.* in etwas rühren, plätschern. *Kl.*

plāskot -tū *masc.* das Geplätscher.

plaskùotāc *Prs.* plāskocā plaskùocēš *Prt.* plāskoto·ul *verb. imperf.* in etwas rühren, plätschern.

*plāšac *verb. iter.* zu plūošec.

Komposita (*Inf.* -plāšac *Prs.* -'plāšā -plāušōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -plāošōš [*Vi.*] *Prt.* -'plāšo·ul *Imp.* -plāšo·u):

p̄replāšac *verb. imperf.* verscheuchen.

resplāšac *verb. imperf.* auseinanderscheuchen, verscheuchen.

splāšac *verb. imperf.* herabscheuchen.

vāplāšac *verb. imperf.* verscheuchen.

votplāšac *verb. imperf.* wegscheuchen, verscheuchen.

vuplāšac *verb. imperf.* wegscheuchen.

zaplāšac *verb. imperf.* verscheuchen.

plāt -tā *Pl. G.* plāt, platōu *I.* -tmī *L.* -cěý *masc.* 1. Tuch; 2. Flecken; 3. Tisch-, Herdplatte.

plāt -tū *masc.* die Zahlung.

plāta -tā *fem.* 1. Flecken; 2. Tisch-, Herdplatte; 3. der obere Teil der Kartoffel, in welchem die Augen sitzen.

platāc *Prs.* platūjā *Prt.* platō·ul *verb. imperf.* den oberen Teil der Kartoffel zum Pflanzen abschneiden.

Kompositum:

splatāc *verb. perf.* die obere Platte der Kartoffel abschneiden.

*platāc *verb. iter.* zu plātac.

Komposita (*Inf.* -platāc *Prs.* -'platūjā *Prt.* -platō·ul *Imp.* -plāto·u):

naplatāc *verb. imperf.* aufflicken.

potplatāc *verb. imperf.* unterflicken.

p̄räplatāc *verb. imperf.* anlicken.

splatāc *verb. imperf.* zusammenflicken.

vāplatāc *verb. imperf.* auslicken.

voplatāc *verb. imperf.* ausflicken.

zaplātāc *verb. imperf.* zuflicken.

plātāc *Prs.* plāṭa -tōš *Prt.* plāṭo·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] plāṭo·ul [*Vi.*] plātā *Imp.* plāto·u *verb. imperf.* flicken.

Komposita (*Inf.* -plātāc *Prs.* -'plāṭa -plāṭōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -plāṭōš [*Vi.*] *Prt.* -'plāto·ul *Imp.* -plāto·u):

naplātāc *verb. perf.* aufflicken. — Nā-jā-modrāχ bāksāχ
bēl naplātōunī čěrvjūonī plāt.

poplātāc *verb. perf.* flicken, zusammenflicken.

potplātāc *verb. perf.* unterflicken.

přäplātāc *verb. perf.* anflicken. — Māuli kōysk mūši bāc
přäplātōunī vū-těγ-būks.

přeplātāc *verb. perf.* den Flicker abreißen und einen
andern dafür einsetzen.

splātāc *verb. perf.* zusammenflicken.

vāplātāc *verb. perf.* ausflicken, fertig flicken.

voplātāc *verb. perf.* ausflicken.

zaplātāc *verb. perf.* zuflicken.

*plātāc *verb. iter.* zu pliesc.

Komposita (*Inf.* -plātāc *Prs.* -'plāṭa -plāṭōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -plāṭōš [*Vi.*] *Prt.* -'plāto·ul *Imp.* -plāto·u):

fplātāc *verb. imperf.* einflechten.

naplātāc *verb. imperf.* anflechten.

potplātāc *verb. imperf.* unterflechten.

přäplātāc *verb. imperf.* anflechten.

přeplātāc *verb. imperf.* durchflechten.

rosplātāc *verb. imperf.* aufflechten.

splātāc *verb. imperf.* zusammenflechten.

vāplātāc *verb. imperf.* ausflechten.

voplātāc *verb. imperf.* umflechten.

votplātāc *verb. imperf.* aufflechten.

vuplātāc *verb. imperf.* flechten, umflechten.

zaplātāc *verb. imperf.* verflechten.

*platāvāc *verb. iter.* zu plātāc.

Komposita (*Inf.* -platāvāc *Prs.* -'plātāva -plātāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'plātāvo·ul *Imp.* -platā·vø·u): s. *platāc.

plātīzēr -zrā *masc.* Bügeleisen.

platlāvi -vā -vè *adj.* 1. gültig; 2. freigebig, ergiebig, lohnend.
Oslz.

platlā·vī s. platlāvi. *Wslz.*

platní -nāu -ně *adj.* 1. gut zahlend; 2. ergiebig, fruchtbar.

plātūicā -cā *fem.* gute Zahlerin.

plātūīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* guter Zahler.

plātōč -āčā *L. platāučū* [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāqčū [*Vi.*] *masc.*
Flicker.

plātōčkā -hī *I. platāučkōu* [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāqčkōu [*Vi.*]
fem. Flickerin.

platūøvāc *Prt. platūøvo·ul* s. platāc. *Kl. Vi.*

*platūøvāc s. *platāc. *Kl. Vi.*

plāvāc *Prs. plāva -vōš* *Prt. plāvø·ul verb. imperf.* pflegen, ge-
wohnheitsmässig thun.

*plāvjāc *verb. iter. zu plāvjie.*

Komposita (*Inf.* -plāvjāc *Prs. a.* -'plavja -plāvjōš *b.* -'plāvja
-plāuvjōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -plāqvjōš [*Vi.*] *Prt. a.* -'pla-
vjø·ul *b.* -'plāvjø·ul *Imp.* -plāvjø·u):

døplāvjāc *verb. imperf.* anschwemmen.

fplāvjāc *verb. imperf.* hineinschwemmen.

naplāvjāc *verb. imperf.* anschwemmen.

po·tplāvjāc *verb. imperf.* dicht heranschwemmen.

p·räplāvjāc *verb. imperf.* heranschwemmen, heranflössen.

splāvjāc *verb. imperf.* herabschwemmen, herabflössen.

vāplāvjāc *verb. imperf.* herausschwemmen.

vo·plāvjāc *verb. imperf.* abschwemmen, abspülen.

plāvjie *Prs. plāvja -vjiš* *Prt. plāvjel verb. imperf.* 1. schwem-
men, flössen; 2. in die Schwemme reiten.

Komposita:

døplāvjie *verb. perf.* anschwemmen.

fplāvjīc *verb. perf.* hineinschwemmen.

naplāvjīc *verb. perf.* anschwemmen.

pəplāvjīc *verb. perf.* weiter schwemmen.

potplāvjīc *verb. perf.* dicht heranschwemmen.

přäplāvjīc *verb. perf.* heranschwemmen, heranflößen.

splāvjīc *verb. perf.* herabschwemmen, herablößen.

vāplavjīc *verb. perf.* herausschwemmen.

vəplāvjīc *verb. perf.* abschwemmen, abspülen.

plāvjica -cä *L.* plavjīci [*Oslz.*] -vjīci [*Wslz.*] *Pl. G.* -vjīc [*Oslz.*] -vjīc [*Wslz.*] *fem.* feuchte, moorgrundige Wiese.

plavjīcūē -ná *ntr.* Schwemme, Pferdeschwemme. *Kl. H. Vi.*

plavjīcūē *s.* plavjīcē. *St.*

plavjīcūē *s.* plavjīcē. *Wslz.*

plavní -náu -né *adj.* schwimmend. *H. Vi. St. Wslz.*

plāvnícä -cä *L.* plavníci [*H. Vi. St.*] -níci [*Wslz.*] *Pl. G.* -níc [*H. Vi. St.*] -nic [*Wslz.*] *fem.* eine Art Netz. *H. Vi. St. Wslz.*

plawní *s.* plavní. *Kl.*

plāwnicä *s.* plāvníca. *Kl.*

plazgùotac *Prs.* plāzgocā plazgùocēš *Prt.* plāzgotōul *verb. imperf.* in etwas rühren, plätschern, trüben.

plāc *Prs.* plāja -jēš *Prt.* plōul plālā *Imp.* plū plācā *Part. Prt.* plāti *Vbsbst.* plācē *verb. imperf.* speien, spucken. *Oslz.*

Komposita (Inf. -'plēc Prs. -'plāja -plājēš Prt. -'plōul -'plālā Imp. -'plā):

dùoplēc *verb. perf.* bis wohin speien.

fplāc *verb. perf.* hineinspucken, hineinspeien.

nāplēc *verb. perf.* hinspeien, anspeien.

pùoplēc *verb. perf.* bespeien, bespucken.

splāc *verb. perf.* ausspeien, ausspucken.

vāplēc *verb. perf.* ausspeien, ausspucken.

vùoplēc *verb. perf.* bespeien, bespucken.

vūplēc *verb. perf.* bespeien, bespucken.

zāplēc *verb. perf.* bespeien, bespucken.

plācā -cī *fem. pl.* Lungen. *Oslz.*

plāgavjā *adv.* schmutzig, unflätig. *Oslz.*

plāgavosc -cā *L.* plāgavūoscī *fem.* die Schmutzigkeit, Unflätigkeit, Unsauberkeit. *Oslz.*

plāγäc *Prs.* plāγā -γōš *Prt.* plāγō·ul plāγā *verb. imperf.* pflegen, gewohnheitsmässig thun. *Oslz.*

plāχtä -tä *fem.* das Fussbrett im Boot. *Oslz.*

plānc -cā *L.* plēncū *masc.* Eierkuchen, Pfannenkuchen. *Kl. H. Vi.*

plānōuc s. plānōuc. *H. Vi.*

plānōuc *Prs.* plānā -nēš *Prt.* plānōun plānā *verb. imperf.*

1. fliessen, strömen, rinne; 2. schwimmen, schiffe; *3. speien. *Kl.*

Komposita (Inf. -plānōuc Prs. -'plānā -plānēš Prt. -'plānōun):

doplānōuc *verb. perf.* 1. zufließen, zuströme; 2. bis wohin schwimmen, schiffe; 3. bis wohin speien.

fplānōuc *verb. perf.* 1. hineinfließen, hineinströme; 2. hineinschwimmen, hinauffahren; 3. hineinspeien, hineineinspucken.

naplānōuc *verb. perf.* 1. heranfließen, zufließen, zuströme; 2. heranschwimmen, heranschiffe.

natplānōuc *verb. perf.* heranschwimmen, heranschiffe.

po-plānōuc *verb. perf.* hinschwimmen, hinschiffe.

po-plānōuc *verb. perf.* dicht heranschwimmen, heranschiffe.

přäplānōuc *verb. perf.* 1. hineinströme; 2. heranschwimmen, heranschiffe.

přeplānōuc *verb. perf.* 1. vorbeifließen, durchfließen; 2. durchschwimmen, durchschiffe.

ro-splānōuc *verb. perf.* sa auseinanderfließen, sich verlaufen.

splānōuc *verb. perf.* 1. herabfließen, herabströme; 2. ausspucken, ausspeien; splānōuc sa zusammenfließen, zusammenströme.

vāplānōuc *verb. perf.* 1. herausfließen, ausströme;

2. hinausschwimmen, hinausfahren; 3. ausspeien, ausspucken.

voplānōuc *verb. perf.* 1. umfliessen, umströmen; 2. umschwimmen, umschiffen; 3. bespeien, bespucken.

votplānōuc *verb. perf.* 1. abfliessen; 2. wegschwimmen, wegschiffen.

vuplānōuc *verb. perf.* 1. verfliessen, verlaufen, vorbeigehen; 2. wegschwimmen, wegschiffen, 3. bespeien.

zaplānōuc *verb. perf.* 1. überfluten; 2. bis wohin schwimmen, schiffen; 3. bespeien.

plāsknōuc s. plāsknōuc. *H. Vi. St.*

plāsknōuc *Fut.* plāsknā *Prt.* plāsknano *verb. perf.* es tritt Schneetreiben, Schnee mit Regen vermischt ein. *Kl.*

plāskot -tū *masc.* Geplätscher. *Oslz.*

plāšč -čā *L.* plēščā *masc.* Schlackwetter, Regen- und Schneetreiben. *Oslz.*

plāščēc *Prs.* plāščī *Prt.* plāščalo *Part. Prt.* plēščāli *verb. imperf.* es fällt Regen mit Schnee vermischt. *Oslz.*

Komposita (Inf. -plāščēc Prs. -plāščī Prt. -'plēščalo):

peplāščēc *verb. perf.* es herrscht eine Weile Regenwetter, Schlackwetter.

zaplāščēc *verb. perf.* es fängt an Regen mit Schnee vermischt zu fallen.

plāškā -hī *fem.* der obere Teil der Kartoffel mit den Augen, welcher zum Pflanzen abgeschnitten wird. *Oslz.*

plātā -tā *fem.* Regenpfütze. *Oslz.*

plāvāc *Prs.* plāvā -vōš *Prt.* plāvō·ul plāvā *verb. imperf.* 1. hin und her schwimmen; *2. *iter.* zu plāc. *Oslz.*

Komposita (Inf. -plāvāc Prs. -'plāvā -plāvōš Prt. -'plāvō·ul):

deplāvāc *verb. imperf.* 1. zufließen, zuströmen, einmünden; 2. bis wohin schwimmen, schiffen; 2. bis wohin speien.

fplāvāc *verb. imperf.* 1. hineinfließen, hineinströmen, sich ergiessen; 2. hineinschwimmen, hinauffahren; 3. hineinspeien, hineinspucken.

naplāvāc *verb. imperf.* 1. heranfliessen, zufliessen; 2. heranschwimmen, heranschiffen.

natplāvāc *verb. imperf.* heranschwimmen, heranschiffen.

poplāvāc *verb. imperf.* bespeien.

potplāvāc *verb. imperf.* dicht heranschwimmen, heranschiffen.

přäplāvāc *verb. imperf.* 1. zuströmen, zufliessen; 2. heranschwimmen, heranschiffen.

rospļāvāc *verb. imperf.* sa auseinanderfliessen, sich verlaufen.

splāvāc *verb. imperf.* 1. herabfliessen, herabströmen; 2. ausspucken, ausspeien; splāvāc sa zusammenfliessen, zusammenströmen.

väplāvāc *verb. imperf.* 1. hinausfliessen, ausströmen; 2. hinausschwimmen, hinausschiffen; 3. ausspeien, ausspucken.

voplāvāc *verb. imperf.* 1. umfliessen, umströmen; 2. umschwimmen, umschiffen; 3. bespeien, bespucken.

vetplāvāc *verb. imperf.* 1. abfliessen; 2. wegschwimmen, wegschiffen.

vupļāvāc *verb. imperf.* 1. verfliesen, verlaufen, vorbeigehen; 2. wegschwimmen, wegschiffen.

zaplāvāc *verb. imperf.* 1. überfluten; 2. bis wohin schwimmen, schiffen; 3. bespeien, bespucken.

plāvōc -āčā *L. plāvāučā [Kl. H. St.] -vāočū [Vi.] masc.* Schwimmer. *Oslz.*

plāvōčkā -hī *I. plāvāučkōu [Kl. H. St.] -vāočkōu [Vi.] fem.* Schwimmerin. *Oslz.*

plāvōk -ākā *L. plāvāukū [Kl. H. St.] -vāokū [Vi.] Pl. N. -cā masc.* Schwimmer. *Oslz.*

plāvōrkā -hī *I. plāvārkōu, -vārkōu fem.* Schwimmerin. *Oslz.*

plāvōř -ařā, -āřā *L. plāvāřū masc.* Schwimmer. *Oslz.*

plāžānā -nā *I. plāžānōu [Kl. H. Vi.] -žānōu [St.] Pl. G. -žín [Kl. II. Vi.] -žín [St.] fem.* Pflug. *Oslz.*

plāžēščō -čā *Pl. N. plāžāščā ntr.* schlechter Pflug. *Oslz.*

plāc *Prs.* plā·ja *Prt.* plōul plā·lā *Part. Prt.* plā·tī *Vbsbst.* plā·cē
s. plāc. *Wslz.*

plācanī -nāu -nē *adj.* die Lungen betreffend.

plāgāvī -vā -vē *adj.* unsauber, unflätig.

plāgāvjic *Prs.* plāgavja [*Oslz.*] plā·gavja [*Wslz.*] plāgāvjiš
Prt. plāgavjēl [*Oslz.*] plā·gavjēl [*Wslz.*] plāgavjīlā *verb.*
imperf. verunreinigen, besudeln.

Komposita (*Inf.* -plāgāvjic *Prs.* -'plāgavja -plāgāvjiš *Prt.*
-'plāgavjēl):

naplāgāvjic *verb. perf.* sehr verunreinigen.

poplāgāvjic *verb. perf.* besudeln.

splāgāvjic *verb. perf.* besudeln.

voplāgāvjic *verb. perf.* verunreinigen.

zaplāgāvjic *verb. perf.* verunreinigen.

plāgūvī -vā -vē *adj.* den Pflug betreffend.

plānc plā·ncā s. plānc. *Wslz.*

plānani -nāu -nē *adj.* flüssig.

plāšč plā·ščā s. plāšč. *Wslz.*

plāvāchī -kā -hē *adj.* den Schwimmer betreffend.

plāvārhī -kā -hē *adj.* den Schwimmer betreffend.

plā·cā s. plācā. *Wslz.*

plā·gavjā s. plāgavjā. *Wslz.*

plā·gavosc s. plāgavosc. *Wslz.*

plā·γāc s. plāγac. *Wslz.*

plā·χtā *Pl. G.* plāχt s. plāχta. *Wslz.*

plā·nōuc s. plānōuc. *Wslz.*

plā·sknōuc s. plāsknōuc. *Wslz.*

plā·skot s. plāskot. *Wslz.*

plā·ščēc s. plāščec. *Wslz.*

plā·škā *Pl. G.* plāšk s. plāška. *Wslz.*

plā·tā *Pl. G.* plāt s. plāta. *Wslz.*

plā·vāc s. plāvac. *Wslz.*

plā·vōč s. plāvōč. *Wslz.*

plā·vōčkā s. plāvōčka. *Wslz.*

plā·vók s. plāvók. *Wslz.*

plā·vorkā s. plāvorka. *Wslz.*

plā·võr s. plāvõr. *Wslz.*

plā·žānā I. plāžā·nõu s. plāžāna. *Wslz.*

plā·žēsčø Pl. N. plāžā·ščā G. -žāšč s. plāžeščø. *Wslz.*

plāstrāc *Prs.* plāustrūja [Kl. H. St. *Wslz.*] plāostrūja [Vi.]

plāstrūjēs *Prt.* plāstrø·ul verb. imperf. pflastern, mit einem Pflaster bekleben.

Komposita (*Inf.* -plāstrāc *Prs.* -'plāstrūja *Prt.* -plāstrø·ul

Imp. -plāustrø·u [Kl. H. St. *Wslz.*] -plāostrø·u [Vi.]

poplāstrāc verb. perf. beflastern.

vøplāstrāc verb. perf. bepflastern.

zaplāstrāc verb. perf. zupflastern.

plāstrūøvāc *Prt.* plastrūøvo·ul s. plāstrāc. Kl. Vi.

plāuγā -jī I. playōu fem. Plage. Kl. H. St. *Wslz.*

plāuγtā -tā [I. playtōu] fem. Laken. Kl. H. St. *Wslz.*

plāun -nā masc. 1. Plan, Absicht, Vorhaben; 2. Planlaken; 3. Ackerplan, Ackerstück. H. *Wslz.*

plāust -tā masc. Pflaster. Kl. H. St. *Wslz.*

plāustēr -strā L. plāstrū Pl. G. -stēr masc. Pflaster. Kl. H. St. *Wslz.*

plāustērķ -kā masc. kleines Pflaster. Kl. H. St. *Wslz.*

plāušč -ča masc. Predigermantel. Kl. H. St. *Wslz.*

plāuščīķ -ikā masc. Mäntelchen. Kl. H. St. *Wslz.*

plāutā -t fem. pl. die Deckbalken. Kl. H. St. *Wslz.*

plāutķ -ka masc. Lappen, Flicker. Kl. H. St. *Wslz.*

plāutķā -hī fem. Flicker. Kl. H. St. *Wslz.*

plāutōrkā -hī I. plātārkōu fem. Flickerin. Kl. H. St. *Wslz.*

plāutōr -arā L. plātārū masc. Flicker. Kl. H. St. *Wslz.*

plāun s. plāun. Kl. St.

plāķā -hī fem. Planke, dickes Brett, besonders die Bretter, mit denen das Schiff bekleidet ist.

*plāķāc verb.

Komposita (Inf. -plākāc *Prs.* -'plākūjā *Prt.* -plākō·ul
Imp. -plāko·u):

přeplākāc *verb. perf.* die alten Planken durch neue ersetzen.

vøplākāc *verb. perf.* beplanken.

zaplākāc *verb. perf.* mit Planken versperren.

plākaní -náu -ně *adj.* aus Planken bestehend.

*plākùøvāc s. plākāc. *Kl. Vi.*

*plātāc *verb. iter.* zu plātac.

Komposita (Inf. -plātāc *Prs.* -'plātūjā *Prt.* -plātō·ul *Imp.*
 -plātø·u):

fplātāc *verb. imperf.* verwickeln, verstricken, hineinbringen,

fplātāc sǟ sich verstricken, hineingeraten.

røsplātāc *verb. imperf.* auseinanderwickeln, entwirren.

splātāc *verb. imperf.* verwickeln, verwirren.

vāplātāc *verb. imperf.* herauswickeln, befreien; vāplātāc
 sǟ sich heraushelfen, sich frei machen.

zaplātāc *verb. imperf.* verwickeln, verwirren; zaplātāc
 sǟ festgeraten, stecken, hängen bleiben.

plātāc *Prs.* plōūtā [Kl.] plōūtā [H. Vi. St. Wslz.] -tōš *Prt.*
 plōūtø·ul [Kl.] plōūtø·ul [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* plātø·u
verb. imperf. verwickeln, verwirren.

Komposita:

fplātāc *verb. perf.* verwickeln, verstricken, hineinbringen;

fplātāc sǟ sich verstricken, hineingeraten.

naplātāc *verb. perf.* viele Verwirrungen anrichten.

poplātāc *verb. perf.* nach einander verwirren.

røsplātāc *verb. perf.* auseinanderwickeln, entwirren.

splātāc *verb. perf.* verwickeln, verwirren.

vāplātāc *verb. perf.* herauswickeln, befreien; vāplātāc sǟ
 sich heraushelfen, sich frei machen.

zaplātāc *verb. perf.* verwickeln, verwirren; zaplātāc sǟ fest-
 geraten, stecken, hängen bleiben.

*plātāvāc *verb. iter.* zu plātac.

Komposita (*Inf.* -plātāvāc *Prs.* -'plōūtāva [Kl.] -'plōūtāva [H. Vi. St. Wslz.] -plōūtāuvōš [Kl.] -plōūtāuvōš [H. St. Wslz.] -plōūtāovōš [Vi.] *Prt.* -'plōūtāvø·ul [Kl.] -'plōūtāvø·ul [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* -plātāvø·u): s. plātāc.

*plātūvāc s. plātāc. Kl. Vi.

plecāti -tā -tē *adj.* breitschulterig.

plecīncā -cā *A.* plēcīncā *fem.* Bienenkorb. Kl. H. Vi. Wslz.

plecīncā s. plecīncā. St.

plečīstī -tā -tē *adj.* breitschulterig. Oslz.

plečīstī s. plečīstī. Wslz.

pleχovāti -tā -te *adj.* glatzköpfig.

plēipā -pā 1. *fem.* Mund, Maul; 2. *masc. und fem.* schwatzhafter Mensch, Frau.

plěskāicā -cā *fem.* Schneetreiben, Schnee mit Regen vermischt.

plěskūotāc *Prs.* plāskocā [Oslz.] plā·skocā [Wslz.] plěskūocēš *Prt.* plāskoto·ul [Oslz.] plā·skoto·ul [Wslz.] plěskotā *verb. imperf.* plätschern.

pleskūotāc *Prs.* plěskocā pleskūocēš *Prt.* plěskoto·ul pleskotā *verb. imperf.* schwatzen.

plěskūotnī -nā -nē *adj.* regnerisch.

plesnāuc s. plesnāuc. Vi.

plesnāti -tā -tē *adj.* schimmelicht.

plesnāuc *Prs.* plěsnejā plesnējēš *Prt.* plěsnø·ul -nā -nelī *Part. Prt.* plesnālī *verb. imperf.* schimmeln. Kl. H. St. Wslz.

Komposita (*Inf.* -plesnāuc *Prs.* -'plesnejā -plesnējēš *Prt.* -'plesnø·ul -nā -nelī):

naplesnāuc *verb. perf.* anschimmeln, mit Schimmel beschlagen.

přäplesnāuc *verb. perf.* beschimmeln.

splesnāuc *verb. perf.* verschimmeln.

vøplesnāuc *verb. perf.* verschimmeln.

zaplesnāuc *verb. perf.* verschimmeln.

plesnevāti -tā -tē *adj.* schimmelicht.

*plesnīevāc *verb. iter.* zu plesnāuc.

Komposita (*Inf.* -plesnìevăc *Prs.* -'plesnêvâ -plesnêvôš
Prt. -'plesnêvø·ul *Imp.* -plesnìevø·u -plesnêvø·ucă):

přäplesnìevăc *verb. imperf.* beschimmeln.

vøplesnìevăc *verb. perf.* verschimmeln.

zäplesnìevăc *verb. imperf.* verschimmeln.

plešâc s. plešâuc. *Vi.*

plešâvî -vâ -vê *adj.* glatzköpfig. *Oslz.*

plešâ·vî s. plešâvî. *Wslz.*

plešâuc *Prs.* pliešeja plešiejěš *Prt.* pliešo·ul -šâ -šelî *verb.*
imperf. glatzköpfig werden, eine Glatze bekommen. *Kl. H. St.*
Wslz.

plešovâtî -tâ -tê *adj.* glatzköpfig.

plětní -nâu -ně *adj.* regnerisch, tröpfelnd.

pliecă -cî *fem. pl.* die Schultern, der Rücken.

pliecănä -nä *I.* plecănou [*Kl. H. Vi.*] -cănou [*St.*] -câ·nou
[*Wslz.*] *Pl. G.* -cîn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -cîn [*St.*] *fem.* Ge-
flecht, Flechtwerk.

*plieci -că -cê *adj.*

Kompositum:

šârokoplieci breitschulterig.

pliecîncă -că *L.* plecîncî *fem. s.* plecîncă. *Vi.*

pliecînică -că *L.* plecîncî [*Oslz.*] -ñî·cî [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñîc
[*Oslz.*] -ñîc [*Wslz.*] *fem.* Bienenkorb.

pliečnî -nâ -nê *adj.* die Schultern, den Rücken betreffend.

plieχ -χû *Pl. G.* pleχou *masc.* Glatze.

plieχôč -âcă *L.* pleχâucû [*Kl. H. St. Wslz.*] -χâočû [*Vi.*]
masc. glatzköpfiger Mensch.

pliesc *Prs.* plùotâ pliečěš *Prt.* plóut, plùot plùotlâ plietlî
Imp. pliecă plecăcă *Part. Prt.* plùotlî *verb. imperf.* flechten.

Komposita (*Inf.* -'plesc *Prs.* -'plotâ -pliečěš *Prt.* -'plóut,
-plot -plotlâ -pletlî *Imp.* -'plecâ):

fpliesc *verb. perf.* einflechten. — Nă-să-fplùotlâ kvjâtâ
vê-vlôsâ.

năpliesc *verb. perf.* anflechten.

pò·tplesc *verb. perf.* unterflechten.

přãplesc *verb. perf.* anflechten.

přiēplesc *verb. perf.* 1. durchflechten; 2. anders flechten.

pùōplesc *verb. perf.* flechten, zusammenflechten.

rùōsplesc *verb. perf.* aufflechten.

splēsc *verb. perf.* zusammenflechten.

vãplesc *verb. perf.* ausflechten.

vò·tplesc *verb. perf.* aufflechten.

vùōplesc *verb. perf.* umflechten. — Těu-zbōyn-jä vø-
plùōtli drātvjōu.

vūplesc *verb. perf.* flechten, umflechten.

zãplesc *verb. perf.* verflechten.

plēskot -tä *Pl. G. pleskùōtōu masc.* Schwätzer.

plēskot -tū *masc.* Geschwätz.

plēskōtkä -hĩ *I. pleskùōtkōu fem.* Schwätzerin.

plēsúato *adv.* schimmelicht.

plēsúec *s. plesnáuc.*

plēsúevato *adv.* schimmelicht.

plēsúinã -nä *I. plesúĩnōu [Kl. H. Vi.] -úĩnōu [St.] -nĩ·nōu [Wslz.] fem.* Schimmel.

plēsúóc *s. plesnáuc.*

plēstã -tä *fem.* 1. Geschwätz; 2. Schwätzerin.

plēstã -tä *D. -tojū Pl. N. -tovjã masc.* Schwätzer.

plēstãc *Prs. a. plēščã -čěš b. plēstã -tōš Prt. plēstō·ul plestã verb. imperf.* schwatzen.

Komposita (Inf. -plēstãc Prs. a. -'pleščã -plēščěš b. -'plestã -plēstōš Prt. -'plestō·ul):

naplēstãc *verb. perf.* viel schwatzen.

poplēstãc *verb. perf.* eine Weile schwatzen.

zaplēstãc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen.

plēstãč -čã *L. plestãčũ masc.* Schwätzer.

plēstōč -ãčã *L. plestãučũ [Kl. H. St. Wslz.] -tãqčũ [Vi.]*

Pl. I. -čmĩ masc. Schwätzer.

pliḡstōčkă -hĩ *I.* pleštăučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -tăočkōu [*Vi.*] *fem.* Schwätzerin.

pliḡstōk -ăkă *L.* pleštăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -tăokū [*Vi.*] *Pl. N. -că masc.* Schwätzer.

pliḡš -šh *L.* plešū *masc.* Glatze.

pliḡšană -nă *I.* plešănōu [*Kl. H. Vi.*] -šănōu [*St.*] -šă·nōu [*Wslz.*] *Pl. G. -šin* [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -šin [*St.*] *fem.* Glatze.

pliḡšč -čă *masc.* verkümmerte Schote von Erbsen, Bohnen und dgl.

*pliḡščic *verb.*

Kompositum (*Inf.* -pliḡščic *Prs.* -'pleščă -pliḡščiš *Prt* -'pleščel):

văpleščic *verb. perf.* sa sich ausleeren, ausscheissen.

pliḡščk -kă *masc.* verkümmerte Schote.

pliḡščkă -hĩ *fem.* verkümmerte Schote.

pliḡščc s. plešăuc.

pliḡšoc s. plešăuc.

pliḡšok -ăkă *L.* plešăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -šăokū [*Vi.*] *Pl. N. -că masc.* glatzköpfiger Mensch.

pliḡvă -vă *I.* plevōu *Pl. G.* plēv [*H. Vi. St. Wslz.*] plēw [*Kl.*] *fem.* Regenbogenhaut.

plīndrăc *Prs.* plī·ndrăjă plīndrăjēš *Prt.* plīndrō·ul *verb. imperf.* plündern.

Komposita (*Inf.* -plīndrăc *Prs.* -'plīndrăjă *Prt.* -plīndrō·ul *Imp.* -plīndro·u):

rēsplīndrăc *verb. perf.* alles ausplündern.

văplīndrăc *verb. perf.* ausplündern.

plīndrō·văc *Prt.* plīndrō·vō·ul s. plīndrăc. *Kl. Vi.*

plīn plănū [*Kl. H. Vi.*] plă·nū [*Wslz.*] *masc.* Flüssigkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

plīnnī -nă -nē *adj.* flüssig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

plīnnō *adv.* flüssig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

plīnnosc -că *L.* plīnnō·osci *fem.* die Flüssigkeit, das Flüssigsein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

- plitãchĩ -kã -hẽ *adj.* sehr dünn. *Oslz.*
 plitãχnĩ -nã -nẽ *adj.* sehr dünn. *Oslz.*
 plitã·chĩ s. plitãchĩ. *Wslz.*
 plitã·χnĩ s. plitãχnĩ. *Wslz.*
 plitẽčkø *adv.* sehr dünn.
 plitẽχno *adv.* sehr dünn.
 plitĩ -tã -tẽ *adj.* dünn (von Holz, Blech u. dgl. gebraucht).
 plitø *adv.* dünn.
 plitø- *erstes Glied von Kompositen:* dünn-.
 plitøsc -cã *L.* plitũøsci *fem.* die Düntheit.
 plĩn plãnũ s. plĩn. *St.*
 plĩnnĩ s. plĩnnĩ. *St.*
 plĩnno s. plĩnno. *St.*
 plĩnnøsc s. plĩnnøsc. *St.*
 pløucĩnnĩcã -cã *fem.* die Frau des Leinwebers. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pløucinũĩctvo -vã *ntr.* 1. die Leinweber; 3. das Leinweberhandwerk. *Oslz.*
 pløucinũĩchĩ -kã -hẽ *adj.* den Leinweber betreffend. *Oslz.*
 pløucinũĩčĩ -čã -čẽ *adj.* den Leinweber betreffend. *Oslz.*
 pløucĩnnĩčk -kã *masc.* Geselle, Lehrling des Leinwebers. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pløucĩnnĩčkã -hĩ *fem.* die Frau des Leinwebers. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pløucĩnnĩkøũ -køvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Leinweber gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pløucĩnnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Leinweber. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pløucinũĩctvo s. pløucinũĩctvo. *Wslz.*
 pløucinũĩchĩ s. pløucinũĩchĩ. *Wslz.*
 pløucinũĩčĩ s. pløucinũĩčĩ. *Wslz.*
 pløucĩnnĩcã s. pløucĩnnĩca. *St.*
 pløucĩnnĩčk s. pløucĩnnĩčk. *St.*
 pløucĩnnĩčkã s. pløucĩnnĩčka. *St.*
 pløucĩnnĩkøũ s. pløucĩnnĩkøũ. *St.*
 pløucĩnnĩk s. pløucĩnnĩk. *St.*

plõud plùødü *Pl. L. -zèý masc. 1. Frucht (allgemein); 2. junge Fische, Fischbrut.*

plõufk s. plõuk. *Vi. St. Wslz.*

plõufkă s. plõuka. *Vi. St. Wslz.*

plõufk s. plõuk. *Kl. H.*

plõufkă s. plõuka. *Kl. H.*

plõuk -kă *masc. fahler Ochse, Stier.*

plõukă -hĩ *fem. fahle Kuh.*

plõun plùønü [*H. Vi.*] plũ·nü [*Wslz.*] *masc. Frucht, Ertrag. H. Vi. Wslz.*

plõunáo s. plõunáu. *Vi.*

plõunáu -ně *Pl. G. -ní fem. offene, nur leicht übergefrorene Stelle im Eis. Kl. H. St. Wslz.*

plõutno -nä *ntr. Leinwand.*

plõutnání -náu -ně *adj. aus Leinwand bestehend.*

plõutníznă -nä *fem. Leinenzeug.*

plõun plùønü [*Kl.*] plùønü [*St.*] s. plõun. *Kl. St.*

plõdní -náu -ně *adj. fruchtbar, ertragreich.*

plõðvjĩti -tă -tè *adj. fruchtbar, ertragreich. Oslz.*

plõxlăvĩ -vă -vè *adj. grob, unverschämt. Oslz.*

plõxlă·vĩ s. plõxlăvĩ. *Wslz.*

plõðvjĩti s. plõðvjĩti. *Wslz.*

plõxùõtă -tă *A. plùõxotă fem. die Schüchternheit*

plõmjẽĩstĩ -tă -tè *adj. feurig. Oslz.*

plõnăc *Prs. plùõnújă [Kl. H. Vi.] plùõnújă [St.] plõnùõjěš*

Prt. plõnõ·ul verb. imperf. reichen Ertrag bringen. Oslz.

plõnùõvăc *Prt. plõnùõvõ·ul s. plõnăc. Kl. Vi.*

plõskùõtă -tă *A. plùõskotă fem. Regenwetter, Schneetreiben.*

plõshĩ -káu -hè *adj. flach, eben, platt.*

plõšní -náu -ně *adj. scheu.*

plõtùõvĩ -vă -vè *adj. den Zaun betreffend.*

plõvătĩ -tă -tè *adj. fahl.*

plõvăškă -hĩ *A. plùõvěškă fem. fahle Kuh. Oslz.*

plõvă·škă s. plõvăška. *Wslz.*

plovjaní -nǎŋ -ně *adj.* voller Spreu.

plovjáoc s. plovjáuc. *Vi.*

plovjáuc *Prs.* plùovjeja plovjiejěš *Prt.* plùovje·ul -vjă -vjeli
Part. Prt. plovjālī *verb. imperf.* fahl werden, die Farbe verlieren. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -plovjáuc *Prs.* -'plovjeja -plovjiejěš *Prt.* -'plovje·ul -vjă -vjeli):

splovjáuc *verb. perf.* fahl werden, die Farbe verlieren.

voplovjáuc *verb. perf.* fahl werden.

zaplovjáuc *verb. perf.* fahl werden.

plovjīstī -tǎ -tè *adj.* voller Spreu. *Oslz.*

plovjīrstī s. plovjīstī. *Wslz.*

plö·u plāvū *Pl. G.* plavōu *L.* -vjěž *masc.* eine am Wasser gelegene, etwas feuchte Wiese.

plùoc *Prs.* plùoja -jěš *Prt.* plōul plùolă *Imp.* plōi *Part. Prt.* plùotī *Vbsbst.* plùocē *verb. imperf.* jäten.

Komposita (*Inf.* -'ploc *Prs.* -'ploja -plùojěš *Prt.* -'plōul -'plolă):

nāploc *verb. perf.* viel jäten; nāploc sa sich satt jäten.

přicploc *verb. perf.* durchjäten, stellenweise ausjäten.

vāploc *verb. perf.* ausjäten.

vùoploc *verb. perf.* abjäten, von Unkraut reinigen.

*plùocēc *verb.*

Kompositum (-plùocēc *Prs.* -'ploca -plùociš *Prt.* -'plēcēl):

voplùocēc *verb. perf.* umzäunen, mit einem Zaun umgeben.

plùocěk -ākā *masc.* kleiner Zaun.

plùocěščo -čā *Pl. N.* plocāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*] *G.* -cāšč [*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* alter schlechter Zaun.

plùodnosc -cā *L.* plodnùosci *fem.* die Fruchtbarkeit.

plùodovjitosc -cā *L.* plodovjitùosci *fem.* die Fruchtbarkeit.

plùozēc *Prs.* plùoza -žiš *Prt.* plùozēl plōzālă *verb. imperf.* Frucht tragen; plùozēc sa fruchtbar sein, Frucht tragen.

Komposita (*Inf.* -plùozēc *Prs.* -'ploza -plùoziš *Prt.* -'plozēl):

naplùozēc *verb. perf.* reiche Frucht tragen.

splùøžēc *verb. perf.* Frucht tragen.

vãpložēc *verb. perf.* sa̋ ausgetragen haben, keine Frucht mehr bringen.

plùøχ -χà *Pl. N. -šä masc.* grober Mensch.

plùøχo *adv.* scheu.

plùøχosc -cä *L. pløχùøscī fem.* die Scheuheit.

plùøχĩ -χã -χê *adj.* scheu.

plùøm -mjeńă *L. plømjiẽnù Pl. I. -mjẽnĩ masc.* Flamme. *Kl. H. Vi.*

plùømĩšk -kă *masc.* Flämmchen. *Kl. H. Vi.*

plùømjeń s. plùøm. *Kl. H. Vi.*

plùøsko *adv.* flach, eben, platt.

plũøsko- *erstes Glied von Kompositen:* platt-.

plùøskosc -cä *L. pløskùøscī fem.* die Flachheit, Platttheit.

plùøšădlo -lă *Pl. N. pløšădlă [Oslz.] -šă·dlă [Wslz.] G. děl ntr.* Scheuche.

plùøščēc *Prs. plùøščĩ Prt. plùøščalo Part. Prt. ploščālĩ verb. imperf.* es fällt Regen mit Schnee vermischt.

Komposita (Inf. -plùøščēc Prs. -plùøščĩ Prt. -'ploščalo):
s. plăščēc.

plùøščiznă -nă *fem.* ebene, platte Fläche.

plùøšēc *Prs. plùøšă -šĩš Prt. plùøšel plošălă verb. imperf.*
scheuchen, scheu machen; plùøšēc sa̋ scheuen, scheu werden.

Komposita (Inf. -plùøšēc Prs. -'plošă -plùøšĩš Prt. -'plošel):
naplùøšēc *verb. perf.* aufscheuchen.

poplùøšēc *verb. perf.* nach einander verscheuchen; poplùøšēc sa̋ sämtlich scheu werden.

přeplùøšēc *verb. perf.* verscheuchen.

rospłùøšēc *verb. perf.* auseinanderscheuchen, verscheuchen.

splùøšēc *verb. perf.* herabscheuchen; splùøšēc sa̋ scheuen, scheu werden.

vãplošēc *verb. perf.* verscheuchen.

votplùøšēc *verb. perf.* wegscheuchen, verscheuchen.

vuplùøšēc *verb. perf.* wegscheuchen.

zaplùøšēc *verb. perf.* verschenken

plùøškă -hî *fem.* eine Art Knopf.

plùøšne *adv.* scheu.

plùot -tâ *Pl. G.* plotôu *L.* -cěý *masc.* Zaun.

plùotčică -câ *fem.* Plötz.

plùotčičkă -hî *fem.* Plötz.

plùotk -kă *masc.* kleiner Zaun.

plùotkă -hî *fem.* Plötz.

plùovă -vâ *Pl. G.* plôu, plôuv [*Vi. St. Wslz.*] plôuw [*Kl. H.*] *fem.* fahle Kuh.

plùovă -vâ *I.* plovôu *Pl. G.* plôu, plôuv [*Vi. St. Wslz.*] plôuw [*Kl. H.*] *fem.* Spreu.

plùovato *adv.* fahl.

plùověš -ăšă *L.* plevăšă [*Oslz.*] -vâ·šă [*Wslz.*] *masc.* fahler Ochse, Stier.

plùovjēc *s.* plovjâuc.

plùovjóc *s.* plovjâuc.

plùomă *L.* plomjêñă *Pl. I.* -mjêñmî *s.* plùom. *St.*

plùomîšk *s.* plùomîšk. *St.*

plùomjêñ *s.* plùom. *St.*

plüg plăgă [*Oslz.*] plă·gă [*Wslz.*] *Pl. G.* plăgôu *masc.* Pflug.

plûxă -xî *Pl. G.* plûx *fem.* Deckbett, Oberbett.

plûškăică -câ *fem.* Schneetreiben, Schnee mit Regen vermischt.

plûšk -kă *masc.* kleiner Pflug.

plûtă -tă *Pl. G.* plût *fem.* Schwimmer am Netz.

plûtko -kă *ntr.* Schwimmer am Netz, Kork an der Angel.

plûto -tă *Pl. G.* plût *ntr.* Schwimmer am Netz.

plümjîñîstî *s.* plomjêñîstî. *Wslz.*

plünâc *Prs. Prs.* plû·nûjă *s.* plonâc. *Wslz.*

plûmä -mjîñă *L.* plümjî·ñă *s.* plùom. *Wslz.*

plû·mîšk *s.* plùomîšk. *Wslz.*

plû·mjêñ *s.* plùom. *Wslz.*

pûáok *s.* pûáuk. *Vi.*

púáuk -kā *masc.* Baumstumpf. *Kl. H. St. Wslz.*

pńĩščo -čã *ntr.* eine Stelle, an welcher die Bäume geschlagen sind
und nur die Stümpfe noch stehen. *Oslz.*

pńĩščo *s.* pńĩščo. *Wslz.*

pńùovĩ -vã -vè *adj.* den Baumstumpf betreffend.

pòlcùovĩ -vã -vè *adj.* den Finger betreffend.

pòrxaní -nãũ -nè *adj.* faul, morsch.

pòrxnãtĩ -tã -tè *adj.* voller Moder.

pòrxńáoc *s.* pòrxńáuc. *Vi.*

pòrxńáuc *Prs.* pãrxńeja pòrxńiejěš *Prt.* pãrxńo·ul -ńã -ńeli .

Part. Prt. pòrxńãlĩ *verb. imperf. modern. Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

spòrxńáuc *verb. perf.* vermodern.

pòrxńĩstĩ -tã -tè *adj.* voller Moder, moderig. *Oslz.*

pòrxńĩstĩ *s.* pòrxńĩstĩ. *Wslz.*

pòršńáoc *s.* pòršńáuc. *Vi.*

pòršńáuc *Prs.* pãršńeja pòršńiejěš *Prt.* pãršńo·ul -ńã -ńeli

Part. Prt. pòršńãlĩ *verb. imperf. modern. Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum: *s.* pòrxńáuc.

pòrtã -tã *fem.* Pforte, Thor.

põũ *s.* pũo. *H. Vi. St. Wslz.*

põũčk *s.* pũčk. *H. Vi. St. Wslz.*

põũd *s.* pò·d. *H. Vi. St. Wslz.*

põũl *adv.* halb.

põũl- *erstes Glied von Kompositen:* halb-.

põũl'ãxtěl -elã *masc.* Fässchen.

põũl'ãxtelã *s.* põũl'ãxtel.

põũl'ãxtělk -ká *masc.* Fässchen.

põũlbrat -tã *Pl. N. -cã G. a.* põũlbratõũ *b.* põũlbrãtõũ *I. -tĩ*

L. cẽχ masc. Vetter.

põũlboutã -tõũ *masc. pl.* Halbschuhe.

põũlbür -rã *Pl. N. -řã masc.* Halbbauer, Besitzer eines ländlichen

Anwesens, zu dessen Bestellung zwei Pferde nötig sind.

põũlbürã *s.* põũlbür.

põulglũosa *adv.* halblaut.

põulkã -hĩ *fem.* Geschirrspind.

põulkelõunka -ka *ntr.* die einzelne Masche. *H. Vi. Wslz.*

põulkolõunka *s.* põulkelõunka. *Kl. St.*

põulkozẽl -zla *masc.* der halbe Dachstuhl, die eine Seite des Dachstuhls.

põulksažãcã -cã *L. a.* põulksažãcũ *b.* põulksažãcũ [*Oslz.*] -žãcũ [*Wslz.*] *masc.* Halbmond.

põulkũõpã -pã *fem.* dreissig Stück.

põulkũõpnĩ -nã -nẽ *adj.* der dreissigste.

põulkvãrtẽrã -rã *fem.* ein Achtel Liter.

põulkvatẽrã *s.* põulkvãrtẽrã.

põullãbjẽ -bjã *ntr.* das Halbscheffelmass. *Oslz.*

põullãbjẽ *s.* põullãbjẽ. *Wslz.*

põuluũõcã -cã *fem.* Mitternacht.

põulnũõcnĩ -na -nẽ *adj.* mitternächtlich.

põulrõk -ka *masc.* eine Art Rock für kleine Kinder

põulrũõčiznã -nã *fem.* Halbjahrestag.

põulskořnã -řẽn *fem. pl.* Halbstiefel.

põulsõstrã -vã *I. a.* põulsostrõũ *b.* põulsũõstrõũ *Pl. G. -stër fem.* Base, Kusine.

põulstã *num.* fünfzig.

põũmpã -pã *fem.* Pumpe.

põũmpãc *Prs.* põũmpjã -pjẽš *Prt.* põũmpõ·ũl *verb. imperf.* pumpen. *H. Vi. Wslz.*

Komposita:

fpõũmpãc *verb. perf.* hineinpumpen.

napõũmpãc *verb. perf.* vollpumpen.

vãpõũmpãc *verb. perf.* auspumpen, abpumpen.

*põũmpãc *verb. iter.* zu põũmpãc.

Kompositum (*Inf.* -põũmpãc *Prs.* -'põũmpũjã *Prt.* -põũmpõ·ũl *Imp.* -põũmpõ·ũ [*H. Vi. Wslz.*] -põũmpõ·ũ [*Kl. St.*]):

fpõũmpãc *verb. imperf.* einpumpen, hineinpumpen.

*põumpãvãc *verb. iter. zu* põumpac.

Kompositum (Inf. -põumpãvãc Prs. -'põumpãvã -põumpãuvõš [Kl. H. St. Wslz.] -pãgvõš [Vi.] Prt. -'põumpãvo·ul Imp. -põumpãvø·u): s. põumpãc.

põumpòč -ãčã *L. põumpãučã [H. Wslz.] -pãgčã [Vi.] masc. Pumpenschwengel. H. Vi. Wslz.*

*põumpùøvãc *s. põumpãc. Kl. Vi.*

põun pãnä *Pl. N. -novjä I. -nmĩ L. -nẽχ masc. 1. Herr, Gebieter; 2. Pl. die Herrschaft, Herr und Herrin; 3. Vornehmer. H. Vi. Wslz.*

põunk -kã *masc. Herren. H. Vi. Wslz.*

põuřvã -vã *Pl. G. -řev [H. Vi. St. Wslz.] -řew [Kl.] fem. Bettüberzug.*

põut *s. pø·d. H. Vi. St. Wslz.*

põutã -tã *fem. Pflöte; kùøtčẽ põutã Immortellen.*

põutčicã -cã *fem. Pflöthen.*

põutčičkã -hĩ *fem. Pflöthen.*

põutččkã -hĩ *fem. Pflöthen.*

põutkã -hĩ *fem. Pflöthen.*

põutùøvĩ -vã -vẽ *adj. die Pflöte betreffend.*

põuznĩ -nã -nẽ *adj. spät.*

põu *s. pùø. Kl.*

põučk -kã *masc. ein auf heissen Steinen gerösteter flacher Brotkuchen. Kl.*

põud *s. pø·d. Kl.*

põumpa *s. põumpa. Kl. St.*

põumpãc *s. põumpac. Kl. St.*

põumpòč *s. põumpòč. Kl. St.*

põun *s. põun. Kl. St.*

põunk *s. põunk. Kl. St.*

põut *s. pø·d. Kl.*

pø *s. pùø.*

po- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet a. die von mehreren Subjekten aus- oder die auf mehrere Objekte hingehende Handlung; b. die nur in

geringem Masse oder nur kurze Zeit eintretende Handlung; c. es transitiviert und objektiviert das Verbum; d. es perfektiviert das Verbum ohne weiteren Nebensinn. — Unter dem Akzent wird pø- zu pùø-, in St. vor Nasalen zu pùø-, in Vi. wird pø- vor l- Konsonant unbetont zu pu-, betont zu pù-, im Wslz. kann für pø- vor Nasalen unbetont pü-, betont pù- eintreten.

pøbjìegli -lâ -lè *adj.* bezogen, bewölkt.

pøbjîtva -vâ *A.* pùøbjitva *Pl. G.* -tev [*H. Vi. St.*] -tew [*Kl.*] *fem.* Kampf. *Oslz.*

pøbjîtvâ *s.* pøbjîtvâ. *Wslz.*

pøbjîtkâ -hî *A.* pùøbjîtkâ *fem.* Schlag.

pøblâžè -žâ *ntr.* die Nähe, Nachbarschaft. *Oslz.*

pøblâžè *s.* pøblâžè. *Wslz.*

pøblîshî -kâ -hè *adj.* nahe, nahe gelegen.

pøblùøtnî -nâ -nè *adj.* am Sumpf gelegen.

pøbôužnî -nâ -nè *adj.* fromm.

pøbrâtnî -nâ -nè *adj.* verwandt.

pøbrëjžnî -nâ -nè *adj.* am Ufer, an der Küste gelegen.

pøbrëjžník -ikâ *Pl. N.* -câ *masc.* Küstenbewohner.

pøbrîežè -žâ *ntr.* das Land am Ufer, das Küstenland.

pøbùøčnî -nâ -nè *adj.* zur Seite befindlich.

pøbùøčník -ikâ *Pl. N.* -câ *masc.* Nebenmann.

pøbùøžnî -nâ -nè *adj.* fromm, andächtig.

pøbùøžnica -câ *fem.* fromme Frau.

pøbùøžník -ikâ *Pl. N.* -câ *masc.* frommer Mensch.

pøcièšnî -nâ -nè *adj.* 1. tröstlich; 2. lustig, kurzweilig.

pøcièšnicâ -câ *fem.* Trösterin.

pøcièšník -ikâ *Pl. N.* -câ *masc.* Tröster.

pøčâtk -kâ *masc.* Anfang.

pøčâtkùøvî -vâ -vè *adj.* den Anfang betreffend, anfänglich.

pøčâtnica -câ *fem.* Anfängerin.

pøčâtník -ika *Pl. N.* -câ *masc.* Anfänger.

pøcièsnî -nâ -nè *adj.* ehrenvoll.

*pøčîvâc *verb. iter.* zu pùøčic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -pøčĩvāc Prs. -'pøčĩvā -pøčĩvøš Prt. -'pøčĩvø·ul Imp. -pøčĩvø·u):

spøčĩvāc verb. imperf. ruhen, sich erholen; *spøčĩvāc sạ* sich erholen.

vāpøčĩvāc verb. imperf. ausruhen; *vāpøčĩvāc sạ* ausruhen.

vøtpøčĩvāc verb. imperf. ausruhen; *vøtpøčĩvāc sạ* ausruhen.

**pøčĩ·vāc s. pøčĩvāc. Wslz.*

pøčvjørnĩ -nā -nè adj. vierfältig, vierfach. *Kl.*

pøčvørnĩ s. pøčvjørnĩ. H. Vi. St. Wslz.

pød s. pø·d.

pød- Verbalpräfix. Es bezeichnet a. die sich unter etwas hin erstreckende Handlung; b. die in die unmittelbare Nähe von etwas sich erstreckende Handlung; c. die in der Richtung von unten nach oben vor sich gehende Handlung; d. die nur in geringem Masse vor sich gehende Handlung. — Betont wird *pød-* zu *pø·d-*, vor stimmlosen Konsonanten zu *pøt-* bzw. *pø·t-*, vor sekundärer Doppelkonsonanz tritt dafür *pøde-*, betont *pøde-* *pødē-* ein, vor dreifacher, mit Dental anlautender Konsonanz wird *pødē-* zu *pødēj-*, in *Vi.* wird *pødē-* vor *l* + Konsonant zu *pødè-*, in *St.* wird *pødē-* vor Nasal zu *pødē-*.

pødarānk -kū masc. Geschenk. *Kl. H. Vi.*

pødarānk -ā·nkū s. pødarānk. Wslz.

pødarānk s. pødarānk. St.

pødār·k -kū masc. Geschenk.

pødarò·jz·na -nā fem. Geschenk.

pødarūnk -kū masc. Geschenk. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pødarūnk s. pødarūnk. St.

pødātk -ka masc. Abgabe, Steuer.

pødatkù·vĩ -vā -vè adj. die Abgaben betreffend.

pødbrù·ød·ní·ca -cā fem. Kinnkette.

pødbrù·ød·ní·k -ika masc. Kinnkette.

podbrãχník -ikã *masc.* Bauchriemen, ein Teil des Pferdegeschirrs.

Oslz.

podbrãšë -šã *ntr.* Unterleib. *Oslz.*

podbrãšni -nã -në *adj.* den Unterleib betreffend. *Oslz.*

podbrãšnica -cã *fem.* Bauchriemen, Bauchgurt. *Oslz.*

podbrãšník -ika *masc.* Bauchriemen, Bauchgurt. *Oslz.*

podbrãχník *s.* podbrãχník. *Wslz.*

podbrãšë *s.* podbrãšë. *Wslz.*

podbrãšni *s.* podbrãšni. *Wslz.*

podbrãšnicã *s.* podbrãšnica. *Wslz.*

podbrãšník *s.* podbrãšník. *Wslz.*

podbudínk -kü *masc.* Unterbau. *Kl. H. Vi. Wslz.*

podbudínk *s.* podbudínk. *St.*

poddãčë -cã *ntr.* Dachraum.

poddãnstvo -va *ntr.* die Unterthänigkeit.

poddõgnĩ -nã -në *adj.* unterthan. *H. Vi. Wslz.*

poddõgnstvo -va *ntr.* die Unterthänigkeit. *H. Vi. Wslz.*

poddõgnĩ *s.* poddõgnĩ. *Kl. St.*

poddõgnstvo *s.* poddõgnstvo. *Kl. St.*

podë *s.* pòd.

pòde- pòdë- *s.* pod-.

podëj- *s.* pod-.

pòdeñc *s.* jíc.

pòdë- *s.* pod-. *Vi.*

pòdejc *s.* jíc.

podë- *s.* pod-. *St.*

podgãrlãca -cã *fem.* 1. Kehlhaut, Wamme; 2. Kehlriemen, ein Teil des Pferdegeschirrs.

podgãrlë -lã *ntr.* Kehlhaut, Wamme.

podgõrčë -čã *ntr.* die am Fusse des Berges gelegene Gegend.

podgõrk -ka *ntr.* der Fuss des Berges.

podgõrhĩ -kã -hë am Fuss des Berges gelegen.

podliëgli -lã -lë *adj.* unterworfen, untergeben, unterthan.

podlí -lãu -lë *adj.* niedrig, gering, gemein.

podmõufca -cä *D.* -cojã *Pl. N.* -covjã *masc.* Aufhetzer, Aufwiegler. *Vi. St. Wslz.*

podmõufčina -nä *Pl. G.* -čĩn *fem.* Aufhetzerin, Aufwieglerin. *Vi. St. Wslz.*

podmõufca s. podmõufca. *Kl. H.*

podmõufčina s. podmõufčina. *Kl. H.*

podmũřhĩ -kã -hẽ *adj.* in der Nähe des Meeres gelegen.

podnõũšk -kã *masc.* Fussbank, Fusschemel.

podnũkcäcä -cä *fem.* Nietnagel.

podnũkcĩcä -cä *fem.* Nietnagel.

podnĩębjẽ -bjã *ntr.* das Freie.

podõũlnĩ -nã -nẽ *adj.* tiefliegend.

podremjĩęnẽ -nã *ntr.* Achselhöhle. *Kl. H. Vi.*

podremjĩęnẽ s. podremjĩęnẽ. *St.*

podremjĩrũnẽ s. podremjĩęnẽ. *Wslz.*

podrũžnĩ -nã -nẽ *adj.* die Miete betreffend.

podrũžnĩcä -cä *fem.* Einwohnerin, Mieterin.

podrũžnĩctvø -vã *ntr.* 1. die Einwohner, Mieter; 2. das Wohnen zur Miete. *Oslz.*

podrũžnĩchĩ -kã -hẽ *adj.* den Mieter betreffend. *Oslz.*

podrũžnĩčĩ -čã -čẽ *adj.* den Mieter betreffend. *Oslz.*

podrũžnĩčkä -hĩ *fem.* Einwohnerin, Mieterin.

podrũžnĩk -ikã *Pl. N.* -cä *masc.* Einwohner, Mieter.

podrũžnĩctvø s. podrũžnĩctvø. *Wslz.*

podrũžnĩchĩ s. podrũžnĩchĩ. *Wslz.*

podrũžnĩčĩ s. podrũžnĩčĩ. *Wslz.*

podřãcnĩcä s. podřãtnĩca. *Oslz.*

podřãtnĩcä -cä *fem.* 1. Unterbett; 2. die weibliche Scham. *Oslz.*

podřãcnĩcä s. podřãtnĩca. *Wslz.*

podřãtnĩcä s. podřãtnĩca. *Wslz.*

podřĩębrẽ -řã *ntr.* die Weichen.

podũębã -bã *A.* pũędobã *Pl. G.* -dõũb *fem.* die Ähnlichkeit.

podũębnĩ -nã -nẽ *adj.* ähnlich.

podũęlã -lã *masc.* Tölpel.

pədṽāškā -hī *A.* pò·dvěška *fem.* die Erhöhung. *Oslz.*

pədṽāšši -šā *masc.* Oberst. *Oslz.*

pədṽāškā *Pl. G.* -vāšk *s.* pədṽāška. *Wslz.*

pədṽāšši *s.* pədṽāšši. *Wslz.*

pədṽistāṁlk *s.* pədṽistē·ṁlk. *GGa.*

pədṽistē·ṁlk -kū *masc.* Vorbau am Hause, vorspringendes Dach.

Oslz. KGa. W.

pədṽizārē -kū *masc.* Anbau, Schuppen am Hause.

pədṽječigē -rā *ntr.* Abendstunde.

pədṽječōrk -kū *masc.* Vesperbrod.

pədṽječōrnī -nā -nē *adj.* gegen Abend.

pədṽjēčōrk -kū *masc.* Vesperbrod.

pədṽōjnī -nā -nē *adj.* doppelt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pədṽōjnī *s.* pədṽōjnī. *St.*

pədṽōrk -kā *masc.* Hof, Hofraum.

pədṽogūēñicā -cā *fem.* Schwanzriemen, ein Teil des Pferdegeschirrs. *Kl. H. Vi.*

pədṽogūēñicā *s.* pədṽogūēñica. *St.*

pədṽogūñicā *s.* pədṽogūēñica. *Wslz.*

pədṽūēdnī -nā -nē *adj.* unter dem Wasser befindlich.

pədṽūēknīcā -cā *fem.* Fensterbank.

pədṽūēñicā -cā *fem.* die weibliche Scham. *Kl. H. Vi.*

pədṽūēgē -rā *ntr.* Hof, Hofraum.

pədṽūēñicā *s.* pədṽūēñica. *St.*

pədṽūšnī -nā -nē *adj.* unter dem Ohr befindlich. *Oslz.*

pədṽūšník -ikā *masc.* Ohrläppchen. *Oslz.*

pədṽūšnī *s.* pədṽūšnī. *Wslz.*

pədṽūšník *s.* pədṽūšník. *Wslz.*

pədṽūñicā *s.* pədṽūēñica. *Wslz.*

pədzāmje -mjā *ntr.* Spätherbst. *Kl. H. Vi.*

pədzāmje *s.* pədzāmje. *Wslz.*

pədzāmje *s.* pədzāmje. *St.*

pədziēmje -mjā *ntr.* unterirdischer Raum, Höhle. *Kl. H. Vi.*

pədziēmjicā -cā *fem.* Kellerwohnung. *Kl. H. Vi.*

- pødziemni -nå -nè *adj.* unterirdisch. *Kl. H. Vi.*
 pødziemjè s. pødziemjè. *St.*
 pødziemjicå s. pødziemjica. *St.*
 pødziemni s. pødziemni. *St.*
 pødziemjè s. pødziemjè. *Wslz.*
 pødziemjicå s. pødziemjica. *Wslz.*
 pødziemni s. pødziemni. *Wslz.*
 pødzimk -kù *masc.* Spätherbst. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pødzimkùvï -vå -vè *adj.* den Spätherbst betreffend.
 pødzimk s. pødzimk. *St.*
 pøžiebře -řå *ntr.* die Weichen.
 pøžōutk -kå *masc.* Unterleib.
 pøžōutni -nå -nè *adj.* den Unterleib betreffend.
 pøššedni -nå -nè *adj.* täglich, alltäglich.
 pøftörnï -nå -nè *adj.* wiederholt.
 pøgañåčk -kù *masc.* die Treibstange am Spinnrad.
 pøgårdå -då *A.* pøgårdå *Pl. G.* -gård *fem.* 1. Gehege; 2. Ver-
 achtung.
 pøgårdlåvï -vå -vè *adj.* verächtlich. *Oslz.*
 pøgårdlåvï s. pøgårdlåvï. *Wslz.*
 pøgårtkå -hï *A.* pøgörtkå *fem.* Gehege.
 pøgånstvo -vå *ntr.* die Verworfenheit.
 pøgånshï -kå -hè *adj.* verworfen.
 pøgōñičkå -hï *fem.* Treiberin. *H. Vi. Wslz.*
 pøgōñik -ikå *Pl. N.* -cå *masc.* Treiber. *H. Vi. Wslz.*
 pøgōñičkå s. pøgōñička. *Kl. St.*
 pøgōñik s. pøgōñik. *Kl. St.*
 pøgøböini -nå -nè *adj.* fromm, gottesfürchtig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pøgøböini s. pøgøböini. *St.*
 pøgøñåčk -kù *masc.* Treibstange am Spinnrad. *Oslz.*
 pøgøřålånå -nå *Pl. G.* -lin *fem.* Feuersbrunst.
 pøgøřåli -lå -lè *adj.* abgebrannt.
 pøgøřèlc -cå *masc.* Abgebrannter.
 pøgøřièné -nå *ntr.* Ärgernis. *Kl. H. Vi.*

pəgəřiené s. pəgəřiené. *St.*

pəgořiné s. pəgořiené. *Wslz.*

pəgrānčē -čā *ntr.* Grenzland.

pəgrānčnī -nā -nē *adj.* an der Grenze gelegen.

pəgrōuškā -hī *A.* pūgrōuškā *fem.* Drohung.

pəgrēbūvī -vā -vē *adj.* das Begräbnis betreffend

pəgrīēbūicā -cā *fem.* Begräbnislied.

pəgūōdnī -nā -nē *adj.* heiter, schön.

pəgūōrlānā -nā *Pl. G.* -līn *fem.* Fenerbrunst.

pəgūōrleščō -čā *ntr.* Brandstätte.

pəgūnāčk s. pəgōnāčk. *Wslz.*

pəχlapnī -nāu -nē *adj.* habsüchtig, geizig.

pəχlāpnīcā -cā *fem.* habsüchtiges, geiziges Weib.

pəχlāpnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* habsüchtiger, geiziger Mensch.

pəχodnī -nēvā, -nāu *masc.* zweiter Mann.

pəχōvālnī -nā -nē *adj.* das Begräbnis betreffend, zum Begräbnis gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

pəχōvālnī s. pəχōvālnī. *Vi.*

pəχōvānē -nā *ntr.* Begräbnis, Beerdigung.

pəχrūōnā -nā *A.* pūōχrōnā *Pl. G.* -χrōun [*H. Vi.*] -χrōun [*Kl.*] *fem.* Zufluchtsort. *Kl. H. Vi.*

pəχrūōnā *Pl. G.* -χrōun s. pəχrūōna. *St.*

pəχrūnā *A.* pūōχrūnā *Pl. G.* -χrōun s. pəχrūōna. *Wslz.*

pəχūōdnīcā -cā *fem.* umherziehende, nicht sesshafte Frau, Vagabundin.

pəχūōdnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* umherziehender, nicht sesshafter Mensch, Vagabund.

pəχvālā -lā *A.* pūōχvalā *fem.* Lob.

pəχvalānc -āncā *masc.* Lobredner.

pəχvāqlā s. pəχvāula. *Vi.*

pəχvatnī -nāu -nē *adj.* 1. gewandt, geschickt im Ergreifen; 2. ansteckend; pəχvatnāu χūōrōsc ansteckende Krankheit, Seuche.

pəχvāulā -lā *A.* pūōχvāla *fem.* Lob. *Kl. H. St. Wslz.*

pəjāōstkā s. pəjāustka. *Vi.*

pəjáoθhī s. pəjáuθhī. *Vi.*

pəjāzdā -dā *A.* pùəjazdā *Pl. G.* -jáuзд [*Kl. H. St. Wslz.*]
-jáozd [*Vi.*] *fem.* Fahrt, Reise.

pəjáustkā -hī *A.* pùəjöstkā *fem.* Fahrt, Reise. *Kl. H. St. Wslz.*

pəjáuθhī -kōu *masc. pl.* Überbleibsel vom Essen. *Kl. H. St. Wslz.*

pəjimāúé -ná *ntr.* Gefangenschaft.

pəkazlāvī -vā -vé *adj.* beweisbar. *Oslz.*

pəkazlā·vī s. pokazlāvī. *Wslz.*

pəkórnāχnī -nā -né *adj.* sehr demütig, gehorsam. *Oslz.*

pəkórnāšnī -nā -né *adj.* sehr demütig, gehorsam. *Oslz.*

pəkórnā·χnī s. pokórnāχnī. *Wslz.*

pəkórnā·šnī s. pokórnāšnī. *Wslz.*

pəkórnī -nā -né *adj.* demütig, gehorsam, zahm, zufrieden, ruhig.

pəkórnícā -cā *fem.* Demut, Gehorsam.

pəkóud s. pəkóud. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkóuzěš? s. pəkóuzeš. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkóutnī s. pəkóutnī. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkóutník s. pəkóutník. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkóud *adv.* bis wie weit. *Kl.*

pəkóuzěš? *adv.* bis wie weit? *Kl.*

pəkóutnī -nā -né *adj.* im Winkel befindlich, versteckt. *Kl.*

pəkóutník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Stubenhocker. *Kl.*

pəkəjùəvī -vā -vé *adj.* die Ruhe, den Frieden betreffend.

pəkolìəné -ná *ntr.* 1. Geschlecht, Stamm; 2. die Verwandten, Verwandtschaft. *Kl. H. Vi.*

pəkolìəné s. pəkolìəné. *St.*

pəkəlì·né s. pəkolìəné. *Wslz.*

pəkè·inčnī -nā -né *adj.* der hintere, letzte. *Kl. H. Vi.*

pəkè·inčnī s. pəkè·inčnī. *St.*

pəkrācé -cā *ntr.* die Bedeckung, Bedachung, das Obere. *Oslz.*

pəkrā·cé s. pəkrācé. *Wslz.*

pəkrātńík -ikā *masc.* Schafgarbe (*Achillea millefolium*).

pəkrəvjĩnstvə -vā *ntr.* 1. die Verwandten, Verwandtschaft; 2. die Verwandtschaft, das Verwandtsein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pəkrɛvjĩnstvə s. pəkrɛvjĩnstvə. *St.*

pəkrěvnĩ -nā -nė *adj.* verwandt. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkrěvnícǎ -cǎ *fem.* die Verwandte. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkrɛvníctvə -vǎ *ntr.* 1. die Verwandten; 2. das Verwandtsein.
H. Vi. St.

pəkrěvník -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Verwandter. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkrɛvníctvə s. pəkrɛvníctvə. *Wslz.*

pəkrěwnĩ s. pəkrěvnĩ. *Kl.*

pəkrěwnícǎ s. pəkrěvnícǎ. *Kl.*

pəkrɛwníctvə s. pəkrɛvníctvə. *Kl.*

pəkrěwník s. pəkrěvník. *Kl.*

pəkrífkǎ -hĩ *A. pùəkrífkǎ fem.* Decke. *H. Vi. St. Wslz.*

pəkrífvkǎ s. pəkrífkǎ. *Kl.*

*pəkùəjĩc *verb.*

Kompositum (Inf. -pəkùəjĩc Prs. -'pəəəjǎ -pəkùəjĩš Prt. -'pəəəjəl):

vupəkùəjĩc *verb. perf.* beruhigen; vupəkùəjĩc sǎ sich beruhigen.

pəkùəpk -kǎ *masc.* eine 30—36 Klafter lange aus Birkenholz gefertigte Leine, welche beim Fischen gebraucht wird.

pəkùəřǎ -řǎ *A. pùəkəřǎ fem.* Demut, Gehorsam, Zufriedenheit.

pəkùəsk -kǎ *masc.* Schwaden.

pəkùəstńícǎ -cǎ *fem.* Knochenhaut.

pəkušĩėńė -nā *ntr.* Versuchung. *Kl. H. Vi.*

pəkušĩėńė s. pəkušĩėńė. *St.*

pəkušĩ'ńė s. pəkušĩėńė. *Wslz.*

pəkutǎc *Prs. pùəkutǎjǎ pəkutǎjěš Prt. pəkutě'ul Imp. pə-kũtə'ǎ [Oslz.] -kũtə'ǎ [Wslz.] verb. imperf.* Busse thun, büssen.

Komposita (Inf. -pəkutǎc Prs. -'pəkutǎjǎ Prt. -pəkutě'ul):

vǎpəkutǎc *verb. perf.* abbüssen.

vətpəkutǎc *verb. perf.* abbüssen.

pəkũtnĩ -nā -nė *adj.* die Busse betreffend. *Oslz.*

pəkũtnícǎ -cǎ *fem.* Büsserin. *Oslz.*

pokutníčĭ -ká -hè *adj.* den Büsser betreffend. *Oslz.*

pokutníčĭ -čã -čè *adj.* den Büsser betreffend. *Oslz.*

pokŭtnĭk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Büsser. *Oslz.*

pokutníčĭ s. pokutníčĭ. *Wslz.*

pokutníčĭ s. pokutníčĭ. *Wslz.*

pokutŭvãc *Prt.* pokutŭvo·ul s. pokutãc. *Kl. Vi.*

pokŭ·inčnĭ s. pokè·inčnĭ. *W.*

pokŭ·tnĭ s. pokŭtnĭ. *Wslz.*

pokŭ·tnĭcã s. pokŭtnĭca. *Wslz.*

pokŭ·tnĭk s. pokŭtnĭk. *Wslz.*

pokŭ·nčnĭ s. pokè·inčnĭ. *GGa. KGa.*

polãcãjã -jä 1. *fem.* Polizei; 2. *masc.* Polizist. *Oslz.*

polãcãjã s. polãcãja. *Wslz.*

polãcĭnĭ -nã -nè *adj.* die Polizei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

polãcĭnĭ s. polãcĭnĭ. *St.*

polãtãñè -nã *ntr.* Mitleid, Erbarmen.

polãtŭvãñè s. polãtãñè. *Kl. Vi.*

polěčnĭ -nãu -ně *adj.* eilig beim Essen.

polěfkã -hĭ *A.* pŭelěfkã *fem.* über die Kartoffeln gegossene Suppe, Brühe. *H. Vi. St. Wslz.*

polěvfkã s. polěfka. *Kl.*

polérãc *Prs.* pŭelérũjã polérũjěš *Prt.* polérŭ·ul *Imp.* polérŭ·u *verb. imperf.* polieren.

Komposita (Inf. -polérãc Prs. -'polérũjã Prt. -polérŭ·ul):

vãpolérãc *verb. perf.* auspolieren, abpolieren.

vøpolérãc *verb. perf.* polieren.

votpolérãc *verb. perf.* abpolieren.

vupolérãc *verb. perf.* gut und ordentlich polieren.

polérŭvãc *Prt.* polérŭvo·ul s. polerãc. *Kl. Vi.*

polêvã -vã *A.* pŭeleuã *fem.* über die Kartoffeln gegossene Suppe, Brühe.

polnĭ -nãu -ně *adj.* das Feld betreffend.

polŭčkã s. polŭčka. *H. Vi. St. Wslz.*

polŭčkã -hĭ *A.* pŭelŭčkã *fem.* Verbindung. *Kl.*

poležienė -ná *ntr.* die Lage. *Kl. H. Vi.*

poležienė *s.* položienė. *St.*

poležinė *s.* poležienė. *Wslz.*

polėicā -cā *fem.* Hälfte.

polėičnī -nā -nė *adj.* die Hälfte betreffend.

polėičnik -ikā *Pl. N. -cā masc.* Arbeitsgehülfe, welcher die Hälfte des Ertrags als Lohn erhält.

pomalāčkū *adv.* sehr langsam. *Oslz.*

pomalāčkū *s.* pomalāčkū. *Wslz.*

pomalīnkū *adv.* sehr langsam. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pomalīnkū *s.* pomalīnkū. *St.*

pomalūškū *adv.* sehr langsam.

pomāodā *s.* pomāuda. *Vi.*

pomārčnī -nāu -nė *adj.* trübe, düster.

pomāvjiznā -nā *fem.* Spülwasser. *Oslz.*

pomāvjiznā *s.* pomāvjizna. *Wslz.*

pomāudā -dā *fem.* Pomade, Haarsalbe. *Kl. H. St. Wslz.*

pomēslāvī -vā -vė *adj.* bedachtsam, bedächtig. *Oslz.*

pomēslāvī *s.* pomeslāvī. *Wslz.*

pomīlkā -hī *A. pūomīlkā [Kl. H. Vi. Wslz.] pūomīlkā [St.] fem.* Irrtum, Versehen.

pomîvorkā -hī *fem.* Aufwäscherin.

pomjārtī -tā -tė *adj.* tot.

pomjārlī -lā -lė *adj.* erfroren.

pomješkānė -nā *ntr.* Wohnung, Aufenthalt.

pomjėjškā -hī *A. pūomjėškā [Kl. H. Vi. Wslz.] pūomjėškā [St.] fem.* Gemengsel.

pomjizā *prp. c. A. und I.* zwischen. — Ven-prāšet pomjizā tēx-sāldāutou. V-liēsā sōu-dābā pomjizā tāmī-būkāmī. *Oslz.*

pomjizā *s.* pomjizā. *Wslz.*

pomēcni -nāu -nė *adj.* 1. behülflich, hülfreich; 2. stärkend, nahrhaft.

pomräklāvī -vā -vė *adj.* mürrisch. *Oslz.*

pomräklāvī *s.* pomräklāvī. *Wslz.*

pəmūdā -dā *A.* pùəməda [Kl. H. Vi.] pùəməda [St.] *Pl. G.*
-mūd *fem.* Zögerung, Versäumnis. *Oslz.*

pəmədlāvī -vā -vè *adj.* zögernd, säumig, saumselig. *Oslz.*

pəmūdłā·vī *s.* pəmədlāvī. *Wslz.*

pəmūχlā -lā *Pl. G.* -χēl *fem.* Dorsch. *Oslz.*

pəməχlùəvī -vā -vè *adj.* den Dorsch betreffend. *Oslz. KGa. W.*

pəmūχēl -χlā *masc.* Dorsch. *Oslz.*

pəmùəcnī -nā -nè *adj.* behülflich, hülfreich.

pəmùəcnicā -cā *fem.* Gehülfin.

pəmùəcniċ -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Gehülfe.

pəmùəřè -řā *ntr.* Küstenland.

pəmùəřhi -kā -hè *adj.* am Meer gelegen.

pəmutnī -nāu -nè *adj.* trübe, nasskalt.

pəmù·dā *s.* pəmūda. *Wslz.*

pəmù·χlā *s.* pəmūχla. *KGa. W.*

pəmù·χēl *s.* pəmūχel. *KGa. W.*

pəñātā -tā *A.* pùəñata [Kl. H. Vi. *Wslz.*] pùəñata [St.] *fem.*
Angewohnheit.

pəñātā -tā *A.* pùəñata [Kl. H. Vi. *Wslz.*] pùəñata [St.] *fem.*
Angewohnheit.

pəñezāulk *s.* pəñezə·ulk. *GGa.*

pəñezēlnī -nā -nè *adj.* zum Sonntag gehörig.

pəñezòlkùəvī *s.* pəñezə·ulkùəvī. *GGa.*

pəñezə·ulk -kā *masc.* Montag. *Oslz. KGa. W.*

pəñezə·ulkùəvī -vā -vè *adj.* den Montag betreffend. *Oslz.*
KGa. W.

pəñĩmāc *s.* jĩmac. *Kl. H. Vi.*

pəñĩšši -šā *adj. comp.* niedriger gelegen. *Oslz.*

pəñižē *adv. comp.* niedriger.

pəñižē *prp. c. G.* unterhalb. — Ten-kām liēži nĩcə pəñižē tè-
drùəhi.

pəñi·māc *s.* jĩmac. *Wslz.*

pəñi·šši *s.* pəñĩšši. *Wslz.*

pəñĩmāñè -ñā *ntr.* Gefangenschaft.

poñĩmac s. jĩmac. *St.*

*popjìelēc *verb.*

Komposita (Inf. -popjìelēc Prs. -'popjela -popjìeliš Prt. -'popjèlèl):

spopjìelēc *verb. perf.* mit Asche beschmutzen.

zapopjìelēc *verb. perf.* mit Asche beschmutzen.

popjìelnìk -ikā *masc.* Aschenkasten. *Kl. H. St. Wslz.*

popjìlnìk s. popjìelnìk. *Vi.*

popjìthì -kōu *masc. pl.* die Überreste von den Getränken.

popjèlùəvì -vā -vè *adj.* die Asche betreffend.

poplātā -tā *A.* pùəplata *fem.* die Zahlung.

poplātk -kū *masc.* die Zahlung.

poplāvjičā -cā *fem.* eine etwas feuchte Wiese.

poplēck -kū *masc.* der obere Teil des Hemdes.

popè·učkā -hì *A.* pùəpə·učkā *fem.* Spülwasser.

popè·uñā -ñā *ntr.* Nachmittag. *Kl. H. Vi. Wslz.*

popə·uñùəvì -vā -vè *adj.* den Nachmittag betreffend.

popè·uñā s. popè·uñā. *St.*

poprāvā -vā *A.* pùəprava *Pl. G.* -prè·u *fem.* Besserung, Verbesserung.

poprè·užā *adv.* in Wahrheit, in Wirklichkeit.

popřèdnì -nā -nè *adj.* vorherig, vorig.

popřèdnìcā -cā *fem.* Vorgängerin.

popřèdnìctvo -vā *ntr.* Vorgang, Beispiel. *Oslz.*

popřèdnìk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Vorgänger.

popřèdnìctvə s. popřèdnìctvo. *Wslz.*

popřèdnì -nā -né *adj.* vorherig, vorig.

popřèjčnì -nā -nè *adj.* querliegend.

popřèjčnìcā -cā *fem.* Querstrasse, Querbalken.

popřèñicā -cā *fem.* Vorgängerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

popřèñìk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Vorgänger. *Kl. H. Vi. Wslz.*

popřèñì -nā -né *adj.* vorherig, vorig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

popřèñicā s. popřèñica. *St.*

popřèñìk s. popřèñik. *St.*

- pəpřĕnĭ s. pəpřĕnĭ. *St.*
 pəpřōdnĭcǎ -cǎ *fem.* Vorgängerin.
 pəpřōdnĭctvə -vǎ *ntr.* Vorgang, Beispiel. *Oslz.*
 pəpřōdnĭk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Vorgänger.
 pəpřōdnĭctvə s. pəpřōdnĭctvə. *Wslz.*
 pəpřōtk -kū *masc.* das Vorderteil, die Vorderseite.
 pəpřōtkǎ *adv.* vorn.
 pəradnĕ *adv. comp.* zu porǎnd.
 pəradnĭcǎ -cǎ *fem.* Ratgeberin.
 pəradnĭĕšĭ -šǎ -šĕ *adj. comp.* zu porǎnd.
 pəradnĭk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Ratgeber.
 porǎod s. porǎnd *adj. und adv. Vi.*
 porǎodǎ s. porǎuda. *Vi.*
 porǎnd *adj.* bereit, fertig. *Kl. H. St. Wslz.*
 pəǎnd *adv.* bereit, fertig. *Kl. H. St. Wslz.*
 porǎudǎ -dǎ *fem.* Parade. *Kl. H. St. Wslz.*
 porǎčĕ -čǎ *ntr.* 1. Geländer; 2. Zügel, Trense.
 pərcjōnǎ -nǎ *fem.* Portion, Anteil. *H. Vi. Wslz.*
 pərcjōnǎ s. pərcjōna. *Kl. St.*
 pəřĭknĭngǎ -nĭ I. pəřknĭngōu *D. L. Du. N. -nzǎ Pl. N. -nĭ G. -nĭng fem.* Berechnung.
 porĕnk -kū *masc.* der frühe Morgen. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 porenkūovĭ -vǎ -vĕ *adj.* den Morgen betreffend.
 porĕnk s. pəřĕnk. *St.*
 pəřōbnĭk s. porōbnĭk. *H. Vi. St. Wslz.*
 porōbnĭk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Holzhauer. *Kl.*
 porōziĕnĕ -nǎ *ntr.* Geburt. *Kl. H. Vi.*
 porōziĕnĕ s. pəroziĕnĕ. *St.*
 pəroziĕnĕ s. pəroziĕnĕ. *Wslz.*
 porūodnĭcǎ -cǎ *fem.* Erzeugerin, Gebärerin, Mutter.
 porūodnĭk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Erzeuger, Vater.
 pərūostk -kū *masc.* Nachwuchs.
 porĕčĕ -čǎ *ntr.* das am Flusse gelegene Land.
 porĕičnĭ -nǎ -nĕ *adj.* am Flusse gelegen.

poiđudnī s. perōudnī. *H. Vi. St. Wslz.*

perōutk s. perōutk. *H. Vi. St. Wslz.*

perōutkùvī s. perōutkùvī. *H. Vi. St. Wslz.*

perōudnī -nā -nē *adj.* ordentlich, ordnungsliebend. *Kl.*

perōutk -kū *masc.* 1. Ordnung; 2. Reihe, Glied. *Kl.*

perōutkùvī -vā -vē *adj.* die Ordnung betreffend. *Kl.*

posadārhī -kā -hē *adj.* den Besitzer betreffend.

posādórkā -hī *fem.* Besitzerin.

posādóř -ařā, -āřā *masc.* Besitzer.

posādlùvje -vjā *Pl. N.* -lùvā *G.* -lōu *ntr.* die Feuerstelle, Bezeichnung für die ursprünglich einheitlichen, jetzt aber vielfach geteilten Anwesen in Gross Garde.

poscāulkā *A.* pùscōlkā s. poscō·ulka. *GGa.*

poscō·ulkā -hī *A.* pùscō·ulkā *fem.* das Gebett, die Streu. *Oslz. KGa. W.*

posielstvo -vā *ntr.* Gesandtschaft. *Kl. H. St. Wslz.*

posielshī -kā -hē *adj.* den Gesandten betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

posilstvo s. posielstvo. *Vi.*

posilshī s. posielshī. *Vi.*

posilkā -hī *A.* pùsilkā *fem.* Sendung.

poskrōphī -kōu *masc. pl.* Abfälle, Reste.

poslānc -āncā *masc.* Bote.

poslāotk s. poslāutk. *Vi.*

poslāotkā s. poslāutkā. *Vi.*

poslāgā -hī *A.* pùslāgā *Pl. G.* -slūg *fem.* Dienst. *Oslz.*

poslāgōc -āčā *L.* poslāgāuēu [*Kl. H. St.*] -gāoēu [*Vi.*] *masc.* Aufwärter. *Oslz.*

poslāgōčkā -hī *I.* poslāgāuēkōu [*Kl. H. St.*] -gāoēkōu [*Vi.*] *fem.* Aufwärterin. *Oslz.*

poslāšīnc -cā *masc.* Gehorsamer, gehorsamer Mensch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

poslāšīnstvo -vā *ntr.* Gehorsam. *Kl. H. Vi. Wslz.*

poslāšīnc s. poslāšīnc. *St.*

poslāšīnstvo s. poslāšīnstvo. *St.*

pəslā·gǎ s. pəslāga. *Wslz.*

pəslā·gōč s. pəslāgōč. *Wslz.*

pəslā·gōčkǎ s. pəslāgōčka. *Wslz.*

pəslāutk -kǎ *masc.* 1. das Hinterteil, die Hinterseite; 2. *Pl.* die Überbleibsel, Reste. *Kl. H. St. Wslz.*

pəslāutkǎ *adv.* 1. hinten; 2. zuletzt. *Kl. H. St. Wslz.*

pəslěχní -nǎu -ně *adj.* gehorsam.

pəslěšní -nǎu -ně *adj.* gehorsam.

pəslědnī -nǎ -ně *adj.* 1. der hinterste; 2. der letzte.

pəslědnī -nǎ -ně *adj.* 1. der hinterste; 2. der letzte.

pəslēnī -nǎ -ně *adj.* 1. der hinterste; 2. der letzte. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pəslēnī s. pəslēnī. *St.*

pəsmūrni -nǎ -ně *adj.* bewölkt.

pəspješní -nǎu -ně *adj.* eilig, flink, eifertig.

pəspjěšni -nǎ -ně *adj.* eilig, flink, eifertig.

pəspōudni -nǎ -ně *adj.* der untere, unterste.

pəspōudni -nǎ -ně *adj.* der untere, unterste.

pəspōulni -nǎ -ně *adj.* gemeinschaftlich.

pəstātnī -nǎ -ně *adj.* tauglich, brauchbar.

pəstāvǎ -vǎ *A. pūəstava Pl. G. -stō·u fem.* 1. Gestalt, Haltung; 2. Zustand; 3. Aufzugsfaden im Gewebe.

pəstavnī -nǎu -ně *adj.* von guter Haltung, ansehnlich, hübsch. *H. Vi. St. Wslz.*

pəstawnī s. pəstavnī. *Kl.*

pəstárněčk -kǎ *masc.* kleiner dünner Strang.

pəstárněk -ākǎ *masc.* Strang.

pəstāpk -kǎ *masc.* Fortschritt.

pəstrāvǎ -vǎ *A. pūəstrava Pl. G. -strō·u fem.* Speise.

pəstrōunni -nǎ -ně *adj.* zur Seite befindlich. *H. Vi. Wslz.*

pəstrōunnicǎ -cǎ *fem.* das Seitenbrett am Wagen. *H. Vi. Wslz.*

pəstrōunni s. pəstrōunni. *Kl. St.*

pəstrōunnicǎ s. pəstrōunnicǎ. *Kl. St.*

pəstrōunicǎ -cǎ *fem.* das Seitenbrett am Wagen. *Kl. H. Vi.*

postrùqnică s. postrùqnica. *St.*

postrù'nică s. postrùqnica. *Wslz.*

postřědnī -nā -ně *adj.* der mittlere.

postřědnīi -nā -ně *adj.* der mittlere.

postřění -nā -ně *adj.* der mittlere. *Kl. H. Vi. Wslz.*

postřění s. postřěni. *St.*

postřoutk -kā *masc.* die Mitte, das Mittelstück.

postřoutkā *adv.* in der Mitte.

posvjatūi -nāu -ně *adj.* zum Feiertag gehörig, festtätlich.

pošākū *adv.* ordentlich, in Ordnung.

pošiefkā -hī *L.* pùošiefkā *fem.* Bettüberzug. *H. Vi. St. Wslz.*

pošiefkā s. pošiefka. *Kl.*

pošivālnī -nā -ně *adj.* das Dachdecken betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

pošivārčik -ikā *masc.* Geselle, Lehrling des Dachdeckers.

pošivāřek -ākā *masc.* Geselle, Lehrling des Dachdeckers.

pošivāřou -řovī -vā -vě *adj. poss.* dem Dachdecker gehörig.

pošivāřtvo -vā *ntr.* 1. die Dachdecker; 2. das Dachdeckerhandwerk.

pošivāřhī -kā -hē *adj.* den Dachdecker betreffend.

pošivālnī s. pošivālnī. *Vi.*

poštūovī -va -vě *adj.* die Post, den Posten betreffend.

pot s. pòd.

pot- s. pod-.

potārčik -ikā *masc.* Töpfergeselle, Töpferlehrling.

potāřec *Prs.* pùotařa potāřiš *Prt.* pùotařel potāřālā *verb. imperf.* Töpfer sein, das Töpferhandwerk betreiben.

potāřek -ākā *masc.* Töpfergeselle, Töpferlehrling.

potāřou -řovī -vā -vě *adj. poss.* dem Töpfer gehörig.

potāřtvo -vā *ntr.* 1. die Töpfer; 2. das Töpferhandwerk.

potāřhī -kā -hē *adj.* den Töpfer betreffend.

potapjēlc -cā *masc.* der Verdammte.

potapjēnē -nā *ntr.* die Verdammung, Verdamnis. *Kl. H. Vi.*

potapjēnē s. potapjēne. *St.*

potapjēne s. potapjēne. *Wslz.*

- pətɣləbnĩ -nã -nè *adj.* schmeichlerisch.
 pətɣləbńicã -cã *fem.* Schmeichlerin.
 pətɣləbńičkã -hĩ *fem.* Schmeichlerin.
 pətɣləbńík -ikã *Pl. N. -cã masc.* Schmeichler.
 pətɣləpcã -cã *masc.* Schmeichler.
 pətɣləpěinã -nã *Pl. G. -čĩn fem.* Schmeichlerin.
 pətɣləpstvø -vã *ntr.* Schmeichelei.
 potkláotk s. potkláutk. *Vi.*
 potkláotkã s. potkláutka. *Vi.*
 potkláutk -kã *masc.* Nestel. *Kl. H. St. Wslz.*
 potkláutkã -hĩ *A. pò·tklòtkã fem.* Unterlage. *Kl. II. St. Wslz.*
 potkóufkã -hĩ *A. pè·tkóufkã fem.* Hufeisen. *Vi. St. Wslz.*
 potkóufkã s. potkóufka. *Kl. H.*
 potkolóunk -kã *masc.* Kniekehle. *H. Vi. Wslz.*
 potkolóunk s. potkolóunk. *Kl. St.*
 potkovãtĩ -tã -tè *adj.* hufeisenförmig.
 potkovńĩctvø -vã *ntr.* 1. die Hufschmiede; 2. das Hufschmieds-
 handwerk. *H. Vi. St.*
 potkovńĩchĩ -kã -hè *adj.* den Hufschmied betreffend. *H. Vi. St.*
 potkovńĩčĩ -čã -čè *adj.* den Hufschmied betreffend. *H. Vi. St.*
 potkovńĩctvø s. potkovńĩctvø. *Wslz.*
 potkovńĩchĩ s. potkovńĩchĩ. *Wslz.*
 potkovńĩčĩ s. potkovńĩčĩ. *Wslz.*
 potkovńĩctvø s. potkovńĩctvø. *Kl.*
 potkovńĩchĩ s. potkovńĩchĩ. *Kl.*
 potkovńĩčĩ s. potkovńĩčĩ. *Kl.*
 potkùøvńicã -cã *fem.* die Frau des Hufschmieds. *H. Vi. St. Wslz.*
 potkùøvńičk -kã *masc.* Geselle, Lehrling des Hufschmieds. *H. Vi. St. Wslz.*
 potkùøvńičkã -hĩ *fem.* die Frau des Hufschmieds. *H. Vi. St. Wslz.*
 potkùøvńíkøu -kovĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Hufschmied ge-
 hörig. *H. Vi. St. Wslz.*
 potkùøvńík -ikã *Pl. N. -cã masc.* Hufschmied. *H. Vi. St. Wslz.*

- potkùəwníca s. potkùəvníca. *Kl.*
 potkùəwníčk s. potkùəvníčk. *Kl.*
 potkùəwníčkā s. potkùəvníčka. *Kl.*
 potkùəwníkəu s. potkùəvníkəu. *Kl.*
 potkùəwník s. potkùəvník. *Kl.*
 potóud s. potoud. *H. Vi. St. Wslz.*
 potóumk -kā *Pl. N. -kovjä masc. Nachkomme. H. Vi. Wslz.*
 potóumstvo -vā *ntr. die Nachkommenschaft. H. Vi. Wslz.*
 potóud *adv. bis hierher, bis hier. Kl.*
 potóumk s. potoud. *Kl. St.*
 potóumstvo s. potoud. *Kl. St.*
 potəpùəvī -vā -vė *adj. die Sündflut betreffend.*
 potpāšė -šā *ntr. Achselhöhle.*
 potpjārā -rā *A. pə·tpjara Pl. G. -pjār fem. Stütze.*
 potpjārkā -hī *A. pə·tpjorka fem. Stütze.*
 potpjātńicā -cā *fem. Absatz am Schuh.*
 potpjìərsńicā -cā *fem. Brustriemen.*
 potpjĩsńicā -cā *fem. Unterschreiberin, Unterzeichnerin. Oslz.*
 potpjĩsńík -ikā *Pl. N. -cā masc. Unterschreiber, Unterzeichner. Oslz.*
 potpjĩrsńicā s. potpjĩsńica. *Wslz.*
 potpjĩrsńík s. potpjĩsńík. *Wslz.*
 potpjĩsk -kū *masc. Unterschrift.*
 potplācānā -nā *fem. Sohlenleder.*
 potplātā -tā *A. pə·tplata fem. untergesetzter Flicker.*
 potplātk -kā *masc. untergesetzter Flicker.*
 potpò·unī -nā -nė *adj. um Mittag, gegen Mittag. Kl. H. Vi. Wslz.*
 potpò·uník -ikā *masc. zweites Frühstück. Kl. H. Vi. Wslz.*
 potpò·unī s. potpò·unī. *St.*
 potpò·uník s. potpò·uník. *St.*
 potrājā -jā *A. pəotrāja Pl. G. -rājī, -rīj fem. Töpferei, Töpfergeschäft. Oslz.*
 potrājā s. potrāja. *Wslz.*
 potrīnī -nā -nė *adj. die Töpferei betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.*

potrîni s. petrîni. *St.*

potrôini -nâ -nè *adj.* dreifach, dreifaltig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

potrôini s. petrôini. *St.*

potřebác *Prs.* pùtřebùja potřebûjěš *Prt.* potřebò·ul *Imp.* potřebò·u *verb. imperf.* 1. gebrauchen, anwenden; 2. bedürfen, nötig haben. — Pře-tim já-pùtřebùja tahĩx drãp. Von-potřebûja lík pjõuzã.

Komposita (*Inf.* -potřebác *Prs.* -'potřebùja *Prt.* -potřebò·ul):

respotřebác *verb. perf.* verbrauchen.

vãpotřebác *verb. perf.* verbrauchen.

zapotřebác *verb. perf.* anfangen zu gebrauchen, nötig zu haben.

potřebùvác *Prt.* potřebùvo·ul s. potřebác. *Kl. Vi.*

potřebni -nâ -nè *adj.* nötig, notwendig.

potřebã -bã *A.* pùtřebã *fem.* Notdurft.

potsãotkã s. potsãutka. *Vi.*

potsãdlùvje -vjã *Pl. N.* -lùvã *G.* -lõu *ntr.* Feuerstelle
Vgl. posãdlùvje.

potsãutkã -hĩ *A.* pè·tsòtkã *fem.* Hinterhalt. *Kl. H. St. Wslz.*

potscãulkã *A.* pè·tscòlkã s. potscò·ulka. *GGa.*

potscelièné -nã *ntr.* Streu. *Kl. H. Vi.*

potscelièné s. potscelièné. *St.*

potsceli·né s. potscelièné. *Wslz.*

potscò·ulkã -hĩ *A.* pò·tscò·ulka *fem.* Streu. *Oslz. KGa. W.*

potskörnĩ -nâ -nè *adj.* unter der Haut befindlich.

potsõubni -nâ -nè *adj.* in der Nähe, zur Hand befindlich; potsõubni kõun Handpferd.

potsõubník -ikã *masc.* Handpferd.

potstãpk -kã *masc.* Sohle.

potstãpnĩ -nãu -ně *adj.* hinterlistig.

potstãpnĩcã -cã *fem.* hinterlistiges Weib.

potstãpník -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* hinterlistiger Mensch.

potstõupjièné s. potstõupjièné. *H. Vi.*

- potstóupjiéné s. potstóupjiéne. *St.*
 potstóupjiéne s. potstóupjiéné. *Wslz.*
 potstóupjòčkā s. potstóupjòčka. *H. Vi. St. Wslz.*
 potstóupjòk s. potstóupjòk. *H. Vi. St. Wslz.*
 potstóupjiéne -ná *ntr.* Unterhalt, Nahrung, Unterkommen, Auskommen. *Kl.*
 potstóupjòčkā -hī *fem.* hinterlistiges Weib. *Kl.*
 potstóupjòk -ākā *Pl. N. -cā masc.* hinterlistiger Mensch. *Kl.*
 potstriěšānā -nā *fem.* Dachboden.
 potstriěšē -šā *ntr.* trockener Ort unter der Traufe.
 potsùdlācā -cā *fem.* Satteldecke.
 potšūrē -kā *masc.* vorspringendes Dach am Hause, offener Vorbau.
 poĥē *conj.* so lange als, während.— Poĥē jā-bōnda žēl, jā-bōnda svōu-bāba bjēl.
 poĥī *conj.* so lange als, während.
 poĥīš? *adv.* wie lange noch?
 poĥīvnā *conj.* so lange als, während. *H. Vi. St. Wslz.*
 poĥīwnā s. poĥīvnā. *Kl.*
 povabnī -nāu -nē *adj.* lockend, anmutig.
 povārzanī -nāu -nē *adj.* aus Stricken bestehend.
 povārznīcā -cā *fem.* die Frau des Seilers.
 povārznīctvo -vā *ntr.* 1. die Seiler; 2. das Seilerhandwerk. *Oslz.*
 povārznīchī -kā -hē *adj.* den Seiler betreffend. *Oslz.*
 povārznīčī -čā -cē *adj.* den Seiler betreffend. *Oslz.*
 povārznīčk -kā *masc.* Geselle, Lehrling des Seilers.
 povārznīčkā -hī *fem.* die Frau des Seilers.
 povārznīkōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Seiler gehörig.
 povārznīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Seiler.
 povārznīctvo s. povarznīctvo. *Wslz.*
 povārznīchī s. povarznīchī. *Wslz.*
 povārznīčī s. povarznīčī. *Wslz.*
 povārznēvī -vā -vē *adj.* den Strick betreffend.
 povāšēmū *adv.* nach eurer, Ihrer Weise.
 povāšši -šā -šē *adj. comp.* höher gelegen. *Oslz.*

poväšě *adv.* höher.

poväšě *prp. c. G.* oberhalb. — Nät-tou-řeköu poväšě tã-mùostu
jä-mäulã górkã.

povãšši *s.* povãšši. *Wslz.*

povársk -kã *masc.* kleiner dünner Strick.

povazùovĩ -vã -vè *adj.* den Heubaum betreffend.

povjáostkã *s.* povjáustka. *Vi.*

povjáustkã -hĩ *A.* pùovjöstka *fem.* Erzählung. *Kl. H. St. Wslz.*

povjěrnícã -cã *fem.* vertraute Freundin.

povjěrník -ikã *Pl. N. -cã masc.* vertrauter Freund.

povjěřxnĩ -nã -nè *adj.* auf der Oberfläche befindlich, äusserlich.

povjěřnĩ -nã -nè *adj.* auf der Oberfläche befindlich, äusserlich.

povjěřnicã -cã *fem.* die Haut auf der Milch.

povjietřè -řã *ntr.* Luft, Witterung.

povjinãtĩ -tã -tè *adj.* schuldig.

povjinovãtĩ -tã -tè *adj.* schuldig.

povjíčkã -hĩ *A.* pùovjíčka *fem.* Augenlied.

povjîjók -ãkã *L.* povjîjãnkũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáokũ [*Vi.*]
masc. Windelband.

povjînnĩ -nã -nè *adj.* schuldig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

povjînnĩ *s.* povjînnĩ. *St.*

povlìeklĩ -lã -lè *adj.* bezogen, bewölkt.

povlùøkã -hĩ *A.* pùovlòka *fem.* Bettüberzug.

povũkã -hĩ *A.* pùovuka *fem.* Belehrung. *Oslz.*

povùolĩ *adv.* langsam.

povùkã *s.* povũka. *Wslz.*

pəzaněvjitro *adv.* übermorgen.

pəzaněvjitro -rà *ntr.* der übermorgige Tag.

pozdně *adv. comp.* zu pùozgã.

pozdnìęši -šã -šè *adj. comp.* zu pőuznĩ.

pozdrõufk *s.* pozdrõuk. *Vi. St. Wslz.*

pozdrõufk *s.* pozdrõuk. *Kl. H.*

pozdrõuk -kũ *masc.* Gruss.

pozěrnĩ -nãũ -ně *adj.* schön.

pəzímċ -kū *masc.* der letzte Teil, das Ende des Frühlings. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

pəzímċ *s.* pozímċ. *St.*

pəzlùċtńċ -ikā *Pl. N. -cā masc.* Vergolde.

pəznākā -ĥĥ *A. pùċznakā fem.* Kennzeichen.

pəznóũĥĩ -nā -nē *adj.* 1. erfahren, kundig; 2. bekannt; 3. verwandt. *H. Vi. Wslz.*

pəznóũĥĩ *s.* poznóũĥĩ. *Kl. St.*

pəzně *adv. comp. zu pùċzā.*

pəzněšĥĩ -šā -šē *adj. comp. zu pōũznĩ.*

pəzvəliċě -nā *ntr.* die Einwilligung, Erlaubnis. *Kl. H. Vi.*

pəzvəliċě *s.* pozvəliċě. *St.*

pəzvolĩ -nē *s.* pozvəliċě. *Wslz.*

pəžātk -kū *masc.* Nutzen, Gewinn. *Oslz.*

pəžāvā -vā *A. pùċžāvā Pl. G. -žĩv [H. Vi. St.] -žĩw [Kl.]*

fem. Nutzen, Gewinn, Vermögen. *Oslz.*

pəžātēĩċnĩ -nā -nē *adj.* nützlich.

pəžātk -ātkū *s.* pəžātk. *Wslz.*

pəžāvā *s.* pəžāva. *Wslz.*

pəžādlāvĩ -vā -vē *adj.* gierig, habsüchtig, geizig. *Oslz.*

pəžādlāvĩ *s.* požādlāvĩ. *Wslz.*

pəžēgnālnĩ -nā -nē *adj.* den Abschied betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

pəžēgnālnĩ *s.* požēgnālnĩ. *Vi.*

pəžēgnā -nē -nā *ntr.* Abschied.

pəžērcā -cā *masc.* Menschenfresser.

pəživnĩ -nā -nē *adj.* nahrhaft, nährend. *H. Vi. St. Wslz.*

pəživnĩ *s.* poživnĩ. *Kl.*

pò'd *prp. c. A. und I.* unter, bis an, bis nach, bei. 1. pò'd *c. A.*

bezeichnet a. den Gegenstand, unter den sich die Verbalhandlung erstreckt; b. den Ort, bis in dessen unmittelbare Nähe die Verbalhandlung reicht; c. die Person, in deren Gewalt oder unter deren Einfluss etwas kommt. 2. pò'd *c. I.* bezeichnet a. den Gegenstand, unter dem sich etwas befindet oder die Verbalhandlung vor sich geht; b. den Ort, in dessen unmittelbarer Nähe die Verbalhandlung vor sich

geht; c. die Person, in deren Gewalt oder unter deren Einfluss etwas steht. — Vor stimmlosen Konsonanten wird pò·d zu pò·t, vor sekundärer Doppelkonsonanz zu pède, unbetont lautet es pod bzw. pot, für pò·d c. A. tritt vor einsilbigen Pronominalformen pòud [Kl.] pòud [H. Vi. St. Wslz.] bzw. pòut [Kl.] pòut [H. Vi. St. Wslz.] ein. — Vón-to-řúcél pò·t-špjińa. Tĩ-rábăcă přāšlĩ pò·d-Leba. Tāk přāšlo to-calô krolěistvo pò·d-něvā. To-liěži pot-tăuflou. Mă-sa-trăfjili pod-Glôufčicamĩ. Vón-stùojĩ pode-mnôu. Vón-řúcél tā-pjóuză pòut-to-lóuško.

pò·d- s. pod-.

pò·dglovă -vă I. podglôvovou Pl. G. -glôu, -glôuv [Vi. St. Wslz.] -glôuw [Kl. H.] fem. Kopfkissen.

pò·dmovă -vă I. podmòvovou Pl. G. -môuv [Vi. St. Wslz.] -môuw [Kl. H.] fem. Aufhetzung.

pò·dremja -mjeńă [Oslz.] -mjĩńă [Wslz.] L. podremjèńú [Kl. II. Vi.] -mjèńú [St.] -mjĩ·nú [Wslz.] Pl. N. -mjùonă [Kl. Vi.] -mjùonă [St.] -mjũ·nă [Wslz.] G. -mjóun [H. Vi. Wslz.] -mjóun [Kl. St.] ntr. Achselhöhle.

pò·drost -tú Pl. G. podrùostou masc. Aufwuchs.

pò·dvjeřejă podvjeřej D. -řiejòum fem. pl. Thorweg.

pò·džòut -tú Pl. G. pedžòutou masc. 1. Unterleib; 2. Bauchriemen, Bauchgurt.

pò·i! s. jíc.

pò·ikă -hĩ fem. Katze.

pò·t s. pò·d.

pò·t- s. pod-.

pò·txlebjòč -áčă L. potxlebjăuèù [Kl. H. St. Wslz.] -bjáqčù [Vi.] masc. Schmeichler.

pò·txlebjòčkă -hĩ I. potxlebjăuèkòu [Kl. H. St. Wslz.] -bjáqč·kòu [Vi.] fem. Schmeichlerin.

pò·txlèbnosc -că L. potxlèbnùoscĩ fem. das schmeichlerische Wesen.

pò·txlèbíă adv. schmeichlerisch.

pò·txòud -ødú Pl. G. potxùødòu masc. Anmarsch.

pò·tklòd -adù *Pl. G. potklādōu masc.* Unterlage.

pò·tkovă -vă *I. potkùovōu Pl. G. -kōu, -kōuv [Vi. St. Wslz.] -kōuw [Kl. H.] fem.* 1. Hufeisen; 2. hufeisenförmiges Schabeisen.

pò·tpjară -ră *I. potpjārōu Pl. G. -pjār fem.* Stütze.

pò·tpjis -sù *L. potpjīsù [Oslz.] -pjīsù [Wslz.] masc.* Unterschrift.

pò·tsadă -dă *I. potsādōu Pl. G. -sāud [Kl. H. St. Wslz.] -sāod [Vi.] fem.* Hinterhalt.

pò·tskok -kù *Pl. G. potskùokōu masc.* das Aufspringen.

pò·tstavjók -ākă *L. potstavjāukù [Kl. H. St. Wslz.] -vjāokù [Vi.] masc.* Grundpfeiler, Tragebalken.

pò·tstap -pù *Pl. G. potstāpōu masc.* Hinterlist.

pò·tstapnosc -că *L. potstapnùesci fem.* das hinterlistige Wesen.

pò·tstapnă *adv.* hinterlistig.

pò·tšxopă -pă *fem.* am Hause angebauter Schuppen.

pò·tšură -ră *fem.* überdachter Platz am Hause, Futterplatz für das Vieh.

pò·učvartă, pò·učvārtă *s. pò·učvjartă. H. Vi. St. Wslz.*

pò·učvjartă, pò·učvjārtă *num.* viertehalb, drei und ein halb;
pò·učvjartăštāhī *siebenzig. Kl.*

pò·udvazięscă, pò·udvazięscă *num.* neunzehn und ein halb.

pò·udvanāęscă, pò·udvanāęscă *s. pò·udvanāųscă. Vi.*

pò·udvanāųscă, pò·udvanāųscă *num.* elf und ein halb. *Kl. H. St. Wslz.*

pò·ųgesātă, pò·ųgesātă *num.* zehntehalb, neun und ein halb.

pò·ųzevjātă, pò·ųzevjātă *num.* neuntehalb, acht und ein halb.

pò·ųjänāęscă, pò·ųjänāęscă *s. pò·ųjänāųscă. Vi.*

pò·ųjänāųscă, pò·ųjänāųscă *num.* elftehalb, zehn und ein halb.
Kl. H. St. Wslz.

pò·ųkă -hī *fem.* Pauke.

pò·ųkăc *Prs. pò·ųčă -čěš Prt. pò·ųko·ul Imp. pò·ųčī verb.*
imperf. spülen, waschen. — Tă-sklōunhī tă-müşiš pò·ųkăc čī-stōu vodōu.

Komposita:

napò·ukāc *verb. perf.* ausspülen.

popò·ukāc *verb. perf.* nachspülen. — Pùəpò·uči-to gə-
řò·ulkòu!

přepò·ukāc *verb. perf.* ausspülen, auswaschen.

spò·ukāc *verb. perf.* abspülen, ausspülen.

vāpò·ukāc *verb. perf.* ausspülen. — Vəu-vāpə·ukə·ul svòu-
gārcəl gořò·ulkòu. Vāpə·uči s-tě-sklōunhī tən tìnt!

vopò·ukāc *verb. perf.* abspülen.

zapò·ukāc *verb. perf.* ausspülen, wegspülen. — Tāk tā-íeza-
pə·učěš tā-čárnā blāχu s-tě-χūsthī.

*pə·ukāc *verb. imperf.* zu pò·ukac.

*Komposita (Inf. -pə·ukāc Prs. -'pə·ukāja Prt. -pə·ukə·ul
Imp. -pə·uko·u):*

přepə·ukāc *verb. imperf.* ausspülen, auswaschen.

spo·ukāc *verb. imperf.* abspülen, ausspülen.

vāpə·ukāc *verb. imperf.* ausspülen.

vəpə·ukāc *verb. imperf.* abspülen.

zapə·ukāc *verb. imperf.* ausspülen, wegspülen.

*pə·ukāvāc *verb. iter.* zu pò·ukac.

*Komposita (Inf. -pə·ukāvāc Prs. -'pə·ukāva -pə·ukāvōš
[Kl. H. St. Wslz.] -káovōš [Vi.] Prt. -'pə·ukāvə·ul
Imp. -pə·ukāvo·u): s. pə·ukāc.*

pə·uknòuc s. pò·uknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

pə·uknòuc *Int. pò·ukná -něš Prt. pə·uknòun Imp. pò·ukní
verb. perf.* spülen, waschen. *Kl.*

Komposita:

popə·uknòuc *verb. perf.* nachspülen.

vāpə·uknòuc *verb. perf.* ausspülen.

vopə·uknòuc *verb. perf.* abspülen.

pə·ukóř -ařā *L. pə·ukāřu masc.* Paukenschläger.

pə·ukùəšhī -kòu *masc. pl.* eine Art Körbe, von den je zwei in
einander geschoben werden.

*pə·ukùəvāc s. pə·ukāc. *Kl. Vi*

pə·ʉlābjè -bjā *ntr.* Halbscheffelmass. *Oslz.*

pə·ʉlā·bjè *s.* pə·ʉlābjè. *Wslz.*

pə·ʉnāčhī -kā -hè *adj.* ganz voll. *Oslz.*

pə·ʉnāχnī -nā -nè *adj.* ganz voll. *Oslz.*

pə·ʉnā·čhī *s.* pə·ʉnāčhī. *Wslz.*

pə·ʉnā·χnī *s.* pə·ʉnāχnī. *Wslz.*

pə·ʉnēčkə *adv.* ganz voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnēχnə *adv.* ganz voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnī -nā -nè *adj.* voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉno *adv.* voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnūšī -šā -šè *adj.* ganz voll.

pə·ʉnūškə *adv.* ganz voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnūšə *adv.* ganz voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnūšhī -kā -hè *adj.* ganz voll.

*pə·ʉnāc *verb. iter. zu* pə·ʉnīc.

Komposita (Inf. -pə·ʉnāc Prs. -'pə·ʉnā -pə·ʉnōš Prt. -'pə·ʉnō·ʉl):

dəpə·ʉnāc *verb. imperf.* nachfüllen, vollfüllen.

napə·ʉnāc *verb. imperf.* vollfüllen.

přepə·ʉnāc *verb. imperf.* überfüllen, zu voll füllen.

vāpə·ʉnāc *verb. imperf.* ausfüllen.

zapə·ʉnāc *verb. imperf.* ganz ausfüllen.

*pə·ʉnāc *verb.*

Kompositum (Inf. -pə·ʉnāc Prs. -'pə·ʉnūja Prt. -pə·ʉnō·ʉl

Imp. -pə·ʉnō·ʉ [Kl. H. Vi. Wslz.] -pə·ʉnō·ʉ [St.):

napə·ʉnāc *verb. perf.* zu Mittag essen; napə·ʉnāc sɔ sich
beim Mittagsmahl satt essen.

pə·ʉnāo *s.* pə·ʉnāu. *Vi.*

pə·ʉnā -nā *ntr.* 1. Mittag, Mittagszeit; 2. Mittagessen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pə·ʉnāu -nē *fem.* Vollmond. *Kl. H. St. Wslz.*

pə·ʉnīc *Prs.* pə·ʉnā -nīš *Prt.* pə·ʉnīel *verb. imperf.* füllen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

dopò·uńic *verb. perf.* nachfüllen, vollfüllen.

napò·uńic *verb. perf.* anfüllen, vollfüllen. — Těn-kārēmōř nĩ-mjo·ul dùøsc pjîvã a-těj von-dùøpo·uńel ta-vøstãtnõu sklõunkã vodõu.

přepò·uńic *verb. perf.* überfüllen, zu voll machen. — Vãlè drõupkã, tã-přìepo·uńel ta-sklõunkã.

vãpø·uńic *verb. perf.* ausfüllen. — Vø·n-co·ul vãpø·uńic to-jìezoro pjãuska.

zapò·uńic *verb. perf.* ganz ausfüllen.

pò·uńinkø *adv.* ziemlich voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

po·uńĩnhĩ -kã -hè *adj.* ziemlich voll. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pø·uńĩnhĩ *s.* po·uńĩnhĩ. *St.*

*pø·uńùøvãc *s.* po·uńãc. *Kl. Vi.*

pø·uńùøvĩ -vã -vè *adj.* den Mittag, das Mittagessen betreffend.

pò·upjãtã, po·upjãtã *num.* fünftehalb, vier und ein halb; pẽ·upjã-tãštãhĩ neunzig.

pò·upjĩzdøk -ãkã *masc.* 1. die männliche Scham; 2. Butterstock (vgl. pjĩzdøk 2.).

pò·usodmã *num.* siebentehalb, sechs und ein halb.

po·usùødmã *num.* siebentehalb.

pò·ušøstã *num.* sechstehalb, fünf und ein halb.

po·ušùøstã *num.* sechstehalb.

pò·utorã *num.* anderthalb, ein und ein halb.

pò·utřecã *num.* drittehalb, zwei und ein halb.

pø·utřìecã *num.* drittehalb.

po·utùørã *num.* anderthalb.

pò·uvosmã *num.* achtehalb, sieben und ein halb.

po·uvùøsmã *num.* achtehalb.

pò·uněčkø *s.* pò·uněčko. *St.*

pò·uněχnø *s.* pò·uněχno. *St.*

pò·unĩ *s.* pò·unĩ. *St.*

pò·uno *s.* pò·uno. *St.*

pò·unúškø *s.* pò·unúško. *St.*

pò·unúšø s. pò·unúšo. *St.*

*pò·unác s. pò·unac. *St.*

pò·unā s. pò·unā. *St.*

pò·uníc s. pò·uníc. *St.*

pò·uninkø s. pò·uninko. *St.*

prāc *Prs.* pjěřą -řěš *Prt.* přě·ul *Imp.* pjěřä pjeřācā *verb.* *imperf.* 1. waschen; 2. schlagen. — Gǎ-jǎ-přāšet, von-prö·ul svě-zglùø. Vǒn-mjā-prö·ul f-pāsk.

Komposita (Inf. -'prac Prs. -'pjeřą -pjeřěš Prt. -'pre·ul Imp. -'pjeřä):

dùøprac *verb. perf.* auswaschen, fertig waschen.

fprāc *verb. perf.* schlagen. — Vǒn-mü-fprö·ul f-pāsk.

nāprac *verb. perf.* viel waschen; nāprac są sich satt waschen.

přiøprac *verb. perf.* durchwaschen, noch einmal waschen.

pùøprac *verb. perf.* nach einander waschen.

sieprac *Fut.* spjěřą *verb. perf.* auswaschen.

vāprac *verb. perf.* auswaschen.

vùøprac *verb. perf.* 1. auswaschen; 2. tüchtig schlagen, durchprügeln. — Vøpjeřā-mjā tø-zglùø! Jǎ-vùøpjeřą tǎ-bābǎ.

vūprac *verb. perf.* rein waschen.

prāgli -lǎ -lè *adj.* durstig.

prāgnòuc s. prāgnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

prāgnòuc *Prs.* prāgnǎ -něš *Prt.* prāgnòun *verb. imperf.* 1. durstig sein, dürsten; 2. begehren, begierig verlangen. — Vøn-prāgnǎ lík gùøřø·ulhǐ. Ga vò·n-bél stǎurǐ, vøn-prāgnòun dúø-svǎ-pǎna Krǎstāsǎ. *Kl.*

Kompositum:

zapřāgnòuc *verb. perf.* 1. anfangen zu dürsten; 2. ein Verlangen nach etwas bekommen.

pragnóučkǎ s. pragnóučka. *H. Vi. St. Wslz.*

pragnóučkǎ -hǐ *A.* prāgnóučkǎ *fem.* Durst. *Kl.*

praxãřēc *Prs.* prãxařa praxãřiř *Prt.* prãxařel *verb. imperf.*
betteln, auf den Bettel gehen.

Kompositum:

pøpraxãřēc *verb. perf.* eine Weile betteln.

praxãřtve -vã *ntr.* 1. die Bettler; 2. die gewerbsmässige Bettelei.

praxãřhi -kã -hè *adj.* den Bettler betreffend.

prãxorķã -hi *I.* praxãrkou, -xãrkou *fem.* Bettlerin.

prãxor -ařã, -ãřã *L.* praxãřu *Pl. I.* -řmĩ *masc.* Bettler.

praxrãc *Prs.* prãxrũja *Prt.* praxrøul *verb. imperf.* betteln,
dringend bitten. — N'ẽprãxrũ vøu-to, tã-to-dũox ñekrã-
yõř.

praxrũøvãc *Prt.* praxrũøvøul s. praxrãc. *Kl. Vi.*

praktičnĩ -nã -nè *adj.* 1. praktisch, geschickt, sich zu helfen wis-
send; 2. brauchbar.

prãktičnøsc -cã *L.* praktičnũøsci *fem.* die Geschicklichkeit, die
Fähigkeit, sich immer zu helfen.

prãlnicã -cã *L.* pralñĩci [*Oslz.*] -nũci [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñĩc
[*Oslz.*] -ñic [*Wslz.*] *fem.* Waschholz, Waschbleuel. *Kl. H. St.*
Wslz.

prãøcã s. prãuca. *Vi.*

prãøcøvato s. prãucøvato. *Vi.*

prãøcøvatøsc s. prãucøvatøsc. *Vi.*

prãøcovjito s. prãucovjito. *Vi.*

prãøcovjitøsc s. prãucovjitøsc. *Vi.*

prãøčkã s. prãuçķa. *Vi.*

prãøxã s. prãuçxa. *Vi.*

prãøm s. prãũm. *Vi.*

prãřkãc *Prs.* prãřčã -čẽř *Prt.* prãřkøul *verb. imperf.* prasseln,
klatschen, knallen, spritzen.

prãřkãicã -cã *fem.* das Prasseln, Knallen, Spritzen.

prãřknøuc s. prãřknũuc. *H. Vi. St. Wslz.*

prãřknøuc *Fut.* prãřknã -ñẽř *Prt.* prãřknũun *verb. imperf.*
prasseln, klatschen, knallen, spritzen. *Kl.*

prãřkot -tũ *masc.* das Prasseln, Knallen.

praskùḡtăc *Prs.* prāscocă praskùḡcěš *Prt.* prāskotḡ·ṽl *verb.*
imperf. laut prasseln, knallen.

prastáḡrī s. prastáurī. *Vi.*

prastáurī -ră -rē *adj.* uralt. *Kl. H. St. Wslz.*

*prāšăc *verb. iter.* zu prūḡsec.

Komposita (*Inf.* -prāšăc *Prs.* -'prāšă -prāṽšōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -práḡšōš [*Vi.*] *Prt.* -'prāšo·ṽl *Imp.* -prāše·ṽ):

fprāšăc *verb. imperf.* hineinbitten.

naprāšăc *verb. imperf.* viel einladen.

pṑeprāšăc *verb. imperf.* abbitten, um Verzeihung bitten.

sprāšăc *verb. imperf.* zusammenbitten.

văprāšăc *verb. imperf.* erbitten, losbitten; văprāšăc să
 sich frei bitten.

vuprāšăc *verb. imperf.* ersuchen, erbitten.

zaprāšăc *verb. imperf.* einladen.

prāthī -tk *fem. pl.* Kalender.

pravăc *Prs.* prāvūjă *Prt.* pravḡ·ṽl *verb. imperf.* prozessieren;
 pravăc să prozessieren. — Jū-sḡtēm lăt von-pravûjă sḡ-svīm-
 sḡsadaṽ vḡṽ-tēn-vḡḡḡḡṽ. Nī-să-pravūjḡṽ vḡ-ḡḡesinc talārḡṽ.

Komposita:

napravăc *verb. perf.* să genug prozessiert haben.

rḡspravăc *verb. perf.* verprozessieren, durch Prozesse ver-
 schwenden. — Tă-rḡspravûjěš fšătke, cḡ-tă-măṽš.

văpravăc *verb. perf.* durch einen Prozess erlangen. — Mḡḡ-
 brăt-să văpravḡ·ṽl tḡ-prăvo vḡt-tă-ksăza.

prāvī -vă -vḡ *adj.* recht (dexter).

*prāvjăc *verb. iter.* zu prāvjic.

Komposita (*Inf.* -prāvjăc *Prs.* -'prāvjă -prāṽvjōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -práḡvjōš [*Vi.*] *Prt.* -'prāvje·ṽl *Imp.* -prā-
 vjo·ṽ):

fprāvjăc *verb. imperf.* hineinfügen, einsetzen, einpassen,
 einstecken, hinein thun.

naprāvjăc *verb. imperf.* ausbessern.

natprāvjăc *verb. imperf.* anstücken.

poprāvĵac *verb. imperf.* bessern, verbessern; poprāvĵac sa sich bessern.

přäprāvĵac *verb. imperf.* 1. zubereiten; 2. ansetzen, aufsetzen, anstücken.

sprāvĵac *verb. imperf.* ausrichten, verrichten.

väprāvĵac *verb. imperf.* ausrichten, abfertigen.

vøprāvĵac *verb. imperf.* gewohnheitsmässig verrichten.

vøtprāvĵac *verb. imperf.* 1. abfertigen, abmachen; 2. entlassen, ablohnern.

vuprāvĵac *verb. imperf.* herrichten, herstellen, ausbessern.

zaprāvĵac *verb. imperf.* zurichten.

prāvĵä *adv.* ganz, vollständig.

prāvĵic *Prs.* prāvĵa -vĵiš *Prt.* prāvĵel *verb. imperf.* herstellen. herrichten, fertig stellen, bessern.

Komposita:

fprāvĵic *verb. perf.* hineinfügen, einsetzen, einpassen, einstecken, hineinthun. — F-tën-bäut jāu-mušā fprāvĵic novõu plāka. Vøn-fprāvĵel tā-pjõuzä f-tāšā āus-šet prēič.

naprāvĵic *verb. perf.* ausbessern. — Ta-sūkñä-jä dùøbrä napravjùenā.

natprāvĵic *verb. perf.* anstücken.

poprāvĵic *verb. perf.* 1. bessern, verbessern; 2. zurichten; poprāvĵic sa sich bessern.

přäprāvĵic *verb. perf.* 1. zubereiten; 2. ansetzen, aufsetzen, anstücken. — Fšätke-jä přäpravjùenè dø-mlociēñā. Tën-krø·uc mūši přäprāvĵic štāk vu-těγ-būks.

sprāvĵic *verb. perf.* ausrichten, verrichten.

väpravĵic *verb. perf.* ausrichten, abfertigen. — Tën-begātī būr väpravĵi bärzø vjēlhè vjesiēlē.

vøpravĵic *verb. perf.* verrichten, beschicken. — Jā-vùøpravĵa χūtke svõu-rùøbetā a-tēi mā-pûgemā.

vøtprāvĵic *verb. perf.* 1. abfertigen, absenden, abmachen; 2. entlassen, ablohnern. — Vøn-vø·tpravĵel poslā·ncä dùø-

kròulă. Gă-tø-lâte bãle dùø-kønca, tøn-põyn vè tpra-
vjel tẽχ-căzãχ χlùøpcou.

vuprãvjic *verb. perf.* herrichten, herstellen, ausbessern.

zaprãvjic *verb. perf.* zurichten.

prãvník -ikă *Pl. N. -cã masc.* Rechtsgelehrter, Rechtskundiger.

H. Vi. St. Wslz.

prãvø -vã *Pl. G. prø·u ntr.* 1. das Recht, die Berechtigung; 2. das
Recht, Gesetz.

prãvøtc -cã *masc.* Urvater, Stammvater.

pravùøtä -tä *A. prãvøtä fem.* die Gerechtigkeit.

pravùøvãc *Prt. pravùøvø·ul s. pravãc. Kl. Vi.*

prãwník *s. prãvník. Kl.*

prãžęc *Prs. prãžã -žiš Irt. prãžël verb. imperf.* schmoren, bra-
ten (*tr.*); prãžęc sã schmoren, braten (*intr.*).

Komposita:

naprãžęc *verb. perf.* viel schmoren, braten.

přãprãžęc *verb. perf.* ein wenig anbraten lassen; přãprãžęc
sã ein wenig anbraten.

přẽprãžęc *verb. perf.* durchbraten (*tr.*); přẽprãžęc sã durch-
braten (*intr.*).

vãprãžęc *verb. perf.* ausbraten, ausschmoren, fertig braten (*tr.*);

vãprãžęc sã fertig braten, schmoren (*intr.*).

vøprãžęc *verb. perf.* braten, schmoren.

vuprãžęc *verb. perf.* braten, schmoren.

prãžńicã -cã *L. pražńĩcĩ [Oslz.] -ńĩ·cĩ [Wslz.] Pl. G. -ńĩc
[Oslz.] -ńĩc [Wslz.] fem.* eine Art Eierkuchen, ein breiartiges
Essen aus Eiern, Speck, Milch u. a.

prãžńík -ikă *Pl. N. -cã masc.*; pjłecnĩ prãžńík Stubenhocker.

prãłńicã *s. prãłńica. Vi.*

prãk *adj. indekl.* beweglich, lebhaft. *Oslz.*

prãk *adv.* 1. beweglich, lebhaft; 2. genau. *Oslz.*

prãkã -hĩ *fem.* Treibstachel. *Oslz.*

prãs -sã *L. prãsũ Pl. I. prẽsmĩ masc.* Hengst. *Oslz.*

prãsẽščø -čã *Pl. N. prãsãščã nt.* grosser plumper Hengst. *Oslz.*

prãsk -kã *masc.* kleiner junger Hengst. *Oslz.*

prãskãc *Prs.* prĩščã -čěš *Prt.* prĩskø·ul *Imp.* prãščĩ prěščĩcã *verb. imperf.* 1. spritzen, bespritzen, besprengen; 2. spritzen, sprühen (*intr.*). — Těn-překlãti knãup prĩščã lík nõu-mjã vø-dõu. Těn-põun rĩdø·ul tãk, cø-těn-pjãusk prĩskø·ul. *Oslz.*

Komposita:

naprãskãc *verb. perf.* bespritzen, besprengen.

pøprãskãc *verb. perf.* bespritzen, besprengen.

sprãskãc *verb. perf.* bespritzen.

vãprěskãc *verb. perf.* hervorspritzen, hervorsprühen. — Jã-vbjěl těn-pãul pøul-lũkcã v-zĩemjã, ãlã tẽĩ ta-vũødã vãprĩskã tahĩm gvãultã, cø-jã-vũpød nã-zemjã.

vøprãskãc *verb. perf.* bespritzen. — Těn-knãup vũøprĩskø·ul mõu-cõrkã zẽmnõu vødõu tãk, cø-nã-sã bãrzo zãzãblã ã-bãlã xørãu.

zaprãskãc *verb. perf.* 1. bespritzen; 2. aufspritzen (*intr.*). — Tã-zĩecã-mjã zãprĩskalã tã-vũøknã čãrnõu vødõu. Tã-vũødã zaprĩskã bãrzo vãsøk.

prãsøk -ãkã *L.* prãsãukũ [*Kl. H. St.*] -sãøkũ [*Vi.*] *masc.* junger Hengst, *Oslz.*

prãsøšk -kã *masc.* junger Hengst. *Oslz.*

prãcès -è·sũ *masc.* Prozess.

prãcèsérãc *Prs.* prãcèsérũjã [*Oslz.*] prã·cèsérũjã [*Wslz.*] prãcèsérũjěš *Prt.* prãcèsérø·ul *Imp.* prãcèsêrø·u *verb. imperf.* prozessieren. — Von-prãcèsérũjã sĩø-svĩm-sõusadã võu-tã-mjẽzõu.

prãcèsérũøvãc *Prt.* prãcèsérũøvø·ul s. prãcèsérãc. *Kl. Vi.*

prãk s. prãk *adj. und adv.* *Wslz.*

prãkãc *Prs.* prãkũjã [*Oslz.*] prã·kũjã [*Wslz.*] prãkũjěš *Prt.* prãkø·ul *verb. imperf.* mit dem Treibstachel antreiben.

prãkũøvãc *Prt.* prãkũøvø·ul s. prãkãc. *Kl. Vi.*

prãs prã·sã s. prãs. *Wslz.*

prãsãc *Prs.* prãsũjã [*Oslz.*] prã·sũjã [*Wslz.*] prãsũjěš *Prt.* prãsø·ul *verb. imperf.* nach dem Hengst verlangen.

Komposita (Inf. -präsāc Prs. -'präsūjā Prt. -präsō·ul):

přepräsāc *verb. perf.* kein Verlangen nach dem Hengst mehr zeigen.

vāpräsāc *verb. perf.* s_q kein Verlangen nach dem Hengst mehr zeigen.

vopräsāc *verb. perf.* bespringen.

zapräsāc *verb. perf.* Verlangen nach dem Hengst zeigen.

prāsk prā·skā s. prāsk. *Wslz.*

prāsū·vāc *Prt.* prāsū·vō·ul s. prāsāc. *Kl. Vi.*

prāsū·vī -vā -vé *adj.* den Hengst betreffend.

prā·kā *Pl. G.* prāk s. prāka. *Wslz.*

prā·sěščō *Pl. N.* prāsā·ščā *G.* -sāšč s. prāseščō. *Wslz.*

prā·skāc s. prāskac. *Wslz.*

prā·sōk s. prāsōk. *Wslz.*

prā·sōšk s. prāsōšk. *Wslz.*

prācāc *Prs.* prā·cūjā [*Kl. H. St. Wslz.*] prā·cūjā [*Vi.*] prā·cūjēš *Prt.* prā·cō·ul *verb. imperf.* arbeiten.

*Komposita (Inf. -prācāc Prs. -'prācūjā Prt. -prācō·ul Imp. -prā·cō·u [*Kl. H. St. Wslz.*] -prā·cō·u [*Vi.*]):*

naprācāc *verb. perf.* s_q sich müde arbeiten.

pōprācāc *verb. perf.* eine Zeitlang arbeiten.

přeprācāc *verb. perf.* umarbeiten, die Arbeit noch einmal machen.

sprācāc *verb. perf.* s_q sich müde arbeiten.

vāprācāc *verb. perf.* ausarbeiten, die Arbeit beenden.

vuprācāc *verb. perf.* s_q sich abarbeiten.

prācō·vātī -tā -tē *adj.* arbeitsam.

prācō·vjītī -tā -tē *adj.* arbeitsam. *Oslz.*

prācō·vjītī s. prācō·vjītī. *Wslz.*

prācō·vāc *Prt.* prācō·vō·ul s. prācāc. *Kl. Vi.*

prācō·vñīctvō -vā *ntr.* die Arbeiter, Arbeiterschaft. *H. Vi. St.*

prācō·vñīctvō s. prācō·vñīctvō. *Wslz.*

prācō·wñīctvō s. prācō·vñīctvō. *Kl.*

prācō·vñīcā -cā *fem.* Arbeiterin. *H. Vi. St. Wslz.*

prăcùəvńĩk -ikă *Pl. N. -că masc.* Arbeiter. *H. Vi. St. Wslz.*

prăcùəvńică *s. prăcùəvńica. Kl.*

prăcùəvńĩk *s. prăcùəvńik. Kl.*

prăucă -că *Pl. G. -cĩ fem.* Arbeit. *Kl. H. St. Wslz.*

prăucəvato *adv.* arbeitsam. *Kl. H. St. Wslz.*

prăucəvatəsc -că *L. prăcəvatùəscĩ fem.* die Arbeitsamkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

prăucəvjito *adv.* arbeitsam. *Kl. H. St. Wslz.*

prăucəvjitosc -că *L. prăcəvjitùəscĩ fem.* die Arbeitsamkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

! prăučkă -hĩ *fem.* Wäscherin. *Kl. H. St. Wslz.*

prăuçă -čĩ *fem.* der Bettel, die Bettelei. *Kl. H. St. Wslz.*

prăum -mũ *masc.* Prahm. *H. Wslz.*

prăum *s. prăum. Kl. St.*

prăcěk -ăkă *masc.* kurze dünne Rute.

prăgă -hĩ *Pl. G. prăug [Kl.] prăug [H. Vi. St. Wslz.] fem.*
Streifen.

prăgătĩ -tă -tè *adj.* gestreift.

prăgəvătĩ -tă -tè *adj.* gestreift.

prămatkă -hĩ *fem.* Urmutter, Stammutter.

prăt -tă *Pl. G. prătóu I. -tmĩ L. -cěx masc.* 1. Rute, dünne Stange; 2. eine bei der Winterfischerei unter das Eis geschobene Stange, mittels derer das Netz dirigiert wird; prăt găuăc den prăt treiben, das Netz dirigieren; 3. Rute, Längenmass von 12 Fuss.

prătk -kă *masc.* dünne Rute.

prătkə *adv.* schnell, eilends.

prătkosc -că *L. prătkùəscĩ fem.* die Schnelligkeit.

prăthĩ -kău -hě *adj.* schnell.

prătùəvĩ -vă -vè *adj.* 1. die Rute betreffend; 2. eine Rute lang.

Komposita:

dvăprătùəvĩ zwei Ruten lang.

zĩesincprătùəvĩ zehn Ruten lang.

jănoprătùəvĩ eine Rute lang.

pŏulprătùəvĩ eine halbe Rute lang.

štěřäprätùǵvī vier Ruten lang.

třäprätùǵvī drei Ruten lang.

prãžănă -nă *I.* prãžănôu [*Kl. H. Vi.*] -žănôu [*St.*] [*St.*] -žă-nôu [*Wslz.*] *Pl. G.* -žîn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žîn [*St.*] *fem.* Springfeder.

prēcěl -clă *masc.* Bretzel.

prějč *adv.* fort.

prějč! *interj.* fort! marsch!

prēsāc *Prs.* prēsūja prēsājěš *Prt.* prēsǵul *verb. imperf.* bügeln, plätten.

Komposita (*Inf.* -prēsāc *Prs.* -'prēsūja *Prt.* -prēsǵul *Imp.* -prēsǵu):

pōprēsāc *verb. perf.* nach einander bügeln.

přepřēsāc *verb. perf.* überbügeln.

vupřēsāc *verb. perf.* ordentlich bügeln.

*prěškāc *verb. iter.* zu prāskac und prísknǵc.

Komposita (*Inf.* -prěškāc *Prs.* -'prěškūja *Prt.* -prěškǵul *Imp.* -prāskǵu [*Oslz.*] -prāskǵu [*Wslz.*]):

napřěškāc *verb. imperf.* bespritzen, besprengen.

rōsprěškāc *verb. imperf.* sa nach allen Seiten zerspritzen, zerstieben.

vāprěškāc *verb. imperf.* hervorspritzen, hervorsprühen.

vōprěškāc *verb. imperf.* bespritzen.

zapřěškāc *verb. imperf.* bespritzen.

*prěškāvāc *verb. iter.* zu prāskāc und prísknǵc.

Komposita (*Inf.* -prěškāvāc *Prs.* -'prískāva -prískāvǵoš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāǵvǵoš [*Vi.*] *Prt.* -'prískāvoǵul *Imp.* -prěskāvǵu): s. preskāc.

*prěškǵvāc s. preskāc. *Kl. Vi.*

prēsǵvāc *Prt.* prēsǵvǵul s. presāc. *Kl. Vi.*

prezěntērāc *Prs.* prezěntērūja *Prt.* prezěntērǵul *Imp.* prezěntērǵu *verb. imperf.* präsentieren, darbieten, prezěntērāc sa sich präsentieren, sich zeigen. — Gă-těn-jěnrāulă přāǵǵǵi, těn-sāldāut, cē-nā-pōscā stǵǵi, mūši prezěntērāc tā-jěvēra.

Tahé măulê zěfča prezëntêrâlê χliēba ôz-gùōřo·ulhĩ tím-gø-scóum. Vøt-tũ ta-cérhĩ-sa prezëntêrâjã nãulepjê. Mõi-vùø-třek sa-cię prezëntêrãc jãk-sãldãut.

Kompositum:

pøprezëntêrãc *verb. perf.* nach einander präsentieren, darbieten. — Fšãtcã sãldãucã, co-nã-poscã bãli, pøprezëntêrãli, ga-tën-krõul rĩdõ·ul prĩez-lãjër. Mãuli knãupji pøprezëntêrãli-nõum pjĩva ôz-gùōřo·ulhĩ.

prezëntêrũvãc *Prt.* prezëntêrũvø·ul s. prezentêrãc. *Kl. Vi.* prẽsã -sã *Pl. G.* -sĩ, prẽs *fem.* Presse.

prẽs'izër -zrã *masc.* Bügeleisen.

prẽil -lũ *masc.* Sucher für Angel und Netz.

prẽilãc *Prs.* prẽilũjã *Prt.* prẽilø·ul *verb. imperf.* mit dem prẽil suchen.

prẽilũvãc *Prt.* prẽilũvø·ul s. prẽilãc. *Kl. Vi.*

prẽĩnã -nã *fem.* eine Art Holzpfiem, welcher beim Korbflechten gebraucht wird. *Kl. H. Vi. Wslz.*

prẽiz -zũ *masc.* Preis, Wert.

prẽĩnã s. prẽĩna. *St.*

prĩnc prĩncã *D.* -cøjũ *Pl. N.* -cøvjã *masc.* Prinz.

prĩncēsĩnã -nã *Pl. G.* -sĩn *fem.* Prinzessin.

prĩncēsĩnĩn -nĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Prinzessin gehörig.

prĩncēsã -sã *Pl. G.* -sĩ, -cēs *fem.* Prinzessin.

prĩncēsĩn -sĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Prinzessin gehörig.

prĩncø·ishĩ -kã -hẽ *adj.* prinzlich.

prĩncøũ -cøvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Prinzen gehörig.

prĩmãc *Prs.* prĩmũjã [*Kl. H. Vi. Wslz.*] prĩmũjã [*St.*] prĩmũjẽš *Prt.* prĩmø·ul *verb. imperf.* Taback kauen.

Komposita (Inf. -prĩmãc Prs. -'prĩmũjã Prt. -prĩmø·ul):

přẽprĩmãc *verb. perf.* durch Tabackkauen verbrauchen.

vãprĩmãc *verb. perf.* den Tabacksvorrat aufgekaut haben.

prĩmčĩcã -cã *fem.* ein Priemchen Kautaback. *Kl. H. Vi. Wslz.*

prĩmčĩčkã -hĩ *fem.* ein Priemchen Kautaback. *Kl. H. Vi. Wslz.*

prímkā -hī *fem.* 1. Kautaback; 2. ein Priemchen Kautaback. *Kl.*
Vi. Wslz.

prīmùǝvǎc *Prt.* prīmùǝvǝ·ul *s.* prīmǎc. *Kl. Vi.*

prísčicǎ -cǎ *fem.* ein Prieschen Schnupftaback.

prísčičkǎ -hī *fem.* ein Prieschen Schnupftaback.

prískǎ -hī *fem.* 1. Schnupftaback; 2. eine Priesse Schnupftaback.

prískǎicǎ -cǎ *fem.* Spritze.

prísknǝc *Imp.* prǎsknī [*H. Vi. St.*] prǎ·sknī [*Wslz.*] *s.* prísknǝc. *H. Vi. St. Wslz.*

prísknǝc *Fut.* prísknǎ -něš *Prt.* prísknǝn *Imp.* prǎsknī prísknīcǎ *verb. perf.* 1. spritzen, bespritzen; 2. aufspritzen, aufsprühen. *Kl.*

Komposita:

naprísknǝc *verb. perf.* bespritzen.

rǝsprísknǝc *verb. perf.* sǎ nach alle Seiten zerspritzen, zerstielen.

vǎprísknǝc *verb. perf.* hervorspritzen, hervorsprühen.

zaprísknǝc *verb. perf.* 1. bespritzen; 2. aufspritzen, aufsprühen.

príšč -čū *masc.* Hautblase, Brandblase.

príščǝc *Prs.* príščǎ -čīš *Prt.* príščǝ·ul -čǎ -čelī *Part.* príščālī *verb. imperf.* sǎ sich mit Blasen bedecken, Blasen werfen.

Komposita:

vopríščǝc *verb. perf.* sǎ Ausschlag bekommen.

zapríščǝc *verb. perf.* sǎ sich mit Blasen bedecken.

príščīk -ikǎ *masc.* Hautbläschen, Brandbläschen.

príz prízǎ *masc.* Preis, Wert.

prīmčicǎ *s.* prīmčicǎ. *St.*

prīmčičkǎ *s.* prīmčička. *St.*

prímkā *s.* prímka. *St.*

prǝubǎ -bǎ *fem.* 1. Probe, Versuch; 2. Probe, Muster.

prǝubǎc *Prs.* prǝubǎjǎ *Prt.* prǝubǝ·ul *verb. imperf.* 1. probieren, versuchen, einen Versuch machen; 2. kosten, schmecken. —
N'ǝprǝubǝ·u do-jizǝiǎ tǝu-drǝgǝu! Tī-rǎbǎcǎ prǝubǎjǝu tǝn-

noví bǎut. Těn-pǒun probǝ·ul našě-jeziěné, ālā tǝ-mǔ né-šmakāle.

Komposita:

naprǝubāc *verb. perf.* vieles versuchen, kosten.

pǝprǝubāc *verb. perf.* nach einander versuchen, kosten. —

Ma-pǝprǝubālī fšātcā dǝ-skǝčienā prēs-těn-rǝu.

sprǝubāc *verb. perf.* einen Versuch machen, versuchen. —

Jǎu-tǝ-sprǝubūjā. Sprǝubǝ·u svǝu-mǝc!

vǎprǝubāc *verb. perf.* erproben, einen Versuch mit etwas anstellen. — Vjǐtro jǎ-vǎprǝubūjā tǝ-novǝu mašīnā.

prǝubǝvǎc *Prt.* prǝubǝvǝ·ul s. prǝubāc. *Kl. Vi.*

prǝug s. prǝug. *H. Vi. St. Wslz.*

prǝupčicā -cā *fem.* eine kleine Probe, Musterchen.

prǝupčičkā -hī *fem.* eine kleine Probe, Musterchen.

prǝupǝr *adj. indecl.* ordnungsliebend, reinlich, auf sich haltend.

prǝupǝr *adv.* reinlich, anständig.

prǝupkā -hī *fem.* eine kleine Probe, Musterchen.

prǝuškā s. prǝuška. *H. Vi. St. Wslz.*

prǝužnāc *Prs.* prǝužnūjā *Prt.* prǝužnǝ·ul *verb. imperf.* müssig gehen.

Komposita:

pǝprǝužnāc *verb. perf.* eine Zeitlang müssig gehen.

zaprǝužnāc *verb. perf.* anfangen müssig zu gehen, sich dem Müssiggang ergeben.

prǝužnī -nā -né *adj.* 1. leer; 2. unnütz, vergeblich.

prǝužnǝ *adv.* 1. leer; 2. unnütz, vergeblich.

prǝužnǝsc -cā *L.* prǝužnǝsci *fem.* 1. die Leere; 2. die Vergeblichkeit.

prǝužnǝvǎc *Prt.* prǝužnǝvǝ·ul s. prǝužnāc. *Kl. Vi.*

*prǝužnāc *verb. iter.* zu prǝužnīc.

Kompositum (Inf. -prǝužnāc Prs. -'prǝužnā -prǝužnǝš Prt. -'prǝužnǝ·ul):

vǎprǝužnāc *verb. imperf.* ausleeren, leer machen; vǎprǝužnāc sǝ sich entleeren, leer werden.

pròužńāctvo -vā *ntr.* der Müssiggang.

pròužńāchī -kā -hē *adj.* müssig.

*pròužńāčāc *verb. iter.* zu pròužńāčic.

Kompositum (*Inf.* -pròužńāčāc *Prs.* -pròužńācā -pròužńāu-
čōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -ńāočōš [*Vi.*] *Prt.* -'pròužńāčō·u|
Imp. -pròužńāčō·u):

respròužńāčāc *verb. imperf.* an den Müssiggang gewöh-
nen; respròužńāčāc sā sich dem Müssiggang ergeben.

pròužńāčic *Prs.* pròužńācā pròužńāčīš *Prt.* pròužńāčēl *verb.*
imperf. müssig gehen.

Kompositum:

respròužńāčic *verb. perf.* an den Müssiggang gewöhnen; res-
pròužńāčic sā sich dem Müssiggang ergeben.

pròužńīc *Prs.* pròužńā -ńīš *Prt.* pròužńēl *verb. imperf.* leeren,
leer machen; pròužńīc sā sich leeren, leer werden.

Kompositum:

vāpròužńīc *verb. perf.* ausleeren, leer machen; vāpròužńīc sā
sich entleeren, leer werden.

pròužńōčkā -hī *I.* pròužńāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -ńāočkōu
[*Vi.*] *fem.* Müssiggängerin.

pròužńōk -ākā *L.* pròužńāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -ńāokū [*Vi.*]
Pl. N. -cā *masc.* Müssiggänger.

pròug prāgū *Pl. G.* prāgōu *masc.* Streifen, Strieme.

pròuškā -hī *fem.* schmaler Streifen. *Kl.*

prøbérāc *Prs.* prøbérūjā prøbérūjēš *Prt.* prøbérō·u| *Imp.*

prøbêrō·u *verb. imperf.* 1. versuchen, einen Versuch machen,
auf die Probe stellen; 2. kosten, schmecken; prøbérāc sā sich
messen. — Tā-mūšīš prøbérāc tā-χlūōpcā, eš-vē·n-jā ērlēχ.
Tī-knāupjī sā-cōu prøbérāc bārķāñīm.

Komposita (*Inf.* -prøbérāc *Prs.* -'prøbérūjā *Prt.* -prøbê-
rō·u|): s. prøbāc.

prøbérūōvāc *Prt.* prøbérūōvō·u| s. prøbérāc. *Kl. Vi.*

prēcívni -nā -nē *adj.* gegnerisch, feindlich. *H. Vi. St. Wslz.*

procívnicā -cā *fem.* Gegnerin. *H. Vi. St. Wslz.*

prēcívńík -ikā *Pl. N. -cā masc.* Gegner. *H. Vi. St. Wslz.*

prēcíwnī s. prēcívni. *Kl.*

prēcíwnicā s. prēcívńica. *Kl.*

prēcíwník s. prēcívńík. *Kl.*

préfít -ítū *masc.* Nutzen, Vorteil, Gewinn.

prerøkāc *Prs.* prùørekùjā prerøkûjěš *Prt.* prorøkø·ul *Imp.*

prerøkø·u *verb. imperf.* prophezeien, weissagen. — Těn-šêpěr

prerøkø·ul, eš-vjĩtro tē-bōuzā pādale. Mōi-stārk-mōuk pre-

røkāc dēišč ōs-sněk.

prerøkùøvāc *Prt.* prerøkùøvø·ul s. prerøkāc. *Kl. Vi.*

prerøkøctvø -vā *ntr.* Weissagung, Prophezeiung.

prerøkøchī -kā -hē *adj.* prophetisch.

prøsciēši -šā -šē *adj. comp.* zu prěstí.

prěstāc *Prs.* prùøstùjā prěstûjěš *Prt.* prěstø·ul *verb. imperf.*

gerade machen, richten; prěstāc sạ sich gerade richten, sich auf-

richten.

Komposita (Inf. -prěstāc Prs. -'prěstùjā Prt. -prěstø·ul

Imp. -prùøstø·u):

naprěstāc *verb. perf.* aufrichten; naprěstāc sạ sich gerade aufrichten.

vāprěstāc *verb. perf.* sạ sich aufrichten.

zaprěstāc *verb. perf.* sạ anfangen sich aufzurichten.

prěstāctvø -vā *ntr.* die Einfalt.

prěstāchī -kā -hē *adj.* einfältig.

prěstāčhī -kā -hē *adj.* sehr gerade. *Oslz.*

prěstāχnī -nā -nē *adj.* sehr gerade. *Oslz.*

prěstā·chī s. prěstāchī. *Wslz.*

prěstā·χnī s. prěstāχnī. *Wslz.*

prěstí -tāu -tē *adj.* 1. gerade; 2. paar, gleich; 3. schlicht, einfach;

4. aufrichtig, ehrlich, ehrenwert.

prěstùøstvø -vā *ntr.* die Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit.

prěstùøtā -tā *A.* prùøstøtā *fem.* 1. die Einfachheit, Schlichtheit;

2. die Geradsinnigkeit, Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit.

prěstùøvāc *Prt.* prěstùøvø·ul s. prěstāc. *Kl. Vi.*

prəstùəvī -vā -vè *adj.* geschrotet.

prəščě *adv. comp.* zu prùəstə.

*prəvāžăc *verb. iter.* zu prəvāžec.

Komposita (*Inf.* -prəvāžăc *Prs.* -'prəvāžă -prəvāžôš [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāžôš [*Vi.*] *Prt.* -'prəvāžə·u! *Imp.* -prəvāžə·u):

dəprəvāžăc *verb. imperf.* bis wohin führen, geleiten.

fprəvāžăc *verb. imperf.* einführen, hineinführen.

naprəvāžăc *verb. imperf.* hinführen.

pətrəvāžăc *verb. imperf.* 1. dicht heranzuführen; 2. heimlich heranzuführen.

přăprəvāžăc *verb. imperf.* herbeiführen.

přəprəvāžăc *verb. imperf.* hinüberführen.

rəsprəvāžăc *verb. imperf.* nach verschiedenen Richtungen auseinanderführen.

pərosprəvāžăc *verb. perf.* nach einander nach verschiedenen Richtungen auseinanderführen.

sprəvāžăc *verb. imperf.* 1. hinabführen; 2. zusammenführen, versammeln.

văprəvāžăc *verb. imperf.* hinausführen, das Geleit geben.

vəprəvāžăc *verb. imperf.* umherführen.

vətrəvāžăc *verb. imperf.* begleiten.

vuprəvāžăc *verb. imperf.* wegführen.

zaprəvāžăc *verb. imperf.* einführen.

prəvāžēc *Prs.* prùəvāžă, -žă *provāžiš* *Prt.* prùəvāžəl *prəvāžălă* *verb. imperf.* führen, geleiten. — Tən-stăuri šêpër prùəvāžəl tă-pănă přēs-tən-lās.

Komposita (*Inf.* -prəvāžēc *Prs.* -'prəvāžă, -žă -prəvāžiš *Prt.* -'prəvāžəl):

dəprəvāžēc *verb. perf.* bis wohin führen, geleiten. —

Vôn-nās-dùəprəvāžəl do-Smè·užîn.

fprəvāžēc *verb. perf.* einführen, hineinführen.

naprəvāžēc *verb. perf.* hinführen.

pəprəvāžēc *verb. perf.* hinführen.

potprovāžēc *verb. perf.* 1. dicht heranzuführen; 2. heimlich heranzuführen. — Jāu-vās-pò·tprovaža pò·d-Leba. Stāuri būr pò·tprovazēl tē-vē·isko priēž-las dūē-mjastā.

přäprovāžēc *verb. perf.* herbeiführen.

přeprovažēc *verb. perf.* hinüberführen. — Jāu-cā-priē-provaža přēs-tā-řēka.

rōsprovāžēc *verb. perf.* nach verschiedenen Richtungen auseinanderführen. — Tī-knāupjī rūsprovazālī tēχ-sāldāūtōu f-tā-kvārtērā.

sprovāžēc *verb. perf.* 1. hinabführen; 2. zusammenführen, versammeln. — Tēn-liēsni sprūēvazēl tā-pāna s-tē-gōurā. Tī-ōfcērā sprūēvazālī tēχ-sāldāūtōu nōu-tā-lōuka.

vāprovāžēc *verb. perf.* hinausführen, das Geleit geben.

voprovāžēc *verb. perf.* umherführen. — Tēn-šē·utēs vūē-provazēl tā-hē·uptmanā po-fšāthīχ χīčāχ.

vetprovāžēc *verb. perf.* begleiten. — Dūēžžī-lā drōupka, jāu-cā-vē·tprovaža kōusk drūēhī.

vuprovāžēc *verb. perf.* wegführen.

zaprovāžēc *verb. perf.* bis wohin führen, einführen.

provīnc -ī·ncū *masc.* Provinz.

provīncūēvī -vā -vē *adj.* die Provinz betreffend.

prē·udā -dā *fem.* Wahrheit.

*prē·užāc *verb. iter.* zu prē·užec.

Kompositum (*Inf.* -prē·užāc *Prs.* -'prē·uža -prē·užōš *Prt.* -'prē·užē·ul):

sprē·užāc *verb. imperf.* wahr machen; sprē·užāc sū sich bewahrheiten, in Erfüllung gehen.

prē·užā·vī -vā -vē *adj.* wahr, wirklich, echt. *Oslz.*

prē·užā·vī *s.* prē·užā·vī. *Wslz.*

prē·užā·vjā *adv.* wahr, wirklich.

prē·užā·vēc -cā *L.* prē·užā·vūēscī *fem.* die Wahrheit, Wirklichkeit.

prõ·užéc *Prs.* *prõ·užą -žiš* *Prt.* *prõ·užel* *verb. imperf.* wahr machen; *prõ·užéc* *są* sich bewahrheiten, als wahr erweisen.

Kompositum:

sprõ·užéc *verb. perf.* wahr machen; *sprõ·užéc* *są* sich bewahrheiten, in Erfüllung gehen.

prùøcèm *prp. c. G.* 1. gegen (contra); 2. gegenüber; 3. im Vergleich zu. — *A-tēj mā-mašerālī prùøcèm tēχ-Polāuχou. Prùøcèm mēχ-χīē stùøjī cērhi. Prùøcèm tēχ-stāurēχ mā-jesmā nīc.*

prùøcēmka *adv.* entgegen.

prùøcēmke *prp. c. G.* 1. gegen (contra); 2. gegenüber.

prùøcēmne *prp. c. G.* 1. gegen (contra); 2. gegenüber.

prùøcēmš? *adv.* gegen was?

prùøχ -χū *L.* *prøχū* *masc.* Staub, Moder, Kehrlicht.

prùømjeñ -ñā *L.* *promjeñū* *Pl. I.* *-mjēnmī* *masc.* Strahl. *Kl.*

H. Vi.

prùørøčkā -hī *I.* *prorùøčkou* *fem.* Prophetin.

prùørøk -kā *Pl. N.* *-cā* *G.* *prorùøkou* *masc.* Prophet.

prùøsäcēlkā -hī *I.* *prosäciēlkou* *fem.* Bittstellerin. *Kl. H. St.*

Wslz.

prùøsäcēl -elā *L.* *prosäciēlū* *masc.* Bittsteller.

prùøsäcīlkā *I.* *prosäci·lkou* *Pl. G.* *-cīlk* *s.* *prùøsäcelka. Vi.*

prùøscēc *Prs.* *prùøščą -sciš* *Prt.* *prùøscēl* *proscālā* *verb. imperf.* gerade machen, richten; *prùøscēc* *są* sich gerade richten, sich aufrichten.

Komposita (Inf. -prùøscēc *Prs.* *-'proščą -prùøsciš* *Prt.* *-'proscēl):*

naprùøscēc *verb. perf.* gerade aufrichten; *naprùøscēc* *są* sich gerade aufrichten.

vāproscēc *verb. perf.* *są* sich aufrichten.

prùøscēznā -nā *fem.* die Geradheit, Aufrichtigkeit.

prùøśc *Prs.* *prùøša -siš* *Prt.* *prùøscēl* *proscālā* *verb. imperf.* bitten. — *Tēn-strāχ-mjä prùøscēl vo-stāurē būksā. Mōj-brāt-mjä prùøscēl do-jizjēñā do-Gärnē.*

Komposita (Inf. -prùəsēc Prs. -'prěša -prùəsiš Prt. -'prěsěl):

dəprùəsēc *verb. perf.* sa čìevã durch Bitten etwas erlangen. — Mòj-brāt-sa dùəprəsěl vòte-mjã tãlarã.

fprùəsēc *verb. perf.* hineinbitten. — Fšìex gescí, cə-f-kārčmjã bãli, fprùəsěl tən-stáurí f-ta-dùərnica.

naprùəsēc *verb. perf.* viele einladen. — Tən-króul nãprəsěl bjědněx lãzĩ nã-bãl.

pəprùəsēc *verb. perf.* ein wenig bitten.

přəprùəsēc *verb. perf.* abbitten, um Verzeihung bitten. — Tã-mãšĩš přəprùəsēc tã-pãna, cə-və·n-cã přebãuči ta-psùəta.

sprùəsēc *verb. perf.* zusammenbitten.

vãprəsēc *verb. perf.* erbitten, losbitten; vãprəsēc sa sich frei bitten. — Tən-ksőuc-jã vãprəsěl vət-smjěrcã. Nã-sa-vãprəsãla vət-tě-štrãufã.

vuprùəsēc *verb. perf.* ersuchen, erbitten. — Nã-sã-vuprəsãla vú-tã-pãnã, cə-nã-məglã zbjěrac dřiəvə v-liəsã.

zaprùəsēc *verb. perf.* einladen. — Tən-pőun zãprəsěl svã-brãtã na-vjesiělě.

prùəsnóuc s. prùəsnóuc. *H. Vi. St. Wslz.*

prùəsnóuc *Fut.* prùəsnã -něš *Prt.* prùəsnoun prəsñã *verb. perf.* eine Bitte aussprechen. *Kl.*

prùəsnícã -cã *fem.* Bittstellerin.

prùəsníčkã -hĩ *fem.* Bittstellerin.

prùəsník -ikã *Pl. N. -cã masc.* Bittsteller.

prùəstackə *adv.* einfältig.

prùəstěčkə *adv.* sehr gerade.

prùəstěxnə *adv.* sehr gerade.

prùəstóčkã -hĩ *I.* prěstãučkou [*Kl. H. St. Wslz.*] -tãučkou [*Vi.*] *fem.* einfältige Frau.

prùəstók -ãkã *L.* prěstãukú [*Kl. H. St. Wslz.*] -tãukú [*Vi.*] *Pl. N. -cã masc.* einfältiger Mensch.

prùøsto adv. 1. gerade, geradezu, geraden Wegs; 2. recht, rechtlich; *prùøsto krãÿac* im Prozess recht bekommen, gewinnen.

prùøsto prp. c. G. gerade gegenüber. — *Jã-mjièškã prùøsto cêrkvjã.*

prùøsto- *erstes Glied von Kompositen:* *gerad-*.

prùøstosc -cã L. prèstùøsci fem. 1. Geradheit; 2. Einfachheit, Schlichtheit; 3. Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit.

prùøšk -kü masc. feiner Staub.

prùøvagòrkã -hĩ I. prøvagárkòu, -gãrkòu fem. Führerin.

prùøvagòř -ařã, -ãřã L. prøvagãřũ masc. Führer.

prùøzbã -bã Pl. G. prùøseb fem. Bitte.

prùømjeń L. prømjiènú Pl. G. -mjètnmĩ s. prùømjeń. St.

prûsã -ãcã Pl. N. prûsãtã ntr. junger Hengst, Hengstfohlen.

prûškã -hĩ fem. Schnupfen.

prûškãc Prs. prûščã -čëš Prt. prûsko·ul verb. imperf. niesen.

Komposita:

naprûškãc verb. perf. viel niesen.

poprûškãc verb. perf. ein wenig niesen.

røsprûškãc verb. perf. sã recht ins Niesen kommen, laut niesen.

zaprûškãc verb. perf. anfangen zu niesen.

prûškãicã -cã fem. Reiz zum Niesen, Schnupfen.

prûsknòuc s. prûsknòuc. H. Vi. St. Wslz.

prûsknòuc Fut. prûskná -ńëš Prt. prûsknòun verb. perf. niesen. *Kl.*

Komposita:

pøprûsknòuc verb. perf. hin und wieder einmal niesen.

přãprûsknòuc verb. perf. beniesen, durch Niesen bestätigen. —

Tièmũ jã-přãprûsknòun, tùø-jã prø·udã.

zaprûsknòuc verb. perf. niesen.

prûsòutěčkø s. prûsòutěčkø. H. Vi. St. Wslz.

prûsòutko s. prûsòutko. H. Vi. St. Wslz.

prûsòutũškø s. prûsòutũškø. H. Vi. St. Wslz.

prûsòutěčkø -kã ntr. junges Hengstfohlen. *Kl.*

prûsôutkø -kã *Pl. N.* prûsãtkã *ntr.* junges Hengstfohlen. *Kl.*

prûsôutãškø -kã *ntr.* junges Hengstfohlen. *Kl.*

prústãc *Prs.* prûščã -čěš *Prt.* prústø·ul *verb. imperf.* niesen.

Komposita: s. prûskac.

prústãicã -cã *fem.* Reiz zum Niesen, Schnupfen.

prústnøuc s. prústnøuc. *H. Vi. St. Wslz.*

prústnøuc *Fut.* prústnã -něš *Prt.* prústnøun *verb. perf.* niesen. *Kl.*

Komposita: s. prûsknøuc.

prû·mjẽn -mjĩã *L.* prûmjĩ·nú s. prûømjẽn. *Wslz.*

přasnãčhĩ -kã -hẽ *adj.* ganz frisch. *Oslz.*

přasnãχnĩ -nã -nẽ *adj.* ganz frisch. *Oslz.*

přasnã·čhĩ s. přasnãčhĩ. *Wslz.*

přasnã·χnĩ s. přasnãχnĩ. *Wslz.*

přasnĩ -nãu -ně *adj.* 1. frisch, neu; 2. ungesäuert.

přãsnøsc -cã *L.* přãsnøscĩ *fem.* die Frische.

přãsnĩcã -cã *L.* přãsnĩcĩ [*Oslz.*] -ñĩ·cĩ [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñĩc [*Oslz.*] -ñĩc [*Wslz.*] *fem.* das ungesäuerte Osterbrot der Juden.

přã *prp. c. L.* bei, neben, an, in der Nähe. přã bezeichnet a. den Gegenstand, in dessen Nähe sich etwas befindet oder die Verbalhandlung abspielt; b. den Gegenstand der Beschäftigung; c. einem begleitenden Umstand, häufig mit einer leichten Nebenbedeutung des Beweggrundes oder des Erstaunens. — Unbetont geht přã in přã über, in *Vi.* lautet das betonte přã vor l + Konsonant přã·, in *St.* vor Nasalen přã, im *Wslz.* vor Vokalen und h přã, sonst přã·. — Von-nĩejã přã-mjã (přã-mã *St.* přã·mjã *Wslz.*). Tũ-jã přã-Lševjã (přã·Lševjã *Vi.*). Mã-jã-χvãucãlĩ přã-Glõufčĩcãχ. Jãu-jã-trãfjẽl přã-sĩõñĩm. Přã-dũøbrĩm vjũødrã mã-přãšlĩ dũø·dõum. Přã-tãhĩm sĩñezã jã--ñĩmõug jãχãc. Přã-tãhĩm dũø·brĩm vjũødrã von-nĩecø·ul nã-møřã jãχãc! *Oslz.*

přã- s. přã-. *Oslz.*

přãcaškø *adv.* ein wenig zu schwer. *Oslz.*

přãcemnø *adv.* ein wenig zu dunkel. *Oslz.*

přãceplø *adv.* ein wenig zu warm. *Oslz.*

přācīnā -nā *I.* přācīnōu [*Kl. H. Vi.*] -čīnōu [*St.*] *Pl. G.* -čīn [*Kl. H. Vi.*] -čīn [*St.*] *fem.* Ursache, Veranlassung. *Oslz.*

přādlūgə *adv.* 1. ein wenig zu lang; 2. ein wenig zu lange. *Oslz.*

přāžāno -nā *Pl. N.* přāžānā [*Kl. H. Vi.*] -žānā [*St.*] *G.* -žīn [*Kl. H. Vi.*] -žīn [*St.*] *ntr.* Gespinst, Garn. *Oslz.*

přāžəno -nā *L.* -žcā *Pl. N.* přāžūgnā [*Kl. H. Vi.*] -žūgnā [*St.*] *G.* -žōun [*H. Vi.*] -žōun [*Kl. St.*] *I.* -nī *ntr.* Gespinnst, Garn. *Oslz.*

*přāgāc *verb. iter. zu přic. Oslz.*

Komposita (Inf. -přāgāc Prs. -'přīgā -přīgōš Prt. -'přīgə·u

Imp. -přāgə·u -přāgə·ucā):

dəpřāgāc *verb. imperf.* hinzuspinnen, vorspannen.

fpřāgāc *verb. imperf.* einspannen.

přāpřāgāc *verb. imperf.* hinzuspinnen, vorspannen.

přepřāgāc *verb. imperf.* umspannen.

rəspřāgāc *verb. imperf.* ausspannen.

spřāgāc *verb. imperf.* zusammenspannen.

vāpřāgāc *verb. imperf.* ausspannen, abspannen.

votpřāgāc *verb. imperf.* ausspannen, abspannen.

zapřāgāc *verb. imperf.* anspannen, vorspannen.

přāglūpjā *adv.* ein wenig zu dumm. *Oslz.*

přājacēlkā -hī *I. a.* přājacēlkōu *b.* přājācēlkōu *fem.* 1. Freundin; 2. Verwandte. *Kl. H. St.*

přājacēlskə *adv.* 1. freundschaftlich; 2. verwandschaftlich. *Kl. H. St.*

přājacēl -elā *L.* přājacēlā *Pl. G.* -cōul *D.* -cūolōum *I.* -cūl-mī [*Vi.*], -cēlmī [*Kl. H. St.*] -cīlmī [*Vi.*] *masc.* 1. Freund; 2. Verwandter. *Oslz.*

přājacīlkā *I. a.* přājacīlkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* přājācelka. *Vi.*

přājacīlskə *s.* přājacelskə. *Vi.*

přājacōulkā -hī *I. a.* přājacōulkōu, -cūolkōu [*Kl. H. St.*] -cūlkōu [*Vi.*] *b.* přājācōulkōu *fem.* 1. Freundin; 2. Verwandte. *Oslz.*

přājemnə *adv.* angenehm. *Oslz.*

přãjemnøsc -cã *L.* přãjemnùøscĩ *fem.* die Annehmlichkeit, das Vergnügen. *Oslz.*

přãkròutkø *adv.* ein wenig zu kurz. *Oslz.*

přãpòtk -kũ *L.* přãpãutkũ [*Kl. H. St.*] -pãotkũ [*Vi.*] *masc.* Zufall. *Oslz.*

přãpòtkã *adv.* zufällig, zufälliger Weise. *Oslz.*

přãpřĩg -ãgũ *Pl. G.* přãpřãgòũ *masc.* der Vorspann. *Oslz.*

přãrenø *adv.* gar zu früh. *Oslz.*

přãsc *Prs.* přãdã přãžěš *Prt.* přòũd [*Kl.*] přòũd [*H. Vi. St.*]

přãdlã *Imp.* přãžã přãžãcã *Part. Prt.* přãdlĩ *verb. imperf.*

1. spinnen; 2. schnurren (von Katzen gebraucht). — Mã-nãstã

přãžã vø·ũnã. Ta-kũotkã sìegĩ za-pjëckã øs-přãžã. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -přesc *Prs.* -přãdã -přãžěš *Prt.* -přòũd [*Kl.*] -přòũd [*H. Vi. St.*] -přãdlã *Imp.* -přãžã):

fpřãsc *verb. perf.* hineinspinnen; fpřãsc sã sich einspinnen, sich ans Spinnen gewöhnen. — Tøn-pãĩk-mã tã-mũχã f-svòũ-pãĩcĩnã fpřãdlø. Nãũpřòũt na-přãdlã le-lãχø, ãlã jãk-nã-sã fpřãdlã, na-přãdlã vjicø jãk-tã-jĩnø zøfçãtã.

nãpřesc *verb. perf.* viel spinnen; nãpřesc sã sich satt spinnen.

přãpřesc *verb. perf.* hinzuspinnen. — Tø-nìejã dùøsc přãzonã, tã-mjã mũšĩš cùø přãpřesc.

přìepřesc *verb. perf.* mit Spinnen zubringen. — Tã-zøfçãtã přìepřãdlã calĩ vjìeçør.

pùøpřesc *verb. perf.* eine Zeitlang spinnen.

spřãsc *verb. perf.* aufspinnen.

vãpřesc *verb. perf.* ausspinnen, abspinnen, zu Ende spinnen. — Ga-zẽĩn-bøl, fšãden lìøn-bøl vãpřãdlĩ.

vø·tpřesc *verb. perf.* abspinnen.

vùøpřesc *verb. perf.* umspinnen; vùøpřesc sã sich einspinnen. — Zã-pãrã dnòũ ta-vasìevnícã sã-vøpřãžã.

vũpřesc *verb. perf.* fertig spinnen.

zãpřesc *verb. perf.* 1. anfangen zu spinnen; 2. verspinnen.

přāslūžnosc -cā L. přāslūžnūscī fem. die Dienstfertigkeit, Dienstwilligkeit. Oslz.

přāslūžňā adv. dienstfertig, dienstwillig. Oslz.

přāstapnø adv. zugänglich. Oslz.

přāstapnosc -cā L. přāstapnūscī fem. die Zugänglichkeit. Oslz.

přāstojnosc -cā L. přāstojnūscī fem. die Anständigkeit, der Anstand. Oslz.

přāstojňā adv. anständig. Oslz.

přāšløsc -cā L. přāslūscī fem. die Zukunft. Oslz.

přātape adv. ein wenig zu stumpf. Oslz.

přāžēmke adv. ein wenig zu schwer. Oslz.

přā· s. přā. Vi.

přā·- s. přā-. Vi.

přā s. přā.

přā s. přā. Wslz.

přā- 1. Verbalpräfix. Es bezeichnet a. die sich einem Punkte zuwendende Handlung; b. dass durch die Handlung eine Vermehrung bewirkt wird; c. es giebt dem Verbum deminuirende Bedeutung. *2. Adjektiv- und Adverbialpräfix.* Es bezeichnet, dass die durch das Adjektiv bezeichnete Eigenschaft in einem etwas zu hohen Grade vorhanden ist. — Betont geht *přā-* in *přā-* [*Oslz.*] *přā·-* [*Wslz.*] über, in *Vi.* vor l + Konsonant in *přā-*, in *St.* vor Nasalen in *přā-*, im *Wslz.* vor Vokalen und h in *přā-*.

přā- s. přā-. Wslz.

přābjitkā -hī A. přābjitka [Oslz.] přā·bjitka [Wslz.] fem. Zuschlag.

přāčīncā -cā masc. Urheber. Kl. H. Vi. Wslz.

přāčīnčinā -nā Pl. G. -čīn fem. Urheberin. Kl. H. Vi. Wslz.

přāčīncā s. přāčīncā. St.

přāčīnčinā s. přāčīnčina. St.

přādāocā s. přādāuca. Vi.

přādātk -kū masc. Zugabe, Zulage.

přādatkūvī -vā -vè adj. die Zugabe betreffend.

přādāucā -cā fem. Habe, Mitgift, Erbteil. Kl. H. St. Wslz.

přāgøřālānā -nā *fem.* das Angebrannte, der Bodensatz.

přāgøřālī -lā -lè *adj.* angebrannt.

přāgrānčē -čā *ntr.* Grenzland.

přāgrānčnī -nā -nè *adj.* an der Grenze liegend.

přāgrōuškē -hī *A.* přāgrōuška [*Oslz.*] přāgrōuška [*Wslz.*] *fem.* Drohung.

přāχùødnī -nā -nè *adj.* 1. angekommen, fremd; 2. zukünftig.

přāχùødnīcā -cā *fem.* die Zugereiste, Zugewanderte, Fremde.

přāχùødnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Zugewanderter, Zugereister, Fremder.

přājacēlsḥī -kāu -hē *adj.* 1. freundschaftlich, befreundet; 2. verwandt. *Kl. H. St. Wslz.*

*přājacìelāc *verb. iter. zu* přājacìelec.

Komposita (Inf. -přājacìelāc Prs. -'přājacula -přājacìelōš Prt. -'přājacele·ul):

røspřājacìelāc *verb. imperf.* entfreunden, entzweien; røspřājacìelāc sā sich entzweien.

spřājacìelāc *verb. imperf.* befreunden; spřājacìelāc sā sich befreunden.

přājacìelčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Freundin, Verwandten gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

*přājacìelēc *verb.*

Komposita (Inf. -přājacìelēc Prs. -'přājacula -přājacìelīš Prt. -'přājacelel):

røspřājacìelēc *verb. perf.* entfreunden, entzweien; røspřājacìelēc sā sich entzweien. — Tahīm spùøseba vøn-nās -rùøspřājacelel. Vøn-mjä-cìe røspřājacìelēc z-mīm-sōusada. Gā-tā-tùe vučīnīš, tā-sā-røspřājacìelēc se-fšāmī sōusādamī.

spřājacìelēc *verb. perf.* befreunden; spřājacìelēc sā sich befreunden. — Vøn-sā-nīmōuk spřājacìelēc sīe-svīm-svāuka.

přājacìelōu -lōvi -vā -vè *adj. poss.* dem Freunde, Verwandten gehörig.

přajacielstvo -vă *ntr.* 1. die Freunde, Verwandten; 2. die Freundschaft. *Kl. H. St. Wslz.*

přajacilshí *s.* přajacelshí. *Vi.*

přajacilčîn *s.* přajacielčîn. *Vi.*

přajacilstvo *s.* přajacielstvo. *Vi.*

přajacôulčîn -čînî -nâ -nê *adj. poss.* der Freundin, Verwandten gehörig.

přajiemnî -nâ -nê *adj.* angenehm. *Kl. H. Vi.*

přajiemnîca -câ *adj.* die Annehmlichkeit, das Vergnügen. *Kl. H. Vi.*

přajiemnî *s.* přajiemnî. *St.*

přajiemnîcâ *s.* přajiemnîca. *St.*

přajimnî *s.* přajiemnî. *Wslz.*

přajimnîcâ *s.* přajiemnîca. *Wslz.*

přäkâzâné -nâ *Pl. G. -zôn [H. Vi. Wslz.] -zôn [Kl. St.] I. -zânnî ntr.* Gebot.

přäkrēvnî -nâ -nê *adj.* verwandt. *H. Vi. St. Wslz.*

přäkrēvnîcâ -câ *fem.* Verwandte. *H. Vi. St. Wslz.*

přäkrēvnîk -ikâ *Pl. N. -câ masc.* Verwandter. *H. Vi. St. Wslz.*

přäkrēwnî *s.* přäkrēvnî. *Kl.*

přäkrēwnîcâ *s.* přäkrēvnîca. *Kl.*

přäkrēwnîk *s.* přäkrēvnîk. *Kl.*

přäkrîfkâ -hî *A. přäkrîfkâ [H. Vi. St.] přäkrîfkâ [Wslz.] fem.* Decke, Deckel. *H. Vi. St. Wslz.*

přäkrîfwkâ *s.* přäkrîfkâ. *Kl.*

přämûœrê -râ *ntr.* Meeresküste.

přämûœrhî -kâ -hê *adj.* am Meer gelegen.

přänôumjê *adv.* wenigstens. *H. Vi. Wslz.*

přänôumjê *s.* přänôumjê. *Kl. St.*

přänûœsnîcâ -câ *fem.* Überbringerin.

přänûœsnîk -ikâ *Pl. N. -câ masc.* Überbringer.

přäpjîsk -kû *masc.* schriftlicher Zusatz, Nachschrift.

přäpôtkûovî -vâ -vê *adj.* zufällig.

přäpè·uñä -ná *ntr.* 1. die Zeit kurz nach Mittag; 2. die Mittags-
pause, Mittagsruhe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přäpè·uñä *s.* přäpè·uñä. *St.*

přäprè·užä *adv.* in Wahrheit, wahrhaft, wirklich.

přäprägu·vï -vã -vè *adj.* den Vorspann betreffend.

přärēm·jicä -cä *fem.* Leiste, Queder am Hemd. *Kl. H. Vi. Wslz*

přärēm·jicä *s.* přärēm·jica. *St.*

přärät·nicä -cä *fem.* das dicke Fleisch am Hintern. *Oslz.*

přärät·tñicä *s.* přärät·tñica. *Wslz.*

přäsā·žnï -nã *masc.* Geschworener, Dorfschöffe. *Oslz.*

přäsā·žnï *s.* přäsā·žnï. *Wslz.*

přäsc *Prs.* přäda přä·žěš *Prt.* přöud *Imp.* přä·žä *s.* přäsc.
Wslz.

přäslē·žně *adv. comp.* zu přäslü·žná.

přäslē·žñlēšï -šã -šè *adj. comp.* zu přäslü·žnï.

přäslü·žnï -nã -nè *adj.* dienstfertig, dienstwillig.

přästā·pnï -nãu -nè *adj.* 1. zugänglich; 2. daneben, zur Seite
stehend.

přästā·pnïk -ikä *Pl. N. -cä masc.* Nebenmann.

přästō·jnï -nã -nè *adj.* anständig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přästō·jñicä -cä *fem.* die Anständigkeit, der Anstand. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přästō·jnï *s.* přästō·jnï. *St.*

přästō·jñicä *s.* přästō·jñica. *St.*

přästō·pjök *s.* přästō·pjök. *H. Vi. St. Wslz.*

přästō·pnïk *s.* přästō·pnïk. *H. Vi. St. Wslz.*

přästō·pjök -ãkã *Pl. N. -cä masc.* Nebenmann. *Kl.*

přästō·pnïk -ikä *Pl. N. -cä masc.* Nebenmann. *Kl.*

přä· *s.* přä. *Wslz.*

přä·- *s.* přä-. *Wslz.*

přä·činä *I.* přäč·nōu *s.* přäčina. *Wslz.*

přä·žāne *Pl. N.* přäžā·nä *s.* přäžāne. *Wslz.*

přä·žūne *Pl. N.* přäžū·nä *s.* přäžūne. *Wslz.*

**přà·găc* s. *přăgac*. *Wslz.*

přà·jacělċă s. *přăjacelka*. *Wslz.*

přà·jacělske s. *přăjacelske*. *Wslz.*

přà·jacěl s. *přăjacel*. *Wslz.*

přà·jacòulċă s. *přăjacòulka*. *Wslz.*

přà·jimne s. *přăjemne*. *Wslz.*

přà·jimnesc s. *přăjemnesc*. *Wslz.*

přà·pòtk s. *přăpòtk*. *Wslz.*

přà·pòtkă s. *přăpòtkă*. *Wslz.*

přà·přīg *Pl. G.* *přăpřă·gòu* s. *přăpřīg*. *Wslz.*

přà·slůžnesc s. *přăslůžnesc*. *Wslz.*

přà·slůžná s. *přăslůžná*. *Wslz.*

přà·stapne s. *přăstapne*. *Wslz.*

přà·stapnesc s. *přăstapnesc*. *Wslz.*

přà·stòĭnesc s. *přăstòĭnesc*. *Wslz.*

přà·stòuňă s. *přăstòuňă*. *Wslz.*

přà·šlōsc s. *přăšlōsc*. *Wslz.*

přădac *verb. iter. zu* *přăsc*.

Komposita (*Inf.* -*přădăc* *Prs.* -'*přòuđă* -*přòuđōš* [*Kl.*] -'*přòuđă* -*přòuđōš* [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'*přòuđe·ul* [*Kl.*] -'*přòuđe·ul* [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -*přăde·u*):

fpřădăc *verb. imperf.* hineinspinnen; *fpřădăc sa* sich einspinnen.

přăpřădăc *verb. imperf.* hinzuspinnen.

přepřădăc *verb. imperf.* mit Spinnen zubringen.

văpřădăc *verb. imperf.* ausspinnen, abspinnen.

vopřădăc *verb. imperf.* umspinnen; *vopřădăc sa* sich einspinnen.

votpřădăc *verb. imperf.* ausspinnen, abspinnen.

vupřădăc *verb. imperf.* fertig spinnen.

zapřădăc *verb. imperf.* verspinnen.

přăžălnĭ -*nă* -*nē* *adj.* das Spinnen betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

přăžălnĭ s. *přăžălnĭ*. *Vi.*

přăžòrkă -*hĭ* *I.* *přăžărkòu*, -*žărkòu* *fem.* Spinnerin.

přāsle -lä *Pl. G. -sěl ntr.* Zaunfach, der zwischen zwei Pfosten befindliche Teil des Zauns.

přätër -trä *Pl. G. přätër L. -trěχ masc.* 1. Boden, Dachboden; 2. die über einem Raum befindliche Decke, Zimmerdecke, Bett-himmel, Gaumen.

přätř -řä *L. přätřü Pl. I. -řmí masc.* 1. Boden, Dachboden; 2. die über einem Raum befindliche Decke, Zimmerdecke, Bett-himmel, Gaumen.

přã s. přã. *St.*

přã- s. přã-. *St.*

pře s. přie.

pře- 1. *Verbalpräfix.* Es bezeichnet a. dass die Handlung über einen Ort, eine Zeit hinweg geht; b. dass die Handlung an einem Punkt vorbeigeht; c. dass das handelnde Subjekt durch die Handlung das Objekt übertrifft; d. dass durch die Handlung ein Gegenstand in einen andern Zustand überführt wird; e. dass die Handlung eine Wiederholung einer vorhergehenden Handlung ist; f. dass die Handlung im Übermass geschieht. 2. *Adjektiv- und Adverbialpräfix.* Es bezeichnet das übermässige Vorhandensein der durch das Adjektiv bezeichneten Eigenschaft. — Betont geht pře- in přie-, in *St.* vor Nasalen in přie- über, in *Vi.* tritt für pře- und přie- vor I + Konsonant při- und přì- ein, im *Wslz.* kann für pře- und přie- vor Nasalen při- und přì- eintreten.

přebjìgli -lã -lè *adj.* gekrümmt.

přeblečìenè -ná *ntr.* Kleidung zum Wechseln. *Kl. H. Vi.*

přeblečìenè s. přebledìenè. *St.*

přebledìenè s. přebledìenè. *Wslz.*

*přecãvjãc *verb. iter. zu přecãvjic. Oslz.*

Kompositum (Inf. -přecãvjãc Prs. -'přecivjã -přecivjõš

Prt. -'přecivjo·ul Imp. -přecãvjõ·u -přecãvjõ·ucã):

spřecãvjãc *verb. imperf.* sa sich widersetzen.

přecãvjic *Prs. přieçãvjã přecãvjış Prt. přieçãvjël přecãvjilã verb. imperf.* sa sich widersetzen, widerstreben. — Tè-zëfhĩ jã-nĩmoga vetřãmãc dlãžě, na-sã-přecãvjĩ lík mĩ-nějscã. *Oslz.*

Kompositum:

spřecāvjič *verb. perf.* sa sich widersetzen. — Ga-tă-sa-spřecāvjiš ješ-ráus, tēj tā-vūizdřiš, cō-bōu paserāle.

*přecā·vjāc *s. přecāvjac. Wslz.*

přecā·vjic *s. přecāvjič. Wslz.*

přecívnī -nā -nē *adj.* 1. entgegen, entgegengesetzt; 2. feindlich.

H. Vi. St. Wslz.

přecívnícā -cā *fem.* Gegnerin. *H. Vi. St. Wslz.*

přecívníčkā -hī *fem.* Gegnerin. *H. Vi. St. Wslz.*

přecívník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Gegner. *H. Vi. St. Wslz.*

přecíwnī *s. přecívnī. Kl.*

přecíwnícā *s. přecívnícā. Kl.*

přecíwničkā *s. přecívníčkā. Kl.*

přecíwník *s. přecívník. Kl.*

před přēd *s. přēd.*

před- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet, dass durch die Handlung ein Gegenstand vor einen andern tritt oder steht. — Vor stimmlosen Konsonanten geht před- in přet- über, betont kann es přēd- bzw. přēṭ- lauten, doch heisst es gewöhnlich přēd- bzw. přēt-.

předālnī -nā -nē *adj.* verkäuflich, feil. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

ñepředālnī unverkäuflich, nicht feil.

předā·lnī *s. předālnī. Vi.*

předbācē -cā *ntr.* die ehemalige Zeit, Vergangenheit. *Oslz.*

předbātī -tā -tē *adj.* ehemalig, vergangen. *Oslz.*

předbā·cē *s. předbācē. Wslz.*

předbā·tī *s. předbātī. Wslz.*

předbudōufk *s. předbudōuk. Vi. St. Wslz.*

předbudōufk *s. predbudōuk. Kl. H.*

předbudōuk -kū *masc.* Vorbau.

předdūā *adv.* vor Tagesanbruch.

předdvōrk -kū *masc.* Vorhof.

předdvōrē -rā *ntr.* 1. der zwischen Strasse und Hofraum gelegene Raum; 2. Vorhof.

přede s. před.

předmjęscě -cā *ntr.* Vorstadt.

předmjęshī -kā -hě *adj.* vorstädtisch, die Vorstadt betreffend.

předněfčerāšī -šā -še *adj.* vorvorgestrig.

předněfčerā *adv.* vorgestern.

přednělønshī -kāu -hě *adj.* vorvorjährig. *Oslz. KGa. W.*

přednělønī *adv.* vorvorig Jahr. *Oslz. KGa. W.*

přednělünshī s. přednělønshī. *GGa.*

přednělünī s. přednělønī. *GGa.*

předě·učā -cā *masc.* Verkäufer.

předě·učinā -nā *Pl. G. -čin fem.* Verkäuferin.

předrèøčnī -nā -nè *adj.* vorjährig.

předvječìerē -rā *ntr.* die Zeit kurz vor dem Abend.

předvøstātnī -nā -nè *adj.* der vorletzte.

předvøstātnī -nā -hè *adj.* der vorletzte.

předzím·k -kū *masc.* die Zeit kurz vor dem Frühling.

přegārtkā -hī *A. přiegōrtkā fem.* Verslag, Fach, Abteilung.

přegrōuškā -hī *A. přiegrouškā fem.* Drohung.

přegrějšnisā -cā *fem.* grosse Sünderin.

přegrějšník -ikā *Pl. N. -cā masc.* grosser Sünder.

přexāotkā s. přexāutka. *Vi.*

přexāutkā -hī *A. přexōtkā fem.* Spaziergang. *Kl. H. St. Wslz.*

přexødùøvī -vā -vè *adj.* den Durchgang betreffend.

přexødnicā -cā *fem.* Vorübergehende, Durchreisende, Passantin.

přexødník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Vorübergehender, Durchreisender, Passant.

přexvāqlā s. přexvāula. *Vi.*

přexvāqlcā s. přexvāulca. *Vi.*

přexvāqlčinā s. přexvāulčina. *Vi.*

přexvāqlā -lā *A. přexvāla fem.* übertriebenes Lob, Prahlerei. *Kl. H. St. Wslz.*

přexvāulcā -cā *masc.* Prahler. *Kl. H. St. Wslz.*

přexvāulčinā -nā *Pl. G. -čin fem.* Prahlerin. *Kl. H. St. Wslz.*

přēinc s. jíc.

- přějncă s. pšějncă. *GGa.*
 přejáoščkă s. přejăuščkă. *Vi.*
 přejăuščkă -hî *A.* přiejjóščkă *fem.* Spazierfahrt. *Kl. H. St. Wslz.*
 přejîezdni -nă -nè *adj.* durchreisend.
 přejîezdnică -că *fem.* Durchreisende, Passantin.
 přejîezdńik -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Durchreisender, Passant.
 překlăctvø -vă *ntr.* der Fluch, die Verwünschung.
 překlătnî -nă -nè *adj.* verflucht, verwünscht.
 překlătnică -că *masc.* die Verfluchte, Verdammte.
 překlătnîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* der Verfluchte, Verdammte.
 překrîfkă -hî *A.* přiekřîfkă *fem.* Decke. *H. Vi. St. Wslz.*
 překřîfkă s. překřîfka. *Kl.*
 překûpnî -nă -nè *adj.* bestechlich. *Oslz.*
 překûpstvø -vă *ntr.* Bestechung. *Oslz.*
 překûpnî s. překûpnî. *Wslz.*
 překûpstvø s. překûpstvø. *Wslz.*
 přeležâlî -lă -lè *adj.* zu lange gelagert, durch zu langes Lagern verdorben.
 přemăslnî -nă -nè *adj.* nachdenkend, bedachtsam, überlegt. *Oslz.*

Kompositum:

- nepřemăslnî unüberlegt, unbedachtsam.
 přemăslnî s. přemăslnî. *Wslz.*
 přemjărtî -tă -tè *adj.* heiss hungrig.
 přemjărlănă -nă *Pl. G.* -lîn *fem.* Frostfleck.
 přemjîeună -nă *A.* přiemjeună *Pl. G.* -nî *fem.* die Veränderung.
Kl. H. Vi.
 přemjîeunîm *adv.* abwechselnd. *Kl. H. Vi.*
 přemjîeună *A.* přiemjeună s. přemjîeună. *St.*
 přemjîeunîm s. přemjîeunîm. *St.*
 přemjîrîună *A.* přiemjîrîună s. přemjîeună. *Wslz.*
 přemjîrîunîm s. přemjîeunîm. *Wslz.*
 přemôună -nă *A.* přiemôună *fem.* Täuschung. *H. Vi. Wslz.*
 přemôună *A.* přiemôună [*Kl.*] přiemôună [*St.*] s. přemôuna.
Kl. St.

- přenùsänä -sän *fem. pl.* Umzug.
 přepascãstĩ -tã -tè *adj.* steil, abschüssig. *Oslz.*
 přepascãstĩ *s.* přepascãstĩ. *Wslz.*
 přepãskã -hĩ *A.* přepaska *fem.* Binde, Gürtel.
 přepastlãvĩ -vã -vè *adj.* steil, abschüssig. *Oslz.*
 přepastlãvĩ *s.* přepastlãvĩ. *Wslz.*
 přepãklänä -nä *Pl. G.* -lĩ *fem.* Sprung, Riss.
 přepãklĩ -lã -lè *adj.* geborsten, rissig.
 přepjĩsnĩcã -cã *fem.* Abschreiberin. *Oslz.*
 přepjĩsnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Abschreiber, Kopist. *Oslz.*
 přepjĩsnĩcã *s.* přepjĩsnĩcã. *Wslz.*
 přepjĩsnĩk *s.* přepjĩsnĩk. *Wslz.*
 přepjĩsk -kũ *masc.* Abschrift.
 přepovjĩdñĩcã -cã *fem.* Verkündigerin.
 přepovjĩdñĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Verkündiger.
 přeprùsänä -sän *fem. pl.* Abbitte.
 přeprãgùvĩ -vã -vè *adj.* den Pferdewechsel betreffend.
 přeprãgùvĩ -vã -vè *adj.* den Pferdewechsel betreffend.
 přeprĩdnĩ -nã -nè *adj.* der vorige.
 přeprĩdnĩ -nã -nè *adj.* der vorige.
 přeprĩnĩ -nã -nè *adj.* der vorige. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 přeprĩnĩ *s.* přeprĩnĩ. *St.*
 přepestnĩ -nã -nè *adj.* den Durchlass betreffend. *Oslz.*
 přepestnĩ *s.* přepestnĩ. *Wslz.*
 přerĩknĩngã -nhĩ *I.* přerėknĩngõ *D. L. Du. N.* -nzã
Pl. N. -nhĩ *G.* -nĩng *fem.* die Berechnung, Kostenüberschlag.
 přerĩmjĩcã -cã *fem.* Achselriemen, Tragband. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 přerĩmjĩcã *s.* přerĩmjĩcã. *St.*
 přerĩfkã -hĩ *A.* přerĩfka *fem.* Riss. *H. Vi. St. Wslz.*
 přerĩfkã *s.* přerĩfka. *Kl.*
 přerõupkã -hĩ *A.* přerõupka *fem.* Umarbeitung.
 přes *s.* přez.
 přes- *s.* přez-.

přesêkă -hĩ *A.* přēséka *Pl. G.* -sêk [*Kl.*] -sêik [*H. Vi. St.*

Wslz.] *fem.* Durchhau, durchgehauener Weg.

přesílkă -hĩ *A.* přēsilkă *fem.* Sendung.

přesladøvnĩctvø -vă *ntr.* die Verfolgung. *H. Vi. St.*

přesladøvnĩctvø *s.* přesladøvnĩctvø. *Wslz.*

přesladøwnĩctvø *s.* přesladøvnĩctvø. *Kl.*

přesladø·ucă -că *masc.* Verfolger.

přesladø·učină -nă *Pl. G.* -čin *fem.* Verfolgerin.

přesladø·vnică -că *fem.* Verfolgerin. *H. Vi. St. Wslz.*

přesladø·vnik -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Verfolger. *H. Vi. St.*

Wslz.

přesladø·wnică *s.* přesladø·vnica. *Kl.*

přesladø·wnĩk *s.* přesladø·vnik. *Kl.*

přeslānc -ā·ncă *masc.* Vorbote, Vorläufer.

přesõudnĩ *s.* přēsõudnĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

přesõutk *s.* přēsõutk. *H. Vi. St. Wslz.*

přesõudnĩ -nă -nê *adj.* vorurteilsvoll. *Kl.*

přešõutk -kũ *masc.* Vorurteil. *Kl.*

přespõună *adj.* schwanger. *H. Vi. Wslz.*

přespõună *s.* přēsõună. *Kl. St.*

přestařālĩ -lă -lê *adj.* veraltet.

přestānk -kũ *masc.* das Aufhören.

přestāpjēlc -că *masc.* Übertreter.

přestāpjēlstvø -vă *ntr.* die Übertretung.

přestāpk -kũ *masc.* die Übertretung.

přestāpnĩ -năũ -nê *adj.* übertretend; přestāpnĩ rùøk Schaltjahr.

přestāpnică -că *fem.* Übertreterin.

přestāpnĩk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Übertreter.

přestāpstvø -vă *ntr.* Übertretung.

přestõupjõčkă *s.* přestõupjõčka. *H. Vi. St. Wslz.*

přestõupjók *s.* přestõupjók. *H. Vi. St. Wslz.*

přestõupjõčkă -hĩ *fem.* Übertreterin. *Kl.*

přestõupjók -ākă *Pl. N.* -că *masc.* Übertreter. *Kl.*

přestrùøgă -hĩ *A.* přēstroga *Pl. G.* -rõug *fem.* Warnung.

přestřìegă -hĩ *A.* přìestřega *Pl. G.* -řég [*Kl.*] -řěíg [*H. Vi. St. Wslz.*] *fem.* Warnung.

přeskóudnĩ -nă -nè *adj.* hinderlich.

přeskodlăvĩ -vă -vè *adj.* hinderlich. *Oslz.*

přeskodlă·vĩ *s.* přeskodlăvĩ. *Wslz.*

přeskùdă -dă *A.* přìeskoda *Pl. G.* -škóud *fem.* Hindernis.

přet přēt *s.* přìed.

přet- *s.* před-.

přetχĩčè -čă *ntr.* Platz vor dem Hause. *Oslz.*

přetχĩ·čè *s.* přetχĩčè. *Wslz.*

přetpjięrsnĩ -nă -nè *adj.* vor der Brust befindlich; přetpjięrsnă dējskă Brustbrett, Brett, welches beim Schnitzen als Schutz vor die Brust gehängt wird.

přetplătă -tă *A.* přìetplata, přētplata *fem.* Vorausbezahlung.

přetpè·uňă -ňă *ntr.* Vormittag. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přetpè·uňă·vĩ -vă -vè *adj.* den Vormittag betreffend.

přetpè·uňă *s.* přetpè·uňă. *St.*

přetsèrckă -hĩ *A. a.* přetsèrcka *b.* přìetsèrcka, přētsèrcka *fem.* Leibchen.

přetsèrtcă -că *A. a.* přetsèrtca *b.* přìetsèrtca, přētsèrtca *fem.* Weste.

přetsőu *s.* přetsőu. *H. Vi. St. Wslz.*

přetsőubnĩ -nă -nè *adj.* der vordere.

přetsőubník -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Vordermann.

přetsőupk -kă *masc.* Vorderseite.

přetsőu *adv.* vorn. *Kl.*

přetstőjnică -că *fem.* Vorsteherin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přetstőjník -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Vorsteher. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přetstőjnică *s.* přetstőjnica. *St.*

přetstőjník *s.* přetstőjník. *St.*

převágyă *s.* převăyă. *Vi.*

převáoznĩ *s.* převăužnĩ. *Vi.*

převăyă -jĩ *A.* přìevăyă *fem.* das Übergewicht. *Kl. H. St. Wslz.*

převāužnī -nā -nē *adj.* überwiegend. *Kl. H. St. Wslz.*

převōuctvø -vā *ntr.* die Führung.

převōutcā -cā *masc.* Führer.

převōutčínā -nā *Pl. G. -čin fem.* Führerin.

převodníctvo -vā *ntr.* die Führung. *Oslz.*

převodníctvø s. převodníctvo. *Wslz.*

převøzníctvø -vā *ntr.* das Fährmannsgewerbe. *Oslz.*

převøzníctvø s. převøzníctvo. *Wslz.*

převučālī -lā -lē *adj.* übergelehrt.

převùednicā -cā *fem.* Führerin.

převùedník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Führer.

převùøzník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Fährmann.

přez s. přiez.

přez- *Adjektiv- und Adverbialpräfix.* Es bezeichnet, dass die durch das Adjektiv ausgedrückte Eigenschaft in allzu hohem Grade vorhanden ist.—Vor stimmlosen Konsonanten geht přez- in přes- über, betont lautet es přiez- bzw. přies-.

přezāblānā -nā *fem.* Erkältung. *Oslz.*

přezā·blānā s. přezāblāna. *Wslz.*

přezdrātī -tā -tē *adj.* durchsichtig.

přezgrānčnī -nā -nē *adj.* jenseits der Grenze gelegen.

přezgrānčnicā -cā *fem.* Grenznachbarin aus einem andern Dorf.

přezgrānčník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Grenznachbar aus einem andern Dorf.

přezrēm·jicā -cā *fem.* Achselriemen, Tragband. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přezrēm·jicā s. přezrēm·jica. *St.*

přezvāsk -kū *masc.* Vorname. *Oslz.*

přezvāsk -ā·skū s. přezvāsk. *Wslz.*

přê s. přie.

přec *Prs.* přā přies *Prt.* pjār pjārlā pjieřlī *Imp.* přā *Part.* *Prt.* pjārtī *verb. imperf.* drängen, drücken. — Nā-jā-pjārlā dùø-řelhī. Fšātcā pjieřlī nōu-nā.

Komposita (Inf. -'přec Prs. -'přā -'přēs Prt. -'pjar -'pjārlā -'pjieřlī Imp. -'přā):

dùøpřec *verb. perf.* vollends zusperren.

nāpřec *verb. perf.* andrängen, auf etwas eindringen; nāpřec sa čìevā hartnäckig auf etwas bestehen, etwas dringend verlangen, durchaus haben wollen. — Nī-nāpjěrlī fšātcā nōu-mja. Věn-sa-nāpjar gùøřø·ulhī a-tēi mā-mūšlī dāc.

pè·depřec *Prt. pè·tpjar verb. perf.* unterstützen; pèdepřec sa sich auf etwas stützen. — Ta-scāna mā-mūšimā pèdepřec bālkamī. Nā-sa-pè·tpjārlā palācōu.

přāpřec *verb. perf.* andrängen. — A-tēi nī-mjä-přāpjěrlī dùø-scanā.

přiepřec *verb. perf.* durchdringen.

pùøpřec *verb. perf.* unterstützen. — Xadě·u-lā, ga-tā-bōuš mēdēχ, jāu-cā-pùøpřa.

rùøzepřec *Prt. rùøspjar verb. perf.* auseinanderspreizen; rùøzepřec sa 1. sich spreizen; 2. hadern, streiten. — Vøn-rùøspjar tā-nùøzā. Nā-sa-rùøspjārlā f-cērkvjī, jak-nā-bā bālā γrāfjī-nā. Nī-sa-rùøspjěrlī jādēn z-drāhīm.

sìepřec *Prt. spjār verb. perf.* herabdrängen; sìepřec sa streiten. — Vøn-spjār se-svīm-sōusada.

vāpřec *verb. perf.* herausdrängen; vāpřec sa čìevā verleugnen. — Věn-mjä-vāpjar s-χīč. Věn-sa-vāpjar svā-glāusnā tātā.

věpřec *Prt. fpjār verb. perf.* hineindrängen.

vòtepřec *Prt. vè·tpjar verb. perf.* wegdrängen, abweisen. — Nī-jā-vè·tpjěrlī vòt-tē-rēhī.

vùøpřec *verb. perf.* anlehnen; vùøpřec sa sich anlehnen. — Vøpřā-sa χvjílka vùø-scanā!

vūpřec *verb. perf.* sa auf etwas bestehen, durchaus haben wollen. — Gā-ta-překlātā bābā sa-vūpřā tìevā ješ-rāus, tēi jā-vějzna hīj.

zāpřec *verb. perf.* versperren, verriegeln; zāpřec sa 1. sich weigern; 2. leugnen, verleugnen. — Tā-dvjěřā sōu-

màocno zapjartě. Vón-sa-zāpjar ta-rùǫbeta do-
číněná. Pjùǫtěr sa-zāpjar třã rāzã svã-pānã.

přéd s. přied.

přednī -nã -nè *adj.* der vordere.

přednī -nã -nè *adj.* der vordere.

přégãrdã -dã *A.* přêgãrdã *Pl. G.* -gãrd *fem.* Verschlag, Fach, Abteilung.

přějčnī -nã -nè *adj.* 1. widerspenstig, eigensinnig, trotzig;
2. querliegend.

přějčno *adv.* widerspenstig, trotzig.

přějcnosc -cã *L.* přěcnũscī *fem.* Widerspenstigkeit, Trotz.

přějčnīc *Prs.* přějčnã -nīš *Prt.* přějčnēl přěčnīlã *verb. imperf.*
quer eggen.

přějčnicã -cã *fem.* widerspenstiges, trotziges Weib.

přějčnīk -ikã *Pl. N.* 1. -cã 2. -hī *masc.* 1. widerspenstiger,
trotziger Mensch; 2. Pfühl, Bettkissen.

překãc přêkũjã *Prt.* přêkũ·ul *verb. imperf.* quer eggen.

přêkã *adv.* quer.

překũvãc *Prt.* přêkũvo·ul s. překãc. *Kl. Vi.*

přêhī -nã -nè *adj.* der vordere. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přēs s. přiez.

přēsãdã -dã *A.* přêsadã *Pl. G.* -sãud [*Kl. H. St. Wslz.*] -sãod
[*Vi.*] *fem.* Pflanze, Setzpflanze.

přët s. přied.

přëtþjêck -kũ *L.* přëtþjêckũ *masc.* Beimauer am Ofen.

přëtþlâtã -tã *A.* přëtþlata *fem.* Vorausbezahlung.

přëtsërtcã -cã *L.* přëtsërtcī *fem.* Weste.

přêhī *adv.* quer; přêhī a-zlũžã kreuz und quer.

přêhī *prp. c. Gen.* quer über.

přêhī -kã -hè *adj.* querliegend.

přêvarã -rã *I.* přêvãrũ *fem.* Biersuppe.

přëz s. přiez.

přëjc s. jíc.

přê s. přiez. *St.*

přênĩ s. přênĩ. *St.*

při s. přie. *Wslz.*

při- s. pře-. *Vi. Wslz.*

přie *prp. c. A.* 1. über — hinaus; 2. für, um — willen. — Unbetont geht přie in pře über, in *St.* geht přie vor Nasalen in přie über, im *Wslz.* kann für přie pře vor Nasalen při při gebraucht werden, vor einsilbigen Pronominalformen wird přie durch přê (přê in *St.* vor Nasalen) ersetzt. — Pře-fšátko über alles. Přie-bogã! um Gotteswillen! Přê-mja (přê-mja *St.*), přê-ca, přie-mã-tãtã (přie-mã-tãtã *St.*, při-mã-tãtã *Wslz.*). Von-žãjã přê-sã er lebt für sich, einsam, führt das Leben eines Sonderlings.

přie- s. pře-.

přiebět -ãtã *Pl. G.* přebãtõu [*Oslz.*] -bã:tõu [*Wslz.*] *masc.*
Aufenthalt.

přiebjeg -egũ *L.* přebjiegũ *masc.* Schleichweg, Schlich.

přiebogã! *interj.* um Gotteswillen! ach!

přiebrõud -õdũ *Pl. G.* přebrõõdõu *masc.* das Durchwaten

přiebrozěščo -čã *Pl. N.* přebrozãščã [*Oslz.*] -zã:ščã [*Wslz.*]
G. -zãšč [*Oslz.*] -zãšč [*Wslz.*] *ntr.* durchwatbare Stelle,
Furt.

přiecĩg -ãgũ *L.* přecãgũ [*Oslz.*] -cã:gũ [*Wslz.*] *masc.*
Durchzug.

přiecivno *adv.* entgegengesetzt, anders, widerwärtig. *H. Vi. St.*
Wslz.

přeciwno s. přecivno. *Kl.*

*přiečãc *verb. iter.* zu přiečic.

Komposita (Inf. -přiečãc Prs. -'přěčã -přěčõš Prt. -'přěčõ·ul
Imp. -přiečõ·u -přěčõ·ucã):

spřiečãc *verb. imperf.* sã streiten.

vupřiečãc *verb. imperf.* auf etwas bestehen, sich auf etwas
steifen.

zapřiečãc *verb. imperf.* bestreiten, ableugnen.

přiečic *Prs.* přěčã -čĩš *Prt.* přěčel *Imp.* přiečĩ přěčĩcã *verb.*
imperf. widersprechen; přiečic sã streiten.

Komposita:

spřiečic *verb. perf.* sa streiten.

vupřiečic *verb. perf.* auf etwas bestehen, sich auf etwas steifen.

zapřiečic *verb. perf.* bestreiten, ableugnen.

přied *prp. c. A. und I.* vor (örtlich und zeitlich). — Vor stimmlosen Konsonanten geht přied in přiet über, unbetont wird es zu před bzw. přet, auch betont lautet es meistens přēd bzw. přēt, vor sekundärer Doppelkonsonanz lautet es přede, vor einsilbigen pronominalen Akkusativformen před bzw. přēt. — Jā-pūda přēd-dvjērā. Vən-stùejī přet-χīčamī. Tə-liēži přede-mnōu. Stavjī-tə přēd-mja. Před-godí.

přiedajorkā -hī *I.* předajārkōu, -jārkōu *fem.* Verkäuferin.

přiedajor -ařā, -āřā *L.* předajārū *masc.* Verkäufer.

přiedāvorkā -hī *I.* předāvārkōu, -vārkōu *fem.* Verkäuferin.

přiedāvor -ařā *L.* předāvārū *masc.* Verkäufer.

přiedmješčoun -anā, -ounā *Pl. N.* -nā *G.* předmješčoun [*H. Vi. Wslz.*] -čoun [*Kl. St.*], -čānou *I.* -nmī *masc.* Vorstadtbewohner.

přiedmješčounkā -hī *I.* předmješčōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu [*Kl. St.*], -čānkōu *fem.* Vorstadtbewohnerin.

přiedmovā -vā *I.* předmōvōu *Pl. G.* -mōuv [*Vi. St. Wslz.*] -mōuw [*Kl. St.*] *fem.* Vorrede.

přiedož -ažā *L.* předāži *Pl. G.* -ži, -dāuž [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāož [*Vi.*] *fem.* Verkauf.

přiegloud s. přiegloud. *H. Vi. St. Wslz.*

přiegloud -adū *Pl. G.* přeglādāχ *masc.* Durchsicht, Übersicht. *Kl.*

přieχloud -odū *Pl. G.* přeχlūdōu *masc.* Erkältung.

přieχoud -odū *Pl. G.* přeχūōdōu *masc.* Durchgang.

přieχəžěščə -čā *Pl. N.* přeχəžāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč [*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* Ort, an welchem man hindurchgehen kann, Pass.

přiejōzd -azdū *Pl. G.* přejāzdōu *masc.* die Durchfahrt, Durchreise.

přieklinor -ařā *L.* překlinārū *masc.* Beschwörer.

přìękrět -ätü *Pl. G. překrätou [Oslz.] -rätou [Wslz.] masc.*
Versteck.

přìękröj -ojü *L. překrùejü masc. Durchschnitt.*

přìękro·j -ajü *L. překrājü masc. Durchschnitt.*

přìękup -pü *Pl. G. překūpou [Oslz.] -kūpou [Wslz.] masc.*
die Bestechung.

přìęlěk -ākü *Pl. G. přelākou [Oslz.] -lākou [Wslz.] masc.*
Schluck.

přìęlōub s. přìęlōub. *H. Vi. St. Wslz.*

přìęlōub -abü *Pl. G. přelābou masc. Durchbruch. Kl.*

přìęlōt -tü *Pl. G. prelūtou masc. Durchflug.*

přìęmēslā přēmāsēl [Oslz.] -māsēl [Wslz.] *fem. pl. die Über-*
legung. Kl. H. Vi. Wslz.

přìęmēslnosc -cā *L. přēmēslnūscī fem. die Bedachtsamkeit,*
Überlegtheit. Kl. H. Vi. Wslz.

přìęmēslnā *adv. bedachtsam, überlegt. Kl. H. Vi. Wslz.*

Kompositum:

nìępřēmēslnā unbedachtsam, unüberlegt.

přìęmoc -cā *L. přēmūoci fem. die Übermacht. Kl. H. Vi.*
Wslz.

přìęmogā -hī *I. přēmūogou Pl. G. -mōug fem. die Übermacht.*
Kl. H. Vi. Wslz.

přìęmōvā -vā *I. přēmūovou Pl. G. -mōuv [Vi. Wslz.] -mōuv*
[Kl. H.] fem. Anrede. Kl. H. Vi. Wslz.

přìępasc -cā *L. přepāscī fem. Abgrund.*

přìępascēsto *adv. abschüssig.*

přìępascēstosc -cā *L. přepascētūscī fem. die Abschüssigkeit.*

přìępastlāvø *adv. abschüssig.*

přìępastlāvøsc -cā *L. přepastlāvūscī fem. die Abschüssigkeit.*

přìępjīs -isü *L. přepjīsü [Oslz.] -pjīsü [Wslz.] masc. Ab-*
schrift.

přìępjīsōrkā -hī *I. přepjīsārkou, -sārkou fem. Abschreiberin.*

přìępjīsōř -ařā *L. přepjīsāřü masc. Abschreiber.*

přìępōd -adü *Pl. G. přepādou masc. Abgrund.*

přìepòtk -kù *L.* přepáutkù [*Kl. H. St. Wslz.*] -páotkù [*Vi.*]
masc. Abgrund.

přìepovjadòrkă -hĩ *I.* přepovjadárkòu, -dárkòu *fem.* Verkündigerin, Wahrsagerin.

přìepovjadòř -ařă, -ăřă *L.* přepovjadârû *masc.* Verkündiger, Wahrsager.

přìepovjèz -cză *L.* přepovjièzi *Pl. G.* -zi, -vjèz *fem.* Verkündigung.

přìepřīg -ägù *Pl. G.* přepřīgòu [*Oslz.*] -řà·gòu [*Wslz.*] *masc.* der Pferdewechsel.

přìepřòug *s.* přìepřòug. *H. Vi. St. Wslz.*

přìepřòug -agù *Pl. G.* přepřīgòu *masc.* der Pferdewechsel. *Kl.*

přìepust -tâ *Pl. G.* přepûstòu [*Oslz.*] -pû·stòu [*Wslz.*] *masc.* Durchlass.

přìervă -vă *Pl. G.* -rev [*H. Vi. St. Wslz.*] -rew [*Kl.*] *fem.* Riss.

přìes *s.* přìez.

přìes- *s.* přez-.

přìesek -ekù *Pl. G.* přesìekòu *masc.* Durchhau, durchgehauener Weg.

přìeskòk -okù *Pl. G.* přeskùòkòu *masc.* das Überspringen.

přìeskrävosc -că *L.* přeskrävùosci *masc.* übermässige Krümmheit.

přìeskrüz *adv.* über Kreuz, kreuzweise.

přìeslòunkă -hĩ *I.* přeslòunkòu [*H. Vi. St. Wslz.*] -slòunkòu [*Kl. St.*] *fem.* Vorbotin.

přìesòudnosc *s.* přesòudnosc. *H. Vi. St. Wslz.*

přìesòudnosc -că *L.* přesòudnùosci *fem.* die Befangenheit. *Kl.*

přìestray -χù *Pl. G.* přestrāχòu *masc.* Schreck.

přìestřegă -hĩ *I.* přestřìegòu *Pl. G.* -střég [*Kl.*] -střìg [*H. Vi. St. Wslz.*] *fem.* Warnung.

přìeskòudno *adv.* hinderlich.

přìěšli -lă -lè *adj.* vergangen.

přìěslosc -că *L.* přešlùosci *fem.* die Vergangenheit.

přievãγǎ -jǐ *I. převãγòu [Kl. H. St. Wslz.] -vãγòu [Vi.]*
fem. das Übergewicht.

přievört -ärtǔ *Pl. G. převãrtòu masc. Umkehr.*

přievòud -odǔ *Pl. G. převùodòu masc. Durchführung.*

přievòuz -ozǔ *L. převùozǔ masc. Überfahrt.*

přievòžná *adv. überwiegend.*

přievøzěščø -čǎ *Pl. N. převøzǎščǎ [Oslz.] -zǎščǎ [Wslz.]*
G. -zǎšč [Oslz.] -zǎšč [Wslz.] ntr. die Stelle, wo sich eine
Fähre befindet.

přievučaløsc -cǎ *L. převučalùøscǐ fem. übermässige Gelehr-*
samkeit.

přiez *prp. c. A. durch, über, nach. Sie bezeichnet a. den Gegenstand*
oder den Raum, durch den oder über den hin eine Handlung vor sich
geht; b. den Zeitabschnitt, während dessen eine Handlung andauert
oder nach dessen Ablauf ein Ereignis eintritt; c. den örtlichen oder
zeitlichen Raum, über den hinaus die Verbalhandlung sich erstreckt;
d. das Mittel, dessen sich das handelnde Subjekt bedient. — Vor
stimmlosen Konsonanten geht přiez in přies über, unbetont lautet
es přez bzw. přes, vor einsilbigen Pronominalformen přéz bsw.
přés. — Ven-zdrě·ul přiez-vøkno. Ftáγχ liçco·ul přiez-louka.
Mä-jìelǐ přiez-voda. Na-plakā přes-calǐ zējn. Přies-ksažēc
jǎ-přǐda zǎus. Mä-šlǐ přies-šesc mjǐl. A tùø-bälø přies-pòul
mjǐlǎ. Mä-ždǎlǐ přes-pòulnùcǎ. Těn-nǎžienǎ vās-rǎuçǐ přéz-
mja.

přiez- *s. přez-.*

přiezdřatø *adv. durchsichtig.*

přiezdřatøsc -cǎ *L. přezdřatùøscǐ fem. die Durchsichtigkeit.*

přiezdřelaløsc -cǎ *L. přezdřelalùøscǐ fem. die Überreife.*

přiezgräbøsc -cǎ *L. přezgräbùøscǐ fem. die übermässige Dicke.*

přiezmjarǎ -rǎ *I. přezmjāròu fem. das Übermass.*

přiezvãγǎ -jǐ *I. převvãγòu [Kl. H. St. Wslz.] -vãγòu [Vi.]*
fem. das Übergewicht.

přiezvjelgøsc -cǎ *L. převvjelgùøscǐ fem. die übermässige*
Grösse.

přìę s. přìę. *St.*

přìę- s. pře-. *St.*

přìęmëslă s. přìęmeslă. *St.*

přìęmëslnosc s. přìęmeslnosc. *St.*

přìęmëslňă s. přìęmeslňă. *St.*

přìęmoc s. přìęmoc. *St.*

přìęmogă s. přìęmoga. *St.*

přìęmovă s. přìęmova. *St.*

přìmă'slnî s. přemă'slnî. *Wslz.*

přìmjărtî s. přemjărtî. *Wslz.*

přìmjărlănă s. přemjărlăna. *Wslz.*

přìmjî'ňă *A.* přìmjî'ňă s. přemjîęňă. *Wslz.*

přìmjî'ňîm s. přemjîęňîm. *Wslz.*

přìmô'ğnă *A.* přìmô'ğnă s. přemô'ğna. *Wslz.*

přìnùęsănă s. přenùęsănă. *Wslz.*

přî s. přìę. *Wslz.*

přî- s. pře-. *Iz. Wslz.*

přîmëslă přìmă'sël s. přìęmeslă. *Wslz.*

přîmëslnosc *L.* přìmeslnùęscî s. přìęmeslnosc. *Wslz.*

přîmëslňă s. přìęmeslňă. *Wslz.*

přîmoc *L.* přìmùęcî s. přìęmoc. *Wslz.*

přîmogă *I.* přìmùęgôu s. přìęmoga. *Wslz.*

přîmovă *I.* přìmùęvôu s. přìęmova. *Wslz.*

přîbătk -kû *masc.* Zunahme, Zuwachs. *Oslz.*

přîbătk -ă'tkû s. přîbătk. *Wslz.*

přîbët -ätü *Pl. G.* přîbătôu [*Oslz.*] -bătôu [*Wslz.*] *masc.*

Ankunft.

přîblîžnî -nă -në *adj.* in der Nähe gelegen.

přîblîžňîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Nachbar, Nebenmann, Nächster.

přîbùęčnî -nă -në *adj.* zur Seite gelegen, benachbart.

přîbùęčnică -că *fem.* Nachbarin.

přîbùęčňîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Nachbar.

přîbrëžnî -nă -në *adj.* am Ufer, an der Küste gelegen.

přîbrëžê -žă *ntr.* Küstenland.

příc s. jíc.

*příc verb.

Komposita (*Inf.* -'příc *Prs.* -'přäga -přážěš [*Oslz.*] -přäžěš [*Wslz.*] *Prt.* -'přig -'přäglä *Imp.* -'přäzä *Part. Prt.* -přägli [*Oslz.*] -přägli [*Wslz.*]):

dùøpříc verb. perf. hinzuspinnen, vorspannen.

fpříc verb. perf. einspannen.

přäpříc verb. perf. hinzuspinnen, vorspannen. — Gă-mä-přîzemä düø-të-gögrä, jă-mûša přäpříc kùõnä dăø-tëγ-dvü.

přiepříc verb. perf. umspannen, die Pferde wechseln. — Tú jă-mûša přiepříc tä-kùõnä.

rùøpříc verb. perf. ausspannen. — Vøn-rùøspřik tä-kùõnä.

spříc verb. perf. zusammenspannen. — Tă-nimõuș spříc kùõnä z-vùøslä.

văpříc verb. perf. ausspannen, abspannen.

vø·tpříc verb. perf. ausspannen, abspannen. — Jănëvă kùõnä tă-mõuș vø·tpříc vø·d-vøzä.

zăpříc verb. perf. anspannen, vorspannen. — Vø·n-mjø·ul dvjä-kùøbälä zapřäglë.

přícěsk -kü *L.* přicãskü [*Oslz.*] -cã·skü [*Wslz.*] *masc.* Druck.

přičínk -kü *masc.* Beitrag. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přičínk s. přičínk. *St.*

přidãtk -kü *masc.* Zugabe.

přidatkùøvî -vã -vë *adj.* die Zugabe betreffend.

přidekă -hî *I.* přidëkõu *Pl. G.* -dëjk *fem.* Deckel.

přidrùøžnî -nã -në *adj.* am Wege gelegen.

přîxõud -ødü *Pl. G.* přîxùødõu *masc.* 1. Ankunft; 2. Ein-kommen.

přîxùødñî -nã -në *adj.* angekommen, fremd.

přîxùødñică -cã *fem.* die Zugewanderte, Fremde.

přîxùødñîk -ikă *Pl. N.* -cã *masc.* der Zugewanderte, Fremde.

přîjõzd -azdä *Pl. G.* přîjãzdõu *masc.* Ankunft zu Wagen.

přiklādā -dā *A.* přiklada *Pl. G.* -klāḡd [*Kl. II. St. Wslz.*]
-klāḡd [*Vi.*] *fem.* Zulage.

přiklāḡtkā *s.* přiklāḡtkā. *Vi.*

přiklāḡtkā -hī *A.* přiklōtkā *fem.* Zulage. *Kl. H. St. Wslz.*

přiklōd -adū *Pl. G.* přiklādōu *masc.* Beispiel.

přikōz -azū *L.* přikāzu *masc.* Befehl.

přilēfk -kū *masc.* das Zugiessen, die Zugabe bei Getränken. *H. Vi. St. Wslz.*

přilēḡfk *s.* přilēfk. *Kl.*

přilēv -evū *Pl. G.* přilēvōu *masc.* das Zugiessen, die Zugabe bei Flüssigkeiten. *H. Vi. St. Wslz.*

přilēw *s.* přilēv. *Kl.*

přilōḡpk *s.* přilōḡpk. *H. Vi. St. Wslz.*

přilōḡpk -kū *masc.* Bruchstück. *Kl.*

přimjārka -hī *A.* přimjōrka [*Kl. II. Vi. Wslz.*] přimjōrka
[*St.*] *fem.* die Zugabe bei Gemessenem.

přimjējška -hī *A.* přimjēška [*Kl. H. Vi. Wslz.*] přimjēška
[*St.*] *fem.* Mischung.

přimjōr -arū *Pl. G.* přimjārōu *masc.* die Zugebe beim Messen.

přimnōḡšk -kū *masc.* Vermehrung, Zuwachs.

přimōḡfka -hī *A.* přimōḡfka [*Vi. Wslz.*] přimōḡfka [*St.*]
fem. Stichelrede. *Vi. St. Wslz.*

přimōḡḡfka *s.* přimōḡfka. *Kl. II.*

přimūḡrē -rā *ntr.* Seeküste.

přimūḡrhī -kā -hē *adj.* am Meer gelegen.

přināka -hī *A.* přināka [*Kl. II. Vi. Wslz.*] přināka [*St.*] *fem.*
Zwang.

přinūḡsk -kū *masc.* Beitrag.

připāḡtk *s.* připāḡtk. *Vi.*

připāḡtkā *s.* připāḡtkā. *Vi.*

připāḡtk -kū *masc.* Zufall. *Kl. II. St. Wslz.*

připāḡtkā *adv.* zufällig. *Kl. II. St. Wslz.*

připjīs -isū *L.* připjīsū [*Oslz.*] -pjī'sū [*Wslz.*] *masc.* der schrift-
liche Zusatz, Nachschrift.

přîpliv -ävü *Pl. G.* připlāvou [*Oslz.*] -plā·vōu [*Wslz.*] *masc.*

1. das Hinzuströmen, Herbeikommen; 2. Flut.

připò·uñä -ñä *ntr.* 1. die Zeit kurz nach Mittag; 2. die Mittags-
pause, Mittagsruhe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

připò·uñä *s.* připò·uñä. *St.*

připrāvā -vā *A.* přîprava *Pl. G.* -prò·u *fem.* die Zubereitung.

přîpřîg -ägü *Pl. G.* přîpřägou [*Oslz.*] -prā·gōu [*Wslz.*] *masc.*
Vorspann.

přîróupk -kü *masc.* Nebenverdienst.

přîrødā -dā *I.* přîrødōu *Pl. G.* -rōud *fem.* die angeborene Natur.

přîrøst -tū *Pl. G.* přîrøstōu *masc.* Zuwachs.

přîrøstk -kü *masc.* Auswuchs.

přîřēt -ätü *Pl. G.* přîřätōu [*Oslz.*] -řā·tōu [*Wslz.*] *masc.* das
Hinzugeworfene, die Zugabe.

přîsāgā -hī *A.* přîsāga *Pl. G.* -sīg *fem.* Eid. *Oslz.*

přîsāžnī -nā *masc.* Geschworener, Dorfschöffe. *Oslz.*

přîsā·gā *s.* přîsāga. *Wslz.*

přîsā·žnī *s.* přîsāžnī. *Wslz.*

přîskøk -kü *Pl. G.* přîskøkōu *masc.* das Herbeispringen.

přîslāgā -hī *A.* přîslāga *Pl. G.* -slüg *fem.* Gefälligkeit, Dienst.
Oslz.

přîslāgā -hī *I.* přîslāgōu [*Oslz.*] -slā·gōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -slüg
fem. Gefälligkeit, Dienst.

přîslā·gā *s.* přîslāga. *Wslz.*

přîslù·vjē -vjā *Pl. N.* -vā *G.* -slōu *ntr.* Sprichwort.

přîsòd -adū *Pl. G.* přîsādōu *masc.* Zusatz.

přîstāvā -vā *A.* přîstava *Pl. G.* -stò·u *fem.* Begleitung.

přîstānk -kü *masc.* Anhaltspunkt.

přîstap -pū *Pl. G.* přîstāpōu *masc.* Zutritt, Zugang.

přîstōun -anā *L.* přîstāñī *Pl. G.* -ñī, -stōun [*H. Vi. Wslz.*]
-stōun [*Kl. St.*] *fem.* Anlegeplatz.

přîtī -tā -tē *adj.* steil.

přîto *adv.* steil.

přîto·sc -cā *L.* přîto·scī *fem.* die Steilheit.

přiváγǎ s. přiváγa. *Vi.*

přivǎγǎ -jǐ *I.* přiváγou [*Kl. II. St. Wslz.*] -váγou [*Vi.*]
fem. das Mehrgewicht, die Zugabe beim Wägen.

přiváγǎ -jǐ *A.* přivǎγa *fem.* das Mehrgewicht, die Zugabe beim Wägen.

přivjārǎ -rǎ *A.* přivjara *Pl. G.* -vjār *fem.* Aberglaube.

přivoud -dǔ *Pl. G.* přivoudou *masc.* die Führung.

přivouz -ozǔ *L.* přivoudǔ *masc.* die Zufuhr.

přiziemnǐ -nǎ -ně *adj.* an der Erde befindlich. *Kl. H. Vi.*

přiziemnǐ s. přiziemnǐ. *St.*

přizimnǐ s. přiziemnǐ. *Wslz.*

přoud *adv.* voran, früher, zuerst.

přoudǎ *adv.* voran, vorn.

přoudnǐ -nǎ -ně *adj.* der vordere, vorderste.

přoudhǔvńík -ikǎ *Pl. N.* -cǎ *masc.* Vordermann.

přouse s. jouse. *H. Vi. St. Wslz.*

přoutk *adv.* vorn.

přoutk *prp. c. G.* vorn in, an der Spitze. — Krěstkò·ic Márcin
 běl přoutk fšiez.

přoutk -kǎ *Pl. N.* -kovjǎ *masc.* 1. Vorfahr; 2. Vorderteil.

přoutkǎ s. přoutka. *H. Vi. St. Wslz.*

přoutkǎc *Prs.* přoutkǔja *Prt.* přoutkǔ·ul *verb. imperf.* voran-
 gehen.

přoutkǔvǎc *Prt.* přoutkǔvǔ·ul s. přoutkǎc. *Kl. Vi.*

přoutkǔvǐ -vǎ -vǐ *adj.* der vordere.

přouse s. jouse. *Kl.*

přoutkǎ -hǐ *fem.* Spinnerin. *Kl.*

přetní -nǎǔ -ně *adj.* widerspenstig.

přetovní -nǎǔ -ně *adj.* widerspenstig. *H. Vi. St. Wslz.*

přetovní s. přetovní. *Kl.*

přetnosc -cǎ *L.* přetnǔsci *fem.* die Widerspenstigkeit.

přetná *adv.* widerspenstig.

přetovnesc -cǎ *L.* přetovnǔsci *fem.* die Widerspenstigkeit.
H. Vi. St. Wslz.

přùotovná *adv.* widerspenstig. *II. Vi. St. Wslz.*

přùotownosc *s.* přùotownosc. *Kl.*

přùotowná *s.* přùotovná. *Kl.*

psālmā -mā *fem.* Psalm. *Kl. H. St. Wslz.*

psālmùvī -vā -vè *adj.* die Psalmen betreffend.

psāok *s.* psāuk. *Vi.*

psālmā *Pl. G.* psālm *s.* psālma. *Vi.*

psāc *Prs.* psāja -jěš *Prt.* psōul psālā *Imp.* psū *Part. Prt.* psātī
Vbsbst. psācē *verb. imperf.* verderben (*tr.*); psāc sā verderben
(*intr.*). *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'psēc *Prs.* -'psāja -psājěš *Prt.* -'psōul
-'psālā):

nāpsēc *verb. perf.* viel verderben.

pùəpsēc *verb. perf.* verderben, verschlimmern; pùəpsēc sā
sich verschlimmern, verderben.

siepsēc *verb. perf.* gänzlich verderben.

psāščo -čā *ntr.* grosser plumper Hund. *Oslz.*

psāc *Prs.* psāja *Prt.* psōul psālā *Part. Prt.* psātī *Vbsbst.* psācē
s. psāc. *Wslz.*

psāščo *Pl. G.* psāšc *s.* psāščo. *Wslz.*

psāuk -kā *masc.* grosser Hund. *Kl. H. St. Wslz.*

psā psācā [*Oslz.*] psācā [*Wslz.*] *Pl. N.* psātā *ntr.* junger Hund.

psī psāu psē *adj.* den Hund betreffend; psē knōupā eine Art Kletten;
psā-krā Hundebhut (Schimpfwort).

psōutěčko *s.* psōutečko. *H. Vi. St. Wslz.*

psōunkā -hī *fem.* eine Art Spätpflaumen. *H. Vi. Wslz.*

psōutko *s.* psōutko. *H. Vi. St. Wslz.*

psōutūško *s.* psōutūško. *H. Vi. St. Wslz.*

psōutěčko -kā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

psōunkā *s.* psōunka. *Kl. St.*

psōutko -kā *Pl. N.* psātkā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

psōutūško -kā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

psotlāvī -vā -vè *adj.* mutwillig. *Oslz.*

psotlā·vī *s.* psotlāvī. *Wslz.*

pstrí -ráu -ré *adj.* bunt.

Kompositum:

bjáuləpstrí weissbunt, rot mit weissen oder weiss mit roten Flecken.

pstrùə *adv.* bunt.

pstrùəχ -χă *masc.* buntgestreifter, weiss- oder rotbunter Ochse, Stier.

pstrùəsc -că *fem.* die Buntheit.

pstrùəškă -hî *fem.* bunte Kuh.

pstrăulcă s. pströulka. *GGa.*

pstrě *adv. comp.* zu pstrùə.

pstrěšî -šă -šé *adj. comp.* zu pstrí.

pstrěulcă -hî *fem.* Libelle. *Oslz. KGa. IV.*

psùəcēc *Prs.* psùəcā -cîš *Prt.* psùəcəl psocālă *verb. imperf.* einen Streich spielen.—Tă-zîcā cālă psùəcēc tēmū-škōlnēmū.

Komposita (Inf. -psùəcēc Prs. -'psocā -psùəcîš Prt. -'psə-cəl):

napsùəcēc *verb. perf.* viele Streiche spielen.

pəpsùəcēc *verb. perf.* einen Streich spielen.

psùətä -tä *I.* psotōy *fem.* Schabernack, Streich, Possen.

psùətlävjä *adv.* mutwillig.

psùətlävosc -că *I.* psətlävùəscî *fem.* das mutwillige Wesen.

psùətnică -că *fem.* mutwillige Frau.

psùətnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* mutwilliger Mensch.

pšăcă -că *Pl. G. -cî fem.* Eintagsfliege. *Oslz.*

pšăcă s. pšăca. *Wslz.*

pščōulčică -că *fem.* Bienchen.

pščōulčičkā -hî *fem.* Bienchen.

pščolārtyə -vă *ntr.* 1. die Bienenzüchter, Imker; 2. die Imkerei.

pščolārhi -kā -hē *adj.* den Imker betreffend.

pščolōutēcə s. pščolōutečko. *H. Vi. St. Wslz.*

pščolōutúško s. pšcolōutúško. *H. Vi. St. Wslz.*

pščolōutečko -kā *ntr.* Bienchen. *Kl.*

pšolōutúško -kā *ntr.* Bienchen. *Kl.*

pščolùəvī -vā -vè *adj.* die Bienen betreffend.

pščùəlä -lä *I.* pščolōu *Pl. G.* pščōul *fem.* Biene.

pščùəla -äcä *Pl. N.* pščolātā *ntr.* Bienchen.

pščùəlēčkā -hī *fem.* Bienchen.

pščùəlörkā -hī *I.* pščolārkōu, -lārkōu *fem.* Bienenzüchterin, Imkerin.

pščùəlōř -ařā, -āřā *I.* pščolāřu *masc.* Bienenzüchter, Imker.

pščùəlōutkə s. pščùəlōutko. *H. Vi. St. Wslz.*

pščùəlōutkə -kā *Pl. N.* pščolātka *ntr.* Bienchen. *Kl.*

pšēincā -cā *fem.* Weizen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pšēincīščə -čā *Pl. N.* pšēncīščā [*Oslz.*] -čīščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* Weizenfeld, Weizenstoppel. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pšēincīznā -nā *fem.* Weizenstroh. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pšēincnī -nā -nè *adj.* den Weizen betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pšēincnīščə -čā *Pl. N.* pšēncnīščā [*Oslz.*] -nīščā [*Wslz.*] *G.* -nīšč [*Oslz.*] -nīšč [*Wslz.*] *ntr.* Weizenfeld, Weizenstoppel. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pšēincā s. pšēinca. *St.*

pšēincīznā s. pšēincīzna. *St.*

pšēincnī s. pšēincnī. *St.*

pšēincnīščə s. pšēincnīščə. *St.*

pšēncəvjīčē -čā *ntr.* Weizenstroh. *Oslz.*

pšēncəvjīčē s. pšēncəvjīčē. *Wslz.*

pū- s. po-. *Vi.*

pucāc *Prz.* pūcūja [*Oslz.*] pūcūja [*Wslz.*] pucūjěš *Prt.* pucō·ul *verb. imperf.* rasieren; pucāc sa sich rasieren.

*Komposita (Inf. -pucāc Prz. -'pucūja Prt. -pucō·ul Imp. -pūcō·u [*Oslz.*] -pūcō·u [*Wslz.*]):*

pəpucāc *verb. perf.* nach einander rasieren.

vāpucāc *verb. perf.* 1. ausrasieren, eine Fläche herausrasieren; 2. fertig rasieren; vāpucāc sa sich fertig rasieren. — Mōi-tātk-sā vāpucō·ul tā-vlūəsā nā-brəzā.

vəpucāc *verb. perf.* rasieren.

votpucāc *verb. perf.* abrasieren.

vapucāc *verb. perf.* wegrasieren, glatt rasieren. — Tën-

χlùəp-mū vupucō·ul fšāthē vlùəsä nā-glovjā.

pucārčīk -ikā *masc.* Gehülfe, Lehrling des Barbiers.

pūcārĕk -ākā *masc.* Gehülfe, Lehrling des Barbiers.

pucārōu -řəvī -vā -vè *adj. poss.* dem Barbier gehörig.

pucārťvə -vā *ntr.* 1. die Barbier; 2. das Barbiergewerbe.

pucārĥī -kā -hē *adj.* den Barbier betreffend.

pūcōrk -kā *masc.* Gehülfe, Lehrling des Barbiers. *Oslz.*

pūcōrkā -hī *I. pucārkoū, -cārkoū fem.* die Frau des Barbiers.

Oslz.

pūcōř -ařā, -āřā *L. pucārū Pl. I. -řmī masc.* Barbier. *Oslz.*

pucūəvāc *Prt. pucūəvə·ul s. pucāc. Kl. Vi.*

*pūχāc *verb. iter. zu pūχnōuc.*

Komposita (Inf. -pūχāc Prs. -'puχā -pūχōš Pvt. -'puχə·ul):

napūχāc *verb. imperf.* anschwellen.

rəspūχāc *verb. imperf.* sa stark anschwellen.

vəpūχāc *verb. imperf.* anschwellen, anschwellen.

zapūχāc *verb. imperf.* 1. anschwellen; 2. verschwellen.

pūχlānā -nā *I. puχlānōu [Kl. H. Vi.] -lānōu [St.] Pl. G. -līn*

[Kl. H. Vi.] -līn [St.] fem. Anschwellung, Geschwulst. *Oslz.*

pūχnōuc *s. pūχnōuc. H. Vi. St.*

pūχnōuc *Prs. pūχnā -nēš Pvt. pūχnōun a. puχnā b. pūχlā*

Part. Pvt. pūχlī verb. imperf. anschwellen. *Kl.*

Komposita (Inf. -pūχnōuc Prs. -'puχnā -pūχnēš Pvt. -'puχ
-'puχlā):

napūχnōuc *verb. perf.* anschwellen.

rəspūχnōuc *verb. perf.* sa stark anschwellen.

spūχnōuc *verb. perf.* anschwellen.

vəpūχnōuc *verb. perf.* anschwellen, anschwellen.

zapūχnōuc *verb. perf.* 1. anschwellen; 2. verschwellen.—

A-tēj-mū to-vūəke zāpuχlo.

pūjā -jā *Pl. G. pūj fem.* Backe, Wange. *Oslz.*

*pujātī -tā -tē *adj.*

Komposita:

blādøpujātī bleichwangig.

cīenkøpujātī dünnwangig.

čīěrvjønøpujātī rotwangig.

grábøpujātī dickbackig, pausbackig.

pukāc *Prs.* pūkūjā [*Oslz.*] pū·kūjā [*Wslz.*] pukûjěš *Prt.* pukō·ul *verb. imperf.* das Getreide nachdreschen.puklātī -tā -tē *adj.* buckelig.puklāvī -vā -vē *adj.* buckelig. *Oslz.*puklā·vī *s.* puklāvī. *Wslz.*puklovātī -tā -tē *adj.* buckelig.puklûøvī -vā -vē *adj.* den Buckel betreffend.pukûøvāc *Prt.* pukûøvo·ul *s.* pukāc. *Kl. Vi.*pūlvruøvī -rā -vē *adj.* das Pulver betreffend.pūnt pū·ntā *Pl. G.* pūntōū *I. -tī L. -cěχ masc.* Pfund.pūntûøvī -vā -vē *adj.* ein Pfund schwer.*Komposita:*

dvazīescāpūntûøvī zwanzigpfündig.

dvāpūntûøvī zweipfündig.

zīescīncpūntûøvī zehnpfündig.

pōūlpūntûøvī ein halbes Pfund schwer.

šīescpūntûøvī sechspfündig.

trāpūntûøvī dreipfündig.

pūnk pū·nkū *L.* pūnkū *masc.* Furz.pūnkāc *Prs.* pū·nkūjā pūnkûjěš *Prt.* pūnkō·ul *verb. imperf.*
Winde lassen, furzen.pūnkt pū·nktū *Pl. G.* pūnktōū *masc.* Punkt.pūnkûøvāc *Prt.* pūnkûøvo·ul *s.* pūnkāc. *Kl. Vi.*

pûø *prp. c. A., D. und. L. I.* pûø *c. A.* bezeichnet a. den Gegenstand, hinter dem her etwas geschieht; b. den Punkt, bis zu dem sich die Verbalhandlung erstreckt; c. in Verbindung mit Verben der Bewegung den Gegenstand, zu dessen Erreichung die Bewegung geschieht; d. in Verbindung mit Kardinalzahlwörtern hat es distributive Bedeutung. II. pûø *c. D.* bezeichnet a. den Gegenstand, auf dessen

Oberfläche, in dessen Umkreis oder läng dessen eine Bewegung vor sich geht (selten, meist wird die Konstruktion IIIa. gebraucht); b. die Gemässheit, den Gegenstand, gemäss dessen oder nach dessen Weise etwas geschieht; c. in Verbindung mit *stùø* und *tāsine* hat es distributive Bedeutung; d. in Verbindung mit Ordinalzahlwörtern giebt es bei Aufzählungen die einzelnen Punkte an. III. *pùø c. L.* bezeichnet a. den Gegenstand, auf dessen Oberfläche, in dessen Umkreis oder längs dessen die Verbalhandlung vor sich geht; b. den Zeitpunkt, nach dem die Verbalhandlung eintritt; c. in Verbindung mit Ordinalzahlwörtern bei Aufzählungen die einzelnen Punkte. — Unbetont geht *pùø* in *pø* über, in *Vi.* geht vor l + Konsonant *pùø* in *pù*, *pø* in *pü* über, in *St.* wird *pùø* vor Nasalen zu *pùø*, im *Wslz.* kann für *pùø* und *pø* vor Nasalen *pù* und *pü* eintreten; für *pùø c. A.* tritt vor einsilbigen Pronominalformen *põu [Kl.] põu [H. Vi. St. Wslz.]* ein. — *Jā-pûda põu-ca. Vøn-stùøjõ·ul pø-kolānā vē-vøžā. Nā-šlā pùø-voda. Tī-sāldāucā mašērālī pùø-štērēχ. Vøn-χùøžī pùø-lasū. Nā-to-čīnī pùø-mēmū (pùø-mēmū St. pū·mēmū Wslz.). Tī-sāldāucā stùøjelī pùø-stū v-grāpjā. Pø-drābēmū (pø-drābīm) tā-ñīmōš klīc. Mā-bālī pø-drùøgāχ do-Smè·uzīn. Jāu-jā-bjēl po-puklū. Na-bjegā pùø-vjetrā. Pø-robùøcā dùøbrē votpøčīcē. Pø-vāši smjīercī jā-vāvadrūjā.*

pùø- s. *pø-*.

pùøbēt -ātū Pl. G. pøbātōu [Oslz.] -bā·tōu [Wslz.] masc.

Aufenthalt.

pùøbjég -egū L. pobjiegū masc. das Hinlaufen, der Streifzug.

pùøbjitkā -hī I. pobjítkōu fem. Schlag.

pùøbõužnøsc -cā L. pøbõužnùøscī fem. die Andacht, Frömmigkeit.

pùøbõužná adv. andächtig, fromm.

pùøbožnøsc -cā L. pobožnùøscī fem. die Andacht, Frömmigkeit.

pùøbožná adv. andächtig, fromm.

pùøbratěrkū adv. brüderlich.

pùøcāχū adv. im Stillen.

pùøceχă -χī *I.* pøciøχōu *fem.* Trost.

pùøcemkù *adv.* im Finstern. *Oslz.*

pùøcěsk -kù *L.* pøcãskù [*Oslz.*] -cã·skù [*Wslz.*] *masc.* Druck.

pùøcešăcělķă -hī *I.* pøcešăciēlkōu *fem.* Trösterin. *Kl. H. St. Wslz.*

pùøcešăcél -elă *L.* pøcešăciēlū *masc.* Tröster.

pùøcešăcīlķă *I.* pøcešăci·lkōu *Pl. G.* -cīlķ s. pùøcešă-celka. *Vi.*

pùøcešnø *adv.* 1. tröstlich; 2. lustig, erheiternd.

pùøcěsărkù *adv.* kaiserlich, nach der Art eines Kaisers.

pùøcězărkù s. pùøcěsărkù.

pùøcīmķù s. pùøcemķù. *Wslz.*

pùøciġ -ăġù *L.* pøcăġù [*Oslz.*] -că·ġù [*Wslz.*] *masc.* die Anziehung, der Zug.

pùøčesnøsc -că *L.* pøčesnūøscī *fem.* Verehrung, Ehrerbietung.

pùøčesňă *adv.* ehrenvoll.

*pùøčic *verb.*

Komposita (Inf. -'pøčic Prs. -'pøčnă -pùøčněš Prt. -'pøčōu -'pøčă Part. Prt. -pøčăti Vbsbst. -pøčicē [Oslz.] -pøčicē [Wslz.]):

spùøčic *verb. perf.* ruhen, sich erholen; spùøčic să sich erholen.

văpøčic *verb. perf.* ausruhen; văpøčic să ausruhen.

vè·tpøčic *verb. perf.* ausruhen; vè·tpøčic să ausruhen.

pùødăvōř -ařă *L.* pødăvăřū *Pl. I.* -řmī *masc.* der Mann, welcher beim Be- und Entladen des Erntewagens die Garben zureicht.

pùødøbňă *adv.* ähnlich.

pùødrōupcă *adv.* langsam, mit kleinen Schritten.

pùødrüg -ăġù *L.* pødrăġù [*Oslz.*] -dră·ġù [*Wslz.*] *masc.* Miete, Mietszins.

pùøžél -lū *L.* pøžēlū *masc.* Teilung.

pùøfjiglăřķù *adv.* scherzhaft, spasshaft.

pùøfšédňă *adv.* alltäglich, immer.

pűøftōrkùøvé -vēχ *ntr. pl.* Schulkinder des zweiten Jahrgangs.

pùəftórňä *adv.* abermals, wiederholt.

pùəgană -nä *I.* pəgānòu *Pl. G.* -gõun [*H. Vi. Wslz.*] -gõun [*Kl. St.*] *fem.* Tadel.

pùəglòud s. pùəglòud. *H. Vi. St. Wslz.*

pùəglòud -adü *Pl. G.* pəglādòu *masc.* Blick. *Kl.*

pùəgnòj -əju *L.* pəgnùəju *masc.* Dung.

pùəgòun -ană, -òună *Pl. N.* -ňä *G.* pəgõun [*H. Vi. Wslz.*] -gõun [*Kl. St.*], -gānòu *I.* -nmī *masc.* Verworfener, Taugenichts.

pùəgòunkă -hī *I.* pəgõunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -gõunkòu [*Kl. St.*], -gānkòu *fem.* Verworfene.

pùəgòunóč -áčä *L.* pəgòunāučü [*Kl. H. St. Wslz.*] -háqčü [*Vi.*] *masc.* Treiber.

pùəgòunóčkă -hī *I.* pəgòunāučkòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -háqčkòu [*Vi.*] *fem.* Treiberin.

pùəgòunók -ākă *L.* pəgòunāukü [*Kl. H. St. Wslz.*] -háqkü [*Vi.*] *Pl. N.* -că *masc.* Treiber.

pùəgədă -dă *I.* pəgùədòu *Pl. G.* -gõud *fem.* Wetter.

pùəgədno *adv.* heiter, schön.

pùəgréb -ebü *Pl. G.* pəgrēb, -grēbòu *masc.* Begräbnis.

pùəχlapnosc -că *L.* pəχlapnùəscī *fem.* die Habsucht, der Geiz.

pùəχlapná *adv.* habsüchtig, geizig.

pùəχóud -ədü *Pl. G.* pəχùədòu *masc.* Gang.

pùəχəvòr -ară, -ără *L.* pəχəvârü *masc.* Totengräber.

pùəχvatnosc -că *L.* pəχvatnùəscī *fem.* die Gewandtheit, Behendigkeit.

pùəχvatná *adv.* gewandt, behende.

pùəχvòt -atü *Pl. G.* pəχvâtòu *masc.* Fang.

pùəjic *Prs.* pùəja -jīš *Prt.* pùəjél pəjīlä *verb. imperf.* 1. tränken;

*2. zusammenfügen. — Jáu-mušă pùəjic tä-celătä.

Komposita (Inf. -pùəjic Prs. -'pəja -pùəjīš Prt. -'pəjél):

fpùəjic *verb. perf.* einflößen. — Vən-fpùəjél tēmü-
χorēmü gùəre·ulhī.

napùəjic *verb. perf.* tränken, mit Getränk sättigen; napùəjic
să genug trinken, sich betrinken. — Năpəjī tä-krùəvă!

přäpùøjic *verb. perf.* anfügen, anstücken. — Dűø-tè-bālhi
mä-műšimä přäpùøjic pòul-lùøkcä.

spùøjic *verb. perf.* 1. betrunken machen; 2. zusammen-
fügen. — Tø-ñebőüzä dùøbrä, gä-tä-spùøjış dananőu
dējskə z-dabùøvöu.

vøpùøjic *verb. perf.* trunken machen, berauschen; vøpùøjic
sə sich betrinken.

vupùøjic *verb. perf.* trunken machen, berauschen; vupùøjic
sə sich betrinken.

pùøjòχ -āχä *L.* pøjāuχü [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáøχü [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáøχü [*Vi.*] *masc.* Hahn.

pùøjòzd -azdū *Pl. G.* pojāzdōu *masc.* Fahrt, Reise.

pùøklådörkä -hī *I.* pøklådärkōu, -därkōu *fem.* die Frau, welche
die Garben auf dem Erntewagen und in der Scheune zurecht legt.

pùøklådör -arä *L.* pøklådärū *Pl. I.* -rmī *masc.* der Mann, wel-
cher die Garben auf dem Erntewagen und in der Scheune zurecht
legt.

pùøklöd -adū *Pl. G.* poklādōu *masc.* Lage, Schicht.

pùøklōun -ønū [*Oslz.*] -ünū [*Wslz.*] *Pl. G.* pøklūønōu [*Kl. H. Vi.*] -klūønōu [*St.*] -klū·nōu [*Wslz.*] *masc.* Verbeugung.

pùøkōj -øjū *L.* pokūøjū *masc.* Frieden, Ruhe; dāc pùøkōj
kūømū jemanden in Ruhe lassen; dāc sə nā-pøkōj sich zufrieden
geben, beruhigen.

pùøkörnēχñä *adv.* sehr demütig, gehorsam.

pùøkörnā *adv.* demütig, gehorsam, zufrieden, ruhig.

pùøkóz -azū *L.* pøkāzū *masc.* Beweis.

pùøkrävā -vā *I.* pøkrāvōu [*Oslz.*] -krä·vōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -krív
[*H. Vi. St. Wslz.*] -krív [*Kl.*] *fem.* Decke.

pùøkrätñik -ikā *L.* pøkrätñikū [*Oslz.*] -ñi·kū [*Wslz.*] *masc.*
Schafgarbe (*Achillea millefolium*).

pùøkrevnøsc -cä *L.* pøkrevnūøsci *fem.* die Verwandtschaft, das
Verwandtsein. *II. Vi. St. Wslz.*

pùøkrewnøsc *s.* pùøkrevnøsc. *Kl.*

pùøkróutkū *adv.* in der Nähe.

- pùəkrələjskū *adv.* königlich, nach Art eines Königs.
 pùəkrěscājanskū *adv.* christlich, nach Christenweise.
 pùəkusäcělkä -hī *I.* pəkusäciělkōu *fem.* Versucherin. *Kl. H. St. Wslz.*
 pùəkusäcěl -elä *L.* pəkusäciělū *masc.* Versucher.
 pùəkusäcīlkä *I.* pəkusäci·lkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* pùəkusä-celka. *Vi.*
 pùəkutä -tā *I.* pəkūtōu [*Oslz.*] -kū·tōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -kūt [*Oslz.*] -kūt [*Wslz.*] *fem.* Busse.
 pùəlä *prp. c. G.* neben, bei. — Tùə-jä pùəlä mēχ-χīč.
 pùəlä -lä *L.* pəlū *Pl. G.* pōul *ntr.* Feld.
 pùəlēckū *adv.* menschlich, nach Menschenweise.
 pùəlkä -hī *fem.* schwarze Waldameise. *Kl. H. St. Wslz.*
 pùəlöχ -āχä *Pl. N.* 1. 3. -χī 2. -šä *G.* pəläuχ [*Kl. H. St. Wslz.*] -láuχ [*Vi.*] *masc.* 1. schwarze Waldameise; 2. Herumtreiber, Vagabond; 3. grosser Nagel.
 pùəlöu -ovū *Pl. G.* pəlūəvōu *masc.* Fang.
 pùəlöuv *s.* pùəlöu. *Vi. St. Wslz.*
 pùəlöuw *s.* pùəlöu. *Kl. H.*
 pùəle *s.* pùəlä *ntr.*
 pùəle·ic -cā *L.* pəlè·ici *fem.* die Hälfte.
 pùəmacěrkū *adv.* mütterlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmaceřīnskū *adv.* mütterlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmagóč -āčä *L.* pəmagāučū [*Kl. H. Wslz.*] -gāuōčū [*Vi.*] *masc.* Helfer. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmagóčkä -hī *I.* pəmagāučkōu [*Kl. H. Wslz.*] -gāuōčkōu [*Vi.*] *fem.* Helferin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmalū *adv.* langsam, allmählich, nach und nach. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmärk -kū *L.* pəmärkū *masc.* Dunkelheit. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmāgōrkä -hī *I.* pəmāgārkōu, -gārkōu *fem.* Helferin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 pùəmāgōř -ařä *L.* pəmāgāřū *masc.* Helfer. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pùəməslä pəmäsəl [Oslz.] -mä'səl [Wslz.] *fem. pl.* Gedanke.
Kl. H. Vi. Wslz.

pùəməmə *adv.* nach meiner Weise. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmivóčkä -hī I. pəmiváučkōu [Kl. H. Wslz.] -váočkōu
[Vi.] *fem.* Wäscherin. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmivók -ākä L. pəmiváukū [Kl. H. Wslz.] -váokū [Vi.]
Pl. N. -cä *masc.* Wäscher. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmnōuc s. pùəmnōuc. H. Vi.

pùəmnōuc *Fut.* pùəmnā -nēš *Prt.* pùəmnōun pəmnā *verb.*
perf. 1. nachdenken, nachsinnen; 2. gedenken, sich erinnern. —
Tùə jā-pùəmnā dlêgə. Kl.

Komposita (Inf. -pùəmnōuc Prs. -'pomnā -pùəmnēš Prt.
-'pəmnōun):

přepùəmnōuc *verb. perf.* vergessen.

zapùəmnōuc *verb. perf.* vergessen. — Tùə jā-zāpəmnōun
čīstə.

pùəmörz -ärzä L. pomärzū *masc.* Nachwinter. Kl. H. Vi.
Wslz.

pùəməc -cä *fem.* Hülfe. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəməcnə *adv.* 1. behülflich, hülfreich; 2. stärkend, nahrhaft. Kl.
H. Vi. Wslz.

pùəməcnicä -cä L. pomocnīci [Oslz.] -nī'ci [Wslz.] Pl. G.
-nīc [Oslz.] -nīc [Wslz.] *fem.* Gehülfin. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəməcñīk -ikä L. pəməcñīkū [Oslz.] -nī'kū [Wslz.]
Pl. N. -cä *masc.* Gehülfe. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəməgä -hī I. pəmùəgōu Pl. G. -mōug *fem.* Hülle. Kl. H.
Vi. Wslz.

pùəməvā -vā I. pəmùəvōu Pl. G. -mōuv [Vi. Wslz.] -mōuw
[Kl. H.] *fem.* Verleumdung. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmrěk -ākū *masc.* das Gebrumm. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmrōuz -əzä L. pəmrùəzū *masc.* Nachwinter. Kl. H. Vi.
Wslz.

pùəmstā -tä *fem.* Rache. Kl. H. Vi. Wslz.

pùəmutnə *adv.* trübe, nasskalt. Kl. H. Vi. Wslz.

pùənară -ră *I. pənāròu Pl. G. -năr fem. Engerling. Kl. H. Vi. Wslz.*

pùənór -eră *Pl. G. pənùəróu masc. Engerling. Kl. H. Vi. Wslz.*

pùənovă -vă *I. pənùəvòu Pl. G. -nóu, -nóuv [Vi. Wslz.] -nóuw [Kl. H.] fem. die Auffrischung, Erneuerung. Kl. H. Vi. Wslz.*

pùəńic s. jíc. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pùəpanskú *adv. herrschaftlich.*

pùəpără *adv. paarweise.*

pùəpjòul -elú *L. -pjelă, popjùelú masc. Asche.*

pùəplòunkă -hî *fem. Fieber.*

pùəpləu -avú *Pl. G. pəplāvòu masc. feuchte Wiese.*

pùəpórɣ -ɣú *L. popărɣú masc. frischer, krümeliger Schnee.*

pùəprərœckú *adv. prophetisch.*

pùəprəstú *adv. grade, geradezu.*

pùəprèkă *adv. quer.*

pùəradă -dă *I. pərādòu Pl. G. -răud [Kl. H. St. Wslz.] -ráod [Vi.] fem. Rat.*

pùərač -čă *L. pərăčî fem. Geländer.*

pùərc *Prs. pùəra, -řă -řěš Prt. pör pùərlă Imp. pùəřă pə-řăcă Part. Prt. pùərtî Vbsbst. pùərcè verb. imperf. trennen. auftrennen.*

Komposita (Inf. -'pərc Prs. -'pəra, -řă -pùəřěs Prt. -'pör -'pərlă Imp. -'pořă):

năpərc *verb. perf. ein wenig auftrennen.*

přiəpərc *verb. perf. auftrennen.*

pùəpərc *verb. perf. nach einander auftrennen.*

rùəspərc *verb. perf. zertrennen, auftrennen.*

văpərc *verb. perf. heraustrennen.*

vètpərc *verb. perf. abtrennen.*

vùəpərc *verb. perf. rings herum abtrennen.*

vūpərc *verb. perf. auftrennen.*

pùəróub s. pùəróub. *H. Vi. St. Wslz.*

pùoròud -edù *Pl. G. pørùodòu masc.* Geburt, Frucht.
 pùoròub -abù *Pl. G. pørābòu masc.* Hau im Holz. *Kl.*
 pùorṭhī -ṭk *fem. pl.* die früher gebräuchlichen Kniehosen.
 pùoròudnosc s. pùoròudnosc. *H. Vi. St. Wslz.*
 pùoròudnosc -cā *L. pøròudnùescī fem.* die Ordnungsliebe. *Kl.*
 pùorūtā -tā *I. pørūtòu fem.* Scham.
 pùosadòrkā -hī *I. pèsadārkòu, -dārkòu fem.* Besitzerin.
 pùosadòr -ařā, -āřā *L. posadāru masc.* Besitzer.
 pùosāχā -χī *I. pèsāχòu [Oslz.] -sā·χòu [Wslz.] fem.* Dürre.
 pùosālòr -ařā, -āřā *L. pèsālāru masc.* Absender.
 pùescēc *Prs. pùescā pùesciš Prt. pùescèl pescālā verb. imperf.*
 fasten.

Komposita (Inf. -pùescēc Prs. -'pescā -pùesciš Prt. -'pescèl):

pèpùescēc *verb. perf.* eine Zeitlang fasten.
 pèpùescēc *verb. perf.* durchfasten, fastend verbringen.
 vāpescēc *verb. perf.* sa genügend gefastet haben.
 zapùescēc *verb. perf.* anfangen zu fasten.

pùescèl -elā *L. pescèlī Pl. G. -cèl fem.* das Bettzeug.
 pùesěl -slā *masc.* Gesandter.
 pùeskøk -kū *Pl. G. pèskùøkòu masc.* Sprung.
 pùeslāgā -hī *I. pèslāgòu [Oslz.] -slā·gòu [Wslz.] Pl. G. -slüg fem.* Dienst.
 pùeslāgòrkā -hī *I. pèslāgārkòu, -gārkòu fem.* Aufwärterin.
 pùeslāgòr -ařā, -āřā *L. pèslāgāru masc.* Aufwärter.
 pùeslādā *adv.* hinten.
 pùeslādā *prp. c. G. hinter.* — Jāu·šet pùeslādā brātā.
 pùeslěχ -āχū *masc.* Gehör.
 pùeslěšná *adv.* gehorsam.
 pùeslòd *adv.* hinten, hinterher.
 pùeslòunkā -hī *I. pèslòunkòu [H. Vi. Wslz.] -slòunkòu [Kl. St.] fem.* Botin.
 pùesmjěχ -χū *Pl. G. pèsmjêχòu masc.* Gelächter.
 pùesmürne *adv.* wolkig, bewölkt.

pùəsòd -adù *Pl. G. posãdòu masc.* das zum Dreschen hingestreute Korn.

pùəspjëg -egù *masc.* Eile.

pùəspjëχ -χù *masc.* Eile.

pùəspjëšnã *adv.* eilig.

pùəspòulnəsc -cã *L. pəspòulnùəsci fem.* die Gemeinschaft.

pùəspòulnúã *adv.* gemeinschaftlich.

pùəspəlã *adv.* zusammen.

pùəst -tù *Pl. G. pəstòu L. -cěχ masc.* 1. Posten, Wachtposten; 2. Amt.

pùəstã -tã *I. pəstòu fem.* 1. das Postwesen; 2. Postwagen; 3. Postamt.

pùəstatnəsc -cã *L. pəstatnùəsci fem.* die Tauglichkeit, Brauchbarkeit.

pùəstavã -vã *I. pəstāvòu s. postãva. Vi.*

pùəstavnəsc -cã *L. pəstavnùəsci fem.* die Ansehnlichkeit, das hübsche Aussehen. *H. Vi. St. Wslz.*

pùəstawnəsc *s. pùəstavnəsc. Kl.*

pùəstap -pù *Pl. G. pəstãpòu masc.* Fortschritt.

pùəstəlòk -ãkã *L. pəstəlãukù [Kl. H. St. Wslz.] -lãokù [Vi] masc.* dicker Stock, Knüppel.

pùəstrax -χù *Pl. G. pəstrãχòu masc.* Schreck.

pùəstròl *s. pùəstrəul. GGa.*

pùəstrəul -alù *L. pəstrãlù masc.* Schuss. *Oslz. KGa. W.*

pùəsvémù *adv.* nach eigener Weise.

pùəšãkù *adv.* schicklich, bescheiden.

pùəšept -tù *Pl. G. pəšeptòu masc.* Geflüster.

pùəšivòrkã -hĩ *I. pəšivãrkòu, -vãrkòu fem.* die Frau des Dachdeckers.

pùəšivòř -ařã *L. pəšivãřù masc.* Dachdecker.

pùət -tã *Pl. G. pətòu I. -tmĩ L. -cěχ masc.* Topf.

pùətěč -ãčã *L. pətãčĩ [Oslz.] -tãčĩ [Wslz.] Pl. G. -čĩ fem.* Stange zum Aufhängen der Netze.

pùətemù *adv.* demnach, demgemäss. *Oslz. KGa. W.*

- pùətim *adv.* nachher, danach.
 pùətimä *s.* pùətemü. *GGa.*
 pùətk -kä *masc.* kleiner Topf.
 pùətörk -kä *masc.* Geselle, Lehrling des Töpfers.
 pùətörkä -hī *I.* potārkoū, -tārkoū *fem.* die Frau des Töpfers.
 pùətoř -ařă, -ăřă *L.* potārū *Pl. I.* -řmī *masc.* Töpfer.
 pùətok -kü *L.* potùəkoū *masc.* Strassenschmutz.
 pùətop -pū *Pl. G.* potùəpōū *masc.* Sündflut.
 pùətros -sū *L.* petrùəsoū *Pl. G.* -trōūs *masc.* Pilz.
 pùətrosă -să *L.* petrùəsi *Pl. G.* -trōūs *fem.* Pilz.
 pùətro·u -avū *masc.* Grummet, Nachmahtheu.
 pùətrëbnə *adv.* notwendig.
 pùətrëbnəsc -cä *L.* petrëbnùəscī *fem.* die Notwendigkeit.
 pùətüšk -kä *masc.* kleiner Topf.
 pùətvēmü *adv.* nach deiner Weise.
 pùəvjekă -hī *I.* povjèkoū *fem.* Augenlied.
 pùəvjesník -ikă *L.* povjesníkū [*Oslz.*] -nī·kū [*Wslz.*] *masc.*
 Öse zum Aufhängen.
 pùəvjesök -ākă *L.* povjesăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -săokū [*Vi.*]
 masc. Öse zum Aufhängen.
 pùəvjèčkă -hī *I.* povjèčkōū *fem.* Augenlid.
 pùəvjèž -ežă *L.* povjèžī *Pl. G.* -vjèž *fem.* die Kunde, Meldung.
 pùəvjèřxñă *adv.* äusserlich.
 pùəvjijănkă -hī *I.* povjijănkōū *fem.* Windel, Windelband.
 pùəvjijöč -ăčă *L.* povjijăučū [*Kl. H. St. Wslz.*] -jăočū [*Vi.*]
 masc. Winde, Ackerwinde, Zaunwinde (*Convolvulus arvensis* und
 sepium).
 pùəvjijöčkă -hī *I.* povjijăučkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -jăöčkōū
 [*Vi.*] *fem.* Windel, Windelband.
 pùəvjīnnəsc -cä *L.* povjīnnùəscī *fem.* Schuldigkeit, Pflicht.
 pùəvób -abū *Pl. G.* pevābōū *masc.* Lockung.
 pùəvólhī pevăulk *s.* pùəvə·ulhi. *GGa.*
 pùəvört -ärtū *Pl. G.* pevārtōū *masc.* Rückkehr.
 pùəvörz -ärză *L.* pevārzū *Pl. I.* -zmī *L.* -zēχ *masc.* Strick, Seil.

pùəvòud -odù *Pl. G. pəvùədòu masc.* Veranlassung, Anlass.

pùəvòuz -əzä *L. pəvùəzĩ Pl. G. -vòuz I. -zmĩ fem.* Überschwemmung.

pùəvòuz *s. pùəvòuz. H. Vi. St. Wslz.*

pùəvòuz -azä *L. pəvãzù masc.* Heubaum. *Kl.*

pùəvəulhĩ pəvë·ulk *fem. pl.* Nieren. *Oslz. KGa W.*

*pùəzdnòuc *s. pùəzdnòuc. H. V. St. Wslz.*

*pùəzdnòuc *Kl.*

Kompositum (Inf. -pùəzdnòuc Prs. -'pozdná -pùəzdněš Prt. -'pozdnoun):

zapùəzdnòuc *verb. perf.* sa sich verspäten.

pùəzdròu -əvù *Pl. G. pozdròu, -drùəvòu masc.* Gruss.

pùəzdròu *s. pùəzdròu. Vi. St. Wslz.*

pùəzdròu *s. pùəzdròu. Kl. H.*

pùəzžä *adv.* spät.

pùəzžēc *Prs. pùəžžä -zžiš Prt. pùəzžəl pozžälä verb. imperf.* sa sich verspäten.

Komposita (Inf. -pùəzžēc Prs. -'pəžžä -pùəzžiš Prt. -'pəzžəl):

popùəzžēc *verb. perf.* sa sich nach einander verspäten.

přepùəzžēc *verb. perf.* sa sich sehr verspäten.

spùəzžēc *verb. perf.* sa sich verspäten.

vopùəzžēc *verb. perf.* sa sich verspäten.

zapùəzžēc *verb. perf.* sa sich verspäten.

pùəzletä -tä *I. pəzlùətòu fem.* Vergoldung.

pùəžäde·iskù *adv.* jüdisch, nach Judenart.

pùəžätečňä *adv.* nützlich.

pùəžädlävəsc -cä *L. pəžädlävùəscĩ fem.* Gier, Habsucht, Geiz.

pùəživno *adv.* nahrhaft, nährend. *H. Vi. St. Wslz.*

pùəživnosc -cä *L. pəživnùəscĩ fem.* die Nahrhaftigkeit. *H. Vi. St. Wslz.*

pùəživno *s. pùəživno. Kl.*

pùəživnosc *s. pùəživnosc. Kl.*

pùə *s. pùə. St.*

pùø- s. pø-. *St.*

pùømacěřkù s. pùømaceřkù. *St.*

pùømacěřĩnskù s. pùømaceřĩnskù. *St.*

pùømagòč s. pùømagòč. *St.*

pùømagòčkã s. pùømagòčka. *St.*

pùømalù s. pùømalù. *St.*

pùømãrk s. pùømark. *St.*

pùømãgòrkã s. pùømãgòrka. *St.*

pùømãgòř s. pùømãgòř. *St.*

pùøměslã s. pùømeslã. *St.*

pùømémù s. pùømémù. *St.*

pùømĩvòčkã s. pùømĩvòčka. *St.*

pùømĩvòk s. pùømĩvòk. *St.*

pùømnòuc s. pùømnòuc. *St.*

pùømòrz s. pùømòrz. *St.*

pùømøc s. pùømøc. *St.*

pùømøcnø s. pùømøcnø. *St.*

pùømøcnĩcã s. pùømøcnĩca. *St.*

pùømøcnĩk s. pùømøcnĩk. *St.*

pùømøgã s. pùømøga. *St.*

pùømøvã s. pùømøva. *St.*

pùømrěk s. pùømrek. *St.*

pùømròuz s. pùømròuz. *St.*

pùømstã s. pùømsta. *St.*

pùømutnø s. pùømutnø. *St.*

pùønarã s. pùønara. *St.*

pùønòr s. pùønòr. *St.*

pùønevã s. pùøneva. *St.*

pùøńĩc s. *jĩc. *St.*

pũpã -pã *fem.* 1. Puppe; 2. gelbe Seerose (*Nymphaea lutea*). *Oslz.*

pũpčĩcã -cã *fem.* Püppchen. *Oslz.*

pũpčĩčkã -hĩ *fem.* Püppchen. *Oslz.*

pũpkã -hĩ *fem.* Püppchen. *Oslz.*

pũrχãĩcã -cã *fem.* Bovist.

pürt -tā *masc.* Durchfall, Eröffnung. *Oslz.*

pürt pür-tū *s.* pürt. *Wslz.*

pürtāc *Prs.* pürta -tōš *Prt.* pürto·ul pürta *verb. imperf.* Eröffnung haben, scheissen. *Oslz.*

pürtōk -ākā *L.* pürtāukū [*Kl. H. St.*] -tāokū [*Vi.*] *masc.* Scheisser. *Oslz.*

pūs -sū *L.* pusū *masc.* Kuss. *Oslz.*

pūs pū-sū *s.* pūs. *Wslz.*

pusāc *Prs.* pusūja [*Oslz.*] pū-sūja [*Wslz.*] pusūjēš *Prt.* pusō·ul *verb. imperf.* küssen.

Komposita (*Inf.* -pusāc *Prs.* -'pusūja *Prt.* -pusō·ul *Imp.* -pūsō·u [*Oslz.*] -pū'sō·u [*Wslz.*]):

napusāc *verb. perf.* sa sich satt küssen.

popusāc *verb. perf.* nach einander küssen.

voťpusāc *verb. perf.* abküssen.

vupusāc *verb. perf.* küssen.

pusōvāc *Prt.* pusōvō·ul *s.* pusāc. *Kl. Vi.*

pūscēc *Fut.* pūščā -scīš *Prt.* pūscēl *Imp.* pūscā *verb. perf.*

lassen, loslassen, die Hemmung beseitigen, in Bewegung setzen;

pūscēc sa sich in Bewegung setzen, sich aufmachen, zā-čīm sich

hinter jemandem her machen, verfolgen, s-kūonā absteigen. —

Puscātā tā-psā nōu-úā! Tēn-mlānōř pūscēl tēn-kāmā. Mā-sa-

pūscālī zā-tīm-zlūōzeja. *Oslz.*

Komposita:

dopūscēc *verb. perf.* zulassen, Zutritt gestatten, herankommen lassen. — Jāu-jā-nēdopūščā dō-χīč na-trā šlāχī.

fpūscēc *verb. perf.* einlassen, hereinlassen. — Vōn-mjā-fpūscēl v-dūōrñicā.

napūscēc *verb. perf.* viel hineinlassen.

popūscēc *verb. perf.* 1. ein wenig nachlassen; 2. lassen, unterlassen. — Pūōpuscā drōupkā tēn pūōvōrs! Pūōpuscā tā-psūōtā!

poťpūscēc *verb. perf.* dicht herankommen lassen. — Vōn-mjā-pō·ťpūscēl dō-χīč.

přäpüscęc *verb. perf.* zulassen, zugeben. — Tën-tātk-tə
 ñepřäpüsci.

přepüscęc *verb. perf.* 1. durchlassen, vorbeigehen lassen;
 2. nachsichtig sein, verzeihen. — Tā-sāldāucä přepüscäli
 tē-calē vè·isko přēs-tā-řêkă. Tùə tën-tātk ñepřepüsci
 tùəbjă.

respüscęc *verb. perf.* entlassen. — Tën-pōun rùəspüscəl
 fšìəχ χlùəpcōu.

spüscęc *verb. perf.* herablassen, senken, herabwerfen, dñìəvə
 spüscęc Holz fällen; spüscęc să 1. sich herablassen, s-kùəñă
 absteigen; 2. nă-kovă sich auf jemanden verlassen; 3. nõu-
 cə sich auf etwas einlassen. — Vəñ-spüscəl kāmă nõu-nă.
 Jău-să-spüşčă nõu-că. Nõu-tə jău-să-ñìəspüşčă.

văpüscęc *verb. perf.* herauslassen, freilassen; văpüscęc să
 ză-čim sich hinter jemandem her machen, verfolgen.

vəpüscęc *verb. perf.* 1. verlassen; 2. verzeihen. — Vəpüscăcă-
 mjă tën-grěχ.

vətpüscęc *verb. perf.* 1. vergeben, verzeihen; 2. abmagern.

vupüscęc *verb. perf.* fallen, fahren lassen, loslassen.

zapüscęc *verb. perf.* 1. herablassen vor etwas; 2. werfen;
 zapüscęc să nõu-cə sich auf etwas einlassen.

püscěznă -nă *fem.* die Wüste, Einöde. *Oslz.*

püscìəši -šă -šè *adj. comp.* zu pustí.

püstí -tău -tě *adj.* wüst, öde.

püstküəvă -vă *A.* püstküəvă [*Oslz.*] püstküəvă [*Wslz.*] *Pl. G.*
 -köu *fem.* Abbau, Ausbau, ausserhalb des Dorfes gelegenes Gehöft.

püstküəvñică -că *fem.* Besitzerin oder Bewohnerin eines Abbaus.
H. Vi. St. Wslz.

püstküəvñik -ikă *Pl. N. -că masc.* Besitzer oder Bewohner eines
 Abbaus. *H. Vi. St. Wslz.*

püstküəwñică *s.* püstküəvñica. *Kl.*

püstküəwñik *s.* püstküəvñik. *Kl.*

püstñě *adv. comp.* zu püstə.

püstñìəši -šă -šè *adj. comp.* zu pustí.

pūsto *adv.* wüst, öde. *Oslz.*

pūstùḡtǎ -tǎ *A.* pūstotǎ [*Oslz.*] pūstotǎ [*Wslz.*] *fem.* die Wüste, Öde.

pūščāc *Prs.* pūščǎ -čōš *Prt.* pūščō·ul *Imp.* pūščō·u *verb. imperf.* lassen, loslassen, in Bewegung setzen; pūščāc sǎ sich aufmachen. *Oslz.*

Komposita:

dōpūščāc *verb. imperf.* zulassen, Zutritt gestatten, herankommen lassen.

fpūščāc *verb. imperf.* einlassen, hereinlassen.

napūščāc *verb. imperf.* viel hineinlassen.

pōpūščāc *verb. imperf.* lassen, unterlassen.

pōtpūščāc *verb. imperf.* dicht herankommen lassen.

přāpūščāc *verb. imperf.* zulassen, zugeben.

přepūščāc *verb. imperf.* 1. durchlassen, vorbeigehen lassen; 2. nachsichtig sein, verzeihen.

rōspūščāc *verb. imperf.* entlassen.

spūščāc *verb. imperf.* herablassen, senken, dīḡvō spūščāc Holz fällen; spūščāc sǎ 1. sich herablassen; 2. nǎ-kovǎ sich auf jemanden verlassen; 3. nōḡ-cō sich auf etwas einlassen.

vāpūščāc *verb. imperf.* herauslassen, freilassen.

vōpūščāc *verb. imperf.* 1. verlassen; 2. verzeihen.

vōtpūščāc *verb. imperf.* 1. vergeben, verzeihen; 2. abmagern.

vupūščāc *verb. imperf.* fallen, fahren lassen, loslassen.

zapūščāc *verb. imperf.* herablassen vor etwas; zapūščāc sǎ nōḡ-cō sich auf etwas einlassen.

pūščē *adv. comp.* zu pūsto.

pūhēl -klǎ *L.* pūklǔ *masc.* 1. Buckel, Höcker; 2. Rücken. *Oslz.*

puhēlk -kǎ *masc.* kleiner Buckel, Höcker. *Kl. H. St. Wslz.*

puhīlk -īlkǎ *s.* puhēlk. *Vi.*

pū- *s.* pō-. *Vi.*

pū·cōrk *s.* pūcōrk *Wslz.*

pū·cōrkǎ *s.* pūcōrka. *Wslz.*

pù·còř s. pũcòř. *Wslz.*

*pù·χāc s. pũχac. *Wslz.*

pù·χlānā *I.* pũχlā·nòu s. pũχlāna. *Wslz.*

pù·χnòuc s. pũχnòuc. *Wslz.*

pù·jā s. pũja. *Wslz.*

pù·lkā *Pl. G.* pũlk s. pũolka. *Vi.*

pù·lvēr -vrā *L.* pũlvrũ *masc.* Pulver, Schiesspulver.

pù·pā *Pl. G.* pũp s. pũpa. *Wslz.*

pù·pčičā s. pũpčica. *Wslz.*

pù·pčičkā s. pũpčička. *Wslz.*

pù·pkā *Pl. G.* pũpk s. pũpka. *Wslz.*

pù·rtāc s. pũrtac. *Wslz.*

pù·rtók s. pũrtók. *Wslz.*

pù·scēc s. pũscec. *Wslz.*

pù·scěznā s. pũscezna. *Wslz.*

pù·sto s. pũsto. *Wslz.*

pù·ščāc s. pũščac. *Wslz.*

pù·hěl s. pũhel. *Wslz.*

pũda s. jíc.

pũděl -dlā *masc.* Pudel.

pũdělko -kā *ntr.* kleines Holzgefäss.

pũdlācā -cā *A.* pũdlācā *fem.* weiblicher Pudel. *Oslz.*

pũdlā·cā *Pl. G.* -lāc s. pũdlāca. *Wslz.*

pũdlo -lā *Pl. G.* -děl *ntr.* hölzernes, zum Aufhängen eingerichtetes Gefäss.

pũpāč -ačā *L.* pũpāčũ *masc.* Akerschachtelhalm.

pũš pũšā *masc.* die weibliche Scham.

pũščāo s. pũščāu. *Vi.*

pũščāu -čě *fem.* Wüstung, Einöde. *Kl. H. St. Wslz.*

pũ s. pũo. *Wslz.*

pũ- s. po-. *Wslz.*

pũmalā·čkü s. pømalāčkü. *Wslz.*

pũmalĩnkũ s. pømalĩnkũ. *Wslz.*

pũmalũškũ s. pømalũškũ. *Wslz.*

- pūmārčnī s. pomarčnī. *Wslz.*
 pūmā·vjiznā s. pōmāvjizna. *Wslz.*
 pūmā·udā s. pōmā·uda. *Wslz.*
 pūmēslā·vī s. pōmeslā·vī. *Wslz.*
 pūmīlkā *A.* pū·mīlkā s. pōmīlka. *Wslz.*
 pūmī·vōrkā s. pōmī·vōrka. *Wslz.*
 pūmjārtī s. pōmjārtī. *Wslz.*
 pūmjārlī s. pōmjārlī. *Wslz.*
 pūmješkā·nē s. pōmješkā·nē. *Wslz.*
 pūmjēiškā *A.* pū·mjēškā s. pōmjēiška. *Wslz.*
 pūmjizā s. pōmjizā. *Wslz.*
 pūmocnī s. pōmocnī. *Wslz.*
 pūmrāklā·vī s. pōmrāklā·vī. *Wslz.*
 pūmūd·lā·vī s. pōmudlā·vī. *Wslz.*
 pūmū·χlū·vī s. pōmū·χlū·vī. *GGa.*
 pūmū·θcnī s. pōmū·θcnī. *Wslz.*
 pūmū·θcnī·cā s. pōmū·θcnī·ca. *Wslz.*
 pūmū·θcnī·k s. pōmū·θcnī·k. *Wslz.*
 pūmū·θrē s. pōmū·θrē. *Wslz.*
 pūmū·θrhī s. pōmū·θrhī. *Wslz.*
 pūmūt·nī s. pōmut·nī. *Wslz.*
 pūmū·dā *A.* pū·mū·dā s. pōmū·da. *Wslz.*
 pūmū·χlā s. pōmū·χla. *GGa.*
 pūmū·χēl s. pōmū·χel. *GGa.*
 pūnā·tā *A.* pū·nā·tā s. pōnā·ta. *Wslz.*
 pūnā·tā *A.* pū·nā·tā s. pōnā·ta. *Wslz.*
 pūnézā·ulk s. pōnézō·ulk. *GGa.*
 pūnézēlnī s. pōnézēlnī. *Wslz.*
 pūnézō·ulkū·vī s. pōnézō·ulkū·vī. *GGa.*
 pūnīžē s. pōnīžē *adv. und prp.* *Wslz.*
 pūnī·māc s. jīmac. *Wslz.*
 pūnī·ššī s. pōnī·ššī. *Wslz.*
 pūnīmā·nē s. pōnīmā·nē. *Wslz.*
 pū· s. pā·. *Wslz.*

- pũ·- s. pø-. *Wslz.*
 pũ·macěrkũ s. pũmaceřkũ. *Wslz.*
 pũ·maceřĩnskũ s. pũmaceřĩnskũ. *Wslz.*
 pũ·magòč *L.* pũmagǎũčũ s. pũmagoč. *Wslz.*
 pũ·magòčkã *I.* pũmagǎũčkũ s. pũmagočka. *Wslz.*
 pũ·malũ s. pũmalũ. *Wslz.*
 pũ·mǎrk *L.* pũmǎrkũ s. pũmark. *Wslz.*
 pũ·mǎgòrkã *I.* pũmǎgǎrkũ s. pũmǎgòrka. *Wslz.*
 pũ·mǎgòř *L.* pũmǎgǎřũ s. pũmǎgòř. *Wslz.*
 pũ·měslã pũmǎ·sěł s. pũmeslã. *Wslz.*
 pũ·mémũ s. pũmemũ. *Wslz.*
 pũ·mĩvòčkã *I.* pũmĩvǎũčkũ s. pũmĩvòčka. *Wslz.*
 pũ·mĩvók *L.* pũmĩvǎukũ s. pũmĩvók. *Wslz.*
 pũ·mnòuc *Prt.* pũmnòũ pũmnã s. pũmnòuc. *Wslz.*
 pũ·mòrz *L.* pũmǎrzũ s. pũmòrz. *Wslz.*
 pũ·møc s. pũmøc. *Wslz.*
 pũ·møcno s. pũmøcno. *Wslz.*
 pũ·møcńĩcã *L.* pũmøcńĩ·cĩ s. pũmøcńĩca. *Wslz.*
 pũ·møcńĩķ *L.* pũmøcńĩ·kũ s. pũmøcńĩk. *Wslz.*
 pũ·møgã *I.* pũmũøgũ s. pũmøga. *Wslz.*
 pũ·møvã *I.* pũmũøvũ s. pũmøva. *Wslz.*
 pũ·mrěk s. pũmrek. *Wslz.*
 pũ·mròuz *L.* pũmrũøzũ s. pũmròuz. *Wslz.*
 pũ·mstã s. pũmsta. *Wslz.*
 pũ·mũtnø s. pũmutno. *Wslz.*
 pũ·narã *I.* pũnǎrũ s. pũnara. *Wslz.*
 pũ·nør *Pl. G.* pũnũørũ s. pũnør. *Wslz.*
 pũ·nevã *I.* pũnũøvũ s. pũnova. *Wslz.*
 pũ·ńĩc s. *jĩc. *Wslz.*

R.

rabãc *Prs.* rãbũjã *Prt.* rabø·ũł *verb. imperf.* plündern, berauben.

Komposita:

perabãc *verb. perf.* nach einander ausplündern, berauben.

vārabāc *verb. perf.* ausplündern. — Tī-məŕdařä vārabāli
tā-kūpcā.

vəbrabāc *verb. perf.* plündern, berauben.

zrabāc *verb. perf.* ausplündern.

rabāñic *Prs.* rābañā rabāñiš *Prt.* rābañel *verb. imperf.* schreiend
schelten, wettern.

rabîner -înră *masc.* Rabbiner. *Kl. H. Vi. Wslz.*

rabîner *s.* rabîner. *St.*

*rābjāc *verb. iter.* zu rəbjic.

Komposita (*Inf.* -rābjāc *Prs.* -'rābjā -rābjōš [*Kl. H. St.*
Wslz.] -rābjōš [*Vi.*] *Prt.* -'rābjə·ul *Imp.* -rābjə·u):

dərābjāc *verb. imperf.* noch hinzu arbeiten; dərābjāc sǝ
čievā erwerben.

přārābjāc *verb. imperf.* noch hinzu arbeiten.

přerābjāc *verb. imperf.* umarbeiten.

vārābjāc *verb. imperf.* verarbeiten, gehörig bearbeiten.

vəbrābjāc *verb. imperf.* bearbeiten.

vədrābjāc *verb. imperf.* abarbeiten.

varābjāc *verb. imperf.* bearbeiten.

zarābjāc *verb. imperf.* erwerben, verdienen.

rabəvǝc *Prt.* rabəvə·ul *s.* rabāc. *Kl. Vi.*

rabūšnică -că *fem.* Räuberin. *Oslz.*

rabušñictvə -vǝ *ntr.* Raub, Strassenraub. *Oslz.*

rabušñichī -kǝ -hə *adj.* räuberisch. *Oslz.*

rabūšñičkǝ -hī *fem.* Räuberin. *Oslz.*

rabūšñik -ikǝ *Pl. N.* -că *masc.* Räuber. *Oslz.*

rabušñictvə *s.* rabušñictvə. *Wslz.*

rabušñichī *s.* rabušñichī. *Wslz.*

rabūšnică *s.* rabūšnica. *Wslz.*

rabūšñičkǝ *s.* rabūšnička. *Wslz.*

rabūšñik *s.* rabūšnik. *Wslz.*

racjǝnǝ -nǝ *fem.* die Ration, Verflebung. *H. Kl. Wslz.*

racjǝnǝ *s.* racjǝna. *Kl. St.*

*rāčāc *verb. iter.* zu rāčic.

Komposita (Inf. -răcăc Prs. -'răcă -răucôš [Kl. H. St. Wslz.] -ráočôš [Vi.] Prt. -'răčə·ul Imp. -răčə·u):

přärăcăc verb. imperf. zu etwas einladen, nötigen.

vrăcăc verb. imperf. hineinbitten.

zarăcăc verb. imperf. einladen.

răčic Prs. răuca [Kl. H. St. Wslz.] ráočă [Vi.] -čiš Prt. răučel [Kl. H. St. Wslz.] ráočel [Vi.] răčilă Imp. răči verb. imperf. einladen, besonders zur Hochzeit. — Vön-nas-răučel dùə·šə·utăšă. Tën-stăuri răučī na-vjesiələ.

Komposita (Inf. -răčic Prs. -'răcă -răučiš [Kl. H. St. Wslz.] -ráočiš [Vi.] Prt. -'răčel Imp. -'rači):

narăčic verb. perf. in Menge einladen.

přärăčic verb. perf. zu etwas einladen, nötigen. — Ta-năstă-năs přärăčilă de-jeziěňă.

vrăčic verb. perf. hineinbitten.

zarăčic verb. perf. einladen.

rădă -dă Pl. G. răud [Kl. H. St. Wslz.] ráod [Vi.] fem. Rat, Ratschlag.

radískă -hī fem. Radischen.

rădnică -că fem. Ratgeberin.

rădník -ikă Pl. N. -că masc. Ratgeber.

**răžăc verb. iter. zu răžec und rùžec.*

Komposita (Inf. -răžăc Prs. -'răža -răužôš [Kl. H. St. Wslz.] -ráožôš [Vi.] Prt. -'răžo·ul Imp. -răžə·u):

derăžăc verb. imperf. zuraten.

narăžăc verb. imperf. są sich beraten.

pərăžăc verb. imperf. są sich beraten, besprechen.

přärăžăc verb. imperf. zuraten.

přerăžăc verb. imperf. są sich verraten.

rəzrăžăc verb. imperf. abraten; rəzrăžăc są sich fort-pflanzen.

vărăžăc verb. imperf. są ausarten, aus der Art schlagen.

vədrăžăc verb. imperf. abraten, widerraten.

zarāžēc *verb. imperf.* Rat. schaffen, abhelfen.

zdrāžēc *verb. imperf.* verraten, zdrāžēc sà sich verraten.

rāžēc *Prs.* rāžā -žīš *Prt.* rāžēl *verb. imperf.* 1. raten; 2. rat-schlagen, beraten; 3. sprechen.

Komposita:

dorāžēc *verb. perf.* zuraten. — Jāu-mū-nìedorazā dō-kūpjìēnā tā-žīčā.

narāžēc *verb. perf.* sà sich beraten.

porāžēc *verb. perf.* raten, Rat schaffen; porāžēc sà sich beraten, besprechen. — Vōu-to jāu-sā-mūšā porāžēc z-māmkoū.

přarāžēc *verb. perf.* zuraten.

přerāžēc *verb. perf.* sà sich verraten.

rōzrāžēc *verb. perf.* abraten. — Tùø jāu-cā-rùøzrazā.

vōdrāžēc *verb. perf.* abraten, widerraten.

vurāžēc *verb. perf.* beraten, beschließen.

zarāžēc *verb. perf.* Rat schaffen, abhelfen. — Tìevā jā-nīmoga zarāžēc.

zdrāžēc *verb. perf.* verraten; zdrāžēc sà sich verraten.

rāgā -hī *Pl. G.* rāug [*Kl. H. St. Wslz.*] ráog [*Vi.*] *fem.* Gaul, Mähre.

rājā -jā *Pl. G.* -jī *fem.* 1. Raa; 2. Reue.

rāk -kū *masc.* Kehrlicht.

*rakāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -rakāc *Prs.* -'rakūjā *Prt.* -rakø·ul *Imp.* -rākø·u):

vārakāc *verb. perf.* auskehren, auslegen.

vøbrakāc *verb. perf.* abkehren, ablegen.

zrakāc *verb. perf.* 1. herunterlegen; 2. zusammenlegen.

rākāc *Prs.* ráukā [*Kl. H. St. Wslz.*] ráokā [*Vi.*] -kōš *Prt.*

rāuko·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] ráokø·ul [*Vi.*] rākā *verb. imperf.*

angehen, berühren, kümmern, von Interesse sein. — Fšātke, co-ven-čīnī, mjā-nerāukā.

rakārčīk -ikā *masc.* Schinderknecht, Frohnerknecht.

rakāřēc *Prs.* rākařa rakāřiš *Prt.* rākařel *verb. imperf.* Schinder, Frohner sein.

rakāřěk -ākā *masc.* Schinderknecht, Frohnerknecht.

rakāřou -řovi -vā -vē *adj. poss.* dem Schinder, Frohner gehörig.

rakāřtve -vā *ntr.* 1. die Schinder, Frohner; 2. das Frohnerge-
werbe.

rakāřhī -kā -hé *adj.* den Schinder, Frohner betreffend.

rākōrk -kā *masc.* Schinderknecht, Frohnerknecht.

rākōrkā -hī *I.* rakārkou, -kārkou *fem.* die Frau des Schinders, Frohners.

rākōř -ařā, -āřā *L.* rakāřū *masc.* Schinder, Frohner.

rakē·iščē -čā *ntr.* Kehrichthaufen.

*rakūvēc *s.* rakāc. *Kl. Vi.*

rāočnā *s.* rāučnā. *Vi.*

rāod *s.* rāud. *Vi.*

rāožbā *s.* rāužba. *Vi.*

rāoklōχ *s.* rāukloχ. *Vi.*

rāos *s.* rāus. *Vi.*

rāotcā *s.* rāutca. *Vi.*

rāotěš *s.* rāuteš. *Vi.*

rāoz *s.* rāuz. *Vi.*

rāp -pā *masc.* Rappe, schwarzer Pferd.

rapūvī -vā -vē *adj.* den Rappen betreffend.

*rāstāc *verb. iter. zu* rūesc.

Komposita (Inf. -rāstāc Prs. -'rāstā -rāustōš [Kl. H. St.

Wslz.] -rāostōš [Vi.] Prt. -'rāstē·ul Imp. -rāstē·u):

derāstāc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte heranwachsen.

nadrāstāc *verb. imperf.* heranwachsen.

narāstāc *verb. imperf.* anwachsen, aufwachsen.

pođrāstāc *verb. imperf.* heranwachsen.

pořāstāc *verb. imperf.* bewachsen.

přārāstāc *verb. imperf.* anwachsen.

přerāstāc *verb. imperf.* 1. durchwachsen; 2. im Wachsen
übertreffen.

rəzrāstāc *verb. imperf.* sa sich ausbreiten, hoch auf-schiessen.

vārāstāc *verb. imperf.* hervorwachsen, in die Höhe wachsen.

vrāstāc *verb. imperf.* hineinwachsen.

vəbrāstāc *verb. imperf.* bewachsen.

vodrāstāc *verb. imperf.* wieder, von neuem wachsen.

vurāstāc *verb. imperf.* grosswachsen, aufwachsen.

zarāstāc *verb. imperf.* verwachsen, zuwachsen.

zrāstāc *verb. imperf.* sa verwachsen, zusammenwachsen.

rāšplā -lā *Pl. G. -pəl fem.* Raspel.

rašplāc *Prs. rāšplūja Prt. rašplō·ul verb. imperf.* raspeln.

rašplūəvāc *Prt. rašplūəvō·ul s. rašplāc. Kl. Vi.*

rātūz -zū *masc.* Rathaus.

ratūzūəvī -vā -vė *adj.* das Rathaus betreffend.

razāc *Prs. rāzūja Prt. razō·ul verb. imperf.* toben, lärmern, lärmend spielen.

Komposita:

narazāc *verb. perf.* sa genug getobt haben, sich satt toben.

pərazāc *verb. perf.* eine Weile toben.

přerazāc *verb. perf.* tobend zubringen.

zarazāc *verb. perf.* anfangen zu toben.

rāza *adv.* zugleich; jānīm-rāza mit einem Mal, plötzlich; ěe-rāza gar nicht.

rāzēc *Prs. rāža -zīš Prt. rāzəl verb. imperf.* stossen, schlagen, verwunden.

Komposita:

pərāzēc *verb. perf.* zu Boden schlagen, niederschlagen.

rəzrāzēc *verb. perf.* zerschlagen, verwunden.

vəbrāzēc *verb. perf.* beleidigen, verletzen.

vodrāzēc *verb. perf.* zurückschlagen.

vurāzēc *verb. perf.* verletzen, beschädigen.

zrāzēc *verb. perf.* herunterschlagen. — Těn-χlūəpc mū-zrāzəl tē-lievė vūχə.

*razūəvī -vā -vė *adj.*

Komposita:

dvazġescärazùøvĭ zwanzigmalig.

dvárazùøvĭ zweimalig.

zġesincrazùøvĭ zehumalig.

jǎnørazùøvĭ einmalig.

pjĭncrazùøvĭ fünfmalig.

sĕtēmrazùøvĭ siebenmalig.

štĕřärazùøvĭ viermalig.

tǎlkørazùøvĭ soundsovielmalig.

třärazùøvĭ dreimalig.

hĭlärazùøvĭ mehrmalig.

vjĕlørazùøvĭ vielmalig.

*rǎžǎc *verb. iter. zu rǎzec.*

Komposita (Inf. -rǎžǎc Prs. -'rǎžǎ -rǎžǎžoš [Kl. H. St. Wslz.]
-rǎžǎžoš [Vi.] Prt. -'rǎžø·ul Imp. -rǎžø·u):

porǎžǎc *verb. imperf. zu Boden schlagen.*

røzrǎžǎc *verb. imperf. zerschlagen, verwunden.*

vøbrǎžǎc *verb. imperf. beleidigen, verletzen.*

vødrǎžǎc *verb. imperf. zurückschlagen.*

vurǎžǎc *verb. imperf. verletzen, beschädigen.*

zrǎžǎc *verb. imperf. herunterschlagen.*

rǎbǎ -bǎ *Pl. G. rĭb I. -bĭ fem. Fisch. Oslz.*

rǎbĕčkǎ -hĭ *fem. kleiner Fisch. Oslz.*

rǎbjĭščø -čǎ *Pl. N. rǎbjĭščǎ ntr. alter, grosser Fisch. Oslz.*

rǎbjĭ -bjǎ -bjĕ *adj. den Fisch betreffend. Oslz.*

rǎbøčkǎ -hĭ *I. rǎbǎžǎčkøu [Kl. H. St.] -bǎžǎčkøu [Vi.] fem. die*
Frau des Fischers. Oslz.

rǎbøk -ǎkǎ *L. rǎbǎžǎkǎ [Kl. H. St.] -bǎžǎkǎ [Vi.] Pl. N. -cǎ*
masc. Fischer. Oslz.

rǎčĕc *Prs. rǎčǎ -čĭš Prt. rǎčø·ul -čǎ -čĕlĭ Part. Prt. rǎčǎlĭ*
verb. imperf. brüllen. Oslz.

Komposita (Inf. -rǎčĕc Prs. -'rǎčǎ -rǎčĭš Prt. -'rǎčø·ul -čǎ
-čĕlĭ):

narǎčĕc *verb. perf. sǎ sish satt brüllen.*

porãčēc *verb. perf.* eine Weile brüllen.

přerãčēc *verb. perf.* brüllend verbringen.

zarãčēc *verb. perf.* anfangen zu brüllen.

rãčkã -hĩ *fem.* Zaunstange. *Oslz.*

rãdã -dã *fem.* sumpfiger, morastiger Boden. *Oslz.*

rãdãc *Prs.* rãdã -dõš *Prt.* rãdõ·ul rãdã *verb. imperf.* 1. treten, niedertreten; 2. waten, mühsam gehen.—Tã-krũvã rãdõu tã-trãuvã. Mã-mãšlĩ dĩ·χtĩχ rãdãc f-tĩm-blũcã. *Oslz.*

Komposita (Inf. -rãdãc Prs. -'rãdã -rãdõš Prt. -'rãdõ·ul):

porãdãc *verb. perf.* niedertreten, zu Boden treten.—Tã-kũõnã mjã-pũõrãdalã to-žãto.

přerãdãc *verb. perf.* hindurchtreten, einsinken.—Veznĩcã-sã f-hãχt, pãnã, cõ-vã-nẽpřerãdãcã na-tĩ-lõucã!

zarãdãc *verb. perf.* vertreten, zerstampfen.—Nĩõpuscã tẽχ-kũõnĩ f-tẽn-võũfs, nã-zarãdõu fšãtkõ.

rãdnõuc *s.* rãdnõuc. *H. Vi. St.*

rãdnõuc *Fut.* rãdnã -nẽš *Prt.* rãdnõun rãdnã *verb. perf.* 1. niedertreten; 2. einsinken. *Kl.*

rãχ -χũ *masc.* Bewegung. *Oslz.*

rãχavo *adv.* beweglich. *Oslz.*

rãχavõsc -cã *L.* rãχavũõscĩ *fem.* die Beweglichkeit. *Oslz.*

rãχlãvjã *adv.* beweglich. *Oslz.*

*rãχlãc *verb. iter.* zu rãχlec. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -rãχlãc Prs. -'rẽχlã -rãχlõš Prt. -'rẽχlõ·ul):

vurãχlãc *verb. imperf.* zuvorkommen, überholen; vurãχlãc sã eilen, sich sputen.

rãχlãvõsc -cã *L.* rẽχlãvũõscĩ *fem.* die Beweglichkeit.

*rãχlẽc *verb.* *Oslz.*

Kompositum (Inf. -rãχlẽc Prs. -'rẽχlã -rãχlĩš Prt. -'rẽχlẽl):

vurãχlẽc *verb. perf.* zuvorkommen, überholen; vurãχlẽc sã eilen, sich sputen.—Võn-vũrẽχlẽl tẽn-võũs. Vurẽχlã-sã, cõ-tã-přĩš nã-čas!

rãχlõ *adv.* geschwind. *Oslz.*

rãχlõsc -cã *L.* rẽχlũõscĩ *fem.* die Geschwindigkeit. *Oslz.*

rãχód -ãdã *Pl. G. rãχãdõu masc.* der Heu- oder Kornboden in der Scheune. *Oslz.*

rãχømnøsc -cã *L. rãχømnũøsci fem.* die Beweglichkeit. *Oslz.*

rãχt -tũ *Pl. G. rẽχtõu masc.* das Gericht Essen. *Oslz.*

rãχtĩngã -nĩ *I. rẽχtĩngõu D. L. Du. N. -nzã Pl. N. -nĩ G. -tĩng fem.* 1. Richtung, Seite; 2. Regierung; 3. Baugerüst. *Oslz.*

rãjã -jã *Pl. G. -ji fem.* feuchter, etwas tiefer gelegener Streifen auf einer Wiese, durch welchen früher ein Bach floss. *Oslz.*

rãk -kã *Pl. G. rãkõu L. -cẽχ masc.* 1. Zaunstange, Hühnerstange; 2. *Pl.* der Melkplatz. *Oslz.*

rãk -kü *masc.* Gebrüll. *Oslz.*

rãkã -hĩ *fem.* 1. Zaunstange, Hühnerstange; 2. *Pl.* der Melkplatz. *Oslz.*

rãknõuc s. rãknõuc. *H. Vi. St.*

rãknõuc *Fut. rãknã -něš Prt. a. rãknõun rẽknã b. rãk -klã Part. Prt. rãkli verb. perf.* ein Gebrüll ausstossen. *Kl.*

Komposita (Inf. -rãknõuc Prs. -'rẽknã -rãkněš Prt. -'rẽk -'rãklã):

pørãknõuc *verb. perf.* hin und wieder ein Gebrüll ausstossen.

zarãknõuc *verb. perf.* aufbrüllen.

rãkvjĩznã -nã *fem.* aus Stangen angefertigte Umzäunung für weidendes Vieh. *Oslz.*

rãlěščø -čã *Pl. N. rãlãščã ntr.* Schaufelstiel. *Oslz.*

rãmøt -tũ *masc.* Lärm. *Kl. H. Vi.*

rãnã -nã *fem.* Rinne. *Kl. H. Vi.*

rãpã -pã *fem.* Peitsche. *Oslz.*

rãpãc *Prs. rãpjã -pjěš Prt. rãpø·ul rãpã verb. imperf.* mit der Peitsche schlagen. — Vẽn-jã-rãpø·ul pãurã razõu. *Oslz.*

Komposita (Inf. -rãpãc Prs. -'rãpjã -rãpjěš Prt. -'rãpø·ul):

pørãpãc *verb. perf.* schlagen.

vrãpãc *verb. perf.* hineinschlagen.

rãpnõuc s. rãpnõuc. *H. Vi. St.*

rāpnòuc Fut. rāpnā -'něš Prt. rāpnoun rēpnā verb. perf. einen Schlag mit der Peitsche versetzen. Kl.

Komposita (Inf. -rāpnòuc Prs. -'rēpnā -rāpněš Prt. a. -'rēpnoun b. -'rēp -'rāplā Part. Prt. -rāplī):

porāpnòuc verb. perf. hin und wieder einen Schlag versetzen.

vrāpnòuc verb. perf. einen Schlag versetzen. — A-tēi von-mā-vrāp f-pāsk.

rās -sū L. rāsū Pl. I. rēsmī masc. Riss, Spalte. Oslz.

rāsā -sā fem. Riss, Spalte. Oslz.

rāsānā -nā I. rāsānōu [Kl. H. Vi.] -sānōu [St.] Pl. G. -sīn [Kl. H. Vi.] -sīn [St.] fem. Riss, Spalte. Oslz.

rāškā -hē fem. Osten. Oslz.

rāšac Prs. rāšā -šoš Prt. rāšo·ul rāšā verb. imperf. rühren, berühren, bewegen; rāšac sā sich rühren, sich bewegen. Oslz.

Komposita (Inf. -rāšac Prs. -'rāšā -rāšoš Prt. -'rāšo·ul):

nārāšac verb. imperf. anrühren, verletzen.

porāšac verb. imperf. in Bewegung setzen; porāšac sā sich bewegen.

rōzdrāšac s. rōzrāšac.

rōzrāšac verb. imperf. in starke Bewegung bringen, beweglich machen; rōzrāšac sā sich rühren, sich lebhaft bewegen.

vōbrāšac verb. imperf. lose machen.

rāšec Fut. rāšā -šiš Prt. rāšēl rāšālā verb. perf. rühren, berühren, bewegen; rāšēnī v-glūovjā schwachsinnig; rāšec sā sich rühren, sich bewegen. Oslz.

Komposita (Inf. -rāšec Prs. -'rāšā -rāšiš Prt. -'rāšēl):

narāšec verb. perf. anrühren, verletzen.

porāšec verb. perf. in Bewegung setzen; porāšec sā sich bewegen.

rōzdrāšec s. rōzrāšec.

rōzrāšec verb. perf. in starke Bewegung bringen, beweglich machen, rōzrāšec kùōnā Pferde bewegen; rōzrāšec sā sich rühren, sich lebhaft bewegen.

vōbrāšec verb. perf. lose machen.

rãšnòuc s. rãšnòuc. *H. Vi. St.*

rãšnòuc *Fut.* rãšná -něš *Prt.* rãšnòun rěšnā *verb. perf.* eine Bewegung machen. *Kl.*

*rãvãc *verb. iter.* zu rvãc. *Oslz.*

Komposita (Inf. -rãvãc Prs. -'rīvā -rīvōš Prt. -'rīvø·u Imp. -rãvø·u -rãvø·ucā):

narãvãc *verb. imperf.* viel obreißen.

poðrãvãc *verb. imperf.* von unter abreißen, wegspülen.

pořãvãc *verb. imperf.* 1. hinreißen, wegreißen, weg-schleppen; 2. in Stücke reißen.

přärãvãc *verb. imperf.* kurz abreißen.

přerãvãc *verb. imperf.* durchreißen, zerreißen (tr.);

přerãvãc sa durchreißen, zerreißen (intr.).

røzdrãvãc *verb. imperf.* auseinanderreißen, zerreißen (tr.); røzdrãvãc sa auseinanderreißen, zerreißen (intr.).

vãrãvãc *verb. imperf.* 1. ausreißen, herausreißen; 2. davonlaufen, fliehen; varãvãc sa 1. ausreißen (intr.); 2. sich losreißen.

vrãvãc *verb. imperf.* einreißen (tr.); vrãvãc sa einreißen (intr.).

vøbrãvãc *verb. imperf.* ahreißen.

vødrãvãc *verb. imperf.* ahreißen, losreißen (tr.); vødrãvãc sa abreißen, losreißen (intr.).

vurãvãc *verb. imperf.* abreißen, losreißen (tr.); vurãvãc sa abreißen, losreißen (intr.).

zarãvãc *verb. imperf.* wegreißen, wegraffen; zarãvãc sa einbrechen, versinken.

zdrãvãc *verb. imperf.* herabreißen.

rãbãctvø -vã *ntr.* 1. die Fischer; 2. die Fischerei, das Fischergewerbe.

rãbãchĩ -kã -hẽ *adj.* den Fischer betreffend.

rãbãčic *Prs.* rãbačā [*Oslz.*] rã·bačā [*Wslz.*] rãbãčĩš *Prt.* rãbačel [*Oslz.*] rã·bačel [*Wslz.*] rãbačĩlã *verb. imperf.* Fischer sein, Fischerei betreiben.

Komposita (Inf. -rābāčīc Prs. -'rābačā -rābāčīš Prt. -'rābačēl):

dērābāčīc verb. perf. sa čīevā als Fischer verdienen.

perābāčīc verb. perf. eine Zeitlang Fischerei betreiben.

rābāqčk s. rābāučk. Vi.

rābāqkōu s. rābāukōu. Vi.

rābāučk -kā masc. junger Fischer, Fischerknecht. Kl. H. St. Wslz.

rābāukōu -kōvī -vā -vė adj. poss. dem Fischer gehörig. Kl. H. St. Wslz.

rāχ rā·χū s. rāχ. Wslz.

rāχāvī -vā -vė adj. beweglich.

rāχt rā·χtū s. rāχt. Wslz.

rāχùēmī -mā -mė adj. beweglich. Kl. H. Vi.

rāχùēmī -nā -nė adj. beweglich. Kl. H. Vi.

rāχùēmī s. rāχùēmī. St.

rāχùēmī s. rāχùēmī. St.

rāχù·mī s. rāχùēmī. Wslz.

rāχù·mī s. rāχùēmī. Wslz.

rāk rā·kā s. rāk -ka. Wslz.

rāk rā·kū s. rāk -kū. Wslz.

rākāc Prs. rākūjā [Oslz.] rā·kūjā [Wslz.] rākūjēš Prt. rākō·ul verb. imperf. mit einem Stangenzaun umgeben.

Kompositum (Inf. -rākāc Prs. -'rākūjā Prt. -rākō·ul Imp. -rākō·u [Oslz.] -rā·kō·u [Wslz.]):

vōbrākāc verb. perf. mit einem Stangenzaun umgeben.

rākùōvāc Prt. rākùōvō·ul s. rākāc. Kl. Vi.

rāmōr -ōūrū masc. Lärm.

rāklāvī -vā -vė adj. brüllend. Oslz.

rāklā·vī s. rāklāvī. Wslz.

rāmùōtāc Prs. rāmōcā [Kl. H. Vi.] rāmōcā [St.] rā·mōcā [Wslz.] rāmùōcēš Prt. rāmōtō·ul [Kl. H. Vi.] rāmōtō·ul [St.] rā·mōtō·ul [Wslz.] rāmōtā verb. imperf. lärm.

rās rā·sū s. rās. Wslz.

rāsātī -tā -tė adj. rissig.

- räsãstī -tã -tè *adj.* rissig. *Oslz.*
 räsã·stī *s.* räsãstī. *Wslz.*
 räsøvãtī -tã -tè *adj.* rissig.
 rã·bã *s.* rãba. *Wslz.*
 rã·bëčkã *s.* rãbečka. *Wslz.*
 rã·bjĩščø *s.* rãbjĩščø. *Wslz.*
 rã·bjĩ *s.* rãbjĩ. *Wslz.*
 rã·bòčkã *s.* rãbòčka. *Wslz.*
 rã·bók *s.* rãbók. *Wslz.*
 rã·čëc *s.* rãčec. *Wslz.*
 rã·čkã *Pl. G.* rãčk *s.* rãčka. *Wslz.*
 rã·dã *s.* rãda. *Wslz.*
 rã·dãc *s.* rãdac. *Wslz.*
 rã·dnòuc *s.* rãdnòuc. *Wslz.*
 rã·χavø *s.* rãχavø. *Wslz.*
 rã·χavøsc *s.* rãχavøsc. *Wslz.*
 *rã·χlãc *s.* rãχlac. *Wslz.*
 rã·χlävjã *s.* rãχlävjã. *Wslz.*
 rã·χlävøsc *s.* rãχlävøsc. *Wslz.*
 *rã·χlëc *s.* rãχlec. *Wslz.*
 rã·χlø *s.* rãχlø. *Wslz.*
 rã·χløsc *s.* rãχløsc. *Wslz.*
 rã·χòd *s.* rãχòd. *Wslz.*
 rã·χümnøsc *s.* rãχomnøsc. *Wslz.*
 rã·χtingã *s.* rãχtinga. *Wslz.*
 rã·jã *s.* rãja. *Wslz.*
 rã·kã *Pl. G.* rãk *s.* rãka. *Wslz.*
 rã·knòuc *Prt. b.* rãk *s.* rãknòuc. *Wslz.*
 rã·kvjiznã *s.* rãkvjizna. *Wslz.*
 rã·lëščø *Pl. N.* rãlã·ščã *G.* -lãšč *s.* rãleščø. *Wslz.*
 rã·møt *s.* rãmot. *Wslz.*
 rã·nã *Pl. G.* rãn *s.* rãna. *Wslz.*
 rã·pã *Pl. G.* rãp *s.* rãpa. *Wslz.*
 rã·pãc *s.* rãpac. *Wslz.*

râ·pnòuc s. rāpnòuc. *Wslz.*

râ·să *Pl. G.* rās s. rāsa. *Wslz.*

râ·sănă *I.* rāsă·nòu s. rāsāna. *Wslz.*

râ·skâ s. rāskâ. *Wslz.*

râ·šac s. rāšac. *Wslz.*

râ·šec s. rāšec. *Wslz.*

râ·šnòuc s. rāšnòuc. *Wslz.*

*râ·vâc s. rāvâc. *Wslz.*

rādâc *Prs.* rāudûja [*Kl. H. St. Wslz*] ráodûja [*Vi.*] rādûjěš
Prt. rādë·ul *verb. imperf.* roden.

Kompositum (*Inf.* -rādâc *Prs.* -'rādûja *Prt.* -'rādë·ul *Imp.*
-rāudo·u [*Kl. H. St. Wslz.*] -ráodo·u [*Vi.*]):

vārādâc *verb. perf.* ausroden.

rādûovâc *Prt.* rādûovë·ul s. rādâc. *Kl. Vi.*

râtăšûvî -vâ -vë *adj.* das Rathaus betreffend.

răucnă *adj.*; răucnă cîesc Schwiegermutter, Brautmutter. *Kl. H. St. Wslz.*

răud *adj. indecl.* gern. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

ûneröd ungern.

răužbă -bă *Pl. G.* -čeb *fem.* die Einladung, besonders zur Hochzeit.

Kl. H. St. Wslz.

răus *adv.* einmal, einst.

răus — răus *conj.* bald-bald. *Kl. H. St. Wslz.*

răutcă -că *masc.* Rat, Ratsherr. *Kl. H. St. Wslz.*

răutěš -ăšă *masc.* Rathaus. *Kl. H. St. Wslz.*

răuz răză *L.* razŭ *masc.* Mal. *Kl. H. St. Wslz.*

răbëičk -kā *masc.* schmaler Saum.

*răbjăc *verb. iter.* zu răbjic.

Komposita (*Inf.* -răbjăc *Prs.* -'rôubja -rôubjōš [*Kl.*] -'rôubja
-rôubjōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'rôubjë·ul [*Kl.*] -'rôu-
bjë·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -răbjë·u):

dërăbjăc *verb. imperf.* vollends zerhacken.

podrăbjăc *verb. imperf.* von unten weghauen.

přerābjāc *verb. imperf.* durchhauen; přerābjāc sa sich durchhauen, einen Weg bahnen.

rəzrābjāc *verb. imperf.* zerhauen, zerspalten.

vārābjāc *verb. imperf.* anshauen, heraushauen.

vəbrābjāc *verb. imperf.* 1. behauen; 2. besäumen.

vədrābjāc *verb. imperf.* abhauen.

vrābjāc *verb. imperf.* hineinhauen.

vurābjāc *verb. imperf.* Holz hauen.

zarābjāc *verb. imperf.* anfangen zu hauen.

zrābjāc *verb. imperf.* abhauen, zerhauen.

rābjīc *Prs.* rōūbjā [Kl.] rōūbjā [H. Vi. St. Wslz.] -bjīš *Prt.*

rōūbjēl [Kl.] rōūbjēl [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* rābjī *verb. imperf.* hauen, hacken.

Komposita:

dərābjīc *verb. perf.* vollends zerhacken.

narābjīc *verb. perf.* viel hauen; narābjīc sa sich müde hauen.

pədrābjīc *verb. perf.* von unter abhauen.

pərābjīc *verb. perf.* zerhacken, in Stücke hauen.

přerābjīc *verb. perf.* durchhauen; přerābjīc sa sich durchhauen, einen Weg bahnen. — Věn-sā-přērābjēl drūōgā přēz-las.

rəzrābjīc *verb. perf.* zerhauen, zerhacken.

vārābjīc *verb. perf.* aushauen, heraushauen. — Tī-rābācā vārōūbjilī zērā v-lūōzā.

vəbrābjīc *verb. perf.* 1. behauen; 2. besäumen.

vədrābjīc *verb. perf.* abhauen.

vrābjīc *verb. perf.* hineinhauen. — Tū tā-mūšīš vrābjīc vjēlgōū zērā f-tā-kāstā.

vurābjīc *verb. perf.* klein hauen.

zarābjīc *verb. perf.* anfangen zu hauen.

zrābjīc *verb. perf.* abhauen, zerhauen. — Nī-zrōūbjilī tā-nāūvēššē gālōūshī z-drēvjicā.

rābōč -ācā *L.* rābāūčū [Kl. H. St. Wslz.] -bāōčū [Vi.] *masc.* Holzhacker.

rābùøvī -vā -vè *adj.* den Saum betreffend.

*rāčāc *verb. iter.* zu rāčic.

Komposita (Inf. -rāčāc Prs. -'rāčā -rāčōš Prt. -'rāčø'ul):

vārāčāc *verb. imperf.* ausborgen, verleihen.

vrāčāc *verb. imperf.* einhändigen.

vrāčāc *verb. imperf.* borgen, leihen.

rāčā -īcā *Pl. N.* rāčātā *ntr.* kleine Hand, Kinderhändchen.

rāčic *Prs.* rāčā -čīš *Prt.* rāčēl *verb. imperf.* borgen, leihen; rāčic sǝ sich verbürgen. — Vøñ-ñerāčī ñikùømū ñīc. Mòj-brāt sǝ-rāčēl za-mnōu.

Komposita:

pørāčic *verb. perf.* sǝ sich verbürgen.

vārāčic *verb. perf.* ausborgen, verleihen.

vrāčic *verb. perf.* einhändigen.

vrāčic *verb. perf.* borgen, leihen.

rāčicā -cā *fem.* Händchen.

rāčicēlkā -hī *I.* rāčicēlškōu *fem.* Bürgin. *Kl. H. St. Wslz.*

rāčicēl -elā *L.* rāčicēlū *masc.* Bürge.

rāčicēlstvo -va *ntr.* die Bürgschaft. *Kl. H. St. Wslz.*

rāčicīlkā *I.* rāčicīlškōu *Pl. G.* -cīlk s. rāčicēlkā. *Vi.*

rāčicīlstvo s. rāčicēlstvo. *Vi.*

rāčičkā -hī *fem.* Händchen.

rāčīščø -cā *Pl. N.* rāčīščā [*Oslz.*] -čīšča [*Wslz.*] *G.* -čīšč
[*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse hässliche Hand.

rāččkā -hī *fem.* Händchen.

rāčñí -nāu -nē *adj.* die Hand betreffend.

*rāčñī -nā -nē *adj.*

Komposita: s. rāhī.

*rāčñicā -cā *fem.*

Komposita:

jāñørāčñicā einhändige, einarmige Frau.

lļevørāčñicā Frau, welche alles mit der linken Hand macht,
Linkserin.

rāčńĩk -ikā *Pl. N. 1. -hĩ 2. -cā masc. 1. Handhabe, Griff, Pumpenschwengel; 2. zweites Glied von Kompositen.*

Komposita:

jānørāčńĩk einhändiger, einarmiger Mann.

lĕvørāčńĩk Mann, welcher alles mit der linken Hand macht, Linkser.

rāhĩ -gāu -hē *adj. schlank.*

rāžbā -bā *Pl. G. -čeb fem. Bürgschaft.*

rāgø *adv. schlank.*

rāgøsc -cā *L. rāgũøscĩ fem. Schlankheit.*

rākā -hĩ *I. rākõu Du. G. rākũ fem. 1. Hand; bāc na-jānā rākā s-čĩm mit jemandem ganz übereinstimmen, in eine Kerbe hauen, jemandem in allem folgen; 2. Handschrift.*

rākāĩčkā -hĩ *A. rākeĩčkā fem. Handschnh. Oslz.*

rākāĩčnĩ -nā -nē *adj. den Handschuh betreffend. Oslz.*

rākāĩčńicā -cā *fem. die Frau des Handschuhmachers, die Handschuhmacherin. Oslz.*

rākāĩčńĩčk -kā *masc. Geselle, Lehrling des Handschuhmachers. Oslz.*

rākāĩčńĩčkā -hĩ *fem. die Frau des Handschuhmachers, die Handschuhmacherin. Oslz.*

rākāĩčńikõu -kõvĩ -vā -vē *adj. poss. dem Handschuhmacher gehörig. Oslz.*

rākāĩčńĩk -ikā *Pl. N. -cā masc. Handschuhmacher. Oslz.*

rākāĩčkā *s. rākāĩčka. Wslz.*

rākāĩčnĩ *s. rākāĩčnĩ. Wslz.*

rākāĩčńicā *s. rākāĩčńica. Wslz.*

rākāĩčńĩčk *s. rākāĩčńĩčk. Wslz.*

rākāĩčńĩčkā *s. rākāĩčńĩčka. Wslz.*

rākāĩčńikõu *s. rākāĩčńikõu. Wslz.*

rākāĩčńĩk *s. rākāĩčńĩk. Wslz.*

rākeĩcā -cā *L. rākāĩcĩ [Oslz.] -kāĩcĩ [Wslz.] Pl. I. -cmĩ fem. Handschuh.*

rakeičnīctvø -vǎ *ntr.* 1. die Handschuhmacher; 2. das Handschuhmacherhandwerk. *Oslz.*

rakeičnīchī -kǎ -hè *adj.* den Handschuhmacher betreffend. *Oslz.*

rakeičnīčī -čǎ -čè *adj.* den Handschuhmacher betreffend. *Oslz.*

rakeičnīctvø s. rakeičnīctvø. *Wslz.*

rakeičnīchī s. rakeičnīchī. *Wslz.*

rakeičnīčī s. rakeičnīčī. *Wslz.*

rākōu -øvǎ *Pl. G.* rākōu, -kùøvøu *L.* -vjěž *masc.* Ärmel.

rākōuv s. rākōu. *Vi. St. Wslz.*

rākōuw s. rākōu. *Kl. H.*

rākøvùøvī -vǎ -vè *adv.* den Ärmel betreffend.

rākšī -šǎ -šè *adj. comp.* zu rāhī.

rākùøvník -ikǎ *masc.* ein Werkzeug zum Flachsklopfen. *H. Vi. St. Wslz.*

rākùøvník s. rākùøvník. *Kl.*

rāpjic *Prs.* rōupja [*Kl.*] rōupja [*H. Vi. St. Wslz.*] -pjš *Prt.*

rōupjēl [*Kl.*] rōupjēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* rāpji *verb.* imperf. schelten, schmähen, heruntermachen.

Kompositum:

vārāpjic *verb. perf.* ausschelten, heruntermachen. — Zōu-tø
mōi-tātk tā-γlùøpcǎ bārzo vārōupjēl.

rāpk -kǎ *masc.* bunt ausgenähter Saum, Stickerei am Hemd.

rāt -tǎ *Pl. G.* rātōu *masc.* Rand an der Mütze.

*rāhī -kǎ -hè *adj.*

Komposita:

dlūgørāhī mit langen Händen, langhändig.

dvarāhī zweihändig.

jānørāhī einhändig, einarmig.

krōutkørāhī mit kurzen Händen.

ljevørāhī linkshändig, mit der linken Hand arbeitend.

mālørāhī mit kleinen Händen.

štěřārāhī vierhändig.

vjēlgørāhī mit grossen Händen.

rāžě *adv. comp.* zu rāgo.

rāmōt s. rāmōt. *St.*

rānă s. rāna. *St.*

rdēis -ēsū *masc.* Knöterich.

recēpt -ēptū *masc.* Rezept.

rēcī -cā -cē *adj.* den Krebs betreffend.

redāc *Prs.* rēdūja *Prt.* redō·ul *verb. imperf.* 1. erfreuen, freuen; 2. retten; redāc sa 1. sich freuen, erfreuen; 2. sich retten. — Tūō-mjā bārzo redūjā. Rēdō·u-mjā, rēdō·u! Tēmū jāu-sa-rēdūja bārzo. Rēdō·u-sa, Mārcānā, nī-cā-za-trēlōu!

Komposita:

naredāc *verb. perf.* sa sich sehr erfreuen.

poredāc *verb. perf.* 1. ein wenig erfreuen; 2. retten, unterstützen; poredāc sa 1. sich ein wenig freuen; 2. Hilfe, Rettung suchen. — Mā-nāstā poredā tā-bāba jeziēnīm. Tēn-strāχ sa-poredō·ul temū-jeziēnū. Vōn-nēvjezo·ul, jak-vōn-sa-mjō·ul poredāc f-tī-bjēzā.

rōzredāc *verb. perf.* in grosse Freude versetzen; rōzredāc sa hocherfreut sein, sich sehr freuen.

vāredāc *verb. perf.* erretten; vāredāc sa sich retten. — Tēn-χlūōpc vāredō·ul tā-pānā s-tē-rēhī.

vōbredāc *verb. perf.* erfreuen; vōbredāc sa sich erfreuen.

vuredāc *verb. perf.* 1. erfreuen; 2. retten; vuredāc sa sich freuen.

zaredāc *verb. perf.* sa anfangen sich zu freuen.

redānk -kū *masc.* die Rettung. *Kl. II. Vi.*

redānk -ā·nkū s. redānk. *Wslz.*

redānk s. redānk. *St.*

redlāc *Prs.* rēdlūja *Prt.* redlō·ul *verb. imperf.* mit dem rēdlo pflügen.

Komposita:

přeredlāc *verb. perf.* umpflügen, umbrechen.

vāredlāc *verb. perf.* herauspflügen.

vōbredlāc *verb. perf.* umpflügen, umbrechen.

redlācā -cā *A.* rēdlācā *fem.* Pflugschar. *Oslz.*

redlâ·cǎ *Pl. G. -lâc s. redlâca. Wslz.*

rēdlō -lǎ *Pl. G. -dēl ntr. eine Art Pflug, welcher gebraucht wird, um den Boden von Unkraut zu säubern.*

redlû·vǎc *Prt. redlû·vō·ul s. redlâc. Kl. Vi.*

rēdōrkǎ -hǐ *I. redār·kōu, -dār·kōu fem. Retterin.*

rēdōr -aǎ, -ǎǎ *L. redār·h masc. Retter.*

rēdōsc -cǎ *L. redû·scī fem. Freude.*

rēdōstnǎ *adv. freudig.*

redû·ostnī -nǎ -nē *adj. freudig.*

redû·vǎc *Prt. redû·vō·ul s. redâc. Kl. Vi.*

redû·vnicǎ -cǎ *fem. Retterin. H. Vi. St. Wslz.*

redû·vñīk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc. Retter. H. Vi. St. Wslz.*

redû·wnicǎ *s. redû·vnicǎ. Kl.*

redû·wnīk *s. redû·vñīk. Kl.*

rēfkǎ -hǐ *fem. Sandbank. H. Vi. St. Wslz.*

rē·fka *s. rēfka. Kl.*

reylāc *Prs. rēylū·jǎ Pvt. reylō·ul verb. imperf. rigolen.*

Kompositum:

vōreylāc *verb. perf. umrigolen.*

reylû·vǎc *Prt. reylû·vō·ul s. reylāc. Kl. Vi.*

rēxlāvī -vǎ -vē *adj. beweglich. Oslz.*

rēxlā·vī *s. rexlāvī. Wslz.*

rēxlē *adv. comp. zu rāxlo.*

rēxlí -lǎu -lē *adj. schnell, geschwind.*

rēxtāc *Prs. rāxtū·jǎ [Oslz.] rā·xtū·jǎ [Wslz.] rēxtû·jěš Pvt.*

rēxtō·ul *verb. imperf. 1. richten, eine Richtung geben; 2. her-*

richten, fertig machen; 3. in Richtigkeit bringen, vermitteln; rēxtāc

sǎ 1. sich richten, eine Richtung nehmen; 2. sich herrichten, sich

bereit machen, sich ordentlich ankleiden; 3. sich nach etwas richten,

den Befehl befolgen, als Beispiel nehmen. — Tī-sāldāucǎ rēxtālī

tā-kanōunǎ nōu-tǎ-tû·orma. Fšātke jā-rēxtōunē do-jeziēnǎ.

Tēn-šō·utěš mūši tēn-štríd rēxtāc. Fšāthē vû·čī sǎ-rēxtālā

nōu-nǎ. Rāxto·u-sǎ xūtke, mā-cemǎ jíc. Vōn-sǎ-nû·co·ul

rēxtāc za-māmī-slovamī. Rāxto·u-sǎ za-mnōu!

Komposita (*Inf.* -rěxtāc *Prs.* -'rěxtūja *Prt.* -rěxtě·ul *Imp.* -rāxtō·u [Oslz.] -rā·xtō·u [Wslz.]):

narěxtāc *verb. perf.* 1. auf etwas richten, hinrichten;
2. vieles herrichten, fertig machen; narěxtāc sa sich auf etwas richten.

porěxtāc *verb. perf.* 1. die Richtung geben; 2 nach einander herrichten; porěxtāc sa 1. die Richtung nehmen; 2. sich herrichten.

přarěxtāc *verb. perf.* zurichten, zubereiten. — Fšātke bāle přarěxtōuně do-budāñā.

vārěxtāc *verb. perf.* 1. ausrichten, die Richtung herstellen; 2. ausrichten, besorgen, bestellen; 3. aufrichten, in die Höhe richten, aufstellen, errichten, erbauen; 4. vermitteln, schlichten; vārěxtāc sa 1. sich ausrichten, sich in Reih und Glied stellen, 2. sich aufrichten, sich erheben, aufstehen; 3. sich abfinden, vergleichen. — Těn-ōfcērā vārěxtě·ul tēx-sāldāutōu. Bāzā spokōinī, mōi-knāup tē-vārěxtūja dūobrā. Nā-ti-gōurā nī-vārěxtālī vā-sūokōu tūorma. Nāš-ksōuc-mā těn-stríd mjizā-nāmā vārěxtōuně. Vārěxtō·ucā-sā, sāldāucā! Xūtke vōn-sa-vārěxtō·ul ā-řacel svōi-nōuž vē-vōheñ. Jāu-sa-mōum vārěxtōuně sīe-svīm-brāta.

vobrěxtāc *verb. perf.* zurichten, herrichten.

vrěxtāc *verb. perf.* einrichten, in die richtige Lage bringen; vrěxtāc sa sich einrichten, es sich bequem machen. — Mōi-knāup-sā ta-nūoga zlōubjēl a-tēi jāu-mā sōum tā-kūescā vrěxtě·ul. Těn-novī ksōuc nīevjezō·ul dlūhī čas, jāk-vōn-sa-mjō·ul vrěxtāc f-tēx-stāurēx Źīcaγ.

vurěxtāc *verb. perf.* 1. aufrichten, errichten; 2. ordentlich herrichten; vurěxtāc sa sich aufrichten.

zarěxtāc *verb. perf.* wohin richten.

zrěxtāc *verb. perf.* 1. richten, die Richtung geben; 2. herrichten, fertig machen; zrěxtāc sa 1. sich richten, die

Richtung nehmen; 2. sich herrichten, sich bereit machen.

rěχtùəvǎc *Prt.* rěχtùəvə·ul *s.* rěχtāc. *Kl.* *Vi.*

rějčk -kā *masc.* kleiner Krebs.

rějĭk rěkā *masc.* Krebs.

rějĭknǎc *Prs.* rějĭknǎ -nōš *Prt.* rějĭknə·ul *reknǎ verb. imperf.* rechnen.

Komposita (Inf. -rějĭknǎc Prs. -'reknǎ -rějĭknōš Prt. -'reknə·ul):

dərějĭknǎc *verb. perf.* są čìəvǎ ausrechnen, herausbekommen. — Dùəžži-lǎ, jǎu-sǎ-dùəreknǎ těj-pjǒuzi.

narějĭknǎc *verb. perf.* aufrechnen, aufzählen; narějĭknǎc są lange rechnen, sich müde rechnen.

pərějĭknǎc *verb. perf.* berechnen.

přärějĭknǎc *verb. perf.* hinzurechnen. — Přärějĭknə·u šiesc talāròu dùə-tǎ, těj tə-bǒuzǎ štāmǎle.

přerějĭknǎc *verb. perf.* 1. durchrechnen; 2. nachrechnen; přerějĭknǎc są sich verrechnen.

rəzrějĭknǎc *verb. perf.* ausrechnen, berechnen; rəzrějĭknǎc są sich berechnen mit jemandem, gegenseitig aufrechnen. — Vjǐtro jǎu-sǎ-rùəzreknǎ s-təbǒu.

vǎreknǎc *verb. perf.* ausrechnen, herausrechnen. — Tùə jǎ-nīmėgǎ vǎreknǎc.

vəbrějĭknǎc *verb. perf.* berechnen.

vədrějĭknǎc *verb. perf.* abrechnen, abzählen. — Vən-və·dreknə·ul pòul-grùəšǎ vət-těj-pjǒuzi a-těj tə-štāmǎle.

vrějĭknǎc *verb. perf.* einrechnen, hineinrechnen. — Tǎ-mūšiš vrějĭknǎc tǎ-třǎ tǎlarǎ f-tə-mîte.

zrějĭknǎc *verb. perf.* zusammenrechnen. — Zrějĭknə·u pjīnc talāròu s-tīm, cə-tǎ-dùəstə·ul.

rějĭknǐngǎ *s.* rějĭknungǎ.

rějĭknūngǎ -nĭ *I.* rekñì·ngòu *D. L. Du. N. -nzǎ Pl. N. -nĭ G. -nìng fem.* 1. Rechnung, Berechnung; 2. Rechnung, Nota.

rēiž ržã *fem.* Roggen.

rejãc *Prs.* rejûjã *Prt.* rejãlo *verb. imperf.* reuen. — Mjä-rejûjã
bãrzo, cø-jãu-tã-rãčel tã-pjóuzã.

rejérãc *Prs.* rējérûjã *Prt.* rejérø·ul *Imp.* rejêrø·u *verb. imperf.*
regieren.

rejêrùøvãc *Prt.* rejêrùøvo·ul s. rejérãc. *Kl. Vi.*

rejimènt -è·ntü *masc.* Regiment.

rejì·strã -róu *masc. pl.* Register.

rejùøvãc *Prt.* rejùøvalo s. rejãc. *Kl. Vi.*

rēkãc *Prs.* rēka -kõš *Prt.* rēkø·ul *verb. imperf.* recken, strecken,
dehnen; rēkãc sã sich recken, sich strecken.

Komposita:

røzrēkãc *verb. perf.* auseinanderrecken, ausdehnen.

vãrekãc *verb. perf.* ausrecken, ausdehnen; vãrekãc sã sich
ausrecken, ausdehnen.

rekøvjĩstĩ -tã -tè *adj.* krebereich. *Oslz.*

rekøvjĩstĩ s. rekøvjĩstĩ. *Wslz.*

rekrũchĩ -kã -hè *adj.* den Rekruten betreffend.

rekrût -ûtã *Pl. N. -cã masc.* Rekrut.

rekùøvĩ -vã -vè *adj.* den Krebs betreffend.

rekùøvjòunkã -hĩ *fem.* Schnecke.

*reknãc *verb. iter.* zu rēiknac.

Komposita (Inf. -reknãc Prs. -'reknûjã Prt. -reknø·ul Imp.
-rēiknø·u):

døreknãc *verb. imperf.* sã čìøvã herauszubekommen
suchen.

přãreknãc *verb. imperf.* hinzurechnen.

přereknãc *verb. imperf.* 1. durchrechnen; 2. nachrechnen;
přereknãc sã sich verrechnen.

røzreknãc *verb. imperf.* ausrechnen, berechnen; røzreknãc
sã sich mit jemandem berechnen, gegenseitig aufrechnen.

vãreknãc *verb. imperf.* ausrechnen, herausrechnen.

vøbreknãc *verb. imperf.* berechnen.

vødreknãc *verb. imperf.* abrechnen, abzählen.

vreknāc *verb. imperf.* einrechnen, hineinrechnen.

zreknāc *verb. imperf.* zusammenrechnen.

*reknāvāc *verb. iter.* zu rēiknac.

Komposita (*Inf.* -reknāvāc *Prs.* -'reknāva -reknāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'reknāvə·u [*Imp.* -reknāvə·u): s. reknāc.

*reknāvāc s. reknāc. *Kl. Vi.*

rēmā -mā *fem.* Rahmen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

*remāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -remāc *Prs.* -'remāja *Prt.* -remə·u [*Imp.* -rēmə·u [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -rēmə·u [*St.*]):

rəzremāc *verb. perf.* aufräumen.

vāremāc *verb. perf.* 1. ausräumen, herausschaffen; 2. aufräumen. — Tā-zlūžejā mū-vāremālī tā-χīčā. Nī-vāremālī fšātke s-tēχ-χīč. F-tī-dornīci ješ-niejā vāremōunē.

vremāc *verb. perf.* einräumen, hineinschaffen.

rēmja -mjeñā [*Kl. H. Vi.*] -mjñā [*Wslz.*] *L.* remjēñu [*Kl. H. Vi.*] -mjñu [*Wslz.*] *Pl. N.* remjəñā [*Kl. H. Vi.*] -mjñā [*Wslz.*] *G.* -mjōun [*Kl. Vi. Wslz.*] -mjōun [*Kl.*] *ntr.* Arm, Schulter. *Kl. H. Vi. Wslz.*

remjēñnī -nā -nē *adj.* den Arm, die Schulter betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

cīenkəremjēñnī mit dünnen Armen, dünnarmig.

dlūgəremjēñnī mit langen Armen, langarmig.

dvāremjēñnī zweiarmig.

grābəremjēñnī mit dicken Armen, dickarmig.

jānəremjēñnī einarmig.

króutkəremjēñnī mit kurzen Armen, kurzarmig.

*remjēñnicā -cā *fem.* *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

dlūgəremjēñnicā langarmige Frau

jănøremjějinnică einarmige Frau.

kröutkøremjějinnică kurzarmige Frau.

*remjějinnīk -ikā *Pl. N. -cā masc. Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

dlüğøremjějinnīk langarmiger Mensch.

jănøremjějinnīk einarmiger Mensch.

kröutkøremjějinnīk kurzarmiger Mensch.

remjějinnī s. remjějinnī. *St.*

*remjějinnică s. remjějinnica. *St.*

*remjějinnīk s. remjějinnīk. *St.*

rēmjöunkø -kā *L. remjöunkū [H. Vi. Wslz.] -mjöunkū [Kl.]*

-mjøunkū *[Kl. H. Vi.] -mjũnkū [Wslz.] ntr. kleiner Arm.*

Kl. H. Vi. Wslz.

rēmikä -hī *fem. kleiner Rahmen.*

*remøvēc s. remēc. *Kl. Vi.*

rēnă -nă *fem. Wunde. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēnk -kū *masc. der frühe Morgen. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēnkă -hī *fem. der Rand eines runden Gegenstandes. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēnnī -nă -nè *adj. 1. den Morgen betreffend, früh; 2. zeitig, frühzeitig. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēnnø *adv. früh, frühzeitig. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēnø *adv. früh, frühzeitig. Kl. H. Vi. Wslz.*

Kompositum:

nīerene spät.

rēnø -nă *ntr. der Morgen, die Frühe. Kl. H. Vi. Wslz.*

rēñăc *Prs. rēñă -nōš Prt. rēñø·ul verb. imperf. verwunden. Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

røzrēñăc *verb. imperf. sehr verwunden.*

zrēñăc *verb. imperf. verwunden.*

rēñic *Fut. rēñă -nīš Prt. rēñel verb. perf. verwunden. Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

narēñic *verb. perf.* viele verwunden.

pørēñic *verb. perf.* verwunden; pørēñic sa sich verwunden.

rəzrēñic *verb. perf.* sehr verwunden.

vurēñic *verb. perf.* verwunden.

zrēñic *verb. perf.* verwunden.

*rēngāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -rēngāc *Prs.* -'rēngūja *Prt.* -rēngə·ul

Imp. -rè·ngəu):

rəzdrēngāc *s.* rəzrengāc.

rəzrēngāc *verb. perf.* verrenken, ausrenken, aus dem Gelenk setzen; rəzrēngāc sa aus dem Gelenk gehen. — Jāu-sā-rəzrēngə·ul bārzo tē-lievē rēmja. Ta-rākā mū-sa-rəzrēngā.

*rēngūvāc *s.* rengāc. *Kl. Vi.*

reščesālnī -nā -nē *adj.*; reščesālnī grībjeñ weiter Kamm. *Kl. H. St. Wslz.*

reščesā·lnī *s.* reščesālnī. *Vi.*

rētə·i -tajā *I. retājū masc.* Pferdebesitzer, welcher sich mit seinen Pferden zur Arbeit vermietet.

rēv -vū *masc.* Ref im Segel. *H. Vi. St. Wslz.*

rēvā -vā *I. revōu Pl. G. rēv [H. Vi. St. Wslz.] rēw [Kl.] fem.* Sandbank, Brandung.

revāc *Prs. revūja Pvt. revə·ul verb. imperf.* reffen, Reffe einstecken.

Kompositum:

porevāc *verb. perf.* ein wenig reffen. — Mā-porevālī drōupka tēn-žieħēl.

rēvjina -nā *I. revjīnōu [Kl. H. Vi.] -vjīnōu [St.] -vjī·nōu [Wslz.] Pl. G. -vjīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -vjīn [St.] fem.* Reffleine.

revūvāc *Prt. revūvə·ul s. revāc. Kl. Vi.*

rēw *s. rēv. Kl.*

rezervāstā -tā *D. -təjū Pl. N. -təvjā masc.* Reservist. *Oslz.*

- rezervă·stă s. rezervăsta. *Wslz.*
 rezè·rvă -vă *fem.* Reserve.
 rè·stă -tä *Pl. G.* rèst *fem.* Rest.
 rè·stkă -hî *Pl. G.* rèstk *fem.* Restchen.
 rêp rêpă *masc.* Raufe.
 rēīγă -jī *I. rēīγōu fem.* Reihe; v-rēīză im Gänsemarsch.
 rēīră -ră [*I. rēīrōu*] *fem.* Röhre.
 rēīrčică -că *fem.* Röhrchen.
 rēīrčičkă -hî *fem.* Röhrchen.
 rēīrěčkă -hî *fem.* Röhrchen.
 rēīrkă -hî *fem.* Röhrchen.
 rēīrnī -nă -nē *fem.* die Röhre betreffend.
 rēīrōvātī -tă -tē *adj.* röhrenartig.
 rēīstēr -trū *masc.* Riester, Schuhflicken.
 rēīstōvātī -tă -tē *adj.* mit einem Riester versehen, geflickt.
 rēītkă -hî *fem.* Riedkamm am Webstuhl.
 rēītkamă -mă *fem.* 1. Riedkamm am Webstuhl; 2. zwei kleine, mit
 Band durchflochtene und dicht über der Stirn befestigte Zöpfe.
 rēmă s. rēma. *St.*
 rēmja *L. remjēnū Pl. N. -mjūnă G. -mjōun s. rēmja. St.*
 rēmjōunkə *L. remjōunkū, -mjūenkū s. rēmjōunkə. St.*
 rēmkā s. rēmka. *St.*
 rēnă s. rēna. *St.*
 rēnk s. rēnk. *St.*
 rēnkă s. rēnka. *St.*
 rēnnī s. rēnnī. *St.*
 rēnnə s. rēnnə. *St.*
 rēnə s. rēnə *adv. und ntr. St.*
 rēnăc s. rēnac. *St.*
 rēnīc s. rēnic. *St.*
 rīntăc *Prs. rīntāja rīntājēš Prt. rīntō·ul verb. imperf. sa sich*
 verzinsen.
 rīntō·īnă -nă *fem.* Rindfleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rīntō·īshī -kā -hē *adj.* das Rind betreffend.

rîntè·iznă s. rîntè·îna.

rîntè·îna s. rîntè·îna. *St.*

rîntùəvăc *Prt.* rîntùəvo·ul s. rîntăc. *Kl. Vi.*

rîntùəvjîna s. rîntè·îna.

rîntùəvjîznă s. rîntè·îna.

*rînlăc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -rînlăc *Prs.* -rînlûja *Prt.* -rînlə·ul *Imp.* -rînlə·u):

vəbrînlăc *verb. perf.* umringen, umzingeln.

*rînlùəvăc s. rînlăc. *Kl. Vi.*

rîps rîpsû *L.* rîpsû *masc.* Raps, Rübsen.

rîpsùəvî -vâ -vê *adj.* den Raps, Rübsen betreffend.

rîntă -tă *fem.* Rente, Zinsen.

rîbja -ică *Pl. N.* rîbjătă *ntr.* junger Fisch.

rîbjôutěčkə s. rîbjôutečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

rîbjôutkə s. rîbjôutkə. *II. Vi. St. Wslz.*

rîbjôutüşkə s. rîbjôutüşkə. *H. Vi. St. Wslz.*

rîbjôutěčkə -kă *ntr.* junges Fischchen. *Kl.*

rîbjôutkə -kă *Pl. N.* rîbjătkă *ntr.* junges Fischchen. *Kl.*

rîbjôutüşkə -kă *ntr.* junges Fischchen. *Kl.*

rîbnî -na -nê *adj.* fischreich.

rîbnosc -că *L.* rîbnùəscî *fem.* der Reichtum am Fischen.

rîdăc *Prs.* rîdûja *Prt.* rîdö·ul *Hülfsrb.* băc *verb. imperf.* reiten.

Komposita:

derîdăc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin reiten.

narîdăc *verb. perf.* angeritten kommen; narîdăc sâ sich müde reiten.

podrîdăc *verb. perf.* dicht heranreiten. — Tën-pőun podrîdö·ul xûtke pőut-tën-dőup.

perîdăc *verb. perf.* reiten, hinreiten, wegreiten. — Vjîtrə rēnə jâ-pùərîdûja də-Gărně.

přärîdăc *verb. perf.* herbeireiten.

přerîdăc *verb. perf.* 1. durchreiten, vorüberreiten; 2. zu Pferde überholen; 3. überreiten, umreiten, niederreiten. — Tî-

húzãřã přeridãlĩ přěs-těň-lãs. Vu-Želkùvã vẽn-mjä-přeridě·ul. Těň-põun ridě·ul tãk-χũtkø, cø-těň-knãup ñĩmõug jíc z-drùõhĩ ã-běl přeridõunĩ.

vãridãc *verb. perf.* 1. hinausreiten; 2. hinaufreiten. — Vẽn-

vãridě·ul s-tã-lãsã. Těň-põun vãridě·ul nõu-tã-gõura.

vøbridãc *verb. perf.* umreiten, zu Pferde besuchen.

rozridãc *verb. perf.* sa nach verschiedenen Richtungen fortreiten.

vodridãc *verb. perf.* abreiten, fortreiten.

vridãc *verb. perf.* hineinreiten.

varidãc *verb. perf.* 1. wegreiten, davonreiten; 2. eine Strecke reitend zurücklegen. — A-těj vẽn-varidě·ul χũtkø. Mã-bãlĩ varidõunĩ põul mjĩlã, gã-mã-sã-dùõzdřeli tã-χlùõpã.

zaridãc *verb. perf.* bis wohin reiten, weit wegreiten.

zridãc *verb. perf.* hinabreiten; zridãc sa sich zu Pferde treffen.

*ridãvãc *verb. iter.* zu ridãc.

Komposita (Inf. -ridãvãc Prs. -'ridãva -ridãuvõš [Kl. H. St. Wslz.] -dãõvõš [Vi.] Prt. -'ridãvø·ul Imp. -ridãvø·u):

deridãvãc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hin reiten.

přãridãvãc *verb. imperf.* herangeritten kommen.

přeridãvãc *verb. imperf.* 1. durchreiten, vorüberreiten; 2. zu Pferde überholen; 2. überreiten, niederreiten.

rozridãvãc *verb. imperf.* sa nach verschiedenen Richtungen fortreiten.

vãridãvãc *verb. imperf.* 1. hinausreiten; 2. hinaufreiten.

vøbridãvãc *verb. imperf.* umreiten, zu Pferde besuchen.

vodridãvãc *verb. imperf.* abreiten, fortreiten.

vridãvãc *verb. imperf.* hineinreiten.

zridãvãc *verb. imperf.* hinabreiten; zridãvãc sa sich zu Pferde treffen.

rĩdõrkã -hĩ *I.* ridãrkõu, -dãrkõu *fem.* Reiterin.

rĩdõř -ařã *L.* ridãřã *Pl. I.* -řmĩ *masc.* Reiter.

ridùõvãc *Prt.* ridùõvø·ul *s.* ridãc. *Kl. Vi.*

rífpot -tă *masc.* kleine irdene Schüssel. *H. Vi. St. Wslz.*

rívfpot *s.* rífpot. *Kl.*

rígzdârĕl -dôrlă *masc.* Thaler.

*rīȳlāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -rīȳlāc *Prs.* -'rīȳlāja *Prt.* -rīȳlĕ·ȳl *Imp.* -rīȳlĕ·ȳ):

vodrīȳlāc *verb. perf.* aufriegeln.

zarīȳlāc *verb. perf.* zuriegeln.

*rīȳlĕ·ȳvāc *s.* rīȳlāc. *Kl. Vi.*

rījĕl -ȳlă *masc.* 1. Riegel; 2. Zapfen bei Fügungen.

rījĕlk -kă *masc.* kleiner Riegel. *Kl. H. St. Wslz.*

rījĭlk -jĭlkă *s.* rījĕlk. *Vi.*

rĭl rĭlă *masc.* Spaten.

rĭlĕk -ākă *masc.* Spaten zum Torfstechen.

rĭpĕică -că *fem.* kleiner Fisch.

rĭpĕĭčkă -ĥĭ *fem.* kleiner Fisch.

rĭpkă -ĥĭ *fem.* kleiner Fisch.

rĭskă -ĥĭ *fem.* Riesin.

rĭš rĭšŭ *masc.* Reis.

rĭvă -vă *Pl. G.* rĭv [*H. Vi. St. Wslz.*] rĭw [*Kl.*] *fem.* Reibeisen.

rĭză -ză *masc.* Riese.

rĭžă -žă *Pl. G.* rĭž *fem.* Reise.

rĭžāc *Prs.* rĭžāja *Prt.* rĭžĕ·ȳl *Hilfsverb.* hāc *verb. imperf.* reisen.

Komposita:

narĭžāc *verb. perf.* sa lange umherreisen, sich satt reisen.

perĭžāc *verb. perf.* reisen, hinreisen, abreisen.

přarĭžāc *verb. perf.* angereist kommen.

přerĭžāc *verb. perf.* hindurchreisen, vorbeireisen.

vārĭžāc *verb. perf.* ausreisen.

vĕbrĭžāc *verb. perf.* bereisen, auf der Reise besuchen.

vĕdrĭžāc *verb. perf.* abreisen, fortreisen.

rĭžajōucĭ *s.* rĭžajōucĭ. *H. Vi. St. Wslz.*

rĭžajōucĭ -că *masc.* Reisender, reisender Kaufmann. *Kl.*

rĭžĕ·ȳvāc *Prt.* rĭžĕ·ȳvĕ·ȳl *s.* rĭžāc. *Kl. Vi.*

rīžùəvī -vā -vè *adj.* die Reise betreffend.

rōlāc *Prs.* rō·lūja rōlūjēš *Prt.* rōlō·ul *verb. imperf.* mangeln, rollen.

Komposita (*Inf.* -rōlāc *Prs.* -'rōlūja *Prt.* -rōlō·ul *Imp.* -rō·lō·u):

perōlāc *verb. perf.* nach einander rollen.

vurōlāc *verb. perf.* glatt rollen.

rōlùəvāc *Prs.* rōlùəvō·ul s. rōlāc.

rō·lā -lā *I.* rōlōu *Pl. G.* rōl *fem.* Mangel, Rolle.

rōj rùəjū *L.* rōjū *Pl. I.* rō·imī *masc.* Bienenschwarm.

rōr rōurū *masc.* 1. Rohr, Schilf; 2. Rohrstock.

rōu rùəvjū *L.* rōvjū *masc.* Bienenschwarm. *Vi.*

rōu rùəvū *Pl. G.* rōvōu *L.* -vjēχ *masc.* Graben.

rōub s. rōub. *H. Vi. St. Wslz.*

rōubjōr s. rōubjōr. *H. Vi. St. Wslz.*

rōubnī s. rōubnī. *H. Vi. St. Wslz.*

rōučkā s. rōučka. *H. Vi. St. Wslz.*

rōud rùədū *masc.* Geschlecht, Familie, Abstammung.

rōufk s. rōuk. *Vi. St. Wslz.*

rōuſk s. rōuk. *Kl. H.*

rōug rùəgū *Pl. G.* rōug, rōgōu *L.* -zēχ *masc.* Horn.

rōuk -kū *masc.* kleiner schmaler Graben.

rōum -mū *masc.* 1. Rum; 2. abgeteilter Raum für die Pferde im Stall. *H. Vi. Wslz.*

rōumnāčhī -kā -hē *adj.* ganz gleich. *Oslz.*

rōumnāχnī -nā -nē *adj.* ganz gleich. *Oslz.*

rōumnā·čhī s. rōumnāčhī. *Wslz.*

rōumnā·χnī s. rōumnāχnī. *Wslz.*

rōumnēčkə *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*

rōumnēχnə *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*

rōumnī -nā -nē *adj.* 1. gleich; 2. eben. *H. Vi. Wslz.*

rōumnə *adv.* 1. gleich; 2. eben. *H. Vi. Wslz.*

rōumnosc -cā *L.* rōumnùəscī *fem.* 1. die Gleichheit; 2. die Ebene, Ebenheit. *H. Vi. Wslz.*

- rōumnûšī -šā -šē *adj.* ganz gleich.
 rōumnûškø *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnûšø *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnûšhī -kā -hē *adj.* ganz gleich.
 rōumnîä *adv.* gleich, auf gleiche Weise. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnîznä -nä *fem.* die Ebene. *H. Vi. Wslz.*
 rōunčică -că *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōunčičkā -hī *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōunkä -hī *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōupä -pä *fem.* Raufe.
 rōupcă s. rōupca. *H. Vi. St. Wslz.*
 rōupk s. rōupk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rōuščică -că *fem.* kleine Rose.
 rōuščičkā -hī *fem.* kleine Rose.
 rōuščkä -hī *fem.* kleiner dünner Zweig.
 rōušk -kā *masc.* 1. kleines Horn; 2. abgesägtes Stück eines Horns,
 welches beim Stopfen der Wurst gebraucht wird; 3. Platz hinter dem
 Ofen, Ofenecke.
 rōuškā -hī *fem.* kleine Rose.
 rōuv s. rōu. *Vi. St. Wslz.*
 rōuw s. rōu. *Kl. H.*
 rōuzgä -hī *I. rōzgōu fem.* 1. Zweig; 2. Rute.
 rōuzmarînä -nä *fem.* Rosmarin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rōuzmarînä s. rōuzmarîna. *St.*
 rōužä -žä *Pl. G. -ži fem.* 1. Rose, Rosenstock; 2. Rose (Blüte);
 3. Rose (Krankheit).
 rōužžanī -nāu -nē *adj.* aus Zweigen, Reiseru bestehend,
 strauchig.
 rōužžè -žā *ntr.* Reisig.
 rōužččkä -hī *fem.* kleine Rose.
 rōužlèvī -vā -vè *adj.* die Rosen betreffend.
 rōužnī -nā -nē *adj.* verschieden.
 rōužnosc -că *L. rōužnūscī fem.* die Verschiedenheit.
 *rōužnāc *verb. iter. zu rōužnic.*

rīžùəvī -vā -vè *adj.* die Reise betreffend.

rōlāc *Prs.* rō'lūja rōlūjēš *Prt.* rōlō'ul *verb. imperf.* mangeln, rollen.

Komposita (Inf. -rōlāc Prs. -'rōlūja Prt. -rōlō'ul Imp. -rō'lō'ū):

perōlāc *verb. perf.* nach einander rollen.

vrōlāc *verb. perf.* glatt rollen.

rōlùəvāc *Prs.* rōlùəvo'ul s. rōlāc.

rō'lā -lā *I.* rōlō *Pl. G.* rōl *fem.* Mangel, Rolle.

rōj rōjū *L.* rōjū *Pl. I.* rō'jmī *masc.* Bienenschwarm.

rōr rōrū *masc.* 1. Rohr, Schilf; 2. Rohrstock.

rō *rōvja L.* rōvjū *masc.* Bienenschwarm. *Vi.*

rō rōvū *Pl. G.* rōvō *L.* -vjē *masc.* Graben.

rōb s. rōb. *H. Vi. St. Wslz.*

rōbjōr s. rōbjōr. *H. Vi. St. Wslz.*

rōbnī s. rōbnī. *H. Vi. St. Wslz.*

rōčkā s. rōčka. *H. Vi. St. Wslz.*

rōd rōdū *masc.* Geschlecht, Familie, Abstammung.

rōfk s. rōk. *Vi. St. Wslz.*

rōvk s. rōk. *Kl. H.*

rōg rōgū *Pl. G.* rōg, rōgō *L.* -zē *masc.* Horn.

rōk -kū *masc.* kleiner schmaler Graben.

rōm -mū *masc.* 1. Rum; 2. abgeteilter Raum für die Pferde im Stall. *H. Vi. Wslz.*

rōmnāčhī -kā -hē *adj.* ganz gleich. *Oslz.*

rōmnāχnī -nā -nē *adj.* ganz gleich. *Oslz.*

rōmnāčhī s. rōmnāčhī. *Wslz.*

rōmnāχnī s. rōmnāχnī. *Wslz.*

rōmnēčko *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*

rōmnēχnē *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*

rōmnī -nā -nē *adj.* 1. gleich; 2. eben. *H. Vi. Wslz.*

rōmnē *adv.* 1. gleich; 2. eben. *H. Vi. Wslz.*

rōmnosc -cā *L.* rōmnūoscī *fem.* 1. die Gleichheit; 2. die Ebene, Ebenheit. *H. Vi. Wslz.*

- rōumnûšī -šā -šē *adj.* ganz gleich.
 rōumnûške *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnûše *adv.* ganz gleich. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnûšhī -kā -hē *adj.* ganz gleich.
 rōum'ñā *adv.* gleich, auf gleiche Weise. *H. Vi. Wslz.*
 rōumnîznā -nā *fem.* die Ebene. *H. Vi. Wslz.*
 rōunčicā -cā *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōunčičkā -hī *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōunkā -hī *fem.* kleine schmale Rinne. *H. Vi. Wslz.*
 rōupā -pā *fem.* Raufe.
 rōupcā s. rōupca. *H. Vi. St. Wslz.*
 rōupk s. rōupk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rōuščicā -cā *fem.* kleine Rose.
 rōuščičkā -hī *fem.* kleine Rose.
 rōuščkā -hī *fem.* kleiner dünner Zweig.
 rōušk -kā *masc.* 1. kleines Horn; 2. abgesägtes Stück eines Horns,
 welches beim Stopfen der Wurst gebraucht wird; 3. Platz hinter dem
 Ofen, Ofenecke.
 rōuškā -hī *fem.* kleine Rose.
 rōuv s. rōu. *Vi. St. Wslz.*
 rōuw s. rōu. *Kl. II.*
 rōuzgā -hī *I. rozgōu fem.* 1. Zweig; 2. Rute.
 rōuzmarîñā -nā *fem.* Rosmarin. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 rōuzmarîñā s. rōuzmarîna. *St.*
 rōužā -žā *Pl. G. -žī fem.* 1. Rose, Rosenstock; 2. Rose (Blüte);
 3. Rose (Krankheit).
 rōužžanī -nāu -nē *adj.* aus Zweigen, Reiseru bestehend,
 strauchig.
 rōužžē -žā *ntr.* Reisig.
 rōužčēkā -hī *fem.* kleine Rose.
 rōužìevī -vā -vē *adj.* die Rosen betreffend.
 rōužnī -nā -nē *adj.* verschieden.
 rōužnosc -cā *I. rōužnùesci fem.* die Verschiedenheit.
 *rōužniac *verb. iter. zu rōužnic.*

Komposita (*Inf.* -rõžňác *Prs.* -'rõžňā -rõžňoš *Prt.* -'rõžňø·ul):

rõžrõžňác *verb. imperf.* unterscheiden; rõžrõžňác sã sich unterscheiden. — Tãk jìevã čø·un sã-rõžrõžňã vød-mêvã.

vødrõžňác *verb. imperf.* unterscheiden; vødrõžňác sã sich unterscheiden.

rõžňã *adv.* verschieden.

rõžňíc *Prs.* rõžňā -ñiš *Prt.* rõžňiel *verb. imperf.* unterscheiden, einen Unterschied machen; rõžňíc sã sich unterscheiden.

Komposita:

rõžrõžňíc *verb. perf.* unterscheiden; rõžrõžňíc sã sich unterscheiden.

vødrõžňíc *verb. perf.* unterscheiden; vødrõžňíc sã sich unterscheiden.

rõžňicã -cã *L.* rõžňīcī [*Oslz.*] -ñī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñīc [*Oslz.*] -ñic [*Oslz.*] *fem.* der Unterschied.

rõžžøvī s. rõžžievī.

rõžb rãbū *Pl. G.* rãžbū *I.* -bí *L.* -bjěž *masc.* 1. Saum, Naht; 2. Runzel. *Kl.*

rõžbjør -ařã *L.* rõžbjãřū *masc.* Holzhacker.

rõžbnī -nã -nø *adj.* schlagbar. *Kl.*

rõžčkã -hī *fem.* hölzernes mit einem Handgriff versehenes Gefäss. *Kl.*

rõžm s. rõžm. *Kl. St.*

rõžmněčkø s. rõžmnečkø. *Kl. St.*

rõžmněχnø s. rõžmneχnø. *Kl. St.*

rõžmnī s. rõžmnī. *Kl. St.*

rõžmnø s. rõžmnø. *Kl. St.*

rõžmnøsc s. rõžmnosc. *Kl. St.*

rõžmnüşkø s. rõžmnüşko. *Kl. St.*

rõžmnüşø s. rõžmnüşø. *Kl. St.*

rõžmňã s. rõžmňã. *Kl. St.*

rõžmňinã *I.* rõžmňīnōū [*Kl.*] -ñīnōū [*St.*] s. rõžmňina. *Kl. St.*

rõžmňīznã s. rõžmňīzna. *Kl. St.*

róŭnčičă s. róŭnčica. *Kl. St.*

róŭnčičkă s. róŭnčička. *Kl. St.*

róŭnkă s. róŭnka. *Kl. St.*

róŭpcă -că *masc.* Holzhacker. *Kl.*

róŭpk -kă *masc.* kleiner schmaler Saum. *Kl.*

rəbāctvə -vă *ntr.* Gewürm.

robačáŭc s. robačáŭc. *Vi.*

robačáŭc *Prs.* rùəbačēja robačiejěš *Prt.* rùəbačə·ŭl -čă -čeli
Part. Prt. robačālī *verb. imperf.* 1. wurmstichig werden; 2. die
Räude bekommen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zrəbačáŭc *verb. perf.* 1. wurmstichig werden; 2. die Räude
bekommen.

rəbāčēc s. robačáŭc.

rəbačīvī -vă -vè *adj.* wurmstichig. *Oslz.*

rəbačī·vī s. robačīvī. *Wslz.*

rəbāčī -čă -čè *adj.* 1. wurmstichig; 2. rändig.

rəbāčnī -nă -nè *adj.* wurmstichig.

rəbāčóc s. robačáŭc.

rəbáŭčk s. rəbáŭčk. *Vi.*

rəbáŭčnī s. rəbáŭčnī. *Vi.*

rəbáŭčník s. rəbáŭčník. *Vi.*

rəbáŭčk -kă *masc.* Würmchen. *Kl. H. St. Wslz.*

rəbáŭčnī -nă -nè *adj.* wurmstichig, von Würmern zerfressen. *Kl.*

H. St. Wslz.

rəbáŭčník -ikă *masc.* Wurmstich. *Kl. H. St. Wslz.*

rəbətńí -năŭ -ně *adj.* die Arbeit betreffend.

robotńīčī -čă -čè *adj.* den Arbeiter betreffend. *Oslz.*

rəbətńī·čī s. robotńīčī. *Wslz.*

rəbùŕcī -că -cè *adj.* arbeitsam.

Kompositum:

ńerəbùŕcī arbeitsscheu.

rəbùŕcī -čă -čè *adj.* arbeitsam.

rəbùətä -tä *A.* rəəbota *fem.* Arbeit; mjëc kùəvā v-rəbùəcā
schlagen, prügeln.

rəbùətnī -nā -nē *adj.* arbeitsam.

rəbùətnīcā -cā *fem.* Arbeiterin.

rəbùətnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Arbeiter.

rəčnī -nāu -nē *adj.* 1. das Jahr betreffend; 2. ein Jahr alt.

rədñī -nāu -nē *adj.* verwandt.

rədùəvī -vā -vè *adj.* das Geschlecht, die Familie betreffend.

rəžāīnī -nā -nē *adj.* fruchtbar. *Kl. II. Vi. Wslz.*

rəžāīnī *s.* rəžāīnī. *St.*

rəžīnc -cā *masc.* Stammesgenosse, Verwandter. *Kl. H. Vi. Wslz.*

rəžīnnī -nā -nē *adj.* die Familie betreffend. *Kl. II. Vi. Wslz.*

rəžīnshī -kā -hē *adj.* verwandtschaftlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

rəžīnc *s.* rəžīnc. *St.*

rəžīnnī *s.* rəžīnnī. *St.*

rəžīnshī *s.* rəžīnshī. *St.*

rəgacāuc *s.* rəgacāuc. *Vi.*

rəgacāuc *Prs.* rəgacejā rəgacīejěš *Prt.* rəgacə·ul -cā -celī
verb. imperf. Hörner bekommen. *Kl. H. St. Wslz.*

rəgācēc *s.* rəgacāuc.

rəgācěznā -nā *fem.* Horvieh.

rəgācóc *s.* rəgacāuc.

rəgāti -tā -tè *adj.* gehört.

rəgəvāti -tā -tè *adj.* hornartig.

rəgùəvī -vā -vè *adj.* aus Horn bestehend.

rəjùəvī -vā -vè den Schwarm betreffend.

rəlāo *s.* rəlāu. *Vi.*

rəlāu -lē *Pl. G.* -lí *fem.* Acker. *Kl. H. St. Wslz.*

rəlñīctvo -vā *ntr.* Ackerbau. *Kl. H. St.*

rəlñīčī -čā -čē *adj.* ackerbautreibend. *Kl. H. St.*

rəlñīctvo *s.* rəlñīctvo. *Wslz.*

rəlñīčī *s.* rəlñīčī. *Wslz.*

*rəmnāc *verb. iter.* zu rəəmnac. *Oslz.*

Komposita (Inf. -rəmnāc *Prs.* -'rəmnūjā *Prt.* -rəmnē·ul

Imp. -rùəmnə·u [*Kl. H. Vi.*] -rùəmnə·u [*St.*):

dəromnāc *verb. imperf.* sà čìevā gleichkommen, gleichstehen.

narəmnāc *verb. imperf.* 1. gleich machen; 2. ebenen.

pəromnāc *verb. imperf.* vergleichen.

přärəmnāc *verb. imperf.* angleichen, gleich stellen; přärəmnāc sà sich gleichstellen.

zarəmnāc *verb. imperf.* 1. gleich machen; 2. ebenen.

zrəmnāc *verb. imperf.* 1. gleich machen; 2. ebenen;

zromnāc sà gleichkommen.

*rəmnāvāc *verb. iter.* zu rùəmnac. *Oslz.*

Komposita (Inf. -rəmnāvāc *Prs.* -'ròumnāvā -ròumnāuvōš

[*Kl. H. St.*] -nāovōš [*Vi.*] *Prt.* -'ròumnāvə·ul *Imp.*

-rəmnāvə·u): s. rəmnāc.

*rəmnùəvāc s. rəmnāc. *Kl. Vi.*

rəmně *adv. comp.* zu ròumnə. *Oslz. KGa. W.*

rəmnìeši -šā -še *adj. comp.* zu ròumnī. *Oslz. KGa. W.*

rəpāc *Prs.* rùəpūjā rəpūjēš *Prt.* rəpō·ul *verb. imperf.* sà dampfen.

rəpūši -šā -še *adj.* die Zecken betreffend. *Oslz.*

rəpūši s. rəpūši. *Wslz.*

rəš- s. rəz-.

rəšāti -tā -tē *adj.* thauig. *Oslz.*

rəšāsti -tā -tē *adj.* thauig. *Oslz.*

rəšāsti s. rəšāsti.

rəscāgli -lā -lē *adj.* ausgedehnt, weitläufig. *Oslz.*

rəscāgli s. rəscāgli. *Wslz.*

rəscìečkā -hī *A.* rùəscečkā *fem.* Thauwetter.

rəscínk -kū *masc.* Abschnitt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

rəscínk s. rəscínk. *St.*

rəšöüdník -ikā *masc.* Mauerpfeffer (*Sedum acre*) und andere *Sedumarten.*

rəsklāotkā s. rəsklāutka. *Vi.*

rəsklāutkā -hī *A.* rùəsklōtkā *fem.* die Zerlegung. *Kl. H. St. Wslz.*

- rəslänĩstĩ -tǎ -tè *adj.* mit Pflanzen bedeckt. *Oslz.*
 rəslänĩstĩ s. rəslänĩstĩ. *Wslz.*
 rəslĩnnĩ -nǎ -nè *adj.* die Pflanzen betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəslĩnnĩ s. rəslĩnnĩ. *St.*
 rəspādlǎvĩ -vǎ -vè *adj.* baufällig. *Oslz.*
 rəspādlănǎ -nǎ *Pl. G. -lĩn fem.* Ruine.
 rəspādlǎvĩ s. rəspādlǎvĩ. *Wslz.*
 rəspāklănǎ -nǎ *Pl. G. -lĩn fem.* Spalte, Riss.
 rəspjĩsk -kũ *masc.* Rundschreiben, Zirkular, die Ausschreibung.
 rəspǝrk -kǎ *masc.* Schlitz am Kleide.
 rəspǝřǝtk s. rəspǝřǝtk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəspǝřǝtk -kũ *masc.* Anordnung. *Kl.*
 rəspǝvjadǎnè -nǎ *ntr.* Erzählung.
 rəsprǎvǎ -vǎ *A. rǝsprǎvǎ Pl. G. -prǝ·vǎ fem.* Gespräch.
 rəsprǝ·vǎnĩ -nǎ -nè *adj.* redselig, gesprächig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəsprǝ·vǎnĩcǎ -cǎ *fem.* redselige, gesprächige Frau. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəsprǝ·vǎnĩk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* redseliger, gesprächiger Mensch. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəsprǝ·vǎnĩ s. rəsprǝ·vǎnĩ. *St.*
 rəsprǝ·vǎnĩcǎ s. rəsprǝ·vǎnĩcǎ. *St.*
 rəsprǝ·vǎnĩk s. rəsprǝ·vǎnĩk. *St.*
 rəspũxlănǎ -nǎ *Pl. G. -lĩn fem.* Geschwulst. *Oslz.*
 rəspũxli -lǎ -lè *adj.* geschwollen. *Oslz.*
 rəspũstnĩ -nǎ -nè *adj.* ausgelassen, liederlich, leichtfertig. *Oslz.*
 rəspũstnĩcǎ -cǎ *fem.* liederliches, leichtfertiges Wieb. *Oslz.*
 rəspũstnĩk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* liederlicher, leichtfertiger Mensch. *Oslz.*
 rəspǝ·xliănǎ s. rəspũxlănǎ. *Wslz.*
 rəspǝ·xli s. rəspũxli. *Wslz.*
 rəspǝ·stnĩ s. rəspũstnĩ. *Wslz.*
 rəspǝ·stnĩcǎ s. rəspũstnĩcǎ. *Wslz.*
 rəspǝ·stnĩk s. rəspũstnĩk. *Wslz.*

- rəssādă -dă *A.* rùəssada *Pl. G.* -săud [*Kl. H. St. Wslz.*] -săod [*Vi.*] *fem.* Setzpflanze.
 rəssăotkă *s.* rəssăutka. *Vi.*
 rəssăpkă -hî *A.* rùəssəpka *fem.* die Zerstreuung. *Oslz.*
 rəssăpkă *s.* rəssăpka. *Wslz.*
 rəssăutkă -hî *A.* rùəssotka *fem.* die Verpflanzung. *Kl. H. St. Wslz.*
 rəssîlkă -hî *A.* rùəssilka *fem.* die Versendung.
 rəssôudnî *s.* rəssôudnî. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəssôudnîk *s.* rəssôudnîk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəssôutk *s.* rəssôutk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəssôudnî -nă -nê *adj.* urteilsfähig, vernünftig. *Kl.*
 rəssôudnîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Schiedsrichter. *Kl.*
 rəssôutk -kă *masc.* die Urteilskraft, gesunde Vernunft. *Kl.*
 rəsstăné -nă *ntr.* Trennung, Abschied; rəsstăné drôug Kreuzweg.
 rəşşîrök *s.* rəşşîrök.
 rəstəpnî -nău -nê *adj.* schmelzbar.
 rəstrătă -tă *A.* rùəstrata *fem.* die Verschwendung.
 rəstrătnî -nă -nê *adj.* verschwenderisch.
 rəstrătnică -că *fem.* Verschwenderin.
 rəstrătîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Verschwender.
 rəstvôřnă -nê *fem.* die Verschiedenheit.
 rəstvôřnî -nă -nê *adj.* verschieden.
 rəşəχă -χî *A.* rùəşəχă *fem.* Gabelung, gabelförmiger Ast, zwei in spitzem Winkel zusammentreffende Wege, Flüsse u. a.
 rəş- *s.* rəz-.
 rəşşîrök -ăkă *L.* rəşşîrăukă [*Kl. H. St. Wslz.*] -răokă [*Vi.*] *Pl. N.* -că *masc.* Verbreiter.
 rəhîtnică -că *fem.* Bachweide. *Oslz.*
 rəhîtnică *s.* rəhîtnica. *Wslz.*
 rəvăřec *Prs.* rùəvařă -rəvăřîş *Prt.* rùəvařêl rəvařălă *verb.* *imperf.* beweglich, lebhaft sein.
 rəvăřhî -kă -hê *adj.* beweglich, lebhaft.
 rəvjîjă -jă *A.* rùəvjîjă *Pl. G.* -vjîjî, -vjîj *fem.* Manöver, Revue.

røvjĩstĩ -tã -tè *adj.* reich an Gräben, voller Gräben. *Oslz.*

røvjĩstĩ s. røvjĩstĩ. *Wslz.*

røvjĩnĩ -nã -nè *adj.* das Manöver betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

røvjĩnĩ s. røvjĩnĩ. *St.*

røvní -nãũ -nè *adj.* schwärmend. *H. Vi. St. Wslz.*

røvũøví -vã -vè *adj.* den Graben betreffend.

rownĩ s. røvní. *Kl.*

roz- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet a. die Trennung, Auflösung eines Gegenstandes in seine Teile; b. ein Loslösen, Befreien aus dem früheren Zustand; c. eine Entfernung nach verschiedenen Richtungen; d. eine an verschiedenen Punkten geschehende Handlung; e. eine Verstärkung des im Verbum enthaltenen Begriffs. Intransitive Verba werden durch roz- transitiviert. — Betont geht roz- in rũøz- über, vor stimmlosen Konsonanten lautet es røs- rũøs-, vor š č häufig roš- rũøš-, vor ž häufig rož- rũøž-, vor ř und bisweilen vor r rozd- rũøzd-, vor sekundärer Doppelkonsonanz roze- rũøze- bzw. røzē-, vor altem ĵ røze- rũøze bzw. røzē-, røzē- geht vor í und s in røzēĩ-, in St. vor Nasalen in røzē- über.

rozd- s. røz-.

rozdãtk -kũ *masc.* die Verteilung.

rozdãtnĩ -nã -nè *adj.* freigebig.

røzdavnĩøšĩ -šã -šè *adj. comp. zu røzdø·ũnĩ.* *H. Vi. St. Wslz.*

rozdavnĩøšĩ s. røzdavnĩøšĩ. *Kl.*

røzděrnũøc s. řnũøc. *H. Vi. St. Wslz.*

røzděrnũøc s. řnũøc. *Kl.*

røzdø·ũcã -cã *masc.* Verteiler, freigebiger Mensch.

røzdø·ũčĩnã -nã *Pl. G. -čĩn fem.* Verteilerin, freigebige Frau.

røzdø·ũnĩ -nã -nè *adj.* freigebig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

røzdø·ũvnĩ s. røzdø·ũnĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

røzdø·ũwnĩ s. røzdø·ũnĩ. *Kl.*

røzdø·ũnĩ s. røzdø·ũnĩ. *St.*

røzdřãtnĩ -nã -nè *adj.* verschwenderisch. *Oslz.*

røzdřãtnĩcã -cã *fem.* Verschwenderin. *Oslz.*

røzdřãtnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Verschwender. *Oslz.*

- rəzdřǎtnī s. rəzdřǎtnī. *Wslz.*
 rəzdřǎtnīcǎ s. rəzdřǎtnīca. *Wslz.*
 rəzdřǎtnīk s. rəzdřǎtnīk. *Wslz.*
 rəzdřǐlǎnǎ -nǎ *Pl. G. -līn fem.* Riss, Spalte.
 rəzdǎvǒjnicǎ -cǎ *fem.* Deltabildung. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəzdǎvǒjnicǎ s. rəzdǎvǒjnica. *St.*
 rəzgělnī -nǎ -nē *adj.* zerteilbar.
 rəzgělnīcǎ -cǎ *fem.* 1. Verteilerin; 2. die Zerteilbarkeit
 rəzgělnīk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Verteiler.
 rəze- rəzē- s. rəz-.
 rəzēj- s. rəz-.
 rəzěmnī -nǎu -nē *adj.* verständig.
 rəzêdǎ -dǎ *fem.* Reseda.
 rəze- rəzē- s. rəz-.
 rəzē- s. rəz-. *St.*
 rəzgořlǎvī -vǎ -vē *adj.* zum Zorn geneigt. *Oslz.*
 rəzgořlǎvī s. rəzgořlǎvī. *Wslz.*
 rəzgřěfkǎ -hī *A. rəzgořěfkǎ fem.* die Erwärmung. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəzgřěfkǎ s. rəzgřěfka. *Kl.*
 rəzgřěvnī -nǎ -nē *adj.* warm (vom Wetter). *H. Vi. St. Wslz.*
 rəzgřěwnī s. rəzgřěvnī. *Kl.*
 rəzîǎ -nǎ *Pl. G. -zîn fem.* Rosine. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rəzîǎǎvī -vǎ -vē *adj.* die Rosinen betreffend.
 rəzîǎ s. rəzîna. *St.*
 rəzjǎdlī -lǎ -lē *adj.* zornig, ärgerlich.
 rəzležǎlī -lǎ -lē *adj.* faul, träge.
 rəzlięglī -lǎ -lē ausgedehnt, ausgebreitet.
 rəzlǒučkǎ s. rəzlǒučka. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəzlǒučnī s. rəzlǒučnī. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəzlǒupk s. rəzlǒupk. *H. Vi. St. Wslz.*
 rəzlǒučkǎ -hī *A. rəzlǒučkǎ fem.* Trennung. *Kl.*
 rəzlǒučnī -nǎ -nē *adj.* trennbar. *Kl.*
 rəzlǒupk -kū *masc.* Bruchstück. *Kl.*

rəzmāslnī -nā -nē *adj.* bedächtig, absichtlich. *Oslz.*

rəzmā'slnī *s.* rəzmāslnī. *Wslz.*

rəzmjáuc *s.* rəzmjáuc. *Vi.*

rəzmjáuc *Fut.* rəzmjeja rəzmjējěš *Prt.* rəzmjə·ul -mjā
-mjeli *Imp.* rəzmjē rəzmjēcā *Part. Prt.* rəzmjōunī *verb.*
perf. verstehen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -rəzmjáuc *Prs.* -'rəzmjeja -rəzmjējěš *Prt.*
-'rəzmjə·ul -mjā -mjeli):

dərəzmjáuc *verb. perf.* są čievā vermuten. — F-tīm-
pùēcā nā-sā-dùərəzmjā pjōuzī.

porəzmjáuc *verb. perf.* są sich verständigen. — S-tahīm
χlùəpā tā-sā-ńeporəzmjējěš nīga.

vārəzmjáuc *verb. perf.* genau verstehen. — Jā-vārəz-
mjə·ul dùəbrā fšātke, cə-von-řiek.

zrəzmjáuc *verb. perf.* verstehen, begreifen.

*rəzmjēvāc *verb. iter.* zu rəzmjáuc.

Komposita (*Inf.* -rəzmjēvāc *Prs.* -'rəzmjēva -rəzmjēvōš
Prt. -'rəzmjēvə·ul *Imp.* -rəzmjēvə·u -rəzmjēvə·ucā):

dərəzmjēvāc *verb. imperf.* są čievā vermuten.

porəzmjēvāc *verb. imperf.* są sich verständigen.

vārəzmjēvāc *verb. imperf.* genau verstehen.

rəzmnōušk -kū *masc.* starke Vermehrung.

rəzmōuvnī -nā -nē *adj.* gesprächig. *Vi. St. Wslz.*

rəzmōuwnī *s.* rəzmōuvnī. *Kl. H.*

rəznùəśnicā -cā *fem.* Austrägerin, Verbreiterin.

rəznùəśník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Austräger, Verbreiter.

rəzrēīknīngā *s.* rəzrēīknunga.

rəzrēīknūngā -nhī *I.* rəzreknìngōu *D. L. Du. N.* -nzā

Pl. N. -nhī *G.* -nīng *fem.* Berechnung.

rəzváožnī *s.* rəzváužnī. *Vi.*

rəzváužnī -nā -nē *adj.* bedächtig, überlegt. *Kl. H. St. Wslz.*

rəzvōrkā -hī *A.* rəzvōrkā *fem.* Langwagen.

rəzvōřník -ikā *masc.* Spannagel am Wagen.

rəž- *s.* rəz-.

røžìeńík -ikā *masc.* Stange zum Flundernräuchern. *Kl. H. Vi.*

røžìeńík *s.* røžìeńík. *St.*

røžì·ńík *s.* røžìeńík. *Wslz.*

rūlnĩctvo *s.* rølnĩctvo. *Vi.*

rūlnĩčĩ *s.* rølnĩčĩ. *Vi.*

rùøbačĩščø -čā *Pl. N.* robačĩščā [*Oslz.*] -čĩ·ščā [*Wslz.*] *G.*

-čĩšč [*Oslz.*] -čĩšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser ekliger Wurm.

rùøbačivø *adv.* wurmstichig.

rùøbačivøsc -cā *L.* røbačivùøscĩ *fem.* die Wurmstichigkeit.

rùøbačø *adv.* wurmstichig.

rùøbačøsc -cā *L.* robačùøscĩ *fem.* 1. die Wurmstichigkeit; 2. das Kranksein an der Räude.

rùøbjic *Prs.* rùøbjā -bjĩš *Prt.* rùøbjèl røbjĩlā *verb. imperf.* arbeiten.

Komposita (*Inf.* -rùøbjic *Prs.* -'røbjā -rùøbjĩš *Prt.* -'røbjèl):

dørùøbjic *verb. perf.* noch hinzu arbeiten; dørùøbjic sā

čìevā erwerben. — Vū-ńā mǎ-sā-dùørøbjilĩ cānøχ pjõuzĩ.

narùøbjic *verb. perf.* viel machen, arbeiten; narùøbjic sā

sich satt arbeiten.

pørùøbjic *verb. perf.* nach einander arbeiten, machen, eine

Weile arbeiten. — Løńĩ jǎ-pùørøbjèl dvazìøscā pār

kùørk.

přārùøbjic *verb. perf.* noch hinzu arbeiten.

přerùøbjic *verb. perf.* umarbeiten. — Tø-ńìejā dùøbrā,

tø-mūšĩ bāc přerøbjùøne ješ-rāus.

vǎrøbjic *verb. perf.* verarbeiten, gehörig verarbeiten.

vøbrùøbjic *verb. perf.* bearbeiten.

vødrùøbjic *verb. perf.* abarbeiten. — Vøn-mjā-mjẽ·ul

zaplācēc pòulstā talāròu, ālā vøn-ńĩmjø·ul nĩck a-tẽj

vøn-to-vø·drøbjèl.

varùøbjic *verb. perf.* bearbeiten.

zarùøbjic *verb. perf.* erwerben, verdienen. — Na-zarøbjĩlā

zìøsinø talāròu tĩm-tkǎńĩm.

zrùøbjic *verb. perf.* machen, verfertigen.

rùəbók -ákă *L. rəbăukă Kl. H. St. Wslz. -băokă [Vi.] masc.*
Wurm.

rùəbəcə *adv.* arbeitsam.

rùəbəcəsc -că *L. rəbəcəscî fem.* die Arbeitsamkeit, Arbeitslust.

rùəbəčă *adv.* arbeitsam.

rùəbəčəsc -că *L. rəbəčəscî fem.* die Arbeitsamkeit, Arbeitslust.

rùəbətă -tă *I. rəbətətu fem. s. rəbətə. Vi.*

rùəbətəsc -că *L. rəbətəscî fem.* die Arbeitsamkeit, Arbeitslust.

rùəbətă *adv.* arbeitsam.

rùəctvə -vă *ntr.* die Verwandten, Verwandtschaft.

rùəčiznă -nă *fem.* Jahrestag.

rùəčk -kă *masc.* Jährchen.

rùəčnī -nă -nè *adj.* 1. jährlich, jedes Jahr wiederkehrend; 2. ein Jahr alt.

Komposita:

călorùəčnī 1. ganzjährig, das ganze Jahr dauernd; 2. ein ganzes Jahr alt.

dvarùəčnī 1. alle zwei Jahre wiederkehrend, für zwei Jahre berechnet; 2. zwei Jahre alt.

jănerùəčnī ein Jahr alt.

kőuždərùəčnī alljährlich, jedes Jahr wiederkehrend.

nűəvərùəčnī das Neujahr, Neujahrsfest betreffend.

pőulrùəčnī 1. halbjährig, für das halbe Jahr berechnet; 2. ein halbes Jahr alt.

*rùəčnă *adv.*

Kompositum:

kőuždərùəčnă altjährlich.

rùədnícă -că *fem.* die Verwandte.

rùədník -ikă *Pl. N. -că masc.* Verwandter.

*rùəhī -gă -hè *adj.*

Komposita:

dlügerùəhī mit langen Hörnern.

dvarùəhī mit zwei Hörnern.

jănerùəhī mit einem Horn.

kröutkerùəhĩ mit kurzen Hörnern.

křāvorùəhĩ mit krummen Hörnern.

mālerùəhĩ mit kleinen Hörnern.

prūesterùəhĩ mit geraden Hörnern.

tāporùəhĩ mit stumpfen Hörnern.

vjēlgerùəhĩ mit grossen Hörnern.

vūostrerùəhĩ mit spitzen Hörnern.

rùəzajnos -cā *L.* rəzajnosci *fem.* die Fruchtbarkeit.

rùəzānā -nā *I.* rəzānōu [*Kl. H. Vi.*] -zānōu [*St.*] -zā'nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -zīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -zīn [*St.*] *fem.* Geschlecht, Familie.

rùəžēc *Prs.* rùəžā, -žā -žiš *Prt.* rùəžēl rəžālā *verb. imperf.* gebären; rùəžēc sā geboren werden.

Komposita (Inf. -rùəžēc Prs. -'rəžā, -žā -rùəžiš Prt. -'rəžēl):

narùəžēc *verb. perf.* gebären; narùəžēc sā geboren werden. — Mā-mātkā sā-narəžālā ve-Vjērχùəcāñā.

porùəžēc *verb. perf.* gebären; porùəžēc sā geboren werden. — Na-porəžālā bělnēvā knāupā.

rozrùəžēc *verb. perf.* sā sich sehr vermehren, fortpflanzen. — Jievā pokoliēñē-sā bārzo rùəzrəžālē.

vārozēc *verb. perf.* sā ausarten, aus der Art schlagen. — Nī-sā-vārozālī fšātcā.

vurùəžēc *verb. perf.* gebären; vurùəžēc sā geboren werden.

rùəžə'j -ajū *L.* rəžājū *masc.* Art, Geschlecht.

rùəgōč -ācā *L.* rəgāučū [*Kl. H. St. Wslz.*] -gāəčū [*Vi.*] *Pl. I.* -čmī *masc.* Schaf-, Rehbock.

rùəgōk -ākā *L.* rəgāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -gāokū [*Vi.*] *masc.* Schaf-, Rehbock.

rùək -kū *masc.* Jahr; novī rùək Neujahr, Neujahrsfest.

rùəlā -lā *fem.* Land, Acker.

rùəlnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Ackersmann, Landwirt. *Kl. H. St. Wslz.*

rùǝmnăc *Prs.* rǝǝmnă [H. Vi.] rǝǝmnă [Kl.] -nǝš *Prt.* rǝǝmnǝ·ǝl [H. Vi.] rǝǝmnǝ·ǝl [Kl.] rǝǝmnă *Imp.* rùǝmnǝ·ǝ rǝmnǝ·ǝcă *verb. imperf.* 1. gleich machen; 2. ebenen; rùǝmnăc să gleichkommen, gleichen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -rùǝmnăc Prs. -'rǝǝmnă -rǝǝmnǝš [H. Vi.] -rǝǝmnǝš [Kl.] Pvt. -'rǝǝmnǝ·ǝl Imp. -rùǝmnǝ·ǝ -rǝmnǝ·ǝcă):

dǝrùǝmnăc *verb. perf.* să čǝvă gleichkommen, gleichstehen. — Svă-brătă tă-ńedǝrǝǝmnǝš mùǝcǝu.

narùǝmnăc *verb. perf.* 1. gleich machen; 2. ebenen.

pǝrùǝmnăc *verb. perf.* vergleichen.

přărùǝmnăc *verb. perf.* angleichen, gleich stellen; přărùǝmnăc să sich gleichstellen, gleichkommen. — Nă-să jǝjš přărǝǝmnă tǝmǝ-krǝǝlǝvjǝ.

vărǝmnăc *verb. perf.* ebenen.

zarùǝmnăc *verb. perf.* 1. gleich machen; 2. ebenen.

zrùǝmnăc *verb. perf.* 1. gleich machen; 2. ebenen; zrùǝmnăc să gleichkommen. — Vǝn-să-zrǝǝmnǝ·ǝl sǝǝ-svǝm-tătka.

rùǝnă -nă *Pl. G.* rǝǝn [H. Vi.] rǝǝn [Kl.] *fem.* Rinne. *Kl. H. Vi.*

rùǝpă -pă *fem.* Wasserdampf.

rùǝpjǝc *Prs.* rùǝpjă -pjǝš *Prt.* rùǝpjǝl rǝpjǝlă *verb. imperf.* să dampfen.

rùǝpuχă -χǝ *I.* rǝpǝχǝu [Oslz.] -pǝ·χǝu [Wslz.] *Pl. G.* -pǝχ [Oslz.] -pǝχ [Wslz.] *fem.* Zecke, Schafzecke (*Ixodes reduvius*).

rùǝs- s. rǝz-.

rùǝsă -să *I.* rǝsǝu *fem.* Thau.

rùǝsc *Prs.* rùǝstă -scǝš *Prt.* rùǝs -slă *Imp.* rùǝscă rǝscăcă *Part. Pvt.* rùǝslǝ *Hilfsvb.* băc *verb. imperf.* wachsen.

Komposita (Inf. -'rǝsc Prs. -'rǝstă -rùǝscǝš Pvt. -'rǝs -'rǝslă Imp. -'rǝscă):

dùǝrosc *verb. perf.* bis zu einem Punkte heranwachsen. —

Ză-pǝul-rùǝkǝ tǝn-hǝǝ-bǝl dǝrùǝslǝ dùǝ-dakǝ.

nādrosc *verb. perf.* heranwachsen.

nārosc *verb. perf.* anwachsen, aufwachsen.

pè·drosc *verb. perf.* heranwachsen.

přārosc *verb. perf.* anwachsen, festwachsen. — Těn-klùəbük mü-jìə nā-glovjä přārùəslī.

přiərosc *verb. perf.* 1. durchwachsen; 2. im Wachsen übertreffen. — Ta-êfā přiəroslā přēs-tə-sčānə. Ta-sùəstrā-cū přerùəscā.

pùərosc *verb. perf.* bewachsen. — Takāū trāūva pùəroslā tə-gōūṛə.

rùəzrosc *verb. perf.* sa sich ausbreiten, hoch aufschossen.

vārosc *verb. perf.* 1. heranswachsen, hervorwachsen; 2. in die Höhe wachsen. — S-tā-dākū bāə-vāroslē žāto.

vò·drosc *verb. perf.* wieder, von neuem wachsen. — Hūjä ta-glùəvā vò·droslā tī-zúîjī.

vrùəsc *verb. perf.* hineinwachsen. — Ta-êfā vrùəslā f-tə-scānə.

vùəbrosc *verb. perf.* bewachsen. — Těn-kāmā-jā vè-brùəslī mēḡə.

vūrosc *verb. perf.* grosswachsen, aufwachsen.

zārosc *verb. perf.* verwechsen, zuwachsen. — Těn-stè·uk sa-zāros roslānamī.

zrùəsc *verb. perf.* sa verwachsen, zusammenwachsen. —

Tā-snātā sa-zrùəslā tāk, cə-nā-sou le-jānə dřêvja.

rùəśc *Prs.* rùəšə -sīš *Prt.* rùəsel rosālā *verb. imperf.* bethauen, mit Thau benetzen; rùəśc sa 1. sich mit Thau bedecken; 2. thauen.

Komposita (Inf. -rùəśc Prs. -'rošə -rùəsiš Prt. -'rosəl):

perùəśc *verb. perf.* bethauen.

vobrùəśc *verb. perf.* bethauen; vobrùəśc sa sich mit Thau bedecken.

zrùəśc *verb. perf.* bethauen.

rùəsesto *adv.* thauig.

rùəsxòud -edü *Pl. G. resxùədòu masc.* das Auseinandergehen,
die Trennung.

rùəsklòd -adü *Pl. G. resklādòu masc.* das Zerlegen.

rùəskòz -azü *L. reskāzü masc.* Befehl.

rùəskròj -ejü *L. reskrùøjü masc.* Durchschnitt.

rùəskrøj -ajü *L. reskrājü masc.* Durchschnitt.

rùəskup -pü *Pl. G. roskūpòu [Oslz.] -kù·pòu [Wslz.] masc.*
Ausverkauf.

rùəslănă -nă *I. reslănòu [Kl. H. Vi.] -lănòu [St.] -lă·nòu*
[Wslz.] Pl. G. -lîn [Kl. H. Vi. Wslz.] -lîn [St.] fem. Pflanze.

rùəsóul -elă *L. resùolî Pl. G. -lî, -sòul fem.* Fischsuppe.

rùəseχă -χî *I. rosùəχòu fem.* Gabelung, gabelförmiger Ast,
Geweih, in spitzem Winkel zusammentreffende Wege, Flüsse u. a.

rùəsevatə *adv.* thauig.

rùəspadlăvə *adv.* baufällig.

rùəspadlăvəsc -că *L. rospadlăvùəscî fem.* die Baufälligkeit.

rùəspək -kü *Pl. G. rospākòu masc.* das Zerplatzen.

rùəspjară -ră *I. rospjāròu Pl. G. -pjār fem.* Sperrholz.

rùəspòd -adü *Pl. G. rospādòu masc.* der Zerfall, Verfall.

rùəspör -erü *Pl. G. rospùəròu masc.* Öffnung, Spalte.

rùəspəvjesc -că *L. rospovjèscî fem.* ausführliche Erzählung.

rùəspre·unəsc -că *L. rospre·unùəscî fem.* die Gesprächigkeit,
Redseligkeit.

rùəspre·vənəsc s. rùəspre·unəsc. *H. Vi. St. Wslz.*

rùəspre·wnəsc s. rùəspre·unəsc. *Kl.*

rùəspředôž -ažă *L. rospředāžî Pl. G. -žî fem.* Ausverkauf.

rùəspustnəsc -că *L. rospustnùəscî fem.* die Ausgelassenheit,
Liederlichkeit, Leichtfertigkeit.

rùəspustná *adv.* liederlich, leichtfertig.

rùəssadă -dă *I. rössādòu Pl. G. -săud [Kl. H. St. Wslz.]*
-săod [Vi.] fem. Setzpflanze.

rùəssòudnəsc s. rùəssòudnəsc. *H. Vi. St. Wslz.*

rùəssòudnəsc -că *L. rossòudnùəscî fam.* Urteilskraft, Verstand.
Kl.

rùəssvjit -tā *Pl. G. rossvjītōu [Oslz.] -svjītōu [Wslz.] masc.*

Tagesanbruch.

rùəst -tā *masc. Wuchs.*

rùəstvòřná *adv. verschieden.*

rùəš- *s. roz-.*

rùəštā rùəšt, roštōu *L. -cěž masc. pl. Roste.*

rùəhitā -tā *I. rehītōu [Oslz.] -hītōu [Wslz.] Pl. G. -hīt [Oslz.] -hīt [Wslz.] fem. Bachweide.*

rùəvjic *Prs. rùəvja -vjš Prt. rùəvjel revjīlā verb. imperf. są schwärmen.*

Komposita (Inf. -rùəvjic Prs. -'revja -rùəvjš Prt. -'revjel):

rozrùəvjic *verb. perf. są ausschwärmen.*

vārevjic *verb. perf. są ausschwärmen.*

rùəvjik -ikā *masc. kleiner schmaler Graben.*

rùəvōř -ařā, -āřā *L. rovāřā masc. lebhafter, arbeitsamer Mensch.*

rùəz- *s. roz-.*

rùəzbjég -egū *L. rozbjiegū masc. das Auseinanderlaufen, die Zerstreuung.*

rùəzdatnosc -cā *L. rozdatnùəscī fem. die Freigebigkeit.*

rùəzdatná *adv. freigebig.*

rùəzdo·unosc -cā *L. rozdo·unùəscī fem. die Freigebigkeit.*

rùəzdo·unā *adv. freigebig.*

rùəzdo·uvnosc *s. rùəzdo·unosc. H. Vi. St. Wslz.*

rùəzdo·uvná *s. rùəzdo·unā. H. Vi. St. Wslz.*

rùəzdo·uwnosc *s. rùəzdo·unosc. Kl.*

rùəzdo·uwnā *s. rùəzdo·unā. Kl.*

rùəzděrvac *s. rvāc.*

rùəzděrnōuc *s. řnōuc. II. Vi. St. Wslz.*

rùəzděrnōuc *s. řnōuc. Kl.*

rùəzdejc *s. jíc.*

rùəzdřec *s. zdřēc.*

rùəzdřětnosc -cā *L. rozdřětnùəscī fem. die Verschwendung.*

rùəzdřětnā *adv. verschwenderisch.*

rùəzdřucòčkă -hĩ *I. rozdřucăũčkòu [Kl. H. St. Wslz.]*
 -cáočkòu [*Vi.*] *fem.* Verschwenderin.

rùəzdřucòk -âkă *L. rozdřucăũkũ [Kl. H. St. Wslz.] -cáočkũ*
[Vi.] Pl. N. -cã masc. Verschwender.

rùəzdvòj -øjă *L. rozdvùøjũ masc.* Delta, Flussdelta.

rùəzžèl -lă *L. rozžêlũ masc.* die Teilung.

rùəze- *s. roz-.*

rùəzěm -ămă *masc.* Verstand; příc z-rùəzământ von Sinnen, Ver-
 stand kommen, wahnsinnig werden.

rùəzěmnă *adv.* verständig.

Kompositum:

nìərozěmnă unverständlich, unklug.

rùəzeńc *s. jíc.*

rùəze- *s. roz-.*

rùəzejic *s. jíc.*

rùəzgòrd -ardă *Pl. G. rozgărdòu masc.* Fohlenkoppel.

rùəzjavjito *adv.* ärgerlich.

rùəzjòd -adũ *Pl. G. rozjădòu masc.* grosser Zorn, Ingrim.

rùəzjòzd -azdũ *Pl. G. rozjăzdòu masc.* das Auseinanderfahren,
 die Trennung.

rùəzlèv -evũ *Pl. G. rozlìevòu masc.* das Vergiessen. *H. Vi. St. Wslz.*

rùəzlèw *s. rùəzlèv. Kl.*

rùəzlòub *s. rùəzlòub. H. Vi. St. Wslz.*

rùəzlòub -abũ *Pl. G. rozlăbòu masc.* Bruchstück. *Kl.*

rùəzměslă rozmăsěl [*Oslz.*] -mă'sěl [*Wslz.*] *fem. pl.* die Über-
 legung.

rùəzměslná *adv.* überlegt, absichtlich.

Kompositum:

nìərozměslná unüberlegt, unabsichtlich.

rùəzmjòr -arũ *Pl. G. rozmjăròu masc.* die Abmessung.

rùəzmovă -vă *I. rozmùevòu Pl. G. -móuv [Vi. St. Wslz.]*
 -móuw [*Kl. H.*] *fem.* Gespräch.

rùəzníc *s. jíc.*

rùəzradă -dă *I. rozrădôu fem.* das Abraten.

rùəzvâγă -ji *I. rozvâγôu [Kl. H. St. Wslz.] -vâγôu [Vi.] fem.* die Erwägung.

rùəzvòud -edă *Pl. G. rozvùədôu masc.* das Auseinanderführen.

rùəzvòuz -ozù *L. rozvùəzù masc.* das Auseinanderfahren.

rùəzvòžnəsc -că *L. rozvòžnùəsci fem.* die Bedächtigkeit, Überlegtheit.

rùəzvòžňă *adv.* bedächtig, überlegt.

Kompositum:

ñèəzvòžňă *unüberlegt.*

rùəž- *s. roz-.*

rùəmnăc *Prs. rômna s. rùəmnac. St.*

rùənă *Pl. G. rôn s. rùəna. St.*

rùčă -că *Pl. G. rúč fem.* Fussbank.

rù·lńík *s. rùəlńík. Vi.*

rûberă -ră *fem.* Stachelbeere.

rûdlăc *Prs. rûdlujă Prt. rûdlə·ul verb. imperf.* sich mausern.

rûdlùəvăc *Prt. rûdlùəvə·ul s. rûdlăc. Kl. Vi.*

rûχlă -lă *Pl. G. rûχəl fem.* wertloses, mageres Schwein.

rûχnă rûχěn [*Oslz.*] -χín [*Wslz.*] *L. -ńé' ntr. pl.* Kleider, Kleidung.

rûχná -ică *Pl. N. rûχnătă ntr.* Kleid, Rock.

rûkăc *Prs. rûkă -kôš Prt. rûkə·ul verb. imperf.* grunzen.

rûm rûmă *masc.* Raum, Platz. *Kl. II. Vi. Wslz.*

rûnə -nă *Pl. G. rûn ntr.* Fell, Vlies. *Kl. H. Vi. Wslz.*

rûš rûšă *masc.* Rausch, Betrunkenheit.

*rûšēc *verb.*

Kompositum (Inf. -rûšēc Prs. -'rûšă -rûšiš Prt. -'rûšel):

vurûšēc *verb. perf.* berauscht machen; vurûšēc să *sich berauschen.*

rûtă -ta *Pl. G. rût fem.* 1. Fensterscheibe; 2. psău rûtă *Wermut (Artemisia absinthium).*

rûtěr *adv.* hinaus.

*rûmnăc *s. romnăc. Wslz.*

*rūmnāvac s. rōmnāvac. *Wslz.*

rūmnāc *Prs.* rōmnā s. rōmnac. *Wslz.*

rūnā *Pl. G.* rōn s. rōna. *Wslz.*

rūm s. rūm. *St.*

rūnō s. rūnō. *St.*

rvāc *Prs.* rvjā rvjēš *Prt.* rvō·ul *verb. imperf.* 1. reissen (tr.);

2. ausreissen, Reissaus nehmen, fortlaufen; rvāc s. reissen (intr.). —

Ńervjī-mjā zā-vlēsā! Tēn-strāχ rvō·ul χūtke, ga-vōn-čōul tā-psā. Tahī pūvōrs s. nīmōužā rvāc.

Komposita (Inf. -'rvac Prs. -'rvjā -'rvjēš Pvt. -'rvō·ul):

nādervac *Fut.* nādervjā nadervjēš *verb. perf.* einreissen, ein wenig abreissen (tr.); nādervac s. ein wenig abreissen, lose werden.

nārvac *verb. perf.* viel abreissen.

pōdervac *Fut.* pōdervjā pōdervjēš *verb. perf.* von unten abreissen, wegreiben, wegschleppen. — Vōn-mū-pōdervo·ul tēn-stōulk, cō-vōn-vūpōd nā-zemjā. F-tī nūcā to-mūōrā pōdervalo pōul-mūōrā vōt-tēγ-dīn.

přārvac *verb. perf.* kurz abreissen.

přiervac *verb. perf.* durchreissen, zerreiben (tr.); přiervac s. durchreissen, zerreiben (intr.).

pūōrvac *verb. perf.* 1. hinreissen, wegreiben, wegschleppen; 2. in Stücke reissen; pūōrvac s. 1. zerreiben (intr.); 2. sich aufrufen, sich auf etwas stürzen. — Tēn-pjēs pūōrvō·ul tēn-gnāut a-vūcek. Tēn-djē·ubēl pūōrvo·ul tā-psā. Ta-sūkūā tūōbjā s. pūōrvjā f-tīm-křevjīčīm. Tēn-strāχ s. pūōrvō·ul hījā nōu-mjā.

rūōzdervac *Fut.* rūōzdervjā rōzdervjēš s. rūōzervac.

rūōzervac *Fut.* rūōzervjā rōzervjēš *verb. perf.* auseinanderreissen, zerreiben (tr.); rūōzervac s. auseinanderreissen, zerreiben (intr.). — Vō·n-bēl tāk mōcnī, cō-vōn-rūōzervo·ul želāuznōu hēdā. Tēn-vōuz-bēl tag-žiemke vōb-lādōunī, cō-tā-kūōnā-jā nīmōglā cīgōuoc ā-tā-pōstār-nāhī s. rūōzervālā.

sìervac *verb. perf.* herabreissen. — Tën-tâtk-mù siervø·ul ta-mûcā z-glùvā.

vārvac *verb. perf.* 1. ausreissen, herausreissen (tr.); 2. davonlaufen, fliehen; vārvac sa 1. ausreissen (intr.); 2. sich losreissen. — Tën-rîzā vārvø·ul tën-dōup s-køřēnmī s-tè-zìemjā. Tën-knāup vārvø·ul χūtko. Nērvjī-mjā tåg bārzo, mè-vlùosā sa-vārvjōu. Liēdvø vōn-sa-mōug vārvac s-tēγ-dřōunōu.

vērvac *verb. perf.* einreissen (tr.); vērvac sa einreissen (intr.).

vètērvac *Fut.* vètērvjā vètērvjěš *verb. perf.* abreissen, losreissen (tr.); vètērvac sa abreissen, losreissen (intr.). — Tën-vjātēr vètērvø·ul gālōushī vót-tā-dřêvjicā. F-tīm-vjietrā tā-gālōushī sa-vètērvalā vót-tēγ-dřēvjāt.

vùøbērvac *Fut.* vùøbērvjā vøbērvjěš *verb. perf.* abreissen. — Tī-knāupji vùøbērvalī ta-calōu bùørkā vót-tē-dānā.

vūrvac *verb. perf.* abreissen, losreissen (tr.); vūrvac sa abreissen, losreissen (intr.). — Vōn-mjā-vārvø·ul kōysk vót-tē-sūknā. Jā-zāhōknōun na-gøzγū a-tēj-mjā sa-vārvø·ul vjēlhī kōysk vót-tē-sūknā.

zārvac *verb. perf.* wegreissen, wegraffen; zārvac za einbrechen, versinken. — Tën-jāstrīb zārvø·ul kūrā. Tën-stāurī strāχ sa-zārvø·ul nā-løzā.

rzāc *Prs.* rzā rzìeš *Prt.* rzō·ul *verb. perf.* wiehern.

Komposita (Inf. -'rzac Prs. -'rzā -'ržěš Prt. -'rzø·ul):

vètērzac *Fut.* vètērzā vètēržěš *verb. perf.* widerwiehern, mit Wiehern antworten.

zārzac *verb. perf.* aufwiehern.

ržanī -nāu -nē *adj.* den Roggen betreffend.

ržāščø -čā *ntr.* Roggenfeld. *Oslz.*

ržā·ščø *Pl. G.* ržāšč *s.* ržāščø. *Wslz.*

ržēc *Prs.* rzā rzìeš *Prt.* žār žārlā žìerlī *Part. Prt.* žārtī *verb. imperf.* fressen.

Komposita (Inf. -'ržec *Prs.* -'ržā -'ržěš *Prt.* -'žar -'žārlā -'žērlī):

dùgržec *verb. perf.* vollends auffressen.

nāržec *verb. perf.* sa sich satt fressen; nažārtī satt.

přigržec *verb. perf.* durchfressen; přigržec sa 1. sich durchfressen; 2. sich überfressen, bis zum Überdruß fressen. — Tā-māšā přigržārlā tā-scānā. Tēn-pjies sa-přigržar přēs-tā-scānā. Tahevā sānā tēn-kōyn sa-přigržā zā-pāra dñī.

pùgržec *verb. perf.* nach einander auffressen.

rùgržec *Fut.* rùgržā rōgržěš *Prt.* rùžžar *verb. perf.* zerfressen.

sigržec *verb. perf.* auffressen.

vāržec *verb. perf.* 1. ausfressen, herausfressen; 2. alles auffressen. — Tā-vārnā mū-vāžārlā tā-vùgčī z-glùvā. Tā-māšā mjā-vāžārlā fšātkā mōukā.

vēržec *Prt.* vžar *verb. perf.* sa sich einfressen. — Tañ māulī rùgbok sa-mjō·ul vžārtē f-tēn-ylēp.

vùgbēržec *Fut.* vùgbēržā vōgbēržěš *Prt.* vùgbžar *verb. perf.* sa sich satt fressen, so viel als möglich fressen; vōgbžārtī satt.

vūržec *verb. perf.* auffressen, wegfressen.

zāržec *verb. perf.* anfressen, einfressen. — Tā-māšā zāžārlā tā-sūkūā.

ržiec *Prs.* ržā ržiš *Prt.* ržō·ul ržā ržielī *Part. Prt.* ržālī *verb. imperf.* wiehern.

Komposita (Inf. -'ržec *Prs.* -'ržā -'ržiš *Prt.* -'ržō·ul -'ržā -'rželī): s. rzāc.

Ř.

řáotke s. řāutke. *Vi.*

řāotke- s. řāutke-. *Vi.*

řáotkesc s. řāutkesc. *Vi.*

řáqthi s. řǎuthi. *Vi.*

*řāsc *verb.*

Komposita (Inf. -'řasc Prs. -'řasná -řāsňěš Prt. -'řas -'řaslā Part. Prt. -řāslī):

přiřasc *verb. perf.* sa plötzlich erschrecken, vor Schreck auffahren.

sięřasc *verb. perf.* sa erschrecken.

vāřasc *verb. perf.* sa sehr erschrecken.

vùęřasc *verb. perf.* sa erschrecken.

vāřasc *verb. perf.* sa erschrecken.

*řāsnòuc s. řāsnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*řāsnòuc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -řāsnòuc Prs. -'řasná -řāsňěš Prt. -'řas -'řaslā Part. Prt. -řāslī): s. řāsc.

řatčě *adv. comp.* zu řǎutkø.

řātkši -šā -šě *adj. comp.* zu řǎuthi.

řāzāc *Prs. řięzā -žěš Prt. řāzø·ul Imp. řięžā řěžācā verb. imperf.* schneiden, schlachten.

Komposita (Inf. -řāzāc Prs. -'řežā -řięžěš Prt. -'razø·ul):

nařāzāc *verb. perf.* viel zerschneiden, schlachten.

pøřāzāc *verb. perf.* zerschneiden. — Tī djø·ublä jǎ-pùęra-zalī nā-štāhī.

vøbřāzāc *verb. perf.* beschneiden. — Vjītro vū-tǎ-žādā tēn-knāup böuzā vøbřazõni a-tùę-jā tø-jīsnè, jāk vu-nās χřcānā.

zařāzāc *verb. perf.* abschlachten.

řazānè -ná *ntr.* Leibschneiden.

řāzòk -ākā *L. řazǎukū [Kl. H. St. Wslz.] -zǎokū [Vi.] masc.* starker Stock, Tauende u. dgl. zum Prügel.

řābjinā -nā *I. řābjīnõu [Kl. H. Vi.] -bjīnõu [St.] Pl. G. -bjīn [Kl. H. Vi.] -bjīn [St.] fem.* Eberesche. *Oslz.*

řāc -cā *Pl. G. -cī fem.* 1. Arsch, besonders die Arschkerbe; lǎžā-mjā v-řāc; 2. kūrā řāc Hühnerauge, Leichdorn. *Oslz.*

řācāc. *Prs. řûcā -còš Prt. řûcø·ul Imp. řācø·u řācò·ucā verb.*

imperf. werfen, řácăc sa sich hin und her werfen, in die Höhe springen. *Oslz.*

Komposita:

deřácăc *verb. imperf.* noch dazu werfen.

nařácăc *verb. imperf.* aufwerfen, hinaufwerfen, aufburden.

poďřácăc *verb. imperf.* in die Höhe werfen.

pořácăc *verb. imperf.* hinwerfen.

přăřácăc *verb. imperf.* hinzuwerfen.

přeřácăc *verb. imperf.* 1. hin und her werfen; 2. umwerfen, überwerfen; přeřácăc sa sich hin und her werfen. — Zdřălă, jak-vò·n-sa přeřăcă.

rozďřácăc *verb. imperf.* 1. auseinanderwerfen, zerstreuen; 2. verschwenden.

văřácăc *verb. imperf.* 1. hinauswerfen; 2. in die Höhe werfen.

voďřácăc *verb. imperf.* bewerfen.

voďřácăc *verb. imperf.* 1. wegwerfen; 2. zurückwerfen.

vřácăc *verb. imperf.* hineinwerfen.

vuřácăc *verb. imperf.* abwerfen, wegwerfen.

zařácăc *verb. imperf.* zuwerfen, verschütten.

zďřácăc *verb. imperf.* 1. zusammenwerfen; 2. herabwerfen; 3. eine Fehlgeburt machen, zu früh werfen.

řăcēc *Fut.* řăcă -čîş *Prt.* řăcěl *Imp.* řăcă řăcăcă *verb. perf.* werfen; řăcēc sa in die Höhe springen. *Oslz.* — Vən-řăcěl tă-psă vĕ-veda. Tĕn-knăup řăcěl nŏu-mja kămjĕŋă. Ta-ščŭkă-sa řăcălă bărzo.

Komposita:

deřăcēc *verb. perf.* noch dazu werfen.

nařăcēc *verb. perf.* aufwerfen, hinaufwerfen, aufbürden. — Vən-năřăcěl tĕn-mjĕx nă-vŏus.

poďřăcēc *verb. perf.* in die Höhe werfen.

pořăcēc *verb. perf.* hinwerfen. — Pŭřăcă tĕmă-psŭ kŏysk mjăsă!

přăřăcēc *verb. perf.* hinzuwerfen. — Vŏn - mjă - přăřăcěl păura řĭb dŏ-tĕx-jĭnĕx a-tĕj jău-mjŏ·ul dŭŏsc.

přeřácěc verb. perf. 1. hin und her werfen; 2. hinüberwerfen; 3. umwerfen, überwerfen; *přeřácěc* sa sich hin und her werfen. — *Mā-přiěřúcālī tǝ-kāstǝ χvjílka, te-nā-sǝ řùəspǝklǝ. Těn-knǝup přiěřúcěl kǝmǝ přiěz-dak. Tī-knǝupjī přiěřúcālī kamjěinmī přēs-těn-mūr. Ta-nǝstǝ-sǝ přeřúcālǝ plǝt ǝz-vǝšlǝ.*

rozdrǝcěc verb. perf. 1. auseinanderwerfen, zerstreuen; 2. verschwenden. — *Jǝ-rùəzdrǝcěl tǝ-sǝnǝ. Vǝn-rùəzdrǝcěl řšǝthī pjǝuzǝ, cǝ-vǝn-mjǝul vǝt-tatǝ.*

vǝřácěc verb. perf. 1. hinauswerfen; 2. in die Höhe werfen. — *Tǝtk-jǝ vǝřúcěl vùəknǝ. Těn-mǝcnī χlùəp vǝřúcěl těn-kǝmǝ nǝ-dak.*

vǝbřácěc verb. perf. bewerfen. — *Tī-knǝupjī vùəbřúcālī tǝ-strǝχǝ kamjěinmī.*

vǝdrǝcěc verb. perf. 1. wegwerfen; 2. zurückwerfen.

vřácěc verb. perf. hineinwerfen. — *Vǝn-vřúcěl svǝ-brǝtǝ vē-vǝdǝ.*

vùřácěc verb. perf. abwerfen, wegwerfen.

zǝřácěc verb. perf. zuwerfen, verschütten. — *Tī-lǝzǝ zǝřúcālī tǝ-zǝrǝ pjǝuska.*

zdrǝcěc verb. perf. 1. zusammenwerfen; 2. hinabwerfen; 3. eine Fehlgeburt thun, zu früh gebären. — *Těn-knǝup zdrǝcěl tǝ-žǝtǝ s-tīm-vǝŋfsǝ. Těn-būr zdrǝcěl tǝ-knǝupǝ z-vùəzǝ. Ta-kùəbǝlǝ zdrǝcālǝ.*

**řǝžǝc verb. iter. zu řǝžec. Oslz.*

Komposita (Inf. -řǝžǝc Prs. -řǝžǝ -řǝžǝš Prt. -řǝžǝul Imp. -řǝžǝu -řǝžǝucǝ):

nařǝžǝc verb. imperf. zurechtmachen, in Stand setzen.

**pǝřǝžǝc*

přǝpǝřǝžǝc verb. imperf. zubereiten, zurichten.

řǝspǝřǝžǝc verb. imperf. anordnen.

vǝpǝřǝžǝc verb. imperf. gehörig zubereiten, in Stand setzen.

vǝpǝřǝžǝc verb. imperf. zurichten, in gehörigen Stand setzen.

prǎřǎžǎc *verb. imperf.* vorbereiten.

rǝzdřǎžǎc *verb. imperf.* 1. anordnen; 2. verfügen, verordnen.

vǝbřǎžǎc *verb. imperf.* in Ordnung bringen.

vuřǎžǎc *verb. imperf.* mieten; vuřǎžǎc sǎ sich vermieten.

zdřǎžǎc *verb. imperf.* anrichten, zurichten.

řǎžǎc *Prs.* řǎžǎ -žǎš *Prt.* řǎžǎl *Imp.* řǎžǎ řǎžǎcǎ *verb. imperf.* mieten, in Dienst nehmen; řǎžǎc sǎ sich vermieten. — Tǎn-pǝun řǎžǎ tǝχ-χlǝpcǝul liǝ na-pǝul-rǝckǎ. Neřǎžǎ-sǎ vǔ-nǎ, tǎ tǎ-bǝžǎš mjǝ·ul zliǝ. *Oslz.*

Komposita:

nařǎžǎc *verb. perf.* zurechtmachen, in Stand setzen.

pǝřǎžǎc *verb. perf.* ordnen.

prǎpǝřǎžǎc *verb. perf.* zubereiten, zurichten.

rǝspǝřǎžǎc *verb. perf.* anordnen.

vǎpǝřǎžǎc *verb. perf.* gehörig zubereiten, in Stand setzen.

vǝpǝřǎžǎc *verb. perf.* zurichten, in den gehörigen Stand setzen.

prǎřǎžǎc *verb. perf.* vorbereiten.

rǝzdřǎžǎc *verb. perf.* 1. anordnen; 2. verordnen, verfügen.

vǝbřǎžǎc *verb. perf.* in Ordnung bringen.

vuřǎžǎc *verb. perf.* mieten; vuřǎžǎc sǎ sich vermieten. —

Tǎn-pǝun jǎ-vǔřǎžǎl zǎ-χlǝpcǎ. Mǝj-brǎt sǎ-vǔřǎžǎl zǎ-χlǝpcǎ vǔ-tǎ-vjǝřχlǝckǎ pǎnǎ.

zdřǎžǎc *verb. perf.* anrichten, zurichten.

řǎžǎc *Prs.* řǎžǎ -gǝš *Prt.* řǎžǎ·ul řǎžǎ *verb. imperf.* sich erbrechen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -řǎžǎc Prs. -řǎžǎ -řǎžǝš Prt. -řǎžǝ·ul):

pǝřǎžǎc *verb. perf.* bekotzen; pǝřǎžǎc sǎ sich erbrechen. —

Tǎn-přǝklǎtǝ strǎχ mjǎ-pǝřǎžǝ·ul tǎ-bǔksǎ. Vǝn-sǎ-pǝřǎžǝ·ul bǎrzo.

vǎřǎžǎc *verb. perf.* ausbrechen; vǎřǎžǎc sǎ alles vollständig ausbrechen. — Na-vǎřǎžǎ fšǎtkǝ, cǝ-na-jǎdlǎ.

vǝdřǎžǎc *verb. perf.* 1. (pers.) aufstossen, rülpsen; 2. (unpers.)

kùemù aufstossen. — Vèn-vè·dřäø·ul tāk, cø-jǎu-to
 nīmòug vǎtrāmăc. Mjǐe-sǎ-vodřǎgǎ bārzo.

vuřǎgǎc *verb. perf.* sǎ sich erbrechen.

řǎgnòuc *s. řǎgnòuc. H. Vi. St.*

řǎgnòuc *Fut.* řǎgnǎ -něš *Prt.* řǎgnòun řěgnǎ *verb. perf.* sich
 erbrechen. *Kl.*

Komposita (Inf. -řǎgnòuc Prs. -'řěgnǎ -řǎgněš Prt. -'řěgnòun):

vǎřěgnòuc *verb. perf.* ausbrechen.

vodřǎgnòuc *verb. perf.* aufstossen, rülpsen.

řǎpjic *Prs.* řǎpjǎ -pjǐš *Prt.* řǎpjel řǎpjǐlǎ *verb. imperf.* heiser
 sprechen, husten. *Oslz.*

Komposita (Inf. -řǎpjic Prs. -'řǎpjǎ -řǎpjǐš Prt. -'řǎpjel):

peřǎpjic *verb. perf.* eine Zeitlang heiser sprechen, röcheln.

přeřǎpjic *verb. perf.* röchelnd zubringen.

řǎpnòuc *s. řǎpnòuc. H. Vi. St.*

řǎpnòuc *Fut.* řǎpnǎ -něš *Prt.* řǎpnòun řěpnǎ *verb. perf.* aufhu-
 sten, aufröcheln. *Kl.*

řāt -tǎ *masc.* Wurf. *Oslz.*

*řātī -tǎ -tē *adj. Oslz.*

Komposita:

grǎbořātī mit dickem Arsch.

plītořātī mit dünnem Arsch.

řātnī -nǎ -nē *adj.* den Arsch betreffend. *Oslz.*

řātńicǎ -cǎ *L. řětńĩcĩ fem.* Ausgangsdarm, Mastdarm. *Oslz.*

*řānǎc *verb. iter. zu řnòuc. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -řānǎc Prs. -'řīnǎ -řīnóš Prt. -'řīnø·ul Imp.

-řānø·u -řānø·ucǎ):

dořānǎc *verb. imperf.* vollends zerschneiden.

nadřānǎc *verb. imperf.* etwas anschneiden.

nařānǎc *verb. imperf.* anschneiden.

pođřānǎc *verb. imperf.* unten abschneiden, die Gurgel
 abschneiden.

peřānǎc *verb. imperf.* nach einander zerschneiden.

přāřānǎc *verb. imperf.* kurz abschneiden.

přerǎnǎc *verb. imperf.* durchschneiden.

rozdrǎnǎc *verb. imperf.* zerschneiden.

vǎřǎnǎc *verb. imperf.* ausschneiden.

vobřǎnǎc *verb. imperf.* beschneiden.

vodřǎnǎc *verb. imperf.* abschneiden.

vřǎnǎc *verb. imperf.* einschneiden, hincinschneiden.

vuřǎnǎc *verb. imperf.* abschneiden; vuřǎnǎc sa sich schneiden.

zařǎnǎc *verb. imperf.* 1. einschneiden; 2. abschneiden.

zdrǎnǎc *verb. imperf.* abschneiden, wegschneiden.

řǎc řǎ·cǎ s. řǎc. *Wslz.*

*řǎgǎc *verb. iter. zu řǎgac.*

Komposita (Inf. -řǎgǎc Prs. -'řǎgǎja Prt. -řǎgǎ·ul Imp. -řǎgǎ·u [Oslz.] -řǎ·gǎ·u [Wslz.]:

vǎřǎgǎc *verb. imperf.* ausbrechen.

vodřǎgǎc *verb. imperf.* 1. (pers.) aufstossen, rülpsen;
2. (unpers.) kùǎmù aufstossen.

řǎgǎ·icǎ -cǎ *fem.* Brechreiz.

*řǎgǎvǎc *verb. iter. zu řǎgac.*

Komposita (Inf. -řǎgǎvǎc Prs. -'řǎgǎva -řǎgǎ·vǎš [Kl. H. St. Wslz.] -gǎ·vǎš [Vi.] Prt. -'řǎgǎvǎ·ul Imp. -řǎgǎvǎ·u):
s. řǎgǎc.

*řǎgǎ·vǎc s. řǎgǎc. *Kl. Vi.*

řǎt řǎ·tǎ s. řǎt. *Wslz.*

řǎtǎti -tǎ -tǎ *adj.* mit dickem, strammem Arsch.

řǎ·bjǎnǎ I. řǎbjǎ·nǎu s. řǎbjǎnǎ. *Wslz.*

řǎ·cǎc s. řǎcac. *Wslz.*

řǎ·cǎc s. řǎcec. *Wslz.*

*řǎ·žǎc s. řǎžac. *Wslz.*

řǎ·žǎc s. řǎžec. *Wslz.*

řǎ·gǎc s. řǎgac. *Wslz.*

řǎ·gnǎuc s. řǎgnǎuc. *Wslz.*

*řǎ·nǎc s. řǎnac. *Wslz.*

řǎ·pjǎc s. řǎpjic. *Wslz.*

řăpnôuc s. řăpnôuc. *Wslz.*

*řă·tī s. řătī. *Wslz.*

řă·tnī s. řătñī. *Wslz.*

řă·tnīcă *L.* řătñī·cī *Pl. G.* -ñic s. řătñica. *Wslz.*

řăutko *adv.* 1. dünn; 2. selten, rar. *Kl. H. St. Wslz.*

řăutko- *erstes Glied von Kompositen:* dünn-. *Kl. H. St. Wslz.*

řăutkosc -că *L.* řotkùescī *fem.* 1. die Dünnheit; 2. die Seltenheit. *Kl. H. St. Wslz.*

řăuthī -kă -hē *adj.* 1. dünn, spärlich; řăuthē jădre weitmaschiges Netz; 2. selten, rar. *Kl. H. St. Wslz.*

řădùvī -vă -vè *adj.* die Regierung betreffend.

*řăžăc *verb. iter.* zu řăžec.

Komposita (Inf. -řăžăc Prs. -'řoužă -'řoužoš [Kl.] -'řoužă -'řoužoš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'řoužə·ul [Kl.] -'řoužə·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -řăžə·u):

nařăžăc *verb. imperf.* zurechtmachen, in Stand setzen.

*pořăžăc

přăpořăžăc *verb. imperf.* zubereiten, zurichten.

rospořăžăc *verb. imperf.* 1. ordnen, anordnen; 2. ver-
fügen.

spořăžăc *verb. imperf.* zubereiten.

văpořăžăc *verb. imperf.* gehörig zubereiten, in Stand
setzen.

vopořăžăc *verb. imperf.* zurichten, in den gehörigen
Stand setzen.

přăřăžēc *verb. imperf.* vorbereiten.

rozdrăžēc *verb. imperf.* 1. anordnen; 2. verordnen, ver-
fügen.

vobřăžăc *verb. imperf.* in Ordnung bringen.

zařăžăc *verb. imperf.* verwalten.

zdrăžăc *verb. imperf.* anrichten, zurichten.

řăžăc *Prs. řoužă [Kl.] řoužă [H. Vi. St. Wslz.] -žīš Prt.*

řoužel [Kl.] řoužel [H. Vi. St. Wslz.] *Imp. řăžă verb.*
imperf. regieren. — Krôul řoužī nad-nāmī.

Komposita:

nařāžēc *verb. perf.* zurechtmachen, in Stand setzen.

pořāžēc *verb. perf.* 1. eine Weile regieren; 2. ordnen.

přāpořāžēc *verb. perf.* zubereiten, zurichten.

rospořāžēc *verb. perf.* 1. ordnen, anordnen; 2. verfügen.—

Těn-hě·uptmān nās-rùəspořōuzél nā-tīm-plācā. Těn-šò·utěš rùəspořōuzél, cə-fšātcā gùəspodāřā mjičlī příc.

spořāžēc *verb. perf.* zubereiten.

vāpořāžēc *verb. perf.* gehörig zubereiten, in Stand setzen.

vopořāžēc *verb. perf.* zurichten, in den gehörigen Stand setzen.

přāřāžēc *verb. perf.* vorbereiten.—Fšātkə-jā přāřōuzòəné də-pječìəná.

rəzdřāžēc *verb. perf.* 1. anordnen; 2. verordnen, verfügen.

vəbřāžēc *verb. perf.* in Ordnung bringen.

zařāžēc *verb. perf.* verwalten.

zdřāžēc *verb. perf.* anrichten, zurichten.

řāsā -sā *fem.* Wasserlinse.

řāščic *Prs.* řōušča [*Kl.*] rōušča [*H. Vi. St. Wslz.*] -čīš *Prt.*

řōuščel [*Kl.*] řōuščel [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* řāščī *verb. imperf.* 1. reppeln, aufreppeln; 2. jäten; řāščic sā reppeln, aufreppeln (*intr.*). — Ta-bābā řōuščī tā-nùəgě·īcā. Vən-řōuščī zìə-lěskə vē-vəgāržā. Mā-nùəgě·īcā sā-řōuščī.

Komposita:

rəzdřāščic *verb. perf.* aufreppeln (*tr.*); rəzdřāščic sā aufreppeln (*intr.*).

vāřāščic *verb. perf.* 1. aufreppeln; 2. ausjäten. — Vāřāščī tā-nùəgě·īcā, na-nìejā dùəbřā vjāzlā. Vāřāščī tə-zìə-lěskə s-těχ-mārčēf!

vədrāščic *verb. perf.* abreppeln (*tr.*); vədrāščic sā abreppeln (*intr.*).

*řānāc s. řānac. *St.*

řexùetãc *Prs.* řìexocã řexùecěš *Prt.* řìexotø·ul řexotã *verb.*
imperf. quaken.

řemíšk -kã *masc.* kleiner schmaler Riemen. *Oslz.*

řemjěinnĩ -nã -nè *adj.* den Riemen betreffend. *Kl. H. Vi.*

řemjěinnĩ *s.* řemjěinnĩ. *St.*

řepovjĩčè -čã *ntr.* Rüb kraut. *Oslz.*

řepovjĩčè *s.* řepovjĩčè. *Wslz.*

řešetńĩctvø -vã *ntr.* 1. die Siebmacher; 2. das Siebmacherhandwerk. *Oslz.*

řešetńĩchĩ -kã -hè *adj.* den Siebmacher betreffend. *Oslz.*

řešetńĩčĩ -čã -čè *adj.* den Siebmacher betreffend. *Oslz.*

řešetńĩctvo *s.* řešetńĩctvø. *Wslz.*

řešetńĩchĩ *s.* řešetńĩchĩ. *Wslz.*

řešetńĩčĩ *s.* řešetńĩčĩ. *Wslz.*

řešùetnĩ -nã -nè *adj.* das Sieb betreffend.

řešùetńĩcã -cã *fem.* die Frau des Siebmachers, Siebmacherin.

řešùetńĩčkã -hĩ *fem.* die Frau des Siebmachers, Siebmacherin.

řešùetńĩkøu -kovĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Siebmacher gehörig.

řešùetńĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Siebmacher, Siebbinder.

řetělnĩ -nã -nè *adj.* redlich, rechtschaffen. *Kl. H. St. Wslz.*

řetělnĩ *s.* řetělnĩ. *Vi.*

řezńĩctvø -vã *ntr.* 1. die Fleischer, Fleischerzunft; 2. das Fleischerhandwerk. *Oslz.*

řezńĩchĩ -kã -hè *adj.* den Fleischer betreffend. *Oslz.*

řezńĩčĩ -čã -čè *adj.* den Fleischer betreffend. *Oslz.*

řezńĩctvo *s.* řezńĩctvø. *Wslz.*

řezńĩchĩ *s.* řezńĩchĩ. *Wslz.*

řezńĩčĩ *s.* řezńĩčĩ. *Wslz.*

řeb řìebã *Pl. G. řebøu masc.* die männliche Scham.

řêčĩcã -cã *fem.* Flösschen.

řêčĩčkã -hĩ *fem.* Flösschen.

řêčĩškã -hĩ *fem.* Flösschen.

řêčũškã -hĩ *fem.* Flösschen.

řějčkã -hĩ *fem.* Flösschen.

řějčnī -nā -nē *adj.* den Fluss betreffend.

řêkă *a.* řêhī *b.* řiēhī *I.* řekō Pl. *G.* řěk [Kl.] řěik [H. Vi. St. Wslz.] *fem.* Fluss.

řêpă -pă *Pl. G.* řêp *fem.* Raufe.

řêskø *adv.* hurtig, flink, munter, lebhaft.

řêskøsc -că *L.* řêskùøscī *fem.* die Munterkeit, Lebhaftigkeit.

řêshī -kă -hē *adj.* 1. hurtig, flink, munter, lebhaft; 2. angetrunken.

řiēbro -ră *Pl. G.* -bēr *ntr.* Rippe.

řiēbrēc *Prs.* řiēbră -řiš *Prt.* řiēbrēl řebřālă *verb. imperf.* sa sich jucken.

řiēc *Fut.* řiēkă -čēš *Prt.* řiěk -klă *Imp.* řiēcī řečīcă *Part. Prt.*

řiēkli *verb. perf.* sagen. — Ālă jāu-că-cø řiēkă.

Komposita (Inf. -řec Prs. -řekă -řiēcēš Prt. -řek -řeklă Imp. -řečī):

nāřec *verb. perf.* ansagen; nāřec vè·jīnă den Krieg erklären.

přāřec *verb. perf.* zusagen, versprechen. — Tēn-djō-ūbēl přāřek vjiēlă pjōuzī tēmă-χlùøpū.

vāřec *verb. perf.* 1. aussprechen; 2. aussagen, gestehen. — Vāřečī ješ-răus tø-slùøvo! Tēn-χlùøpc vāřek, žiē von-sχùøvø·ul tā-vukrădlē pjōuză.

vè·dřec *verb. perf.* antworten; vè·dřec sa čieṽă entsagen. — Nă-mă-vè·dřeklă nīc nōu-to. Tēn-tātk sa-vè·dřek tā-gøspedăřtvă.

vūřec *verb. perf.* besprechen, berufen, bezaubern (auch durch den bösen Blick). — Jīēṽă-glăusnă sùøstră mŭ-vūřeklă tø-žêcă.

zāřec *verb. perf.* besprechen, verwünschen; zāřec sa sich versprechen. — Ta-čăřevnică mjă-zāřeklă tā-krùøṽă. Jău-să-zāřek jānim slùøṽă.

zdřiēc *verb. perf.* sa čieṽă entsagen. — Tēn-stăurī krōul sa-zdřiěk tā-krolējstvă.

řiēc -čă *Pl. G.* [řečī] *fem.* Sache, Angelegenheit.

řiēχøt -tŭ *masc.* das Quaken.

*řiēkăc *verb. iter.* zu řiēc.

Komposita (*Inf.* -řìekăc *Prs.* -'řeka -řêkôš *Prt.* -'řeko·ul
Imp. -řìekø·u -řekø·ucă):

nařìekăc *verb. imperf.* jammern, klagen, schelten, sich beschweren.

přařìekăc *verb. imperf.* zusagen, versprechen.

vāřìekăc *verb. imperf.* 1. aussprechen; 2. aussagen, gestehen.

vodřìekăc *verb. imperf.* antworten; vodřìekăc sâ čìevâ entsagen.

vuřìekăc *verb. imperf.* besprechen, berufen, bezaubern.

zařìekăc *verb. imperf.* besprechen, verwünschen; zařìekăc sâ sich versprechen.

zdřìekăc *verb. imperf.* sâ čìevâ entsagen.

*řìeknòuc *s.* řìeknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*řìeknòuc *verb. Kl.*

Komposita (*Inf.* -řìeknòuc *Prs.* -'řekúa -řìeknúěš *Prt.* -'řek-nòun):

vuřìeknòuc *verb. perf.* besprechen, berufen, bezaubern.

zařìeknòuc *verb. perf.* besprechen, verwünschen.

řìem -mjeńă *L.* řemjìeńă *Pl. I.* -mjějnmĩ *masc.* Riemen. *Kl. H. Vi.*

řìemišk -kă *masc.* kleiner schmaler Riemen. *Kl. H. Vi.*

řìepă -pă *I.* řepõu *fem.* Rübe.

řìepjiznă -nă *fem.* Rübekraut.

řìepkă -hĩ *fem.* kleine Rübe.

řìepuĩ -nă -nê *adj.* die Rüben betreffend.

řìepnúiščø -čă *Pl. N.* řepnúiščă [*Oslz.*] -núiščă [*Wslz.*] *G.* -núišč [*Oslz.*] -núišč [*Wslz.*] *ntr.* Rübefeld.

řìešăc *Prs.* řêšă -šôs *Prt.* řêšø·ul *Imp.* řìešø·u řešø·ucă *verb. imperf.* binden.

Komposita:

døřìešăc *verb. imperf.* vollends zubinden.

nařìešăc *verb. imperf.* anbinden.

podřìešăc *verb. imperf.* unterbinden.

přärìěšác *verb. imperf.* anbinden.

přeřìěšác *verb. imperf.* umbinden, anders anbinden.

rozdrìěšác *verb. imperf.* aufbinden; rozdrìěšác sa sich aufbinden, sich lösen.

värìěšác *verb. imperf.* aufbinden.

vobřìěšác *verb. imperf.* umbinden.

vodřìěšác *verb. imperf.* abbinden, losbinden; vodřìěšác sa sich lösen.

vuřìěšác *verb. imperf.* fest anbinden.

zařìěšác *verb. imperf.* zubinden, verbinden.

zdrìěšác *verb. imperf.* zusammenbinden.

řìěšēc *Prs.* řěša -šiš *Prt.* řěšel *Imp.* řěša řěšacā *verb. perf.* binden. — Tø-nìejä dùøbrä řěšùøné, řìěšä mocúě!

Komposita:

dořìěšēc *verb. perf.* vollends zubinden.

nařìěšēc *verb. perf.* anbinden.

podřìěšēc *verb. perf.* unterbinden. — J'au-sä-pø·drěša plāt pòut-tèn-lífk.

pořìěšēc *verb. perf.* zusammenbinden.

přärìěšēc *verb. perf.* anbinden. — Tèn-kóun-bél přärěšùoni vu-dvjêři.

přeřìěšēc *verb. perf.* umbinden, anders anbinden. — Ta-bābā sā-přeřěšälä jîni plāt.

rozdrìěšēc *verb. perf.* aufbinden; rozdrìěšēc sa sich aufbinden, sich lösen. — Rùøzdřěšä tèn-mjìex! Tā-pùøvārzá sā-rùøzdřěšälä.

värěšēc *verb. perf.* aufbinden.

vobřìěšēc *verb. perf.* umbinden. — Ta-nāstā-sā vobřěšälā plāt přìez-glova. Vón-sā-vùøbřěšel tā-nùøga kùødrami.

vodřìěšēc *verb. perf.* abbinden, losbinden; vodřìěšēc sa sich lösen. — Vø·drěšä tā-kùøná vot-tā-dřévjičā! Tèn-plāt sa-vø·drěšel vôt-tè-rēnä.

vuřìěšēc *verb. perf.* fest anbinden. — Mā-vūřěšäli tā-kùøná nā-dřévja.

zarišēc *verb. perf.* zubinden, verbinden. — Tën-mjìeγ-bél
zarišùnì slomjaním pùovarza.

zdrìšēc *verb. perf.* zusammenbinden. — Tën-mùordör zdrê-
šel ti-něiscā tā-nùǝhī pùovārza.

rišetko -kā *Pl. N.* řěšùtkā *ntr.* kleines Sieb.

rišeto -tā *Pl. N.* řěšùtā *I.* -tmī, -tī *ntr.* Sieb.

rietělnosc -cā *L.* řetělnùǝsci *fem.* die Redlichkeit, Rechtschaffenheit.

rietělnā *adv.* redlich, rechtschaffen.

řezānā -nā *I.* řezānōu [*Kl. H. Vi.*] -zā·nōu [*Wslz.*] -zānōu [*St.*] *Pl. G.* -zín [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -zín [*St.*] *fem.* Schnittgras, Riedgras.

řezníčk -kā *masc.* Geselle, Lehrling des Fleischers.

řezníčkā -hī *fem.* die Frau des Fleischers.

řezníkou -kovī -vā -ve *adj. poss.* dem Fleischer gehörig.

řezník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Fleischer.

řemā *I.* řemjēnā *Pl. I.* -mjēnmī *s. řem. St.*

řemjēn *s. řem. St.*

řimíšk *s. řemíšk. Wslz.*

řimjēnnī *s. řemjēnnī. Wslz.*

řimā -mjīnā *L.* řimjī·nā *s. řem. Wslz.*

řimjēn *s. řem. Wslz.*

řmā -mā *fem.* 1. Rand, Ufer; 2. Haufen, Schaar.

řnōuc *Prt.* řnōun [*II. Vi. Wslz.*] řnōun [*St.*] *s. řnōuc. H. Vi. St. Wslz.*

řnōuc *Prs.* řnā řnìš *Prt.* řnōun *verb. imperf.* 1. schneiden; 2. schlagen. — Jāu-sā-řnōun f-pāulc. Tën-nōuž řnìe dùǝbrā. Jāu-mū-řnōun f-pāsk. *Kl.*

Komposita (Inf. -'řnōuc Prs. -'řnā -'řnēš Prt. -'řnōun):

dùǝřnōuc *verb. perf.* vollends zerschneiden.

nāděrnōuc, naděrnōuc *verb. perf.* etwas einschneiden.

nāřnōuc *verb. perf.* 1. anschneiden; 2. viel schneiden. —

Nāřni-mū drōupkā tën-pāulc. Ta-bjālkā nāřnā χliēbā.

pòděrnōuc, poděrnōuc *verb. perf.* von unten abschneiden, die

Gurgel abschneiden. — Tën - mùordör mä - pèdèrnoun gárcél.

přāñnòuc *verb. perf.* kurz abschneiden.

přìèrnòuc *verb. perf.* durchschneiden. — Mòj - plāt - jü přèřnúenī.

pùèřnòuc *verb. perf.* nach einander zerschneiden.

rozdèřnòuc *verb. perf.* zerschneiden. — Tën-strāχ rùoz-dèrnoun mēmā-tātkovjī tā-postárnāhī.

rozèřnòuc *s.* rozdèřnòuc.

rùozdèřnòuc *s.* rozdèřnòuc.

rùozèřnòuc *s.* rozdèřnòuc.

sìèřnòuc *verb. perf.* abschneiden, wegschneiden. — Sìèřnī tā-gālòuska vót-tā-drôvjicā.

vāřnòuc *verb. perf.* ausschneiden. — Tī-mùordāřā vāřnanī tī-bjālcā štāk mjā-sā s-cālā.

vèřnòuc *verb. perf.* einschneiden, hineinschneiden. — Jāu-sā-vèřnā mērk f-tën-čè·un.

vobèřnòuc *verb. perf.* beschneiden. — Vobèřnī-sā tā-nùokcā na-pāulcāχ!

vètèřnòuc, vetèřnòuc *verb. perf.* abschneiden. — Tën-knāup-jī vòteřnòun štāk vet-tè-cùopā.

vùobèřnòuc *s.* vobèřnòuc.

vūřnòuc *verb. perf.* abschneiden; vūřnòuc sa sich schneiden. — Nī-jī-vūřnanī pāulc. Jāu-sā-vūřnoun f-pāulc.

zāřnòuc *verb. perf.* 1. einschneiden, anschneiden; 2. abschlachten. — Zāřnī-mū tèn-pāulc. Ta-čārovūica zarnā čārnèvā kūrā.

řōud *s.* řōud. *H. Vi. St. Wslz.*

řōudnī *s.* řōudnī. *H. Vi. St. Wslz.*

řōudnosc *s.* řōudnosc. *H. Vi. St. Wslz.*

řōudná *s.* řōudná. *H. Vi. St. Wslz.*

řōutcā *s.* řōutca. *H. Vi. St. Wslz.*

řōutčínā *s.* řōutčina. *H. Vi. St. Wslz.*

řōud řādū *masc.* Regierung. *Kl.*

řǫǹdnĩ -nǎ -nè *adj.* ordentlich, wirtschaftlich. *Kl.*

Kompositum:

ńeřǫǹdnĩ unzünftig.

řǫǹdnesc -cǎ *L.* řǫǹdnǹǫscĩ *fem.* die Wirtschaftlichkeit, Ordnungsliebe. *Kl.*

řǫǹdnǎ *adv.* ordentlich. *Kl.*

Kompositum:

ńeřǫǹdnǎ unzünftig.

řǫǹtcǎ -cǎ *masc.* Leiter, Verwalter, Regent. *Kl.*

řǫǹtcĩnǎ -nǎ *Pl. G.* -čĩn *fem.* Leiterin, Verwalterin, Regentin. *Kl.*

řǹǫzǎ -zè *Pl. G.* řǹǫz *fem.* Morgen-, Abendröte.

řǹǫzēc *Prs.* řǹǫzĩ *Prt.* řǹǫzalo *Part. Prt.* řǹǫzǫǹĩ *verb. imperf.* dämmern.

řǹžǎc *Prs.* řǹžǎ -žoš *Prt.* řǹžǫ·ǹl *verb. imperf.* im Halbschlaf sein, dämmern, träumen.

řǹžǫčká -hĩ *I.* řǹžǎǹčkǫǹ [*Kl. H. St. Wslz.*] -žǎǫčkǫǹ [*Vi.*] *fem.* träumerische Frau.

řǹžók -ǎká *L.* řǹžǎǹkǹ [*Kl. H. St. Wslz.*] -žǎǫkǹ [*Vi.*] *Pl. N.* -cǎ *masc.* träumerischer Mensch.

S.

s s. się.

s- s. z-.

*sabǎrkǎc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -sabǎrkǎc *Prs.* -'sabǎrkǎ -sabǎrkoš *Prt.* -'sabǎrkǫ·ǹl):

vǎsabǎrkǎc *verb. perf.* ausschelten — Na-vǎsabarkǎ tá-
zǣfkǎ bǎrzǫ.

sǎdǎc *Prs.* sǎǹdǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] sǎǹdǎ [*Vi.*] -doš *Prt.* sǎǹdǫ·ǹl [*Kl. H. St. Wslz.*] sǎǹdǫ·ǹl [*Vi.*] sǎdǎ *Imp.* sǎdǫ·ǹ *verb. imperf.* sich setzen, sich zu setzen pflegen.

Komposita (*Inf.* -sǎdǎc *Prs.* -'sǎdǎ -sǎǹdoš [*Kl. H. St. Wslz.*] -sǎǹdoš [*Vi.*] *Prt.* -'sǎdǫ·ǹl *Imp.* -sǎdǫ·ǹl):

fsādāc *verb. imperf.* sich hineinsetzen, einsteigen, besteigen.

nasādāc *verb. imperf.* sich auf etwas setzen.

posādāc *verb. imperf.* besitzen.

přesādāc *verb. imperf.* sich anders hinsetzen, umsteigen.

rossādāc *verb. imperf.* sa sich auseinandersetzen, auseinanderücken, an verschiedenen Stellen Platz nehmen.

sesādāc *verb. imperf.* absteigen, absitzen; sesādāc sa
1. sich zusammensetzen, zusammenrücken; 2. gerinnen, dick werden.

vāsādāc *verb. imperf.* aussteigen.

vusādāc *verb. imperf.* sich niedersetzen, Platz nehmen.

zasādāc *verb. imperf.* sich hinsetzen, Platz nehmen.

*sadāvāc *verb. iter.* zu siēzec.

Komposita (*Inf.* -sadāvāc *Prs.* -'sādāvā -sādāuvōš [*Kl. II. St. Wslz.*] -dāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'sādāvō·ul *Imp.* -sadāvō·u):

dosadāvāc *verb. imperf.* bis zu einer gewissen Zeit sitzen.

přesadāvāc *verb. imperf.* eine Zeitlang sitzen.

vasadāvāc *verb. imperf.* aussitzen, absitzen.

sadūqvī -vā -vē *adj.* den Baum-, Pflanzgarten betreffend.

sāzāc *Prs.* sāzā [Kl. H. St. Wslz.] sāzā [Vi.] -zōš *Prt.* sāzō·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] sāzō·ul [*Vi.*] sāzā *Imp.* sāzō·u
verb. imperf. setzen, pflanzen.

Komposita (*Inf.* -sāzāc *Prs.* -'sāzā -sāzōš [*Kl. II. St. Wslz.*] -sāzōš [*Vi.*] *Prt.* -'sāzō·ul *Imp.* -sāzō·u):

dosāzāc *verb. imperf.* hinzupflanzen.

fsāzāc *verb. imperf.* einsetzen, einpflanzen.

nasāzāc *verb. imperf.* 1. auf etwas setzen; 2. anpflanzen.

posāzāc *verb. imperf.* hinsetzen; posāzāc sa sich setzen.

potsāzāc *verb. imperf.* 1. unterstellen, untersetzen;
2. emporhelfen, aufsteigen helfen.

přesāzāc *verb. imperf.* ansetzen, anlegen, saugen lassen;
přesāzāc sa sich ansetzen.

přesāzāc *verb. imperf.* umsetzen, versetzen, verpflanzen.

rossāzāc *verb. imperf.* hier- und dorthin setzen, verpflanzen.

sesāžāc *verb. imperf.* 1. herabsetzen; 2. zusammensetzen.

vāsāžāc *verb. imperf.* aussetzen, ans Land setzen.

vopsāžāc *verb. imperf.* besetzen.

votsāžāc *verb. imperf.* absetzen, entwöhnen.

vusāžāc *verb. imperf.* hinsetzen, hinstellen; vusāžāc sḡ sich hinsetzen.

zasāžāc *verb. imperf.* 1. anpflanzen; 2. bepflanzen, zu-pflanzen.

sāžēc *Fut.* sāžḡ -žīš *Prt.* sāžēl *verb. perf.* setzen, pflanzen; sāžēc sḡ sich setzen. — Tū jā-sāžḡ tāflā a-tū kūḡrūsā. Sāžācā-sḡ, pānā, dūḡ-vēknā!

Komposita:

desāžēc *verb. perf.* hinzupflanzen.

fsāžēc *verb. perf.* einsetzen, einpflanzen.

nasāžēc *verb. perf.* 1. auf etwas setzen; 2. anpflanzen. —

Vēn-sā-nāsāžēl klūḡbūk nā-glōvḡ. Lātes jā-nāsāžḡ pōul-mūḡḡḡā kēḡs.

pēsāžēc *verb. perf.* hinsetzen; pēsāžēc sḡ sich setzen. — Na-pēsāžālā tē-žēcḡ nā-tḡ-kōḡmkḡ. Tēn-ḡlūḡp sḡ-pūḡsāžēl nā-zemjḡ.

petsāžēc *verb. perf.* 1. unterstellen, untersetzen; 2. emporhelfen, aufsteigen helfen. — Pōḡt-tḡ-žēḡḡ tā-mūšīš pēsāžēc mjīscḡ. Pē-tsažā tā-pānā nā-kēnā!

pḡsāžēc *verb. perf.* ansetzen, anlegen, saugen lassen; pḡsāžēc sḡ sich ansetzen. — Jā-pḡsāžēl tē-kūḡcōḡtkē dūḡ-tē-kūnā. Zāvjelā sāžā sḡ-māḡ pḡsāžūḡḡē f-tīm-šūḡ-stīnā.

pḡsāžēc *verb. perf.* umsetzen, versetzen, verpflanzen. — Tē-dḡvja mūšī bāc pḡsāžūḡḡē.

rōssāžēc *verb. perf.* hier- und dorthin setzen, verpflanzen. — Vjītrē mā-rōssāžīmā tā-kēḡsā.

sesāžēc *verb. perf.* 1. herabsetzen; 2. zusammensetzen. — Siēsāžā tā-knāḡpā s-tē-tāḡflā! Siēsāžā tē-nēvē pārsḡ s-tāmī-stāḡḡāmī!

vāsazēc *verb. perf.* aussetzen, ans Land setzen. — Mā-vāsa-
zīmā tā-pānā vu-Bolīncā.

vopsāzēc *verb. perf.* besetzen, bepflanzen. — Jīevā-calī vùḡ-
gòrd-jā vopsazùḡnī korûsamī.

votsāzēc *verb. perf.* absetzen, entwöhnen. — Nîñā tūḡ-jā-
čās, cə-tā-votsāzīš to-zêca.

vusāzēc *verb. perf.* hinsetzen, hinstellen; vusāzēc sa sich
hinsetzen. — Vūsazā tēn-kùḡš nā-tāflā! Vēn-sa-vūsazēl
nā-zemja.

zasāzēc *verb. perf.* 1. anpflanzen; 2. bepflanzen, zupflanzen. —
Tū jā-zāsaza tāflā. Pòul-mùḡryā nī-mājōu zasazùḡnē
korûsamī.

sāzēščo -čā *Pl. N.* sažāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč
[*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* Baumgarten, Pflanzgarten.

*sālāc *verb. iter.* zu sùḡlec.

Komposita (Inf. -sālāc Prs. -'sāla -sāulōš [Kl. H. St. Wslz.]
-sāḡlōš [Vi.] Prt. -'sālo·ul Imp. -sālo·u):

dosālāc *verb. imperf.* zusalzen, nachsalzen.

přäsālāc *verb. imperf.* zusalzen.

přesālāc *verb. imperf.* versalzen.

vopsālāc *verb. imperf.* salzen.

zasālāc *verb. imperf.* einsalzen.

sāldāctvo -vā *ntr.* 1. die Soldaten, das Militär; 2. das Soldaten-
leben.

sāldāchī -kā -hē *adj.* die Soldaten betreffend.

sāldāḡt s. saldāḡt. *Vi.*

sāldāḡt -tā *Pl. N.* -cā *L.* -cēḡ *masc.* Soldat. *Kl. H. St. Wslz*

samē *adj. indecl.* 1. selbst; 2. allein.

samí *adj. masc. indecl.* 1. selbst; 2. allein.

samùḡtnī -nā -nē *adj.* 1. einsam; 2. unverheiratet, ledig.

samùḡtnicā -cā *fem.* unverheiratete, ledige Frau.

samùḡtnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* unverheirateter, lediger Mann.

sanní -nāḡ -nē *adj.* das Heu betreffend.

sanùḡvī -vā -vē *adj.* das Heu betreffend.

sáoc s. sǎuc. *Vi.*

sáod s. sǎud. *Vi.*

sáodne s. sǎudne. *Vi.*

sáodník s. sǎudník. *Vi.*

sáoren s. sǎuren. *Vi.*

sáotkǎ s. sǎutka. *Vi.*

sáoz s. sǎuz. *Vi.*

sáozə·vfkǎ s. sǎuzə·vka. *Vi.*

sáozə·vfkǎ s. sǎuzə·vka. *Vi.*

sāpət -tǔ *masc.* Geplätscher.

sapùə·tǎc *Prs.* sǎpəcǎ sapùə·cěš *Prt.* sǎpə·tə·vǎl *verb. imperf. in*
Wasser gehen und plätschern.

sārǎ -rǎ *fem.* Biestmilch.

sārčǎ -icǎ *Pl. N.* sārčǎ·tǎ *ntr.* junge Elster.

sārčǐ -čǎ -čě *adj.* die Elstern betreffend.

sārbǎc *Prs.* sār·bjǎ -bjěš *Prt.* sār·bə·vǎl sōrbǎ *Imp.* sār·bjǐ *verb.*
imperf. schlürfen, schlürfend trinken.

Komposita (Inf. -sārbǎc Prs. -'sōrb·bjǎ -sār·bjěš Prt. -'sōrbə·vǎl
Imp. -'sār·bjǐ):

sesārbǎc *verb. perf.* abschlürfen. — Na-sesōrbǎ tǎ·smjǎ-
tǎnǎ vǔt·tǎ·mlōukǎ a·dǎ·mjǎ tə·jǐnė.

vāsārbǎc *verb. perf.* ausschlürfen. — Calǐ lǐtěr mlōukǎ
vən·vāsōrbə·vǎl.

vusārbǎc *verb. perf.* ein wenig abschlürfen. — Vən·vǎ-
sōrbə·vǎl drǐpkǎ a·vǎlə·vǎl tǎ·nē·jǎ.

sārčǐn -čǐnǐ -nǎ -nė *adj. poss.* Elstern-.

sārčkǎ -hǐ *fem.* kleine, junge Elster.

sārčōutěčkə s. sarčōutečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

sārčōutkə s. sārčōutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

sārčōutǎškə s. sarčōutǎško. *H. Vi. St. Wslz.*

sārčōutěčkə -kǎ *ntr.* junge Elster. *Kl.*

sārčōutkə -kǎ *Pl. N.* sārčǎtkǎ *ntr.* junge Elster. *Kl.*

sārčōutǎškə -kǎ *ntr.* junge Elster. *Kl.*

sārėnkǎ -hǐ *fem.* kleines, junges Reh.

sārkā -hī *Pl. G.* sārċ, sārċ *fem.* Elster.

sārkāc *Prs.* sārċa -ċċš *Prt.* sārko·ul sōrkā *Imp.* sārċi *verb.*
imperf. 1. schlürfen; 2. schnauben, schnupfen; 3. schnarchen.

Komposita (*Inf.* -sārkāc *Prs.* -'sōrċa -sārċċš *Prt.* -'sōrko·ul
Imp. -'sārċi):

pēsārkāc *verb. perf.* durchschnarchen.

sesārkāc *verb. perf.* abschlürfen.

vāsārkāc *verb. perf.* ausschlürfen.

vusārkāc *verb. perf.* ein wenig abschlürfen.

zasārkāc *verb. perf.* schupfen, eine Prise nehmen.

sārnā -nā *Pl. G.* sārēn, sārċ *fem.* 1. Reh (im Allgemeinen, als
 Art); 2. weibliches Reh, Ricke.

sārno·vāo *s.* sarno·vāu. *Vi.*

sārno·vāu -vċ *fem.* weibliches Reh, Ricke. *Kl. H. St. Wslz.*

sārno·vī -vā -vċ *adj.* das Reh betreffend.

sārñā -icā *Pl. N.* sārñātā *ntr.* Rehkalb.

sārñīċi -ċā -ċċ *adj.* das Rehkalb betreffend. *Oslz.*

sārñīznā -nā *fem.* Rehfleisch.

sārñīċi *s.* sarñīci. *Wslz.*

sārñī -nā -nċ *adj.* das Reh betreffend.

sārñīn -ñīnī -nā -nċ *adj. poss.* Reh-.

sārñō·tēċko *s.* sarñō·tēċko. *H. Vi. St. Wslz.*

sārñō·tko *s.* sarñō·tko. *H. Vi. St. Wslz.*

sārñō·tūško *s.* sarñō·tūško. *H. Vi. St. Wslz.*

sārñō·tēċko -kā *ntr.* kleines Rehkalb. *Kl.*

sārñō·tko -kā *Pl. N.* sārñātā *ntr.* kleines Rehkalb.

sārñō·tūško -kā *ntr.* kleines Rehkalb. *Kl.*

sāřā -řā *fem.* Reif auf Räumen.

sāzā -zā *fem.* Russ.

sazanī -nāu -nċ *adj.* russig.

sazātī -tā -tċ *adj.* russig.

sazāstī -tā -tċ *adj.* russig. *Oslz.*

sazā·stī *s.* sazāstī. *Wslz.*

sāzēznā -nā *fem.* Russ.

sazùøvĩ -vã -vé *adj.* den Russ betreffend.

sãc *Prs.* sãja -jěš *Prt.* sǫl sãlã *Imp.* sũ *Part. Prt.* sãti *Vbsbst.*

sãcè *verb. imperf.* schütten. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'sēc *Prs.* -'sãja -sãjěš *Prt.* -'sǫl -'sãlã):

dùøsec *verb. perf.* hinzuschütten, nachschütten.

fsãc *verb. perf.* hineinschütten. — Vøn-fsǫl tø-žãtø f-svõi-mjèχ.

nãsec *verb. perf.* aufschütten, vollschütten.

pè·tsēc *verb. perf.* unterschütten.

přãsec *verb. perf.* hinzuschütten. — Přãsucã jež-drípkã dùø-tã, pãná!

přiøsec *verb. perf.* umschütten.

pùøsec *verb. perf.* beschütten. — Tën-knãup-mjã pùøsǫl tã-sũknã pjãuskã.

rùøssēc *verb. perf.* ausstreuen, verstreuen.

sìsēc *verb. perf.* 1. abschütten; 2. zusammenschütten. — Sìsũ drǫupkã vèt-tã-võufsã! Tën-glûpĩ knãup sìsǫl tën-võufs s-tĩm-jĩčmjẽã.

vãsec *verb. perf.* 1. ausschütten; 2. aufschütten. — Na-vãsãlã tã-něĩγã s-tè-sklǫnhĩ. Tã-gõγrã vãsãlĩ nãšĩ přõutkovjã.

vè·tsēc *verb. perf.* abschütten.

vùøpsēc *verb. perf.* beschütten. — Vøn -vùøpsǫl tã-vãglã pùøpjølã.

vũsec *verb. perf.* 1. abschütten, beiseit schütten; 2. aufschütten.

zãsec *verb. perf.* zuschütten, verschütten; zãsec sã versanden. —

Mã-zãsãlĩ tën-stø·uk zemjõγ. F-stãγrẽχ čãsãχ bël-tũ vjëlĩ vø·dmãt, ãlã nĩnã tø-sã-mãγ zasãtè.

*sãcãc *verb. iter.* zu sãcec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -sãcãc *Prs.* -'sãcã -sãcõš *Prt.* -'sãcø·ul):

pøtsãcãc *verb. imperf.* ein wenig fett machen, mästen.

přesãcãc *verb. imperf.* übermässig fett machen.

vøsãcãc *verb. imperf.* fett machen, mästen.

sãcēc *Prs.* sãcã -ciš *Prt.* sãcël sãcãlã *verb. imperf.* fett machen, mästen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -săcēc *Prs.* -'săcǎ -săciš *Prt.* -'săcêl):

nasăcēc *verb. perf.* in Menge fett machen, mästen.

potsăcēc *verb. perf.* ein wenig fett machen, mästen. — Mă-potsăcimă to-cîglă drîpkă a-têi mă-jă-priqdômă.

přesăcēc *verb. perf.* übermässig fett machen.

rossăcēc *verb. perf.* sehr fett machen; rossăcēc sǎ sehr fett werden.

văsăcēc *verb. perf.* sehr fett machen, herausmästen. — Ta-svîîă-jă jû-dûqbřă văsăcûîîă.

vösăcēc *verb. perf.* fett machen, mästen.

vusăcēc *verb. perf.* fett machen, mästen. — Ză-pjinc îezêl ta-svjîîă-jă vusăcûîîă, têi mă-jă-môužemă přîedac.

săcēc *s. sǎcǎuc. Oslz.*

săcóc *s. sǎcǎuc. Wslz.*

săčēc *Prs.* sǎčǎ -ciš *Prt.* sǎčǎ·ul -čǎ -čeli *Part. Prt.* sǎčǎli *verb. imperf.* zischen. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -săčēc *Prs.* -'săčǎ -săčiš *Prt.* -'săčǎ·ul -čǎ -čeli):

zasăčēc *verb. perf.* aufzischen.

săčkă -hî *fem.* weibliches Tier. *Oslz.*

*săžăc *verb. iter.* zu sǎžec. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -săžăc *Prs.* -'sîžǎ -sîžôš *Prt.* -'sîžǎ·ul *Imp.* -săžǎ·u sǎžǎ·ucǎ):

vösăžăc *verb. imperf.* mieten, in Dienst nehmen; vösăžăc sǎ sich vermieten.

*săžēc *verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -săžēc *Prs.* -'sîžǎ -sîžîš *Prt.* -'sîžêl *Imp.* -'săžǎ):

vösăžēc *verb. perf.* mieten, in Dienst nehmen; vösăžēc sǎ sich vermieten. — Mõi-tâtċ vûösîžêl Krăstkă ză-χlopcă. Nă-sǎ-vösîžǎlă ză-žêfkă f-Košălăîîă.

săfšî -šǎ -šê *adv. comp.* zu sǎvî. *H. Vi. St.*

săvfšî *s. sǎfšî. Kl.*

sāgac *Prs.* *sāga* -gòš *Prt.* *sāgə·ul* *sāgã* *verb. imperf.* nach etwas langen, reichen, strecken. *Oslz.*

Komposita (Inf. -sāgāc Prs. -'sāga -sāgòš Prt. -'sāgə·ul):

dosāgāc verb. imperf. bis zu einem Punkte hinreichen, erreichen, ausreichen.

fsāgāc verb. imperf. hineinlangen, hineinreichen.

přāsāgāc verb. imperf. schwören.

pepřāsāgāc verb. imperf. beschwören.

spřāsāgāc verb. imperf. sa sich verschwören.

vāpřāsāgāc verb. imperf. sa abschwören, sich lossagen.

votpřāsāgāc verb. imperf. abschwören; *votpřāsāgāc sa* čievā sich losschwören.

zapřāsāgāc verb. imperf. beschwören.

přesāgāc verb. imperf. über etwas hinausreichen, zu weit greifen.

vāsāgāc verb. imperf. herauslangen, hinausstrecken.

vosāgāc verb. imperf. erreichen, erlangen.

zasāgāc verb. imperf. bis wohin reichen, langen.

**sāχāc verb. iter.* zu *synouc*. *Oslz.*

Komposita (Inf. -sāχāc Prs. -'sāχa -sāχòš Prt. -'sāχə·ul):

dosāχāc verb. imperf. vollends trocken werden.

nasāχāc verb. imperf. antrocknen.

natsāχāc verb. imperf. von oben etwas trocknen.

potsāχāc vera. imperf. nach und nach trocken werden.

přāsāχāc verb. imperf. an etwas antrocknen.

přesāχāc verb. imperf. durch und durch trocken werden.

rossāχāc verb. imperf. sa vor Trockenheit zerfallen.

sesāχāc verb. imperf. zusammentrocknen, austrocknen.

vāsāχāc verb. imperf. austrocknen, vertrocknen.

vopsāχāc verb. imperf. rund herum trocken werden.

vosāχāc verb. imperf. trocken werden, eintrocknen.

vusāχāc verb. imperf. vertrocknen.

zasāχāc verb. imperf. anfangen zu trocknen, eintrocknen.

sāχadlo -lā Pl. N. sāχādlā G. -děl ntr. Flachsdarre. *Oslz.*

sãχø *adv.* 1. trocken; 2. mager. *Oslz.*

sãχøsc -cã *L.* sãχùøsci *fem.* 1, die Trockenheit; 2. die Magerkeit. *Oslz.*

sãχši -šã -šè *adj. comp.* zu sãχí. *Oslz.*

sãχotã sãχùøt *fem. pl.* Schwindsucht. *Oslz.*

sãjãc *Prs.* sãjã -jěš *Prt.* sãjø·ul sãjã *verb. imperf.* brennend heiss sein, Hitze ausströmen lassen. — Glùøvã mjã-sãjã, jãg-bã-bël v-ní vùøheñ. Tën-pjëck sãjã bãrzo. Tø-sãjã s-pjëckã jak-s-pjëklã. *Oslz.*

Komposita (Inf. -sãjãc Prs. -'sãjã -sãjěš Prt. -'sãjø·ul):

nasãjãc *verb. perf.* anwehen, entgegenwehen (von Hitze, Kälte, Gerüchen, Luft u. dgl. gebraucht). — Jãk-jã-vètëmk tãdvjêrä, tēj-mjã nãsãjø·ul tahí lãft, jãg-bã jã-prãšet f-pjëklo.

vãsãjãc *verb. perf.* hervorwehen. — Z-jíøvã-dùørnicã tøvãsãjalo tãk, jak-s-pjekarãjã.

sãkã -hí *fem.* weibliches Tier. *Oslz.*

sãkãc *Prs.* sîčã -čěš *Prt.* sîkø·ul *Imp.* sãčĩ sãčĩcã *verb. imperf.*

1. zischen; 2. spritzen, spritzend hervorsprudeln. — Ta-gãs sîkã nóu-mjã. Mã-šlí přès-tã-lóuķã, ãlã fšãžã sîkã vùødã. *Oslz.*

Komposita:

ðesãkãc *verb. perf.* bis wohin spritzen.

fsãkãc *verb. perf.* hineinspritzen.

vãsãkãc *verb. perf.* hervorspritzen. — Jãnĩm rãžã ta-vùødã vãsîkã s-të-zêrä bãrzo vãsok.

vøpsãkãc *verb. perf.* bespritzen.

zasãkãc *verb. perf.* 1. aufzischen; 2. aufspritzen.

sãkãc *Prs.* sũčã -čěš *Prt.* sũkø·ul *Imp.* sãčĩ sãčĩcã *verb. imperf.* zwirnen, Fäden zusammendrehen. *Oslz.*

Komposita:

nasãkãc *verb. perf.* zwirnen, spulen.

posãkãc *verb. perf.* zwirnen, spulen.

sesãkãc *verb. perf.* 1. zusammendrehen, zwirnen; 2. abrepeln. — Na-sesũkã tã-nĩthĩ. Sîxsãčĩ trùøškã vôt-të-χũstã!

vosâkâc *verb. perf.* zwirnen, spulen.

vusâkâc *verb. perf.* fertig zwirnen, spulen.

sâknîščo -čâ *Pl. N. sêknîščâ ntr.* alter, schlechter Rock. *Oslz.*

*sâlac *verb. iter. zu slâc. Oslz.*

Komposita (Inf. -sâlâc Prs. -'sîlâ -sîlôš Prt. -'sîlô·ul Imp. -sâlô·u -sâlô·ucâ):

dosâlâc *verb. imperf.* dazu hinschicken.

fsâlâc *verb. imperf.* hineinschicken.

natsâlâc *verb. imperf.* herbeischicken, zusenden.

posâlâc *verb. imperf.* hinschicken.

potsâlâc *verb. imperf.* heimlich hinschicken.

přasâlâc *verb. imperf.* zuschicken.

přesâlâc *verb. imperf.* übersenden.

rössâlâc *verb. imperf.* hier-und dahin schicken, versenden.

sesâlâc *verb. imperf.* herabsenden, absenden.

väsâlâc *verb. imperf.* ausschicken.

vopsâlâc *verb. imperf.* beschicken.

votsâlâc *verb. imperf.* 1. absenden; 2, zurückschicken.

zasâlâc *verb. imperf.* weit wegschicken.

sâma -mä *fem.* die Summe. *Kl. H. Vi.*

sânôu -novî -vâ -vê *adj. poss.* dem Sohn gehörig. *Kl. H. Vi.*

sânôuc s. sânouc. *H. Vi.*

sânôuc *Fut.* sâná -nêš *Prt.* sânoun sãnâ *verb. perf.* schieben, rücken. — Sâñî tã-tãuflã dùo-scanã! *Kl.*

Komposita (Inf. -sânôuc Prs. -'sãnã -sãnêš Prt. -'sãnoun):

dosânôuc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hinschieben.

fsânôuc *verb. perf.* hineinschieben; fsânôuc sã sich einschleichen. — Na-fsãnã tã brõutã f-tên pjëc. Tën-χõusník sã-fsãnoun f-tên-χlëf.

nasânôuc *verb. perf.* heranschieben.

posânôuc *verb. perf.* weiter schieben, hinschieben; posânôuc sã weiter rücken. — Nî-jã-pùosãnanî dũo-tã-pãnã. Po-sãnî-sã drõupkã dùo-scanã, tẽj jã-mùogã tẽjš siežec nã-ti-bëncã.

potsănôuc verb. perf. 1. unterschieben; 2. heimlich zu-
stecken, etwas Falsches geben; 3. dicht heranschieben. —
Na-potsănă tē-căstē pōut-tē-lōḡsko. Tēn-žīd-mjā
pētsănōun vālšāvi tālōr. Pōtsănī tēn-vōus pē-t-
scana!

přăsănôuc verb. perf. heranschieben; přăsănôuc sâ heran-
rücken. — Mă-přăsănanī tēn-vōuz dùḡ-škunā. Přăsănī-
cā-sâ dùḡ-mjā, pānā!

přesănôuc verb. perf. hindurchschieben; přesănôuc sâ vor-
beischleichen. — Nī-přiesănanī tâ-drăup přiez-voknē.
Vēn-sâ-přiesănōun pōt-mīm-vùḡkna.

rossănôuc verb. perf. auseinanderschieben, auseinanderrücken
(tr.); rossănôuc sâ auseinanderrücken (intr.). — Rùḡssănī
tā-stōulhī! Tī-būrā sâ-rùḡssănanī. Jāu-sâ-rùḡssănā
s-Krăstkâ, tēj vâ-mōḡžecâ siḡžēc mjizā-nāmī.

sesănôuc verb. perf. 1. herabschieben; 2. zusammenschieben;
sesănôuc sâ 1. herabgleiten, rutschen; 2. zusammenrücken. —
Siḡžā cāḡē, tā-mjā-sesănēš z-bēnhī. Mă-siḡsănanī tā-
tāuflā. Tēn-knāup-sâ siḡsănōun z-dākū. Tī-ḡlūḡpjī sâ-
siḡsănanī. Vēn-sâ-siḡsănōun siḡ-svōu-nāstōu ōz-řīek-jī
cūḡ.

văsănôuc verb. perf. hinauschieben; văsănôuc sâ hinaus-
schleichen. — Văsănī tēn-vōus s-tē-škunā! Vēn-sâ-văsă-
nōun s-ḡīč.

vetsănôuc verb. perf. abschieben, wegrücken; vetsănôuc sâ
wegrücken, sich trennen.

vusănôuc verb. perf. wegschieben; vusănôuc sâ sich weg-
schleichen. — Tēn-vōuz mūšī bāc vusănūḡnī vōd-mēḡ-
ḡīč. Ga-mā-sâ vùḡbezdrēlī, tēn-ḡḡsūnīk sâ-mjō-ul vusă-
nūḡnē.

zasănôuc verb. perf. vorschieben, zuschieben. — Na-zasănă
tēn-rījēl.

*sănīc *verb. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -sănīc Prs. -'sănā -sănīs Prt. -'sănēl):

- fsāñic *verb. perf.* sa sich hineinsetzen, einsteigen. — Tën-põun-sa fsāñel vë-võus.
 nasāñic *verb. perf.* sa sich auf etwas setzen. — Dùǝžži-lä, tä-sa-nasāñiš nã-mõj-klùǝbük.
 přäsāñic *verb. perf.* sa sich zu jemandem setzen. — Tën-tāt-k-sa přäsāñel dùǝ-nēmhi.
 přesāñic *verb. perf.* sa sich anders hinsetzen, umsteigen.
 rossāñic *verb. perf.* sa sich auseinandersetzen, auseinander-rücken, an verschiedenen Stellen Platz nehmen. — Tī-gùǝscä sa-rùǝssāñilī f-tī-dørñiči.
 sesāñic *verb. perf.* sa sich zusammensetzen, zusammen-rücken. — Tī-brācä sa-siǝsāñilī. Võn-sa-siǝsāñel siǝ-svīm-brāta.
 vāsāñic *verb. perf.* sa aussteigen. — Nã-sa-vāsāñilä z-vùǝzä.
 vusāñic *verb. perf.* sa sich niedersetzen.
 zasāñic *verb. perf.* sa sich hinsetzen, Platz nehmen.
 sãpãc *Prs.* sãpjã -pjěš *Prt.* sãpõ·ul sãpã *verb. imperf.* schütten, streuen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -sãpãc Prs. -'sãpjã -sãpjěš Prt. -'sãpõ·ul):

døsãpãc *verb. perf.* hinzuschütten.

fsãpãc *verb. perf.* hineinschütten. — Võn-mjä-fsãpõ·ul põ·ulãbjě žãtä v-mjìǝχ.

nasãpãc *verb. perf.* aufschütten, vollschütten. — Nasãpjĩ-mü žãtä, co-vò·n-bzä cãχǝ!

pøsãpãc *verb. perf.* 1. beschütten, bestreuen; 2. lohnen, ergiebig sein. — Nã-sã-pøsãpã ta-dùǝrñicã pjãuskã. Loñi to-žãto pùǝsapalo dùǝbrã.

potsãpãc *verb. perf.* 1. unterschütten, unterstreuen; 2. aufschütten. — Na-potsãpã tī-krùǝvja pjãuskü. Nī-pò·tsã-palī vãsùǝkõu dãma.

přäsãpãc *verb. perf.* hinzuschütten.

přesãpãc *verb. perf.* umschütten. — Přiǝsãpjĩ tën-võufs v-jĩñi mjìǝχ!

rossãpãc *verb. perf.* ausschütten, verstreuen; røsãpãc sa

verschüttet werden, sich verschütten. — Tën-pùovòrs sa-
rvò·ul a-to-žātø sa-rùøssäpalo nã-drozä.

sesäpãc *verb. perf.* 1. abschütten; 2. zusammenschütten.

väsäpãc *verb. perf.* 1. ausschütten; 2. aufschütten.

vopsäpãc *verb. perf.* beschütten.

vøtsäpãc *verb. perf.* abschütten.

vusäpãc *verb. perf.* 1. abschütten, beiseitschütten; 2. auf-
schütten. — Von-vüsäpø·ul cøø vot-tã-pjãuskü nã-
dregä. Ta-görkã-jä vusäpõunã vøt-mã-tãtä.

zasäpãc *verb. perf.* zuschütten, verschütten; zasäpãc sa ver-
sanden.

säpnòuc s. säpnòuc. *H. Vi. St.*

säpnòuc *Fut.* säpnã -ñěš *Prt.* säpnòun sěpnã *verb. perf.* schütten,
streuen. *Kl.*

säreø *adv.* 1. grau; 2. roh, nicht gar.

säreøsc -cã *L.* sārùøscī *fem.* 1. die Grauheit, graue Farbe; 2. die
Rohheit, Ungarheit. *Oslz.*

säreøtä -tä *I.* sārùøtøū *fem.* Waise. *Oslz.*

säreøtkã -hī *I.* sārùøtkøū *fem.* Weise. *Oslz.*

säreøvjiznã -nã *fem.* 1. die Rohheit, Ungarheit; 2. die Frischheit,
Feuchtigkeit. *Oslz.*

säreøvø *adv.* 1. roh, ungar; 2. frisch, feucht. *Oslz.*

säreøvøsc -cã *L.* säreøvøscī *fem.* 1. die Rohheit, Ungarheit; 2. die
Frischheit, Feuchtigkeit. *Oslz.*

sāršī -šã -šè *adv. comp.* zu sārī. *Oslz.*

sāsãc *Prs. a.* sîšã -šěš *b.* šîšã -šěš *Prt.* sîsø·ul *Imp. a.* sãšã
sãšãcã *b.* šãšã šãšãcã *verb. imperf.* zischen. *Oslz.*

Komposita:

zasäsãc *verb. perf.* aufzischen.

sãskãc *Prs.* sũščã -čěš *Prt.* sũske·ul *Imp.* sãščī sěščīcã *verb.*
imperf. saugen. — Tã-pãrsãtã sũščøū vũ-tè-svjîñã. *Oslz.*

Komposita:

fsãskãc *verb. perf.* einsaugen. — Ta-zlēmjä-jã tak-přiesylã,
cø-na-fsũščã tën-dějšč zã-pãrã mãnūt.

nasāškāc *verb. perf.* sa sich satt saugen.

posāškāc *verb. perf.* eine Weile saugen.

přasāškāc *verb. perf.* sa sich festsaugen. — Pjivājcā sa-
mjālā přasūskōunē na-jīevā-nūozā.

vāsēškāc *verb. perf.* aussaugen. — Vāsēščī-mjä ta-krā s-té-
rēnā!

vusāškāc *verb. perf.* absaugen.

zasāškāc *verb. perf.* anfangen zu saugen.

*sāšāc *verb. iter. zu sāšec. Oslz.*

Komposita (Inf. -sāšāc Prt. -'sāšā -sāšōš Prt. -'sāšō·ul):

desāšāc *verb. imperf.* vollends trocknen, dörren.

potsāšāc *verb. imperf.* von unten abtrocknen.

přasāšāc *verb. imperf.* ein wenig antrocknen, dörren.

přesāšāc *verb. imperf.* 1. durch und durch trocken machen,
dörren; 2. zu sehr trocknen lassen; přesāšāc sa durch und
durch trocken werden.

vāsāšāc *verb. imperf.* austrocknen, ausdörren.

vopsāšāc *verb. imperf.* rings herum abtrocknen.

vosāšāc *verb. imperf.* trocken machen, dörren; vosāšāc sa
trocken werden.

zasāšāc *verb. imperf.* eintrocknen lassen, dörren.

sāšēc *Prs. sāšā -šiš Prt. sāšel sāšālā verb. imperf.* trocknen,
dörren, räuchern; sāšēc sa trocken werden, trocknen. *Oslz.*

Komposita:

desāšēc *verb. perf.* vollends trocknen, dörren.

nasāšēc *verb. perf.* 1. antrocknen; 2. viel trocknen, dörren.

posāšēc *verb. perf.* nach einander trocken machen, dörren.

potsāšēc *verb. perf.* von unten abtrocknen.

přasāšēc *verb. perf.* ein wenig aufrocknen, dörren. — Přasā-
šācā-mjä ta-sūkñā drōupkā!

přesāšēc *verb. perf.* 1. durch und durch trocken machen,
dörren; 2. zu sehr trocknen lassen; přesāšēc sa durch und
durch trocken werden.

vāsāšēc *verb. perf.* austrocknen, ausdörren.

vopsāšēc *verb. perf.* rings herum abtrocknen.

vosāšēc *verb. perf.* trocken machen, dörren; vosāšēc sa
trocken werden.

zasāšēc *verb. perf.* eintrocknen lassen, dörren.

sāšēc *s. sāsāuc. Oslz*

sāšēznā -nā *fem.* die Trockenheit. *Oslz.*

sāškā -hī *fem.* Tannenzapfen. *Oslz.*

sāšóc *s. sāsāuc. Oslz.*

sāšörkā -hī *I. sāsārkoṽ, -šārkoṽ fem.* die Frau des Räucherers,
Räuchererin. *Oslz.*

sāšōř -ařā, -āřā *L. sāsāřū masc.* Räucherer. *Oslz.*

sātēčkə *adv.* recht fett. *Oslz.*

sātēχno *adv.* recht fett. *Oslz.*

sātē -tā *ntr.* das Fett. *Oslz.*

sātī -tā -tē *adj.* fett. *Oslz.*

Komposita:

přāsātī ein wenig zu fett.

přesātī übermässig fett.

zasātī zu fett.

sātnī -nā -nē *adj.* recht fett.

sātōčkā -hī *I. sātāučkoṽ [Kl. H. Vi.] -tāočkōṽ [Vi.] fem.* fette
Frau. *Oslz.*

sātōχ -āχā *L. sātāuχū [Kl. H. St.] -tāoχū [Vi.] Pl. N. -šā
masc.* fatter Mensch. *Oslz.*

sātōk -ākā *L. sātāukū [Kl. H. St.] -tāokū [Vi.] Pl. N. -cā
masc.* fatter Mensch. *Oslz.*

sātə *adv.* fett. *Oslz.*

Komposita:

přāsātə ein wenig zu fett.

přesātə übermässig fett.

zāsātə zu fett.

sātši -šā -šē *adj. comp.* zu sātī. *Oslz.*

sāvāc *Prs. sāvā -voš Prt. sāvə·ul Imp. sāvə·u sāvə·učā verb.*
*imperf. 1. schieben, rücken; *2. iter. zu sāvāc. Oslz.*

Komposita:

dosāvāc verb. imperf. 1. bis zu einem Punkte hinschieben;
2. hinzuschütten, nachschütten.

fsāvāc verb. imperf. 1. hineinschieben; 2. hineinschütten;
fsāvāc sa sich einschleichen.

nasāvāc verb. imperf. 1. heranschieben; 2. aufschütten, in
Menge einschütten.

posāvāc verb. imperf. 1. hinschieben; 2. beschütten; *posāvāc sa*
weiter rücken.

potsāvāc verb. imperf. 1. *a.* unterschieben; *b.* dicht heran-
schieben; 2. unterschütten.

přāsāvāc verb. imperf. 1. heranschieben; 2. hinzuschütten;
přāsāvāc sa heranrücken.

přesāvāc verb. imperf. 1. hindurchschieben; 2. umschütten;
přesāvāc sa vorbeischleichen.

rössāvāc verb. imperf. 1. auseinanderschieben; 2. verschütten,
ausstreuen.

sesāvāc verb. imperf. 1. *a.* hinabschieben; *b.* zusammenschie-
ben; 2. *a.* abschütten; *b.* zusammenschieben; *sesāvāc sa*
herabgleiten, rutschen.

väsāvāc verb. imperf. 1. hinauschieben; 2. *a.* ausschütten;
b. aufschütten; *väsāvāc sa* sich herausschleichen.

vøpsāvāc verb. imperf. beschütten.

vøtsāvāc verb. imperf. 1. wegschieben; 2. abschütten; *vøt-
sāvāc sa* wegrücken, sich trennen.

vusāvāc verb. imperf. 1. wegschieben; 2. *a.* wegschütten,
beiseitschütten; *b.* aufschütten; *vusāvāc sa* sich wegschleichen.

zasāvāc verb. imperf. 1. vorschieben, zuschieben; 2. verschüt-
ten; *zasāvāc sa* versanden.

sāvī -vā -vé adj. grau, greis. *Oslz.*

sāvječ s. sāvjauc. Oslz.

**sāvjic verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -sāvjic Prs. -sāvja -sāvjiš Prt. -'sāvjěl):

posāvjic verb. perf. ergrauen lassen, grau machen.

sãvjîznă -nă *fem.* die Graueit, graues Haar. *Oslz.*

sãvjóc s. sãvjăuc. *Oslz.*

sãvôčkă -hî *I.* sãvăucă [Kl. H. St.] -văucă [Vi.] *fem.*
grauköpfige Frau, Greisin. *Oslz.*

sãvók -âkă *L.* sãvăukă [Kl. H. St.] -văukă [Vi.] *Pl. N. -că*
masc. grauköpfiger Mann, Greis. *Oslz.*

sãvo *adv.* grau. *Oslz.*

sãvosc -că *L.* sãvûoscî *fem.* das Grau. *Oslz.*

să *pron. refl. G. L.* sîebjă să *D.* sùebjă să *A.* sa [Oslz.] sa
[Wslz. nach Prp.] să [Wslz. bei Verb.] *I.* seboû *pron.*
subst. sich; pîe-să băc 1. für sich, einsam leben; 2. wunder-
lich sein, das Leben eines Sonderlings führen.

săc *Prs.* să·ja *Prt.* sôul să·lă *Part. Prt.* să·tî *Vbsbst.* să·cê s.
săc. *Wslz.*

săcăo s. săcău. *Vi.*

săcăoc s. săcăuc. *Vi.*

săcău -cê *fem.* die Fetttheit, das Fettsein. *Kl. H. St. Wslz.*

săcăuc *Prs.* săceja [Oslz.] să·ceja [Wslz.] săcîejêš *Prt.* săcê·ul
[Oslz.] să·cê·ul [Wslz.] -că -celî *Part. Prt.* săcâlî *verb.*
imperf. fett werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -săcăuc Prs. -'săceja -săcîejêš Prt. -'săcê·ul
-că -celî):

rossăcăuc *verb. perf.* sa sehr fett werden.

vosăcăuc *verb. perf.* fett werden.

vusăcăuc *verb. perf.* fett werden.

săcî -cău -cê *adj.* das weibliche Tier betreffend.

săxăidă -dă *fem.* leichtsinniges Mädchen.

săxûomôrz -ârzû *masc.* trockene Kälte. *Kl. H. Vi. Wslz.*

săxûotnică -că *fem.* Schwindsüchtige.

săxûotník -ikă *Pl. N. -că masc.* Schwindsüchtiger.

săxûomôrz s. săxûomôrz. *St.*

săxî -xău -xê *adj.* 1. trocken; 2. mager.

săkădlă -dêl *ntr. pl.* Spulrad.

*săpăc *verb. iter.* zu săpac.

Komposita (Inf. -sāpāc *Prs.* -'sāpūja *Prt.* -sāpō·ul *Imp.* -sāpō·u [Oslz.] -sā·pō·u [Wslz.]):

desāpāc *verb. imperf.* hinzuschütten, nachschütten.

fsāpāc *verb. imperf.* hineinschütten.

nasāpāc *verb. imperf.* aufschütten, vollschütten.

posāpāc *verb. imperf.* 1. beschütten; 2. lohnen, ergiebig sein.

potsāpāc *verb. imperf.* unterschütten, unterstreuen.

přäsāpāc *verb. imperf.* hinzuschütten.

přesāpāc *verb. imperf.* umschütten.

rossāpāc *verb. imperf.* verschütten, ausstreuen.

sesāpāc *verb. imperf.* 1. abschütten; 2. zusammenschütten.

väsāpāc *verb. imperf.* 1. ausschütten; 2. aufschütten.

vo·pāpāc *verb. imperf.* beschütten.

votsāpāc *verb. imperf.* abschütten.

vusāpāc *verb. imperf.* 1. abschütten, beiseit schütten; 2. aufschütten.

zasāpāc *verb. imperf.* verschütten, zuschütten.

*sāpā·vāc *verb. iter.* zu sāpāc.

Komposita (Inf. -sāpā·vāc *Prs.* -'sāpā·vā -sāpā·vōš [Kl. H. St. Wslz.] -pā·vōš [Vi.] *Prt.* -'sāpā·vō·ul *Imp.* -sāpā·vō·u):
s. sāpāc.

*sāpū·vāc s. sāpāc. Kl. Vi.

sārī -rā·u -rē *adj.* 1. grau; 2. roh, nicht gar.

sā·rocā·uc s. sā·rocā·uc. Vi.

sā·rocā·uc *Prs.* sā·roceja [Oslz.] sā·roccja [Wslz.] sā·rocìejēs
Prt. sā·rocō·ul [Oslz.] sā·rocō·ul [Wslz.] -cā -celī *verb.*
imperf. verwaisen, zur Waise werden. Kl. H. St. Wslz.

Kompositum (Inf. -sā·rocā·uc *Prs.* -'sā·roceja -sā·rocìejēs *Prt.* -'sā·rocō·ul -cā -celī):

vosā·rocā·uc *verb. perf.* verwaisen.

sārū·ocēc *Prs.* sā·roca [Oslz.] sā·roca [Wslz.] sārū·ocīš *Prt.*
sā·rocēl [Oslz.] sā·rocēl [Wslz.] sā·rocālā *verb. imperf.* zur
Waise machen.

Kompositum (Inf. -särùəcēc *Prs.* -'säroca -särùəciš *Prt.* -'särocēl):

vəsärùəcēc *verb. perf.* zur Waise machen.

särùəcēc *s.* särocāuc.

särùəci -cā -cē *adj.* die Waisen betreffend.

särùəctvo -vā *ntr.* 1. die Waisen; 2. das Verwaistsein.

särùəcōc *s.* särocāuc.

särùəči -cā -cē *adj.* die Waisen betreffend.

särùətni -nā -nē *adj.* die Waisen betreffend.

särùəvi -vā -vē *adj.* 1. roh, nicht gar; 2. frisch, feucht.

sāřē *adv. comp.* zu sāro.

sāšāoc *s.* sāšāuc. *Vi.*

sāšāo *s.* sāšāu. *Vi.*

sāšāřtvo -vā *ntr.* 1. die Räucherer; 2. das Gewerbe des Räucherers.

sāšāřhi -kā -hē *adj.* den Räucherer betreffend.

*sāšāvāc *verb. iter.* zu sāšec.

Kompositum (Inf. -sāšāvāc *Prs.* -'sūšāva -sūšāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -šāovōš [*Vi.*] *Prt.* -'sūšāvo·ul *Imp.* -'sāšāvo·u):

přesāšāvāc *verb. imperf.* durchtrocknen; das Verb. bezeichnet die Thätigkeit des Teufels, die in der Erde verborgenen Schätze von Zeit zu Zeit hervorzuholen und zu trocknen, wodurch das sog. «Luttern» (lōtrāñē) entsteht.—Djē·u·bēl přēsūšāvo·ul pjōuzā.

sāšāu -šē *fem.* die Dürre, Trockenheit. *Kl. H. St. Wslz.*

sāšāuc *Prs.* sāšeja [*Oslz.*] sā·šeja [*Wslz.*] sāšiejēš *Prt.* sāšo·ul [*Oslz.*] sā·šo·ul [*Wslz.*] -šā -šeli *Part. Prt.* sāšālī *verb. imperf.* mager werden, abmagern. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -sāšāuc *Prs.* -'sāšeja -sāšiejēš *Prt.* -'sāšo·ul -šā -šeli):

pəsāšāuc *verb. perf.* abmagern.

sesāšāuc *verb. perf.* abmagern.

vāsāšāuc *verb. perf.* abmagern.

sāšē *adv. comp.* zu sāxo.

sātāčhi -kā -hē *adj.* recht felt. *Oslz.*

sātāγnī -nā -nē *adj.* recht fett. *Oslz.*

satāčhī s. sātāčhī. *Wslz.*

sātāγrī s. sātāγnī. *Wslz.*

sāhējnīčk -kā *masc.* Geselle, Lehrling des Tuchmachers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāhējnīčkā -hī *fem.* die Frau des Tuchmachers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāhējnīkōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Tuchmacher gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāhējnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Tuchmacher. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāhējnīčk s. sāhējnīčk. *St.*

sāhējnīčkā s. sāhējnīčka. *St.*

sāhējnīkōu s. sāhējnīkōu. *St.*

sāhējnīk s. sāhējnīk. *St.*

sāhēlnīctvø -vā *ntr.* 1. die Tuchmacher; 2. das Tuchmacherhandwerk. *Kl. H. St.*

sāhēlnīchī -kā -hē *adj.* den Tuchmacher betreffend. *Kl. H. St.*

sāhēlnīčī -čā -čē *adj.* den Tuchmacher betreffend. *Kl. H. St.*

sāhēlnīctvø s. sāhēlnīctvo. *Wslz.*

sāhēlnīchī s. sāhēlnīchī. *Wslz.*

sāhēlnīčī s. sāhēlnīčī. *Wslz.*

sāhēnnīctvø -vā *ntr.* 1. die Tuchmacher; 2. das Tuchmachergewerbe. *Oslz.*

sāhēnnīchī -kā -hē *adj.* den Tuchmacher betreffend. *Oslz.*

sāhēnnīčī -čā -čē *adj.* den Tuchmacher betreffend. *Oslz.*

sāhēnnīctvø s. sāhēnnīctvo. *Wslz.*

sāhēnnīchī s. sāhēnnīchī. *Wslz.*

sāhēnnīčī s. sāhēnnīčī. *Wslz.*

sāhēlnīčk -kā *masc.* Geselle, Lehrling des Tuchmachers. *Kl. H. St. Wslz.*

sāhēlnīčkā -hī *fem.* die Frau des Tuchmachers. *Kl. H. St. Wslz.*

sāhēlnīkōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Tuchmacher gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

sāhēlnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Tuchmacher. *Kl. H. St. Wslz.*

sähilníctvo s. sähelníctvo. *Vi.*

sähilníchī s. sähelníchī. *Vi.*

sähilníčī s. sähelníčī. *Vi.*

sähilníčk s. sähelníčk. *Vi.*

sähilníčkā s. sähelníčka. *Vi.*

sähilníkou s. sähelníkou. *Vi.*

sähilník s. sähelník. *Vi.*

sävātī -tā -tē *adj.* etwas grau.

sävāvī -vā -vē *adj.* etwas grau.

sāvī -vāu -vē *adj.* grau, greis.

sävjáuc s. sävjāuc. *Vi.*

sävjäuc *Prs.* sävjeja [*Oslz.*] sä·vjeja [*Wslz.*] sävjēješ *Prt.*

sävjo·ul [*Oslz.*] sä·vjō·ul [*Wslz.*] -vjā -vjeli *Part. Prt.* sävjālī
verb. imperf. grau werden, ergrauen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -sävjäuc Prs. -'sävjeja -sävjeješ Prt.
-'sävjo·ul -vjā -vjeli):

posävjäuc *verb. perf.* etwas grau werden.

sesävjäuc *verb. perf.* ergrauen.

vosävjäuc *verb. perf.* ergrauen.

sävō- *erstes Glied von Kompositen:* grau.

*sä·cāc s. säcac. *Wslz.*

sä·cēc s. säcec. *Wslz.*

sä·cēc s. säcāuc. *Wslz.*

sä·cōc s. säcāuc. *Wslz.*

sä·čēc s. säčec. *Wslz.*

sä·čkā *Pl. G.* säčk s. säčka. *Wslz.*

*sä·žāc s. säzac. *Wslz.*

*sä·žēc s. säzec. *Wslz.*

sä·fšī s. säfši. *Wslz.*

sä·gāc s. sägac. *Wslz.*

*sä·χāc s. säχac. *Wslz.*

sä·χadlo s. säχadlo. *Wslz.*

sä·χō s. säχō. *Wslz.*

sä·χōsc s. säχōsc. *Wslz.*

- sà·χotā s. sãχotã. *Wslz.*
 sà·χši s. sãχši. *Wslz.*
 sà·jác s. sãjac. *Wslz.*
 sà·kă *Pl. G.* sãk s. sãka. *Wslz.*
 sà·kăc s. sãkac sîčã und sũčã. *Wslz.*
 sà·knîšče *Pl. N.* sėknîšča *G.* -nîšc s. sãknîščo. *Wslz.*
 *sà·lăc s. sãlac. *Wslz.*
 sà·mă s. sãma. *Wslz.*
 sà·nôu s. sãnôu. *Wslz.*
 sà·nôuc s. sãnôuc. *Wslz.*
 *sà·nîc s. sãnîc. *Wslz.*
 sà·păc s. sãpac. *Wslz.*
 sà·pnôuc s. sãpnôuc. *Wslz.*
 sà·ro s. sãro *Wslz.*
 sà·rosc s. sãrosc. *Wslz.*
 sà·rotă s. sãrota. *Wslz.*
 sà·rotkă s. sãrotka. *Wslz.*
 sà·rovjîznă s. sãrovjizna. *Wslz.*
 sà·rovo s. sãrovo. *Wslz.*
 sà·rovoŝc s. sãrovoŝc. *Wslz.*
 sà·rši s. sãrši. *Wslz.*
 sà·săc s. sãsac. *Wslz.*
 sà·skăc s. sãskac. *Wslz.*
 *sà·šăc s. *sãšac. *Wslz.*
 sà·šec s. sãšec. *Wslz.*
 sà·šec s. sãšăuc. *Wslz.*
 sà·šeznă s. sãšezna. *Wslz.*
 sà·škă *Pl. G.* săšk s. sãška. *Wslz.*
 sà·šoc s. sãšăuc. *Wslz.*
 sà·šorkă s. sãšorka. *Wslz.*
 sà·šor s. sãšor. *Wslz.*
 sà·tēcķe s. sãtečkẽ. *Wslz.*
 sà·tēcχne s. sãteχnẽ. *Wslz.*
 sà·tẽ s. sãtẽ. *Wslz.*

să·tî s. sătî. *Wslz.*

să·tnî s. sătî. *Wslz.*

să·tòčkă s. sătòčka. *Wslz.*

să·tòχ s. sătòχ. *Wslz.*

să·tòk s. sătòk. *Wslz.*

să·tø s. sătø. *Wslz.*

să·tšî s. sătšî. *Wslz.*

să·văc s. săvac. *Wslz.*

să·vî s. săvî. *Wslz.*

să·vjēc s. săvjăuc. *Wslz.*

*să·vjic s. săvjic. *Wslz.*

să·vjiznă s. săvjizna. *Wslz.*

să·vjòc s. săvjăuc. *Wslz.*

să·vòčkă s. săvòčka. *Wslz.*

să·vòk s. săvòk. *Wslz.*

să·vø s. săvo. *Wslz.*

să·vøsc s. săvøsc. *Wslz.*

să·záo s. săzău. *Vi.*

să·zău -zě *fem.* Gefängnis. *Kl. H. St. Wslz.*

sărbnòuc s. sărbnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

sărbnòuc *Fut.* sărbná -něš *Prt.* sărbnòun sòrbnă *Imp.* sàrbní
verb. perf. schlürfen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -sărbnòuc *Prs.* -'sòrbná -sàrbněš *Prt.*
-'sòrbnòun *Imp.* -'sàrbní):

sesărbnòuc *verb. perf.* abschlürfen.

sărknoùc s. sărknoùc. *H. Vi. St. Wslz.*

sărknoùc *Fut.* sàrkná -něš *Prt.* sărknoùn sòrkná *Imp.* sàrkní
verb. perf. 1. schlürfen; 2. schnauben; 3. schnarchen.

Komposita (*Inf.* -sărknoùc *Prs.* -'sòrkná -sàrkněš *Prt.*
-'sòrknoùn *Imp.* -'sàrkní):

sesărknoùc *verb. perf.* abschlürfen.

zasărknoùc *verb. perf.* schnauben, eine Prise nehmen.

săuc *Prs.* sîejă -jěš *Prt.* sè·ul sã sîeli *Imp.* sě *verb. imperf.*

1. säen; 2. saugen; săuc sã sich säen. — Ōís von-sîejă vőufs.

To-zêca siejã vu-mãmhi. Ziłsko sa-siejã samê. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -sãuc, -'sóc Prs. -'seja -siejesh Prt. -'se'ul -'sã -'seli):

dosãuc *verb. perf.* hinzusäen, nachsäen.

fsãuc *verb. perf.* 1. hineinsäen; 2. einsaugen. — Tũ jã-fsieja pø'ulãbjë žãta. Tøn-dēišč-jã fsõunĩ võt-të-ziemjã.

nasãuc *verb. perf.* aussäen, viel säen; nasãuc sa sich satt saugen.

posãuc *verb. perf.* 1. säen, besäen; 2. eine Weile saugen; posãuc sa sich säen. — Von-pũso'ul žãto nã-svĩm-polũ. Tø-ciela pũsalo χvjĩlkã vũ-krovã. To-žãto sa-pũsalo samê.

potsãuc *verb. perf.* untersäen. — Tũ tã-mũšiš potsãuc klêvrã.

přasãuc *verb. perf.* hinzusäen; přasãuc sa sich ansaugen.

přesãuc *verb. perf.* durchsieben. — Přiesë-mjã ta-mõuka!

rossãuc *verb. perf.* aussäen, ausstreuen. — Von-rũosso'ul tẽn-grũex nã-drozã.

vãsóc *verb. perf.* 1. aussäen; 2. aussieben; 3. aussaugen.

Mã-vãselĩ pjĩnc lãbõũ žãtã. Jã-vãsã ta-mõuka dopjẽčienã. Tã-mũšiš vãsóc ta-krã s-të-rënë.

vopsãuc *verb. perf.* besäen.

votsãuc *verb. perf.* absäen, völlig besäen. — Mè-pũqlã sõũ jũ-fšãthë votsõunë.

vusãuc *verb. perf.* absaugen.

zasãuc *verb. perf.* 1. besäen, zusäen; 2. anfangen zu saugen. — To-pũqlø jãũ-ca zasãuc võũfsã.

sãũd sãdũ *Pl. G. sadõũ I. -dí L. -žěχ masc.* Baumgarten, Obstgarten. *Kl. H. St. Wslz.*

sãũdnø -nã *ntr.* wundgeriebene Stelle, Wolf. *Kl. H. St. Wslz.*

sãũdnĩk -ikã *masc.* ein Küchenkraut. *Kl. H. St. Wslz.*

sãũren sãrnã *masc.* Rehbock. *Kl. H. St. Wslz.*

săŭtkă -hî *fem.* Netz, in welches man kleine Fische zum Aufbewahren setzt. *Kl. H. St. Wslz.*

săŭz -ză *masc.* Fischkasten. *Kl. H. St. Wslz.*

săŭzolkă s. săŭzə·ŭlka. *GGa.*

săŭzə·ŭŵkă s. săŭzə·ŭka. *Kl. H. St. KGa. W.*

săŭzə·ŭkă -hî *fem.* Fischkasten. *GGa.*

săŭzə·ŭlkă -hî *fem.* Fischkasten. *Kl. H. St. KGa. W.*

să *adv.* hierher, fast nur in der Verbindung deĭ-să! «gieb her!» gebräuchlich.

săčĩstĩ -tă -tè *adj.* knorricht, voller Knorren. *Oslz.*

săčĩstĩ s. săčĩstĩ. *Wslz.*

*săžăc *verb. iter. zu săžec.*

Komposita (Inf. -săžăc Prs. -'səŭzə -səŭžəš [Kl.] -'səŭzə -səŭžəš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'səŭzə·ŭl [Kl.] -'səŭžə·ŭl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -săžə·ŭ):

desăžăc *verb. imperf.* den Prozess beenden.

posăžăc *verb. imperf.* verdächtigen, in Verdacht bringen.

přăsăžăc *verb. imperf.* zusprechen, zuerkennen.

přesăžăc *verb. imperf.* voreilig richten.

rossăžăc *verb. imperf.* entscheiden, schlichten.

vosăžăc *verb. imperf.* 1. beurteilen, begutachten; 2. verurteilen.

votsăžăc *verb. imperf.* absprechen, aberkennen.

săžēc *Prs. səŭzə [Kl.] səŭzə [H. Vi. St. Wslz.] -žĩš Prt. səŭžəl [Kl.] səŭžəl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. săžă verb. imperf.* urteilen, richten.

Komposita:

desăžēc *verb. perf.* den Prozess beenden.

posăžēc *verb. perf.* verdächtigen, in Verdacht bringen. — Ta-băbă mjă-posəŭžălă vŭ-tă-pănă, cə-jăŭ-tə-mjə-ŭl vukrădlé.

přăsăžēc *verb. perf.* zusprechen, zuerkennen. — Těn-pőŭn přăsəŭžəl tă-pjőŭžă tēmŭ-ŷlŭəpcă.

přesăžēc *verb. perf.* voreilig richten.

rossāžēc *verb. perf.* entscheiden, schlichten.

sesāžēc *verb. perf.* richten.

vosāžēc *verb. perf.* 1. beurteilen, begutachten; 2. verurteilen.—

Tën-mùørdôř bël-vosòužùonĩ dë-scĩnāũă.

vetsāžēc *verb. perf.* absprechen, aberkennen.—Tën-króul

vò'tsòužél tĩm-pānòum to-prāvo.

sāžóc -ăcă *L.* sāžăcũ *Pl. I.* -cmĩ *masc.* Zander (Fisch).

sāžók -ăkă *L.* sāžăukũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -žăókũ [*Vi.*] *Pl. N.*
-că *masc.* Richter.

sāk -kă *Pl. G.* sākõũ *masc.* 1. Knorren, Ast; 2. Schnurrbartspitze,
Pl. sākĩ Schnurrbart.

sākātĩ -tă -tè *adj.* 1. knorricht, voller Knorren; 2. schnurrbärtig.

sākālă -lă *L.* sākăulũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -kăqlũ [*Vi.*] *masc.*
Mensch mit einem grossen Schnurrbart.

sākôč -ăčă *L.* sākăũčũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -kăqčũ [*Vi.*] *masc.*
knorrichter Baum.

sākøvātĩ -tă -tè *adj.* knorricht, voller Knorren.

sākùøvĩ -vă -vè *adj.* den Knorren betreffend.

sāmăt -atũ *masc.* Sammet.

sāmø- *erstes Glied von Kompositen:* selbst-.

sāmøbătnĩ -nă -nè *adj.* selbständig. *Oslz.*

sāmøbă'tnĩ *s.* sāmøbătnĩ. *Wslz.*

sāmøxvâlstvø -vă *ntr.* Eigenlob. *Kl. H. St. Wslz.*

sāmøxvâqlcă *s.* sāmøxvâqlca. *Vi.*

sāmøxvâqlčĩnă *s.* sāmøxvâqlčĩna. *Vi.*

sāmøxvâ'lstvø *s.* sāmøxvâlstvø. *Vi.*

sāmøxvâqlcă -că *masc.* Prahler. *Kl. H. St. Wslz.*

sāmøxvâqlčĩnă -nă *Pl. G.* -čĩn *fem.* Prahlerin. *Kl. II. St.*
Wslz.

sāmøkũtnĩ -nă -nè *adj.* selbstgewebt, eigengemacht. *Oslz.*

sāmøkũ'tnĩ *s.* sāmøkũtnĩ. *Wslz.*

sāmøstõĩnĩ -nă -nè *adj.* selbständig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāmøstõĩnică -că *fem.* selbständige, sich selbst ernährende Frau.
Kl. H. Vi. Wslz.

sāmestōjīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* selbständiger, sieht selbst
ernährender Mensch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sāmestōjī s. sāmestōjī. *St.*

sāmestōjīcā s. sāmestōjīca. *St.*

sāmestōjīk s. sāmestōjīk. *St.*

sāmētnē *adv.* 1. einsam; 2. unverheiratet, ledig.

sāmētnēsc -cā *L. samētnūscī fem.* 1. die Einsamkeit; 2. die
Ledigkeit.

sānē -nā *ntr.* Heu.

sānā sańī *Pl. I. -nmī fem. pl.* Schlitten.

sāńicā -cā *L. sańīcī [Oslz.] -ńīcī [Wslz.] fem.* Schlittenbahn.

sāńiščo -čā *Pl. N. sańiščā [Oslz.] -ńīščā [Wslz.] G. -ńišč
[Oslz.] -ńišč [Wslz.] ntr.* Heuboden.

sāpāc *Prs. sōupjā [Kl.] sōupjā [H. Vi. St. Wslz.] -pjěš Prt.
sōupē·ul [Kl.] sōupē·ul [H. Vi. St. Wslz.]. Imp. sāpjī verb.
imperf.* sa mürrisch sein, ein finsternes Gesicht machen. — Vēn-sā-
sōupjā lík, jāg-bā vōn-cō·ul zìecā zjādāc.

Komposita:

pōsāpāc *verb. perf.* sa mürrisch, finster werden.

vōsāpāc *verb. perf.* sa ein finsternes Gesicht machen.

zasāpāc *verb. perf.* sa ein finsternes Gesicht machen.

sāmā s. sāma. *St.*

sānōu s. sānōu. *St.*

sānōuc s. sānōuc. *St.*

*sāńīc s. sāńīc. *St.*

scāc *Prs. šcā šcīš Prt. scō·ul Imp. šcī verb. imperf.* pissen.

Komposita:

nāscac *verb. perf.* anpissen, vollpissen. — Tēn-překlātī pjēs
mjā-nāscō·ul tā-dūōrńicā.

pūōscac *verb. perf.* bepissen; pūōscac sa sich bepissen.

vāscac *verb. perf.* auspissen; vāscac sa sich auspissen.

vūōscac *verb. perf.* bepissen. — Prējč s-tōbōu! tā-mjā-
vūōscīš tā-scānā!

vāscac *verb. perf.* pissen.

zāscac *verb. perf.* bepissen, vollpissen.

scāīcā -cā *fem.* Harnzwang.

scannī -nāu -nē *adj.* die Wand betreffend.

scācē -cā *ntr.* Enthauptung. *Oslz.*

scāgāc *Prs.* scīga -gōš *Prt.* scīgō·ul *Imp.* scāgo·u scāgō·ucā
verb. imperf. nachjagen, verfolgen; scāgāc sa sich haschen. —
Zdřā-lā, jāk-tā-zīecā sa-scīgōu! *Oslz.*

Komposita:

dōscāgāc *verb. imperf.* einholen, erreichen.

nascāgāc *verb. imperf.* haschen, greifen, einholen.

přescāgāc *verb. imperf.* zuvorkommen, übertreffen.

vāscāgāc *verb. imperf.* nachjagen, nachsetzen; vāscāgāc sa
um die Wette laufen.

scāsk -kū *masc.* Gedränge. *Oslz.*

scāsk scā·skū *s.* scāsk. *Wslz.*

scā·cē *s.* scācē. *Wslz.*

scā·gāc *s.* scāgāc. *Wslz.*

scāřīevī -vā -vē *adj.* das Aas betreffend.

scāřē·ishī -kā -hē *adj.* das Aas betreffend.

scāřē·iščo -čā *ntr.* Schindanger.

scāřūovī *s.* scāřīevī.

scānā -nā *I.* scanōu *Pl. G.* scōun [*H. Vi. Wslz.*] scōun [*Kl. St.*]
fem. Wand.

scīek -kū *masc.* 1. Abfluss; 2. Zusammenfluss.

*scīelāc *verb. iter.* zu scīelec.

*Komposita (Inf. -scīelāc Prs. -'scēla -scēlōš Prt. -'scēlo·ul
Imp. -scīelō·u -scēlō·ucā):*

nascīelāc *verb. imperf.* darüber streuen.

pōscīelāc *verb. imperf.* betten.

pōtsīelāc *verb. imperf.* unterstreuen.

přāscīelāc *verb. imperf.* dabei, dazu hetten.

přescīelāc *verb. imperf.* umbetten.

rōssīelāc *verb. imperf.* ausbreiten, hinbetten.

vuscìelăc *verb. imperf.* betten.

zascìelăc *verb. imperf.* bestreuen, zustreuen.

scìelēc *Prs.* scìelă -lîš *Prt.* scìelěl scelălă *verb. imperf.* hinstreuen betten.

Komposita (Inf. -scìelēc Prs. -'scelă -scìelîš Prt. -'scelěl):

nascìelēc *verb. perf.* 1. darüber streuen; 2. viel streuen.

pescìelēc *verb. perf.* betten. — Nă-să-pescelălă pjîrězna f-škûni.

potscìelēc *verb. perf.* unterstreuen. — Potscelăcă-mjă slûemă, mămko!

přascìelēc *verb. perf.* dabei, dazu betten. — Tvôu štrăja jă-přascelă do-svě.

přescìelēc *verb. perf.* umbetten.

rěsscìelēc *verb. perf.* ausbreiten, hinbetten. — Tîm-săldăutôm jă-rûescelă štrăja na-klîepjîšču.

vuscìelēc *verb. perf.* betten.

zascìelēc *verb. perf.* bestreuen, zustreuen. — Zâscelă tē-klîepjîščo slûemôm!

scìerpli -lă -lě *adj.* abgequält, ermattet, erschöpft.

scîgnòuc *Imp.* scăgnî [*H. Vi. St.*] scăgni [*Wslz.*] s. scîgnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

scîgnòuc *Fut.* scîgnă -něš *Prt. a.* scîgnôm *b.* scîg scăglă *Imp.* scăgnî scăgnîcă *Part. Prt.* scăgli *verb. perf.* nachsetzen, einholen. — Tîevă tă-nescîgněš nîga. *Kl.*

Komposita (Inf. -scîgnòuc Prs. -'scîgnă -'scîgněš Prt. -'scîg -'scăglă Imp. -'scăgnî):

děscîgnòuc *verb. perf.* erreichen, einholen.

nascîgnòuc *verb. perf.* einholen, überraschen. — V-Lă-berză nî-născăgli tă-zlûozejă.

pescîgnòuc *verb. perf.* erreichen, einholen.

přescîgnòuc *verb. perf.* zuvorkommen, übertreffen. — Fšîex jă-přescîg bjegāním.

văscîgnòuc *verb. perf.* einholen.

vuscîgnòuc *verb. perf.* einholen, erhaschen.

scīnāñé -ná *ntr.* Enthauptung.

scír scāřă [Oslz.] scāřă [Wslz.] *L.* scāřŭ *masc.* Aas, Luder.

scír scāřă [Oslz.] scāřă [Wslz.] *Pl. G.* scír, scāří *I.* scěřmí
fem. Aas, Luder.

scížník -ikā *masc.* die Halskette am Pferdegeschirr.

scōunkă -hī *fem.* kleine, niedrige, dünne Wand. *H. Vi. Wslz.*

scōužník *s.* scōužník. *H. Vi. St. Wslz.*

scōunkă *s.* scōunka. *Kl. St.*

scōužník -ikā *masc.* die Halskette am Pferdegeschirr. *Kl.*

se *s.* sĕ.

se- *s.* z-.

seblākăc *s.* vlākac.

sebŭvăc *s.* ŭvac. *Oslz.*

sebŭvăc *s.* ŭvac. *Wslz.*

sēinc *s.* jíc. *Kl. H. St. Wslz.*

sēinc *s.* jíc. *St.*

sěknání -năŭ -ně *adj.* aus Tuch bestehend.

semjēinnī -nă -ně *adj.* gewissenhaft. *Kl. H. Vi. KGa. W.*

Kompositum:

nesemjēinnī gewissenlos.

semjēinnī *s.* semjēinnī. *St.*

semjĕñé -ná *ntr.* Gewissen; mjă-lĕžĭ na-semjĕñŭ mir liegt am
Herzen, ich habe auf dem Herzen, dem Gewissen. *Kl. H. Vi.*

semjĕñé *s.* semjĕñé. *St.*

semjĕñé *s.* semjĕñé. *KGa. W.*

sěrcōχē·istvō -vă *ntr.* Herzogtum.

sěrcōχē·ishī -kā -hē *adj.* herzoglich.

sěrdēičnī -nă -ně *adj.* herzlich.

sěrdĕčnī -nă -ně *adj.* herzlich. *Kl. H. Wslz.*

serslătĭ -tă -tē *adj.* mit kurzen Haaren versehen, borstig.

serslăstĭ -tă -tē *adj.* mit kurzen Haaren versehen, borstig. *Oslz.*

serslăstĭ *s.* serslăstĭ. *Wslz.*

serslevătĭ -tă -tē *adj.* borstenartig.

sersliēvĭ -vă -vē *adj.* das Fell betreffend.

sěrslovātī s. serslevātī.

sěrslovī s. serslěvī.

sěrtcā -cā *ntr.* 1. Herz; sǎ-vzíc f-sěrtcā sich zu Herzen nehmen,
sich über etwas grämen, ärgern; 2. Mitte, der mittlere Punkt.

sěrtcěvī -vǎ -vè *adj.* das Herz betreffend.

sěrtcø s. sěrtcā.

sěrtcøvī s. sěrtcěvī.

sěržǎntǎ -tǎ *masc.* Sergeant.

sěrp sěrpǎ *Pl. G.* sěrpõ *masc.* Sichel.

sěrpøvī -vǎ -vè *adj.* die Sichel betreffend.

sesǎdlī -lǎ -lè *adj.* geronnen.

*sěskāc *verb. iter.* zu sǎskac.

Komposita (Inf. -sěskāc Prs. -'sěskūja Prt. -sěskø·ul Imp.

-sǎskø·u [Oslz.] -sǎ·skø·u Wslz.):

fsěskāc verb. imperf. einsaugen.

vāsěskāc verb. imperf. aussaugen.

*sěskāvǎc *verb. iter.* zu sǎskac.

Komposita (Inf. -sěskāvǎc Prs. -'sǎskāva -sǎskāvõš [Kl.

H. St. Wslz.] -kǎovõš [Vi.] Prt. -'sǎskāvø·ul Imp.

-sěskāvø·u): s. sěskāc.

*sěskøvǎc s. sěskāc. *Kl. Vi.*

seslǎnc -ǎncǎ *masc.* Abgesandter.

seslǎotkǎ s. seslǎutka. *Vi.*

seslǎutkǎ *adv.* von hinten. *Kl. H. St. Wslz.*

sesøbõ s. sesøbõ. *H. Vi. St. Wslz.*

sesøbõ *adv.* 1. mit sich; 2. mit, zur Begleitung. — Vøn-vzõun

tǎ-skøřnǎ sesøbõ. Jǎu-šet s-tīm-brǎtǎ sesøbõ. *Kl.*

sestǎnk -kǎ *masc.* die Zusammenkunft.

sěškøvī -vǎ -vè *adj.* die Tannenzapfen betreffend.

sehìerńík -ikǎ *masc.* Holzhacker.

sěrcø -kǎ *ntr.* kleines, liebes Herz.

sěrcøχ -χǎ *Pl. N.* -šǎ *masc.* Herzog.

sěrcøχõ -χøvī -vǎ -vè *adj. poss.* dem Herzog gehörig.

sěrchī -kǎ -hè *adj.* das Herz betreffend.

sèrdečnosc -cä *L.* sërdečnùscī *fem.* die Herzlichkeit.

sèrdečnā *adv.* herzlich.

sèrduško -kā *ntr.* kleines, liebes Herz.

sèrsel -slä *I.* sërslou *Pl. G.* -sēl *fem.* kurzhaariges, borstiges Tierfell.

sèršel -elä *L.* sëršielū *masc.* Hornisse.

sèršen -enā [*Oslz. KGa. W.*] -īnā [*Wslz.*] *L.* sëršienū [*Kl. H. Vi.*] -šienū [*St.*] -šīnū [*Wslz.*] *masc.* Hornisse.

sēc sēcä *Pl. G.* sēc, sēcī *fem.* 1. zum Störfang gebrauchtes Netz;
2. *Pl.* die vollstänge Angel mit Schnüren.

sědmjörnī -nā -nē *adj.* siebenfach.

sědmjorak *adv.* siebenfach.

sědmjorāhī -kā -hē siebenfach.

sědmjūorē *num.* sieben Stück.

sěfkā -hī *fem.* Saat. *H. Vi. St. Wslz.*

sěvfkā *s.* sěfka. *Kl.*

sēmja -mjeñā [*Kl. H. Vi.*] -mjīñā [*Wslz.*] *L.* sēmjiēnū [*Kl. H. Vi.*] -mjīñū [*Wslz.*] *Pl. N.* sēmjuēnā [*Kl. H. Vi.*] -mjūñā [*Wslz.*] *G.* -mjōun [*H. Vi. Wslz.*] -mjōun [*Kl.*] *ntr.* Same. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sēmjeīnnī -nā -nē *adj.* den Samen betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sēmjeīnnī *s.* sēmjeīnnī. *St.*

sēmjeñīstī -tā -tē *adj.* samenreich. *Oslz.*

sēmjiñīstī *s.* sēmjeñīstī. *Wslz.*

sěskā -hī *fem.* Netz.

sěznīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Fischer, welcher mit der sieza fischt.

sētēm *num.* sieben.

sētēm- *erstes Glied von Kompositen:* sieben-.

sētēmnāuscā *s.* sētēmnāuscā. *Vi.*

sētēmnāuscōrē *s.* sētēmnāuscōrē. *Vi.*

sētēmnāustnī *s.* sētēmnāustnī. *Vi.*

sētēmnāuscā *num.* siebenzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

sētēmnāuscōrē *num.* siebenzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

sētēmnāustnī -nā -nē *adj.* der siebenzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

- sětēmṛāhī -kā -hē *adj.* siebenerlei.
 sětmā *num.* sieben. *Vi.*
 sětmā- *erstes Glied von Kompositen:* sieben-.
 sětmānāḡscā s. sětmānāḡscā. *Vi.*
 sětmānāḡscōrō s. sětmānāḡscōrō. *Vi.*
 sětmānāḡstnī s. sětmānāḡstnī. *Vi.*
 sětmānāḡscā *num.* siebenzehn. *Kl. H. St. Wslz.*
 sětmānāḡscōrō *num.* siebenzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*
 sětmānāḡstnī -nā -nē *adj.* der siebenzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*
 sěv siḡvū *masc.* die Saat, Saatzeit. *H. Vi. St. Wslz.*
 sěvnī -nā -nē *adj.* die Saat betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*
 sěw s. sěv. *Kl.*
 sěwnī s. sěvnī. *Kl.*
 sējic s. jíc.
 sējn snū *masc.* Traum.
 sēmja *L.* sēmjiḡnū *Pl. N.* -mjūḡnā *G.* -mjōḡn s. sēmja. *St.*
 sḡāḡtkā s. sḡāḡtkā. *Vi.*
 sḡāḡtkā -hī *fem.* die Zusammenkunft, Versammlung. *Kl. H. St. Wslz.*
 sḡnōḡc s. sḡnōḡc. *H. Vi. St. Wslz.*
 sḡnōḡc *Prs.* sḡnā sḡnēš *Prs.* siḡḡ sḡlā *Part. Prt.* sḡlī *verb. imperf.* trocknen, trocken werden. *Kl.*
Komposita (Inf. -'sḡnōḡc Prs. -'sḡnā -'sḡnēš Prt. -'sḡ -'sḡlā):
 dūḡsḡnōḡc *verb. perf.* vollends trocken werden.
 nadējsḡnōḡc *verb. perf.* von oben etwas trocknen.
 nādesḡnōḡc s. nadējsḡnōḡc.
 nāsḡnōḡc *verb. perf.* antrocknen.
 pōdējsḡnōḡc *verb. perf.* nach und nach trocken werden.
 pōdesḡnōḡc s. pōdējsḡnōḡc.
 pṛāsḡnōḡc *verb. perf.* antrocknen, ein wenig trocknen; pṛā-sḡnōḡc sa an etwas antrocknen.—Ta-trāḡvā jū-bālā drōḡpka pṛāsḡlā, ga-tēn-dējšč pṛāšet. Ga-jā-vūḡbezdrēḡl ta-rēnā, tā-vlūḡsā sa-mjālā pṛāsḡlē nā-glōvjā tōḡkrāvjōḡ.

přesχnòuc *verb. perf.* durch und durch trocken werden. —

To-sāno-jā jū-přesχlě, má-jā-mőžemā vēvjesc.

pùesχnòuc *verb. perf.* nach einander eintrocknen. — Gā-bā

těn-dějšč nìepřāšet, fšāthī přēsadā bā-pùesχlā.

rozēsχnòuc *verb. perf.* sa vor Trockenheit zerfallen. — Vlě

vùdā f-ten-vačbòrk, jīnačě von-sa-rozēsχnā.

rùezesχnòuc *s.* rozēsχnòuc.

sìesχnòuc *verb. perf.* sa zusammentrocknen, austrocknen. —

Tā-nově dvjēiā sa-sìesχlā tāk, co-nā-dūostalā dlūbē rāsā.

vāsχnòuc *verb. perf.* austrocknen, vertrocknen.

vobēsχnòuc *verb. perf.* rund herum trocken werden.

vùebesχnòuc *s.* vobēsχnòuc.

vùesχnòuc *verb. perf.* trocken werden, eintrocknen. — Gā-tā-

nepodliejš vjicě vùdā, ta-rōžā vùesχnā.

vūsχnòuc *verb. perf.* vertrocknen, verdorren. — Ga-tā-bjījš

svou-māmka, ta-rākā tūobjā vūsχnā.

zāsχnòuc *verb. perf.* anfangen zu trocken, eintrocknen. —

Tūe-bāle tāk-cìeplo, co-māulē strūšhī os-stō-uhī zāsχlā.

sχōud sχòdū *masc.* 1. das Herabgehen, Herabsteigen; 2. der Abstieg, Abhang.

sχōžāstī -tā -tē *adj.* abschüssig. *Oslz.*

sχōžāstī *s.* sχōžāstī. *Wslz.*

sχōřālī -lā -lē *adj.* sehr krank, schwerkrank.

sχòžěsto *adv.* abschüssig.

sχòžěstosc -cā *I.* sχōžestùescī *fem.* die Abschüssigkeit.

sī *s.* sīe. *GGa.*

sī- *s.* z-. *Vi. Wslz.*

sīe *prp. c. G. und I.* I. cīe *c. G.* bezeichnet a. den Punkt, von dem aus eine Bewegung von oben nach unten stattfindet; b. den Ort, aus dem heraus die Verbalhandlung vor sich geht. II. sīe *c. I.* bezeichnet a. eine Begleitung; b. eine Verbindung; c. das Werkzeug. — Die Form sīe, unbetont se, wird nur vor Zischlauten und sekundärer

Doppelkonsonanz gebraucht, sonst tritt dafür vor stimmlosen Lauten s, vor stimmhaften z ein. Für se in der Verbindung se-mnóu wird in GGa. si gebraucht. — Vön-spáut s-tā-dākū. Mā-prāšlī z-lāsā. Vön-prāset se-mnóu. Jáu-sa-sietk se-žāda. Jáu-tə-nīmouk přieřnouc sīe-svīm-nùəža.

sieblec s. vliec.

siebuc s. ũc.

siec *Prs.* sieka -čěš *Prt.* siek -klā *Imp.* sieči sečīcā *Part. Prt.* sieklī *verb. imperf.* 1. hauen, mähen; 2. schlagen, prügeln. — Mōi-χlùəp siečā vu-strāmjeñā. Já-siek tā-strāχā bārzo.

Komposita (Inf. -'sec Prs. -'seka -sieččš Prt. -'sek -'seklā Imp. -'seči):

dùəsec *verb. perf.* alles abmähen.

fsiec *verb. perf.* 1. hineinmähen; 2. schlagen. — Já-fsiek f-ta-trāuvā, tēi ta-kùəšā trafjīlā nā-jādēn-kām ós-sa-zlòubjīlā. Já-k-vön-riek tùə, jáu-mū-fsiek f-pāsk.

nāsec *verb. perf.* 1. anhauen, anmähen; 2. viel mähen; nāsec sa sich satt mähen.

pè·tsec *verb. perf.* beim Mähen einige Halme stehen lassen.

přiesec *verb. perf.* 1. über die Grenze mähen; 2. durchprügeln. — Jū dva-rāzā tēn-χlùəpc přiesek přezmjiezou. Jáu-jā-přiesek bārzo.

pùəsec *verb. perf.* abmähen.

siesec *verb. perf.* abmähen, ausmähen. — Vön-sā-siesek mául na-tī-lóucā, ze-vò·n-mouk siežēc.

vāsec *verb. perf.* alles abmähen, fertig mähen. — V-nùəcā tī-zlùəzejā vāseklī ta-panískou lóuka.

vè·tsec *verb. perf.* abhauen, abmähen. — Nā-tī-lóucā bālā górkā, na-tī-bālā fšātkā trāuvā votsieklā.

vūsec *verb. perf.* abmähen.

zāsec *verb. perf.* anmähen, anfangen zu mähen. — Tēn-nāumēcńěši χlùəp zāsek a-tī-jīnī sieklī za-nīm.

siečkā -hī *fem.* Häcksel.

siedlā -lā *Pl. G. -děl fem.* Riss, Spalte im Eis.

sìęzãbã -bã *I. sezãbõu [Oslz.] -zã·bõu [Wslz.] Pl. G. -zíb fem. Wohnsitz.*

sìęžēc *Prs. sìęzã -zĩš Prt. sìęžõ·ul -zã -zeli Part. Prt. sezãli verb. imperf. sitzen.*—Na-sìęzĩ na-tãuflĩ. Jĩęvã-brãt sìęzĩ f-sãzĩ.

Komposita (Inf. -sìęžēc Prs. -'sezã -sìęzĩš Prt. -'sezõ·ul -zã -zeli):

dosìęžēc *verb. perf. bis zu einer gewissen Zeit sitzen.*

nasìęžēc *verb. perf. sã lange genug gesessen haben.*

pøsìęžēc *verb. perf. eine Weile sitzen.*—Xvjĩlkã jã-pũseza, ãlã tẽj jã-pũdã dalẽ.

přesìęžēc *verb. perf. sitzend zubringen.*—F-kãrẽmjã mã-přĩsezelĩ calĩ vjĩęçõr.

røsìęžēc *verb. perf. sã sehr lange sitzen.*

vãsezēc *verb. perf. 1. aussitzen, absitzen; 2. durch Sitzen hervorbringen oder entfernen; 3. ausbrüten.*—Nĩc ñę-põmeglõ, vè·n-mušel vãsezēc svõj-čãs. Nã-tĩ-kõumcã mõj-stãrk sã-vãsezõ·ul kũlã. Tẽn-knãup sã-vãsezĩ dnũę s-tẽę-bũks na-tĩm-kãmjeñã. Ta-kũękeš vãsezã sêtẽm kãuęãt.

sìęk -kũ *Pl. G. sekõu masc. Lieb.*

*sìękãc *verb. iter. zu sìęc.*

Komposita (Inf. -sìękãc Prs. -'sẽkã -sẽkõš Prt. -'sẽkõ·ul

Imp. -sìękõ·ũ -sekõ·ucã):

dosìękãc *verb. imperf. bis zu einem Pünkle hin mähen.*

fsìękãc *verb. imperf. 1. hineinmähen; 2. schlagen.*

pøsìękãc *verb. imperf. beim Mähen einige Halme stehen lassen.*

přesìękãc *verb. imperf. 1. über die Grenze mähen; 2. durchprügeln.*

sesìękãc *verb. imperf. abmähen, ausmähen.*

vãsìękãc *verb. imperf. alles abmähen.*

votsìękãc *verb. imperf. abmähen.*

vusìękãc *verb. imperf. abmähen.*

zasìękãc *verb. imperf. anmähen.*

sìeknòuc s. sìeknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

sìeknòuc *Fut.* sìekná -něš *Prt.* sìeknòun sekñā *verb. perf.* einen Schlag versetzen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -sìeknòuc *Prs.* -'sekñā -sìekñěš *Prt.* -'seknòun):

fsìeknòuc *verb. perf.* schlagen.

přesìeknòuc *verb. perf.* durchprügeln. — Nērāš·u-sā,
āb·jāu-cā-přiesekñā přiež-glovā.

sìelkā -hī *fem.* ein Leibgurt, an dem die zum Ziehen des Netzes dienenden Seile befestigt werden. *Kl. H. St. Wslz.*

sìekòč -āčā *L.* sekāuči [*Kl. H. St. Wslz.*] -káuči [*Vi.*] *masc.* Schnitter.

sìekòř -ařā, -āřā *L.* sekāři *masc.* Schnitter.

sìemjā -mjeñā *L.* semjičū *Pl. N.* -mjùñā *G.* -mjōun [*H. Vi.*]
-mjōun [*Kl.*] *ntr.* Same. *Kl. H. Vi.*

sìemjennosc -cā *L.* semjennùsci *fem.* die Gewissenhaftigkeit.
Kl. H. Vi.

sìemjenñā *adv.* gewissenhaft. *Kl. H. Vi.*

Kompositum:

ñiesemjenñā gewissenlos.

sìemstā -tā *fem.* Rache. *Kl. H. Vi.*

sìesēp -āpū *masc.* das Zusammenschütten.

sìesylī -lā -lē *adj.* mager.

sìesyl· *adv.* mager.

sìesyl·osc -cā *L.* sesylùsci *fem.* die Magerkeit.

sìestañišč· -čā *Pl. N.* sestañiščā [*Oslz.*] -ñiščā [*Wslz.*] *G.*
-ñišč [*Oslz.*] -ñišč [*Wslz.*] *ntr.* Versammlungsort.

sìešlī -lā -lē *adj.* vergangen.

sìešl·osc -cā *L.* sešlùsci *fem.* die Vergangenheit.

sìetk -kā *masc.* das Hundert, hundert Stück.

sìeherā -rā *I.* sehìerou *Pl. G.* -hēr *fem.* Axt.

sìeherēšč· -čā *Pl. N.* seherāščā [*Oslz.*] -rāščā [*Wslz.*] *G.*
-rāšč [*Oslz.*] -rāšč [*Wslz.*] *ntr.* Axtstiel.

*sìevāc *verb. iter.* zu säuc.

Komposita (Inf. -sìevăc Prs. -'sêvâ -sêvôš Prt. -'sêvø·ul

Imp. -sìevo·u -sevô·ucă):

dəsìevăc verb. imperf. hinzusäen, nachsäen.

fsìevăc verb. imperf. 1. hineinsäen; 2. einsaugen.

nasìevăc verb. imperf. aussäen.

posìevăc verb. imperf. besäen; posìevăc sa sich säen.

petsìevăc verb. imperf. untersäen.

přäsìevăc verb. imperf. hinzusäen.

přesìevăc verb. imperf. durchsieben.

rössìevăc verb. imperf. aussäen, austreuen.

*väsìevăc verb. imperf. 1. aussäen; 2. aussieben; 3. aus-
saugen.*

vopsìevăc verb. besäen.

votsìevăc verb. imperf. absäen, völlig besäen.

vusìevăc verb. imperf. absaugen.

zasìevăc verb. imperf. besäen, zusäen.

sìevník -ikă Pl. N. -că masc. Säemann. H. Vi. St. Wslz.

*sìevôč -ăčă L. sevăučă [Kl. H. St. Wslz.] -vâočă [Vi.] masc.
Säemann.*

sìevôř -ăřă, -ăřă L. sevăřă masc. Säemann.

sìewník s. sìevník. Kl.

sìeza prp. c. G. hinter etwas hervor. — Vön-přâset sìeza-dûemü.

+ sìeză -ză Pl. G. sêz fem. zum Stintfang gebrauchtes Netz.

sìe- s. z-. St.

sìemjâ L. semjienâ Pl. N. -mjûnă G. -mjoun s. sìemjâ. St.

sìemjennosc s. sìemjennosc. St.

sìemjennă s. sìemjennă. St.

sìemstă s. sìemsta. St.

sîmjěinnî s. semjěinnî. Wslz.

sîmjîrîné s. semjîrîné. GGa.

sîr- s. z-. Vi. Wslz.

sîlkă Pl. G. silk s. sìelka. Vi.

*sîrmjâ -mjîňă L. sîmjîrîâ Pl. N. -mjûnă G. -mjoun s. sìemjâ.
Wslz.*

sìmjennøsc *L.* sìmjennùøscī *s.* sìmjennøsc. *Wslz.*

sìmjennā *s.* sìmjennā. *Wslz.*

sìmstā *s.* sìmsta. *Wslz.*

*síc *verb.*

Komposita (Inf. -'síc Prs. -'sígna -'sígneš Prt. -'síg -'säglä Imp. -'sëgnī Part. Prt. -sāgli [Oslz.] -sā·gli [Wslz.]:

dùøsic *verb. perf.* 1. bis zu einem Punkte hinreichen, erreichen; 2. ausreichen, ausreichend sein. — Dùøžži-lä, jǎu-te-dùøsígnā. Gǎ-tën-rîzǎ sa-vāreko·ul drípka, tēi von-dùøsig düø-tǎ-vùøknā. Tùø ñejǎ dùøsc, te-ñedøsígnā de-gōut.

fsíc *verb. perf.* hineinlangen, hineinreichen. — Von-fsíg rakōu vë-vøkno, vzōun tǎlör s-tǎuflā a-bjìegø·ul prēič.

přāsíc *verb. perf.* schwören. — Von-přāsíg vū-begǎ, cø-vè·n-bél ñevjīnnī. Mōužěš-tǎ nõu-te přāsíc?

pùøpřāsíc *verb. perf.* beschwören. — Von-rùøspø-vjado·ul fšǎtkø a-tēi von-te-pùøpřāsik trǎrǎzǎ.

spřāsíc *verb. perf.* sa sich verschwören. — Fšǎtcǎ bûrǎ sa-spřāsāgli prùøcēm tǎ-šø·utǎšǎ.

vǎpřāsíc *verb. perf.* sa abschwören, sich lossagen. — Tën-mledí mùørdōř sa-vǎpřāsik s-te-bǎdǎ.

vè·tpřāsíc *verb. perf.* abschwören; vè·tpřāsíc sa čìevǎ sich losschwören. — Tēi vè·n-musél vè·tpřāsíc svou-vjǎra. Vën-sa-vè·tpřāsik své-vjǎrǎ.

zǎpřāsíc *verb. perf.* beschwören. — Nǎ-mjǎ-te-zǎpřāsāglǎ, cø-na-ñíc ñevjezǎ.

přiøsic *verb. perf.* über etwas hinausreichen, zu weit greifen. — Jǎ-přiøsik přēs-tën-mūr rakōu.

vāsíc *verb. perf.* hinauslangen, hinausstrecken. — Gǎ-jǎ-čōul tën-trǎusk, jǎ-vāsíg rakōu z-vùøknā a-dùøste·ul svǎ-glǎusnǎ knǎupǎ de-třimǎnǎ.

vùøsic *verb. perf.* erreichen, erlangen.

*zāsic verb. perf. bis wohin reichen, langen. — Mä-vālezlī
nā-dak a-tēj mā-zāsāglī tā-jāpkā.*

*sīcānā -nā I. sīcānōu [Kl. H. Vi.] -cānōu [St.] -cā·nōu
[Wslz.] Pl. G. -cīn [Kl. H. St. Wslz.] -cīn [St.] fem.
Binse.*

sīcānōvjīčē -čā ntr. mit Binsen bewachsener Ort. Oslz.

sīcānōvjīčē s. sīcānōvjīčē. Wslz.

sīcānūōvī -vā -vē adj. die Binsen betreffend.

sīdle -lā Pl. G. -dēl ntr. 1. Schlinge, Dohne; 2. Masche.

sīfk -kā masc. graues Pferd, Stier. H. Vi. St. Wslz.

sīfkā -hī fem. graue Stute, Kuh. H. Vi. St. Wslz.

sīvfk s. sīfk. Kl.

sīvfkā s. sīfka. Kl.

*sīgnōuc Prt. b. sīg sāglā [H. Vi. St.] sā·glā [Wslz.] Imp.
sāgnī [H. Vi. St.] sā·gnī [Wslz.] Part. Prt. sāglī [H. Vi. St.]
sā·glī [Wslz.] s. sīgnōuc. H. Vi. St. Wslz.*

*sīgnōuc Fut. sīgñā -ñěš Prt. a. sīgnōun b. sīg sāglā Imp.
sāgnī sēgnīcā Part. Prt. sāglī verb. perf. nach etwas langen,
reichen, strecken. — Vōn-sīgnōun rākōu za-tīm-jāpkā, ālā vōn-
jā-ñīmōug dōsīgnōuc. Kl.*

*Komposita (Inf. -sīgnōuc Prs. -sīgñā -sīgñěš Prt. -sīg
-sāglā Imp. -sēgnī): s. sīc.*

sīkāicā -cā fem. Handspritze.

sīkōrkā -hī fem. Meise, Bachstelze.

*sīknōuc Imp. sākñī [H. Vi. St.] -sā·knī [Wslz.] s. sīknōuc.
H. Vi. St. Wslz.*

*sīknōuc Fut. sīknā -ñěš Prt. sīknōun Imp. sākñī sēknīcā verb.
perf. 1. zischen; 2. hervorspritzen, hervorsprudeln; 3. spritzen;
4. pissen. — Jāñīm-rāzā jādēn-gōysōr sīknōun nōu-mjā. Jāu-
šet přēs-tā-lōukā, ālā fšāžā sīknā vūōdā. Tēn-knāup sīknōun
nōu-mjā vōdōu. Knāp jā-přāšed nā-dvōr, tēj jā-sīknōun jak-
krūōvā. Kl.*

*sīn sānā [Kl. H. Vi.] sā·nā [Wslz.] Pl. G. sānōu I. sēnmī
masc. Sohn. Kl. H. Vi. Wslz.*

sínk -ká *V.* sǎnkú [*Kl. H. Vi.*] sǎ·nkú [*Wslz.*] *masc.* Söhnehen.

Kl. H. Vi. Wslz.

sînòuc *Prt.* sǎud [*H. Wslz.*] sǎod [*Vi.*] *Imp.* sǎní [*H. Vi.*]

sǎ·ní [*Wslz.*] *s.* sînòuc. *H. Vi. Wslz.*

sînòuc *Fut.* sǎnǎ -ńěš *Prt.* sǎud sǎdlǎ siǎdlǐ *Imp.* sǎní sǎńicǎ

Part. Prt. sǎdlǐ *verb. perf.* sich setzen. — Ta-ńǎstǎ sǎdlǎ ná-tǎ-kóumká a-mǎ na-stóulkáχ. *Kl.*

Komposita (Inf. -sînòuc Prs. -sǎnǎ -sǎńěš Prt. -sǎd -sǎdlǎ -sǎdlǐ Imp. -sǎní):

fsînòuc *verb. perf.* sich hineinsetzen, einsteigen, besteigen. — Těn-dùəχtěr fsǎud vė-vóus.

nasînòuc *verb. perf.* sich auf etwas setzen.

posînòuc *verb. perf.* in Besitz nehmen. — Těn-pǒun pùəsót tǎ-dùəbrǎ, cǎ-těn-krǒul-mǎ pǎdarǎ·ul.

přesînòuc *verb. perf.* sich anders hinsetzen, umsteigen. — Těn-vóuz-jǎ skažùəni, pǎńǎ, vǎ-mǎšicǎ přesînòuc f-těn-drǎhǐ vóus.

rossînòuc *verb. perf.* sa sich auseinandersetzen, auseinanderrücken, an verschiedenen Stellen Platz nehmen.

sesînòuc *verb. perf.* absteigen, absitzen; sesînòuc sa
1. sich zusammensetzen, zusammenrücken; 2. gerinnen, dick werden. — Těn-pǒun siǎsót s-kùəńǎ. Mǎ-sǎ-siǎsedlǐ a-těj vė·n-mòug tǎjš na-tǐ-kóumcǎ siǎžǎc. Tùə-jǎ tak-ciǎplǎ, tǎ-mlǒukǎ sa-sesǎńǎ.

vǎsînòuc *verb. perf.* aussteigen.

vusînòuc *verb. perf.* sich niedersetzen.

zasînòuc *verb. perf.* sich hinsetzen, Platz nehmen.

sîrǎp -pǎ *masc.* Sirup.

sîrǎpùəvǐ -vǎ -vė *adj.* den Sirup betreffend.

sǎžǎń -ǎńǎ [*Oslz. KGa. W.*] -ńǎ [*Wslz.*] *L.* sižǎńǎ [*Kl. H.*

Vi.] -žǎńǎ [*Vi.*] -žǎ·ńǎ [*Wslz.*] *Plur. G.* -žǒun [*H. Vi. Wslz.*]

-žǒun [*Kl. St.*] *masc.* Klastǎr.

sižǎńǎvǐ -vǎ -vė *adj.* das Klastǎr betreffend.

Komposita:

dvāsīžnùvī zwei Klafter lang.

jānosīžnùvī ein Klafter lang.

třāsīžnùvī drei Klafter lang.

vūesēmsīžnùvī acht Klafter lang.

sīn sānā s. sīn. *St.*

sīnk *V.* sānkū s. sīnk. *St.*

sīnōuc *Imp.* sānī s. sīnōuc. *St.*

skākāc *Prs.* skāuča [*Kl. H. St. Wslz.*] skáoča [*Vi.*] -čěš *Prt.*

skāukə·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] skáo·ukə·ul [*Vi.*] skākā *Imp.*

skāčī *verb. imperf.* umherspringen, hüpfen, tanzen.

Komposita (Inf. -skākāc Prs. -'skāča -skāučěš [Kl. H. St Wslz.] -skáočěš [Vi.] Prt. -'skāukə·ul Imp. -'skačī):

naskākāc *verb. perf.* sa sich müde springen, tanzen.

poskākāc *verb. perf.* eine Weile umherspringen, tanzen.—

Mā-pùəskākalī χvjīlkā ōs-tēī mā-jīedlī.

přeskākāc *verb. perf.* mit Tanzen zubringen. — Nī-

přīeskākalī calōū nūəc.

vāskakāc *verb. perf.* sa genug getanzt haben.

vəpskākāc *verb. perf.* 1. umspringen, umtanzen; 2. be-

springen, befruchten.— Jāk-jā-přāšed vē-vjes, tā-žīecā

mjä-vūəpskākalä. Ta-kūəbälä ješ-niejä vəpskākōunā.

*skakāc *verb. iter.* zu skākāc und skūəčīc.

Komposita (Inf. -skākāc Prs. -'skakūja Prt. -skakə·ul Imp. -skāukə·u):

dəskakāc *verb. imperf.* bis wohin springen, springend erreichen.

fskakāc *verb. imperf.* 1. hineinspringen; 2. hinaufspringen, aufspringen.

natskakāc *verb. imperf.* entgegengesprungen kommen.

potskakāc *verb. imperf.* aufspringen, in die Höhe springen.

přāskakāc *verb. imperf.* herangesprungen kommen.

přeskakāc *verb. imperf.* hindurchspringen, hinüberspringen.

røsskakāc *verb. imperf.* sa 1. auseinanderspringen, hier- und dorthin springen; 2. zerspringen, zerbrechen.

seskakāc *verb. imperf.* herabspringen.

vāsskakāc *verb. imperf.* 1. herausspringen, hervorspringen; 2. aufspringen, hinaufspringen.

vøpskakāc *verb. imperf.* 1. umspringen, umtanzen; 2. bespringen, befruchten.

vøtskakāc *verb. imperf.* 1. wegspringen; 2. abspringen, abprallen.

vusskakāc *verb. imperf.* zur Seite springen, ausweichen.

zasskakāc *verb. imperf.* bis wohin springen.

*sskakāvāc *verb. iter.* zu ssakāc und ssuōčic.

Komposita (*Inf.* -sskakāvāc *Prs.* -'sskākāva -sskākāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'sskākāvo·ul *Imp.* -sskakāvo·u): s. ssakāc.

*sskakūvāc s. ssakāc. *Kl. Vi.*

sskālā -lā *Pl. G.* sskū·ul [*Oslz. KGa. W.*] sskāul [*GGa.*] *fem.* Felsen.

sskalāstī -tā -tē *adj.* felsicht. *Oslz.*

sskālānā -nā *I.* sskalānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*St.*] -lā·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -līn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -līn [*St.*] *fem.* Felsen.

sskalā·stī s. sskalāstī. *Wslz.*

sskālēstē *adv.* felsicht.

sskālēščē -čā *Pl. N.* sskalāščā [*Oslz.*] -lā·ščā [*Wslz.*] *G.* -lāšč [*Oslz.*] -lāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Felsen.

sskālēznā -nā *fem.* die Felsen, das Felsgestein.

sskaløvātī -tā -tē *adj.* 1. felsicht; 2. felsenhart.

sskāløvatē *adv.* felsicht.

sskaløvjītī -tā -tē *adj.* 1. felsicht; 2. felsenhart. *Oslz.*

sskāløvjīto *adv.* felsicht.

sskaløvjītī s. sskaløvjītī. *Wslz.*

sskalē·jščē -čā *ntr.* felsenreicher Ort, felsenreiche Gegend.

sskāvčk s. sskāučk. *Vi.*

sskāvke·ulkā s. sskāuke·ulka. *Vi.*

skārbnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Schatzmeister, Kassenführer.

skārgā -hī *I. skārgōu Pl. G. skārg fem.* Klage.

skārńáo s. skarńáu. *Vi.*

skārńáu -ně *Pl. G. -ní fem.* Backe. *Kl. H. St. Wslz.*

skārp -pā *Pl. G. skārpōu masc.* Steinbutte.

*skāržac *verb. iter. zu skāržec.*

Komposita (Inf. -skāržac Prs. -'skōrža -skāržoš Prt. -'skōržō·ul Imp. -skāržō·u):

voskāržac *verb. imperf.* anklagen.

vuskāržac *verb. imperf.* sa sich beklagen, klagen.

zaskāržac *verb. imperf.* anklagen, verklagen.

skāržācēlkā -hī *I. skāržācēlkōu fem.* Klägerin. *Kl. H. St. Wslz.*

skāržācēl -elā *I. skāržācēlū masc.* Kläger.

skāržācēlshī -kā -hē *adj.* den Kläger betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

skāržācēlkā *I. skāržācēlkōu Pl. G. -cēlk s. skāržācelka. Vi.*

skāržācēlshī s. skaržācēlshī. *Vi.*

skāržēc *Prs. skārža -žiš Prt. skāržel verb. imperf.* klagen;

skāržēc sa sich beklagen. — Ta-nāstā skāržālā nōu-mja přēt-tīm-sōuđā. Vōn-sa-skāržel bārzo vōu-to.

Komposita:

naskāržēc *verb. perf.* klagen; naskāržēc sa genug geklagt haben.

poskāržēc *verb. perf.* anklagen, verklagen; poskāržēc sa sich beklagen. — Tī-bāřā pūōskāržālī tā-škōūlnévā přēt-tīm-šē·ūtāšā. Šē·š jā-sa-mōum vōu-to poskāržēc?

voskāržēc *verb. perf.* anklagen. — Zōu-to jāū-jā-vūōskārža přēt-sōuđā.

vuskāržēc *verb. perf.* sa sich beklagen, klagen.

zaskāržēc *verb. perf.* anklagen, verklagen. — Tēn-šō·ūtēš jā-zāskāržel přēt-sōuđā, cō-vē·n-mjō·ul tā-kāmjenā vukrādlē.

skažūōnī -nā -né *adj.* zerschlagen, entzwei; skažūōnī v-glūōvjā wahnsinnig. *Kl. H. Vi.*

skazùǵnī s. skazùǵnī. *St.*

skazù·nī s. skazùǵnī. *Wslz.*

skārb skārbū *Pl. G. skārbōu masc. Schatz.*

skāučk -kā *masc. Heupferd, Feldgrille. Kl. H. St. Wslz.*

skāukōlkā s. skāukō·ulka. *GGa.*

skāukō·ulka -hī *fem. Heupferd, Feldgrille. Kl. H. St. KGa. W.*

skapjē *adv. comp. zu skōupō.*

skapné *adv. comp. zu skōupō.*

skapníǵšī -šā -šē *adj. comp. zu skōupī.*

skāpši -šā -šē *adj. comp. zu skōupī.*

sklanī -nāu -ně *adj. gläsern.*

sklāod s. sklāud. *Vi.*

sklāodōř s. sklāudōř. *Vi.*

sklāotkā s. sklāutka. *Vi.*

sklārčik -ikā *masc. Geselle, Lehrling des Glasers.*

sklāřec *Prs. sklāřa -řiš Prt. sklāřel verb. imperf. Glaser sein,*
das Glaserhandwerk betreiben.

sklāřek -ākā *masc. Geselle, Lehrling des Glasers.*

sklāřōu -řōvī -vā -vē *adj. poss. dem Glaser gehörig.*

sklāřtvō -vā *ntr. 1. die Glaser, Glaserzunft; 2. das Glaserhandwerk.*

sklāřhī -kā -hē *adj. den Glaser betreffend.*

*sklāc *verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -'sklēc Prs. -'sklā -'skliš Prt. -'sklēl):

zāsklēc verb. perf. verglasen.

*sklāc s. sklāc. *Wslz.*

sklār k -kā *masc. Geselle, Lehrling des Glaser.*

sklār k ā -hī *fem. die Frau des Glasers.*

sklār sklār ā *Pl. N. -řōvjā masc. Glaser.*

sklāud sklādū *masc. Niederlage, Stapelplatz. Kl. H. St. Wslz.*

sklāudōř -ařā *L. sklādāřū masc. Ablader, Mann, welcher den*
Erntewagen entladet. *Kl. H. St. Wslz.*

sklāutkā -hī *fem. Sammlung, Kollekte. Kl. H. St. Wslz.*

sklām r ā -rā *Pl. G. -mēr fem. Klammer.*

sklāslī -lā -lē *adj. zusammengefallen, in sich zusammengesunken.*

sklèp -pà *masc.* Anbau am Hause.

sklèpk -kù *masc.* Anbau am Hause.

sklnòuc *Prt.* sklnòun [*H. Vi. Wslz.*] sklnòun [*St.*] s. sklnòuc.
H. Vi. St. Wslz.

sklnòuc *Fut.* sklnā -nèš *Prt.* sklnòun *verb. perf.* aufblitzen, erglänzen. — Jänim-rāza mā-vjīgelī vjīt sklnòucā. *Kl.*

Komposita (Inf. -'sklnòuc Prs. -'sklnā -'sklnèš Prt. -'sklnòun):
vāsklnòuc *verb. perf.* hervorblitzen.

zāsklnòuc *verb. perf.* aufblitzen, erglänzen.

sklnìec *Prs.* sklnā -nīš *Prt.* sklnò·ul -nā -nìelī *Part. Prt.*
sklnāli *verb. imperf.* glänzen. — Fšātke sklnālo, jāg-bā to-
bālo zlocanē.

Komposita (Inf. -'sklnèc Prs. -'sklnā -'sklnīš Prt. -'sklnò·ul
-'sklnā -'sklneli):

vāsklnèc *verb. perf.* hervorglänzen.

zāsklnèc *verb. perf.* aufleuchten, erglänzen. — Jänim-rāza
zāsklnā novāu gvjāuzdā.

sklòuncīcā -cā *fem.* Gläschen, Fläschchen. *H. Vi. Wslz.*

sklòuncīčkā -hī *fem.* Gläschen, Fläschchen. *H. Vi. Wslz.*

sklòunkā -hī *fem.* Glas, Flasche. *H. Vi. Wslz.*

sklòunkùovī -vā -vè *adj.* das Glas, die Flasche betreffend.

sklòuncīcā s. sklòuncīca. *Kl. St.*

sklòuncīčkā s. sklòuncīčka. *Kl. St.*

sklòunkā s. sklòunka. *Kl. St.*

sklùo sklā *ntr.* Glas.

skōrc -cā *Pl. I. -cmī masc.* Staar.

skōrcìevī -vā -vè *adj.* den Staar betreffend.

skōrcòu -covī -vā -vè *adj. poss.* Staar-.

skōrcùovī s. skōrcìevī.

skōrčā -icā *Pl. N. skōrčātā ntr.* junger Staar.

skōrčicā -cā *fem.* feine, dünne Haut.

skōrčīčī -čā -čè *adj.* den jungen Staar betreffend. *Oslz.*

skōrčīčkā -hī *fem.* feine, dünne Haut.

skōrčīk -ikā *masc.* kleiner, junger Staar.

- skôrčiči s. skôrčiči. *Wslz.*
 skôrčī -čā -čē *adj.* den Staar betreffend.
 skôrčōutēčkø s. skôrčōutečko. *H. Vi. St. Wslz.*
 skôrčōutko s. skôrčōutke. *H. Vi. St. Wslz.*
 skôrčōutāškø s. skôrčōutāške. *H. Vi. St. Wslz.*
 skôrčōutēčkø -kā *ntr.* junger Staar. *Kl.*
 skôrčōutke -kā *Pl. N.* skôrčātkā *ntr.* junger Staar. *Kl.*
 skôrčōutāškø -kā *ntr.* junger Staar. *Kl.*
 skōrkā -hī *fem.* Häutchen, Schwarte, Brotkruste, Kartoffelschale.
 skōrnī -nā -nē *adj.* die Haut, das Leder betreffend.
 skōud s. skōud. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōudbōuz s. skōudbōuz. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōudjīnōud s. skōudjīnōud. *H. Vi. Wslz.*
 skōudjīnōud s. skōudjīnōud. *St.*
 skōudlebōuz s. skōudlebōuz. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōudlekūlvjek s. skōudlekūlvjek. *H. St. Wslz.*
 skōudlekūlvjek s. skōudlekūlvjek. *Vi.*
 skōudlię s. skōudlię. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōuzěš? s. skōuzeš. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupc s. skōupc. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupī s. skōupī. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupø s. skōupø. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupjāoc s. skōupjāuc. *Vi.*
 skōupjāuc s. skōupjāuc. *H. St. Wslz.*
 skōupjēc s. skōupjāuc. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupjōc s. skōupjāuc. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupnī s. skōupnī. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupnīcā s. skōupnīcā. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupnīk s. skōupnīk. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupøsc s. skōupøsc. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupstve s. skōupstve. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupučke s. skōupučke. *H. Vi. St. Wslz.*
 skōupāchī s. skōupāchī. *H. Vi. St.*
 skōupāχnī s. skōupāχnī. *H. Vi. St.*

skõupaxno s. skõupaxno. *H. Vi. St. Wslz.*

skõupàčhī s. skõupāčhī. *Wslz.*

skõupàχnī s. skõupāχnī. *Wslz.*

skõurā a. skõurā b. skùorā *I. skorõu Pl. G. skór fem. 1. Haut, Rinde; 2. Leder.*

skõutkā s. skõutka. *H. Vi. St. Wslz.*

skõutkùolvjek s. skõutkùolvjek. *H. St. Wslz.*

skõutkùlvjek s. skõutkùolvjek. *Vi.*

skõuthī s. skõuthi. *H. Vi. St. Wslz.*

skõud *adv.* woher, irgendwoher. *Kl.*

skõudbõuz *adv.* woher immer, irgendwoher. *Kl.*

skõudjînoūd *adv.* anderswoher. *Kl.*

skõudlebõuz *adv.* woher nur immer, irgendwoher. *Kl.*

skõudlekùolvjek *adv.* woher nur immer, irgendwoher. *Kl.*

skõudlię *adv.* woher nur, irgendwoher. *Kl.*

skõuzěš? *adv.* woher? *Kl.*

skõupc -că *masc.* Geizhals. *Kl.*

skõupī -pā -pē *adj.* geizig. *Kl.*

Komposita:

přaskõupī etwas geizig.

přeskõupī übermässig geizig.

zaskõupī zu geizig.

skõupjāuc *Prs.* skõupjeja skõupjējěš *Prt.* skõupjēul -pjā -pjeli *verb. imperf.* geizig werden. *Kl.*

Kompositum:

võskõupjāuc *verb. perf.* geizig werden.

skõupjēc s. skõupjāuc. *Kl.*

skõupjīc *Prs.* skõupja -pjīš *Prt.* skõupjēl *verb. imperf.* sparen, geizen, knausern. — Nă-să-skõupjī fšāthī grùõšä, cõ-na-dùõstă. *Kl.*

Komposita:

dõskõupjīc *verb. perf.* sa čięvā zusammensparen, zusammengeizen. — Tën-stāurī žīt sa-dùõskõupjēl trāzięscă tāsincõu talārõu.

vuskóupjic *verb. perf.* sùəbjä sich absparen, abgeizen. —

F-tím liēcä nã-sä-vuskóupjilä tãlke pjóuzĩ, cə-nã-sä
mùəglä kũpjic mlodóu krùəvã.

skóupjoc *s.* skóupjãuc. *Kl.*

skóupnĩ -nã -nè *adj.* geizig. *Kl.*

skóupnicã -cã *fem.* geizige Frau. *Kl.*

skóupník -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Geizhals. *Kl.*

skóupə *adv.* geizig. *Kl.*

skóupəsc -cã *L.* skóupùəscĩ *fem.* Geiz. *Kl.*

skóupstvə -vã *ntr.* Geiz. *Kl.*

skóupučkə *adv.* recht geizig. *Kl.*

skóupũčhĩ -kã -hè *adj.* recht geizig. *Kl.*

skóupũχnĩ -nã -nè *adj.* recht geizig. *Kl.*

skóupũχnə *adv.* recht geizig.

skóutkã *adv.* woher. *Kl.*

skóutkùəlvjek *adv.* woher immer, irgendwoher. *Kl.*

skóuthĩ *adv.* woher. *Kl.*

skəpə·inã -nã *fem.* Hammelfleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

skəpə·iznã -nã *fem.* Hammelfleisch.

skəpə·inã *s.* skəpə·ina. *St.*

skəpùəvĩ -vã -vè *adj.* den Hammel betreffend; skəpùəvĩ vùəgòu
Fuchsschwanz, Weiderich (*Lythrum salicaria*).

skəpùəvjĩnã -nã *fem.* Hammelfleisch.

skəpùəvjĩznã -nã *fem.* Hammelfleisch.

skərí -rãu -rè *adj.* flink, schnell.

skəřaní -nãu -nè *adj.* ledern.

skəťãřòu -řəvĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Hirten gehörig.

skəťãřtvə -vã *ntr.* 1. die Hirten; 2. das Hirtenamt.

skəťãřhĩ -kã -hè *adj.* den Hirten betreffend.

skəvãřnãkəvĩ -vã -vè *adj. poss.* Lerchen-.

skəvãřněčk -kã *masc.* kleine, junge Lerche.

skəvãřněk -ãkã *masc.* Lerche.

skəvãřnshĩ -kã -hè *adj.* die Lerche betreffend.

skrã -rã *Pl. G.* shìer *fem.* Funke.

skrãχã -χĩ *fem.* Reue, Zerknirschung. *Oslz.*

skrãχlĩ -lã -lè *adj.* 1. mürbe, morsch, gebrechlich; 2. reuig, zerknirscht. *Oslz.*

skrãχlø *adv.* mürbe, morsch. *Oslz.*

skrãχløsc -cã *L.* skrëχlùøscĩ *fem.* 1. die Morschheit, Gebrechlichkeit; 2. die Zerknirschtheit. *Oslz.*

skrã·χã *s.* skrãχa. *Wslz.*

skrã·χlĩ *s.* skrãχlĩ. *Wslz.*

skrã·χlø *s.* skrãχlø. *Wslz.*

skrã·χløsc *s.* skrãχløsc. *Wslz.*

skrãt -tũ *masc.* 1. Drehung, Drehpunkt; 2. *Pl.* Knoten im Garn.

skrífkã -hĩ *fem.* Versteck, Schlupfwinkel. *H. Vi. St. Wslz.*

skrífvkã *s.* skrífka.

skrõumc -cã *masc.* Geizhals. *H. Vi. Wslz.*

skrõumnãchĩ -kã -hè *adj.* sehr geizig. *Oslz.*

skrõumnãχnĩ -nã -nè *adj.* sehr geizig. *Oslz.*

skrõumnã·chĩ *s.* skrõumnãchĩ. *Wslz.*

skrõumnã·χnĩ *s.* skrõumnãχnĩ. *Wslz.*

skrõumnëčkø *adv.* sehr geizig. *H. Vi. Wslz.*

skrõumnëχnø *adv.* sehr geizig. *H. Vi. Wslz.*

skrõumnĩ -nã -nè *adj.* sparsam, geizig. *H. Vi. Wslz.*

skrõumnøsc -cã *L.* skrõumnùøscĩ *fem.* die Sparsamkeit, der Geiz. *H. Vi. Wslz.*

skrõumnã *adv.* sparsam, geizig. *H. Vi. Wslz.*

skrõutkã *adv.* aus der Nähe.

skrõumc *s.* skrõumc. *Kl. St.*

skrõumnëčkø *s.* skrõumnečkø. *Kl. St.*

skrõumnëχnø *s.* skrõumneχnø. *Kl. St.*

skrõumnĩ *s.* skrõumnĩ. *Kl. St.*

skrõumnøsc *s.* skrõumnøsc. *Kl. St.*

skrõumnã *s.* skrõumnã. *Kl. St.*

*skrøbãc *verb. iter.* zu skrùøbãc.

Komposita (*Inf.* -skrøbãc *Prs.* -'skrøbũjã *Prt.* -skrøbø·ũl

Imp. -skrùøbø·ũ):

přeskrøbāc *verb. imperf.* durchschaben, durchkratzen.

seskrøbāc *verb. imperf.* abschaben.

vāskrøbāc *verb. imperf.* herauskratzen.

voskrøbāc *verb. imperf.* beschaben, abschälen.

votskrøbāc *verb. imperf.* abschaben, wegkratzen.

zaskrøbāc *verb. imperf.* wegkratzen.

skrøbāčk -kā *masc.* zum Auskratzen von Gefäßen dienendes Messer, Kratzeisen.

skrøbālānā -līn *fem. pl.* die abgeschälte Schale von Kartoffeln, Äpfeln u. dgl.

*skrøbāvāc *verb. iter.* zu skrøbāc.

Komposita (*Inf.* -skrøbāvāc *Prs.* -'skrøbāva -skrøbāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'skrøbāvo·ul *Imp.* -skrøbāvo·u): s. skrøbāc.

*skrøbūvāc s. skrøbāc. *Kl. Vi.*

skrēmñě *adv. comp.* zu skrōymñā. *Oslz. KGa. W.*

skrēmñiēšī -šā -šē *adj. comp.* zu skrōymñī. *Oslz. KGa. W.*

skrě·u skrāvū *masc.* Abschnitzel, Stück.

skrě·ufk s. skrě·uk. *H. Vi. St. Wslz.*

skrě·ufk s. skrě·uk. *Kl.*

skrě·uk -kā *masc.* Abschnitzel, Stück.

skrě·uv s. skrě·u. *H. Vi. St. Wslz.*

skrě·uw s. skrě·u. *Kl.*

skrùøbāc *Prs.* skrùobjā -bjěš *Prt.* skrùobo·ul skrøbā *verb. imperf.* kratzen, schaben, abschälen. — Ta-ñāstā skrøbā tāflā.

Komposita (*Inf.* -skrùøbāc *Prs.* -'skrobjā -skrùobjěš *Prt.* -'skrobo·ul):

naskrùøbāc *verb. perf.* viel schaben, schälen.

poskrùøbāc *verb. perf.* nach einander abschaben.

přeskrùøbāc *verb. perf.* durchschaben, durchkratzen. —

Na-přeskrøbā tā-skōura māulīm nùōža.

seskrùøbāc *verb. perf.* abschaben. — Siěskrobjī drīpkā skōura vőt-tā-dřěvjicā!

vāskrēbāc *verb. perf.* auskratzen, herauskratzen. — Tēn-
χlūpēc vāskrēbē'ul tā-mjīscā lējškōu, co-nā-bālā
blānk. Na-vāskrēbā fsāthī nēijī s-tēχ-mjīsc.

vōskrūēbāc *verb. perf.* beschaben, abschälen. — Vjītrē
tā-vōskrūēbjēš tā-tāflā.

vōtskrūēbāc *verb. perf.* abschaben, wegkratzen. — Vē't-
skrēbjī tēn-mēiχ nūēžā!

vuskrūēbāc *verb. perf.* abschaben.

zaskrūēbāc *verb. perf.* 1. anfangen zu schaben; 2. weg-
kratzen. — Jāk-skūōrō vōn-zāskrēbē'ul, tēn-kāmā
dūōstē'ul tāhī bjāulī māul.

skrūēbāč -ačā *L.* skrēbāčū *masc.* Schabmesser, Kratzeisen.

skrūēbjinā skrēbjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *D.*
-bjīnōum [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōum [*St.*] -bjī'nōum [*Wslz.*]
fem. pl. Abschabsel.

skrūēbnōuc *s.* skrūēbnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

skrūēbnōuc *Fut.* skrūēbnā -nēs *Prt.* skrūēbnōun skrēbnā
verb. perf. schaben, kratzen. *Kl.*

skrūēbōk -ākā *L.* skrēbāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāokū [*Vi.*]
Pl. I. -hī *masc.* Schabmesser, Kratzeisen.

skrūēmjič *Prs.* skrūēmja -mjīš *Prt.* skrūēmjēl skrēmjīlā *verb.*
imperf. sparen, geizen, knausern. *Kl. H. Vi.*

Komposita (*Inf.* -skrūēmjič *Prs.* -'skrēmja -skrūēmjiš *Prt.*
-'skrēmjēl):

dōskrūēmjič *verb. perf.* sāj čēvā zusammensparen, zusam-
mengeizen.

vuskrūēmjič *verb. perf.* sūēbjā sich absparen.

skrūēmjič *s.* skrūēmjič. *St.*

skrūmñē *s.* skrēmñē. *GGa.*

skrūmñēši *s.* skrēmñēši. *GGa.*

skrū'mjič *Prt.* skrū'mjēl skrūmjī'lā *s.* skrūēmjič. *Wslz.*

skřīēk -kū *masc.* Eiter.

skūēbā -bā *Pl. G.* skōyb *fem.* Haken an der Thür, woran das
Schloss liegt.

skùəblēc *Prs.* skùəblā -liš *Prt.* skùəbləl skəblālā *verb. imperf.*
die Rinde abschälen.

Komposita (*Inf.* -skùəblēc *Prs.* -'skoblā -skùəbliš *Prt.* -'skəbləl):

naskùəblēc *verb. perf.* viel abschälen.

poskùəblēc *verb. perf.* nach einander abschälen.—Vjītro
mā-poskùəblīmā tā-drōūhī.

voskùəblēc *verb. perf.* abschälen.

skùəč! *interj.* hopp!

skùəčic *Fut.* skùəčā -čīš *Prt.* skùəčəl skočīlā *verb. perf.*
springen.

Komposita (*Inf.* -skùəčic *Prs.* -'skočā -skùəčīš *Prt.* -'skočəl):

doskùəčic *verb. perf.* bis wohin springen, springend
erreichen.

fskùəčic *verb. perf.* 1. hineinspringen; 2. hinaufspringen,
aufspringen.

naskùəčic *verb. perf.* hinaufspringen.

natskùəčic *verb. perf.* entgegenspringen.—Tā-mjā nātskə-
čəl tahī vjēlhī pjēs.

poskùəčic *verb. perf.* hinspringen.

potskùəčic *verb. perf.* in die Höhe springen, aufspringen.—
Fšātcā pò'tskočilī, ga tēn-pōūn vètēm̄k tā-dvjērā.

přaskùəčic *verb. perf.* herbeispringen.—Mā-přaskočilī
dūə-tā-γlūəpā.

přeskùəčic *verb. perf.* hindurchspringen, hinüberspringen.

rəsskùəčic *verb. perf.* sa 1. auseinanderspringen, hier- und
dorthin springen; 2. zerspringen, zerbrechen.—Ga-tēn-
γlūəp přāšet s-hījā, tā-ziēcā sa-rùəsskočilā.

seskùəčic *verb. perf.* herabspringen.

vāskočic *verb. perf.* 1. herausspringen, hervorspringen;
2. aufspringen, hinaufspringen.—Se-fšīēχ zēr vāskočilā
māšā. Tēn-γlūəp vāskočəl nā-dak.

vəpskùəčic *verb. perf.* umspringen, umringen.—Gā-tēn-
strāχ přāšed vē-vjes, tā-ziēcā jā-vùəpskočilā.

votškùčíc *verb. perf.* wegspringen. — Votškocĩcä, pāñä, ta-pāñä kāmä z-dākù!

vuskùčíc *verb. perf.* zur Seite springen, ausweichen. — Lìedvo mä-mjìlì čās dō-vuskōčìenā, tēj tēn-nìedvjēc pŕāšet.

zaskùčíc *verb. perf.* 1. bis wohin springen; 2. vorspringen, den Weg vertreten. — V-lìesä mü-zāskočilì trě mùor-dařä.

skùok -kü *masc.* 1. Sprung; 2. Galopp.

skùoka *adv.* im Galopp.

skùoknòuc *s.* skùoknòuc. *II. Vi. St. Wslz.*

skùoknòuc *Put.* skùokná -něš *Prt.* skùok -klä *Imp.* skùokní skoknícä *Part. Prt.* skùoklì *verb. perf.* springen, einen Sprung machen. *KL.*

Komposita (Inf. -skùoknòuc Prs. -'skokná -skùokněš Prt. -'skok -'skoklä):

døskùoknòuc *verb. perf.* im Sprunge erreichen.

fskùoknòuc *verb. perf.* 1. hineinspringen; 2. aufspringen, hinaufspringen. — Na-fskùoklä vë-voda. Vøn-fskùok nã-vòus.

naskùoknòuc *verb. perf.* hinaufspringen.

potskùoknòuc *verb. perf.* aufspringen, in die Höhe springen.

přeskuoknòuc *verb. perf.* hindurchspringen, hinüberspringen. — Krāstk přieskok přēs-tēn-rōu.

røsskùoknòuc *verb. perf.* sa zerspringen, zerbrechen. — Gã-mä-stāvjlä ta-sklōunka dūo-vognä, nã-sa røos-skoklä nã-štähì.

seskùoknòuc *verb. perf.* herabspringen. — Ta-nāstā siëskoklä z-vùozä.

vāskoknòuc *verb. perf.* 1. herausspringen, hervorspringen; 2. aufspringen. — Jānīm rāzä tēn-knāup vāskok siëzadvjērì. Gã-vøn-vāřek to-slūovo, tēn-pōun vāskok a-bjìego·ul pŕēič.

votskùøknòuc *verb. perf.* abspringen, abprallen. — Tën-kâmä vè·tskøk vè·t-scanä a-trāfjél ta-stáuròu násta.
vuskùøknòuc *verb. perf.* bei Seite springen. — Gābä
jā-nìevuskok, jāu-bä-bél p̃rerīdovóunī vèt-těχ-sāldāutōu.

skùølēc *Prs.* skùølā -līš *Prt.* skùølél skølālā *verb. imperf.*
heulen, winseln. — To-zēca skùølī jāk-pjìes.

Komposita (Inf. -skùølēc Prs. -'skølā -skùølīš Prt. -'skølél):
pøskùølēc *verb. perf.* eine Weile heulen, winseln.
p̃reskùølēc *verb. perf.* heulend, winselnd zubringen. — Tën-
p̃reklātī pjìes p̃rìeskolél ta-calòu nùoc, cø-nīχt nīmòuk
spāc.

vāskølēc *verb. perf.* aufheulen, aufwinseln.

zaskùølēc *verb. perf.* aufheulen, aufwinseln.

skùøp -pā *Pl. L. -pjēχ masc.* Hammel.

*skùøpac *verb.*

Kompositum (Inf. -skùøpac Prs. -'skøpjā -skùøpjēš Prt. -'skøpø·ul):

vāskøpac *verb. perf.* zum Hammel machen, kastrieren.

skùøpjic *Prs.* skùøpjā -pjīš *Prt.* skùøpjél skøpjīlā *verb. imperf.* zum Hammel machen, kastrieren.

Kompositum (Inf. -skùøpjic Prs. -'skøpjā -skùøpjīš Prt. -'skøpjél):

vāskøpjic *verb. perf.* kastrieren.

skùørāpā -pā *I.* skørāpòu [*Oslz.*] -rà·pòu [*Wslz.*] *Pl. G.* -rāp
[*Oslz.*] -rāp [*Wslz.*] *fem.* 1. Schale, Kruste; 2. Scherbe.

skùørēpkā -hī *I.* skørāpkòu [*Oslz.*] -rà·pkòu [*Wslz.*] *Pl. G.*
-rāpk [*Oslz.*] -rāpk [*Wslz.*] *fem.* 1. Schale, Kruste;
2. Scherbe.

skùørø *adv.* schnell, flink.

skùørø *conj.* sobald, sobald als; jāk-skùørø sobald als.

skùøřenkā -hī *fem.* kleiner Stiefel, Kinderstiefel.

skùøřnā -nā *Pl. G.* -řeñ *fem.* Stiefel.

skùøt -tū *masc.* Vieh.

skùə̀tòrkă -hî *I.* sketârkôu, -târkôu *fem.* Hirtin.

skùə̀tòř -ařă, -âřă *L.* sketâřu *masc.* Hirt.

skûp -pû *masc.* Abkaufen, Loskaufen. *Oslz.*

skûp skû·pû *s.* skûp. *Wslz.*

skûsăcêlkă -hî *I.* skusăciêlkôu *fem.* Verführerin. *Kl. H. St.*

skûsăcêl -elă *L.* skusăciêlû *masc.* Verführer. *Oslz.*

skûsăcîlkă *I.* skusăci·lkôu *Pl. G.* -cîlk *s.* skûsăcelka. *Vi.*

skû·săcêlkă *s.* skûsăcelka. *Wslz.*

skû·săcêl *s.* skûsăcêl. *Wslz.*

skûmnăc *Prs.* skûmnă -nêš *Prt.* skûmnə·ul *verb. imperf.*

zupfen. — Cè·š tā-mjä-skûmnêš ză-vlosă? *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

pəskûmnăc *verb. perf.* bezupfen.

rəsskûmnăc *verb. perf.* zerzupfen.

seskûmnăc *verb. perf.* abzupfen.

văskûmnăc *verb. perf.* auszupfen, herauszupfen. — Dûəžžî-lă,

jău-că-văskûmnă tā-săvê vləosă.

vəskûmnăc *verb. perf.* bezupfen.

vətskûmnăc *verb. perf.* abzupfen.

vuskûmnăc *verb. perf.* abzupfen.

*skûmnăc *verb. iter. zu* skûmnăc.

Komposita (Inf. -skûmnăc Prs. -'skûmnăja Prt. -skûmnə·ul

Imp. -skûmnə·u [Kl. H. Vi. Wslz.] -skûmnə·u [St.]):

rəsskûmnăc *verb. imperf.* zerzupfen.

seskûmnăc *verb. imperf.* abzupfen.

văskûmnăc *verb. imperf.* auszupfen, herauszupfen.

vəskûmnăc *verb. imperf.* bezupfen.

vətskûmnăc *verb. imperf.* abzupfen.

*skûmnăvăc *verb. iter. zu* skûmnăc.

Komposita (Inf. -skûmnăvăc Prs. -'skûmnăva -skûmnăvôš

[Kl. H. St. Wslz.] -năovôš [Vi.] Prt. -'skûmnăvə·ul

Imp. -skûmnăvə·u): *s.* skûmnăc.

*skûmnəvăc *s.* skûmnăc. *Kl. Vi.*

skûmnăc *s.* skûmnăc. *St.*

skvārčēc *Prs.* skvārča -čš *Prt.* skvārčə·ul -ča -čeli *Part. Prt.*
skvārčālī *verb. imperf.* knurren.

Komposita:

pəskvārčēc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile knurren.

zaskvārčēc *verb. perf.* anfangen zu knurren.

skvārķ -kū *masc.* das Knurren, Geknurr.

skvārklāvī -vā -vė *adj.* knurrig, zum Knurren geneigt. *Oslz.*

skvārklāvəsc -cā *L.* skvārklāvūəsci *fem.* das knurrige Wesen,
die Geneigtheit zum Knurren.

skvārklā·vī *s.* skvārknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

skvārknōuc *Fut.* skvārknā -něš *Prt.* skvārknōun *verb. perf.*
knurren, ein Geknurr ausstossen. *Kl.*

Komposita (Inf. -skvārknōuc Prs. -'skvārknā -skvārkněš
Prt. a. -'skvārknōun b. -'skvārķ -'skvārklā Part. Prt.
-skvārklī):

pəskvārknōuc *verb. perf.* hin und wieder ein Geknurr
ausstossen.

zaskvārknōuc *verb. perf.* aufknurren, ein Geknurr aus-
stossen.

skvārāc *Prs.* skvīřa -řěš *Prt.* skvīřə·ul *Imp.* skvārā skvārācā
verb. imperf. weinen. *Oslz.*

Komposita:

naskvārāc *verb. perf.* sa sich satt weinen.

pəskvārāc *verb. perf.* eine Weile weinen.

přeskvārāc *verb. perf.* weinend zubringen.

rəsskvārāc *verb. perf.* sa laut weinen.

vāskvārāc *verb. perf.* sa sich ausweinen.

zaskvārāc *verb. perf.* anfangen zu weinen, in Weinen aus-
brechen.

skvārā skvīr *fem. pl.* das Weinen. *Oslz.*

*skvārāc *verb. iter.* zu skvārāc.

Komposita (Inf. -skvārāc Prs. -'skvārāja Prt. -skvārə·ul
Imp. -skvārə·u [Oslz.] -skvārə·u [Wslz.]):

přeskvārāc *verb. imperf.* weinend zubringen.

rəsskvārāc *verb. imperf.* sa laut weinen.

zaskvārāc *verb. imperf.* anfangen zu weinen.

*skvārāvāc *verb. iter.* zu skvārac.

Komposita (*Inf.* -skvārāvāc *Prs.* -'skvīrāva -skvīrāvōš [*Kl.* *H. St. Wslz.*] -rāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'skvīrāvō·ul *Imp.* -skvārāvō·u): s. skvārāc.

*skvārūōvāc s. skvārāc. *Kl. Vi.*

skvārāc s. skvārac. *Wslz.*

skvārā s. skvārā. *Wslz.*

skvīr skvārū [*Oslz.*] skvārū [*Wslz.*] *masc.* das Weinen.

skvīrnōuc *Imp.* skvārñi [*H. Vi. St.*] skvārñi [*Wslz.*] s. skvīrnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

skvīrnōuc *Fut.* skvīrnā -něš *Prt.* skvīrnōun *Imp.* skvārñi skvērñicā *verb. perf.* aufweinen, in Thränen ausbrechen. *Kl.*

skvjērklāvi -vā -vė *adj.* wimmernd, jammernd. *Oslz.*

skvjērklāvi s. skvjērklāvi. *Wslz.*

skvjērčēc *Prs.* skvjērčā -čīš *Prt.* skvjērčō·ul -čā -čeli *Part. Prt.* skvjērčāli *verb. imperf.* wimmern, jammern.

Komposita (*Inf.* -skvjērčēc *Prs.* -'skvjērčā -skvjērčīš *Prt.* -'skvjērčō·ul -čā -čeli):

pəskvjērčēc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile wimmern, jammern.

zaskvjērčēc *verb. perf.* anfangen zu wimmern, jammern.

skvjērķ -kū *masc.* das Wimmern, Jammern.

skvjērknōuc s. skvjērknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

skvjērknōuc *Fut.* skvjērknā -něš *Prt.* skvjērknōun skvjērknā *verb. perf.* in ein Gewimmer, Gejammer ausbrechen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -skvjērknōuc *Prs.* -'skvjērknā, -skvjērkněš *Prt.* -'skvjērknōun):

pəskvjērknōuc *verb. perf.* hin und wieder in ein Gewimmer, Gejammer ausbrechen.

zaskvjērknōuc *verb. perf.* in ein Gewimmer, Gejammer ausbrechen.

slā slīę *Pl. G. siel fem.* Riemen am Pferdegeschirr; *Pl.* Sielen.

slabí -bǎu -bě *adj.* schwach.

slabjáoc s. slabjáuc. *Vi.*

slabjáuc *Prs.* slābjeja slabjiejěš *Prt.* slābjø·ul -bjā -bjeli *Part.*

Prt. slabjālī *verb. imperf.* schwach werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

pøslabjáuc *verb. perf.* nach einander schwach werden.

seslabjáuc *verb. perf.* schwach werden.

vøslabjáuc *verb. perf.* schwach werden.

slābjēc s. slabjáuc.

slābjic *Prs.* slābja -bjīš *Prt.* slābjel *verb. imperf.* schwächen.

Komposita:

seslābjic *verb. perf.* schwächen.

vøslābjic *verb. perf.* schwächen.

slābjoc s. slabjáuc.

slābnouc s. slābnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

slābnouc *Prs.* slābna -něš *Prt.* slābnoun *verb. imperf.* schwach werden.

Komposita (Inf. -slābnouc Prs. -slābna -slābněš Prt. a.

-slābnoun b. -sløb -slāblā Part. Prt. -slābli):

seslābnouc *verb. perf.* schwach werden.

vøslābnouc *verb. perf.* schwach werden.

zaslābnouc *verb. perf.* schwach werden.

slābně *adv. comp.* zu slābo.

slābněši -šā -šē *adj. comp.* zu slabí.

slābók -ākā *L.* slabáukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -báokū [*Vi.*]

Pl. N. -cā masc. Schwächling.

slābo *adv.* schwach.

slāboesc -cā *L.* slabùescī *fem.* die Schwäche.

slāboetno *adv.* schwächlich.

slabovātī -tā -tē *adj.* schwächlich.

slābovate *adv.* schwächlich.

slābovatesc -cā *L.* slabovatùescī *fem.* die Schwächlichkeit.

slabovjītī -tā -tē *adj.* schwächlich. *Oslz.*

slābovjite *adv.* schwächlich.

slābōvjitosc -cā *L.* slabōvjitùescī *fem.* die Schwächlichkeit.

slabōvjītī *s.* slabōvjītī. *Wslz.*

slabūχnī -nā -nē *adj.* sehr schwach. *Oslz.*

slābuχnē *adv.* sehr schwach.

slabūētā -tā *A.* slābētā *fem.* die Schwäche.

slabūētnī -nā -nē *adj.* schwächlich.

slabūχnī *s.* slabūχnī. *Wslz.*

slāc *Prs.* slā sliēš *Prt.* slē·ul *verb. imperf.* schicken, senden.

Komposita (Inf. -'slac Prs. -'slā -'slēš Prt. -'slē·ul):

dūēslac *verb. perf.* noch dazu hinschicken.

nādeslac *Fut.* nādeslā nadēsleš *verb. perf.* herbeischicken, zusenden.

nāslac *verb. perf.* viel hinschicken.

pōdeslac *Fut.* pōdeslā pōdēsleš *verb. perf.* heimlich zuschicken.

přāslac *verb. perf.* zuschicken. — Jāu-cā-přāslā lāst.

přiēslac *verb. perf.* übersenden.

pūēslac *verb. perf.* hinschicken. — Tēn-tātk pūēslē·ul tā-knānpā za-gořō·ulkōu.

rūēzeslac *Fut.* rūēzeslā rēzēsleš *verb. perf.* ausschicken, hier- und dahin schicken, versenden. — Tēn-šō·utēš rūēzeslē·ul χlūēpōu, nī-mjeli šākāc zā-tīm-zēcā.

siēslac *verb. perf.* herabsenden, absenden. — Bōuk siēslē·ul jāñolā z-nēbā nā-zemjā.

vāslac *verb. perf.* ausschicken. — Tēn-pōun vāslē·ul svēχ-χlūēpcōu.

vēslac *verb. perf.* hineinschicken.

vōteslac *Fut.* vōteslā votēsleš *verb. perf.* 1. absenden; 2. zurückschicken. — Vjītē jā-vōteslā tēn-lāst. Tūē mā-vōtēslemā temū-kūpcōvjī.

vūēbeslac *Fut.* vūēbeslā vōbēsleš *verb. perf.* herumschicken, beschicken. — Tēn-pōun vūēbeslē·ul χlūēpcā dē-fšēχ gēspodāřōu.

zāslac *verb. perf.* weit wegschicken.

slādāc *Pres.* slāuda [Kl. H. St. Wslz.] slāoda [Vi.] -dōš *Prt.*
 slāudē·uļ [Kl. H. St. Wslz.] slāodē·uļ [Vi.] slādā *Imp.*
 slādē·u verb. imperf. nachspüren, die Spur verfolgen.

Komposita (*Inf.* -slāḍāc *Prs.* -'slāḍa -lāḍoṣ [Kl. H. St. Wslz.] -slāḍoṣ [Vi.] *Prt.* -'slāḍoṣ *Imp.* -slāḍoṣ):

naslādāc *verb. perf.* nachfolgen, nachspüren. — Tī-bûrā
nāslādālī tā-zlūōzeja.

natslādāc *verb. perf.* nachfolgen, verfolgen.

přeslãdãc *verb. perf.* verfolgen.

vāsladāc *verb. perf.* aufspüren. — V-l̥esā v-jānīm-kṛū
nī-vāslādālī tā-mùødaṛā.

*sladāc *verb. iter.* zu slādac.

Komposita (Inf. -sladāc Prs. -'sladūja Prt. -sladē·u Imp. -slāde·u):

nasladãc *verb. imperf.* nachfolgen, nachspüren.

natsladāc *verb. imperf.* nachspüren, verfolgen.

přesladãc *verb. imperf.* verfolgen.

vāsladāc *verb. imperf.* aufspüren.

*sladãvãc *verb. iter. zu* slãdac.

Komposita (*Inf.* -sladāṽac *Prs.* -'slādāṽaḡ -slādāṽovōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāḡvōš [*Vi.*] *Prt.* -'slādāṽe·uḡ *Imp.* -sladā·vō·u): s. sladāc.

*slad^həvâc s. sladãc.

sláod s. sláud. *Vz.*

sláodä s. släudä *adv. und prp. Vi.*

sláotk s. sláutk. Vi.

sláotkü s. sláutkü. *Vi.*

slâpc -că *masc.* Schwächling.

slāpši -šā -šē *adj. comp. zu* slabi.

slāvā -vā *fem.* Ruhm.

*slāvĵāc *verb. iter.* zu slāvĵic.

Komposita (Inf. -slāvjāc Prs. -'slāvjā -slāuvjōš [Kl. H. St. Wslz.] slāovjōš [Vr.] Prt. -'slāvjē·u Imp. -slāvjē·u):
přeslāvjāc verb. imperf. übermässig rühmen.

rösslāvjāc *verb. imperf.* laut rühmen, den Ruhm verbreiten.

vāslāvjāc *verb. imperf.* hoch, sehr rühmen, preisen.

slāvjic *Prs.* slāvja -vjīš *Prt.* slāvjel *verb. imperf.* rühmen, preisen.

Komposita:

blūgoslāvjic *verb. imperf.* lobpreisen.

přeslāvjic *verb. perf.* übermässig rühmen.

rösslāvjic *verb. perf.* laut rühmen, den Ruhm verbreiten.

vāslāvjic *verb. perf.* hoch, sehr rühmen, preisen.

slavnīēšī -šā -šc *adj. comp.* zu slō·unī. *H. Vi. St. Wslz.*

slawnīēšī *s.* slavnīēšī. *Kl.*

slāgā -hī *I.* slāgōu *Pl. G.* slūg *masc. und fem.* Diener, Dienerin.

Oslz.

slāgōč -āčā *L.* slāgāučā [*Kl. H. St.*] -gāōčā [*Vi.*] *masc.* Diener.

Oslz.

slāgōčkā -hī *I.* slāgāučkōu [*Kl. H. St.*] -gāōčkōu [*Vi.*] *fem.*

Dienerin. *Oslz.*

slāχ -χū *L.* slāχū *masc.* Schläfe. *Oslz.*

slāχāc *Prs.* slāχā -χōš *Prt.* slāχō·ul slāχā *verb. imperf.*

1. hören, horchen; 2. gehorchen, gehorsam sein; 3. gehören, angehören, Eigentum sein; 4. gehören, sich geziemen. — Slāχō·u dūōbrā zā-tīm, co-tēn-pōun řiččā! Slāχō·u nōu-mja! Tā-mjā-māuš slāχāc. Tā-χīčā slāχōu mēmū-tātkevjī. Tūō néslāχā tahēmū vjēlhēmū knāupū. *Oslz.*

Komposita (Inf. -slāχāc Prs. -'slāχā -slāχōš Prt. -'slāχō·ul):

dōslāχāc *verb. perf.* sū čievā erlauschen. — Vōn-sū-dūōslā-

χō·ul fšievā ā-to rūōspovjadō·ul svī-nēiscā.

naslāχāc *verb. perf.* sū 1. aufmerksam anhören; 2. sich satt hören.

neslāχāc *verb. imperf.* ungehorsam sein.

pōslāχāc *verb. perf.* 1. anhören, zuhören; 2. gehorchen.

pōtslāχāc *verb. perf.* belauschen. — Tēn-knāup pō·tslāχō·ul fšātke, co-mā-gāudalī.

přāslāχāc *verb. perf.* sū anhören. — Přāslāχō·u-sū dūōbrā tiēmū, co-vōn-rūōspovjē.

přeslāχāc *verb. perf.* überhören, verhören.

vāslāχāc *verb. perf.* 1. abhören; 2. aushorchen. — Jāu-jī-vāslāχo·ul fšātkø, cø-nā-sa-vučīlā. Tā-pānā jā-vāslāχo·ul dùøbrā.

vøtslāχāc *verb. perf.* belauschen.

vuslāχāc *verb. perf.* 1. erhören; 2. gehorchen.

slāχōč -āčā *L.* slāχāučū [*Kl. H. St.*] -χāočū [*Vi.*] *masc.* Horcher. *Oslz.*

slāχōř -ařā, -āřā *L.* slāχāřū *masc.* Horcher. *Oslz.*

slāmjeń -mjeńā *L.* slāmjiēńū *masc.* Blindschleiche. *Kl. H. Vi.*

slānā slín *fem. pl.* Speichel. *Kl. H. Vi.*

slāńic *Prs.* slāńa -ńiš *Prt.* slāńel slāńīlā *verb. imperf.* bespeien, mit Speichel benetzen; slāńic sa geifern. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -slāńic Prs. -'slāńa -slāńiš Prt. -'slāńel):

naslāńic *verb. perf.* viel speien, vollspeien.

poslāńic *verb. perf.* bespeien.

vøslāńic *verb. perf.* bespeien.

vuslāńic *verb. perf.* bespeien.

zaslāńic *verb. perf.* bespeien, vollspeien.

slāskø *adv.* glatt, glitschig. *Oslz.*

slāskøsc -cā *L.* slēskūøscī *fem.* die Glattheit, Glitschigkeit. *Oslz.*

slāskšī -šā -šē *adj. comp.* zu sleshī. *Oslz.*

slāšēc *Prs.* slāša -šiš *Prt.* slāšo·ul -šā -šelī *Part. Prt.* slāšāli *verb. imperf.* hören. *Oslz.*

Komposita (Inf. -slāšēc Prs. -'slāša -slāšiš Prt. -'slāšo·ul -šā -šelī):

poslāšēc *verb. perf.* hören.

přeslāšēc *verb. perf.* sa sich verhören, nicht recht hören.

vuslāšēc *verb. perf.* hören, vernehmen, erfahren.

slāvā -vā *Pl. G.* slív [*H. Vi. St.*] slíw [*Kl.*] *fem.* 1. Pflaume; 2. Pflaumenbaum; 3. die weibliche Scham. *Oslz.*

slāvjinā -nā *I.* slāvjińōu [*Kl. H. Vi.*] -vjĩńōu [*St.*] *fem.* Pflaumenholz. *Oslz.*

slāvji -vjā -vjē *adj.* die Pflaumen betreffend. *Oslz.*

slāzāc *Prs.* slīžā -žēš *Prt.* slīzē·ul *Imp.* slāžā slāžācā *verb.*
imperf. sa gleiten, glitschen. *Oslz.*

Komposita:

fslāzāc *verb. perf.* sa hineingleiten, sich einschleichen.

přeslāzāc *verb. perf.* sa vorübergleiten, vorüberglitschen.

seslāzāc *verb. perf.* sa abgleiten, ausgleiten. — Jīevā-tātk-
 sa sēsłāzo·ul z-dākū āus-sa-zābjēl.

vāslāzāc *verb. perf.* sa 1. ausgleiten, entgleiten; 2. entschlüpfen, entwischen. — Ta-sklōunkā mjīe-sa-vāslīzā z-raqū,
 trafjīla na-kāmā āus-sa rūestlāklā. Tēn-vāgōr sa-
 vāslīzē·ul z-měχ-raqū ōs-sa fslīzē·ul zāus vē-voda.

zaslāzāc *verb. perf.* sa bis wohin gleiten, glitschen.

slāzbā -bā *Pl. G.* -zeb *fem.* Glitsche. *Oslz.*

*slāzēc *verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -slāzēc Prs. -'slāžā -slāzīš Prt. -'slāzēl):

zaslāzēc *verb. perf.* verschleimen; zaslāzēc sa sich verschleimen. — Mōj-nūos-jā tāk zaslāžūonī, cō-jā-nīck
 nīmoga ckuōuc. Veznī-sa f-hāχt, cō-tēn-nūos-sa ūeza-
 slāzī.

slāzgāc *Prs.* slīžžā -žēš *Prt.* slīzgo·ul *Imp.* slāžžī slēžžīcā
verb. imperf. sa gleiten, glitschen. *Oslz.*

Komposita: s. slāzac.

slāžā -žā *Pl. G.* slīž *fem.* Schleuse, Wehr. *Oslz.*

*slāžāc *verb. iter. zu slāžec. Oslz.*

*Komposita (Inf. -slāžāc Prs. -'slūžā -slūžōš Prt. -'slūžo·ul
 Imp. -slāžē·u -slāžō·ucā):*

dōslāžāc *verb. imperf.* zu Ende dienen, seine Zeit abdienen;

dōslāžāc sa čēva erwerben, verdienen.

poslāžāc *verb. imperf.* bedienen, aufwarten.

přāslāžāc *verb. imperf.* sa sich gefällig zeigen.

vāslāžāc *verb. imperf.* ausdienen, abdienen.

vōpslāžāc *verb. imperf.* bedienen. — Ga-nā-bāla mlodāu,
 na-vōpslūžā tā-ksāzā.

vōtslāžāc *verb. imperf.* abdienen, Gegendienste leisten.

vuslāžēc *verb. imperf.* bedienen, aufwarten.

zaslāžēc *verb. imperf.* verdienen.

slāžēc *Prs.* slūža -žiš *Prt.* slūžel *Imp.* slāžā slāžēcā *verb. imperf.* dienen. — Tahêmu pānū jā-nīeçā slāžēc. Vôn-slūžel vū-mjä trā lātā. *Oslz.*

Komposita:

doslāžēc *verb. perf.* zu Ende dienen, seine Zeit abdienen;

doslāžēc sạ çìevā erwerben, verdienen.

naslāžēc *verb. perf.* sạ genug gedient haben, sich satt dienen.

poslāžēc *verb. perf.* bedienen, aufwarten. — Mā-cōrkā poslūži tēmū-pānū.

přaslāžēc *verb. perf.* sạ sich gefällig zeigen, einen Dienst erweisen. — Jǎu-sạ-móuk tēmū-pānū přaslāžēc a-zōu-tē vôn-mjä-pedarə·ul pjīnc talārōu.

přeslāžēc *verb. perf.* abdienen, im Dienst zubringen. — Vū-mjä na-přeslūžālā pōul-rùøkū.

vāslāžēc *verb. perf.* ausdienen, abdienen. — Tùə-bél tahí zlí pōun, cə-žōudēn χlùəpc nīmōug vū-nā svōi-rùøk vāzlāžēc.

vəpslāžēc *verb. perf.* bedienen.

vətslāžēc *verb. perf.* abdienen, Gegendienste leisten. — Tǎ-mjä-mōuš vətslāžēc zōu-tē, cə-jǎu-tā-dē·ul.

vuslāžēc *verb. perf.* bedienen, aufwarten.

zaslāžēc *verb. perf.* verdienen. — Gǎ-tā-vātrīmōš, tǎ-sā-zaslūžiš vū-tǎ-pānā vjēlā pjōuzī.

slāχ slā·χū s. slāχ. *Wslz.*

*slāχāc *verb. iter.* zu slāχac.

Komposita (Inf. -slāχāc Prs. -'slāχūja Prt. -slāχə·ul Imp. -slāχə·u [Oslz.] -slā·χə·u [Wslz.]:

petslāχāc *verb. imperf.* belauschen.

přaslāχāc *verb. imperf.* sạ zuhören.

přeslāχāc *verb. imperf.* überhören, verhören.

vāslāχāc *verb. imperf.* 1. abhören; 2. aushorchen.

vətslāχāc *verb. imperf.* belauschen.

*slāχāvāc *verb. iter. zu slāχac.*

Komposita (Inf. -slāχāvāc Prs. -'slāχāva -slāχāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -χάovōš [Vi.] Prt. -'slāχāvə·u Imp. -slāχāvə·u):
s. slāχāc.

slāχāné -ná *ntr.* Genör.

*slāχūvāc s. slāχāc. *Kl. Vi.*

slāχūvī -vā -vè *adj.* die Schläfe betreffend.

slānātī -tā -tè *adj.* voller Speichel.

slānīstī -tā -tè *adv.* voller Speichel. *Oslz.*

slānīstī s. slānīstī. *Wslz.*

slāšālnī -nā -nè *adj.* hörbar. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

ñeslāšālnī unhörbar.

slāšālnī s. slāšālnī. *Vi.*

slāvjičē -čā *ntr.* Pflaumenbaum. *Oslz.*

slāvjičē s. slāvjičē. *Wslz.*

slāvūvī -vā -vè *adj.* die Pflaumen betreffend.

*slāzāc *verb. iter. zu slāzac und slīznōc.*

Komposita (Inf. -slāzāc Prs. -'slāzāja Prt. -slāzə·u Imp. -slāzo·u [Oslz.] -slāzo·u [Wslz.]):

fslāzāc *verb. imperf.* sa hineingleiten, sich einschleichen.

přeslāzāc *verb. imperf.* sa vorübergleiten, vorüberglitschen.

seslāzāc *verb. imperf.* sa abgleiten, ausgleiten.

*slāzāvac *verb. iter. zu slāzac und slīznōc.*

Komposita (Inf. -slāzāvac Prs. -'slīzāva -slīzāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -záovōš [Vi.] Prt. -'slīzāvə·u Imp. -slāzāvə·u):
s. slāzāc.

slāzāstī -tā -tè *adj.* schleimig. *Oslz.*

slāzāstī s. slāzāstī. *Wslz.*

*slāzūvāc s. slāzāc. *Kl. Vi.*

slāžībñicā -cā *fem.* Dienerin.

slāžībñičkā -hī *fem.* Dienerin.

slāžībñīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Diener.

slāgā s. slāga. *Wslz.*

- slă·gôč s. slăgôč. *Wslz.*
 slă·gôčkă s. slăgôčka.
 slă·χăc s. slăχac. *Wslz.*
 slă·χôč s. slăχôč. *Wslz.*
 slă·χôčkă s. slăχôčka. *Wslz.*
 slă·χôră s. slăχôră. *Wslz.*
 slă·χôr s. slăχôr. *Wslz.*
 slă·mjeń -mjîńă *L.* slămjî·ńu s. slămjeń. *Wslz.*
 slă·nă s. slănă. *Wslz.*
 slă·ńic s. slăńic. *Wslz.*
 slă·sko s. slăsko. *Wslz.*
 slă·skosc s. slăskosc.
 slă·skšî s. slăskšî. *Wslz.*
 slă·šēc s. slăšec. *Wslz.*
 slă·vă s. slăva. *Wslz.*
 slă·vjîńă *I.* slăvjî·ńou s. slăvjîna. *Wslz.*
 slă·vjî s. slăvjî. *Wslz.*
 slă·zăc s. slăzac. *Wslz.*
 slă·zbă s. slăzba. *Wslz.*
 *slă·zēc s. slăzec. *Wslz.*
 slă·zgăc s. slăzgac. *Wslz.*
 slă·žă s. slăža. *Wslz.*
 *slă·žăc s. slăžac. *Wslz.*
 slă·žēc s. slăžec. *Wslz.*
 slăūd *adv.* hinterdrein, hinterher, hinten. *Kl. H. St. Wslz.*
 slăūdă *adv.* hinterdrein, hinterher, hinten. *Kl. H. St. Wslz.*
 slăūdă *prp. c. Gen.* hinter etwas, hinten in. — Slăūdă tă·ksăză
 šiet tēn·želiēshî pōyn. Slăūdă tă·vūoză liežo·ul diχtîχ štāk
 dřiēvă. *Kl. H. St. Wslz.*
 slăutk -ka *Pl. N. -kovjă masc.* Nachkomme. *Kl. II. St. Wslz.*
 slăutk -kă *masc.* das Hinterteil, die Hinterseite. *Kl. H. St. Wslz.*
 slăutkū *adv.* hinten. *Kl. H. St. Wslz.*
 slăkă -hî *fem.* Schleife, Schlinge, Dohne.
 slăp -pă *masc.* eine Art Setznetz.

slāmjeń *L.* slāmjiěń s. slāmjeń. *St.*

slānā slīn s. slānā. *St.*

slāńic s. slānic. *St.*

sleziěvī -vā -vė *adj.* den Hering betreffend.

sleziěvī s. sleziěvī.

slepī -pāu -pė *adj.* blind; slepė jādre engmaschiges Netz.

slepjāuc s. slepjāuc. *Vi.*

slepjāuc *Prs.* sliepjeja slepjieješ *Prt.* sliepjo·ul -pjā -pjeli
Part. Prt. slepjālī *verb. imperf.* blind werden, erblinden. *Kl. H.*
St. Wslz.

Komposita (*Inf.* -slepjāuc *Prs.* -slepjeja -slepjiejēš *Prt.*
-slepjo·ul -pjā -pjeli): s. sliepnōuc.

slepovātī -tā -tė *adj.* schwachsichtig.

slepūtā -tā *A.* sliepotā *fem.* die Blindheit.

slėskūė *adv. comp.* zu slāskė.

slėskūiejēši -sā -šė *adj. comp.* zu slėshī.

slėshī -kāu -hė *adj.* glatt, glitschig.

slėščė *adv. comp.* zu slāsko.

slėšnī -nāu -nė *adj.* gehorsam.

Kompositum:

neslēšnī ungehorsam.

*slėzgāc *verb. iter.* zu slāzgac und slīznōuc.

Komposita (*Inf.* slėzgāc *Prs.* -slėzgūja *Prt.* -slėzgō·ul *Imp.*
-slāzgo·u [*Oslz.*] -slā·zgo·u [*Wslz.*]): s. slāzāc.

*slėzgāvāc *verb. iter.* zu slāzgac und slīznōuc.

Komposita (*Inf.* -slėzgāvāc *Prs.* -slīzgāva -slīzgāuvōš [*Kl.*
H. St. Wslz.] -gāovōš [*Vi.*] *Prt.* -slīzgāvō·ul *Imp.*
-slėzgāvō·u): s. slāzāc.

*slėzgūtēvāc s. slezgāc. *Kl. Vi.*

slėdnī -nā -nė *adj.* der letzte, hinterste.

slėdnī -nā -nė *adj.* der letzte, hinterste.

slėz sliezā *L.* slezā *masc.* Hering.

slėnī -nā -nė *adj.* der letzte, hinterste. *Kl. H. Vi. Wslz.*

slėp slėpā *masc.* Blindfliege, Pferdebremse.

slěpk -kă *masc.* der Blinde.

slěpkă -hĩ *fem.* die Blinde.

slêñĩ s. slênĩ. *St.*

*sliežăc *verb. iter. zu* sliežec.

Komposita (*Inf.* -sliežăc *Prs.* -'slêžă -slêžoš *Prt.* -'slêžo·uĩ

Imp. -sliežø·u -slêžø·uċă):

nasliežăc *verb. imperf.* nachfolgen, nachspüren.

natsliežăc *verb. imperf.* nachspüren, verfolgen.

přesliežăc *verb. imperf.* verfolgen; přesliežăc să die Spur verlieren.

văsliežăc *verb. imperf.* aufspüren.

sliežec *Prs.* slêžă -žĩš *Prt.* slêžel *Imp.* sliežă sležăcă *verb. imperf.* nachspüren.

Komposita:

nasliežec *verb. perf.* nachspüren, nachfolgen.

natsliežec *verb. perf.* nachspüren, verfolgen.

přesliežec *verb. perf.* verfolgen; přesliežec să die Spur verlieren.

văsliežec *verb. perf.* aufspüren.

sliežek -ăkă *masc.* kleiner, magerer Hering.

sliežoufkă s. sliežouka. *Vi. St. Wslz.*

sliežouvfkă s. sliežouka. *Kl. H.*

sliežoukă -hĩ *I. sležoukôu fem.* 1. Heringstonne; 2. Heringslake.

sliežounkă -hĩ *I. sležounkôu [H. Vi. Wslz.] -žounkôu [Kl. St.] fem.* Heringstonne.

sliežø·uvfkă s. sliežø·ukă. *Oslz. KGa. W.*

sliežø·ukă -hĩ *fem.* Heringstonne. *GGa.*

sliepc -că *masc.* der Blinde.

*sliepjăc *verb. iter. zu* sliepjic.

Komposita (*Inf.* -sliepjăc *Prs.* -'slepja -slepjōš *Prt.* -'slepjo·uĩ):

vəslepjăc *verb. imperf.* blind machen, blenden.

zaslepjăc *verb. imperf.* blenden, verblenden.

sliepjec s. slepjăuc.

sliepjic *Prs.* sliepja -pjš *Prt.* sliepjel slepjilä *verb. imperf.*
blind machen, blenden.

Komposita (*Inf.* -sliepjic *Prs.* -'slepja -sliepjš *Prt.* -'slepjel):

pəslepjic *verb. perf.* nach einander blenden.

vəslepjic *verb. perf.* blind machen, blenden. — Pöun-Böug-
mü vüeslepjel vüēčī.

zaslepjic *verb. perf.* blenden, verblenden.

sliepjoc s. slepjāuc.

sliepnouc s. sliepnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

sliepnouc *Prs.* sliepna -něš *Prt.* sliepnoun a. slepnā b. slieplä
Part. Prt. sliepli *verb. imperf.* blind werden, erblinden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -sliepnouc *Prs.* -'slepna -sliepněš *Prt.* -'slēp
-sleplä):

pəslepnouc *verb. perf.* erblinden.

vəslepnouc *verb. perf.* erblinden.

vuslepnouc *verb. perf.* erblinden.

zaslepnouc *verb. perf.* erblinden.

sliepø *adv.* blind.

sliepø- *erstes Glied von Kompositen:* blind-.

sliepøsc -cä *L.* slepūøscī *fem.* die Blindheit.

sliepøvatøsc -cä *L.* slepøvatūøscī *fem.* die Schwachsichtigkeit.

slíčnī -nā -nē *adj.* hübsch, niedlich.

slíčnøsc -cä *L.* slíčnūøscī *fem.* die Niedlichkeit.

slífkā -hī *fem.* Pflaune. *H. Vi. St. Wslz.*

slífkūøvī -vā -vē *adj.* die Pflaumen betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

slíŵkā s. slífkā. *Kl.*

slíŵkūøvī s. slífkūøvī. *Kl.*

slínkā -hī *fem.* Speichel. *Kl. H. Vi. Wslz..*

slíz slāzā [*Oslz.*] slā·zā [*Wslz.*] *fem.* Schleim.

slīzāīcā -cā *fem.* Glitsche.

slíznouc *Imp.* slāznī [*H. Vi. St.*] slā·znī [*Wslz.*] s. slíznouc.
H. Vi. St. Wslz.

slíznouc *Fut.* slízna -něš *Prt.* slíznoun *Imp.* slāznī slēznīcā
verb. perf. sa gleiten, glitschen. *Kl.*

Komposita:

fslíznòuc *verb. perf.* schlagen; fslíznòuc sà hineingleiten, sich einschleichen.—Jānim rāzā vōn-mū-fslíznōgn f-pāsk.

Ta-zñîja sà-fslíznā χūtke f-tā-zêra.

pöslíznòuc *verb. perf.* sà ausgleiten, ausglitschen.

seslíznòuc *verb. perf.* sà ausgleiten, abgleiten.

vāslíznòuc *verb. perf.* sà 1. ausgleiten, entgleiten, 2. ent-
schlüpfen, entwischen.

vuslíznòuc *verb. perf.* sà abgleiten.

zaslíznòuc *verb. perf.* sà bis wohin gleiten, glitschen.

slîzə·uṽkā s. slîzə·uka. *Oslz. KGa W.*

slîzə·ukā -hî *fem.* Glitsche. *GGa.*

slînkā s. slínka. *St.*

slōučičkə -kā *ntr.* Wörtchen.

slōud slūədū *masc.* Malz.

slōuččičkə s. slōučičkə. *Vi. St. Wslz.*

slōufkə s. slōuko. *Vi. St. Wslz.*

slōuṽčičko s. slōučičko. *Kl. H.*

slōuṽko s. slōuko. *Kl. H.*

slōuko -kā *ntr.* Wörtchen.

slōumkā -hî *fem.* Strohalm. *H. Vi. Wslz.*

slōuncā -cā *ntr.* Sonne. *H. Vi. Wslz.*

slōuncāzə·izìenē -ná *ntr.* Sonnenuntergang. *H. Vi.*

slōuncāzə·izì'nē s. slōuncāzo·izìenē. *Wslz.*

slōuncāzə·inzìenē -ná *ntr.* Sonnenuntergang. *H. Vi.*

slōuncāzə·inzì'nē s. slōuncāzo·inzìenē. *Wslz.*

slōuncìevī -vā -vé *adj.* die Sonne betreffend.

slōuncùəvī s. slōuncìevī.

slōumkā s. slōumka. *Kl. St.*

slōuncā s. slōuncā. *Kl. St.*

slōuncāzə·izìenē s. slōuncāzo·izìenē. *Kl.*

slōuncāzə·izìenē s. slōuncāzo·izìenē. *St.*

slōuncāzə·inzìenē s. slōuncāzo·inzìenē. *Kl.*

slōuncāzə·inzìenē s. slōuncāzo·inzìenē. *St.*

slodnĕ *adv. comp. zu slùtkø.*

slodnĕšĭ -šā -šĕ *adj. comp. zu slothĭ.*

slodùvĭ -vā -vĕ *adj. das Malz betreffend.*

slomjanĭ -nāu -nĕ *adj. aus Stroh bestehend, strohern. Oslz.*

slonĕjčnĭ -nā -nĕ *adj. die Sonne betreffend. Oslz.*

slonĕjčnicā -cā *fem. Ring um die Sonne. Oslz.*

slonĭ -nāu -nĕ *adj. salzig. Oslz.*

slonĭčnĭ -nā -nĕ *adj. die Sonne betreffend. Oslz.*

slonùgvā -vā *A. slùgvā [Kl. H. Vi.] slùgvā [St.] fem. Salzwasser. Oslz.*

slonĕ *adv. comp. zu slùgvø. Oslz.*

slonĕšĭ -šā -šĕ *adj. comp. zu slonĭ. Oslz.*

sloshĭ -kāu -hĕ *adj. süsslich.*

sloščĕ *adv. comp. zu slùskø.*

slothĭ -kāu -hĕ *adj. wässerig.*

sløvĭnnĭ -nā -nĕ *adj. die Nachtigall betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.*

sløvĭnnĭ *s. sløvĭnnĭ. St.*

slö·vnĭ -nā -nĕ *adj. berühmt. Kl. H. Vi. Wslz.*

slö·vvnĭ *s. slö·vnĭ. H. Vi. St. Wslz.*

slö·vwnĭ *s. slö·vnĭ Kl.*

slö·vnĭ *s. slö·vnĭ. St.*

slùgžänā -nā *I. sløžānōu [Kl. H. Vi.] -žānōu [St.] -žā·nōu [Wslz.] Pl. G. -žĭn [Kl. H. Vi. Wslz.] -žĭn [St.] fem. 1. Milz; 2. Pl. Treber.*

slùgžĕc *Prs. slùgžā -žĭš Prt. slùgžĕl sløžālā verb. imperf. malzen.*

Komposita (Inf. -slùgžĕc Prs. -'sløžā -slùgžĭš Prt. -'sløžĕl):

naslùgžĕc *verb. perf. malzen.*

vøslùgžĕc *verb. perf. malzen.*

zaslùgžĕc *verb. perf. einmalzen.*

slùgmā -mā *fem. Stroh. Kl. H. Vi.*

slùgmjĭščø -čā *Pl. N. slømjĭščā ntr. altes schlechtes Stroh. Kl. H. Vi.*

- slùəṇă -nă *I. sləṇóu fem.* das Salzige. *Kl. H. Vi.*
 slùəṇīškə -kā *Pl. N. sləṇīškă ntr.* 1. Sonne; 2. *Pl.* die Sonne mit Nebensonnen. *Kl. H. Vi.*
 slùəṇə *adv.* salzig. *Kl. H. Vi.*
 slùəṇəsc -că *L. sləṇəscī fem.* die Salzigkeit, der salzige Geschmack. *Kl. H. Vi.*
 slùəṇšī -šă -šə *adj. comp. zu sləṇī. Kl. H. Vi.*
 slùəṇină -nă *I. sləṇīnóu fem.* eingesalzenes Fleisch, Pökelfleisch. *Kl. H. Vi.*
 slùəṇīznă -nă *fem.* eingesalzenes Fleisch, Pökelfleisch. *Kl. H. Vi.*
 slùəskə *adv.* süsslich.
 slùəskəsc -că *L. sləskəscī fem.* die Süsslichkeit, der süssliche Geschmack.
 slùəskšī -šă -šə *adj. comp. zu sləshī.*
 slùətkə *adv.* wässrig.
 slùətkəsc -că *L. slətkəscī fem.* die Wässrigkeit.
 slùəvjīčkə -kā *ntr.* Wörtchen.
 slùəvjīn -vjīnă *L. sləvjīnú [Kl. H. Vi.] -vjīnú [St.] -vjīnú [Wslz.] Pl. G. -vjīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -vjīn [St.] masc.* Nachtigall.
 slùəvo -vă *Pl. G. sləu, sləuv [Vi. St. Wslz.] sləuw [Kl. St.] D. sləvóm ntr.* 1. Wort; 2. Lehre; božě slùəvo 1. das Wort, die Lehre Gottes; 2. die Heilige Schrift.
 slùəmə s. slùəma. *St.*
 slùəmjīščə s. slùəmjīščə. *St.*
 slùəṇă s. slùəna. *St.*
 slùəṇīškə s. slùəṇīškə. *St.*
 slùəṇə s. slùəṇə. *St.*
 slùəṇəsc s. slùəṇəsc. *St.*
 slùəṇšī s. slùəṇšī. *St.*
 slùəṇină *I. sləṇīnóu s. slùəṇina. St.*
 slùəṇīznă s. slùəṇīzna. *St.*
 slúčkā -hī *fem.* Vorteil, Gewinn.
 slúp a. slûpă *Pl. L. -pjěχ b. slăpă [Oslz.] slă·pă [Wslz.]*

Pl. G. släpõu L. -pjěχ masc. 1. Pfosten, Pfeiler, Säule, 2. Pflugbaum.

slâpjik -ikā masc. 1. der Pfosten am Spinnrad; 2. Kreuzholz am Fenster.

slûpûøvī -vā -vè adj. den Pfosten betreffend.

slûškā -hī fem. Dienerin.

slûžālī -lā -lè adj. gedient, lange gedient habend.

slûžbā -bā Pl. G. slûžeb fem. Dienst.

slûmjani s. slomjani. Wslz.

slûmûøvī s. slomûøvī. Wslz.

slûnēičnī s. slonēičnī. Wslz.

slûnēičnīcā s. slonēičnīca. Wslz.

slûnī s. slonī. Wslz.

slûnīčnī s. slonīčnī. Wslz.

slûnûøvā A. slû·nøvā s. slonûøva. Wslz.

slûné s. sloné. Wslz.

slûñiēšī s. slonīēšī. Wslz.

slû·mā s. slûøma. Wslz.

slû·mjīščø Pl. N. slûmjī·ščā G. -mjīščā s. slûømjīščø. Wslz.

slû·nā I. slûnõu s. slûøna. Wslz.

slû·nīško Pl. N. slûnīškā [Wslz.] šlõgnīškā [GGa.] s. slûø·nīško. Wslz.

slû·nø s. slûøno. Wslz.

slû·nøsc L. slûnûøscī s. slûønøsc. Wslz.

slû·nšī s. slûønšī. Wslz.

slû·ñīnā I. slûñī·nõu s. slûøñīna. Wslz.

slû·ñīznā s. slûøñīzna. Wslz.

smačnī -nāu -nè adj. schmackhaft, wohlschmeckend.

smāčnøsc -cā L. smačnûøscī fem. die Schmackhaftigkeit, der Wohlgeschmack.

smāčñā adv. schmackhaft.

smāk -kū masc. Geschmack.

smākā -hī fem. Geschmack.

smākāc Prs. smākā -kõš Prt. smāko·ul verb. imperf. schmecken,

munden, behagen. — To-smākā dūḡbrā. Tə-jeziēné, cə-ta-bābā mū-dā, tə-mū-niēsmaḡalə.

*smālāc *verb. iter. zu smūḡlec.*

Komposita (Inf. -smālāc Prs. -'smāla -smāḡlōš [Kl. H. St. Wslz.] -smāḡlōš [Vi.] Prt. -'smāle·ḡl Imp. -smāle·ḡ):

nasmālāc *verb. imperf.* mit Theer beschmieren.

přasmālāc *verb. imperf.* mit Theer beschmieren.

vāsmālāc *verb. imperf.* austheeren.

vosmālāc *verb. imperf.* betheeren.

vusmālāc *verb. imperf.* mit Theer beschmieren.

zasmālāc *verb. imperf.* 1. vertheeren, zutheeren; 2. mit Theer beschmutzen.

smārčīstī -tā -tə *adj.* rotzig. *Oslz.*

smārčīstī *s.* smarčīstī. *Wslz.*

smārḡlāvī -vā -və *adj.* stänkerisch, stinkend. *Oslz.*

smārḡlāvosc -cā *L.* smārḡlāvūḡscī *fem.* die Stinkerei.

smārḡlā·vī *s.* smarḡlāvī. *Wslz.*

*smāržāc *verb. iter. zu smāržec.*

Komposita (Inf. -smāržāc Prs. -'smörza -smāržōš Prt. -'smörze·ḡl Imp. -smārže·ḡ):

přesmāržāc *verb. imperf.* durchstänkern.

zasmāržāc *verb. imperf.* einstänkern.

smāržēc *Prs.* smārža -žīš *Prt.* smāržel *verb. imperf.* stänkern, Gestank machen.

Komposita:

nasmāržēc *verb. perf.* vollstänkern.

přesmāržēc *verb. perf.* durchstänkern.

zasmāržēc *verb. perf.* einstänkern; zasmāržēc sa sich mit Gestank anfüllen. — Cə·š-tā zāsmāržāle tā-dūḡrūica? Jā-niēvjēm, čīm tā-ḡīčā sa-zāsmāržālā.

smārḡlānā -nā *I.* smārḡlānōḡ [Kl. H. Vi.] -lānōḡ [St.] -lā·nōḡ [Wslz.] *Pl. G.* -līn [Kl. H. Vi. Wslz.] -līn [St.] *fem.* Faulbaum.

smārkāc *Prs.* smārčā -čěš *Prt.* smārko·ul smörkã *Imp.* smārčī
verb. imperf. rotzen.

Komposita (*Inf.* -smārkāc *Prs.* -smörčā -smārčěš *Prt.* -smörko·ul *Imp.* -smārčī):

vā-smārkāc *verb. perf.* sa sich ausschneuzen.

vu-smārkāc *verb. perf.* berotzen.

zas-mārkāc *verb. perf.* berotzen.

smarkāti -tā -tē *adj.* rotzig.

smāřēc *Prs.* smāřā -řiš *Prt.* smāřel *verb. imperf.* braten,
schmoren (*trans.*); smāřēc sa braten, schmoren (*intrans.*).

Komposita:

nasmāřēc *verb. perf.* viel braten, schmoren. — Nāsmāřālī
mjāsa, ālā nīžt nīepřāšet.

po-smāřēc *verb. perf.* nach einander braten, schmoren (*trans.*);
po-smāřēc sa braten, schmoren (*intrans.*).

přa-smāřēc *verb. perf.* ein wenig braten, schmoren, anbraten
lassen; přa-smāřēc sa ein wenig braten, schmoren, anbraten
(*intrans.*).

přes-māřēc *verb. perf.* durchbraten lassen; přes-māřēc sa
durchbraten, durch Braten gar werden.

vo-smāřēc *verb. perf.* rundum bebraten, beschmoren; vo-smāřēc
sa rundum anbraten, gebraten werden.

vu-smāřēc *verb. perf.* gar braten, schmoren (*trans.*); vu-smāřēc
sa gar braten, schmoren (*intrans.*).

zas-māřēc *verb. perf.* anfangen zu braten, schmoren (*trans.*);
zas-māřēc sa anfangen zu braten, schmoren (*intrans.*).

smārd smārdā *masc.* Gestank.

smārk -kū *masc.* 1. Rotz; 2. die Rotzkrankheit.

smārkālā -lā *L.* smörkāglū [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāglū [*Vi.*],
-kāglī [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāglī [*Vi.*] *masc. und fem.* rotziger,
unreinlicher Mensch bzw. Frau.

smārknōuc s. smārknōuc. II. *Vi. St. Wslz.*

smārknōuc *Fut.* smārknūā -něš *Prt.* smārknōun smörknā *Imp.*
smārknū *verb. perf.* rotzen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -smārknōuc *Prs.* -'smōrkniā -smārknēš *Prt.* -'smōrknoūn *Imp.* -'smārkiū):

vāsmōrknoūc *verb. perf.* sa sich ausschneuzen.

smārkoč -āčā *L.* smōrkāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -káočū [*Vi.*] *Pl. I.* -čmī *masc.* Rotzbube.

smārkoūl -olū *L.* smōrkūolū *masc.* 1. Rotz, Nasenschleim; 2. die Rotzkrankheit.

smārz -zū *masc.* Morchel.

*smācāc *verb. iter.* zu smācec.

Komposita (*Inf.* -smācāc *Prs.* -'smōuca -smōucōš [*Kl.*] -'smōuca -smōucōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'smōucō·ul [*Kl.*] -'smōucō·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -smācō·u):

vōsmācāc *verb. imperf.* betrüben; vōsmācāc sa sich betrüben, traurig werden.

zasmācāc *verb. imperf.* betrüben; zasmācāc sa sich betrüben, traurig werden.

smācēc *Prs.* smōuca [*Kl.*] smōuca [*H. Vi. St. Wslz.*] -ciš *Prt.* smōucēl [*Kl.*] smōucēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* smācā *verb. imperf.* betrüben, traurig machen; smācēc sa sich betrüben, traurig werden.

Komposita:

vōsmācēc *verb. perf.* betrüben; vōsmācēc sa sich betrüben, traurig werden.

zasmācēc *verb. perf.* betrüben; zasmācēc sa sich betrüben, traurig werden. — Vē·n·šed zasmōucūonī dūo·dōum. Čiēmū tā-sa tāk zāsmōucēl?

smātk -kū *masc.* Trauer, Betrübniß.

smātnī -nāu -ně *adj.* 1. traurig, betrübt; 2. trübe, unfreundlich, bewölkt.

smātno *adv.* 1. traurig, betrübt; 2. trübe, unfreundlich, bewölkt.

smātnosc -cā *L.* smātnūescī *fem.* die Traurigkeit, Betrübtheit.

smjālī -lā -lē *adj.* kühn, mutig.

smjālo *adv.* kühn, mutig.

smjālosc -cā *L.* smjalūescī *fem.* Kühnheit, Mut

smjáꝛc s. smjáꝛc. *Vi.*

smjārdnōꝛc s. smjārdnōꝛc. *H. Vi. St. Wslz.*

smjārdnōꝛc *Prs.* smjārdńa -ńěš *Prt.* smjārd smjārdlā *Part. Prt.*
smjārdlī *verb. imperf.* stinkend werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -smjārdnōꝛc *Prs.* -'smjārdńa -smjārdńěš *Prt.*
-'smjōrd -'smjārdlā):

přā-smjārdnōꝛc *verb. perf.* etwas stinkig werden.

přesmjārdnōꝛc *verb. perf.* durch und durch stinkig werden.

vā-smjārdnōꝛc *verb. perf.* ganz stinkig werden.

zasmjārdnōꝛc *verb. perf.* stinkig werden.

*smjārgāc *verb. iter.* zu smjārgēc.

Komposita (*Inf.* -smjārgāc *Prs.* -'smjōrgā -smjārgōš *Prt.*
-'smjōrgō·ul *Imp.* -smjārgō·u): s. smārgac.

smjārgēc *Prs.* smjārgā -gīš *Prt.* smjārgēl *verb. imperf.* stänkern.

Komposita: s. smārgēc.

smjatanūꝛvī -vā -vē *adj.* die Sahne betreffend.

smjatānā -nā *A.* smjātana *fem.* Sahne.

smjatōꝛnkā -hī *A.* smjātōꝛnkā *fem.* Sahne. *H. Vi. Wslz.*

smjatōꝛnkūꝛvī -vā -vē *adj.* die Sahne betreffend.

smjatōꝛnkā s. smjatōꝛnka. *Kl. St.*

smjáꝛc *Prs.* smjīeja -jěš *Prt.* smjō·ul smjā smjīelī *Imp.* smjē
verb. imperf. sa lachen. — Tā-sa-smjīejěš nade-mnōꝛ. Tiemū
mā-sa-smjīelī bārzo. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -smjáꝛc, -'smjōc *Prs.* -'smjeja -smjīejěš *Prt.*
-'smjō·ul -'smjā -'smjīelī *Imp.* -'smjē):

nasmjáꝛc *verb. perf.* sa viel lachen, sich satt lachen.

pəsmjáꝛc *verb. perf.* sa 1. eine Weile lachen; 2. lächeln. —

Tiemū mā-sa-pūꝛsmjīelī χvjīlkā. Tēn-pōꝛm sa-pūꝛ-
smjō·ul drīpkā āꝛs-sa-vūꝛbōrcēl.

rəsmjáꝛc *verb. perf.* sa in lautes Lachen ausbrechen. —

Gā-vēn-to-řīek, fšātcā sa-rūꝛssmjīelī.

vā-smjōc *verb. perf.* anslachen, verspotten; vāsmjōc sa

1. sich auslachen; 2. kūꝛmū jemanden auslachen, verspot-

ten. — Mā-vāsmjīelī tā-bāba, ālā tūꝛ-bāle dūꝛχ tāk,

jāk na-rəspəvjadā. Ga-jǎu-to-čǒul, jǎu-sa ǝrntliǵ
vǎsmjə·ul. A-fsātcā sa-vǎsmjeli bārzo jìemū.
vəsmjǎuc *verb. perf.* belachen. — Fšātcā vùəsmjeli to-
gādāné tǎ-rābākā.

vətsmjǎuc *verb. perf.* sa wieder lachen, das Lachen erwi-
dern.—Smjě-sa nǝu-nǎ a-na-štēzā vǝn-sa-vətsmjìejā.

vəsmjǎuc *verb. perf.* sa sich satt lachen.

zəsmjǎuc *verb. perf.* sa anfangen zu lachen, auflachen. —

Těn-pǝun sa-zǎsmjə·ul āus-šet prēiǵ.

smjǎtnǐ -nǎu -né *adj.* traurig, betrübt.

smjǎtnə *adv.* traurig, betrübt.

smjǎtnəsc -cā *L.* smjǎtnǝscī *fem.* die Traurigkeit, Betrübtheit.

smjecāstī -tǎ -tè *adj.* voller Kehricht. *Oslz.*

smjecā·stī *s.* smjecāstī. *Wslz.*

smjexè·iščə -čǎ *ntr.* Gelächter, Spott.

smjelé *adv. comp.* zu smjǎlə.

smjértēlnǐ -nǎ -né *adj.* sterblich. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

nesmjértēlnǐ unsterblich.

smjértēlnícā -cā *fem.* Sterbliche. *Kl. H. St. Wslz.*

smjértēlníčkā -hǐ *fem.* Sterbliche. *Kl. H. St. Wslz.*

smjértēlníċ -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Sterblicher. *Kl. H. St. Wslz.*

smjértè·lnǐ *s.* smjertēlnǐ. *Vi.*

smjértè·lnícā *s.* smjertēlníca. *Vi.*

smjértè·lníčkā *s.* smjertēlníčka. *Vi.*

smjértè·lníċ *s.* smjertēlníċ. *Vi.*

smješní -nǎu -né *adj.* lächerlich.

smjěǵ smjêǵū *masc.* Gelächter, Lachen. *Kl.*

*smjěǵnǝuc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -smjěǵnǝuc Prs. -'smjěǵná -smjěǵnéš Prt.

-'smjěǵnǝun *Imp.* -'smjěǵní):

přāsmjěǵnǝuc *verb. perf.* sa zulächeln.

vūsmjěǵnǝuc *verb. perf.* sa lächeln.

smjěiǵ *s.* smjěǵ. *H. Vi. St. Wslz.*

*smjěiχnòuc s. smjěχnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

smjěišk -kă *masc.* Mensch, welcher viel oder gern lacht.

smjěišk -kă *masc.* das Lächeln.

smjěišnī -nă -nè *adj.* lächerlich.

smjěišno *adv.* lächerlich.

smjěišnosc -că *L.* smjěšnùscî *fem.* die Lächerlichkeit.

smjēcă -cî *fem. pl.* Kehricht.

smjēcēc *Prs.* smjēcă -cîš *Prt.* smjēcěl smjēcălă *verb. imperf.*
mit Kehricht verunreinigen.

Kompositum (*Inf.* -smjēcēc *Prs.* -'smjēcă -'smjēcîš *Prt.*
-smjēcěl):

zasmjēcēc *verb. perf.* mit Kehricht verunreinigen.

smjēcěščo -čă *Pl. N.* smjēcăščă [*Oslz.*] -că·ščă [*Wslz.*] *G.*
-căšč [*Oslz.*] -căšč [*Wslz.*] *ntr.* Kehrichthaufen.

smjēcě -că *ntr.* Kehricht.

*smjěχăc *verb. iter.* zu smjěχnòuc.

Komposita (*Inf.* -smjěχăc *Prs.* -'smjěχă -smjěχôš *Prt.*
-smjěχo·ul *Imp.* -smjěχo·u -smjěχô·ucă):

přasmjěχăc *verb. imperf.* sa zulächeln.

vusmjěχăc *verb. imperf.* sa lächeln.

smjěrc -că *fem.* Tod.

smjělšī -šă -šè *adj. comp.* zu smjālī. *Kl. H. St. Wslz.*

smjěrġăχă -ġī *I.* smjěrġăχou [*Oslz.*] -ġă·χou [*Wslz.*] *Pl. G.*
ġăχ [*Oslz.*] -ġăχ [*Wslz.*] *fem.* Stänkerin.

smjěrġēc *Prs.* smjěrġă -ġîš *Prt.* smjěrġo·ul -ġă -ġeli *Part.*
Prt. smjěrġālī *verb. imperf.* stinken.

Kompositum (*Inf.* -smjěrġēc *Prs.* -'smjěrġă -smjěrġîš *Prt.*
-smjěrġo·ul -ġă -ġeli).

zasmjěrġēc *verb. perf.* anfangen zu stinken.

smjěrġěχ -ăχă *L.* smjěrġăχū [*Oslz.*] -ġă·χū [*Wslz.*] *Pl. N.*
-šă *masc.* Stänker.

smjěrġk -kă *masc.* Dämmerung.

smjěrġkăc *Prs.* smjěrġkă *Prt.* smjěrġkălo *verb. imperf.* sa
dämmern, dunkel werden.

smjìĕřknòuc s. smjìĕřknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

smjìĕřknòuc *Fut.* smjìĕřkníä *Prt.* smjìĕřklø *verb. perf.* däm-
mern, dunkel werden. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -smjìĕřknòuc *Prs.* -smjìĕřknä *Prt.*
-smjēřklø):

zasmjìĕřknòuc *verb. perf.* dämmern, dunkel werden.

*smjìĕššac *verb. iter.* zu smjìĕšec.

Kompositum (*Inf.* -smjìĕššac *Prs.* -smjēšā -smjēšōš *Prt.*
-smjēšø·ul *Imp.* -smjìĕšø·u -smjēšø·ucä):

røssmjìĕššac *verb. imperf.* ins Lachen bringen.

smjìĕššec *Prs.* smjēšā -šiš *Prt.* smjēšēl *Imp.* smjìĕšš smjēšācä
verb. imperf. ins Lachen bringen.

Komposita:

nasmjìĕššec *verb. perf.* ins Lachen bringen.

pøssmjìĕššec *verb. perf.* ins Lachen bringen.

røssmjìĕššec *verb. perf.* sehr ins Lachen bringen. — Ta-glîpā
bābā nās fšìeχ røssmjēšālā svāmī-gāutkamī.

smjìĕšnø *adv.* lächerlich.

smjìĕšnøsc -cä *L.* smjēšnūescī *fem.* die Lächerlichkeit.

*smjìĕvāc *verb. iter.* zu smjāuc.

Komposita (*Inf.* -smjìĕvāc *Prs.* -smjēvā -smjēvōš *Prt.*
-smjēvø·ul *Imp.* -smjìĕvø·u -smjēvø·ucä):

pøssmjìĕvāc *verb. imperf.* sâ lächeln.

vāssmjìĕvāc *verb. imperf.* auslachen, verspotten; vāssmjìĕvāc
sâ kùømū auslachen, verspotten.

vøssmjìĕvāc *verb. imperf.* belachen.

vøtsmjìĕvāc sâ *verb. imperf.* wieder lachen, das Lachen
erwidern.

vusmjìĕvāc *verb. imperf.* sâ mit den Ohren zucken (von
Pferden gebraucht).

smjilāc s. mjilāc.

smjilūøvāc s. mjilāc. *Kl. Vi.*

smjìlšī s. smjìlšī. *Vi.*

smòrkānc -āncā *masc.* Rotzbube, schnodderiger Bengel.

smörkâtî -tâ -tê *adj.* 1. rotzig; 2. rotzkrank.

smörkùġlă -lă *masc.* Rotzbube, schnodderiger Bengel.

smóŭlkă -hî *fem.* Theerfässchen.

smőŭlnică -că *L.* smőŭlnîcî [*Oslz.*] -nî·cî [*Wslz.*] *Pl. G.* -nîc [*Oslz.*] -nîc [*Wslz.*] *fem.* Theerfässchen, welches am Wagen mitgeführt wird.

smőŭlš -šă *masc.* Schnecke.

smœċî -čăŭ -čě *adj.* die Schnecke betreffend.

smolăctvø -vă *ntr.* 1. die Theerbrenner; 2. das Theerbrennergewerbe.

smolăchî -kă -hê *adj.* den Theerbrenner betreffend.

smolanî -năŭ -ně *adj.* theerig, voller Theer.

smolăřtvø -vă *ntr.* 1. die Theerbrenner; 2. das Theerbrennergewerbe.

smolăřhî -kă -hê *adj.* den Theerbrenner betreffend.

smolâtî -tâ -tê *adj.* theerig, voller Theer.

smolăstî -tâ -tê *adj.* theerig, voller Theer. *Oslz.*

smolă·stî *s.* smolăstî. *Wslz.*

smolnî -năŭ -ně *adj.* den Theer betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

smolùøvî -vă -vê *adj.* den Theer betreffend.

*smŭcăc *verb. iter. zu smŭcec. Oslz.*

Komposita (*Inf.* -smŭcăc *Prs.* -'smucă -smŭcôš *Prt.* -'smu·cø·ŭl): *s.* smăcac.

smŭcēc *Prs.* smŭcă -cîš *Prt.* smŭcêl *verb. imperf.* betrüben, taurig machen; smŭcēc sa sich betrüben, traurig werden. *Oslz.*

Komposita: *s.* smăcec.

smŭkăc *Prs.* smŭčă -čěš *Prt.* smŭkø·ŭl *Imp.* smŭċî *verb. imperf.* streicheln, glatt streichen. *Oslz.*

Komposita: *s.* mŭskac.

smŭlnî *s.* smolnî. *Vi.*

smùøk -kă *Pl. G.* smøkôŭ *masc.* schwarze Waldschnecke, Nacktschnecke.

smùġlă -lă *fem.* Theer.

smùġlēc *Prs.* smùġlă -liš *Prt.* smùġlêl smolălă *verb. imperf.*

mit Theer beschmieren, theeren; smùølēc sa sich mit Theer beschmutzen.

Komposita (*Inf.* -smùølēc *Prs.* -'smøla -smùøliš *Prt.* -'smølèl):

nasmùølēc *verb. perf.* mit Theer beschmieren.

pøsmùølēc *verb. perf.* mit Theer beschmieren, theeren; pøsmùølēc sa sich mit Theer beschmutzen. — Tī-knāupjī pùøsmølālī tēmū-vupjītēmū čùøle øz-rācā a-tēj vøn-mūšèl jīc dùø-døum.

přasmùølēc *verb. perf.* mit Theer beschmieren.

vāsmølēc *verb. perf.* austheeren, innen mit Theer beschmieren. — Gā-tā-vāsmøliš ta-bējčka, te-nā-bzā tīrmā vjìelā dlāžē.

vøsmùølēc *verb. perf.* eintheeren; vøsmùølēc sa sich mit Theer beschmutzen. — Vjītro jā-vùøsmøla tēn-nøví čø·un. Nā-sa-vøsmølālā nā-mīm-vøzū.

vusmùølēc *verb. perf.* eintheeren.

zasmùølēc *verb. perf.* 1. vertheeren, zutheeren; 2. mit Theer beschmutzen; zasmùølēc sa sich mit Theer beschmutzen. — Ga-tùø-bzā dùøbrā zasmølùøne, te nīýt nevūzdří, co-to-niejā jānā dējskā. Tēn-knāup-sā zāsmølèl tā-rūχuā bārzo. Vēn-sa-zāsmølèl nā-rācā.

smùølōčkā -hī *I.* smølāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāočkōu [*Vi.*] *fem.* die Frau des Theerbrenners.

smùølōk -ākā *L.* smølāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāokū [*Vi.*] *Pl. N. -cā masc.* Theerbrenner.

smùølōrkā -hī *I.* smølārķōu, -lārķōu *fem.* die Frau des Theerbrenners.

smùølōř -ařā, -āřā *L.* smølāřū *masc.* Theerbrenner.

smūrā -rā *Pl. G. smūr fem.* Nebel-, Regenwolke. *Oslz.*

smurātī -tā -tē *adj.* wolkig, nebelig.

smūrēc *Prs.* smūrā -řiš *Prt.* smūrèl *verb. imperf.* sa sich beziehen, bewölken. *Oslz.*

Kompositum:

zasmŭřec *verb. perf.* sa sich beziehen, bewölken.

smŭtk -kŭ *masc.* Trauer, Betrŭbnis. *Oslz.*

smŭtk smŭtkŭ *s.* smŭtk. *Wslz.*

smŭtnŭ -nŭ -nŕ *adj.* traurig, betrŭbt. *Oslz.*

smŭtnŕ *adv.* traurig, betrŭbt. *Oslz.*

smŭtnŕsc -cŭ *L.* smŭtnŭřscŭ *fem.* die Traurigkeit, Betrŭbttheit. *Oslz.*

*smŭcŕc *s.* smŭcac. *Wslz.*

smŭcŕc *s.* smŭcec. *Wslz.*

smŭkŕc *s.* smŭkac. *Wslz.*

smŭrŕ *s.* smŭra. *Wslz.*

smŭřec *s.* smŭřec. *Wslz.*

smŭtnŭ *s.* smŭtnŭ. *Wslz.*

smŭtnŕ *s.* smŭtnŕ. *Wslz.*

smŭtnŕsc *s.* smŭtnŕsc. *Wslz.*

smŭg smŭgŭ *masc.* ein Stŭck Land.

smŭknŕc *Imp.* smŭknŭ [H. Vi. St.] smŭknŭ [Wslz.] *s.* smŭknŕc. *H. Vi. St. Wslz.*

smŭknŕc *Part.* smŭknŕ -nŕř *Prt.* smŭknŕn *Imp.* smŭknŭ *verb. perf.* streicheln, glatt streichen. *Kl.*

smŭřk -kŭ *masc.* ein kleiner, schmaler Streifen Landes.

snŕdnŕ *adv. comp.* zu snŕutkŕ.

snŕdnŕřř -řŕ -řŕ *adj. comp.* zu snŕuthŭ.

snŕžŕznŕ -nŕ *fem.* seichte Stelle, Untiefe.

snŕŕtkŕ *s.* snŕutkŕ. *Vi.*

snŕŕtkŕsc *s.* snŕutkŕsc. *Vi.*

snŕŕthŭ *s.* snŕuthŭ. *Vi.*

snŕŕžŕ *s.* snŕŕžŕ. *Vi.*

snŕŕžŭ *s.* snŕŕžŭ. *Vi.*

snŕŕžnŭ *s.* snŕŕžnŭ. *Vi.*

snŕŕžnŕ *s.* snŕŕžnŕ. *Vi.*

snŕŕžnŕsc *s.* snŕŕžnŕsc. *Vi.*

snŕŕžŕ *s.* snŕŕžŕ. *Vi.*

snáqžesc s. snáužesc. *Vi.*

snatčě *adv. comp. zu* snáutkø.

snātkšī -šā -šě *adj. comp. zu* snáuṭhī.

snažě *adv. comp. zu* snáužā.

snažìeši -šā -šě *adj. comp. zu* snáužī.

snažně *adv. comp. zu* snáužnø.

snāžńic *Prs.* snáužńā [*Kl. H. St. Wslz.*] snáqžńā [*Vi.*] -ńiš

Prt. snáužńel [*Kl. H. St. Wslz.*] snáqžńel [*Vi.*] snōžńīlā

Imp. snāžńī *verb. imperf.* schmücken, zieren, verschönern.

Komposita (Inf. -snāžńic Prs. -'snōžńā -snáužńiš [Kl. H. St

Wslz.] -snáqžńiš [Vi.] Pvt. -'snōžńel Imp. -'snažńī):

přasnāžńic *verb. perf.* schmücken, zieren.

vusnāžńic *verb. perf.* schmücken, zieren.

snažńìeši -šā -šě *adj. comp. zu* snáužńī.

snáuṭkø *adv.* seicht, flach. *Kl. H. St. Wslz.*

snáuṭkøsc -cā *L.* snòtkùøscī *fem.* die Seichtheit. *Kl. H. St.*

Wslz.

snáuṭhī -kā -hè *adj.* seicht, flach. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužā *adv.* hübsch, schön. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužī -žā -žè *adj.* hübsch, schön. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužńī -nā -nè *adj.* hübsch, schön. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužnø *adv.* hübsch, schön. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužnøsc -cā *L.* snōžnùøscī *fem.* die Schönheit. *Kl. H. St.*

Wslz.

snáužø *adv.* hübsch, schön. *Kl. H. St. Wslz.*

snáužøsc -cā *L.* snāžùøscī *fem.* die Schönheit. *Kl. H. St. Wslz.*

*snòuc s. snóuc. *H. Vi. St. Wslz.*

snòuvńicā -cā *L.* snòuvńīcī [*Vi. St.*] -ńī·cī [*Wslz.*] *Pl. G. -ńīc*

[*Vi. St.*] -ńīc [*Wslz.*] *fem.* Garnwinde, Spule. *Vi. St. Wslz.*

snòuwńicā s. snòuvńica. *Kl. St.*

*snòuc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -'snòuc Prs. -'snā -'sněš Pvt. -'snòun):

přìesnòuc *verb. perf.* sa plötzlich erwachen.

pùøsnòuc *verb. perf.* nach einander einschlafen.

vòtesnòuc, vètēsnoꝛc *Fut.* vòtesná vètēsñěš *verb. perf.*
są aufwachen.

vūsnòuc *verb. perf.* einschlafen.

zāsnòuc *verb. perf.* einschlafen.

snòpùøvī -vā -vò *adj.* die Garben betreffend.

snòvādlā -děl *ntr. pl.* Scheerstuhl.

snùøp -pā *masc.* Garbe, ein Armvoll, soviel man fassen kann.

snùøpk -kā *masc.* kleine, am Rande liegende Strohbündel (sog. Bordschienen) am Strohdach.

snùøpòufkā s. snùøpòuka. *Vi. St. Wslz.*

snùøpòuṽkā s. snùøpòuka. *Kl. H.*

snùøpòukā -hī *I.* snòpòukòu *fem.* Garbenband.

snùøvāc *Prs.* snùøvjā -vjěš *Prt.* snùøvø·ul snòvā *verb. imperf.*
winden, wickeln, spulen.

Komposita (*Inf.* -snùøvāc *Prs.* -'snòvjā -snùøvjěš *Prt.*
-'snøvø·ul):

nasnùøvāc *verb. perf.* aufspulen.

pòsnùøvāc *verb. perf.* nach einander spulen.

ròssnùøvāc *verb. perf.* auseinanderwickeln.

vāsnòvāc *verb. perf.* herauswickeln.

vøsnùøvāc *verb. perf.* anscheeren, aufziehen.

zasnùøvāc *verb. perf.* anzetteln.

snùøvāč -ačā *L.* snòvāčū *masc.* Weberspinne.

snùøvjidlø -lā *Pl. N.* snòvjīdlā [*Oslz.*] -vjì·dlā [*Wslz.*] *G.* -děl
ntr. Garnwinde, Spule.

snùøvòk -ākā *L.* snòvāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāøkū [*Vi.*]
masc. Weidenruten, aus denen das Gestell des Korbes zusammengesetzt ist.

sñācěk -ākā *masc.* kleiner, kurzer, dünner Baumstamm.

sñācěščø -čā *Pl. N.* sñācāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*] *G.* -cāšč
[*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser dicker Baumstamm.

sñādāc s. jādāc.

sñāt -tā *Pl. G.* sñātōu *I.* -tī *L.* -cěý *masc.* 1. der Stamm eines Baumes; 2. Baum.

snatùøvī -vå -vè *adj.* den Baumstamm, Baum betreffend.

sñådānnī -nå -nè *adj.* das Frühstück betreffend.

sñådāñé -nå *Pl. G.* -dõun [*H. Vi. Wslz.*] -dõun [*Kl. St.*] *ntr.*
Frühstück.

sñegùøvī -vå -vè *adj.* den Schnee betreffend.

sñěžãstī -tå -tè *adj.* schneeig, schneeweiss. *Oslz.*

sñěžà·stī *s.* sñěžãstī. *Wslz.*

sñěg sñìegù *masc.* Schnee. *Kl.*

sñějg *s.* sñěg. *H. Vi. St. Wslz.*

sñīc *Prs.* sñā·sñīš *Prt.* sñēl *Vbsbst.* sñīcè *verb. imperf.* träumen,
einen Traum haben; sñīc są träumen (*unpers.*).—Jå-nìevjēm, vùø-
čīm ta-nāstà lík sñījå. Tēmā-χlùøpù są-sñīlø, cø vø·n-bèl
krõulå. *Oslz.*

Komposita:

prāsñīc *verb. perf.* są im Traume erscheinen. — A-tēj mjå-
są-prāsñēl tahí vjēlhī pjēs.

vāsñīc *verb. perf.* są eintreffen, wahr werden (von Träumen
gebraucht).—Tìevå, cùø-mjå są-sñīlø, nīc są nìe-
vāsñīlø.

sñīc *Vbsbst.* sñī·cè *s.* sñīc. *Wslz.*

sñìesc *s.* jìesc.

sñìěžăcă -că *L.* sñěžăcī [*Oslz.*] -žă·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -žăc
[*Oslz.*] -žăc [*Wslz.*] *fem.* Schneeglöckchen.

sñìěžănā -nā *I.* sñěžănòu [*Kl. H. Vi.*] -žănòu [*St.*] -žă·nòu
[*Wslz.*] *Pl. G.* -žīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žīn [*St.*] *fem.*

1. Schneeflocke; 2. *Pl.* Schneegestöber.

*sñìěžēc *verb.*

Komposita (*Inf.* -sñìěžēc *Prs.* -'sñěžå -sñìěžīš *Prt.* -'sñěžèl):

vøsñìěžēc *verb. perf.* beschneien; vøsñìěžēc są sich mit
Schnee bedecken. — Rēnø, gå-må-fstālī, fšāthè pùølä-
bälå vøsñěžùøñī. Prä-tahí sñìěžěznå vøsñìěžòu-są tä-
pùølä χūtke.

zasñìěžēc *verb. perf.* verschneien, zuschneien, mit Schnee
bedecken; zasñìěžēc są sich mit Schnee bedecken, ausfül-

len. — Fèeráu mā-nīmogli dùø-cèrkvjā jíc, ta-drùøgā
bālā zasnéžùønā.

snięžěščø -čā *Pl. G.* sněžāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč
[*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* tiefer Schnee, Schneefeld.

snięžéznā -nā *fem.* Schneegestöber.

snięžinkā -hī *I.* sněžinkōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žinkōu [*St.*]
fem. Schneeflocke.

sniīmac s. jīmac. *Kl. H. Vi.*

sniīmac s. jīmac. *Wslz.*

snič s. *jíc.

sniīmac s. jīmac. *St.*

snousc s. jōusc. *H. Vi. St. Wslz.*

snousc s. jōusc. *Kl.*

sodnīstī -tā -tē *adj.* wund gerieben. *Oslz.*

sodnīstī s. sodnīstī. *Wslz.*

sōikā -hī *Pl. G.* sōik *fem.* Häher, Holzhäher, Nusshäher.

sōubāgnā s. sōubāgnā. *Vi.*

sōuciēlā s. sōuciēlā. *Vi.*

sōučk s. sōučk. *H. Vi. St. Wslz.*

sōučicā -cā *fem.* 1. kleine Eule; 2. Eulchen (Schmetterling).

sōučičkā -hī *fem.* 1. kleine Eule; 2. Eulchen (Schmetterling).

sōud s. sōud. *H. Vi. St. Wslz.*

sōudemkā -hī *fem.* die Sieben.

sōudmī -mā -mē *adj.* der siebente.

sōudmī *adj.*; sōudmī žēin der jüngste Tag. *GGa.*

sōudnī s. sōudnī. *H. Vi. St. Wslz.*

sōudník s. sōudník. *H. Vi. St. Wslz.*

sōudùøvī s. sōudùøvī. *H. Vi. St. Wslz.*

sōufčicā s. sōučica. *Vi. St. Wslz.*

sōufčičkā s. sōučička. *Vi. St. Wslz.*

sōufka s. sōuka. *Vi. St. Wslz.*

sōufčičā s. sōučica. *Kl. H.*

sōufčičkā s. sōučička. *Kl. H.*

sōufkā s. sōuka. *Kl. H.*

sóukă -hî *fem.* 1. kleine Eule; 2. Eulchen (Schmetterling).

sól sùlă *I. solôu fem.* Salz.

sólnî -nă -nê *adj.* das Salz betreffend.

sóm *adj. indecl. masc.* 1. selbst; 2. allein. *H. Vi. Wslz.*

sónčică -čic *fem. pl.* Handschlitten. *H. Vi. Wslz.*

sónkùvî -vâ -vê *adj.* den Schlitten betreffend.

sónhî -nk *fem. pl.* Schlitten. *H. Vi. Wslz.*

sópârșă s. sôpârșă. *Vi.*

sôsădă *Pl. G. sôsăud [H. St. Wslz.] -săod [Vi.] s. sôsăda.*
H. Vi. St. Wslz.

sôsădăc s. sôsădăc. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsădôu s. sôsădôu. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsădùvăc s. sôsădăc. *Vi.*

sôsăzîn s. sôsăzîn. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsătčîn s. sôsătčîn. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsătškă s. sôsătka. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsédnî s. sôsédnî. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsîectvø s. sôsîectvø. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsîechî s. sôsîechî. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsîezîn s. sôsîezîn. *H. Vi. St. Wslz.*

sôsôd *Pl. G. sôsăud [H. St. Wslz.] -săod [Vi.] s. sôsôd.*
H. Vi. St. Wslz.

sôsčîenă s. sôsčîenă. *Vi.*

sôzdřîbjă s. sôzdřîbjă. *Vi.*

sôbăgnă *adj.* trächtig (von Schafen und Ziegen gebraucht). *Gslz.*

sôcielă *adj.* trächtig (von Rindern gebraucht). *Gslz.*

sôčk -kă *masc.* kleiner Knorren. *Kl.*

sôd -dù *Pl. L. -zêχ masc.* Gericht. *Kl.*

sôdnî -nă -nê *adj.* das Gericht betreffend; sôdnî zêîn der jüngste Tag. *Kl.*

sôdnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* Richter. *Kl.*

sôdùvî -vâ -vê *adj.* das Gericht betreffend. *Kl.*

sóm s. sóm. *Kl. St.*

sónčică s. sônčičă. *Kl. St.*

sóunhi s. sŏunhi. *Kl. St.*

sóupāršā *adj.* trächtig (von Schweinen gebraucht). *Gslz.*

sóusādā -dā *A.* sŏusadā *D. L.* -sięzā *Du. N.* sŏusezā *Pl. G.*
-sāud *fem.* Nachbarin. *Kl.*

sóusadāc *Prs.* sŏusadūjā *Prt.* sŏusadŏ·ul *verb. imperf.* jemandes Nachbar sein.—Tāko-dlūgo, jāko-jā-žēl, jā sŏusadŏ·ul z-Mār-tinkā Krēstkŏ·ic. *Kl.*

sóusādōu -dōvi -vā -vė *adj. poss.* dem Nachbar gehörig.

sóusadŏvāc *Prt.* sŏusadŏvŏ·ul s. sŏusadāc. *Kl.*

sóusāzīn -zīnī -nā -nė *adj. poss.* der Nachbarin gehörig. *Kl.*

sóusātčīn -čīnī -nā -nė *adj. poss.* der Nachbarin gehörig. *Kl.*

sóusātkā -hī *A.* sŏusatkā *fem.* Nachbarin. *Kl.*

sóusėdnī -nā -nė *benachbart.* *Kl.*

sóusięctvo -vā *ntr.* 1. die Nachbarn; 2. die Nachbarschaft. *Kl.*

sóusięchī -kā -hė *adj. benachbart.* *Kl.*

sóusięzīn -zīnī -nā -nė *adj. poss.* der Nachbarin gehörig. *Kl.*

sóusŏd -adā *L. V. Pl. N.* -sezā *G.* sŏusāud, -sādōu *I.* -dī, -dmī
L. -sięzė *masc.* Nachbar. *Kl.*

sóuščīŏnā *adj.* trächtig (von Hündinnen gebraucht). *Gslz.*

sóuzdrīębjā *adj.* trächtig (von Pferden und Eseln gebraucht). *Gslz.*

sŏbāčkā -hī *fem.* gemeines, unzüchtiges Weib.

sŏbākā -hī *masc. und fem.* gemeiner, unzüchtiger Mensch bzw. Weil.

sŏbŏu s. sŏbŏu. *H. Vi. St. Wslz.*

sŏbŏu *adv.* 1. mit sich; 2. mit, zur Begleitung. — Jā-vēiznā tā-knāupā sŏbŏu. Von-siēt s-tīm-χlŏpā sŏbŏu. *Kl.*

sŏbŏtā -tā *A.* sŏŏbŏtā *fem.* Sonnabend, Samstag.

sŏbŏtnī -nā -nė *adj.* den Sonnabend betreffend.

sŏčīstī -tā -tė *adj.* saftig, saftreich. *Oslz.*

sŏčīstī s. sŏčīstī. *Wslz.*

*sŏdlāc *verb. iter.* zu sŏŏdlac.

Komposita (Inf. -sŏdlāc Prs. -'sŏdlūjā Prt. -sŏdlŏ·ul Imp. -sŏdlŏ·u):

přesŏdlāc *verb. imperf.* umsatteln, anders satteln.

rossədlāc *verb. imperf.* absatteln.

sesədlāc *verb. imperf.* absatteln.

vəpsədlāc *verb. imperf.* satteln.

vətsədlāc *verb. imperf.* absatteln.

sədlarājā -jä *A.* sùədlarāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* die Sattlerei,
das Sattlergeschäft. *Oslz.*

sədlarājā *s.* sōdlarāja. *Wslz.*

sədlārčik -ikā *masc.* Geselle, Lehrling des Sattlers.

sədlārēc *Prs.* sùədlarā sōdlārīš *Prt.* sùədlarēl sōdlārālā *verb.*
imperf. Sattler sein, das Sattlerhandwerk betreiben.

sədlārěk -ākā *masc.* Geselle, Lehrling des Sattlers.

sədlārōu -řevī -vā -vē *adj. poss.* dem Sattler gehörig.

sədlārťvə -vā *ntr.* 1. die Sattler; 2. das Sattlerhandwerk.

sədlārĥī -kā -ĥē *adj.* den Sattler betreffend.

*sədlāvāc *verb. iter.* zu sùədlac.

Komposita (Inf. -sədlāvāc Prs. -'sədlāva -sədlāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -lāvōš [Vi.] Prt. -'sədlāvə·ul Imp. -sədlāvə·u): s. sōdlāc.

*sədlūəvāc *s.* sōdlāc. *Kl. Vi.*

sədlūəvī -vā -vē *adj.* den Sattel betreffend.

səkātī -tā -tē *adj.* saftig, saftreich.

səkūəvī -vā -vē *adj.* den Saft betreffend.

səlńī -nāu -ně *adj.* das Salz betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

səlūəvī -vā -vē *adj.* das Salz betreffend.

səsnūəvī -vā -vē *adj.* aus Kieferholz bestehend.

səstrānā -nā *A.* sùəstrānā *Pl. G.* -řín *fem.* Schwestertochter.
Kl. H. Vi.

səstrāńā -ńā *A.* sùəstrāńā *Pl. G.* -řín *fem.* Schwestertochter.
Kl. H. Vi.

səstrā·nā *s.* sōstrāna. *Wslz.*

səstrā·ńā *s.* sōstrāńa. *Wslz.*

səstrānā *Pl. G.* -řín *s.* sōstrāna. *St.*

səstrāńā *Pl. G.* -řín *s.* sōstrāńa. *St.*

səstrīnc -cā *masc.* Schwestersohn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sostřīnc s. sostřīnc. *St.*

sovùøvī -vǎ -vè *adj.* die Eule betreffend.

spāc *Prs.* spjā spjīš *Prt.* spø·ul *verb. imperf.* schlafen. -- Tēn-
hø·uptmān spø·ul v-dornīci ā-tī-sāldāucā mūšlī f-škūnī spāc.

Komposita:

dūøpac *verb. perf.* bis zu einer gewissen Zeit schlafen.

nāspac *verb. perf.* sa sich satt schlafen, ausschlafen. — Šīs
jā-sa-nāspø·ul dūøbrā.

přiespac *verb. perf.* 1. durchschlafen, verschlafen; 2. beschla-
fen, schwängern. -- Nī-přiespalī tǎ-dnī øs-tǎ-nūøcā
a-těj nī-bālī zās zdrøvī. Ta-còrkā tǎ-krōulā bālā
přespōunā vøt-tǎ-sāldāutā.

pūøpac *verb. perf.* eine Weile schlafen.

vāspac *verb. perf.* sa ausschlafen. — Tūø-bél tahí tǎnsk,
cø-jāu-sa nīmōug vāspac.

zāspac *verb. perf.* 1. anfangen zu schlafen, einschlafen;
2. verschlafen; zāspac sa sich verschlafen, zu lange schla-
fen. — Vøn-lég na kōumkā a-zāspø·ul. Jāu-bél tāk
mēidēχ, cø-jā-zāspø·ul ta-cérhī. Šīs jā-sa-zāspø·ul zā-
dlāgø.

spāčnī -nǎ -nè *adj.* verkehrt.

spāčnøsc -cā *L.* spačnūøsci *fem.* die Verkehrtheit.

spādlānǎ -nǎ *I.* spadlānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*St.*] -lǎ·nōu
[*Wslz.*] *Pl. G.* -līn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -līn [*St.*] *fem.* ein
abgefallenes Stück, z. B. Kalk von der Decke u. a.

spazāstī -tǎ -tè *adj.* abschüssig. *Oslz.*

spazā·stī s. spazāstī, *Wslz.*

spāžēstø *adv.* abschüssig.

spāžēstøsc -cā *L.* spazēstūøsci *fem.* die Abschüssigkeit.

spāk *adv.* verkehrt.

spākǎ -hī *fem.* Fratze, Missgeschöpf.

spáød s. spǎud. *Vi.*

spáølcǎ s. spǎulcǎ. *Vi.*

spáøtk s. spǎutk. *Vi.*

spáqvôč *L.* spáváqčũ *s.* spáuvôč. *Vi.*

spáqvôčkã *I.* spaváqčkõũ *s.* spáuvôčka. *Vi.*

spãryã -řĩ *fem.* Ruhe, Stille; dẽj-mjã spãryã! lass mich in Ruhe!

spãřěščo -čã *Pl. N.* spařãščã [*Oslz.*] -řã-ščã [*Wslz.*] *G.* -řãšč [*Oslz.*] -řãšč [*Wslz.*] *ntr.* feuchte Wiese, sumpfiger, schwankender Wiesenboden.

spãvãc *Prs.* spãuvã [*Kl. H. St. Wslz.*] spãqvã [*Vi.*] -vôš *Prt.*

spãuvo·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] spãqvø·ul [*Vi.*] spãvã *Imp.*

spãvo·u *verb. imperf.* zu schlafen pflegen. — F-tĩ kũmũrã spãuvã tẽn-stãrk.

Komposita (*Inf.* -spãvãc *Prs.* -'spãvã -spãuvôš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -spãqvôš [*Vi.*] *Prt.* -'spãvø·ul *Imp.* -spãvo·u):

dospãvãc *verb. imperf.* bis zu einer gewissen Zeit schlafen.

přespãvãc *verb. imperf.* 1. durchschlafen, verschlafen;
2. beschlafen, schwängern.

vãspãvãc *verb. imperf.* sa ausschlafen.

zaspãvãc *verb. imperf.* verschlafen; zaspãvac sa sich verschlafen, zu lange schlafen.

spãřnĩ -nã -nẽ *adj.* heiss, schwül.

spãřnø *adv.* heiss, schwül.

spãřnøsc -cã *L.* spõřnũqscĩ *fem.* die Hitze, Schwüle.

spãud spãdũ *masc.* der Abfall, Absturz. *Kl. H. St. Wslz.*

spãulcã *adv.*; spãulcã vjĩsc eine Art des Netzstrickens, wobei bei jeder Masche die Nadel nur einmal durchgeschoben wird; Gegensatz: sprũqstã vjĩsc. *Kl. H. St. Wslz.*

spãutk -kũ *masc.* der Fall, das Fallen. *Kl. H. St. Wslz.*

spãuvôč -ãčã *L.* spãvãũčũ *masc.* Schläfer. *Kl. H. St. Wslz.*

spãuvôčkã -hĩ *I.* spãvãũčkõũ *fem.* Schläferin. *Kl. H. St. Wslz.*

spjãqc *s.* spjãuc. *Vi.*

spjãuc *Prs.* spjĩejã -jěš *Prt.* spjø·ul spjã spjĩelĩ *Imp.* spjě *verb. imperf.* eilen, sich tummeln. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -spjãuc, -'spjõc *Prs.* -'spjẽjã -spjĩejěš *Prt.*

-'spjø·ul -'spjã -'spjĩelĩ *Imp.* -'spjě):

naspjãuc *verb. perf.* herbeieilen.

natspjāuc *verb. perf.* herbeieilen.

pəspjāuc *verb. perf.* sich beeilen. — Gā-tā-nepəspjējēš,
tēi tā-prīžēš zā-pōuzno.

přāspjāuc *verb. perf.* herbeieilen. — Mā-přāspjelī xūtke,
ālā tūq-bīlo jū zā-pōuzno.

spjēišnī -nā -nē *adj.* eilfertig, eilig.

spjēišnosc -cā *L.* spjēšnūq-cī *fem.* die Eilfertigkeit, Eile.

spjēišnā *adv.* eilig, eilends.

spjēlā -lā *masc. und fem.* Langschläfer, Langschläferin.

spjēv spjēvū *masc.* Gesang. *H. Vi. St. Wslz.*

spjēvāchī -kā -hē *adj.* den Sänger betreffend.

spjēvōčka -hī *I.* spjēvāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāqčkōu
[*Vi.*] *fem.* Sängerin.

spjēvōk -āka *L.* spjēvāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāqkū [*Vi.*]
Pl. N. -cā masc. Sänger.

spjēw *s.* spjēv. *Kl.*

*spjīc *verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -'spjīc Prs. -'spjā -'spjīs Prt. -'spjēl):
vūspjīc *verb. perf.* einschläfern.

*spjīc *s.* spjīc. *Wslz.*

spjīca -cā *fem.* 1. Radspeiche; 2. Stricknadel *Oslz.*

spjīčkə! *interj.* schlaf! *Oslz.*

*spjīēšac *verb. iter. zu spjīēšec.*

*Komposita (Inf. -spjīēšac Prs. -'spjēšā -spjēšōš Prt. -'spjē-
šo'ul Imp. -spjīēšo'ū -spjēšō'učā):*

natspjīēšac *verb. imperf.* sa heraneilen.

pəspjīēšac *verb. imperf.* beschleunigen, fördern; pəspjīēšac
sa sich beeilen.

přāspjīēšac *verb. imperf.* beschleunigen, fördern; přāspjīē-
šac sa heraneilen.

spjīēšec *Prs. spjēšā -šīs Prt. -spjēšel Imp. spjīēšā spjēšāčā verb.*
imperf. beeilen, beschleunigen; spjīēšec sa sich beeilen, sich sputen.

Komposita:

natspjīēšec *verb. perf.* sa heraneilen.

pəspjěšēc *verb. perf.* beschleunigen, fördern; pəspjěšēc sɑ sich beeilen. — Nīmōuš-tā tɑ-rùəbətɑ drōupkɑ pəspjěšēc? Pəspjěšēcā-sɑ, pāńā!

přāspjěšēc *verb. perf.* beschleunigen, fördern; přāspjěšēc sɑ herbeeilen. — Gǎ-mā-vūčulī tə-vəlāńě, mǎ-sɑ-přāspjěšālī fšātcā.

spjěvǎc *Prs.* spjěvɑ -vōš *Prt.* spjěvə·ul *Imp.* spjěvə·u spjěvə·ucā *verb. imperf.* singen. — To-žěfčɑ spjěvǎ bǎrzo dūəbǎ. Tahě pjěsńā spjěvōu tī-sǎldǎucā.

Komposita:

naspjěvǎc *verb. perf.* viel singen; naspjěvǎc sɑ sich satt singen.

pəspjěvǎc *verb. perf.* eine Weile singen.

přəspjěvǎc *verb. perf.* durchsingen, singend verbringen. — Mǎ-přěspjěvalī pǎurɑ štūn.

vǎspjěvac *verb. perf.* zu Ende singen; vǎspjěvac sɑ nicht mehr singen, den Gesang beendigen.

zaspjěvǎc *verb. perf.* anfangen zu singen.

*spjěvǎc *verb. iter.* zu spjǎuc.

Komposita (Inf. -spjěvǎc Prs. -'spjěvɑ -spjěvōš Prt. -'spjěvo·ul Imp. -spjěvə·u -spjěvə·ucā):

naspjěvǎc *verb. imperf.* heraneilen.

natspjěvǎc *verb. imperf.* heraneilen.

pəspjěvǎc *verb. imperf.* sich beeilen.

přāspjěvǎc *verb. imperf.* herbeeilen.

spjĩńǎ -ńǎ *Pl. G.* spjĩn *fem.* Schnalle. *Kl. H. Vi.*

spjĩńík -ikǎ *masc.* kleine Schnalle. *Kl. H. Vi.*

spjĩs -sǎ *masc.* Verzeichnis, Liste. *Oslz.*

spjĩs spjĩsǎ *s.* spjĩs. *Wslz.*

spjĩcǎ *Pl. G.* spjĩc *s.* spjĩca. *Wslz.*

spjĩčkə! *s.* spjĩčkə. *Wslz.*

spjĩńǎ *s.* spjĩńǎ. *Wslz.*

spjĩńík *s.* spjĩńík. *Wslz.*

spjĩk spjĩkǎ *masc.* Schlaf.

spjín spjĩná [Kl. H. Vi.] spjĩ·ná [Wslz.] fem. Schnalle. Kl. H. Vi. Wslz.

spjín spjĩná masc. Schnalle. Kl. H. Vi. Wslz.

spjísk -kũ masc. Verzeichnis, Liste.

spjĩžulã -lã fem. schlechtes Getränk, Bier u. dgl.

-spjĩñã s. spjĩña. St.

spjĩñik s. spjĩnik. St.

spjín spjĩná s. spjín fem. St.

spjín spjĩná s. spjín masc. St.

spjóuci s. spjóuci. H. Vi. St. Wslz.

spjóuckã s. spjóucka. H. Vi. St. Wslz.

spjóuci -cã -cẽ adj. schläfrig. Kl.

-spjóuckã -hĩ fem. Schlafsucht. Kl.

spjũøχ -χã Pl. N. -šã masc. Schläfer.

spjũøχã -χĩ fem. Schläferin.

spjũøškã -hĩ fem. Schläferin.

splãnä splín fem. pl. Speichel. Kl. H. Vi.

splãñaní -nãũ -nẽ adj. voll Speichel.

splã·nä s. splãnä. Wslz.

splãnä splín s. splãnä. St.

splétcicã -cã fem. kleiner Splitter.

splétčičkã -hĩ fem. kleiner Splitter.

splétkã -hĩ fem. Splitter.

splív splãvũ [Oslz.] splã·vũ [Wslz.] masc. Abfluss. H. Vi. St. Wslz.

splíw s. splív. Kl.

splũøt -tũ masc. Zopf.

splũvãlã -lã L. splũvãũlũ [Kl. H. St. Wslz.] -vãølũ [Vi.], -lĩ masc. und fem. Mensch, welcher viel spuckt.

spõudnĩ -nã -nẽ adj. der untere.

spõudnicã -cã fem. Unterrock.

spõudníčkã -hĩ fem. Unterjacke.

spõudnĩ -nã -nẽ adj. der untere.

spõulnĩ -nã -nẽ adj. gemeinschaftlich, gemeinsam.

spõulnøsc -cä *L.* spõulnùesci *fem.* die Gemeinsamkeit.

spõulnică -cä *fem.* Teilnehmerin.

spõulník -ikă *Pl. N.* -cä *masc.* Teilnehmer.

spõutk -kă *masc.* 1. der untere Teil; 2. die untere Leine des Netzflügels; 3. *Pl.* die Gesenke am Netz.

spõutkă *adv.* unten.

spõutkă *prp. c. G.* unterhalb.

spøčínk -kă *masc.* Ruhe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

spøčínkùøví -vâ -vé *adj.* die Ruhe betreffend.

spøčínk *s.* spøčínk. *St.*

spød *s.* spèd.

spødnõušk -kă *masc.* Bruchbinde.

spokõjnî -nâ -nè *adj.* 1. ruhig; 2. zufrieden. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kompositum:

nespokõjnî 1. unruhig; 2. unzufrieden.

spøkõjnî *s.* spøkõjnî. *St.*

spøkõrnî -nâ -nè *adj.* ruhig, demütig, gehorsam.

*spøkùøjic *verb.*

Komposita (Inf. -spøkùøjic Prs. -'spøkøja -spøkùøjîš Pst. -'spøkøjèl):

vuspøkùøjic *verb. perf.* 1. beruhigen; 2. befriedigen;

vuspøkùøjic sâ sich beruhigen.

zaspøkùøjic *verb. perf.* 1. beruhigen; 2. befriedigen;

zaspøkùøjic sâ sich beruhigen.

spølēičnî -nâ -nè *adj.* gemeinsam, gemeinschaftlich.

spølēičnică -cä *fem.* Teilnehmerin.

spølēičník -ikă *Pl. N.* -cä *masc.* Teilnehmer.

spølùøvnică -cä *fem.* Teilnehmerin. *H. Vi. St. Wslz.*

spølùøvník -ikă *Pl. N.* -cä *masc.* Teilnehmer. *H. Vi. St. Wslz.*

spølùøwnică *s.* spølùøvnica. *Kl.*

spølùøwník *s.* spølùøvník. *Kl.*

spømjiză *prp. c. G.* aus der Mitte, zwischen-heraus. — Spømjiză

těχ-křouv von-sâ-vășukø ul tã-năulepșou. *Oslz.*

spømjiză *s.* spømjiză. *Wslz.*

spərí -rǎu -rě *adj.* 1. ziemlich gross; 2. ausgiebig, ergiebig, reichlich.

Kompositum:

ńěspərí unergiebig. wenig lohnend.

spə̀sùəbnī -nǎ -nè *adj.* tauglich.

spə̀zím̃k -kù *masc.* der erste Teil des Frühlings. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

spə̀zím̃k *s.* spə̀zím̃k. *St.*

spò·d *prp. c. G.* unter-heraus, von unten her. — Və̀n-vǎjəũn sìəherǎ spò·d-dřevǎ.

sprǎvǎ *adv.* von rechts.

sprǎvǎ -vǎ *Pl. G.* sprə·ũ *fem.* 1. Sache, Geschäft, Angelegenheit; 2. Notdurft; jíc. sǐnəũc, čǐníc, vučǐníc cə̀ se-svəũ-sprǎvəũ seine Notdurft verrichten.

spravǎc *Prs.* sprǎvǎjǎ *Prt.* spravə·ũl *verb. imperf.* ausrichten, verrichten, bestellen. — Tə̀ tə-məũžěš mēmǎ-knǎupǎ pə̀lēcēc, tən-spravǎjǎ tahě zǎžǐ dūəbrǎ.

spravjedlǎvī -vǎ -vè *adj.* gerecht. *Oslz.*

sprǎvjedlǎvjǎ *adv.* gerecht.

sprǎvjedlǎvəsc -cǎ *L.* spravjedlǎvəscǐ *fem.* die Gerechtigkeit.

spravjedlǎ·vī *s.* spravjedlǎvī. *Wslz.*

spravń̃iěši -šǎ -šě *adj. comp.* zu sprə·ũnī. *H. Vi. St. Wslz.*

spravə̃vǎc *Prt.* spravə̃və·ũl *s.* spravǎc. *Kl. Vi.*

sprawñiěši *s.* spravń̃iěši. *Kl.*

sprǎžǎstī -tǎ -tè *adj.* 1. elastisch; 2 energisch, thatkräftig; 3. jähzornig. *Oslz.*

sprǎžǎnǎ -nǎ *L.* sprǎžǎnəũ [*Kl. H. Vi.*] -žǎnəũ [*St.*] -žǎ·nəũ [*Wslz.*] *Pl. G.* -žǐn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žǐũ [*St.*] *fem.* Springfeder.

sprǎžǎ·stī *s.* sprǎžǎstī. *Wslz.*

sprǎžěscǎ *adv.* 1. elastisch; 2. energisch, thatkräftig; 2. jähzornig.

sprǎžěstəsc -cǎ *L.* sprǎžěstəscǐ *fem.* 1. Elastizität; 2. Energie, Thatkraft; 3. Jähzorn.

sprə·ũnī -nǎ -nè *adj.* geschickt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sprĕ·unĕsc -cǎ *L.* sprĕ·unĕscī *fem.* die Geschicklichkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sprĕ·unī s. sprĕ·unī. *H. Vi. St. Wslz.*

sprĕ·unĕsc s. sprĕ·unĕsc. *H. Vi. St. Wslz.*

sprĕ·unī s. sprĕ·unī. *Kl.*

sprĕ·unĕsc s. sprĕ·unĕsc. *Kl.*

sprĕ·unī s. sprĕ·unī. *St.*

sprĕ·unĕsc s. sprĕ·unĕsc. *St.*

sprĕstǎ *adv.*; sprĕstǎ vjisc eine Art des Netzstrickens, wobei die Nadel durch jede Masche zweimal hindurchgeschoben wird; Gegensatz: spǎulcǎ vjisc.

spřātšī -šǎ -šĕ *adj. comp.* zu spřīdī. *Oslz.*

spřǎžĕ *adv. comp.* zu spřīdĕ.

spřǎgĕvī -vǎ -vĕ *adj.* das Gespann betreffend.

spřātšī s. spřātšī. *Wslz.*

spřǎgĕvī -vǎ -vĕ *adj.* das Gespann betreffend.

spřāt -tǎ *Pl. G.* spřātōu *masc.* Gerät, Geschirr, Möbel.

spřǎžǎstī s. sprǎžǎstī. *Oslz.*

spřǎžǎnǎ s. sprǎžǎnǎ.

spřǎžǎstī s. sprǎžǎstī. *Wslz.*

spřǎžĕscǎ s. sprǎžĕscǎ.

spřǎžĕstĕsc s. sprǎžĕstĕsc.

spřĕjčkǎ -hī *fem.* Streit, Hader.

spřĕjčnī -nǎ -nĕ *adj.* zänkisch, streitsüchtig.

spřĕjčĕsc -cǎ *L.* spřĕjčĕscī *fem.* die Streitsucht.

spřīdī -dǎ -dĕ *adj.* steil, abschüssig.

spřīdĕ *adv.* steil, abschüssig.

spřīdĕsc -cǎ *L.* spřīdĕscī *fem.* die Steilheit, Abschüssigkeit.

spřīg sprǎgĕ [*Oslz.*] spřǎ·gĕ [*Wslz.*] *masc.* Gespann.

spřōug s. spřōug. *H. Vi. St. Wslz.*

spřōug sprǎgĕ *masc.* Gespann. *Kl.*

spǎχlǎnǎ -nǎ *I.* spǎχlǎnōu [*Kl. H. Vi.*] -lǎnōu [*St.*] *Pl. G.*
-līn [*Kl. H. Vi.*] -līn [*St.*] *fem.* Geschwulst. *Oslz.*

spǎχlī -lǎ -lĕ *adj.* aufgeschwollen. *Oslz.*

spùəda *adv.* unten.

spùəkòinəsc -cā *L.* spokòjnùəscī *fem.* 1. die Ruhe; 2. die Zufriedenheit.

spùəkòrnəsc -cā *L.* spokòrnùəscī *fem.* Demut, Gehorsam.

spùəkòrnā *adv.* ruhig, demütig, gehorsam.

spùəkòuñā *adv.* 1. ruhig; 2. zufrieden.

Kompositum:

nùəspokòuñā 1. unruhig; 2. unzufrieden.

spùəkəja *adv.* ruhig.

spùəlä -lā *L.* spolū *ntr.* die Gemeinschaft.

spùəla *adv.* gemeinsam, zusammen.

spùəlečnəsc -cā *L.* společnùəscī *fem.* die Gemeinsamkeit.

spùənad *prp. c. G.* von oberhalb her. — To-prāšlō spùənat tēχ-
χīč. *Kl. H. Vi. Wslz.*

spùəpəd *prp. c. G.* unter etwas heraus. — Jāu-sā-to vākəpə·ul
spùəpəd zìemjä.

spùərə *adv.* 1. hinlänglich, genug; 2. ausgiebig, ergiebig.

spùəřēc *Prs.* spùəřā -řīš *Prt.* spùəřəl spēřālā *verb. imperf.* sa
gedeihen.

spùəsoub -obā *Pl. G.* spəsùəbòu *masc.* die Art, Weise.

spùəvjěz -ezā *L.* spəvjìezī *Pl. G.* -vjěz *I.* -zmī *fem.* Erzählung.

spùəza *prp. c. G.* hinter etwas hervor. — Spùəza pjěckā vāpřāšet
čárnī dīm.

spùənad *s.* spùənad. *St.*

spù·χlänā *I.* spuχlā·nòu *s.* spūχlāna. *Wslz.*

spù·χlī *s.* spūχlī. *Wslz.*

spūščòlkā *I.* spāščā·ulkòu *s.* spūščə·ulka. *GGa.*

spūšcə·ulka -hī *I.* spāščə·ulkòu *fem.* Schleuder. *Oslz. KGa. W.*

spūmjizā *s.* spəm·jizā. *Wslz.*

spū·nad *s.* spùənad. *Wslz.*

srāc *Prs.* sēřā -řěš *Prt.* srə·ul *Imp.* sieřā seřācā *verb. imperf.*
scheissen.

Komposita:

nāsrac *verb. perf.* anscheissen, vollscheissen.

přāsrac *verb. perf.* bescheissen.

pūṡsrac *verb. perf.* bescheissen; pūṡsrac sa sich bescheissen, beschmutzen.

vāsrac *verb. perf.* ausscheissen; vāsrac sa sich ausscheissen.

vūṡsrac *verb. perf.* bescheissen.

vūsrac *verb. perf.* scheissen.

zāsrac *verb. perf.* bescheissen, vollscheissen.

srāčkā -hī *fem.* Durchfall.

srāicā -cā *fem.* Durchfall.

srāik -kā *masc.* Scheisser, Stänker (Schimpfw.).

srākā -hī *fem.* der Hintere, Arsch.

srālěščo -čā *Pl. N.* sralāščā [*Oslz.*] -lā·ščā [*Wslz.*] *G.* -lāšč
[*Oslz.*] -lāšč [*Wslz.*] *ntr.* Abort.

srālnī -nā -né *adj.* das Scheissen betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

sráql *s.* srāul. *Vi.*

sráqlā *s.* srāula. *Vi.*

srāvā -vā *fem.* Durchfall.

srā·lnī *s.* srālnī. *Vi.*

srāul -lā *masc.* Scheisser, Stänker. *Kl. H. St. Wslz.*

srāulā -lā *masc. und fem.* 1. Scheisser, Stänker (Schimpfw.);
2. kleines Kind. *Kl. H. St. Wslz.*

srōum srūṡmā [*H. Vi.*] srū·mā [*Wslz.*] *masc.* 1. Scham;
2. Schande. *H. Vi. Wslz.*

srēlók -ākā *L.* srēlāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāokū [*Vi. / Pl. N.*]
-cā *masc.* Scheisser, Stänker (Schimpfw.).

srōum srūṡmā [*Kl.*] srūṡmā [*St.*] *s.* srōum. *Kl. St.*

srēhī -gāu -hē *adj.* gross, gewaltig, stark, mächtig.

srēmōtlāvi -vā -vē *adj.* schamhaft. *Oslz.*

srēmōtnī -nāu -né *adj.* schändlich. *Oslz.*

srēmūṡcēc *Prs.* srūṡmōcā [*Kl. H. Vi.*] srūṡmōcā [*St.*] srēmūṡciš *Prt.* srūṡmōcēl [*Kl. H. Vi.*] srūṡmōcēl [*St.*] srēmōcālā *verb. imperf.* 1. beschämen; 2. verunehren, schänden. *Oslz.*

Komposita (Inf. -srēmūṡcēc Prs. -'srēmōcā -srēmūṡciš Prt. -'srēmōcēl):

pōsromùḡcēc *verb. perf.* 1. beschämen; 2. verunehren, schänden.

sesromùḡcēc *verb. perf.* 1. beschämen; 2. schänden.

vāsromūḡcēc *verb. perf.* tief beschämen.

vosromùḡcēc *verb. perf.* beschimpfen, schänden.

zasromùḡcēc *verb. perf.* schänden.

srēmùḡtā -tā *A.* srùḡmetā [*Kl. H. Vi.*] srùḡmetā [*St.*] *fem.*
Schande. *Oslz.*

srùḡḡḡ *adv.* gewaltig, gross. sehr.

srùḡḡosc -cā *L.* srēḡḡscī *fem.* die Gewaltigkeit, Grösse.

srùḡmāc *Prs.* srōḡmā [*H. Vi.*] srōḡmā [*Kl.*] -mōš *Prt.* srōḡ-
mē·ul [*H. Vi.*] srōḡmē·ul [*Kl.*] srōḡmā *Imp.* srùḡmē·ḡ srē-
mē·ucā *verb. imperf.* sa sich schämen. — Vōn-sā-nesrōḡmā de-
kradñiēñā. Nā-sā-srōḡmā pñede-mnōḡ. *Kl. H. Vi.*

srùḡmetlāvjä *adv.* schamhaft. *Kl. H. Vi.*

srùḡmetlāvosc -cā *L.* srēmētlāvùḡscī *fem.* die Schamhaftigkeit.
Kl. H. Vi.

srùḡmetnosc -cā *L.* srēmētnùḡscī *fem.* die Schändlichkeit. *Kl.*
H. Vi.

srùḡmetnā *adv.* schändlich. *Kl. H. Vi.*

srùḡmāc *Prs.* srōḡmā *s.* srùḡmac. *St.*

srùḡmetlāvjä *s.* srùḡmetlāvjä. *St.*

srùḡmetlāvosc *s.* srùḡmetlāvosc. *St.*

srùḡmetnosc *s.* srùḡmetnosc. *St.*

srùḡmetnā *s.* srùḡmetnā. *St.*

srûpēlkā -hī *fem.* kleines Mädchen.

srūmetlāvī *s.* srēmētlāvī. *Wslz.*

srūmetnī *s.* srēmētnī. *Wslz.*

srūmùḡcēc *Prs.* srū·mēcā *s.* srēmùḡcec. *Wslz.*

srūmùḡtā *A.* srū·metā *s.* srēmùḡta. *Wslz.*

srū·māc *Prs.* srōḡmā *s.* srùḡmac. *Wslz.*

srū·metlāvjä *s.* srùḡmetlāvjä. *Wslz.*

srū·metlāvosc *L.* srūmetlāvùḡscī *s.* srùḡmetlāvosc. *Wslz.*

srū·metnosc *L.* srūmetnùḡscī *s.* srùḡmetnosc. *Wslz.*

srù·mētñä s. srùømētñä. *Wslz.*

stāc *Fut.* stāñä -ñěš *Prt.* stē·ul *Imp.* stāñī stañīcä *verb. perf.*

są werden, geschehen. — Vön-są-stē·ul króula. A-tùø są-stāle.

Komposita (Inf. -'stac Prs. a. -'stañä -stāñěš b. -'stouñä -stōuñěš [H. Vi. Wslz.] -stōuñěš [Kl. St.] c. -'stoum -'stoš Prt. -'stē·ul -'stă Imp. -'stañī):

dùøstac *verb. perf.* bekommen, erhalten; dùøstac są zu Teil werden. — Jă-dùøstē·ul zōu-to pjincnăuscă talărōu. Gă-ten-tătk vūmjar, temū-brâtejū są-dùø-stală tă-ŭîcă a-mjē to-pùølä.

văðestac *verb. perf.* herausbekommen, herausholen; văðestac są sich losmachen, sich befreien. — Tă-văðestōuñěš pōul-tălară, Tùø-bălă žiemkă rēbùøtă, cē-mă-văðestali tă-kùøñă s-tē-gēră. Ga-jău-są-văðestē·ul s-tēγ-drōunōu, mē-klējďă bălă bārzo pēžartē.

fstāc *verb. perf.* aufstehen; fstāc są werden, geschehen. —

žīs jă-fstē·ul bārzo pūozžă. Vön-fstē·ul se-stōulkā a-dē·ul-mjă siēzec. Tùø-są űefstōuñă.

pūøfstac *verb. perf.* aufstehen. — Mă-pūøfstali űs-šlī dùø-jezeră.

nāstac *verb. perf.* 1. folgen; 2. nõu-cē auf etwas eingehen;

nāstac są sich unterstehen, wagen. — Vön-văšet ŭtkē a-mă-mū-nāstali. Nõu-to jă-ñienastōuñä. Vön-są-ñienastē·ul dē-Gărnē dē-jiziēñă.

přāstac *verb. perf.* 1. beitreten, einwilligen; 2. Halt

machen. — Nõu-to jă-ñieprästōuñä. Tēn-tătk-mū přāstē·ul. Gă-ti-săldăucă nõu-tēn-tărk přāšlī, nī-přāstali.

přiēstac *verb. perf.* 1. aufhören, inne halten; 2. sich

begnügen. — Nī-přiēstali tăncăc. Přiēstañī s-tīm-gvjizďăñīm! Vön-přiēstē·ul dē-spjēvāñă. Tēn-trăusk přiēstē·ul. Vět-tă-časū nă-mušla přiēstac nă-tīm-mlōuka, cē-na-mjă vət-svēγ-glăusněŭ krōu.

rùs̥stac *verb. perf.* sḁ sich trennen, Abschied nehmen. —

Tũ ja-sa-rùs̥sto·ul z-nĩm.

vãstac *verb. perf.* aufstehen. — Ven-vãsto·ul xũtko
z-louškã.

vè·tstac *verb. perf.* abfallen, verlassen. — A-fšãtcã vè·d-
nã vè·tstali.

vùs̥stac *verb. perf.* bleiben, zurückbleiben; dõut vùs̥stac
tot bleiben, sterben. — Jã-jĩem krõulḁ os-vùs̥stou̯nã
krõulḁ. Tã-mãšĩš dũemã vùs̥stac. Tã ven-vùs̥sto·ul
støjõcã.

zvùs̥stac *verb. perf.* bleiben, zurückbleiben.

vũstac *verb. perf.* aufhören, inne halten, stehen bleiben,
Halt machen. — Jã-nĩmogḁ vũstac v-robũs̥cã. Ven-
vũsto·ul s-tou-robũs̥tou̯ ãus-šet 'prẽic. Gã-ven tũ
přãšet. tẽj jãnĩm-rãzḁ ven-vũsto·ul.

stãdnẽxt -tã *Pl. N. -cã masc.* Feldwächter.

stãx -xã *Pl. G. staχõu̯ masc.* Leine, welche den Mast hält.

*stãjãc *verb. iter. zu stũs̥jec.*

Komposita (Inf. -stãjãc Prs. -'stãjḁ -stãujõš [Kl. H. St. Wslz.] -stãojõš [Vi.] Prt. -'stãje·ul Imp. -stãje·u):

potstãjãc *verb. imperf.* sḁ sich setzen, sich abklären.

vãstãjãc *verb. imperf.* 1. ausstehen, erdulden; 2. ausstehen,
Handel auf dem Markte treiben.

vopstãjãc *verb. imperf.* 1. umstehen, herumstehen; 2. be-
stehen, auf seine Kosten kommen.

*stãjãc *verb. iter. zu stãc.*

Komposita (Inf. -stãjãc Prs. -'stãjḁ -stãujõš [Kl. H. St. Wslz.] -stãojõš [Vi.] Prt. -'stãje·ul Imp. -stãje·u): s.
stãvac.

stalanĩ -nãu̯ -nẽ *adj.* stählern.

stãli -lã -lẽ *adj.* standhaft, beständig.

stãlo *adv.* standhaft.

stãlosc -cã *L. stalũs̥cĩ fem.* die Standhaftigkeit, Beständigkeit.

*stanãvjãc *verb. iter. zu stanũs̥vjic.*

Komposita (*Inf.* -stanāvjāc *Prs.* -'stanavja -stanāuvjōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāovjōš [*Vi.*] *Prt.* -'stanāvjō·ul *Imp.* -stanāvjō·u):

postanāvjāc *verb. imperf.* verordnen

vustanāvjāc *verb. imperf.* verordnen, festsetzen.

stanovjītī -tā -tē *adj.* standhaft, beharrlich. *Oslz.*

stanovjītī *s.* stanovjītī. *Wslz.*

stanò·jščø -čā *ntr.* Standort, Posten.

stanùovjic *Prs.* stānevja stanùovjiš *Prt.* stānevjel stanovjīlā *verb. imperf.* bestimmen, festsetzen, verordnen.

Komposita (*Inf.* -stanùovjic *Prs.* -'stanovja -stanùovjiš *Prt.* -'stanovjel):

postanùovjic *verb. perf.* verordnen. — Tuø tèn-sè·utěš pùøstanovjel.

vustanùovjic *verb. perf.* verordnen, festsetzen.

stāgrī *s.* stāurī *adj. und masc. Vi.*

stārāc *Prs.* stāra -rōš *Prt.* stāro·ul *verb. imperf.* 1. sich bemühen, Mühe geben, sorgfältig machen; 2. vōu cø sich um etwas bemühen, bewerben. — Prä-tī røbùocā tā-sa-niēstarø·ul nīc. Vēn-sa-stārā vōu-tèn-pùøst jāk-stādnēxt.

Kompositum:

postārāc *verb. perf.* sa 1. sich bemühen, Mühe geben, Sorgfalt anwenden; 2. vōu cø sich um etwas bemühen, bewerben. — Jāu-sa-pùøstara, co-ten-pōun-bzā spēkōjnī. Tùø-jā dùobrī pùøst, vōu-tèn jāu-sa-pùøstara.

stāradø·unā *adv.* in alter Zeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

stāradø·unā *s.* stāradø·unā. *St.*

stārannø *adv.* sorgfältig, sorgsam.

stārannøsc -cā *L.* starannùøscī *fem.* die Sorgfalt.

starāvī -vā -vē *adj.* etwas alt, ältlich.

strarāčhī -kā -hé *adj.* steinalt. *Oslz.*

starāχnī -nā -nē *adj.* steinalt. *Oslz.*

starā·čhī *s.* starāčhī. *Wslz.*

starā·χnī *s.* starāχnī. *Wslz.*

starānnī -nā -nē *adj.* sorgfältig, sorgsam.

starānē -nā *ntr.* 1. die Bemühung, Anwendung von Sorgfalt; 2. die Bewerbung.

stārc -ca *masc.* Greis.

*stārčac *verb. iter.* zu stārčic.

Komposita (Inf. -stārčac Prs. -'stōrčā -stārčōš Prt. -'stōr-čō ul Imp. -stārčōu):

dostārčac *verb. imperf.* verschaffen, liefern.

nastārčac *verb. imperf.* viel liefern

přastārčac *verb. imperf.* liefern.

*stārčic *verb.*

Komposita (Inf. stārčic Prs. -'stārčā -stārčiš Prt. -'stārčel):

dostārčic *verb. perf.* verschaffen, liefern. — Mā-dūstārčilī slūemā ōs-sānā tīm-sāldāutōum.

nastārčic *verb. perf.* viel liefern.

přastārčic *verb. perf.* liefern. — Čiemāš tā-mjā-niepřastārčel tēχ-rīb nā-čas?

stārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Grossmutter, Schwiegermutter gehörig.

stārēχ -āχā *L.* starāχū [*Oslz.*] -rā·χū [*Wslz.*] *Pl. N. -šā masc.* alter Mann.

starēinstvø -vā *ntr.* alte Sachen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

starēinhī -kā -hē *adj.* ziemlich alt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

starēinstvø *s.* starēinstvo. *St.*

starēinhī *s.* starēinhī. *St.*

stārēškā -hī *L.* starāškōū [*Oslz.*] -rā·škōū [*Wslz.*] *Pl. G. -rāšk* [*Oslz.*] -rāšk [*Wslz.*] *fem.* alte Frau.

stārk -kā *L.* stārkū, stārkū *Pl. N. -kovjā masc.* 1. Grossvater; 2. Schwiegervater; *Pl.* die Gross-, Schwiegereltern.

stārkā -hī *fem.* 1. Grossmutter; 2. Schwiegermutter.

stārkōū -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Grossvater, Schwiegervater gehörig.

stārkè·iznā -nā *fem.* das von den Gross- oder Schwiegereltern ererbte Vermögen.

stāre- *erstes Glied von Kompositen: alt-*.

stāreosc -cā L. starəescī fem. das Alter, die Bejahrtheit. *

starəvātī -tā -tē adj. ältlich.

stāršī -šā -šē adj. comp. zu stāurī.

stāršī -šēχ masc. pl. die Eltern.

stārūχ -χā L. starūχū Pl. N. -šā masc. alter Mann.

starūχēl -rūχlā masc. Altsitzer, früherer Besitzer eines Gehöfts, welcher dasselbe seinen Kindern oder sonstigen Erben übergeben und sich selbst nur ein Leibgedinge vorbehalten hat.

starūšk -kā masc. alter Mann.

starūškā -hī fem. alte Frau.

stařāoc s. stařāuc. Vi.

stařāuc Prs. stāreja stařejěš Prt. stāre·ul -īā -řeli Part. Prt.

stařālī verb. imperf. altern, alt werden. Kl. H. St. Wslz

Komposita:

přestařāuc verb. perf. übermässig alt werden, veralten.

sestařāuc verb. perf. alt werden, altern.

zastařāuc verb. perf. veralten, verjähren.

stāřēc s. stařāuc.

stāřěznā -nā fem. alte Sachen.

stařēlc -cā masc. alter Mann.

stāřóc s. stařāuc.

stātečnosc -cā L. statečnəescī fem. das ernsthafte, gesetzte Wesen.

statēičk -kā masc. kleines Gefäss.

statēičnī -nā -nē adj. ernsthaft, gesetzt.

statīšk -kā masc. kleines Gefäss.

stātk -kā masc. Gefäss, Tonne; 2. ernsthafter, gesetzter Mensch.

stātk -kū masc. das ernsthafte, gesetzte Wesen.

statkāc Prs. stātkūja Prt. statkē·ul verb. imperf. sich ernsthaft, gesetzt benehmen. — Zdřā-lā, jāk ten knāup statkūjä!

statkūəvāc Prt. statkūəvə·ul s. statkāc. Kl. Vi.

stātūšk -kā masc. kleines Gefäss.

stāvāc Prs. stāuṽa [Kl. H. St. Wslz.] stāoṽa [Vi.] -vōš Prt.

stǎuvø·ul [Kl. H. St. Wslz.] stǎqvø·ul [Vi.] stǎvǎ Imp.
stǎvø·u verb. imperf. Halt machen, still stehen; stǎvǎc sǎ werden,
geschehen.

Komposita (Inf. -stǎvǎc Prs. -'stǎvǎ -stǎuvøš [Kl. H. St.
Wslz.] -stǎqvøš [Vi.] Prt. -'stǎvø·ul Imp. -stǎvø·u):

døstǎvǎc verb. imperf. bekommen, erhalten; døstǎvǎc sǎ
zufallen, zu Teil werden.

vǎdøstǎvǎc verb. imperf. herausbekommen; vǎdø-
stǎvǎc sǎ sich losmachen, sich befreien.

fstǎvǎc verb. imperf. aufstehen.

pøfstǎvǎc verb. imperf. aufstehen.

nastǎvǎc verb. imperf. 1. folgen; 2. auf etwas eingehen;
nastǎvǎc sǎ sich unterstehen, wagen.

přastǎvǎc verb. imperf. 1. beitreten, einwilligen; 2. Halt
machen.

přestǎvǎc verb. imperf. 1. aufhören, inne halten; 2. sich
begnügen.

røstǎvǎc verb. imperf. sǎ sich trennen, Abschied nehmen.

vǎstǎvǎc verb. imperf. aufstehen.

vøstǎvǎc verb. imperf. bleiben, zurückbleiben.

zvøstǎvǎc verb. imperf. bleiben, verbleiben.

vøtstǎvǎc verb. imperf. abfallen, verlassen.

vustǎvǎc verb. imperf. aufhören, nachlassen.

stǎvjǎc Prs. stǎuvjǎ [Kl. H. St. Wslz.] stǎqvjǎ [Vi.] -vjøš Prt.
stǎuvjø·ul [Kl. H. St. Wslz.] stǎqvjø·ul [Vi.] stǎvjǎ Imp.
stǎvjø·u verb. imperf. stellen, aufstellen, hinstellen; stǎvjǎc sǎ
sich einfinden, einstellen.

Komposita (Inf. -stǎvjǎc Prs. -'stǎvjǎ -stǎuvjøjš [Kl. H. St.
Wslz.] -stǎqvjøjš [Vi.] Prt. -'stǎvjø·ul Imp. -stǎvjø·u):

døstǎvjǎc verb. imperf. beschaffen, liefern.

fstǎvjǎc verb. imperf. hineinstellen; fstǎvjǎc sǎ sich ein-
stellen, kommen.

nastǎvjǎc verb. imperf. 1. viel hinstellen, vollstellen;
2. bereiten.

poṭstāvjāc verb. imperf. unter etwas hinstellen; *poṭstāvjāc* nḥoga ein Bein stellen; *poṭstāvjāc* sa sich unter etwas stellen, unter etwas treten.

pṛāstāvjāc verb. imperf. hinzustellen; *pṛāstāvjāc* sa herantreten, sich andrängen.

pṛēstāvjāc verb. imperf. umstellen, versetzen; *pṛēstāvjāc* sa sich umstellen, anders aufstellen.

pṛētstāvjāc verb. imperf. davorstellen; *pṛētstāvjāc* sa sich davorstellen, davortreten.

sestāvjāc verb. imperf. 1. herabstellen; 2. zusammenstellen; *sestāvjāc* sa zusammentreten.

vāstāvjāc verb. imperf. 1. ausstellen, herausstellen; 2. auslegen, übersetzen; *vāstāvjāc* sa hervortreten.

vəpstāvjāc verb. imperf. rund herumstellen, besetzen; *vəpstāvjāc* sa sich herumstellen, umgeben.

vəstāvjāc verb. imperf. zurücklassen, übrig lassen.

voṭstāvjāc verb. imperf. 1. wegstellen, beiseitstellen; 2. abliefern.

vustāvjāc verb. imperf. ordentlich aufstellen, hinstellen; *vustāvjāc* sa hervortreten.

zastāvjāc verb. imperf. 1. aufstellen; 2. vollstellen, zustellen, verstellen, verammeln.

stāvjić Fut. stāvja -vjiš Prt. stāvjel verb. perf. stellen, aufstellen; hinstellen; *stāvjić* sa sich stellen, einstellen, einfinden. — *Vən-stāvjel ta-sklōunka nā-tāfla. Tūḡ tā-mūšiš stāvjić na-pjēckū. Vjītro jāu-sa-stāvja dūḡ-sōudū.*

Komposita:

dəstāvjić verb. perf. verschaffen, liefern. — *Jāu-tə-dūḡ-stāvja tēmū-pānū dē-Smō·užin.*

fstāvjić verb. perf. hineinstellen; *fstāvjić* sa sich einstellen, kommen. — *Fstāvji tā-bēička v-dōum! Tūḡ-bālo jū pōuznə, ga-vən-sa fstāvjel dūḡ-dōum.*

nastāvjić verb. perf. 1. viel hinstellen, vollstellen; 2. bereiten, herstellen. — *Na-nastavjilā tā-tāufla šībamī ōs-sklōun-*

kamī. Vən-nāstavjěl mjāsā ōz-gùŕŕo·ulhī nā-tāfla.
Ten-vōuz jāu-sā sōum nāstavjěl.

postāvjič *verb. perf.* hinstellen, aufstellen; postāvjič sa sich hinstellen, aufstellen, hintreten. — Pùŕstavji tā-šība nā-pjěck! Vōn-sa-pùŕstavjěl pŕed-dvjěrmī.

potstavjič *verb. perf.* unter etwas hinstellen; potstavjič nùŕga ein Bein stellen; potstavjič sa sich unter etwas treten. — Pòtstavji tēn-kùŕš pò·d-lòuške! Nā-mu-potstavjīlā nùŕga. Vōn-sa pòtstavjěl pò·d-dōup.

pŕastāvjič *verb. perf.* hinstellen; pŕastāvjič sa herantreten, sich andrängen. — Vən-pŕastavjěl drāub dùŕ-voknā. Vōn-sa-pŕastavjěl dūŕ-tā-pāna. Mòj-vùŕtrök sa-pŕastavjěl dūŕ-tē-ro·bùŕtā.

pŕestāvjič *verb. perf.* umstellen, versetzen; pŕestāvjič sa sich umstellen, anders aufstellen. — Pŕiŕstavji tā-tāufla ōs-tēn-stōulk! Tī-sāldāucā sa-pŕiŕstavjīlī. Jāu-sa-pŕiŕstavjěl z-ńīm.

pŕetstavjič *verb. perf.* davorstellen; pŕetstavjič sa sich davorstellen, davortreten. — Von-pŕetstavjěl lāuda pŕēd-vokno. Vōn-sa-pŕetstavjěl pŕēd-mja.

sestavjič *verb. perf.* 1. herabstellen; 2. zusammenstellen, sestavjič sa zusammentreten. — Siŕstavji tā-sklōunka s-pjěckā! Siŕstavji tā-dvjīŕ tāuflā! Vən-siŕstavjěl ten-vōus. Tī-gbûrā sa-siŕstavjīlī. Vōn-sa-siŕstavjěl ze-mnōu.

vāstavjič *verb. perf.* 1. ausstellen, herausstellen, 2. auslegen, übersetzen; vāstavjič sa hervortreten. — Nā-tē-vāstavjīlā nā-lōft. Jāu-mū-vāstavjěl ten lāst. Vōn-sa-vāstavjěl jak-hō·ŕptmān.

vopstavjič *verb. perf.* rund herumstellen, besetzen; vopstavjič sa sich herumstellen, umgeben. — Vən-vùŕpstavjěl tā-tāufla stōulkamī. Tī-sāldāucā sa-vùŕpstavjīlī fkōul tē-festī·nhī.

vōstavjič *verb. perf.* zurücklassen, übrig lassen. — Na-ńīč ŕevostavjīlā.

votstāvjič verb. perf. 1. wegstellen, beiseitstellen; 2. abliefern. — *Vò·tstavji tèn-kùøš nã-dvòr! Tèn-knãup votstāvji tèn-lãst dø-tã-pãna.*

vustāvjič verb. perf. ordentlich aufstellen, hinstellen; *vustāvjič sa* hervortreten. — *Tã-sklõunhĩ sòu-dùøbrã vustavjùønè. Ælã tẽj von-sa-vũstavjèl.*

zastāvjič verb. perf. 1. aufstellen; 2. zustellen, vollstellen, verstellen, verrammeln. — *Tèn-krõul zãstavjèl tẽχ-sãl-dãutõu. Nĩ-zãstavjilĩ tã-dvjêrã tãuflamĩ øs-stõulkamĩ.*

stāvjišče -čã L. stavjišča [Oslz.] -vjĩšča [Wslz.] Pl. G. -vjĩšč [Oslz.] -vjĩšč [Wslz.] ntr. 1. sumpfiger, verwachsener Teich; 2. Stelle, wo ehemals ein Teich war.

stavùøvi -vã -vè adj. den Teich betreffend.

**stãdãc verb. iter. zu stãnóuc. Oslz.*

Kmposita (Inf. -stãdãc Prs. -'stida -stĩdøš Prt. -'stide·ul Imp. -stãdø·u -stãdø·ucã):

přestãdãc verb. imperf. durch und durch kühl werden.

vãstãdãc verb. imperf. auskühlen, ganz kühl werden.

vøstãdãc verb. imperf. abkühlen, kühl werden.

zastãdãc verb. imperf. erkalten.

**stãžãc verb. iter. zu stãžec. Oslz.*

Komposita (Inf. -stãžãc Prs. -'stãžã -stãžøš Prt. -'stãžø·ul):

přestãžãc verb. imperf. durch und durch kühl machen; *přestãžãc sa* durch und durch kühl werden.

vãstãžãc verb. imperf. abkühlen, auskühlen (tr.); *vãstãžãc sa* ganz kühl werden.

vøpstãžãc verb. imperf. abkühlen, kühl werden lassen; *vøpstãžãc sa* kühl werden.

vøstãžãc verb. imperf. abkühlen, kühl werden lassen; *vøstãžãc sa* kühl werden.

zastãžãc verb. imperf. abkühlen lassen; *zastãžãc sa* erkalten.

stãžec Prs. stãžã -žĩš Prt. stãžèl stãžãlã verb. imperf. kühlen, kühl machen; *stãžec sa* kühl werden.

Komposita (Inf. -stāžēc Prs. -'stāžā -stāžiš Prt. -'stāžēl):

postāžēc verb. perf. nach einander kühlen.

přastāžēc verb. perf. ein wenig kühlen.

přestāžēc verb. perf. durch und durch kühl machen; *přestāžēc sa* durch und durch kühl werden.

vāstāžēc verb. perf. auskühlen, abkühlen (tr.); *vāstāžēc sa* ganz kühl werden.

vopstāžēc verb. perf. abkühlen, kühl werden lassen; *vopstāžēc sa* kühl werden.

vostāžēc verb. perf. abkühlen, kühl werden lassen; *vostāžēc sa* kühl werden.

zastāžēc verb. perf. abkühlen lassen; *zastāžēc sa* erkalten.

stāžēc Prs. stāžā -žiš Prt. stāžō·ul -žā -želi Part. Prt. stāžālī verb. imperf. zischen. — *Gās stāži. Oslz.*

Komposita (Inf. -stāžēc Prs. -'stāžā -stāžiš Prt. -'stāžō·ul -žā -želi):

postāžēc verb. perf. ein wenig, eine Weile zischen.

zastāžēc verb. perf. anfangen zu zischen.

stālī -lā -lē adj. gemästet, fett. *Oslz.*

stānōuc Fut. stānā -něš Prt. stīd stādlā Part. Prt. stādlī verb. perf. kalt werden, erkalten. — *Xadō·u χūtκø, ābo ta-kāvā stānā! Kl.*

Komposita (Inf. -stānōuc Prs. -'stānā -stāněš Prt. -'stīd -'stādlā):

přestānōuc verb. perf. durch und durch kühl werden.

vāstānōuc verb. perf. auskühlen, ganz kühl werden.

vostānōuc verb. perf. abkühlen, kühl werden.

zastānōuc verb. perf. erkalten.

stānā -nā Pl. G. -nī, stūn fem. Brunnen. *Kl. H. Vi.*

stānōř -ařā, -āřā L. stānāřū masc. Brunnenmacher. *Kl. H. Vi.*

stānāřtvø -vā ntr. die Brunnengräberei, das Handwerk des Brunnenmachers.

stānāřhī -kā -hē adj. den Brunnenmacher betreffend.

stānūøvi -vā -vē adj. den Brunnen betreffend.

*stā·dāc s. stādac. *Wslz.*

*stā·zāc s. stāzāc. *Wslz.*

stā·zēc s. stāzec „kühlen“ und „zwischen“. *Wslz.*

stā·lī s. stālī. *Wslz.*

stā·nōuc s. stānōuc. *Wslz.*

stā·nā s. stāna. *Wslz.*

stā·nōř s. stānōř. *Wslz.*

stārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Grossmutter, Schwiegermutter gehörig.

stārķ -kā *Pl. N. -kōvjā masc.* 1. Grossvater; 2. Schwiegervater; *Pl.* die Gross-, Schwiegereltern.

stārķā -hī *fem.* 1. Grossmutter; 2. Schwiegermutter.

stārķōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Grossvater, Schwiegervater gehörig.

stārnā -nā *Pl. G. stāuren fem.* Flunder.

stārnā -nā *I. stārnōu fem.* Seite. *Vi.*

stārnākā -hī *I. stōrnākōu [Oslz.] -nā·kōu [Wslz.] Pl. G. -nāk [Oslz.] -nāk [Wslz.] fem.* Strumpfband.

stārněčkā -hī *I. stōrnāčkōu [Oslz.] -nā·čkōu [Wslz.] Pl. G. -nāčk [Oslz.] -nāčk [Wslz.] fem.* dünner Strick, Band, Strumpfband.

stāurī -rā -rē *Pl. N. masc. -řī adj.* 1. alt, bejahrt; 2. alt, nicht neu. *Kl. H. St. Wslz.*

stāurī -rā, -rēvā *masc.* Hochzeitsbitter. *Kl. H. St. Wslz.*

stārš -šā *masc.* alter steifer Gaul.

stāχlī -lā -lē *adj.* dumpfig, muffig.

stāχlē *adv.* dumpfig, muffig.

stāχlēsc -cā *L. stāχlūescī fem.* der dumpfige, muffige Geruch.

stāk -kā *masc.* das Stöhnen, Ächzen, Seufzen.

stākāc *Prs. stāčā -čēš Prt. stākē·ul verb. imperf.* stöhnen, ächzen, seufzen. — Von-nīmōug nīc gādāc, blōus stākāc.

Komposita:

postākāc *verb. perf.* eine Weile seufzen. — Na-postāčā ješ-χvjīlkā, ālā tēī na-vūsīā.

přestākāc *verb. perf.* durchstöhnen, stöhnend verbringen. —

Třā štānā von-přestākə·ul.

rosstākāc *verb. perf.* sa laut ächzen.

vāstākāc *verb. perf.* herausstöhnen, unter Stöhnen sprechen. —

Nīyt nigrəzmjə·ul, cūə von-vāstākə·ul.

zastākāc *verb. perf.* aufstöhnen.

stāklāvī -vā -vé *adj.* ächzend, stöhnend. *Oslz.*

stāklā·vī *s.* stāklāvī. *Wslz.*

stāknōuc *s.* stāknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

stāknōuc *Fut.* stākniā -něš *Prt.* stāknōun *verb. perf.* aufächzen, aufseufzen. *Kl.*

Komposita:

pəstāknōuc *verb. perf.* hin und wieder aufstöhnen, aufseufzen. —

Von-pūəstāknōun pāurā razōu, ālā tēj von-zdiəχ.

vāstāknōuc *verb. perf.* herausstöhnen, unter Ächzen hervorstossen.

stānā -nā *Pl. G.* stōun [*H. Vi. Wslz.*] stōun [*Kl. St.*] *fem.*

Anlegeplatz der Kähne.

stānōuc *s.* stānōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

stānōuc *Fut.* stāniā -něš *Prt.* stānōun stanā *verb. perf.* sich stellen, treten, Halt machen. — Tī-sāldāucā mašērālī nā-tōrk, tā nī-stānanī. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -stānōuc *Prs.* -'stāniā -stāněš *Prt.* -'stānōun):

přastānōuc *verb. perf.* herantreten, Halt machen.

stānəvjitəsc -cā *L.* stanəvjitūəsci *fem.* die Standhaftigkeit.

stāpā -pā *fem.* Stampfe.

stāpāc *Prs.* stāpjā -pjěš *Prt.* stāpə·ul *verb. imperf.* zerstampfen.

Kompositum:

pəstāpāc *verb. perf.* zerstampfen.

*stāpjāc *verb. iter.* zu stāpjic.

Komposita (*Inf.* -stāpjāc *Prs.* -'stōupjā -stōupjōš [*Kl.*] -'stōupjā -stōupjōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'stōupjə·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -stāpjə·u):

dəstāpjāc *verb. imperf.* hinzutreten.

fstāpjāc *verb. imperf.* 1. eintreten; 2. aufsteigen.

nastāpjāc *verb. imperf.* 1. auf etwas treten; 2. nachfolgen.

natstāpjāc *verb. imperf.* nachfolgen.

pəstāpjāc *verb. imperf.* fortschreiten, vorwärts gehen.

pəstāpjāc *verb. imperf.* 1. unter etwas treten, dicht heran treten; 2. Schlingen legen, nachstellen.

přastāpjāc *verb. imperf.* 1. herantreten, hinzutreten; 2. beitreten, sich anschliessen.

přestāpjāc *verb. imperf.* 1. überschreiten, übertreten; 2. sich vergehen.

rəstāpjāc *verb. imperf.* zertreten; rəstāpjāc sȳ auseinander treten.

sestāpjāc *verb. imperf.* hinabsteigen; sestāpjāc sȳ zusammentreten.

vāstāpjāc *verb. imperf.* heraustreten, hervortreten.

vəpstāpjāc *verb. imperf.* umringen, umgeben.

vəstāpjāc *verb. imperf.* 1. zurücktreten, wegtreten; 2. abstehen, Abstand nehmen, *aufgeben; 3. abfallen, abtrünnig werden.

vustāpjāc *verb. imperf.* zurücktreten, nachgeben.

zastāpjāc *verb. imperf.* 1. vertreten, an die Stelle treten; 2. vertreten, hindernd vortreten.

stāpjīc *Fut.* stōupjȳ [Kl.] stōupjȳ [H. Vi. St. Wslz.] -pjīš *Prt.*

stōupjēl [Kl.] stōupjēl [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* stāpjī *verb.*

perf. einen Schritt thun, treten.—Gǎ-tā-stōupjīš nōu-tēn-kām, tēi tā-tə-dəsígněš.

Komposita:

dəstāpjīc *verb. perf.* hinzutreten, herantreten.—Dùəstāpjī dùə-ńevǎ!

fstāpjīc *verb. perf.* 1. eintreten; fstāpjīc də-sǎldǎutōu Soldat werden; 2. ansteigen, hinaufsteigen.—Mǎ-fstōupjīlī f-tā-ǧīčǎ. Na-fstōupjīlǎ dùə-mjǎ. Vən-fstōupjēl dùə-ńebǎ.

nastāpjic *verb. perf.* 1. auf etwas treten; 2. nachfolgen. —

Nastāpjī-mjā nā-remja, tēj tā-mōžžēs dēsāgac. Gǎ-tēn-tātk vāmjar, nāstōupjēl ten-vùotrøk jāk-krōul.

natstāpjic *verb. perf.* nachfolgen.

~ postāpjic *verb. perf.* fortschreiten, vorwärts gehen. — Vøn-

pùestōupjēl trǎ šlāχī, ālā tēj vøn-vūpòd nā-zemja čīsto vumačùonī.

potstāpjic *verb. perf.* 1. unter etwas treten, dicht herantreten;

2. Schlingen legen, mit List fangen. — Jǎ-pè·tstōupjēl pōut-to-dřēvja. Nī-pè·tstōupjilī pōut-tēn-mūr.

prāstāpjic *verb. perf.* 1. herantreten, hinzutreten; 2. beitreten,

sich anschliessen. — Vøn-prāstōupjēl dùot-ńǎ. Tùot-jǎ dùotbrǎ rǎdǎ, dùot-tē jǎ-prāstōupja.

prestāpjic *verb. perf.* 1. überschreiten, übertreten; 2. sich

vergehen. — Nīgǎ jǎ-ńieprestōupjēl tē-grāncǎ. Na-prestōupjilǎ přēs-tēn-rōu. Mǎ-fšātcǎ přiestōupjilī božē přākāzǎnē.

rosstāpjic *verb. perf.* zertreten; rosstāpjic sǎ auseinander-

treten. — Jǎu-jǎ-rùostōupja jāk-rùotbākǎ! Gǎ-vøn-prāšet, mǎ-sǎ-rùostōupjilī před-ńīm.

sestāpjic *verb. perf.* hinabsteigen; sestāpjic sǎ zusammen-

treten. — Siestāpji z-drǎubjǎ! Tī-stǎurī lǎžǎ sǎ-siestōupjilī nǎ-tǎrzǎ.

vāstāpjic *verb. perf.* heraustreten, hervortreten. — S-tēχ-

χīč vāstōupjēl tahī vjēlħī χlùot.

vopstāpjic *verb. perf.* umringen, umgeben. — Jǎ-prāšet

f-tǎ-vjies a-hūjǎ tī-lǎžǎ-mjǎ vùotpstōupjilī.

vetstāpjic *verb. perf.* 1. zurücktreten, wegtreten; 2. abstehen,

Abstand nehmen, aufgeben; 3. abfallen, abtrünnig werden. —

Gǎ-nī-to-čūlī, nī-vè·tstōupjilī vè·d-ńǎ fšātcǎ. Mōj-svǎuk vè·tstōupjēl vēt-tē-rovùotǎ. Fšātcǎ sǎldǎucǎ vè·tstōupjilī vet-stǎurévǎ krōulǎ.

vustāpjic *verb. perf.* zurücktreten, nachgeben. — Fšātcǎ lǎžǎ

mǎ-vūstōupjilī z-drùotħī.

zastāpjic *verb. perf.* 1. vertreten, an die Stelle treten; 2. vertreten, hindernd entgegentreten.—Jā-zāstōupja svā-brātā.

Tā mū-zāstōupjēl tahī vjēlhī pjēs drūoga.

stāpnouc s. stāpnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

stāpnouc *Fut.* stāpnā -něš *Prt.* stāpnoun *verb. perf.* zerstampfen. *Kl.*

stāpōk -ākā *L.* stāpāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāokū [*Vi.*]

Pl. I. -hī masc. Stampfeisen, Stampfkeule, Kartoffelquetscher.

stānouc s. stānouc. *St.*

stānā *Pl. G.* stān s. stānā. *St.*

stānōr s. stānōr. *St.*

stēbēlkø -kā *ntr.* kleiner, dünner Halm.

stēbēr -brā *masc.* Pfahl im Heuschober, Segelstange.

stēblø -lā *Pl. G.* stēbēl *ntr.* Halm.

stēīgnā -nā *I.* stēgnōu *Pl. G.* stēhēin [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -hēin [*St.*] *fem.* Fusssteig.

stēīgnīščø -čā *Pl. N.* stēgnīščā [*Oslz.*] -nīščā [*Wslz.*] *G.* -nīšč [*Oslz.*] -nīšč [*Wslz.*] *ntr.* schlechter unebener Fusssteig.

stēvā *adv.* daher.

stōrkè·iznā -nā *fem.* das von den Gross- oder Schwiegereltern ererbte Vermögen.

stōud s. stōud. *H. Vi. St. Wslz.*

stōug stōegū *L.* stōgū *masc.* Heuschober.

stōulčīščø -čā *Pl. N.* stōulčīščā [*Oslz.*] -čīščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* alter schlechter Stuhl.

stōulk -kā *Pl. G.* stōulk *I. -hī masc.* Stuhl.

stōulkhøvī -vā -vè *adj.* den Stuhl betreffend.

stōun -nā *Pl. G.* stōun *masc.* 1. Stand; 2. Art, Geschlecht. *H. Vi. Wslz.*

stōunāo s. stōunāu. *Vi.*

stōunāu -ně *fem.* Pferdestall. *Kl. H. St. Wslz.*

stōup -pā *masc.* Liter.

stōuthī s. stōuthi. *H. Vi. St. Wslz.*

stōud *adv.* von hier. *Kl.*

stõun s. stõun. *Kl. St.*

stõuthi *adv.* von hier. *Kl.*

stø- *erstes Glied von Kompositen:* hundert-.

støgũvi -vã -vè *adj.* den Schober betreffend.

støjõuci s. støjõuci. *H. Vi. St. Wslz.*

støjõuci -cã -cè *adj.* stätig, nicht von der Stelle zu bewegen (von Pferden gebraucht).

stølãmjĩ -mjã -mjè den Riesen betreffend. *Kl. H. Vi.*

stølãmõu -mõvi -vã -vè *adj. poss.* dem Riesen gehörig. *Kl. H. Vi.*

stolãmjĩ s. stølãmjĩ. *Wslz.*

stolãmõu s. stølãmõu. *Wslz.*

stølãmjĩ s. stølãmjĩ. *St.*

stølãmõu s. stølãmõu. *St.*

stølẽčk -kã *masc.* Stühlchen.

størãhi -kã -hè *adj.* hundertfach.

stõ·u stãvũ *Pl. G.* stavõu *I.* -ví *L.* -vjěχ *masc.* 1. Teich;
2. Gelenk.

stõ·ufk s. stõ·uk. *H. Vi. St. Wslz.*

stõ·u·vk s. stõ·uk. *Kl.*

stõ·uk -kã *masc.* kleiner Teich.

stõ·uv s. stõ·u. *H. Vi. St. Wslz.*

stõ·uw s. stõ·u. *Kl.*

strãχ -χũ *masc.* Angst, Furcht.

strãχã *adv.* aus Angst.

strãõšk s. strãũšk. *Vi.*

strãs -sũ *masc.* Bodensatz.

strãšãc *Prs.* strãũšã [*Kl. H. St. Wslz.*] strãõšã [*Vi.*] -šõš *Prt.*

strãũšõ·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] strãõšõ·ul [*Vi.*] strãšã *Imp.*

strãšõ·u *verb. imperf.* spuken.

Komposita (*Inf.* -strãšãc *Prs.* -'strãšã -strãũšõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -strãõšõš [*Vi.*] *Prt.* -'strãšõ·ul *Imp.* -strãšõ·u):

fstrãšãc *verb. imperf.* aufscheuchen.

přestrãšãc *verb. imperf.* in Schrecken hetzen; přestrãšãc
sã sehr erschrecken.

rösstrāšāc *verb. imperf.* verscheuchen.

vāstrāšāc *verb. imperf.* aufscheuchen, verscheuchen.

votstrāšāc *verb. imperf.* abschrecken, zurückschrecken;

votstrāšāc sa sich abschrecken lassen, zurückschrecken.

zastrāšāc *verb. imperf.* in Schrecken setzen.

strāšācēlkā -hī *I. strāšāciēlkōu fem.* hässliches Weib, Scheusal.

Kl. H. St. Wslz.

strāšācēl -elā *L. strāšāciēlū masc.* hässlicher Mensch, Scheusal.

strāšācīlkā *I. strāšāci·lkōu Pl. G. -cīlk s. strāšācelka. V.*

strāšādlo -lā *Pl. N. strāšādla [Oslz.] -šā·dlā [Wslz.] G. -dēl*

ntr. 1. Gespenst; 2. Vogelscheuche.

strāšēc *Prs. strāša -šiš Prt. strāšēl verb. imperf.* schrecken, in Schrecken setzen; strāšēc sa sich fürchten.

Komposita:

fstrāšēc *verb. perf.* aufscheuchen.

nastrāšēc *verb. perf.* sehr in Schrecken setzen; nastrāšēc sa sehr in Angst sein.

pstrāšēc *verb. perf.* in Schrecken setzen.

přestrāšēc *verb. perf.* in Schrecken setzen; přestrāšēc sa sehr erschrecken.

rösstrāšēc *verb. perf.* verscheuchen.

vāstrāšēc *verb. perf.* aufscheuchen, verscheuchen.

votstrāšēc *verb. perf.* abschrecken, zurückschrecken (*tr.*);

votstrāšēc sa sich abschrecken lassen, zurückschrecken (*intr.*). — Tā tā-mūšiš pōstāvjic strāšādlo, jīnačē tā-
névotstrāšiš tēχ-ftāuχōu vōt-tā-pūēlā. Takōu štrāufou
nīχt-sa névotstrāši vōt-kradnīēnā.

vustrāšēc *verb. perf.* in Schrecken setzen; vustrāšēc sa in Schrecken geraten, sich entsetzen.

zastrāšēc *verb. perf.* in Schrecken setzen.

strašlāvī -vā -vē *adj.* 1. furchtsam; 2. fürchterlich, erschrecklich.

strāšlāvjä *adv.* 1. furchtsam; 2. fürchterlich, erschrecklich.

strāšlāvosc -cā *L. strāšlāvūosci fem.* 1. die Furchtsamkeit;
2. die Fürchterlichkeit.

strašlă·vī s. strašlăvī. *Wslz.*

strašně -něvā *ntr.* Gespenst.

strašní -nău -ně *adj.* 1. furchtsam; 2. Furcht erregend, abschreckend, hässlich.

străšno *adv.* abschreckend, hässlich.

străšnosc -că *L.* străšnûesci *fem.* 1. die Furchtsamkeit; 2. die Hässlichkeit.

străšniă *adv.* 1. furchtsam; 2. abschreckend, hässlich.

străšnică -că *fem.* abschreckendes, hässliches Weib, Scheusal.

străšník -ikă *L.* străšnikū [*Oslz.*] -ni·kū [*Wslz.*] *Pl. N.* -că *masc.* 1. abschreckender, hässlicher Mensch, Scheusal; 2. Gespenst.

străšok -akă *L.* străšukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -šăokū [*Vi.*] *masc.* Gespenst.

strătă -tă *fem.* Verlust, Schaden.

străvă -vă *I.* stravou *Pl. G.* strə·u *fem.* Speise, Kost, Essen.

stravăc *Prs.* străvujă *Prt.* stravə·ul *verb. imperf.* beköstigen, bewirten.

străgă -hī *I.* străgou *Pl. G.* strüg *fem.* Bach. *Oslz.*

străχ -χă *Pl. N.* -šă *G.* străχou *masc.* Bettler.

străχok -akă *L.* străχukū [*Kl. H. St.*] -χăokū [*Vi.*] *Pl. N.* -că *masc.* Bettler. *Oslz.*

străχošk -kă *masc.* Bettler. *Oslz.*

străχovate *adv.* armselig, ärmlich. *Oslz.*

străχovatesc -că *L.* străχovatûesci *fem.* die Armseligkeit, Ärmlichkeit. *Oslz.*

străjošk -kă *masc.* Oheim, Bruder des Vaters. *Oslz.*

străkôč -ăčă *L.* străkăučă [*Kl. H. St.*] -kăočă [*Vi.*] *masc.* Wachtel. *Oslz.*

strămičk -kă *masc.* Bächlein. *Kl. H. Vi.*

strămik -kă *masc.* Bächlein. *Kl. H. Vi.*

strămjeń -nă *L.* strămjënú *Pl. I.* -mjënmī *masc.* Strom. *Kl. H. Vi.*

strănă -nă *Pl. G.* strún *fem.* Saite. *Kl. H. Vi.*

străp -pū *Pl. G.* străpou *L.* -pjěχ *masc.* Grind, Schorf. *Oslz.*

străpă -pă *fem.* verfaultes Holz.

strășănă -nă *I.* strășănou [*Kl. H. Vi.*] -șănou [*St.*] *Pl. G.* -șîn [*Kl. H. Vi.*] -șîn [*St.*] *masc.* Bettler, Lump. *Oslz.*

străsěznă -nă *fem.* die Bettler, Bettlergesellschaft. *Oslz.*

străși -șă -șe *adj.* 1. bettelhaft, abgerissen; 2. verfallen. *Oslz.*

strășk -kă *masc.* Bettler. *Oslz.*

strășkă -hî *fem.* Bettlerin. *Oslz.*

străχ stră·χă *s.* străχ. *Wslz.*

străχəvătî -tă -tè *adj.* armselig, ärmlich.

străχè·istvə -vă *ntr.* Armut.

străχè·iznă -nă *fem.* 1. Armut; 2. verwitterte Sachen.

străχəvî -vă -vè *adj.* den Bettler betreffend.

străχî -χău -χě *adj.* mürbe, morsch, verwittert.

străkăčəvî -vă -vè *adj.* die Wachtel betreffend.

strămîšk -kă *masc.* Bächlein.

strämjiëník -ikă *masc.* Bächlein. *Kl. H. Vi.*

strämjiëník *s.* strämjiënik. *St.*

strämji·ník *s.* strämjiënik. *Wslz.*

străp stră·pă *s.* străp. *Wslz.*

străpătî -tă -tè *adj.* schorfig.

străpjăli -lă -lè *adj.* ausgefault, hohl.

străpjîstî -tă -tè *adj.* schorfig. *Oslz.*

străpjî·stî *s.* străpjîstî. *Wslz.*

străși -șău -șé *adj.* 1. bettelhaft, abgerissen; 2. verfallen.

strășk stră·škă *s.* străšk. *Wslz.*

stră·gă *s.* străga. *Wslz.*

stră·χók *s.* străχók. *Wslz.*

stră·χóšk *s.* străχóšk. *Wslz.*

stră·χəvătə *s.* străχəvətə. *Wslz.*

stră·χəvatəsc *s.* străχəvatəsc. *Wslz.*

stră·jóšk *s.* străjóšk. *Wslz.*

stră·kóč *s.* străkóč. *Wslz.*

stră·mîčk *s.* strămîčk. *Wslz.*

stră·mîk *s.* strămîk. *Wslz.*

- strã·mjeñ -mjĩnã *L.* strãmji·nũ s. strãmjeñ. *Wslz.*
 strã·nã s. strãna. *Wslz.*
 strã·pã s. strãpa. *Wslz.*
 strã·šãnã *I.* strãšã·nõu s. strãšãna. *Wslz.*
 strã·šẽznã s. strãšezna. *Wslz.*
 strã·ši s. strãši. *Wslz.*
 strã·škã *Pl. G.* strãšk s. strãška. *Wslz.*
 strãušk -kã *masc.* Gespenst. *Kl. H. St. Wslz.*
 strãčk -kã *masc.* Schote.
 strãčkũvĩ -vã -vẽ *adj.* die Schoten betreffend.
 strãk -kã *Pl. G.* strãkõu *masc.* Schote.
 strãkãti -tã -tẽ *adj.* voller Schoten.
 strãkũvãti -tã -tẽ *adj.* voller Schoten.
 strãkovjĩti -tã -tẽ *adj.* voller Schoten. *Oslz.*
 strãkovjĩti s. strãkovjĩti. *Wslz.*
 strãmĩčk s. strãmĩčk. *St.*
 strãmĩk s. strãmĩk. *St.*
 strãmjeñ *L.* strãmjeñũ *Pl. I.* -mjẽĩnmĩ s. strãmjeñ. *St.*
 strãnã *Pl. G.* strãn s. strãna. *St.*
 strĩkõu -kõvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Oheim gehörig.
 strĩk -ĩkã *masc.* Oheim, Bruder des Vaters.
 strĩnã -nã *Pl. G.* strĩn *fem.* Tante, Schwester des Vaters. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 strĩnčĩn -čĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Tante gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 strĩnkã -hĩ *fem.* Tante, Schwester des Vaters. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 strĩnĩn -nĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Tante gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 strĩnã s. strĩna. *St.*
 strĩnčĩn s. strĩnčĩn. *St.*
 strĩnkã s. strĩnka. *St.*
 strĩnĩn s. strĩnĩn. *St.*
 strõud s. strõud. *H. Vi. St. Wslz.*
 strõudũvĩ s. strõudũvĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

strǫŋnī -nǎ -nè *adj.* elend, arm, bemitleidenswert. *H. Vi. Wslz.*

strǫŋkǎ -hī *fem.* Tuchleiste, Rand am Tuch von anderer Farbe.

H. Vi. Wslz.

strǫŋnǝsc -cǎ *L. strǫŋnǝscī fem.* Elend, Armut. *H. Vi. Wslz.*

strǫŋnicǎ -cǎ *fem.* Elende, Arme. *H. Vi. Wslz.*

strǫŋŋičkǎ -hī *fem.* Elende, Arme. *H. Vi. Wslz.*

strǫŋŋīk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Elender, Armer. *H. Vi. Wslz.*

strǫŋd -dū *masc.* Strand, Meeresküste. *Kl.*

strǫŋdǝvī -vǎ -vè *adj.* den Strand betreffend. *Kl.*

strǫŋnī *s. strǫŋnī. Kl. St.*

strǫŋkǎ *s. strǫŋka. Kl. St.*

strǫŋnǝsc *s. strǫŋnǝsc. Kl. St.*

strǫŋnicǎ *s. strǫŋnica. Kl. St.*

strǫŋŋičkǎ *s. strǫŋŋička. Kl. St.*

strǫŋŋīk *s. strǫŋŋīk. Kl. St.*

strǝhī -gǎŋ -hě *adj.* streng, hart.

strǝŋŋ *s. strǝŋŋ. H. Vi. St.*

strǝŋŋ *adv.* seitwärts, von der Seite. *Kl.*

strǝŋdǝvī -vǎ -vè *adj.* die Seite betreffend. *Oslz.*

strǝžě *adv. comp. zu strǝŋgo.*

strǝŋnī -nǎ -nè *adj.* verdaulich, leicht zu verdauen. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

strǝŋnǝsc -cǎ *L. strǝŋnǝscī fem.* die Verdaulichkeit. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

strǝŋnī *s. strǝŋnī. St.*

strǝŋnǝsc *s. strǝŋnǝsc. St.*

strǝŋgǝ *adv.* streng, hart.

strǝŋgǝsc -cǎ *L. strǝŋgǝscī fem.* die Strenge, Härte.

strǝŋkšī -šǎ -šě *adj. comp. zu strǝhī.*

strǝŋnǎ -nǎ *I. strǝŋŋ Pl. G. strǝŋ [H. Vi.] strǝŋ [Kl.] L.*

-ŋěŋ *fem.* 1. Seite; nǎ-strǝŋ brǎc, vȳic. přǎŋesc auf die Seite bringen, beseitigen, umbringen; 2. Gegend, Teil. *Kl. H. Vi.*

strǝŋnǎ *adv.* von der Seite, seitwärts.

*strǝŋnnī -nǎ -nè *adj. Kl. H. St.*

Komposita:

dvastrùonnĩ zweiseitig.

štřästrùonnĩ vierseitig.

třästrùonnĩ dreiseitig.

strùqnä *Pl. G. ströyn s. strùona. St.*strùqna s. strùona. *St.**strùonnĩ s. strùennĩ. *St.*strúšk -kă *masc.* gebogenes Schnitzmesser zum Aushöhlenstrúškă -hĩ *fem.* Bächlein.strünõu s. stronõu. *Wslz.*strünùovĩ s. stronùovĩ. *Wslz.*strũnä *I. strünõu Pl. G. ströyn s. strùona. Wslz.*strũna s. strùona. *Wslz.**strũnnĩ s. strùennĩ. *Wslz.*střáqlă s. střăula. *Vi.*střáqlamĩ s. střăulamĩ. *Vi.*střăcăc *Prs. střîcă -čěš Prt. střîcõul Imp. střăčĩ střăčîcă*
*verb. imperf. spritzen. — Těn-knăup střîcõul nõu-mja vodõu.**Komposita:*fstřăcăc *verb. perf. einspritzen. — Těn-dùõxtër mü-fstřî-*
*cõul takõu vùõdă v-rēmja.*nastrăcăc *verb. perf. anspritzen, vollspritzen.*postřăcăc *verb. perf. eine Weile, ein wenig spritzen.*zastřăcăc *verb. perf. 1. verspritzen, beim Spritzen verbrauchen;*
2. durch Spritzen verderben. — Tùõ-běl vùõhén! Mă-
zăstřîcalĩ žîesinc klõud vùõdă a-tùõ jějš nîebăle dùõsc.
Tĩ-knăupjĩ mjă-zăstřîcalĩ tă-bjăulõu scăna tõu-čărnõu
*võdõu.*střăcănă -nă *I. střăcănõu [Kl. H. Vi.] -cănõu [St.] Pl. G.*
*-cín [Kl. H. Vi.] -cîn [St.] fem. Rohrstoppeln. Oslz.**střăgăc *verb. iter. zu střîc. Oslz.**Komposita (Inf. -střăgăc Prs. -střîga -střîgõš Prt. -střî-*
*goul Imp. -střăgo·u -střăgõ·ucă):*postřăgăc *verb. imperf. abscheeren.*

přastrǣgǣc *verb. imperf.* kurz abscheeren.

vostřǣgǣc *verb. imperf.* abscheeren.

votstrǣgǣc *verb. imperf.* abscheeren.

vustrǣgǣc *verb. imperf.* abscheeren.

zastrǣgǣc *verb. imperf.* scheeren.

*strǣgnōuc s. strǣgnōuc. *II. Vi. St.*

*strǣgnōuc. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -strǣgnōuc *Prs.* -'strǣgnā -strǣgneš *Prt* -'strǣgnōun):

vustrǣgnōuc *verb. perf.* abscheeren.

strǣkǣc *Prs.* strǣčā -čěš *Prt.* strǣko·ul *Imp.* strǣči strǣčicā *verb. imperf.* spritzen. *Oslz.*

Komposita: s. strǣcac.

strǣnǣ -nǣ *Pl. G.* strǣn *fem.* Rohr. *Kl. H. Vi.*

strǣnók -ǣkǣ *L.* strǣnǣukū [*Kl. II.*] -nǣokū [*Vi.*] *masc.* Rohrsperling. *Kl. H. Vi.*

strǣžǣnǣ strǣžín [*Kl. H. Vi.*] -žín [*St.*] *D.* -žǣnōum [*Kl. II. Vi.*] -žǣnōum [*St.*] *fem. pl.* die Schur, das Scheeren. *Oslz.*

strǣlípik -kǣ *masc.* fünfundzwanzig Pfennig.

strǣnovjīčē -čǣ *ntr.* das Röhricht. *Oslz.*

strǣnovjīčē s. strǣnovjīčē. *Wslz.*

strǣnō·iščō -čǣ *ntr.* das Röhricht.

strǣnō·vī -vǣ -vé *adj.* das Rohr betreffend.

strǣnīstī -tǣ -tē *adj.* voller Rohr, mit Rohr bewachsen. *Oslz.*

strǣnī·stī s. strǣnīstī. *Wslz.*

strǣ·cǣc s. strǣcac. *Wslz.*

strǣ·cǣnǣ *L.* strǣcǣ·nōu s. strǣcǣnǣ. *Wslz.*

*strǣ·gǣc s. strǣgǣc. *Wslz.*

*strǣ·gnōuc s. strǣgnōuc. *Wslz.*

strǣ·kǣc s. strǣkǣc. *Wslz.*

strǣ·nǣ s. strǣnǣ. *Wslz.*

strǣ·nók s. strǣnók. *Wslz.*

strǣ·žǣnǣ *D.* strǣžǣ·nōum s. strǣžǣnǣ. *Wslz.*

strǣ·ul s. strǣ·ul. *GGa.*

střāŭlā -lā *fem.* Strahl. *Kl. H. St. Wslz.*

střāŭlamī *adv.* in Strömen, stromweise. *Kl. H. St. Wslz.*

střāŭlkā *s.* střōŭlka. *GGa.*

střānā *Pl. G.* strīn *s.* strāna. *St.*

střānók *s.* strānók. *St.*

střebřanī -nāŭ -ně *adj.* silbern.

střebřnī -nāŭ -ně *adj.* silbern.

střelięchī -kā -hē *adj.* den Schützen betreffend.

střêbro -rā *ntr.* Silber.

střêbrovātī -tā -tē *adj.* 1. silberreich; 2. silberartig.

střêbrovjītī -tā -tē *adj.* 1. silberreich; 2. silberartig. *Oslz.*

střêbrovjītī *s.* střêbrovjītī. *Wslz.*

střêbřnī -nā -ně *adj.* silbern.

střêbřnīk -ikā *masc.* Silbergroschen, Zehnpfennigstück.

střēc *Prs.* strīga -žěš *Prt.* strég [*Kl.*] strēg [*H. Vi. St. Wslz.*]

strēglā *Imp.* strēžā strēžācā *Part. Prt.* strēglī *verb. imperf.*

hüten, wachen; střēc sa sich hütem, sich in Acht nehmen. — Bōŭk

strēžā nad-nāmī. Strēžā-sa přede-mnōŭ!

Komposita (Inf. -střēc Prs. -střega -strēžěš Prt. -strég -strēglā Imp. -strēžā):

dūōstřēc *verb. perf.* wahrnehmen. — Tā von-dūōstřēk tahēvā psā.

pūōstřēc *verb. perf.* gewahr werden, bemerken; pūōstřēc sa f-kūōvā bemerken, erblicken. — Mā-pūōstřēglī vjīt. Jāŭ-sa-pūōstřēk f-stāŭrōŭ bāba.

spūōstřēc *verb. perf.* gewahr werden, bemerken.

přiestřēc *verb. perf.* warnen; přiestřēc sa sich in Acht nehmen — Nā-jā-přiestřēglā přēt-svīm-χlūōpa.

vūōstřēc *verb. perf.* warnen. — Vōn-nas-vūōstřég do-jizienā přēs-tā-lōŭka.

vūstřēc *verb. perf.* behüten, bewahren. — Tēn-pjies vustřēžā dūōbrā tā-χlēcā.

střējž strēžā *fem.* Grundeis.

střēlārōŭ -rōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Schützen gehörig.

střělāřtvø -vā *ntr.* die Schützen.

střělāřhī -kā -hē *adj.* den Schützen betreffend.

střělnòuc *Imp.* střělnī střělnīcā [*H. St. Wslz.*] střělnī střělnīcā [*Vi.*] *s.* střělnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

střělnòuc *Fut.* střělnā -něš *Prt.* střělnoun *Imp.* střělnī střělnīcā *verb. perf.* einen Schuss abgeben. *Kl.*

střělor -ařā *L.* střělāři *masc.* Schütze.

střěincā -nc *fem. pl.* Abfälle vom Flachs, Werg. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střěinchī -ck *fem. pl.* Abfälle vom Flachs, Werg. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střěinsā -ns *fem. pl.* Abfälle vom Flachs, Werg. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střěinshī -sk *fem. pl.* Abfälle vom Flachs, Werg. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střěincā *s.* střěincā. *St.*

střěinchī *s.* střěinchī. *St.*

střěinsā *s.* střěinsā. *St.*

střěinshī *s.* střěinshī. *St.*

střěbāc *Prs.* střěbjā -bjěš *Prt.* střěbo·ul střebā *verb. imperf.* schlürfen, schlürfend trinken.

Komposita (*Inf.* -střěbāc *Prs.* -'střebjā -střěbjěš *Prt.* -'střebø·ul):

postrěbāc *verb. perf.* ein wenig schlürfen.

sestrěbāc *verb. perf.* abschlürfen, abtrinken.

vāstřebāc *verb. perf.* ausschlürfen, austrinken.

vostrěbāc *verb. perf.* wegschlürfen.

střěbjōunkā -hī *I.* střěbjōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -bjōunkōu [*Kl. St.*] *fem.* Mehlsuppe.

střěbnòuc *s.* střěbnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

střěbnòuc *Fut.* střěbnā -něš *Prt.* střěbnoun střebnā *verb. perf.* schlürfen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -střěbnòuc *Prs.* -'střebnā -střěbněš *Prt.* -'střebnoun):

sestřěbnòuc *verb. perf.* abschlürfen.

*střěbřāc *verb. iter.* zu střěbřec.

Komposita (*Inf.* -střěbřāc *Prs.* -'střebřā -střebřōš *Prt.* -'střebřø·ul *Imp.* -střěbřø·u -střebřø·ucā):

postrìebřac *verb. imperf.* versilbern.

přastrìebřac *verb. imperf.* versilbern.

västrìebřac *verb. imperf.* innen versilbern.

vostrìebřac *verb. imperf.* versilbern.

vostrìebřac *verb. imperf.* versilbern.

strìebřec *Prs.* strêbřa -řiš *Prt.* strêbřel *Imp.* strìebřä strêbřäcä
verb. imperf. versilbern.

Komposita:

postrìebřec *verb. perf.* versilbern.

přastrìebřec *verb. perf.* versilbern.

västrìebřec *verb. perf.* innen versilbern.

vostrìebřec *verb. perf.* versilbern.

vostrìebřec *verb. perf.* versilbern.

*strìegac *verb. iter.* zu strêc.

*Komposita (Inf. -strìegac Prs. -'strêga -strêgôš Prt. -'strê-
gø·ul Imp. -strìegø·u -strêgø·ucä):*

dostrìegac *verb. imperf.* wahrnehmen.

postrìegac *verb. imperf.* gewahr werden, bemerken.

s-postrìegac *verb. imperf.* gewahr werden, bemerken.

přestrìegac *verb. imperf.* 1. warnen; 2. Acht geben, auf-
passen; přestrìegac sa sich in Acht nehmen.

vostrìegac *verb. imperf.* warnen.

vustrìegac *verb. imperf.* behüten, bewahren.

strìexă -ři *I.* strêxöu *fem.* vorspringendes Dach.

strìelac *Prs.* strêla -lôs *Prt.* strêlo·ul *Imp.* strìelo·u strêlô·ucä
verb. imperf. schießen.

Komposita:

dostrìelac *verb. imperf.* bis wohin schießen.

fstrìelac *verb. imperf.* hineinschießen.

přestrìelac *verb. imperf.* durchschießen.

rostrìelac *verb. imperf.* zerschießen, sprengen.

västrìelac *verb. imperf.* abschießen, abfeuern.

vostrìelac *verb. imperf.* 1. abschießen, wegschießen:
2. wiederschießen, zurückschießen,

vustrîglăc *verb. imperf.* erschiessen.

zastřîglăc *verb. imperf.* 1. anschiessen; 2. erschiessen.

střîgle -că *masc.* Schütze. *Kl. H. St. Wslz.*

střîglchî -kâ -hè *adj.* den Schützen betreffend. *Kl. II. St. Wslz.*

střîglēc *Fut.* střêlă -liš *Prt.* střêlêl *Imp.* střîglă střelăcă *verb. perf.* schiessen. — T'en-lesnî střêlêl nŏu-tă-sârna.

Komposita:

destřîglēc *verb. perf.* 1. bis wohin schiessen; 2. vollends erschiessen.

fstřîglēc *verb. perf.* hineinschiessen. — V'en-mŭ-fstřêlêl v-nŭgă.

pøstřîglēc *verb. perf.* anschiessen, zerschossen.

přestřîglec *verb. perf.* durchschiessen. — Ta-răka mŭ-băla přestřêlŭnă.

rosstřîglēc *verb. perf.* zerschossen, sprengen. — T'en-kămbêl rosstřêlŭnî na-măulê štăhî.

văstřelēc *verb. perf.* abschiessen, abfeuern. — T'en-săldăut văstřêlêl s-tê-kanŭnă.

vøtstřîglēc *verb. perf.* 1. abschiessen, wegschiessen; 2. widderschiessen, zurückschiessen. — Tă nî-mŭ-vøtstřêlălî tă-prăvŭ răkă. Gă-vøn-střêlêl. jă-vøtstřêlêl hăja nŭ-nă.

vustrîglēc *verb. perf.* erschiessen. — A-těj t'en-mŭgŭdŭj jă-vŭstřêlêl.

zastřîglēc *verb. perf.* 1. anschiessen; 2. erschiessen.

střîglŭnk -kă *masc.* krummer Finger.

střîgšănă -nă *I.* střěšănŭ [Kl. II. Vi.] -šănŭ [St.] -šă-nŭ [Wslz.] *Pl. G.* -šin [Kl. H. Vi. Wslz.] -šin [St.] *fem.* Dachwerk, Dach.

střîgšěznă -nă *fem.* Dachwerk.

střîgšńică -că *L.* střěšńicî [Oslz.] -ńicî [Wslz.] *fem.* Traufwasser.

*střîgžēc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -střîgžēc *Prs.* -'střěžă -střîgžîš *Prt.* -'střěžêl):

zastřiežec *verb. perf.* mit Grundeis bedecken; zastřiežec
sa sich mit Grundeis bedecken.

střile střilec s. střele. *Vi.*

střilech s. střelch. *Vi.*

stříc *Prs.* strāga [*Oslz.*] strāga [*Wslz.*] -žěš *Prt.* strīg strāglā
[*Oslz.*] strāglā [*Wslz.*] *Imp.* strāžā [*Oslz.*] strāžā [*Wslz.*]
strāžācā *Part. Prt.* strāgli [*Oslz.*] strāgli [*Wslz.*] *verb.*
imperf. scheeren. — řčerāu mā-strāgli tā-vùfcā.

Komposita (*Inf.* -'stříc *Prs.* -'strāga -strāžěš [*Oslz.*] -strāžěš
[*Wslz.*] *Prt.* -'strīg -'strāglā):

nāstříc *verb. perf.* viel scheeren.

prāstříc *verb. perf.* kurz abscheeren.

pùstříc *verb. perf.* scheeren.

vòtstříc *verb. perf.* abscheeren.

vùstříc *verb. perf.* abscheeren.

vāstříc *verb. perf.* abscheeren.

zāstříc *verb. perf.* abscheeren.

strīg -īgā *masc.* Kette, welche den Pflug und Karren verbindet.

střikāicā -cā *fem.* Handspritze.

střikō·vřkā s. střikō·uka. *Oslz. KGa. W.*

střikō·ukā -hī *fem.* Handspritze. *GGa.*

stříknouc *Imp.* strākñī [*H. Vi. St.*] strā·kñī [*Wslz.*] s.
stříknouc. *H. Vi. St. Wslz.*

stříknouc *Fut.* stríkñā -ñěš *Prt.* stríknoun *Imp.* strākñī
střekñīcā *verb. perf.* spritzen. *Kl.*

střimāúé -úā *ntr.* 1. Aufenthalt, 2. Haltung, Zustand.

střínkā -hī *fem.* dünnes Rohr. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střínnī -nā -ně *adj.* das Rohr betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

stříž strāžā [*Oslz.*] strāžā [*Wslz.*] *fem.* die Schur, das Scheeren.

střínkā s. střínka. *St.*

střínnī s. střínnī. *St.*

střōudā *a.* strōudā *b.* strūōdā *I.* strodōu *fem.* Heerde.

střōudnī -nā -ně *adj.* die Heerde betreffend.

střōunk -kā *masc.* Stiel, Handgriff. *H. Vi. Wslz.*

střounùǫvī -vǎ -vè *adj.*; střounùǫvī zǫǫb Backenzahn.

střǫtčicǎ -cǎ *fem.* kleine Heerde.

střǫtčičkǎ -hī *fem.* kleine Heerde.

střǫtkǎ -hī *fem.* kleine Heerde.

střǫnk s. střǫnk. *Kl. St.*

středùǫvī -vǎ -vè *adj.* den Mittwoch betreffend.

střǫ·ul střālǎ *masc.* Schuss. *Oslz. KGa. W.*

střǫ·ulkǎ -hī *fem.* Libelle. *Oslz. KGa. W.*

střùǫdǎ -dǎ *I.* střǫdǫ *fem.* 1. Mittwoch; 2. Diele, Fussboden.

střùǫník -ikǎ *masc.* der Handgriff am Peitschenstiel. *Kl. II. Vi.*

střùǫník s. střùǫník. *St.*

střù·ník s. střùǫník. *Wslz.*

stǫ stǎ *D. N.* sciǫ *Pl. G.* siǫt *ntr.* hundert.

stǫǫjǛc *Prs.* stǫǫǵ -jǫš *Prt.* stǫǫǵ·ul -ǵǎ -ǵelī *Imp.* stǫǵ *Part.*

Prt. stojǎlī *verb. imperf.* stehen. — Mǎ-stǫǫǵelī přǛd-dvjǛrmī.

Nǎ-tīm-plǎcǎ stǫǫǵī vǵǵhī dǫǫp.

*Komposita (Inf. -stǫǫǵ *Prs.* -'stǫǵ -stǫǫǵš *Prt.* -'stǫǵ·ul -ǵǎ -ǵelī):*

destǫǫjǛc *verb. perf.* Stand halten, aushalten.

nastǫǫjǛc *verb. perf.* sa sich satt stehen, genug gestanden haben.

postǫǫjǛc *verb. perf.* eine Weile stehen. — Nǎ-tī-gǫǵrǎ mǎ-pǫǫstǫǵelī ǵvjǎlkǵ.

potstǫǫjǛc *verb. perf.* sa sich setzen, sich klären. — Dǫǵžǵ ǵvjǎlkǵ, cǝ-tǎ-kǎvǎ sa-pǝtstǫǫǵī.

přǎstǫǫjǛc *verb. imperf.* zustehen, sich ziemen. — Tahǝmǝ ǵlǝǫpǝ nǝpřǎstǫǫǵī nǝ-prǎǵǵǵ jǛc.

přǛstǫǫjǛc *verb. perf.* stehend verbringen; přǛstǫǫjǛc sa durch zu langes Stehen verderben. — Tǎ nǝ-přǛstǫǵǵ pǝul-štǎñǎ. Tǎ-mǝšǝš tǝ-žǎtǝ siǛsec. ǎbǝ nǝ-sǵ-přǛstǫǫǵī.

vǎstǫǵjǛc *verb. perf.* 1. ausstehen, erdulden; 2. ausstehen, Handel auf dem Markte treiben. — Tǎ jǎ-vǎstǫǵǵ·ul vǵǵǵlǎ zlǝvǎ. Nǎ-tīm-tǎrzǎ vǎstǫǵelī ǵlǝǫpǵ s-kǝšmī.

vopstùejęc *verb. perf.* 1. umstehen, umringen; 2. bestehen, auf seine Kosten kommen. — Vjìclä lăzí vùopstojalo tĕn-võus. Ta-vjìes-jă za-măulă, kărēmōr tă ūimōūžă vopstùejęc.

vustùejęc *verb. perf.* stehen bleiben, eine Zeitlang stehen.

stùok -kă *L. stekă masc.* 1. angeschwemmtes Land, Schlamm; 2. Nässe im Stall.

stùelečk -kă *L. stolěčkă masc.* Stühlchen.

stùelēm -ămă *Pl. G. stolāmou [Kl. H. Vi.] -lāmou [St.] -lāmou [Wslz.] masc.* Riese.

stùelēmă -hĭ *I. stolāmkou [Kl. H. Vi.] -lāmkou [St.] -lāmkou [Wslz.] fem.* Riesin.

stùelmōčkă -hĭ *I. stolmăoučkou fem.* grosse, gewaltige Riesin. *Kl. H. St. Wslz.*

stùelmók -ăkă *L. stolmăukă Pl. N. -că masc.* grosser, gewaltiger Riese. *Kl. H. St. Wslz.*

stùelōšk -ka *masc.* Stühlchen.

stùelūšk -kă *masc.* Stühlchen.

stùepă -pă *I. stepou fem.* 1. Fusstapfe; 2. Fuss, Unterteil, Basis; 3. Fuss (Maass); 4. die Stelle des Pflugs, wo die Pflugschar befestigt wird.

stùepjeń -pńă *fem.* Tritt, Stufe.

stùepjińă -ńă *I. stepjĭnou [Kl. H. Vi.] -pjĭnou [St.] -pjĭnou [Wslz.] Pl. G. -pjĭn [Kl. H. Vi. Wslz.] -pjĭn [St.] fem.* Tritt, Stufe.

stùepkă -hĭ *fem.* kleine Fusstapfe.

stùerăk *adv.* hundertfach.

stùlmōčkă *I. stulmăoučkou s. stùelmōčka. Vi.*

stùlmók *L. stulmăokă s. stùelmók. Vi.*

stūnnĭ -nă -nĕ *adj.* den Brunnen betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

stūr -ûră *masc.* Eiter.

stûřec *Prs. stûřă -řĭš Prt. stûřel verb. imperf. sa eiteru.*

stvōr stvōră *Pl. G. stvōrou masc.* Geschöpf.

stvōrcă -că *masc.* Schöpfer.

stvořìeně -ná *ntr.* Tier. *Kl. H. Vi.*

stvořìeně *s.* stvořìeně. *St.*

stvořìné *s.* stvořìeně. *Wslz.*

stvùřäcël -elä *L.* stvořäcìlù *masc.* Schöpfer.

stvùřëk -äkä *masc.* Geschöpf.

shìdõunì -nä -nè *adj.*; shìdõunè mlõukø dicke Milch ohne Sahne.

H. Vi. Wslz.

shìerkä -hì *fem.* Fünkehen.

shîbä -bä *Pl. G.* shîb *fem.* von der Pflugschar aufgeworfene Erde, Furche.

shìdõunì *s.* shìdõunì. *Kl. St.*

sülní *s.* solní. *Vi.*

sùøbetä -tä *I.* sobùøtøu *fem. s.* sobùøta. *Vi.*

sùøčisto *adv.* saftig, saftreich.

sùødëlke -kä *L.* sedëlkü [*Kl. H. St. Wslz.*] -dèlkü [*Vi.*]
Pl. G. -dëlk [*Kl. H. St. Wslz.*] -dèlk [*Vi.*] *fem.* kleiner Sattel.

sùødläc *Prs.* sùødla -lòš *Prt.* sùødle·ul sedlä *verb. imperf.*
satteln. — Tì-säldäucä jü sedlõu tä-kùøná.

Komposita (Inf. sùødläc Prs. -'sedla -sùødlòš Prt. -'sedle·ul):

přesùødläc *verb. perf.* umsatteln, anders satteln.

røssùødläc *verb. perf.* absatteln.

sesùødläc *verb. perf.* absatteln.

vøpsùødläc *verb. perf.* satteln.

vøtsùødläc *verb. perf.* absatteln.

sùødlòrk -kä *masc.* Geselle, Lehrling des Sattlers.

sùødlòrkä -hì *I.* sedlärkøu, -lärkøu *fem.* die Frau des Sattlers.

sùødlòr -ařä, -äřä *L.* sedläřü *masc.* Sattler.

sùødle -lä *Pl. G.* -dël *ntr.* Sattel.

sùøxä -xì *I.* søxøu *fem.* Pfluggabel, Krummholz am Pfluge.

sùøk -kü *masc.* Saft.

sùølēc *Prs.* sùøla -liš *Prt.* sùølèl solälä *verb. imperf.* salzen.

Komposita (Inf. -sùølēc Prs. -'søla -sùøliš Prt. -'solèl):

dosùǵlěc *verb. perf.* zusalzen, nachsalzen.

nasùǵlěc *verb. perf.* viel einsalzen.

posùǵlěc *verb. perf.* salzen.

přäsùǵlěc *verb. perf.* zusalzen.

přesùǵlěc *verb. perf.* versalzen.

vopsùǵlěc *verb. perf.* salzen.

vusùǵlěc *verb. perf.* salzen.

zasùǵlěc *verb. perf.* einsalzen.

sùǵlefka -hi *fem.* Salstonne, Salzfass. *H. Vi. St. Wslz.*

sùǵleǵfkä *s.* sùǵlefka. *Kl.*

sùǵlńicä -cä *L. solńĩcĩ [Kl. H. St.] -ńĩcĩ [Wslz.] Pl. G. -ńĩc [Kl. H. St.] -ńic [Wslz.] fem.* Salzfass. *Kl. H. St. Wslz.*

sùǵlńičkă -hĩ *I. solńĩčkõu [Kl. H. St.] -ńĩčkõu [Wslz.] Pl. G. -ńĩčk [Kl. H. St.] -ńičk [Wslz.] fem.* Salzflässchen. *Kl. H. St. Wslz.*

sùǵlõuƿkă *s.* sùǵlõuka. *Vi. St. Wslz.*

sùǵlõuǵfkă *s.* sùǵlõuka. *Kl. H.*

sùǵlõukă -hi *I. solõukõu fem.* Salztonne, Salsfass.

sùǵlõunkă -hi *I. solõunkõu [H. Vi. Wslz.] -lõunkõu [Kl. St.] fem.* Salzwasser, Salzlake.

sùǵpăc *Prs.* sùǵpjă -pjěš *Prt.* sùǵpo·ul sopă *verb. imperf.* athmen.

Komposita (Inf. -sùǵpăc Prs. -'sǵpjă -sùǵpjěš Prt. -'sǵpo·ul):
văsǵpăc *verb. perf.* ausathmen.

zasùǵpăc *verb. perf.* aufathmen, Athem schöpfen.

sùǵpnõuc *s.* sùǵpnõuc. *H. Vi. St. Wslz.*

sùǵpnõuc *Fut.* sùǵpnă -něš *Prt.* sùǵpnõuu sopnă *verb. perf.* einen Athemzug thun.

sùǵsnă -nă *Pl. G. -sèn [Oslz. KGa. W.] -sın [GGa.] fem.* Kiefer, Föhre.

sùǵśńina -nă *I. sǵśńĩnõu [Kl. H. Vi.] -ńĩnõu [St.] -ńĩnõu [Wslz.] Pl. G. -ńĩn [Kl. H. Vi. Wslz.] -ńĩn [St.] fem.*

1. Kiefernholz; 2. *Plur.* Torfmoor.

sùǵstěrkă -hĩ *fem.* Schwesterchen.

sùəstra -rä *Pl. G.* -tör *fem.* Schwester.

sùəšăcă -că *L.* sošăci [*Oslz.*] -šă·ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -šăc [*Oslz.*] -šăc [*Wslz.*] *fem.* das Krummholz am Pfluge.

sùəvă -vă *I.* sovou *Pl. G.* sou, souv [*Vi. St. Wslz.*] souw [*Kl. H.*] *fem.* Eule.

sùəvăc *Prs.* sùəvja -vjěš *Prt.* sùəvo·ul sovă *verb. imperf.* schieben.

Komposita (Inf. -sùəvăc Prs. -'sovja -sùəvjěš Pvt. -'sovo·ul):

dəsùəvăc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hinschieben.

fsùəvăc *verb. perf.* hineinschieben.

nasùəvăc *verb. perf.* heranschieben.

pəsùəvăc *verb. perf.* weiter schieben, hinschieben.

potsùəvăc *verb. perf.* 1. unterschieben; 2. dicht heranschieben.

přəsùəvăc *verb. perf.* heranschieben.

přesùəvăc *verb. perf.* hindurchschieben.

rəssùəvăc *verb. perf.* auseinanderschieben.

sesùəvăc *verb. perf.* 1. herabschieben; 2. zusammenschieben.

văsəvăc *verb. perf.* hinauschieben.

vətsùəvăc *verb. perf.* abschieben, wegrücken.

vusùəvăc *verb. perf.* wegschieben.

zasùəvăc *verb. perf.* vorschieben, zuschieben.

sùəvjī -vjă -vjě *adj.* die Eule betreffend.

sùəvjīn -vjīnī -nă -nè *adj. poss.* Eulen-.

sù·lńică *L.* sùlńīci *s.* sùəlńica. *Vi.*

sù·lńīčkă *I.* sùlńīčkou *s.* sùəlńīčka. *Vi.*

sűkno -nă *ntr.* Tuch (Kleiderstoff).

sűknùəvī -vă -vè *adj.* das Tuch betreffend.

sűknă' -nă *Pl. G.* sűheń *fem.* Rock.

sűk nărčik -ikă *masc.* Geselle, Lehrling des Tuchmachers.

sűknăřek -ăka *masc.* Geselle, Lehrling des Tuchmachers.

sűknăřou -řovī -vă -vè *adj. poss.* dem Tuchmacher gehörig.

sűknăřivo -va *ntr.* 1. die Tuchmacher; 2. das Tuchmacher-gewerbe.

sűknăřhī -kă -hè *adj.* den Tuchmacher betreffend.

sūkńĩšćø -čã *Pl. N.* sūkńĩščã [*Oslz.*] -ńĩščã [*Wslz.*] *ntr.* alter schlechter Rock.

sūkńòrk -kã *masc.* Geselle, Lehrling des Tuchmachers.

sūkńòrkã -hĩ *I.* sūkńãrkòu, -ńãrkòu *fem.* die Frau des Tuchmachers.

sūkńòř -ařã *L.* sūkńãřũ *masc.* Tuchmacher.

sũskã -hĩ *fem.* Lakritzensaft.

sũsknòuc *Imp.* sãskńĩ [*H. Vi. St.*] sã'skńĩ [*Wslz.*] *s.* sũsknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

sũsknòuc *Fut.* sũskńã -ńes *Prt.* sũsknòun *Imp.* sãskńĩ sěskńĩcũ *verb. perf.* saugen.

sũšãø *s.* sũšãu. *Vi.*

sũšãu -šẽ *fem.* die Dürre, Trockenheit. *Kl. H. St. Wslz.*

sũhĩenčicã -cã *fem.* Röckchen. *Kl. H. Vi.*

sũhĩenkã -hĩ *A.* sũhĩenkã *fem.* Röckchen, Kittel. *Kl. II. Vi.*

sũhĩenčicã *s.* sũhĩenčica. *St.*

sũhĩenkã *s.* sũhĩenka. *St.*

sũhĩnčicã *s.* sũhĩenčica. *Wslz.*

sũhĩnkã *A.* sũhĩnkã *s.* sũhĩenka. *Wslz.*

svãžbã -bã *Pl. G.* -žeb *fem.* Hochzeitsfeier.

svãžebnø *adv.* hochzeitlich.

svazĩębnĩ -nã -nẽ *adj.* hochzeitlich.

svazĩębnĩcã -cã *fem.* Hochzeitsbesucherin.

svazĩębnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Hochzeitsgast.

svãøčĩc *s.* svãučĩc. *Vi.*

svãøk *s.* svãuk. *Vi.*

svãøkòu *s.* svãukòu. *Vi.*

svãøřã *s.* svãura. *Vi.*

svãrbãtĩ -tã -tẽ *adj.* räudig.

svãrbatø *adv.* räudig.

svãrbatøsc -cã *L.* svãrbatũøscĩ *fem.* die Räudigkeit.

svãkø'ĩstvø -vã *ntr.* die Schwägerschaft, Verschwägerung.

svãrb svãrbũ *masc.* Räude, Krätze.

svãučĩc *Prs.* svãučã -čĩš *Prt.* svãučẽl svãčĩlã *verb. imperf.* sa

sich verschwägern. -- Jáu-sa-niēcā svāuēc s-tahím zluōzeja.
Kl. H. St. Wslz.

Kompositum (*Inf.* -svāuēc *Prs.* -'svāčā -svāuēcš *Prt.* -'svāčēl):

posvāuēc *verb. perf.* sa sich verschwägern.

svāuk -kā *Pl. N.* -kovjä *masc.* Schwager.

svāukōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Schwager gehörig. *Kl. II St. Wslz.*

svāura -rā *fem.* Biestmilch. *Kl. H. St. Wslz.*

svāhēr -gra *Pl. G.* svagrōu *masc.* Warze.

svjāotk s. svjāutk. *Vi.*

svjāoz s. svjāuz. *Vi.*

svjāt -tā *L.* svjēcā *masc.* Welt.

*svjātčāc *verb. iter.* zu svjātčic.

Komposita (*Inf.* -svjātčāc *Prs.* -'svjōtčā -svjāntčōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -svjāotčōš [*Vi.*] *Prt.* -'svjōtčōul *Imp.* -svjātčōu):

dosvjātčāc *verb. imperf.* versuchen, prüfen.

posvjātčāc *verb. imperf.* bezeugen, bestätigen.

přāsvjātčāc *verb. imperf.* bezeugen, bestätigen.

přesvjātčāc *verb. imperf.* überzeugen.

vāsvjātčāc *verb. imperf.* beweisen.

vosvjātčāc *verb. imperf.* bezeugen.

zasvjātčāc *verb. imperf.* bezeugen, attestieren.

svjātčic *Prs.* svjāutčā [*Kl. H. St. Wslz.*] svjāotčā [*Vi.*] -čiš
Prt. svjāutčēl [*Kl. H. St. Wslz.*] svjāotčēl [*Vi.*] svjōtčīla
Imp. svjātčī *verb. imperf.* bezeugen.

Komposita (*Inf.* -svjātčic *Prs.* -'svjōtčā -svjāutčiš [*Kl. II. St. Wslz.*] -svjāotčiš [*Vi.*] *Prt.* -'svjōtčēl *Imp.* -'svjatēl):

dosvjātčic *verb. perf.* versuchen, prüfen. — Tīm ūeščēscīm
 Bōug-nās dūosvjōtčēl.

posvjātčic *verb. perf.* bezeugen, bestätigen.

přāsvjātčic *verb. perf.* bezeugen, bestätigen. — Jáu-mū-
 přāsvjōtčā, co-vōn-bēl dūomā.

přesvjātčic *verb. perf.* überzeugen. -- Tím tā-mjä-
nepřesvjāutčis.

sesvjātčic *verb. perf.* bezeugen.

vāsvjatčic *verb. perf.* beweisen.

vøsvjātčic *verb. perf.* bezeugen.

zasvjātčic *verb. perf.* bezeugen, attestieren.

svjātlī -lā -lē *adj.* licht, hell.

svjātlo *adv.* licht, hell.

svjātlo -lā *ntr.* Licht, Heiligkeit.

svjātlosc -cā *L.* svjatlūescī *fem.* Heiligkeit.

svjatūvī -vā -vē *adj.* die Welt betreffend.

svjāutk -kā *Pl. N.* -køvjā *masc.* Zeuge. *Kl. H. St. Wslz.*

svjāuz -zā *masc.* kleines hölzernes Gefäß. *Kl. H. St. Wslz.*

*svjācāc *verb. iter.* zu svjācec.

Komposita (*Inf.* -svjācāc *Prs.* -'svjācā -svjācōš *Prt.* -'svjā-
cō·ul): s. svjīcac.

svjācēc *Prs.* svjācā -cīš *Prt.* svjācēl *verb. imperf.* heiligen, weihen.

Komposita: s. svjīcec.

svjāciēši -šā -šē *adj. comp.* zu svjātī.

svjātāčhī -kā -hē *adj.* hochheilig. *Oslz.*

svjātāχnī -nā -nē *adj.* hochheilig. *Oslz.*

svjātāšnī -nā -nē *adj.* hochheilig. *Oslz.*

svjātāčhī s. svjātāčhī. *Wslz.*

svjātāχnī s. svjātāχnī. *Wslz.*

svjātāšnī s. svjātāšnī. *Wslz.*

svjātēčko *adv.* hochheilig.

svjātēχno *adv.* hochheilig.

svjātēšno *adv.* hochheilig.

svjātī -tāu -tē *adj.* heilig.

svjātnī -nāu -nē *adj.* heilig, geweiht.

svjātnosc -cā *L.* svjātnūescī *fem.* Heiligkeit.

svjāto *adv.* heilig.

svjāto -tā *Pl. D.* svjātōum *I.* -tī *ntr.* 1. Fest; 2. *Plur.* Pfingsten;

pjēršē svjātā der erste Pfingstag.

- svjātosc -cā *L.* svjātūscī *fem.* Heiligkeit, Heiligtum.
 svjātšī -šā -šē *adj. comp.* zu svjātī.
 svjetnīšī -šā -šē *adj. comp.* zu svjētnī.
 svjēcā -cā *Pl. G.* svjēc *fem.* Licht, Kerze.
 svjēcārtvo -vā *ntr.* 1. die Lichtzieher; 2. das Lichtzieherhandwerk.
 svjēcārhī -kā -hē *adj.* den Lichtzieher betreffend.
 svjēcōrkā -hī *L.* svjēcārkōu, -cārkōu *fem.* die Frau des Lichtziehers.
 svjēcōr -ařā *L.* svjēcāřū *masc.* Lichtzieher.
 svjēcūškā -hī *fem.* kleine, dünne Kerze.
 svjēcūkūvī -vā -vē *adj.* die Kerze betreffend.
 svjēcñīctvo -vā *ntr.* 1. die Lichtzieher; 2. das Lichtzieherhandwerk. *Oslz.*
 svjēcñīchī -kā -hē *adj.* den Lichtzieher betreffend. *Oslz.*
 svjēcñīčī -čā -čē *adj.* den Lichtzieher betreffend. *Oslz.*
 svjēcñīctvo *s.* svjēcñīctvo. *Wslz.*
 svjēcñīchī *s.* svjēcñīchī. *Wslz.*
 svjēcñīčī *s.* svjēcñīčī. *Wslz.*
 svjēičkā -hī *fem.* 1. Licht, Kerze; 2. Eiszapfen.
 svjēičñīčkā -hī *fem.* die Frau des Lichtziehers.
 svjēičñīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Lichtzieher.
 svjētnī -nā -nē *adj.* glänzend, leuchtend.
 svjētnosc -cā *L.* svjētnūscī *fem.* Glanz.
 *svjīcāc *verb. iter.* zu svjīcec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -svjīcāc Prs. -'svjīcā -svjīcōš Prt. -'svjīcō·ul):

pōsvjīcāc *verb. imperf.* heiligen, weihen.

vusvjīcāc *verb. imperf.* heiligen.

svjīcēc *Prs.* svjīcā -cīš *Prt.* svjīcēl *verb. imperf.* feiern, heiligen, weihen. — Vjītro ta-nōvāu cōrhī bōuzā svjīcūnā. *Oslz.*

Komposita:

pōsvjīcēc *verb. perf.* heiligen, weihen.

přesvjīcēc *verb. perf.* von neuem weihen.

vusvjīcēc *verb. perf.* heiligen.

*svjīecāc *verb. iter.* zu svjīecēc.

Komposita (*Inf.* -svjēcāc *Prs.* -'svjēca -svjēcōš *Prt.* -'svjēcō·ul *Imp.* -svjēcō·u -svjēcō·ucā):

dəsvjēcāc *verb. imperf.* bis wohin leuchten.

pəsvjēcāc *verb. imperf.* leuchten, erleuchten.

přāsvjēcāc *verb. imperf.* beleuchten.

přesvjēcāc *verb. imperf.* durchleuchten.

rəssvjēcāc *verb. imperf.* erleuchten.

vāsvjēcāc *verb. imperf.* aufhellen, erleuchten.

vəpsvjēcāc *verb. imperf.* beleuchten.

vəsvjēcāc *verb. imperf.* beleuchten.

zasvjēcāc *verb. imperf.* Licht machen, erleuchten.

svjēcēc *Prs.* svjēca -cīš *Prt.* svjēcēl *Imp.* svjēcā svjēcācā *verb. imperf.* leuchten, scheinen; svjēcēc sa glänzen. — Na-svjēcālā pə-fšīex kōucēχ. Slūēniško svjēcī. Jē-vūōčī sa-svjēcōu jāg-gvjāuzdā.

Komposita:

dəsvjēcēc *verb. perf.* bis wohin leuchten.

pəsvjēcēc *verb. perf.* leuchten, erleuchten. — Dūōžžī-lā, jāu-tā-pūōsvjēca latē·rnōu.

přāsvjēcēc *verb. perf.* heleuchten.

přesvjēcēc *verb. perf.* durchleuchten.

rəssvjēcēc *verb. perf.* erleuchten. — Takāu māulā svjēcā nērəssvjēcī tā-vjēlgōu dūōrnīca.

vāsvjēcēc *verb. perf.* aufhellen, erleuchten.

vəpsvjēcēc *verb. perf.* beleuchten.

vəsvjēcēc *verb. perf.* beleuchten.

zasvjēcēc *verb. perf.* Licht machen, erleuchten.

svjēřbjēc *Prs.* svjēřbja -bjīš *Prt.* svjēřbjō·ul -bjā -bjelī *Part. Prt.* svjēřbjālī *verb. imperf.* jucken. — Tūō-mjā-svjēřbjī bārzo.

Kompositum (*Inf.* -svjēřbjēc *Prs.* -'svjēřbja -svjēřbjīš *Prt.* -'svjēřbjō·ul -bjā -bjelī):

zasvjēřbjēc *verb. perf.* anfangen zu jucken.

svjīt -tū *masc.* Tagesanbruch. *Oslz.*

svjît svjîta s. svjît. *Wslz.*

svjîtăc *Prs.* svjîta *Prt.* svjîtalə *verb. imperf.* sa dämmern, Tag werden. *Oslz.*

Komposita:

rossvjîtăc *verb. imperf.* sa Tag werden, tagen.

zasvjîtăc *verb. imperf.* sa hell werden, tagen.

*svjîcăc s. svjîcac. *Wslz.*

svjîcēc s. svjîcec. *Wslz.*

svjîtăc s. svjîtac. *Wslz.*

svjîncă -că *Pl. N.* svjîncătă *ntr.* junges Schwein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjîncică -că kleines Schwein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjîncîcî -că -cē *adj.* die jungen Schweine betreffend. *Oslz.*

svjîncîčkă -hî *fem.* kleines Schwein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjîncîrîcî s. svjîncîcî. *Wslz.*

svjîncōutēcķ s. svjîncōutečk s. *H. Vi. St. Wslz.*

svjîncōutķ s. svjîncōutķ s. *H. Vi. Wslz.*

svjîncōutăşk s. svjîncōutăşk s. *H. Vi. St. Wslz.*

svjîncōutēcķ -kā *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*

svjîncōutķ -kā *Pl. N.* svjîncătķ *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*

svjîncōutăşk -kā *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*

svjînkă -hî *fem.* kleines Schwein; svjînkă bjîc ein Kinderspiel, bei dem eine Kugel oder ein anderer runder Gegenstand durch Stockschläge in eine kleine Grube getrieben werden muss. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjînúik -ikă *Pl. N.* 1. -hî 2. -că *masc.* 1. Schweinestall; 2. Schweinedieb. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjînstvə -vă *ntr.* Schweinerei, Unsauberkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjînshî -kă -hē *adj.* 1. das Schwein betreffend; 2. schmutzig, schweinisch.

svjîná -ná *I.* svjînō *Pl. G.* -ní *I.* -nmî *fem.* Schwein, besonders weibliches Schwein, Sau. *Kl. H. Vi. Wslz.*

svjînářtvə -vă *ntr.* die Schweinehirten.

svjînářhî -kă -hē *adj.* den Schweinehirten betreffend.

- svjîná -nică *Pl. N.* svjîñâtă *ntr.* junges Schwein. *Kl. H. Vi. Wslz.*
- svjîñîčiznă -nă *fem.* Schweinefleisch. *Oslz.*
- svjîñîčî -čă -čè *adj.* das junge Schwein betreffend. *Oslz.*
- svjîñîčiznă *s.* svjîñîčizna. *Wslz.*
- svjîñîčî *s.* svjîñîčî. *Wslz.*
- svjîñîščø -čă *Pl. N.* svjîñîščă [*Oslz.*] -ñîščă [*Wslz.*] *G.* -ñîšč [*Oslz.*] -ñîšč [*Wslz.*] *ntr.* grosses Schwein. *Kl. H. Vi. Wslz.*
- svjîñîznă -nă *fem.* Schweinefleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*
- svjîñî -nău -nè *adj.* das Schwein betreffend.
- svjîñîrkă -hî *I.* svjîñîrkou, -ñîrkou *fem.* Schweinemagd. *Kl. H. Vi. Wslz.*
- svjîñîř -ařă *L.* svjîñîřu *masc.* Schweinehirt, Schweineknecht. *Kl. H. Vi. Wslz.*
- svjîñîřtëčkø *s.* svjîñîřtëčkø. *H. Vi. St. Wslz.*
- svjîñîřtkø *s.* svjîñîřtkø. *H. Vi. Wslz.*
- svjîñîřtüşkø *s.* svjîñîřtüşkø. *H. Vi. St. Wslz.*
- svjîñîřtëčkø -kă *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*
- svjîñîřtkø -kă *Pl. N.* svjîñîřtkă *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*
- svjîñîřtüşkø -kă *ntr.* junges Schweinchen. *Kl.*
- *svjîtnøc *s.* svjîtnøc. *H. Vi. St. Wslz.*
- *svjîtnøc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -svjîtnøc Prs. -svjîtnă Prt. -'svjitle Part. Prt. -svjîtli):

rossvjîtnøc *verb. perf.* sa tagen, Tag werden.

vosvjîtnøc *verb. perf.* sa tagen, Tag werden.

zasvjîtnøc *verb. perf.* sa hell werden, tagen.

svjîñčă *s.* svjîñčă. *St.*

svjîñčică *s.* svjîñčica. *St.*

svjîñčîčkă *s.* svjîñčîčka. *St.*

svjîñčoutko *s.* svjîñčoutkø. *St.*

svjîñkă *s.* svjîñka. *St.*

svjîñnîk *s.* svjîñnîk. *St.*

svjîñstvø *s.* svjîñstvø. *St.*

svjîñă s. svjîña. *St.*

svjîñă s. svjîña. *St.*

svjîñîščə s. svjîñîščə. *St.*

svjîñîznă s. svjîñîzna. *St.*

svjîñórka s. svjîñórka. *St.*

svjîñór s. svjîñór. *St.*

svjîñòutkə s. svjîñòutkə. *St.*

svjòuthi s. svjòuthi. *H. Vi. St. Wslz.*

svjòuthi -tk *masc. pl.* Pfingsten. *Kl.*

svóï svău svě *pron. adj.* sein, eigen; jíc svêvâ seines Weges gehen.

svóïstvə -vă *ntr.* die Eigenart.

svóïshî -kă -hè *adj.* 1. einheimisch; 2. selbstgemacht, selbstgewebt.

svòubăgnă s. sòubăgnă. *H. St. Wslz.*

svòucielă s. sòucielă. *H. St. Wslz.*

svòupărșă s. sòupărșă. *H. St. Wslz.*

svòuščienă s. sòuščienă. *H.*

svòuščienă s. sòuščienă. *St.*

svòuščîrîă s. sòuščienă. *Wslz.*

svòuzdřìebjă s. sòuzdřìebjă. *H. St. Wslz.*

svòubăgnă s. sòubăgnă. *Kl.*

svòucielă s. sòucielă. *Kl.*

svòupărșă s. sòupărșă. *Kl.*

svòuščienă s. sòuščienă. *Kl.*

svòuzdřìebjă s. sòuzdřìebjă. *Kl.*

*svəbăžăc *verb. iter.* zu svəbùžec.

Komposita (Inf. -svəbăžăc Prs. -'svəbăžă -svəbăžoš [Kl. H. St. Wslz.] -băžoš [Vi.] Prt. -'svəbăžə·ul Imp. -svəbăžə·u):

văsvəbăžăc *verb. imperf.* befreien, frei machen; văsəbăžăc să sich befreien.

vəsvəbăžăc *verb. imperf.* befreien, frei machen; vəsəbăžăc să sich befreien.

svəbùdnî -nă -nè *adj.* frei, unabhlängig.

svøbùøžēc *Prs.* svùøbožą svøbùøžiš *Prt.* svùøbožėl svøbøžālā
verb. imperf. befreien, frei machen; svøbùøžēc są sich befreien.

Komposita (Inf. -svøbùøžēc Prs. -'svøbøžą -svøbùøžiš Prt. -'svøbøžėl):

vāsvøbūøžēc *verb. perf.* befreien, frei machen; vāsvøbūøžēc są sich befreien. — A-tēi nī-vāsvøbøžālī tā-krōulā s-tā-peñimāñā. Nīgā tā-są-vāsvøbūøžiš z-řākū tā-žādā.

vøsvøbùøžēc *verb. perf.* befreien, frei machen; vøsvøbùøžēc są sich befreien.

svùøbodnø *adv.* frei, unabhängig.

svùøbodā -dā *I.* svøbùødōu *fem.* die Freiheit, Unabhängigkeit.

Š.

š! *interj.* still!

š- *s. z-.*

šābās -sū *masc.* Sabbat.

šabāsnī -nā -nē *adj.* den Sabbat betreffend.

šabasùøvī -vā -vē *adj.* den Sabbat betreffend.

šāblā -lā *Pl. G. -bēl fem.* Schwertbohne, Faseole.

šacāc *Prs.* šacūją *Prt.* šacø·ul *verb. imperf.* schätzen, abschätzen, taxieren.

Komposita:

přešacāc *verb. perf.* überschätzen, zu hoch einschätzen.

vøšacāc *verb. perf.* abschätzen.

šacøvní -nāu -nē *adj.* schätzbar, wert. *H. Vi. St. Wslz.*

šacøwní *s. šacøvní. Kl.*

šacùøvāc *Prt.* šacùøvø·ul *s. šacāc. Kl. Vi.*

šacùøvník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Abschätzer, Taxator. *H. Vi. St.*

Wslz.

šacùøwník *s. šacùøvník. Kl.*

šadí -dāu -dē *adj.* rauh, zerzaust.

šādø *adv.* rauh, zerzaust.

šadùemórz -ǎrzù *masc.* Rauhreif. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šadùemórz *s.* šadùemórz. *St.*

šāžēc *Prs.* šāžā -žīš *Prt.* šāžēl *verb. imperf.* zerzausen.

Komposita:

našāžēc *verb. perf.* sehr zerzausen. — Jīevā-vlùēsā bālā
bārzo našāžùonē.

pošāžēc *verb. perf.* ein wenig zerzausen. — Vēn-sā-pàōsāžēl
tā-vlùēsā drōupkā.

roššāžēc *s.* řoššāžēc.

roššāžēc *verb. perf.* zerzausen. — Nǎ-mū-roššāžāla tā-
vlùēsā bārzo.

šāžēznā -nā *fem.* Rauhreif.

šāfā -fā *fem.* Schrank.

šafāc *Prs.* šafūjā *Prt.* šafō-ūl *verb. imperf.* ausgeben, austeilen.

šafāřēc *Prs.* šāfařā šafāřiš *Prt.* šāfařēl *verb. imperf.* Ausgeber
sein, das Ausgeberamt bekleiden.

šafāřōu -řōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Ausgeber gehörig.

šafāřtvo -vā *ntr.* das Ausgeberamt.

šafāřhī -kā -hē *adj.* den Ausgeber betreffend.

šafārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Ausgeberin gehörig.

šāfkā -hī *fem.* kleiner Schrank.

šāfōrkā -hī *I.* šafārkōu, -fārkōu *fem.* Ausgeberin, Wirtschaftlerin.

šāfōř -ařā. -āřā *L.* šafāřū *masc.* Ausgeber, Futtermeister.

šāftā -tā *fem.* Seßel am Webstuhl.

*šāftùovī -vā -vē *adj.*

Komposita:

pjīncšāftùovī fünfschäftig, mit fünf Schäften.

štīřāšāftùovī vierschäftig.

třāšāftùovī dreischäftig.

šafùovāc *Prt.* šafùovē-ūl *s.* šafāc. *Kl. Vi.*

šāχ -χū *Pl. G.* šāχōu *masc.* Stange, bei Strohdächern verwendet.

šāχāřhī -kā -hē *adj.* den Schacherer betreffend.

šāχmeīstēr -trā *masc.* Vorarbeiter.

šāχōrkā -hī *I.* šāχārkōu, -χārkōu *fem.* Händlerin.

šāχōī -āřā. -āřā *L.* šāχāřū *masc.* Schacherer, Händler.

šāχrāc *Prs.* šāχrūja *Prt.* šāχrō·ul *verb. imperf.* schachern, handeln.

Komposita:

došāχrāc *verb. perf.* sa čìevā im Schacherhandel verdienen.—

Tēn-žīt sa-došāχrūjä bogāctvā.

našāχrāc *verb. perf.* sa genug geschachert haben.

pošāχrāc *verb. perf.* eine Weile schachern.

přāšāχrāc *verb. perf.* sùobjä sich anschachern.—Mā-nāstā-sä přāšāχrā tē-sūkno.

vāšāχrāc *verb. perf.* alles verschachern.—Ga-jāu-bēl nā-

Rovjä, mā-nāsta vāšāχra fšātko žāto.

zašāχrāc *verb. perf.* verschachern.—Nī-zašāχrālī svā-brātā f-cāzī křō·ī.

šāχrūovāc *Prt.* šāχrūovō·ul s. šāχrāc. *Kl. Vi.*

šāχtā -tā *fem.* Stiefelschaft.

šāχtēlkā -hī *fem.* kleine Schachtel.

šāχtlā -lā *Pl. G.* -tēl *fem.* Schachtel.

šāχēr -χrū *L.* šāχrū *masc.* Schacher, Schacherhandel.

šakōun -nā *masc.* Chikane, Schabernack, Possen. *H. Vi. Wslz.*

šakōun s. šakōun. *Kl. St.*

šāl šālū *L.* šālū *masc.* Shawl. Halstuch.

*šālāc *verb. iter.* zu šālec.

Komposita (Inf. -šālāc Prs. -'šāla -šāulōš [Kl. H. St. Wslz.]

-šāolōš [Vi.] Pvt. -'šālo·ul Imp. -šālo·u):

fšālāc *verb. imperf.* hineinlocken.

přāšālāc *verb. imperf.* anlocken.

vāšālāc *verb. imperf.* herauslocken; vāšālāc sa sich hinaus-schleichen.

vošālāc *verb. imperf.* betrügen.

zašālāc *verb. imperf.* verlocken; zašālāc sa sich ein-schleichen.

šālāc s. šālāc. *Vi.*

šalapūta -tā *masc.* Schwindler. *Oslz.*

šalapùrtă s. šalapūta. *Wslz.*

šaláuc *Prs.* šāleja šaliejš *Prt.* šālo·ul -lā -lelī *Part. Prt.*

šālāli *verb. imperf.* rasen, toll, verrückt sein. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita: s. šalnāuc.

šālbjeř -ēra *L.* šālbjêřū *masc.* Betrüger. *Kl. H. St. Wslz.*

šālbjêřtvo -vā *ntr.* 1. Betrug; 2. betrügerisches Volk.

šālbjêřhī -kā -hē *adj.* betrügerisch.

šālēc *Prs.* šāula [*Kl. H. St. Wslz.*] šāqla [*Vi.*] -liš *Prt.* šāulēl [*Kl. H. St. Wslz.*] šāqlēl [*V.*] šālālā *Imp.* šālā *verb. imperf.* 1. locken, anlocken; 2. betrügen; šālēc sa sich mit Mühe fortbewegen.

Komposita (Inf. -šālēc Prs. -'šāla -šāuliš [Kl. H. St. Wslz.] -šāqliš [Vi.] Prt. -'šālēl Imp. -'šalā):

fšālēc *verb. perf.* hineinlocken. — Vēn-fšāulēl svā-brāta vē-voda. Nā-jā-fšālālā v-īeščiescē.

našālēc *verb. perf.* in Menge betrügen.

pošālēc *verb. perf.* nach einander anlocken, betrügen. —

Ta-překlātā bābā pošālālā fšāthī zēfčātā f-calī fśī.

přāšālēc *verb. perf.* anlocken. — Tathīmī gāutkami na-přāšālālā mā-vùetrokā dùo-sebjā.

vāšālēc *verb. perf.* herauslocken; vāšālēc sa sich hinaus-schleichen. — Tī-māmcā vēn-vāšālēl ziesinc talārōu a-vē·t-tatā pjīnc. Nī-jā-vāšālālī s-tē-fsā. Vjēčōr vōn-sa-vāšālēl s-χīč.

vošālēc *verb. perf.* betrügen. — Gvāsūā vōn-mjā-īevē-šāuli.

zašālēc *verb. perf.* verlocken; zašālēc sa sich einschlei-chen. — Nā-jā-zašālālā dē-zlēgēistvā. Tī-zlūēzejā ša-zāšālālī f-tēn-χlēf tā-ksāzā.

šālēc s. šalāuc.

šālīnc -cā *masc.* Betrüger. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šālīnstvo -vā *ntr.* Betrug. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šālīnshī -kā -hē *adj.* betrügerisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šālīnc s. šalīnc. *St.*

šalĩnstvø s. šalĩnstvø. *St.*

šalĩnshĩ s. šalĩnshĩ. *St.*

šalni -náj -ně *adj.* rasend, toll, verrückt.

šalnáo *Prs.* ša·lneja s. šalnáu. *Vi.*

šalnáu *Prs.* šalíneja šalíneješ *Prt.* šalíno·ul -ná -neli *Part. Prt.*

šalnáli *verb. imperf.* rasen, toll, verrückt sein. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

pošalnáu *verb. perf.* nach einander toll, verrückt werden.

roššalnáu s. roššalnáu.

roššalnáu *verb. perf.* sa ganz toll, verrückt werden.

vošalnáu *verb. perf.* toll, verrückt werden.

zašalnáu *verb. perf.* anfangen zu rasen.

šalnēc s. šalnáu. *Kl. H. St. Wslz.*

šalnóc s. šalnáu. *Kl. H. St. Wslz.*

šalóc s. šaláu.

šalvjĩja -ja *A.* šalvjija [*Kl. H. St. Wslz.*] ša·lvjija [*Vi.*] *fem.*
Salbei.

šamãřec *Prs.* šamãři *Prt.* šãmařalo *verb. imperf.* v-glùøvja sich
rund herum drehen, schwindeln; jĩemũ-šamãři v-glùøvja er ist
betrunken.

šamùotac *Prs.* šãmoca šamùocěš *Prt.* šãmoto·ul šamotã *verb.*
imperf. herumzerren, rütteln; šamùotac sa s-čím sich herumbalgen.

Komposita (Inf. -šamùotac Prs. -'šamoca -šamùocěš Prt.
-'šamoto·ul):

vošamùotac *verb. perf.* umreißen.

vušamùotac *verb. perf.* umreißen.

zašamùotac *verb. perf.* anfangen zu rütteln; zašamùotac
sa anfangen sich zu balgen.

šanãc *Prs.* šãnúja šanûješ *Prt.* šanð·ul *verb. imperf.* ehren,
achten.

*šãncãc *verb.*

Kompositum (Inf. -šãncãc Prs. -'šãncûja Prt. -šãncò·ul Imp.
-šãncò·u):

vopšãncãc *verb. perf.* mit Schanzen umgeben, verschanzen.

*šāncūvāc s. šāncāc. *Kl. Vi.*

šanūvāc *Prt.* šanūvə·ul s. šānāc. *Kl. Vi.*

šāpjēc *Prs.* šāpjā -pjīš *Prt.* šāpjə·ul -pjā -pjeli *Part. Irt.*

šāpjālī *verb. imperf.* schnauben, zischen.

Kompositum:

zašāpjēc *verb. perf.* anfangen zu zischen.

šāqlā s. šāula. *Vi.*

šāqlkā s. šāulka. *Vi.*

šāqlōrkā s. šāulōrka. *Vi.*

šāqlōř s. šāulōř. *Vi.*

šāqtōrkā s. šāutōrka. *Vi.*

šāqtōrā s. šāutōra. *Vi.*

šāqvěrnōk s. šāuvernōk. *Vi.*

šāpnōuc s. šāpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

šāpnōuc *Fut.* šāpnā -ñěš *Prt.* šāpnōun *verb. perf.* schnauben, zischen. *Kl.*

šarāvī -vā -vé *adj.* etwas grau.

šāravə *adv.* etwas grau.

šārgāc *Prs.* šārgā -gōš *Prt.* šārgə·ul *verb. imperf.* beschmutzen;

šārgāc sā 1. sich beschmutzen; 2. herunterkommen, abreißen, verlottern.

Komposita:

našārgāc *verb. perf.* stark beschmutzen.

pošārgāc *verb. perf.* beschmutzen; pošārgāc sā 1. sich einschmutzen; 2. herunterkommen, verlottern.

vəpšārgāc *verb. perf.* einschmutzen; vəpšārgāc sā 1. sich einschmutzen; 2. sich vernachlässigen, verlottern.

vušārgāc *verb. perf.* beschmutzen.

zašārgāc *verb. perf.* beschmutzen.

šārgānc -ā·ncā *masc.* herabgekommener, abgerissener, verlotterter Mensch.

šārgānstvə -va *ntr.* 1. das Lumpenvolk, Lottergesindel; 2. die Herabgekommenheit, Abgerissenheit.

šārgānshī -kā -hē *adj.* herabgekommen, abgerissen, verlottert.

šarí -ráu -rě *adj.* grau, schwarzgrau.

šāro *adv.* schwarzgrau, grau.

šāro- *erstes Glied von Kompositen:* grau-.

šārosc -cā *L. šarùesci fem.* graue Farbe.

šārpac *Prs. šārpja -pjěš Prt. šārpø·ul verb. imperf.* zerren, reissen, zausen.

Komposita:

natšārpac *verb. perf.* anreissen, etwas zerreißen.

pošārpac *verb. perf.* zerreißen, zerfelzen.

přešārpac *verb. perf.* durchzausen, stark mitnehmen.

roššārpac *s. roššārpac.*

roššārpac *verb. perf.* zerreißen.

vāšārpac *verb. perf.* herausreißen, herauszerren.

vošārpac *verb. perf.* abreissen, bereissen.

vošārpac *verb. perf.* abreissen, bereissen.

vušārpac *verb. perf.* ein Stück abreissen.

zašārpac *verb. perf.* anfangen zu zerren, reissen.

*šārpac *verb. iter.* zu šārpac.

Komposita (Inf. -šārpac Prs. -'šārpaja Prt. -šārpø·ul Imp. -šārpø·u):

roššārpac *s. roššārpac.*

roššārpac *verb. imperf.* zerreißen, zerzausen.

vāšārpac *verb. imperf.* herausreißen, herauszerren.

vošārpac *verb. imperf.* abreissen, bereissen.

vošārpac *verb. imperf.* abreissen, bereissen.

šārpānc -ā·ncā *masc.* abgerissener, verlotteter Mensch.

šārpānstvø -vā *ntr.* 1. das Lottergesindel; 2. die Abgerissenheit.

*šārpāvac *verb. iter.* zu šārpac.

Komposita (Inf. -šārpāvac Prs. -'šārpāva -šārpāuvōš [Kl. H. St. Wslz.] -pāqvōš [Vi.] Prt. -'šārpāvø·ul Imp. -šārpāvø·u):
s. šārpāc.

šārpānshī -kā -hē *adj.* abgerissen, verlottet.

šārpñouc *s. šārpñouc. H. Vi. St. Wslz.*

šārpnoꝥ *Fut.* šārpna -něš *Prt.* šārpnoꝥn *verb. perf.* reissen,
einen Riss thun. *Kl.*

Komposita:

vāšārpnoꝥ *verb. perf.* herausreissen.

vušārpnoꝥ *verb. perf.* ein Stück abreissen.

*šārpnoꝥvāc s. šārpāc.

šārši -šā -še *adj. comp.* zu šarí.

šārvārk -kū *masc.* Scharwerk.

šārvārkūoꝥvā -vē *fem.* Scharwerkerin.

šārvārkūoꝥvī -vā *masc.* Scharwerker.

šārvārkūoꝥvī -vā -vē *adj.* das Scharwerk betreffend.

šāráoꝥ s. šāráꝥ. *Vi.*

šāráꝥ *Prs.* šāreja šāriejēš *Prt.* šāro·ul -řā -řeli *Part. Prt.*

šārāli *verb. imperf.* grau werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

vošāráꝥ *verb. perf.* grau werden.

šārēc s. šāráꝥ.

šārieši -šā -še *adj. comp.* zu šarí.

šārōc s. šāráꝥ.

šātā -tā *fem.* Lumpen, Lappen.

šātā -tā *Pl. N.* -toꝥjā *masc.* Lump, Galgenstrick.

šātānstvo -vā *ntr.* 1. die Teufel; 2. die Teufelei.

šātānshī -kā -hē *adj.* teuflisch.

šātlākūoꝥvī -vā -vē *adj.* den Kreuzdorn betreffend.

šātlōk -ākū *L.* šātlāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāokū [*Vi.*] *masc.*

Kreuzdorn.

šātńicā -cā *fem.* Lumpensammlerin, Lumpenhändlerin.

šātńictvo -vā *ntr.* 1. die Lumpenhändler; 2. der Lumpenhandel.

Oslz.

šātńichī -kā -hē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

šātńičī -čā -čē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

sātńičkā -hī *fem.* Lumpensammlerin, Lumpenhändlerin.

šātńik -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Lumpensammler, Lumpenhändler.

šātńictvo s. šātńictvo. *Wslz.*

šatnì·chī s. šatnīchī. *Wslz.*

šatnì·čī s. šatnīčī. *Wslz.*

šātōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. šātōun [H. Vi. Wslz.] -tōun [Kl. St.], -tānōu I. -nmī masc. 1. Satan, Teufel; 2. Lumpen-*
händler.

šā·lbjēr s. šālbjēr. *Vi.*

šā·lněč s. šālnāuc. *Vi.*

šā·lnóc s. šālnāuc. *Vi.*

šā·ncā -cā *Pl. G. šānc fem. Schanze.*

šāc *Prs. šāja -jěš Prt. šēl šālā Imp. šī Part. Prt. šātī Vbsbst.*

šācē *verb. imperf. nähē. Oslz.*

Komposita (Inf. -'šēc Prs. -'šāja -šājěš Prt. -'šēl -'šālā):

fšāc *verb. perf. einnähen.*—Nā-mū-fšālā tā-pjōuzā f-sūkna.

nāšēc *verb. perf. 1. annähen, aufnähen; 2. viel nähē; nāšēc*
sa sich satt nähē.

pē·tšēc *verb. perf. unternähen, unterfuttern.*—A-pōut-to
von pē·tšēl štāk grābēvā plōutnā. Tēn-līfk-jā pētšātī
čērvjūenīm sūkna.

přāšēc *verb. perf. annähen.*—Vēn-mū-přāšēl tahī dlūhī
vūgōun dūē-tē-sūkna.

přiēšēc *verb. perf. durchnähen, steppen.*—Jīevā-līfk-jā
dūēbrā přēšātī.

pūēšēc *verb. perf. 1. nach einander, ein wenig nähē; 2. ein*
Dach decken.—Louí jā-dō·ul tēn-dāk pūēšēc.

sīēšēc *verb. perf. zusammennähen.*—Tūē tā-sīēšālā dūēbrā.
Nā-mū-sīēšālā līfk ōz-būksā. Tā-mjā-sešājěš tē-zglūē
se-skērōu.

vāšēc *verb. perf. ausnähen, benähen.*—Tā-sāxtā vōt-tēχ-
skūēren sōu-vāšātē sērslōu.

vūēpšēc *verb. perf. benähen, einfassen.*—Jīevā-mūcā-jā
barānōu skērōu vēpšātā.

vūšēc *verb. perf. fertig nähē.*

zāšēc *verb. perf. einnähen, vernähen, zunähen.*—Jāu-cā tā-
žōrā zāšāja.

šādařkə *adv.* spöttisch. *Oslz.*

šādēřkə *adv.* spöttisch. *Oslz.*

šādēlkə -kə *ntr.* kleine Ahle. *Oslz.*

šādlo -lā *Pl. G.* -dēl *ntr.* Ahle, Schusterpfriem. *Oslz.*

šādōrkā -hī *I.* šādārkōu, -dārkōu *fem.* Spötterin.

šādōř -ařā, -āřā *L.* šādāřū *Pl. I.* -řmī *masc.* Spötter. *Oslz.*

*šāžāc *verb. iter.* zu šāžec. *Oslz.*

Komposita (Inf. šāžāc Prs. -'šāžā -šāžōš Prt. -'šāžə·ul):

přeshāžāc *verb. imperf.* verhöhnen, verspotten.

vāšāžāc *verb. imperf.* ausspotten, verspotten, verhöhnen.

šāžēc *Prs. šāžā -žīs Prt. šāžēl šāžālā verb. imperf.* höhnen, spotten. — Ga-vēn-tə-řīek, řšātcā, cūq-tā bālū, šāžālī nōu-nā. *Oslz.*

Komposita (Inf. -šāžēc Prs. -'šāžā -šāžīs Prt. -'šāžēl):

našāžēc *verb. perf.* sa sich satt spotten.

přeshāžēc *verb. perf.* verhöhnen, verspotten.

vāšāžēc *verb. perf.* ausspotten, verspotten, verhöhnen. — Tī-knāupjī vāšāžālī tā-stāurēvā strāχā.

šāfēlkā -hī *I.* šāfēlkōu [*Kl. H. St.*] -fē·lkōu [*Vi.*] *Pl. G.* -fēlk [*Kl. H. St.*] -fēlk [*Vi.*] *fem.* kleine Schaufel, Kehrachtschaufel. *Oslz.*

šāflā -lā *I.* šāflōu *Pl. G.* -fēl *fem.* Schaufel. *Oslz.*

šāflēščə -ča *Pl. N.* šāflāščā *ntr.* 1. grosse Schaufel; 2. Schaufelstiel. *Oslz.*

šāχtā -tā *fem.* Schicht, Lage. *Oslz.*

šājā -jā *Pl. G.* šīj *fem.* Hals. *Oslz.*

*šājī -jā -jē *adj.* *Oslz.*

Komposita:

dlūgəšājī mit langem Halse, langhälsig.

gūqləšājī mit nacktem Halse, nackthälsig.

krōutkošājī mit kurzem Halse, kurzhälsig.

křāvəšājī mit krummen Halse, krummhälsig.

šāk -kū *L.* šākū *masc.* Ordnung. *Oslz.*

šākāc *Prs. šūkā -kōš Prt. šūko·ul Imp. šāko·u šākə·ucā verb.*

imperf. suchen. — Cè·š tā-šâkôš? Mä-šâkalî dlûge za-tîm-cielăca. *Oslz.*

Komposita:

došākāc *verb. perf.* aufsuchen, auffinden. — Tø-vâuralø dlûge, cø-mă-jâ-dûøšûkalî.

našākāc *verb. perf.* sa sich satt suchen.

pošākāc *verb. perf.* aufsuchen, nachsuchen.

přešākāc *verb. perf.* durchsuchen. — Na-přešûkā fšâthê kâstâ ôs-křâñä.

røššākāc *s.* røššākāc.

røššākāc *verb. perf.* alles durchsuchen; røššākāc sa durch vieles Suchen ermatten. — Na-røššûkā fšâthê klējdä, âlä mē-novē sîknä na-nîenalmazlä.

vâšākāc *verb. perf.* aussuchen, hervorsuchen. — Vøn-vâšû-kø·ul tañê stâurê zglûø s-kâstâ.

šākøvno *adv.* 1. ordentlich, schicklich; 2. hübsch, nett, zierlich.

H. Vi. St.

šākøvnøsc -cä *L.* šākøvnûøscî *fem.* 1. die Ordentlichkeit, Schicklichkeit; 2. die Zierlichkeit, Wohlgestalt. *H. Vi. St.*

šākøvníä *adv.* 1. ordentlich, schicklich; 2. hübsch, nett, zierlich.

H. Vi. St.

šākøwno *s.* šākøvno. *Kl.*

šākøwnøsc *s.* šākøvnøsc. *Kl.*

šākøwnä *s.* šākøvníä. *Kl.*

šāmël -mlă *L.* šëmlü *masc.* Schimmel, weisses Pferd. *Kl. H. Vi.*

šāmjeć *Prs.* šāmja -mjîš *Prt.* šāmjo·ul -mjă -mjelî *Part. Prt.*

šāmjalî *verb. imperf.* sausen, brausen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -šāmjeć Prs. -'šāmja -šāmjiš Prt. -'šāmjo·ul -mjă -mjelî):

pošāmjeć *verb. perf.* eine Weile brausen.

vâšāmjeć *verb. perf.* austoben, aufhören zu brausen, toben;

vâšāmjeć sa austoben, aufhören zu brausen, toben.

zašāmjeć *verb. perf.* aufbrausen.

šāmlă -lä *I.* šëmlôu *Pl. G. -mël fem.* Schimmelstute. *Kl. H. Vi.*

*šānōuc s. šānōuc. *H. Vi.*

*šānōuc verb. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -šānōuc *Prs.* -'šānā -šānēš *Prt.* -'šānōun):

vəšānōuc verb. *perf.* umarmen, küssen; vəšānōuc sɑ sich umarmen, küssen. — Ga-nā-jā vūizdrā. nā-jā-vəšānā.

šāpā -pā *fem.* Fischeschuppe. *Oslz.*

šāpēr -prā *Pl. N.* -prā, -prəvjā *G.* šāprōu *masc.* der oberste Leiter der Eisfischerei. *Oslz.*

šāprōu -prəvī -vā -və *adj. poss.* dem šāper gehörig. *Oslz.*

šārōu -rəvī -vā -və *adj. poss.* Ratten-. *Oslz.*

šārək *adv.* breit. *Oslz.*

šārəkə *adv.* breit. *Oslz.*

šārši -šā -šē *adj. comp.* zu šārùhī. *Oslz.*

*šāřac verb. *iter.* zu šāřec.

Komposita (*Inf.* -šāřac *Prs.* -'šāřa -šāřoš *Prt.* -'šāřə·ul *Imp.* -šāřə·u -šāřə·ucā):

rəššāřac s. rəššāřac.

rəššāřac verb. *imperf.* ausbreiten, verbreiten; rəššāřac sɑ sich ausbreiten, verbreiten.

vāšāřac verb. *imperf.* ausbreiten, verbreiten; vāšāřac sɑ sich ausbreiten, verbreiten.

šāřec *Prs. a.* šāřa -řiš *b.* šāřa -řiš *Prt. a.* šāřəl šāřāla *b.* šāřəl *Imp.* šāřā šāřācā verb. *imperf.* ausbreiten, verbreiten; šāřec sɑ sich verbreiten. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -šāřec *Prs. a.* -'šāřa -šāřiš *b.* -'šāřa -šāřiš *Prt. a.* -'šāřəl *b.* -'šāřəl *Imp.* -'šāřā):

rəššāřec s. rəššāřec.

rəššāřec verb. *perf.* ausbreiten, verbreiten; rəššāřec sɑ sich ausbreiten, verbreiten. — T'en-strāχ to-gādāné bārzo χūtke rəššāřī. Ta-vūədā sɑ-rəššāřālā na-rolāχ. Tahē gādāné sɑ-rəššāřī χūtke pə-calīm svjēcā.

vāšāřec verb. *perf.* ausbreiten, verbreiten; vāšāřec sɑ sich ausbreiten, verbreiten. — Na-vāšāřālā to-plōutno nā-lōucā.

šāřěščo -čā *Pl. N.* šāřāščā *ntr.* grosse hässliche Ratte. *Oslz.*

šāři -řā -ře *adj.* die Ratten betreffend. *Oslz.*

šāšmjeń -ńā *L.* šěsmjěńū [*Kl. H. Vi.*] -mjěńū [*St.*] *masc.*

Platte von Schnee, Dachrohr u. a. *Oslz.*

šātā -tā *fem.* Fischreihher. *Oslz.*

*šāvāc *verb. iter. zu šāc.* *Oslz.*

Komposita (Inf. -šāvāc Prs. -'šiva -šivōš Prt. -'šivō·ul Imp.

-šāvō·u -šāvō·učā):

fšāvāc *verb. imperf.* einnähen.

našāvāc *verb. imperf.* annähen, aufnähen.

pošāvāc *verb. imperf.* das Dach decken.

pošāvāc *verb. imperf.* unternähen, unterfüttern.

přāšāvāc *verb. imperf.* annähen.

přesāvāc *verb. imperf.* durchnähen, steppen.

sešāvāc *verb. imperf.* zusammennähen.

vāšāvāc *verb. imperf.* ausnähen, benähen.

vopšāvāc *verb. imperf.* benähen, einfassen.

zašāvāc *verb. imperf.* einnähen, vernähen, zunähen.

šāvōčkā -hī *I.* šāvāučkōu [*Kl. H. St.*] -vāočkōu [*Vi.*] *fem.*

Näherin. *Oslz.*

šāc *Prs.* šā·ja *Prt.* šēl šā·lā *Prt. Part.* šā·ti *Ubsbst.* šā·cē *s.* šāc.

Wslz.

šādāřtvo -vā *ntr.* Gespött, Hohn.

šādāřhī -kā -hē *adj.* spöttisch.

šādēřtvo -vā *ntr.* Gespött, Hohn.

šādēřhī -kā -hē *adj.* spöttisch.

šāfēlkā -hī *A.* šāfēlkā [*Oslz.*] šā·fēlkā [*Wslz.*] *fem.* kleine

Schaufel, Kehrichtschaufel. *Kl. H. St. Wslz.*

šāfē·lkā *Pl. G.* -fēlk *s.* šāfēlka. *Vi.*

šāflāc *Prs.* šāflūja [*Oslz.*] šā·flūja [*Wslz.*] šāflūjēš *Prt.* šāflō·ul

verb. imperf. schaufeln.

Komposita (Inf. -šāflāc Prs. -'šāflūja Prt. -šāflō·ul Imp.

*-šāflō·u [*Oslz.*] -šā·flō·u [*Wslz.*):*

fšäflāc *verb. perf.* hineinschaufeln. — Vön-mjä-fšäflö·ul
pāura lāböu pjāuskū v-mjieχī.

präšäflāc *verb. perf.* hinzuschaukeln.

vāšäflāc *verb. perf.* ausschaufeln. — Vāsäflo·u tēn-pjāusk
s-tā-rüəvū!

zašäflāc *verb. perf.* zuschaufeln. — Nī-zašäflālī tēn-
grōup.

šäflüəvāc *Prt.* šäflüəvo·ul s. šäflāc. *Kl. Vi.*

šäflüəvī -vā -və *adj.* die Schaufel betreffend.

šāk šā·kū s. šāk. *Wslz.*

šākāc *Prs.* šākūja [*Oslz.*] šā·kūja [*Wslz.*] šākûjēs *Prt.* šākō·ul
verb. imperf. in Ordnung bringen; šākāc sạ 1. sich geziemen,
sich schicken; 2. sich schicklich benehmen. — Na-šākûjā tā-
dùərnīcạ. Tūə-sạ-ñేశākûjā, co-tahī vjēlbī knāup plāčā. Pāura
ñezēl vò·n-sạ dùəbrā šākō·ul.

Komposita (Inf. -šākāc Prs. -'šākūja Prt. -šākō·ul Imp.
-šākō·u [Oslz.] -šā·kō·u [Wslz.]):

fšākāc *verb. perf.* ordnen.

pošākāc *verb. perf.* ordnen, in Ordnung bringen, besorgen,
in Reih und Glied stellen; pošākāc sạ sich schicklich
benehmen. — Vuspokojīcạ-sạ, pānā, mǎ-to dùəbrā
pošākûjemā. Tēn-knāup-sạ pošākûjā dùəbrā.

roššākāc s. roššākāc.

roššākāc *verb. perf.* ordnen, in Ordnung bringen.

vušākāc *verb. perf.* ordnen, ordentlich aufstellen. — Fšāthī
zāχī bālā dùəbrā vušākōūnō.

*šākāc *verb. iter. zu šākac.*

Komposita (Inf. -šākāc Prs. -'šākūja Prt. -šākō·ul Imp.
-šākō·u [Oslz.] -šā·kō·u [Wslz.]):

pøšākāc *verb. imperf.* aufsuchen, nachsuchen.

přeshākāc *verb. imperf.* durchsuchen.

vāšākāc *verb. imperf.* aussuchen, hervorsuchen.

*šākāvāc *verb. iter. zu šākac.*

Komposita (*Inf.* -šākāvac *Prs.* -'šūkāva -šūkāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'šūkāvə·ul *Imp.* -šākāvə·u):
s. šākāc.

šākəvni -nāu -ně *adj.* 1. ordentlich, schicklich; 2. hübsch, nett, zierlich, wohlgestaltet. *H. Vi. St. Wslz.*

šākəvni s. šākəvni. *Kl.*

šākūəvac *Prt.* šākūəvə·ul s. šākāc. *Kl. Vi.*

*šākūəvac s. šākāc. *Kl. Vi.*

šāpāc *Prs.* šāpūja [*Oslz.*] šā·pūja [*Wslz.*] šāpūjēš *Prt.* šāpə·ul
verb. imperf. schuppen, von den Schuppen befreien, die Schuppen
abschaben. — Na-šāpūjā rābā.

Komposita (*Inf.* -šāpāc *Prs.* -'šāpūja *Prt.* -šāpə·ul *Imp.*
-šāpə·u [*Oslz.*] -šā·pə·u [*Wslz.*]):

našāpāc *verb. perf.* in Menge schuppen.

vətšāpāc *verb. perf.* abschuppen.

vušāpāc *verb. perf.* fertig, rein schuppen. — Tā-rābā-sou
vušāpōnē.

šāpātī -tā -tē *adj.* voller Schuppen.

šāpērtvə -vā *ntr.* das Amt des Vorstehers bei der Winterfischerei.

šāpērhī -kā -hē *adj.* den šāper betreffend.

šāpūəvac *Prt.* šāpūəvə·ul s. šāpāc. *Kl. Vi.*

šārāc *Prs.* šārūja [*Oslz.*] šā·rūja [*Wslz.*] šārūjēš *Prt.* šārə·ul
verb. imperf. scheuern, reinigen. — Ōis na-nīmā čāsū, žis na-
šārūjā. Na-šārūjā tēn-vaḃōrk.

Komposita (*Inf.* -šārāc *Prs.* -'šārūja *Prt.* -šārə·ul *Imp.*
-šārə·u [*Oslz.*] -šā·rə·u [*Wslz.*]):

sešārāc *verb. perf.* abscheuern.

vāšārāc *verb. perf.* ausscheuern, reinscheuern. — Tēn-
vaḃōrk mūši bāc lepjē vāšārōnī. Nī-nīmōgli vāšārāc
tē-krāvjiē s-tēγ-dēl.

vəpšārāc *verb. perf.* abscheuern.

vətšārāc *verb. perf.* abscheuern.

vušārāc *verb. perf.* blank, rein scheuern.

zāšārāc *verb. perf.* abscheuern, wegscheuern.

šārəkə- *erstes Glied von Kompositen: breit-*

šārə·uḥī s. šārùḥī. *Vi. St. Wslz.*

šārùḥk -kā *masc. grosse irdene Schüssel.*

šārùḥī -kå -hè *adj. breit.*

šārùḥvāc *Prt. šārùḥvə·uḥl s. šārāc. Kl. Vi.*

šārùḥvī -vå -vé *adj. die Ratten betreffend.*

šārě *adv. comp. zu šārəkə.*

šā·daḥkə s. šādaḥkə. *Wslz.*

šā·dēlkə s. šādelkə. *Wslz.*

šā·dērəkə s. šāderəkə. *Wslz.*

šā·dle s. šādlo. *Wslz.*

šā·dörkä s. šādörka. *Wslz.*

šā·dör s. šādör. *Wslz.*

*šā·gāc s. šāgac. *Wslz.*

šā·gēc s. šāgēc. *Wslz.*

šā·fēlkā s. šāfelka. *Wslz.*

šā·flā s. šāfla. *Wslz.*

šā·flēščə *Pl. N. šāflā·ščā G. -lāšč s. šāfleščə. Wslz.*

šā·χtā *Pl. G. šāχt s. šāχta. Wslz.*

šā·jā s. šāja. *Wslz.*

*šā·jī s. šāji. *Wslz.*

šā·kāc s. šākac. *Wslz.*

šā·kəvno s. šākovno. *Wslz.*

šā·kəvnosc s. šākovnosc. *Wslz.*

šā·kəvnā s. šākovnā. *Wslz.*

šā·mēl s. šāmel. *Wslz.*

šā·mjēc s. šāmjec. *Wslz.*

šā·mlā s. šāmla. *Wslz.*

*šā·nōuc s. šānōuc. *Wslz.*

šā·pā *Pl. G. šāp s. šāpa. Wslz.*

šā·pēr s. šāper. *Wslz.*

šā·prōu s. šāprōu. *Wslz.*

šā·rək s. šārek. *Wslz.*

šā·rəkə s. šārəkə. *Wslz.*

šà·rši s. šārši. *Wslz.*

*šà·řac s. šārac. *Wslz.*

šà·řec s. šārec. *Wslz.*

šà·řěščø *Pl. G.* šārà·ščā *G.* -řāšč s. šāreščø. *Wslz.*

šà·ři s. šāri. *Wslz.*

šà·šmjeń -mjińā *L.* šěšmji·ńū s. šāšmjeń. *Wslz.*

šà·tā *Pl. G.* šāt s. šāta. *Wslz.*

*šà·vāc s. šāvac. *Wslz.*

šà·vockā s. šāvocka. *Wslz.*

šāžáo s. šāžāu. *Vi.*

šāžāu -žē *fem.* Rauhreif. *Kl. H. St. Wslz.*

*šālāc *verb.*

Komposita (Inf. -šālāc Prs. -'šālūja Prt. -šālō·ul Imp. -šāulo·u [Kl. H. St. Wslz.] -šāgle·u [Vi.]):

vøšālāc *verb. perf.* verschalen, mit Brettern bekleiden. —

Jā-vùøšālūja tā-scānā dēiskamī.

zašālāc *verb. perf.* verschalen. — Tā-žêrā vøn-vøšālō·ul grābāmī dēiskamī.

*šālùøvāc s. šālāc. *Kl. Vi.*

šāternīctvø -vā *ntr.* Bettelvolk, Lumpengesindel. *Oslz.*

šāternīchī -kā -hē *adj.* abgerissen, bettelhaft. *Oslz.*

šāternīctvø s. šāternīctvø. *Wslz.*

šāternīchī s. šāternīchī. *Wslz.*

šātrājā -jā *A.* šāutrājā [*Kl. H. St.*] šāotrajā [*Vi.*] *fem.* 1. die Lumpen, Lappen; 2. Bettelvolk, zerlumptes Gesindel. *Oslz.*

šātrājā s. šātrāja. *Wslz.*

šātùørnīčkā -hī *fem.* zerlumptes, abgerissenes Weib.

šātùørnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* zerlumpter, abgerissener Mensch.

šāul s. šō·ul. *GGa.*

šāulā -lā *I. a.* šāulōu *b.* šalōu *fem.* 1. Schale, Gefäß; 2. Schale, Rinde, äussere Hülle; 3. Schalbrett. *Kl. H. St. Wslz.*

šāulkā -hī *fem.* 1. kleine Schale, Gefäß; 2. *Plur.* Messerschale. *Kl. H. St. Wslz.*

šāulōrkā -hī *I.* šālārkōu, -lārkōu *fem.* Betrügerin. *Kl. H. St. Wslz.*

šāulōř -ařā *L.* šālāřū *Pl. I.* -řmī *masc.* Betrüger. *Kl. H. St. Wslz.*

šāulōs -āsā *L.* šālāūsū *masc.* Betrüger. *Kl. H. St. Wslz.*

šāutōrkā -hī *I.* šātūōrkōu *Pl. G.* -tōrk *fem.* kleiner Fetzen. *Kl. H. St. Wslz.*

šāuterā -rā *I.* šātūōrōu *Pl. G.* -tōr *fem.* Fetzen. *Kl. H. St. Wslz.*

šāuvěrnók -ākū *masc.* Schabernack, Possen, Streich. *Kl. H. St. Wslz.*

šādārā -rā *Pl. N.* -rovjā, -řā *masc.* Gensdarm.

šādārōu -rovī -vā -vē *adj. poss.* dem Gensdarm gehörig.

šādāřtvo -vā *ntr.* die Gensdarmen, Gensdarmerie.

šādāřhī -kā -hē *adj.* den Gensdarm betreffend.

šādehēl -klā *masc.* Schanddeck am Boot.

šākā -hī *fem.* Schenke.

šākāc *Prs.* šākūjā *Prt.* šākō·ul *verb. imperf.* schenken, einen Ausschank halten.

Kompositum:

vāšākāc *verb. perf.* ausschenken. — Fčerāu tēn-kārčmōř
vāšako·ul calōu bēičkā pjīva.

šākāřēc *Prs.* šākařā šākāřš *Prt.* šākarēl *verb. imperf.* Schenkwirt sein, einen Ausschank halten.

Kompositum:

pošākāřēc *verb. perf.* eine Zeitlang Schenkwirt sein. — Von-
pūšākařēl pāura ksāžāci, ālā tēj von-přiedo·ul ta-
šāka ā-bēl zāus za-řābāka.

šākāřōu -řovī -vā -vē *adj. poss.* dem Schenkwirt gehörig.

šākāřtvo -vā *ntr.* 1. die Schenkwirte; 2. das Schenkwirtsgewerbe.

šākāřhī -kā -hē *adj.* den Schenkwirt betreffend.

šākārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Schenkwirtin gehörig.

šāklādā -dā *fem.* Schenke.

šākōrkā -hī *I.* šākārkōu, -kārōu *fem.* die Frau des Schenkwirts, Schenkwirtin.

šākōř -ařă, -ăřă *L.* šākāřû *Pl. I.* -řmī *masc.* Schenkwirt.

šākùøvāc *Prt.* šākùøvø·ul *s.* šākāc. *Kl. Vi.*

šākùøvī -vā -vè *adj.* die Schenke betreffend.

šāńă -ńī *fem. pl.* Tracht, Trageholz zum Tragen von Eimern, Kannen u. dgl.

šāpāc *Prs.* šāpjā -pjěš *Prt.* šāpø·ul *verb. imperf.* schnauben.

Komposita:

pøšāpāc *verb. perf.* eine Weile schnauben.

røššāpāc *s.* røššāpac.

røššāpāc *verb. perf.* sâ laut schnauben.

zašāpāc *verb. perf.* anfangen zu schnauben.

šāpātī -tā -tè *adj.* verschnupft.

šāpkā -hī *fem.* Schnupfen.

šāpnòuc *s.* šāpnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

šāpnòuc *Fut.* šāpnā -něš *Prt.* šāpnòun *verb. perf.* schnauben. *Kl.*

šātā -tā *fem.* Lappen, Lumpen.

šātńicā -cā *fem.* Lumpenhändlerin.

šātńĩctvo -vā *ntr.* 1. die Lumpenhändler; 2. der Lumpenhandel.

Oslz.

šātńĩchī -kā -hè *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

šātńĩčī -čā -čè *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

šātńĩčkā -hī *fem.* Lumpenhändlerin.

šātńĩk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Lumpenhändler.

šātńĩctvo *s.* šātńĩctvo. *Wslz.*

šātńĩchī *s.* šātńĩchī. *Wslz.*

šātńĩčī *s.* šātńĩčī. *Wslz.*

šātøpjěř -řă *L.* šātøpjěřû *Pl. I.* -pjěřmī *masc.* Fledermaus.

šātøpjěřlèvī -vā -vè *adj.* die Fledermaus betreffend.

šātøpjěřùøvī *s.* šātøpjěřlèvī.

šātùølēc *Prs.* šātølā šātùøliš *Prt.* šātølèl *verb. imperf.* sâ aufgebracht, erzürnt sein. — Ńešātølēcā-sâ nõu-mjā, pāńă!

Komposita:

našātùølēc *verb. perf.* sâ sehr erzürnt sein

pøšātùølēc *verb. perf.* sâ eine Zeitlang aufgebracht sein.

roššatùlēc s. roššatùlēc.

roššatùlēc *verb. perf.* sa in grossen Zorn geraten. — Vén-sa-rùššatolél bārzo nōu-tā-zlùžejā.

šāmēl s. šāmel. *St.*

šāmječ s. šāmjec. *St.*

šāmlā s. šāmla. *St.*

*šānōuc s. sānōuc. *St.*

ščāvā -vā *fem.* Sauerampfer.

ščāvjinā -nā *I.* ščavjīnōu [*Kl. H. Vi.*] -vjīnōu [*St.*] -vjī·nōu [*Wslz.*] *fem.* Sauerampfer.

ščebjùtāc *Prs.* ščìebjēcā ščebjēcēs *Prt.* ščìebjoto·ul ščebjotā *verb. imperf.* zwitschern.

Komposita (Inf. -ščebjùtāc Prs. -'ščebjēcā -ščebjēcēs Prt. -'ščebjoto·ul):

poščebjùtāc *verb. perf.* eine Weile zwitschern.

zaščebjùtāc *verb. perf.* anfangen zu zwitschern.

ščecanī -nāu -nē *adj.* borstig.

ščecāstī -tā -tē *adj.* borstig. *Oslz.*

ščecā·stī s. ščecāstī. *Wslz.*

ščecānātī -tā -tē *adj.* borstig.

ščecānīstī -tā -tē *adj.* borstig. *Oslz.*

ščecānī·stī s. ščecānīstī. *Wslz.*

ščēnīčī -čā -čē *adj.* die jungen Hunde betreffend. *Oslz.*

ščēnīčnī -nā -nē *adj.* die jungen Hunde betreffend. *Oslz.*

ščēnōutēčkø s. ščēnōutečko. *H. Vi. St.*

ščēnōutāškø s. ščēnōutāško. *H. Vi. St.*

ščēnōutēčkø -kā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

ščēnōutāškø -kā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

ščeslāvī -vā -vē *adj.* glücklich, glücklich. *Oslz.*

*ščeslāvjāc *verb. iter.* zu ščeslāvjic. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -ščeslāvjāc Prs. -'ščeslāvja -ščeslāvjoš Prt. -'ščeslāvjo·ul): s. ščeslāvjac.

ščeslāvjic *Prs.* ščìeslāvja ščeslāvjiš *Prt.* ščìeslāvjel ščeslāvjīlā *verb. imperf.* beglücken. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -ščeslāvjič *Prs.* -'ščeslāvja -ščeslāvjiš *Prt.* -'ščeslāvjel): s. ščestlāvjič.

ščestlāvī -va -vè *adj.* glücklich, glücklich. *Oslz.*

*ščestlāvjač *verb. iter.* zu ščestlāvjič. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -ščestlāvjač *Prs.* -'ščestlāvja -ščestlāvjoš *Prt.* -'ščestlāvjo·ul):

vuščestlāvjač *verb. imperf.* beglücken.

ščestlāvjič *Prs.* ščestlāvja ščestlāvjiš *Prt.* ščestlāvjel ščestlāvjīlā *verb. imperf.* beglücken. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -ščestlāvjič *Prs.* -'ščestlāvja -ščestlāvjiš *Prt.* -'ščestlāvjel):

vuščestlāvjič *verb. perf.* beglücken.

ščeslā·vī s. ščeslāvī. *Wslz.*

*ščeslā·vjāč s. ščeslāvjač. *Wslz.*

ščeslā·vjic s. ščeslāvjič. *Wslz.*

ščestlā·vī s. ščestlāvī. *Wslz.*

*ščestlā·vjāč s. ščestlāvjač. *Wslz.*

ščestlā·vjic s. ščestlāvjič. *Wslz.*

ščēlātī -tā -tē *adj.* schieläugig, schielend.

ščēlatø *adv.* schieläugig.

ščēlovātī -tā -tē *adj.* schieläugig, schielend.

ščēlovatø *adv.* schieläugig.

ščēpā -pā *fem.* abgespaltenes Stück, Scheit, Span.

ščēpnōuc s. ščēpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

ščēpnōuc *Fut.* ščēpnā -nēš *Prt.* ščēpnōun *Imp.* ščēpnī ščēpnīcā *verb. perf.* spalten. *Kl.*

ščīhēl -glā *masc.* Hänfling. *Oslz.*

ščīēbjot -tā *L.* -bjecā *masc.* das Zwitschern, Gezwitscher.

ščīēc -cā *Pl. G.* -cī *fem.* 1. Borste; 2. Pinsel; 3. Flachsheckel.

ščīēcānā -nā *I.* ščēcānōu [*Kl. H. Vi.*] -cānōu [*St.*] -cā·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -cīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -cīn [*St.*] *fem.* Borste.

ščīēcēznā -nā *fem.* Borste.

ščīēcīnkā -hī *I.* ščēcīnkōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -cīnkōu [*St.*] *fem.* Borste.

ščiekăc *Prs.* ščiekă -kôš *Prt.* ščieko·ul ščekâ *verb. imperf.*
stark bellen.

Komposita (Inf. -ščiekăc Prs. -'ščekă -ščiekôš Prt. -'ščekô·ul):

naščiekăc *verb. perf.* anbellen; naščiekăc sâ genügend gebellt
haben, sich satt bellen.

poščiekăc *verb. perf.* eine Zeitlang bellen, hin und wieder
bellen, nach einander bellen.

roščiekăc s. rošččiekăc.

rošččiekăc *verb. perf.* sâ tüchtig bellen.

văščekăc *verb. perf.* herausbellen, durch Bellen herausbringen;
văščekăc sâ aufhören zu bellen, nicht mehr bellen.

voščiekăc *verb. perf.* anbellen.

zaščiekăc *verb. perf.* losbellen, anfangen zu bellen.

ščieknôuc s. ščieknôuc. *H. Vi. St. Wslz.*

ščieknôuc *Fut.* ščiekná -něš *Prt.* ščieknôun ščeknâ *verb. perf.*
losbellen, anschlagen. *Kl.*

Komposita (Inf. -ščieknôuc Prs. -'ščekná -ščiekúěš Prt.
-'ščeknôun):

poščieknôuc *verb. perf.* hin und wieder ein Gebell aus-
stossen.

zaščieknôuc *verb. perf.* ausschlagen, losbellen.

ščielēc *Prs.* ščêlă -liš *Prt.* ščêlêl *Prt.* ščielă ščelăcă *verb.*
imperf. spielen.

ščiennâ *adj.* trächtig (von Hunden, Wölfen, Füchsen gebraucht).
Kl. H. Vi.

ščieňă -ńică *Pl. N.* ščēňătă *ntr.* junger Hund. *Kl. H. Vi.*

ščieňic *Prs.* ščieňă -ńiș *Prt.* ščieňêl ščēňîlă *verb. imperf.* sâ
Junge werfen (von Hunden, Wölfen, Füchsen gebraucht). *Kl.*
H. Vi.

Komposita (Inf. -ščieňic Prs. -'ščeňă -ščieňiș Prt. -'ščeňêl):

poščieňic *verb. perf.* sâ Junge werfen.

văščeňic *verb. perf.* sâ ausgejagt haben, keine Junge mehr
werfen.

voščieňic *verb. perf.* sâ Junge werfen.

ščieńók -ákā *L.* ščeńáukū [*Kl. H.*] -ńáokū [*Vi.*] *masc.* grosser junger Hund. *Kl. H. Vi.*

ščieńóšk -ká *masc.* junger Hund. *Kl. H. Vi.*

ščieńóutkə s. ščeńóutkə. *H. Vi.*

ščieńóutkə -ká *Pl. N.* ščeńátkā *ntr.* junges Hündchen. *Kl.*

ščiepā -pā *fem.* gepfropfter wilder Obstbaum.

ščiepāc *Prs.* ščēpjā -pjěš *Prt.* ščēpə·ul *Imp.* ščēpjī ščēpjīcā *verb. imperf.* spalten; ščiepāc są sich spalten, sich teilen.

Komposita:

naščiepāc *verb. perf.* viel spalten.

pěščiepāc *verb. perf.* spalten, zerspalten.

přěščiepāc *verb. perf.* durchspalten, zerspalten.

rěščiepāc s. rěšččiepāc.

rěšččiepāc *verb. perf.* zerspalten.

zaščiepāc *verb. perf.* anspalten.

*ščiepājāc *verb. iter.* zu ščēpjic.

Komposita (Inf. -ščiepājāc Prs. -'ščēpjā -ščēpjōš Prt. -'ščēpjə·ul Imp. -ščēpjə·u -ščēpjə·ucā):

fščiepājāc *verb. imperf.* einpfropfen.

přāščiepājāc *verb. imperf.* pfropfen.

rěščiepājāc s. rěšččiepājāc.

rěšččiepājāc *verb. imperf.* zerspalten.

zaščiepājāc *verb. imperf.* 1. anspalten; 2. einpfropfen.

ščēpjic *Prs.* ščēpjā -pjīš *Prt.* ščēpjēl *Imp.* ščēpjī ščēpjīcā *verb. imperf.* 1. spalten; 2. pfropfen, okulieren; ščēpjic są sich spalten, sich teilen.

Komposita:

fščēpjic *verb. perf.* einpfropfen. — Vè·n-cā tī-vjīšñī slāva fščēpjic.

naščēpjic *verb. perf.* 1. viel spalten; 2. viel pfropfen.

pěščēpjic *verb. perf.* 1. spalten, zerspalten; 2. pfropfen.

přāščēpjic *verb. perf.* pfropfen. — Jāu-sā-hāle·ul zāvōu rōužā a-dùə-né jā-přāščēpjā žə·utōu.

přěščēpjic *verb. perf.* durchspalten, zerspalten.

røšščiep̃jic s. røšščiep̃jic.

røšščiep̃jic *verb. perf.* zerspalten.

zaščiep̃jic *verb. perf.* 1. anspalten; 2. einpfropfen.

ščiep̃kā -hì *fem.* Scheit, Span.

ščiescā *adv.* glücklicher Weise.

ščiescēc *Prs.* ščiescī *Prt.* ščiescälø *verb. imperf.* sa gelingen, glücken.

Kompositum (Inf. -ščiescēs Prs. -ščiescī Prt. -'ščescälø):

poščiescēc *verb. perf.* sa gelingen, glücken. — Tàø tēmā-ksāzøjū sa-úepoščiescī.

ščiescē -cā *ntr.* Glück; dø-ščiescā zum Glück, glücklicherweise.

ščieslāṽjā *adv.* glücklich, glücklich.

ščieslāṽosc -cā *L.* ščeslāṽøscī *fem.* die Glückseligkeit.

ščiestlāṽjā *adv.* glücklich, glücklich.

ščiestlāṽosc -cā *L.* ščestlāṽøscī *fem.* die Glückseligkeit.

ščiežālā -lā *L.* ščežālī [*Oslz.*] -žā·lī [*Wslz.*] *Pl. G.* -žūl *fem.*

1. Schuppe, Fischschuppe; 2. Schale von Nüssen und dgl.

ščiežlāṽā -vā *I.* ščežlāṽøū [*Oslz.*] -lā·vøū [*Wslz.*] *Pl. G.* -līv [*H. Vi. St. Wslz.*] -līw [*Kl.*] *fem.* 1. Schuppe, Fischschuppe;

2. Schale von Nüssen u. dgl.

ščieñnā s. ščieñnā. *St.*

ščieñā s. ščieñā. *St.*

ščieñic s. ščieñic. *St.*

ščieñók s. ščieñók. *St.*

ščieñóšk s. ščieñóšk. *St.*

ščieñoutkø s. ščieñoutkø. *St.*

ščīnā ščīn *fem. pl.* Harn, Urin. *Kl. H. Vi.*

ščīnī·čī s. ščēnīčī. *Wslz.*

ščīnī·čnī s. ščēnīčnī. *Wslz.*

ščīnōutēčkø s. ščēnōutečkø. *Wslz.*

ščīnōutāškø s. ščēnōutāškø. *Wslz.*

ščīpā -pā *fem.* Klaue, Tatze. *Oslz.*

ščīpāc *Prs.* ščīp̃jā -p̃jēš *Prt.* ščīpø·ul *Imp.* ščīp̃jī *verb. imperf.* kneifen, zwicken. *Oslz.*

Komposita:

pøščĩpāc *verb. perf.* ein wenig kneifen, hier und dort kneifen. — Von-liēžə·ul vupjĩtĩ nā-drozā a-tēĩ tĩ-knāupjĩ jā-pùəščĩpalĩ v-nūəhĩ.

přeščĩpāc *verb. perf.* durchkneifen, durchzwicken.

røščĩpāc *s.* røščščĩpāc.

røščščĩpāc *verb. perf.* zerkneifen.

seščĩpāc *verb. perf.* abzwicken.

vāščĩpāc *verb. perf.* herauszwicken. — Vāščĩpjĩ tā-glūəvā tā-glūəzžā s-tē-dēishĩ!

vøščĩpāc *verb. perf.* abzwicken.

vuščĩpāc *verb. perf.* abzwicken.

zaščĩpāc *verb. perf.* einkneifen.

*ščĩpāc *verb. iter. zu* ščĩpāc.

Komposita (Inf. -ščĩpāc Prs. -'ščĩpūjā Prt. -ščĩpə·ul Imp. -ščĩpə·u [Oslz.] -ščĩ·pə·u [Wslz.]:

přeščĩpāc *verb. imperf.* durchkneifen, durchzwicken.

røščĩpāc *s.* røščščĩpāc.

røščščĩpāc *verb. imperf.* zerkneifen.

seščĩpāc *verb. imperf.* abzwicken.

vāščĩpāc *verb. imperf.* herauszwicken.

vøščĩpāc *verb. imperf.* abzwicken.

*ščĩpāvāc *verb. iter. zu* ščĩpāc.

Komposita (Inf. -ščĩpāvāc Prs. -'ščĩpāvā -ščĩpāuvøš [Kl. H. St. Wslz.] -pāuvøš [Vi.] Prt. -'ščĩpāvə·ul Imp. -ščĩpāvə·u): *s.* ščĩpāc.

ščĩpkā -hĩ *fem.* 1. Klaue, Tatze; 2. ein kleines Stückchen, eine Prise. *Oslz.*

ščĩpkāc *Prs.* ščĩpkūjā [*Oslz.*] ščĩ·pkūjā [*Wslz.*] ščĩpkūjěš *Prt.*

ščĩpkə·ul *verb. imperf.* 1. in kleine Stücke reißen; 2. in kleinen Stücken, tropfenweise geben. — Von-ščĩpkə·ul ten-papēr nā·māulē štāhĩ. Xlěba nā·mjā-ščĩpkā, jāg-gā-bā tē-bālo zlūətē.

ščĩpkūəvāc *Prt.* ščĩpkūəvə·ul *s.* ščĩpkāc. *Kl. Vi.*

ščĩphĩ -kōu *masc. pl.* Lichtscheere, Lichtputze. *Oslz.*

*ščipùəvác s. šcipāc. *Kl. Vi.*

ščirí -ráu -rě *adj.* freigebig.

ščĩrəsc -cā *L.* ščĩrəscĩ *fem.* die Freigebigkeit. *Oslz.*

*ščĩřác *verb. iter.* zu ščĩřec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -ščĩřác *Prs.* -'ščĩřa -ščĩřoš *Prt.* -'ščĩřə·ul
Imp. -ščĩřə·u):

vāščĩřác *verb. imperf.* die Zähne zeigen, herausrecken,
fletschen.

vəščĩřác *verb. perf.* die Zähne zeigen, fletschen.

ščĩřā *adv.* freigebig. *Oslz.*

ščĩřec *Prs.* ščĩřa -řiš *Prt.* ščĩřel *Imp.* ščĩřā *verb. imperf.* die
Zähne zeigen, gierig sein. — Těn-lās tā-zābā jū-ščĩřel nŏu-tā-
kūra. *Oslz.*

Komposita:

vāščĩřec *verb. perf.* die Zähne zeigen, herausrecken, fletschen. —

Těn-pjies vāščĩřel zābā nŏu-mja.

vəščĩřec *verb. perf.* die Zähne zeigen, fletschen.

ščĩřlęši -šā -šě *adj. comp.* zu ščirí.

*ščĩvác *verb. iter.* zu ščvác. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -ščĩvác *Prs.* -'ščĩva -ščĩvòš *Prt.* -'ščĩvə·ul
Imp. -ščĩvə·u):

naščĩvác *verb. imperf.* anhetzen.

poščĩvác *verb. imperf.* anhetzen, hetzen.

přāščĩvác *verb. imperf.* anhetzen.

vāščĩvác *verb. imperf.* heraushetzen, weghetzen.

zaščĩvác *verb. imperf.* zu Tode hetzen.

ščĩ·hěl s. ščĩhel. *Wslz.*

ščĩ·nā s. ščĩnā. *Wslz.*

ščĩ·nnā s. ščĩennā. *Wslz.*

ščĩ·ná *Pl. N.* ščĩnātā s. ščĩenā. *Wslz.*

ščĩ·ńic s. ščĩeníc. *Wslz.*

ščĩ·ńók *L.* ščĩnāukū s. ščĩenók. *Wslz.*

ščĩ·ńošk s. ščĩenošk. *Wslz.*

ščĩ·ńoutkə *Pl. N.* ščĩnātkā s. ščĩenoutkə. *Wslz.*

ščîpă *Pl. G.* šcîp *s.* šcîpa. *Wslz.*

ščîpăc *s.* šcîpac. *Wslz.*

ščîpkă *Pl. G.* šcîpk *s.* šcîpka. *Wslz.*

ščîphî *s.* šcîphi. *Wslz.*

ščîrøsc *s.* šcîrøsc. *Wslz.*

*ščîřac *s.* šcîřac. *Wslz.*

ščîřă *s.* šcîřă. *Wslz.*

ščîřec *s.* šcîřec. *Wslz.*

*ščîvac *s.* šcîvac. *Wslz.*

ščîpnòuc *Imp* šcîpnî [*H. Vi. St.*] šcîpnî [*Wslz.*] *s.* šcîpnòuc.
H. Vi. St. Wslz.

ščîpnòuc *Fut.* šcîpnă -něš *Prt.* šcîpnoun *Imp.* šcîpnî *verb. perf.*
kneifen, zwicken. *Kl.*

Komposita:

poščîpnòuc *verb. perf.* hier und dort zwicken.

přeščîpnòuc *verb. perf.* durchzwicken.

roščîpnòuc *s.* roščîpnòuc.

roščîpnòuc *verb. perf.* zerkneifen.

seščîpnòuc *verb. perf.* abkneifen.

văščîpnòuc *verb. perf.* herauszwicken.

voščîpnòuc *verb. perf.* abzwicken.

vuščîpnòuc *verb. perf.* abzwicken.

zaščîpnòuc *verb. perf.* einkneifen.

ščît šcîta *masc.* Eisscholle.

ščîtä -tä *Pl. G.* šcît *fem.* Eisscholle.

ščînä šcîn *s.* šcînä. *St.*

ščodrí -ráu -ré *adj.* freigebig.

ščodroblăvî -vă -vè *adj.* freigebig. *Oslz.*

ščodroblăvî *s.* šcōdroblăvî. *Wslz.*

ščö·u šcāvū *masc.* Sauerampfer.

ščö·uv *s.* šcö·u. *H. Vi. St. Wslz.*

ščö·uw *s.* šcö·u. *Kl.*

ščūcizna -nä *fem.* Hechtfleisch. *Oslz.*

ščūcî -că -cè *adj.* den Hecht betreffend. *Oslz.*

ščũčĩn -čĩnĩ -nã -nè *adj. poss.* Hecht-. *Oslz.*

ščũčka -hĩ *fem.* kleiner Hecht. *Oslz.*

ščũkã -hĩ *fem.* Hecht. *Oslz.*

ščũðroblãvjã *adv.* freigebig.

ščũðroblãvosc -cã *L.* ščøðroblãvũscĩ *fem.* die Freigebigkeit.

ščũðrosc -cã *L.* ščøðrũscĩ *fem.* die Freigebigkeit.

ščũðrã *adv.* freigebig.

ščũčĩznã *s.* ščũčĩzna. *Wslz.*

ščũčĩ *s.* ščũčĩ. *Wslz.*

ščũčĩn *s.* ščũčĩn. *Wslz.*

ščũčkã *Pl. G.* ščũčk *s.* ščũčka. *Wslz.*

ščũkã *Pl. G.* ščũk *s.* ščũka. *Wslz.*

ščũčã -čicã *Pl. N.* ščũčãtã *ntr.* junger Hecht.

ščũčũtkø *s.* ščũčũtkø. *H. Vi. St. Wslz.*

ščũčũtkø -kã *Pl. N.* ščũčũtkã *ntr.* kleiner junger Hecht. *Kl.*

ščvãc *Prs. a.* ščvã ščvjẽš *b.* ščvjã ščvjẽš *Prt.* ščvø·ul *verb. imperf.* hetzen. — Nĩ-ščvãlĩ tã-psã nõu-tã-prãχarã. Vøñ-jã-ščvø·ul psamĩ.

Komposita (Inf. -'ščvac Prs. a. -'ščvã -'ščvjẽš b. -'ščvjã -'ščvjẽš Pvt. -'ščvo·ul):

nãščvac *verb. perf.* anhetzen.

přãščvac *verb. perf.* anhetzen.

pũðščvac *verb. perf.* anhetzen, hetzen. — Bjø·u přẽjč.

ãbo jã-pũðščvã tã-psã nõu-cã.

vãščvac *verb. perf.* heraushetzen.

zãščvac *verb. perf.* zu Tode hetzen. — Nĩ-zãščvalĩ tã-zãicã dũð-dũtũ.

šefcøvãø *s.* šefcøvãũ. *Vi.*

šefcøvãũ -vẽ *fem.* die Frau des Schusters. *H. St. Wslz.*

šefcũøvĩ -vã -vè *adj.* den Schuster betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

šẽvfcøvãũ *s.* šefcøvãũ. *Kl.*

šẽvfcũøvĩ *s.* šefcũøvĩ. *Kl.*

šẽχtãc *Prs.* šãχtũjã [*Oslz.*] šã·χtũjã [*Wslz.*] šẽχtũjẽš *Prt.*

šěxtò·ul *verb. imperf.* schichten, aufschichten. — Nĩ-šěxtûjòu
kāmā nā-kamā.

Komposita (*Inf.* -šěxtāc *Prs.* -'šěxtûjā *Prt.* -šěxtò·ul *Imp.*
-šăxtò·u [*Oslz.*] -šă·xtò·u [*Wslz.*]):

našěxtāc *verb. perf.* viel aufschichten.

vušěxtāc *verb. perf.* ordentlich aufschichten. — To-dřìevò-
jā dùòbřā vušěxtònnè.

šěxtùòvāc *Prt.* šěxtùòvò·ul s. šěxtāc. *Kl. Vi.*

šělmò·istvo -vā *ntr.* die Schelmerei, der Schurkenstreich.

šělmò·ishĩ -kā -hè *adj.* schelmisch, schurkisch.

šēmēl -mlā *masc.* Schemel, Stuhl ohne Lehne. *Kl. H. St. Wslz.*

šěmrāc *Prs.* šěmrûjā *Prt.* šěmrāle *verb. imperf.* 1. dämmern,
dunkel werden; šěmrāc v-glùòvjā im Kopfe schwindeln, betrunken
sein; 2. tagen, hell werden. — To-bóuzā cìemno, tò-jũ šěmrûjā.
To-bóuzā zěin, tò-jũ šěmrûjā. Gă-jā-prăšet s-kārēmā, tēj-tò-
mjā dùòx dróupkā v-glùòvjā šěmrāle.

šěmrēnk -kū *masc.* Morgendämmerung, Morgengrauen. *Kl. H. Vi.*
Wslz.

šěmrēnk s. šěmrēnk. *St.*

šěmrùòvāc *Prt.* šěmrùòvale s. šěmrāc. *Kl. Vi.*

šepjetlāvĩ -vā -vè *adj.* lispelnd. *Oslz.*

šepjetlā·vĩ s. šepjetlāvĩ. *Wslz.*

šepjiēlēc *Prs.* šiepjaļ šepjiēliš *Prt.* šiepjelēl šepjelālā *verb.*
imperf. lispeln, undeutlich sprechen.

šepjùòtāc *Prs.* šiepjaļ šepjiēcēš *Prt.* šiepjotò·ul šepjotā *verb.*
imperf. flüstern.

*šeptāc *verb. iter. zu* šieptac.

Komposita (*Inf.* -šeptāc *Prs.* -'šeptûjā *Prt.* -šeptò·ul *Imp.*
-šieptò·u):

fšeptāc *verb. imperf.* einflüstern.

pošeptāc *verb. imperf.* zuflüstern.

potšeptāc *verb. imperf.* heimlich zuflüstern, einflüstern.

přāšeptāc *verb. imperf.* zuflüstern.

*šeptāvāc *verb. iter. zu* šieptac.

Komposita (*Inf.* -šeptāvāc *Prs.* -'šeptāva -šeptāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāovōš [*Vi.*] *Prt.* -'šeptāvo·ul *Imp.* -šeptāvo·u): s. šeptāc.

*šeptūovāc s. šeptāc. *Kl. Vi.*

šerāc *Prs.* šērāja *Prt.* šerō·ul *verb. imperf.* das Garn beim Weben scheren.

šērrāmā -mā *fem.* Scherrahmen am Webstuhl.

šescnāqscā s. šescnāuscā. *Vi.*

šescnāqstnī s. šescnāustnī. *Vi.*

šescnāuscā *num.* sechzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

šescnāustnī -nā -nē *adj.* der sechzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

šescōrnī -nā -nē *adj.* sechsfach.

šesnāqscā s. šesnāuscā. *Vi.*

šesnāqscōrō s. šesnāuscōrō. *Vi.*

šesnāqstnī s. šesnāustnī. *Vi.*

šesnāuscā *num.* sechzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

šesnāuscōrō *num.* sechzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

šesnāustnī -nā -nē *adj.* der sechzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

šestnāqscā s. šestnāuscā. *Vi.*

šestnāqscōrō s. šestnāuscōrō. *Vi.*

šestnāqstnī s. šestnāustnī. *Vi.*

šestnāuscā *num.* sechzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

šestnāuscōrō *num.* sechzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

šestnāustnī -nā -nē *adj.* der sechzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

ševjīectvō -vā *ntr.* 1. die Schuster, Schusterzunft; 2. das Schusterhandwerk.

ševjīechī -kā -hē *adj.* den Schuster betreffend.

šēlmā -mā *masc.* Schelm, Schurke.

šēlmōk -ākā *L.* šēlmāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -māokū [*Vi.*]

Pl. N. -cā *masc.* Schelm, Schurke.

šēpēr -prā *Pl. N.* -přā, -provjā *masc.* Schäfer.

šēpēr k -kā *masc.* Schäferknecht.

šēpēr k -hī *fem.* die Frau des Schäfers.

šēpēřtvo -vā *ntr.* 1. die Schäfer; 2. das Schäfergewerbe.

šepērhī -kā -hē *adj.* den Schäfer betreffend.

šepřājā -jā *A.* šêpräjä *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Schäferei. *Oslz.*

šepřājā *s.* šêpräja. *Wslz.*

šêprōu -rovī -vā -vè *adj. poss.* dem Schäfer gehörig.

šēibā -bā *fem.* Scheibe.

šēidā -dā *fem.* 1. Scheide, Umhüllung; 2. Scheitel.

*šēidāc *verb.*

Kompositum (Inf. -šēidāc Prs. -'šēidūjā Prt -šēidō·ul Imp. -šēidō·u):

rōššēidāc *s.* rōššēidāc.

rōššēidāc *verb. perf.* unterscheiden; rōššēidāc sa sich unterscheiden.—Jā-nīmoga rōššēidāc tēχ-svāχ vūofc vōt-tē-jievā. Vōn-sa-nerōššēidō·ul nīčim vōt-svā-brātā.

*šēidūvāc *s.* šēidāc. *Kl. Vi.*

šēinā -nā *fem.* Schienbein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šēinā *s.* šēina. *St.*

šēmēl *s.* šēmel. *St.*

šχālēc *s.* šālec. *Vi.*

šχáolā *s.* šāula. *Vi.*

šχrōud *s.* šrōud. *Vi.*

šχrûvā *s.* šrûva. *Vi.*

šχrûvāc *s.* šrûvāc. *Vi.*

*šχūertnōuc *s.* šūertnōuc. *Vi. GGa.*

šiefc -că *Pl. I. -cmī masc.* Schuster. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefckā -hī *fem.* die Frau des Schusters. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefcōu -covī -vā -vè *adj. poss.* dem Schuster gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefchī -kā -hē *adj.* den Schuster betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefčīk -ikā *L.* šefčīkū [*H. Vi. St.*] -čī·kū [*Wslz.*] *masc.* Geselle, Lehrling des Schusters. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefčīščō -čā *Pl. N.* šefčīščā [*H. Vi. St.*] -čī·ščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*H. Vi. St.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* schlechter Schuster, Flickschuster. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefstvø -vǎ *ntr.* 1. die Schuster, Schusterzunft; 2. das Schusterhandwerk. *H. Vi. St. Wslz.*

šiefvc s. šiefc. *Kl.*

šiefvckǎ s. šiefcka. *Kl.*

šiefvcou s. šiefcou. *Kl.*

šiefvchī s. šiefchī. *Kl.*

šiefvčik s. šiefčik. *Kl.*

šiefvčiščø s. šiefčiščø. *Kl.*

šiefstvø s. šiefstvø. *Kl.*

*šielēc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -šielēc *Prs.* -'šela -šeliš *Prt.* -'šelèl *Imp.* -'šelä):

přešielēc *verb. perf.* sich krümmen, werfen (vom Holz gebraucht).

šieloug s. šieloug. *H. Vi. St. Wslz.*

šieloušk s. šieloušk. *H. Vi. St. Wslz.*

šieloug -gǎ *Pl. G.* šelougou, -lǎgou *masc.* Pfennig. *Kl.*

šieloušk -kǎ *L.* šelouškü *masc.* Pfennig. *Kl.*

šiepjet -tü *L.* -pjecǎ *masc.* das Flüstern, Geflüster.

šiepnouc s. šiepnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

šiepnouc *Fut.* šiepnǎ -něš *Prt.* šiepnoun šepnǎ *verb. perf.* flüstern. *Kl.*

šiept -tü *masc.* des Flüstern, Geflüster.

šieptǎc *Prs.* šiepcǎ -cěš *Prt.* šieptø·ul šeptǎ *verb. imperf.* flüstern. — Jǎ-nīmoga rozmjáuc, co-von-šiepcǎ.

Komposita (*Inf.* -šieptǎc *Prs.* -'šepcǎ -šiepcěš *Prt.* -'šeptø·ul):

fšieptǎc *verb. perf.* einflüstern.

našieptǎc *verb. perf.* viel flüstern, einflüstern.

pošieptǎc *verb. perf.* zuflüstern.

potšieptǎc *verb. perf.* heimlich zuflüstern, einflüstern. — Nǎ-mjá-potšeptǎ páura slou.

přášieptǎc *verb. perf.* zuflüstern.

přešieptǎc *verb. perf.* eine Zeitlang flüstern.

zašieptǎc *verb. perf.* anfangen zu flüstern.

ṣ̌eptōč -āčā *L.* ṣ̌eptāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāočā [*Vi.*] *masc.*

Mensch mit flüsternder Sprache.

ṣ̌eptōčkā -hī *I.* ṣ̌eptāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāočkōu [*Vi.*]

fem. Frau mit flüsternder Sprache.

ṣ̌esc *num.* sechs.

ṣ̌esc- *erstes Glied von Kompositen:* sechs-.

ṣ̌escorak *adv.* sechsfach.

ṣ̌escorāhī -kā -hē *adj.* sechserlei.

ṣ̌escorō *num.* sechs Stück.

ṣ̌ilērāz -zā *masc.* Schilderhaus.

ṣ̌imā! *interj.* Lockruf für Schafe.

ṣ̌imā -mā *Pl. G.* ṣ̌im *fem.* Schaf.

ṣ̌imkā -hī *Pl. G.* ṣ̌imk *fem.* Schaf.

ṣ̌ībā -bā *Pl. G.* ṣ̌īb *fem.* Teller.

ṣ̌ībabā -bā *fem.* Rohrkolben.

ṣ̌ikā -hī *Pl. G.* ṣ̌ík *fem.* kleiner dünner Hals.

ṣ̌inā -nā *Pl. G.* ṣ̌in *fem.* Schiene. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ṣ̌inī -nā -nē *adj.* den Hals betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ṣ̌ípkā -hī *fem.* kleiner Teller.

ṣ̌īráo *s.* ṣ̌īráu. *Vi.*

ṣ̌īráu -rē *fem.* die Breite. *Kl. H. St. Wslz.*

ṣ̌ītūz -zā *masc.* Abort.

ṣ̌ītūzūvī -vā -vē *adj.* den Abort betreffend.

ṣ̌īvēr -vrā *masc.* der Vorschneider am Pflug.

ṣ̌ivērkā -hī *A.* ṣ̌ivērka *fem.* Brotschieber, Brotschaufel.

ṣ̌ivārcīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Näherin gehörig.

ṣ̌ivōrkā -hī *I.* ṣ̌ivārkōu, -vārkōu *fem.* Näherin.

ṣ̌īnā *s.* ṣ̌īna. *St.*

ṣ̌īnī *s.* ṣ̌īnī. *St.*

*ṣ̌kāžac *verb. iter.* zu ṣ̌kūžec.

Komposita (Inf. -ṣ̌kāžac Prs. -ṣ̌kāžā -ṣ̌kāžōš [Kl. H. St.

Wslz.] -ṣ̌kāžōš [Vi.] Prt. -ṣ̌kāžō ul Imp. -ṣ̌kāžō·u):

přeshkážac verb. imperf. hindern, stören.

vuškāžac *verb. imperf.* beschädigen.

zaškāžac *verb. imperf.* schaden.

skalāc *Prs.* škālūja *Prt.* skalō·ul *verb. imperf.* schimpfen, schelten. — Māmkā skalā bārzo nōu-mja.

Komposita:

vāskalāc *verb. perf.* ausschelten, ausschimpfen. — Tēn-pōun-mjä vāškale·ul bārzo.

voškālāc *verb. perf.* beschimpfen.

skalūøvāc *Prt.* skalūøvo·ul s. skalāc. *Kl. Vi.*

škāpā -pā *fem.* alte Mähre.

škōulkā -hī *fem.* kleine Schule.

škōulnī -nā, -nēvā *masc.* Lehrer.

škōulnī -nā -nē *adj.* die Schule betreffend.

škōulnōg -nōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Lehrer gehörig.

škōulnōvāg s. škōulnovāg. *Vi.*

škōulnōvāg -vē *fem.* 1. die Frau des Lehrers; 2. Lehrerin. *Kl.*

H. St. Wslz.

škōulnā -nīcā *Pl. N.* škōulnātā *ntr.* Schulkind.

škōulnīcā -cā *fem.* 1. Lehrerin; 2. Schülerin.

škōulnīčkā -hī *fem.* 1. Lehrerin; 2. Schülerin.

škōulnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* 1. Lehrer; 2. Schüler.

škōutkā -hī *fem.* kleiner Schaden, Nachteil.

škōdāc *Prs.* škōdūja škōdūješ *Prt.* škōdō·ul *verb. imperf.*

Schaden leiden.

škōdlāvī -vā -vē *adj.* schädlich. *Oslz.*

škōdlāvī s. škōdlāvī. *Wslz.*

škōdūøvāc *Prt.* škōdūøvo·ul s. škōdāc. *Kl. Vi.*

škōlūøvī -vā -vē *adj.* die Schule betreffend.

škrāgā -hī *Pl. G.* škrāg [Kl. H. St. Wslz.] škrāog [Vi.] *fem.* Kragen.

škūnā -nā *Pl. G.* škūn *fem.* Scheune. *Kl. II. Vi.*

škūnūøvī -vā -vē *adj.* die Scheune betreffend.

škōdā! *interj.* schade! leide!

škōdā -dā [I. škōdōu] *Pl. G.* škōd *fem.* Schaden, Nachteil.

škùḡdlävjä *adv.* schädlich.

škùḡdlävḡ *adv.* schädlich.

škùḡdlävḡsc -cä *L.* škēdlävḡscī *fem.* die Schädlichkeit.

škùḡdnícä -cä *fem.* Schadenstifterin.

škùḡdníik -ikä *Pl. N.* -cä *masc.* Schadenstifter.

škùḡžēc *Prs.* škùḡžā -žiš *Prt.* škùḡžēl škōžālā *verb. imperf.*
schaden. — To-nīc nēškùḡžī.

Komposita (*Inf.* -škùḡžēc *Prs.* -'škožā -škùḡžiš *Prt.*
-'škožēl):

naškùḡžēc *verb. perf.* viel schädigen.

poškùḡžēc *verb. perf.* ein wenig, nach einander beschä-
digen.

přeškùḡžēc *verb. perf.* hindern, stören. — Tī-knāupjī-mjā
přieškožālī f-tī-rēbḡcä.

vuškùḡžēc *verb. perf.* beschädigen.

zaškùḡžēc *verb. perf.* schaden. — Tā-jā zā-vjelā cenē,
to-zaškùḡžī tīm-kvjatōum.

škùḡlā -lā *Pl. G.* škōul *fem.* 1. Schule, Schulhaus; 2. Schule,
Lehrer und Schüler; 3. Schulunterricht.

škù-nā s. škūna. *Wslz.*

škūnā *Pl. G.* škūn s. škūna. *St.*

šlābās -asā *masc.* ungeschickter Mensch, Tölpel.

šlābōk -ākā *L.* šlabāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāokū [*Vi.*]
Pl. N. -cä *masc.* ungeschickter Mensch, Tölpel.

šlābrā -brā *Pl. G.* -bēr *fem.* Brustlatz.

šlābrēt -tā *Pl. G.* šlabrētōū *masc.* unreinlicher Mensch.

šlābrēt -tū *masc.* das Rühren im Wasser.

šlabrētāc *Prs.* šlābrocā šlabrētēcš *Prt.* šlābrētē'ul *verb.*
imperf. im Wasser plätschern, rühren, beschmutzen.

šlāγā -jī *fem.* Platzregen, Regen mit Schnee.

šlaγāc *Prs.* šlaγūjā *Prt.* šlaγāle *verb. imperf.* regnen mit Schnee.

šlāγbōum -mū *masc.* Schlagbaum.

šlaγūḡvāc *Prt.* šlaγūḡvalo s. šlaγāc. *Kl. Vi.*

šlāχ -χū *Pl. G.* šlaχōū *masc.* 1. Schritt; šlāχ pō-šlāχū Schritt für

Schritt; 2. Spur, Fährte; 3. ein kleiner Knüttel am Netz zum Befestigen der Schwimmer; 4. ein Mass beim Netzstellen; 5. Schlagfluss. *šlaχāc* *Prs.* *šlāχūja* *Prt.* *šlaχō·ul* *verb. imperf.* 1. nachspüren; 2. beim Netzstellen messen; 3. jemandem nacharten. — *Mā-šlaχālī zā-tīm-zlūōzeja*. *Těn-knāup šlaχūja zā-svīm-tātkā*.

Komposita:

našlaχāc verb. perf. nachspüren.

přešlaχāc verb. perf. verfolgen. — *Nī-přešlaχālī zā-tīm mūōrdařā*.

vāšlaχāc verb. perf. beim Netzstellen ausmessen. — *To-nūejā řiχtīχ vāšlaχōunē přā-tīm-jìedřā*.

šlāχā adv. nach der Spur.

šlāχcēc -ācā L. šlaχcācū [Oslz.] -cā·cū [Wslz.] Pl. I. -cmī masc. Edelmann.

šlāχcōunkā -hī I. šlaχcōunkōu [H. Vi. Wslz.] -cōunkōu [Kl. St.], -cānkōu fem. die Adlige.

šlāχtā -tā fem. der Adel, die Adligen.

šlāχtāc Prs. šlāχtūja *Prt. šlāχtō·ul* *verb. imperf.* schlachten.

Komposita:

našlāχtāc verb. perf. in Menge schlachten. — *Na-našlāχtā gašī ōs-kāč*.

pošlāχtāc verb. perf. nach einander schlachten.

zašlāχtāc verb. perf. abschlachten. — *Vjītro jā-zāšlāχtūja ta-krūōva*.

šlāχtārčīk -ikā masc. Geselle, Lehrling des Schlachters.

šlāχtārēc Prs. šlāχtařā šlāχtārīš *Prt. slāχtařēl* *verb. imperf.* Schlachter sein, das Schlachtergewerbe betreiben.

šlāχtārēk -ākā masc. Geselle, Lehrling des Schlachters.

šlāχtārōu -řovī -vā -vē adj. poss. dem Schlachter gehörig.

šlāχtārťvo -vā ntr. 1. die Schlachter, Schlachterzunft; 2. das Schlachtergewerbe.

šlāχtārħī -kā -hē adj. den Schlachter betreffend.

slāχtōrk -kā masc. Geselle, Lehrling des Schlachters.

šlāχtōrkā -hī I. šlāχtārkōu, -tārkōu fem. die Frau des Schlachters.

šlāχtōř -ařă, -ăřă *L.* šlāχtāřü *masc.* Schlachter, Fleischer.

šlāχtrājă -jă *A.* šlāχtrāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Schlachtereī, Schlachtergeschäft. *Oslz.*

šlāχtrājă *s.* šlāχtrāja. *Wslz.*

šlāχtūvāc *Prt.* šlāχtūvō·ul *s.* šlāχtāc. *Kl. Vi.*

šlāχūvāc *Prt.* šlāχūvō·ul *s.* šlāχāc. *Kl. Vi.*

šlāχvātră¹ -ră *fem.* Branntwein mit Wasser als Arznei für kleine Kinder.

šlāχīectvō -vă *ntr.* der Adel, Adelsstand.

šlāχīechī -kă -hē *adj.* adelig.

šlāk -kă *masc.* gemeiner, niederträchtiger Mensch.

šlāqpmăcă *s.* šlāqpmăca. *Vi.*

šlāqpmucă *s.* šlāqpmuca. *Vi.*

šlāp *adj. indecl.* marode, müde, langsam.

šlāp *adv.* marode, langsam.

šlāp -pū *masc.* feuchter Kot, Schlamm.

šlāpăc *Prs.* šlāpjă -pjěš *Prt.* šlāpō·ul *verb. imperf.* 1. feucht, schmutzig machen, besudeln; 2. saufen; šlāpăc să sich beschmutzen. — Tă-șīecă să-šlāpjōū tā-klējďă f-tī-strūšcă. Těnpjies šlāpjă tā-čărnoū vùďă.

Komposita:

našlāpăc *verb. perf.* să sich satt saufen.

pošlāpăc *verb. perf.* beschmutzen; pošlāpăc să sich beschmutzen. — Tă vă-să-pošlāpjecă bārzo.

sešlāpăc *verb. perf.* beschmutzen; sešlāpăc să sich beschmutzen.

vāšlapăc *verb. perf.* aussaufen. — Tă-psă vāšlapală to-mlêkō bārzo χūtke.

vošlāpăc *verb. perf.* beschmutzen; vošlāpăc să sich beschmutzen. — To-șêcă să-vùčšlapalē bārzo tōū-vodōū.

vušlāpăc *verb. perf.* să sich ganz beschmutzen.

zašlāpăc *verb. perf.* 1. beschmutzen; 2. anfangen zu saufen; zašlāpăc să sich einschmutzen.

šlāpnōuc *s.* šlāpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

šlāpnōuc *Fut.* šlāpnă -něš *Prt.* šlāpnōun *verb. perf.* saufen. *Kl.*

šlācǎ -cǎ *fem.* Schlitz, besonders der Schlitz an der Hose. *Oslz.*

šlādrīngǎ -nhī *I.* šlādrīngōu *I.* -nzǎ *fem.* 1. Stelle, wo der Schlitten leicht umwirft oder umgeworfen ist; 2. das Umwerfen des Schlittens. *Oslz.*

šlāk -kū *masc.* Schlick, Uferschlamm. *Oslz.*

*šlākǎc *verb. iter.* zu šlūknōuc. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -šlākǎc Prs. -'šlūka -šlūkōš Prt. -'šlūko·ul Imp. -šlākō·u -šlākō·ucǎ):

přešlākǎc *verb. perf.* sa sich verschlucken.

šlāsēr -srǎ *Pl. N.* -rovjǎ *G.* šlēsroū *masc.* Schlosser. *Oslz.*

šlāsērǩ -kǎ *masc.* Geselle, Lehrling des Schlossers. *Oslz.*

šlāsērǩǎ -hī *fem.* die Frau des Schlossers. *Oslz.*

šlāsroū -rovī -vǎ -vē *adj. poss.* dem Schlosser gehörig. *Oslz.*

šlāzǎ -zǎ *Pl. G.* šlíz *fem.* Schleuse. *Oslz.*

šlācātī -tǎ -tē *adj.* mit Schlitz versehen, geschlitzt.

šlādrǎc *Prs.* šlādrūjǎ [*Oslz.*] šlā·drūjǎ [*Wslz.*] šlādrūjēs *Prt.*

šlādrō·ul *verb. imperf.* schleudern, hin und herschwanken, umwerfen (vom Schlitten gebraucht).

šlādrūvǎc *Prt.* šlādrūvo·ul s. šlādrǎc. *Kl. Vi.*

šlāk šlā·kū s. šlāk. *Wslz.*

šlākātī -tǎ -tē *adj.* schlickig, schlammig; šlākātǎ glǎnǎ wenig fetter Lehm, der bei Trockenheit steinhart wird, im Regen aber verfließt.

šlāsērīvo -vǎ *ntr.* 1. die Schlosser, Schlosserzunft; 2. das Schlosserhandwerk.

šlāsērīhī -kǎ -hē *adj.* den Schlosser betreffend.

šlā·cǎ *Pl. G.* šlāc s. šlāca. *Wslz.*

šlā·drīngǎ s. šlādrīnga. *Wslz.*

*šlā·kǎc s. šlākac. *Wslz.*

šlā·sēr s. šlāser. *Wslz.*

šlā·sērǩ s. šlāserǩ. *Wslz.*

šlā·sērǩǎ s. šlāserǩa. *Wslz.*

šlā·zǎ s. šlāza. *Wslz.*

šlāŭpmācā -cā *fem.* 1. Schlafmütze, Nachtmütze; 2. schläfriger, langsamer Mensch. *Kl. H. St. Wslz.*

šlāŭpmucā -cā *fem.* 1. Schlafmütze, Nachtmütze; 2. schläfriger, langsamer Mensch. *Kl. H. St. Wslz.*

šlāp -pū *masc.* 1. Schlempe; 2. Schlamm, besonders von halbgetauetem Schnee.

šlāpāc *Prs.* šlāpjā -pjěš *Prt.* šlāpō·ul *verb. imperf.* nass machen, beschmutzen; šlāpāc sā sich beschmutzen.

Komposita:

pošlāpāc *verb. perf.* beschmutzen; pošlāpāc sā sich beschmutzen.

sešlāpāc *verb. perf.* beschmutzen; sešlāpāc sā sich beschmutzen.

vošlāpāc *verb. perf.* beschmutzen; vošlāpāc sā sich beschmutzen.

vušlāpāc *verb. perf.* sā sich beschmutzen.

zašlāpāc *verb. perf.* beschmutzen; zašlāpāc sā sich einschmutzen.

šlapāc *Prs.* šlapūjā *Prt.* šlapālo *verb. imperf.* tauen, es herrscht Tauwetter.

šlapātī -tā -tē *adj.* schlammig, halbgetaut.

šlapūvāc *Prt.* šlapūvalo s. šlapāc. *Kl. Vi.*

šlěxt *adj. indecl.* schlecht.

šlěxt *adv.* schlecht.

šlěxtúē *adv. comp.* zu šlěxt.

šlěxtúēšī -sā -šē *adj. comp.* zu šlěxt.

šlěsrāc *Prs.* šlěsrūjā [*Oslz.*] šlě·srūjā [*Wslz.*] šlěsrūjěš *Prt.*

šlěsrō·ul *verb. imperf.* Schlosser sein, das Schlosserhandwerk betreiben.

šlěsrūvāc *Prt.* šlěsrūvo·ul s. šlěsrāc. *Kl. Vi.*

šlě·xtnōsc -cā *L.* šlě·xtnūōscī *fem.* die Schlechtigkeit.

šlētā -tā *Pl. G.* šlēt *fem.* lange dünne Stange, *Plur.* Hürden.

šlěpnōuc s. šlěpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

šlěpnōuc *Fut.* šlěpnā -něš *Prt.* šlěpnōun šlěpnā *verb. perf.* gierig saufen. *Kl.*

šlěptāc *Prs.* šlěpcā -cěš *Prt.* šlěpto·ul šlěptā *verb. imperf.* gierig saufen.

Komposita (*Inf.* -šlĕptăc *Prs.* -'šlepca -šlĕpceš *Prt.* -'šlep-
to·ul):

našlĕptăc *verb. perf.* sa sich satt saufen.

vāšlĕptăc *verb. perf.* aussaufen.

vušlĕptăc *verb. perf.* ein bestimmtes Quantum gierig
wegsaufen.

šlĭpsă -să *Pl. G.* šlĭps *fem.* Shlips, Kravatte.

šlĭpăc *Prs.* šlĭpŭjă *Prt.* šlĭpö·ul *verb. imperf.* schleifen. — Tĕn-
nōŭž mŭši băc šlĭpōŭnĭ.

Komposita:

vāšlĭpăc *verb. perf.* ausschleifen.

vošlĭpăc *verb. perf.* abschleifen, schleifen. — Jăŭ-vōŭm-
vùøšlĭpŭjă tĕn-nōŭš.

votšlĭpăc *verb. perf.* abschleifen, wegschleifen. — Jă-vò·tšlĭ-
pŭjă tă-gùøzză.

šlĭpăc -acă *L.* šlĭpăcŭ *masc.* eine Art Netz, bei welchem zwei
Männer beschäftigt sind.

šlĭpĕr -pră *Pl. N.* -pră *masc.* Schleifer.

šlĭpĕrkă -hĭ *fem.* die Frau des Schleifers.

šlĭpĕrĥĭ -kă -hĕ *adj.* den Schleifer betreffend.

slĭpšteĭn -nŭ *masc.* Schleifstein.

šlĭpùøvăc *Prt.* šlĭpùøvo·ul s. šlĭpăc. *Kl. Vi.*

šlōŭfă -fă *fem.* Schleife.

šlōŭm -mă *masc.* Landstreicher. *H. Vi. Wslz.*

šlōŭm s. šlōŭm. *Kl. St.*

šlō·uŭa -ŭĭ *fem.* Schlauch.

šlŭnc šlŭncă *Pl. G.* -cĭ *fem.* unordentliches, unreinliches Mädchen,
Weib.

šlŭncăc *Prs.* šlŭncŭjă šlŭncŭjĕš *Prt.* šlŭncö·ul *verb. imperf.* in
unordentlicher, unreinlicher Kleidung umhergehen.

šlŭncătĭ -tă -tĕ *adj.* unordentlich, unreinlich gekleidet.

šlŭncøvătĭ -tă -tĕ *adj.* unordentlich, unreinlich gekleidet.

šlŭncùøvăc *Prt.* šlŭncùøvo·ul s. šlŭncăc. *Kl. Vi.*

šlûncă -că *Pl. G. šlûnc fem.* unordentliches, unreinliches Mädchen, Weib.

šlûk šlûkû *L. šlûkû masc.* Schluck.

*šlûknôuc s. šlûknôuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*šlûknôuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -šlûknôuc Prs. -'šlûknâ -šlûkněš Prt. -'šlûknoun Imp. -'šlěknî):

přešlûknôuc *verb. perf.* sa sich verschlucken.

šlûkûp -pû *masc.* Schluckauf.

šlûkûtkă -hî *fem.* Schluckauf.

šlûpkă -hî *fem.* eine Art Frauenschuh.

šlûvă -vă *Pl. G. šlûu fem.* Schale von Stachelbeeren, Weinbeeren u. dgl.

šmačnî -nâu -ně *adj.* schmackhaft, wohlschmeckend.

šmăčnosc -că *L. šmačnûescî fem.* der Wohlgeschmack.

šmăčnă *adv.* schmackhaft.

šmāk -kû *masc.* Geschmack.

šmākă -hî *fem.* Geschmack.

šmākăc *Prs. šmākă -kôš Prt. šmākō·ul verb. imperf.* schmecken, munden, behagen.

šmakăc *Prs. šmakûjă Prt. šmakō·ul verb. imperf.* schmatzen, mit der Zunge schmalzen.

šmakovjîti -tă -tê *adj.* schmackhaft, wohlschmeckend. *Oslz.*

šmakovjite *adv.* schmackhaft, wohlschmeckend.

šmakovjitesc -că *L. šmakovjitûescî fem.* die Schmackhaftigkeit.

šmakovjîti s. šmakovjîti. *Wslz.*

šmakovnî -nâu -ně *adj.* 1. schmackhaft, wohlschmeckend; 2. lecker, feinschmeckerisch. *H. Vi. St. Wslz.*

šmakovnosc -că *L. šmakovnûescî fem.* 1. die Schmackhaftigkeit; 2. die Leckerkeit, Feinschmeckerei. *H. Vi. St. Wslz.*

šmakovná *adv.* schmackhaft. *H. Vi. St. Wslz.*

šmakownî s. šmakovnî. *Kl.*

šmakownosc s. šmakovnosc. *Kl.*

šmakownă s. šmakovná. *Kl.*

šmakùəvǎc *Prt.* šmakùəvo·ul s. šmakãc. *Kl. Vi.*

šmakùəvńicǎ -cǎ *fem.* leckeres Weib, Feinschmeckerin. *H. Vi. St. Wslz.*

šmakùəvńík -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Leckermaul, Feinschmecker. *H. Vi. St. Wslz.*

šmakùəwńicǎ s. šmakùəvńica. *Kl.*

šmakùəwńík s. šmakùəvńík. *Kl.*

šmārlǎ -lǎ *fem.* Schmerle.

šmǎgvěš -āsá *masc.* Zugmesser, Schabmesser. *Oslz.*

šmǎgvjīs -isǎ *masc.* Zugmesser, Schabmesser mit Handgriffen an beiden Enden. *Oslz.*

šmǎrgǎc *Prs.* šmǎrgǎ -gōš *Prt.* šmǎrgə·ul šmērgǎ *verb. imperf.* werfen.—Těn-knǎup šmǎrgə·ul nōu-mjǎ kamjēimī. *Oslz.*

šmǎrgnōuc s. šmǎrgnōuc. *H. Vi. St.*

šmǎrgnōuc *Fut.* šmǎrgná -něš *Prt.* šmǎrgnōun šmērgnǎ *verb. perf.* werfen, einen Wurf thun. *Kl.*

šmǎ·gvēs s. šmǎgves. *Wslz.*

šmǎ·gvjīs s. šmǎgvjīs. *Wslz.*

šmǎ·rgǎc s. šmǎrgac. *Wslz.*

šmǎ·rgnōuc s. šmǎrgnōuc. *Wslz.*

šmāťǎ -ťǎ *fem.* Schaum auf dem Meere.

šmēgvāsǎc *Prs.* šmēgvāsúǎ [Oslz.] šmǎ·gvāsúǎ [Wslz.]

šmēgvāsŭjěš *Prt.* šmēgvāsō·ul *Imp.* šmǎgvāso·u [Oslz.]

šmēgvā·so·u [Wslz.] *verb. imperf.* mit dem šmǎgves beschneiden.

šmēgvjīsǎc *Prs.* šmēgvjīsúǎ [Oslz.] šmǎ·gvjīsúǎ [Wslz.]

šmēgvjīsŭjěš *Prt.* šmēgvjīsō·ul *Imp.* šmēgvjīsō·u [Oslz.]

šmēgvjì·sō·u [Wslz.] *verb. imperf.* mit dem šmǎgvjīs beschneiden.

šmò·ut -tǎ *masc.* Schmalz.

šmò·utk -kǎ *masc.* Schmalz.

šmə·utùəvī -vǎ -vè *adj.* das Schmalz betreffend.

šnāps -sǎ *masc.* 1. Branntwein, Schnaps; 2. ein Glas Branntwein.

šnārǎ -rǎ *fem.* Schnarre, Klapper.

šnārǎc *Prs.* šnārúǎ *Prt.* šnarə·ul *verb. imperf.* 1. schnarren, klappern; 2. in schnarrendem, heiserem Ton sprechen.

šnarùəvăc *Prt.* šnarùəvo·ul s. šnarăc. *Kl. Vi.*

šnăbă -bă *fem.* Schnabel. *Oslz.*

šnăpă -pă *fem.* Schnupfen. *Oslz.*

šnăròufkă s. šnăròuka. *Vi. St.*

šnăròuŵfkă s. šnăròuka. *Kl. H.*

šnăròukă -hî *I.* šnăròukòu *fem.* Schnürleib, Korsett. *Oslz.*

šnăpěldòuk -kă *masc.* Schnupftuch. *Kl. H. St. Wslz.*

šnăpèldòuk s. šnăpěldòuk. *Vi.*

šnăpùətăc *Prs.* šnăpəca [Oslz.] šnă·pəca [Wslz.] šnăpùəcěš
Prt. šnăpəto·ul [Oslz.] šnă·pəto·ul [Wslz.] šnăpətă *verb.*
imperf. schnitzeln.

Komposita (Inf. -šnăpùətăc Prs. -'šnăpəca -šnăpùəcěš Prt.
-'šnăpəto·ul):

pešnăpùətăc *verb. perf.* schnitzeln.

roššnăpùətăc s. roššnăpùətac.

roššnăpùətăc *verb. perf.* zerschnitzeln.

vetšnăpùətăc *verb. perf.* abschnitzeln.

šnărăc *Prs.* šnărûja [Oslz.] šnă·rûja [Wslz.] šnărûjěš *Prt.*

šnărə·ul *verb. imperf.* schnüren, einschnüren.

Komposita (Inf. -šnărăc Prs. -'šnărûja Prt. -šnărə·ul Imp.
-šnărə·u [Oslz.] -šnă·rə·u [Wslz.]):

fšnărăc *verb. perf.* einschnüren. — Vön-să-fšnărə·ul tă-
băksă f-svòj-pāk.

přăšnărăc *verb. perf.* anschnüren, mit Schnüren anbin-
den. — Vön-přăšnărə·ul tən-lăst tēmă-psú dùə-šăjă.

roššnărăc s. roššnărăc.

roššnărăc *verb. perf.* aufschnüren. — Na-roššnără ten-
pāk.

sešnărăc *verb. perf.* zusammenschnüren. — Jău-să-siešnă-
rûja tă-hîjă.

vepšnărăc *verb. perf.* umschnüren. — Vön-să-vepšnă-
rə·ul tən-řiemă.

vetšnărăc *verb. perf.* aufschnüren. — Nă-să-vetšnără
ta-tăšă vèt-pasă.

zašnārāc *verb. perf.* zuschnüren, verschnüren.—Tën-pāk-jä dūḡbrä zašnārōunī.

šnārùḡvāc *Prt.* šnārùḡvə·ul s. šnārāc. *Kl. Vi.*

šnārùḡvī -vā -və *adj.* die Schnur betreffend.

šnā·bā s. šnāba. *Wslz.*

šnā·pā s. šnāpa. *Wslz.*

šnārōḡfkā s. šnārōuka. *Wslz.*

šnārōḡkā s. šnārōuka. *Wslz.*

šnè·pā -pā *Pl. G.* šnèp *fem.* Schnepfe.

šnêbrëstkā -hī *fem.* das früher von den Frauen getragene Mieder.

šnűfkā -hī *fem.* eine Prise Schnupftaback. *H. Vi. St. Wslz.*

šnűftābākā -hī *A.* šnűftābaka *fem.* Schnupftaback. *H. Vi. St. Wslz.*

šnűḡfkā s. šnűfka. *Kl.*

šnűḡftābākā s. šnűftābāka. *Kl.*

šnūr šnārā [*Oslz.*] šnārā [*Wslz.*] *Pl. G.* šnārōḡ *fem.* 1. Schnur;
2. mit der Zimmerschnur gezogener Strich.

šnūr·k -kā *masc.* kleine, dünne Schnur.

šnūrūšk -kā *masc.* kleine, dünne Schnur.

šnūvāc *Prs.* šnūvūjā *Prt.* šnūvō·ul *verb. imperf.* schnupfen.—
Ven-lík šnūvūjā tābāhī.

Komposita:

pošnūvāc *verb. perf.* nach einander, ein wenig schnupfen.

vāšnūvāc *verb. perf.* allen Taback beim Schnupfen verbrauchen.

zašnūvāc *verb. perf.* verschnupfen, beim Schnupfen verbrauchen.

šnūvdōuzā -zā *fem.* Schnupftabacksdose. *H. Vi. St. Wslz.*

šnūvùḡvāc *Prt.* šnūvùḡvə·ul s. šnūvāc. *Kl. Vi.*

šnűwdōuzā s. šnűvdōuza. *Kl.*

šösē -sēvā *ntr.* Chaussee.

šösēj -sējū *masc.* Chaussee.

šōunāc *Prs.* šōunūjā [*H. Vi. Wslz.*] šōunūjā [*Kl. St.*] šōunūjēš
Prt. šōunō·ul *verb. imperf.* schonen; šōunāc sa sich schonen,
träge sein, sich nicht anstrengen.

Kompositum:

vəšōunāc *verb. perf.* schonen.

šōuncă -că *fem.* Schanze. *H. Vi. Wslz.*

šōunēr -nră *masc.* Schooner, eine Art Seeschiff. *H. Vi. Wslz.*

šōunīngă s. šōununga. *H. Vi. Wslz.*

šōunūngă -nhī *I. šōunī·ngōu D. L. Du. N. -nză Pl. N. -nhī G. -nīng fem.* Schonung, junge Anpflanzung im Walde. *H. Vi. Wslz.*

šōunūəvāc *Prt. šōunūəvə·ul s. šōunāc. Kl. Vi.*

1. šōupēr -pră *masc.* 1. eine Art hölzerne Schaufel, um das eingedrungene Wasser aus dem Kahn zu entfernen; 2. Kehrichtschaufel.

šōupkă -hī *fem.* hölzerne Schaufel zum Ausschöpfen des Wassers aus dem Kahn.

šōuprāc *Prs. šōuprūja Pvt. šōuprē·ul verb. imperf.* das Wasser aus dem Kahn ausschaufeln.

Kompositum:

vāšōuprāc *verb. perf.* das Wasser aus dem Kahn ausschaufeln.

šōuprūəvāc *Prs. šōuprūəvə·ul s. šōuprāc. Kl. Vi.*

šōustī -tă -tē *adj.* der sechste.

šōustkă -hī *fem.* die Sechs.

šōūt -tū *masc.* Leine am Segel.

šōūtă -tă *fem.* Schoss am Rock.

šōutkă -hī *fem.* Schoss am Rock.

*šōutnī -nă -nē *adj.*

Komposita:

dlūgəšōutnī langschössig.

krōutkəšōutnī kurzschössig.

šōuncă s. šōunca. *Kl. St.*

šōunēr s. šōuner. *Kl. St.*

šōunīngă s. šōununga. *Kl. St.*

šōunūngă s. šōununga. *Kl. St.*

šəpkūəvī -vă -vē *adj.* den Schuppen betreffend.

šəśāc *Prs. šəśūja šəśūjēš Pvt. šəśə·ul verb. imperf.* Ähren ansetzen.

šestinnīctvo -vā *ntr.* 1. die Schornsteinfeger; 2. das Schornsteinfegerhandwerk. *Oslz.*

šestinnīchī -kā -hē *adj.* den Schornsteinfeger betreffend. *Oslz.*

šestinnīčī -čā -čē *adj.* den Schornsteinfeger betreffend. *Oslz.*

šestinnīčk -kā *masc.* Geselle, Lehrling des Schornsteinfegers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šestinnīčkā -hī *fem.* die Frau des Schornsteinfegers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šestinnīkōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Schornsteinfeger gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

šestinnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Schornsteinfeger, Kaminkkehrer. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šestinnīctvo *s.* šestinnīctvo. *Wslz.*

šestinnīchī *s.* šestinnīchī. *Wslz.*

šestinnīčī *s.* šestinnīčī. *Wslz.*

šestinnīčk *s.* šestinnīčk. *St.*

šestinnīčka *s.* šestinnīčka. *St.*

šestinnīkōu *s.* šestinnīkōu. *St.*

šestinnīk *s.* šestinnīk. *St.*

šesūvāc *Prt.* šesūvō·ul *s.* šesāc.

šō·ul šālū *L. šalū masc.* Tollheit, Wut, Raserei. *Oslz. KGa. W.*

šō·utāstvo -vā *ntr.* das Schulzenamt. *Oslz.*

šō·utāshī -kā -hē *adj.* den Schulzen betreffend. *Oslz.*

šō·utāši -šā -šē *adj.* den Schulzen betreffend. *Oslz.*

šō·utāškā -hī *A. šō·utēška fem.* die Frau des Schulzen. *Oslz.*

šō·utāšōu -šovī -vā -vē *adj. poss.* dem Schulzen gehörig. *Oslz.*

šō·utāšōu -šovī -vā -vē *adj. poss.* dem Schulzen gehörig.

šō·utāstvo *s.* šō·utāstvo. *Wslz.*

šō·utāshī *s.* šō·utāshī. *Wslz.*

šō·utāši *s.* šō·utāši. *Wslz.*

šō·utāškā *s.* šō·utāška. *Wslz.*

šō·utāšōu *s.* šō·utāšōu. *Wslz.*

šō·utēš -āšā *L. a. šō·utāšū b. šō·utāšū [Oslz.] -tā·šū [Wslz.]*

Pl. I. -šmī masc. Schulze, Dorfvorsteher.

špacêrãc *Prs.* špãcêrûjã *Prt.* špacêrð·ul *Imp.* špacêro·u *verb.*
imperf. spazieren gehen.

Kompositum:

pošpacêrãc *verb. perf.* eine Weile spazieren gehen.
 špacêrùgvãc *Prt.* špacêrùgvø·ul s. špacêrãc. *Kl. Vi.*
 špãðdã s. špãũdã. *Vi.*
 špãðdnĩ s. špãũdnĩ. *Vi.*
 špãðžěščø s. špãũžěščø. *Vi.*
 špãðk s. špãũk. *Vi.*
 špãðrã s. špãũrã. *Vi.*
 špãðrovnøsc s. špãũrovnøsc. *Vi.*
 špãðrovnã s. špãũrovnã. *Vi.*
 špãðs s. špãũs. *Vi.*
 špãðsnĩ s. špãũsnĩ. *Vi.*
 špãðsnã s. špãũsnã. *Vi.*
 špãrã -rã *fem.* Dachsparren.
 špasãc *Prs.* špãsûjã *Prt.* špasð·ul *verb. imperf.* spassen, scherzen.

Komposita: s. špãsãc.

špasùgvãc *Prt.* špasùgvø·ul s. špasãc. *Kl. Vi.*
 špãt -tã *masc.* Spat, eine Pferdekrankheit.
 špatnĩ -nãu -nẽ *adj.* hässlich.
 špãtnicã -cã *fem.* hässliches Weib.
 špãtnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* hässlicher Mensch.
 špãcã -cã *Pl. G. -cĩ fem.* 1. Spitze, spitziges Ende; 2. Zapfen.

Oslz.

špãžbũbã -bã *masc.* Spitzbube, Dieb. *Oslz.*
 špãlã -lã *Pl. G. špĩl fem.* Spiel. *Oslz.*
 špãcãtĩ -tã -tẽ *adj.* 1. spitz, spitzig; 2. mit Spitzen versehen, spitzicht.

špãkãc *Prs.* špãkûjã [*Oslz.*] špã·kûjã [*Wslz.*] špãkûjěš *Prt.*
 špãkø·ul *verb. perf.* spicken.

Komposita (Inf. -špãkãc Prs. -'špãkûjã Prt. -špãkð·ul Imp.
-špãkø u [Oslz.] -špã·ko·u [Wslz.]):

našpãkãc *verb. perf.* bespicken.

vošpākāc *verb. perf.* bespicken.

vušpākāc *verb. perf.* ordentlich spicken.

špākùovāc *Prt.* špākùovov·ul s. špākāc. *Kl. Vi.*

špā·cā *Pl. G.* špāc s. špāca. *Wslz.*

špāz·būbā s. špāzbūba. *Wslz.*

špā·lā s. špāla. *Wslz.*

špākāc *Prs.* špāukūja [*Kl. H. St. Wslz.*] špāokūja [*Vi.*] špā·kūjēš *Prt.* špākō·ul *verb. imperf.* spuken, als Geist, Gespenst erscheinen, umgehen. — Nā-ti-drūozā špākūjā tahī čārnī pjieš. F-tēχ-χīčāχ to-špākālo.

Komposita (Inf. -špākāc Prs. -špākūja Pvt. -špākō·ul):

pošpākāc *verb. perf.* eine Weile spuken. — Tēn-pōun pošpākō·ul pāura ksāžāci a tēj von-nieprāsed vjicē.

vāšpākāc *verb. perf.* sa ausgespukt haben, nicht mehr spuken. — Ālā nīna tūo-sa-vāšpākālo jū dlōgo.

zašpākāc *verb. perf.* anfangen zu spuken. — A-tēj to-zašpakālo.

špākùovāc *Prt.* špākùovov·ul s. špākāc. *Kl. Vi.*

špārāc *Prs.* špāurūja [*Kl. H. St. Wslz.*] špāorūja [*Vi.*] spārū·jēš *Prt.* špārō·ul *verb. imperf.* sparen. — Mōj-vūotrok špārūjā fšātke dùo-krovā.

Komposita (Inf. -špārāc Prs. -špārūja Pvt. -špārō·ul Imm. -špāuro·u [Kl. H. St. Wslz.] -špāoro·u [Vi]):

vošpārāc *verb. perf.* sparen. — Vēn-sā-vošpārō·ul svē-fšātke mīto.

vušpārāc *verb. perf.* sparen. — Nā-sā jū vušpārā po·u-tūorā stā talārōn.

špārbūsā -sā *fem.* Sparbüchse.

špārkāsā -sā *fem.* Sparkasse.

špārovuī -nāu -nē *adj.* sparsam. *H. Vi. St. Wslz.*

špārowuī s. špārovuī. *Kl.*

špārùovāc *Prt.* špārùovov·ul s. špārāc. *Kl. Vi.*

špāsāc *Prs.* špāusūja [*Kl. H. St. Wslz.*] špāosūja [*Vi.*] špāsūjēš *Prt.* špāsō·ul *verb. imperf.* spassen, scherzen. — Tō-niejā prāvdā, tā-le-špāsūjēš. Vēn-špāsūjā rāut z-zēfcātmī.

Komposita (*Inf.* -špāsāc *Prs.* -'špāsūja *Prt.* -špāsō·ul *Imp.* -špāuse·u [*Kl. H. St. Wslz.*] -špāoso·u [*Vi.*]):

našpāsāc *verb. perf.* sa sich satt scherzen.

pošpāsāc *verb. perf.* scherzen, spassen. — Pò·j, mā-po-špāsūjemā drípka s-tīm-žěfěica.

přěšpāsāc *verb. perf.* mit Scherzen hinbringen. — A-tāk ňī-přěšpāsālī ten-vjěcōr.

vāšpāsāc *verb. perf.* den Scherz zu Ende führen; vāšpāsāc sa 1. den Scherz beenden, nicht mehr spassen; 2. ausgescherzt sein. — Liēdvo von-vāšpāso·ul, tēj to-zāgrāmjalo. Vēn-sa-vāšpāso·ul ā-šet prējē. Ālā nīiā tūo-sa-vāšpāšalo.

špāsūovāc *Prt.* špāsūovo·ul s. špāsāc. *Kl. Vi.*

špāudā -dā *fem.* Spaten. *Kl. H. St. Wslz.*

špāudnī -nā -nē *adj.* den Spaten betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

špāugěščō -čā *Pl. N.* špāžāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč [*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. schlechter Spaten; 2. Spatenstiel. *Kl. H. St. Wslz.*

špāuk -kā *masc.* Spuk, geisterhafte Erscheinung. *Kl. H. St. Wslz.*

špāurā -rā *Pl. G.* špār *fem.* Spur, Fusstapfe. *Kl. H. St. Wslz.*

špāurovnosc -cā *L.* špārovnōscī *fem.* die Sparsamkeit. *H. St. Wslz.*

špāurovūā *adv.* sparsam. *H. St. Wslz.*

špāurownosc s. špāurovnosc. *Kl.*

špāurowūā s. špāurovūā. *Kl.*

špāus -sū *masc.* Spass, Scherz. *Kl. H. St. Wslz.*

špāusnī -nā -nē *adj.* spasshaft. *Kl. H. St. Wslz.*

špāusnā *adv.* scherzhaft. *Kl. H. St. Wslz.*

špāderāc *Prs.* špāderūja *Prt.* špāderō·ul *Imp.* špāderō·u *verb. imperf.* frei halten, bewirten. — Tēn-pōun-jīχ špāderō·ul dūobrā jezīēñīm ōs-pjīcīm.

špāderūovāc *Prt.* špāderūovo·ul s. špāderāc. *Kl. Vi.*

špānā -nā *fem.* Spaune.

špelāc *Prs.* špēlāja *Prt.* špelō·ul *verb. imperf.* spielen. — Tā-ziečā špelûjōu nā-drežā. Mā-sieželi f-kārēmjā ōs-špelālī kārťā.

Komposita:

našpelāc *verb. perf.* sa sich satt spielen.

pošpelāc *verb. perf.* ein wenig spielen. — Ālā dlāžē jāk-štānā jā-nūepošpelāja.

přešpelāc *verb. perf.* 1. beim Spiel hinbringen; 2. verspielen, im Spiel verlieren. — Nī-přešpelālī trā štānā. Von-pře-špelō·ul pjīnc talārōu.

vāšpelāc *verb. perf.* 1. ausgespielt haben, nicht mehr spielen; 2. Bankrott machen. — Gā-nī-vāšpelālī, nī-sieželi dopōulnūocā ōs-pjīlī. To-nūevāralo dlūgo. tēj tēn-pōun vāšpelō·ul.

zašpelāc *verb. perf.* anspielen, das Spiel beginnen. — Ālā χūtko, tā-zašpelûjēš.

špēlhī -kōu *masc. pl.* Spielzeug.

špelūōvāc *Prt.* špelūōvo·ul s. špelāc. *Kl. Vi.*

špētāghēl s. špetāuhēl. *Vi.*

špētāklāc *Prs.* špētāklāja špētāklûjēš *Prt.* špētāklō·ul *Imp.*

špētāuklo·u [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāoklo·u [*Vi.*] *verb. imperf.*

1. Lärm machen, lärmern; 2. spotten. — Slāχō·u-lā, jāk tā-ziečā špētāklûjōu! Von-špētāklāja lík nōu-nā. Na-špētāklā bārzo nade-mnōu. Tā-ziečā špētāklālā zā-tīm-strāχā.

špētāklūōvāc *Prt.* špētāklūōvo·ul s. špetāklāc. *Kl. Vi.*

špētāuhēl -klū *masc.* 1. Spektakel, Lärm; 2. unterhaltendes Schauspiel. *Kl. H. St. Wslz.*

špējck -kā *masc.* junger, noch nicht ausgewachsener Lachs.

špejγlūōvī -vā -vē *adj.* den Spiegel betreffend.

špejknāc *Prs.* špējknāja *Prt.* špejknō·ul *verb. imperf.* spuken.

špejknūōvāc *Prt.* špejknūōvo·ul s. špejknāc. *Kl. Vi.*

špējck -kā *masc.* junger, noch nicht ausgewachsener Lachs.

špējēl špējγlā *masc.* Spiegel.

špējēlk -kā *masc.* kleiner Spiegel. *Kl. H. St. Wslz.*

špējīlk s. špējēlk. *Vi.*

- špirtës -äsü *masc.* Spiritus.
 špirtäs -sü *masc.* Spiritus.
 špískemũǵră -ră *A.* špískemǵră *fem.* Speisekammer. *Oslz.*
 špískümũǵră *s.* špískemũǵra. *Wslz.*
 špîză -ză *Pl. G.* -zî, špîz *fem.* Speise.
 špjekũǵvî -vă -vê *adj.* den Speck betreffend.
 špjiek -kü *L.* špjekũ *masc.* Speck.
 špjîkř -ră *L.* špjikřũ *masc.* Speicher. *Oslz.*
 špjîkř špjîkřă *s.* špjîkř. *Wslz.*
 špjîná -ná *Pl. G.* špjî *fem.* Schrank. *Kl. H. Vi.*
 špjîníščǵ -čă *Pl. N.* špjîníščă *ntr.* grosser Schrank. *Kl. H. Vi.*
 špjîhër -kră *L.* špjikřũ *masc.* Speicher. *Oslz.*
 špjîná *s.* špjîna. *Wslz.*
 špjîníščǵ *Pl. N.* špjîníščă *G.* -níšč *s.* špjîníščǵ. *Wslz.*
 špjîhër *s.* špjîher. *Wslz.*
 špjînkă -hî *fem.* kleiner Schrank. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 špjîná *Pl. G.* špjî *s.* špjîna. *St.*
 špjîníščǵ *s.* špjîníščǵ. *St.*
 špjînkă *s.* špjînka. *St.*
 šplêtă -tă *Pl. G.* šplêt *fem.* Span, Splitter.
 šplêtă -hî *fem.* Span, Splitter.
 špǵlă -lă *fem.* Spule.
 špǵlăc *Prs.* špǵlăja *Prt.* špǵlǵul *verb. imperf.* spulen.

Komposita:

- našpǵlăc *verb. perf.* aufspulen.
 pošpǵlăc *verb. perf.* spulen.
 přěšpǵlăc *verb. perf.* umspulen.
 sešpǵlăc *verb. perf.* abspulen.
 vušpǵlăc *verb. perf.* spulen.
 špǵlkă -hî *fem.* Spule.
 špǵlũǵvăc *Prt.* špǵlũǵvǵul *s.* špǵlăc. *Kl. Vi.*
 špǵră -ră *Pl. G.* špǵr *fem.* Sporn.
 šprăǵă *s.* šprăǵka. *Vi.*
 šprăcă -că *Pl. G.* -cî *fem.* Spritze, Feuerspritze. *Oslz.*

šprācāc *Prs.* šprā·cūja [*Wslz.*] šprācūjēs *Prt.* šprācō·ul *verb. imperf.* spritzen. — Vēn-šprācō·ul nōu-mja vōdōu. Tēn-knāup šprācūja vūōdā nōu-tē-zēfča.

Komposita (*Inf.* -šprācāc *Prs.* -'šprācūja *Prt.* -šprācō·ul *Imp.* -šprācō·u [*Oslz.*] -šprā·cō·u [*Wslz.*]):

fšprācāc *verb. perf.* einspritzen, hineinspritzen. — Tēn-dūōxtēr mū-fšprācō·ul takōu žē·utōu vūōdā f-tā-rāka.

našprācāc *verb. perf.* vollspritzen, nassspritzen.

pošprācāc *verb. perf.* bespritzen. — Bjō·u z-drūōhī. ābo jāu-cā-pūōšprācūja.

vošprācāc *verb. perf.* bespritzen. — Tēn-ñegožāvi knāup-mja bārzo vošprācō·ul.

zašprācāc *verb. perf.* nassspritzen, durch Bespritzen verderben. — Tōu-čārnōu vōdōu tī-knāupjī mja-zašprācāli tā-klējdā.

šprācūōvāc *Prt.* šprācūōvō·ul s. šprācāc. *Kl. Vi.*

šprā·cā *Pl. G.* šprāc s. šprāca. *Wslz.*

šprāukā -hī *fem.* 1. Sprache, Mundart; 2. persönliche Redeweise und Redeton. *Kl. H. St. Wslz.*

šprēisā -sā *fem.* eine Art Raa am Bootssegel.

šprūōsā -sā *fem.* Sprosse an der Leiter, am Fenster u. dgl.

šprūt šprūtū *masc.* Essig.

špūdāc *Prs.* špūndūja špūdājēs *Prt.* špūdō·ul *verb. imperf.*

1. spnnden, mit einem Spund verschliessen; 2. Dielen legen. —

Vjītro mā-χciēmā tā-dēlā špūdāc.

Komposita (*Inf.* -špūdāc *Prs.* -'špūdūja *Prt.* -'špūdō·ul *Imp.* -špūndō·u):

pošpūdāc *verb. perf.* spunden, verspunden, Dielen legen.

vōšpūdāc *verb. perf.* aufspunden. — Vōšpūndō·u tā-bēička!

zašpūdāc *verb. perf.* zuspunden, verspunden. — Ta-bēička

ñējā dūōbrā zašpūdōunā.

špūdūōvāc *Prt.* špūdūōvō·ul s. špūdāc. *Kl. Vi.*

špūndūvī -vā -vè *adj.* den Spund betreffend.

špūndā -dā *Pl. G. špūnd fem.* Spund, Zapfen in Spundloch.

špūkkāstā -tā *fem.* Spucknapf.

šrāda *adv.* schräg.

šramāc *Prs. šramūja šramūješ Pvt. šramō·ul verb. imperf.* schrammen, Schrammen verursachen; šramāc s_a sich schrammen, schrammend anstossen. — Vən-šramō·ul po-tāufli. Gā-nī-vāχo-zāli dvjērmī, nī-šramāli tōu-špjīnōu vōu-tēn-kāmā.

Komposita (Inf. -šramāc Prs. -šramūja Pvt. -šramō·ul Imp. -šramō·u):

pəšramāc *verb. perf.* s_a sich ein wenig schrammen.

přāšramāc *verb. perf.* s_a sich ein wenig schrammen. —

Ta-špjīnā s_a-přāšramā drōupka dūo-kamjeñā.

vošramāc *verb. perf.* mit Schrammen bedecken. — Ta-novāu tāufli jū-jā vošramōunā.

zašramāc *verb. perf.* verschrammen, durch Schrammen verderben. — Vezñicā-s_a f-hāχt, vā-mjā-zašramūjecā tā-tāufli!

šramātī -tā -tē *adj.* voller Schrammen.

šramovātī -tā -tē *adj.* voller Schrammen.

šramūovāc *Pvt. šramūovō·ul s. šramāc. Kl. Vi.*

šrāod s. šrāud. *Vi.*

šrāpāc *Prs. šrāpja -pjēs Pvt. šrāpo·ul šrāpā verb. imperf.* mit den Zähnen knirschen. — Tēn-djē·ubēl šrāpo·ul zaḡbí a vūcek. *Oslz.*

Komposita (Inf. -šrāpāc Prs. -šrāpja -šrāpjēs Pvt. -šrāpo·ul):

našrāpāc *verb. perf.* viel knirschen.

pəšrāpāc *verb. perf.* ein wenig, nach einander knirschen.

zašrāpāc *verb. perf.* anfangen zu knirschen.

šrāpnōuc s. šrāpnōuc. *H. Vi. St.*

šrāpnōuc *Fut. šrāpnā -ñēs Pvt. šrāpnōun šrēpnā verb. perf.* mit den Zähnen knirschen. *Kl.*

šrāta *adv.* im Schritt. *Oslz.*

šrātsä -sī *fem. pl.* Schlittschuhe. *Oslz.*

šrā·pāc s. šrāpac. *Wslz.*

šrā·pnōuc s. šrāpnōuc. *Wslz.*

šrā·tā s. šrātā. *Wslz.*

šrā·tsä s. šrātsä. *Wslz.*

šrādāc *Prs.* šrāūdūjā [*Kl. H. St. Wslz*] šrāodūjā [*Vi.*] šrādū-
jēs *Prt.* šrādē·ul *verb. imperf.* 1. abschrägen; 2. einen Rock
keilen.

šrādū·vāc *Prt.* šrādū·vō·ul s. šrādāc. *Kl. Vi.*

šrāūd *adj. indecl.* schräge. *Kl. H. St. Wslz.*

šrāmā -mā *fem.* Schramme.

šrīnā -nā *Pl. G.* šrīn *fem.* kölzerne Butterbüchse. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šrīnā s. šrīna. *St.*

šrōūd -dū *masc.* Schrot.

šrōūdāc *Prs.* šrōūdūjā *Prt.* šrōūdē·ul *verb. imperf.* schroten,
grob mahlen.

šrōūdū·vāc *Prt.* šrōūdū·vō·ul s. šrōūdāc. *Kl. Vi.*

šrōūdū·vī -vā -vē *adj.* das Schrot betreffend.

šrūbēr -blā *masc.* Schrubber.

šrūfčicā s. šrūučica. *H. Vi. St. Wslz.*

šrūfčičkā s. šrūučička. *H. Vi. St. Wslz.*

šrūfkā s. šrūkka. *H. Vi. St. Wslz.*

šrūfštōk -kū *masc.* Schraubstock.

šrū·včicā s. šrūučica. *Kl.*

šrū·včičkā s. šrūučička. *Kl.*

šrū·vkā s. šrūkka. *Kl.*

šrūpjāuc s. šrūpjāuc. *Vi.*

šrūpjāuc *Prs.* šrūpjejā šrūpjējēs *Prt.* šrūpjē·ul -pjā -pjeli
Part. Prt. šrūpjāli *verb. imperf.* zusammenschrumpfen, ein-
schrumpfen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

sešrūpjāuc *verb. perf.* einschrumpfen, zusammenschrumpfen.

šrūpjēc s. šrūpjāuc.

šrūpjōc s. šrūpjāuc.

šrúgčicǎ -cǎ *fem.* kleine Schraube.

šrúgčičkǎ -hǐ *fem.* kleine Schraube.

šrúgkǎ -hǐ *fem.* kleine Schraube.

šrûvǎ -vǎ *Pl. G. šrûg, šrûv [H. Vi. St. Wslz.] šrûw [Kl.]*
fem. Schraube.

šrûvǎc *Prs. šrûvûjǎ Prt. šrûvǝ·ul verb. imperf.* schrauben, an-
schrauben, zusammenschrauben.

Komposita:

fšrûvǎc *verb. perf.* einschrauben. — Takǎg máulǎ šrûgkǎ
bǎlǎ fšrûvǝunǎ f-tǎ-dějskǎ.

přšrûvǎc *verb. perf.* anschrauben. — Dvjîemǎ šrûvamǐ ven-
přšrûvǝ·ul tǎ-dějskǎ dùǝ-scanǎ.

přšrûvǎc *verb. perf.* umschrauben.

roššrûvǎc *s. roššrûvǎc.*

roššrûvǎc *verb. perf.* auseinanderschrauben; roššrûvǎc sǎ
sich auseinanderschrauben, sich lockern. — Dùǝžžǐ. jǎg-cǎ-
rùǝššrûvûjǎ tǎ-dějskǎ. Tǎ-mǝššǐš tǎ-šrûvǎ fšrûvǎc lepǝ,
jǐnacě to-sǎ-roššrûvûjǎ.

sešrûvǎc *verb. perf.* zusammenschrauben. — Jǎg-to-sǝšrû-
vûjǎ. to-bǝgǎ lepǝ.

vǎšrûvǎc *verb. perf.* ausschrauben; vǎšrûvǎc sǎ sich heraus-
schrauben. — Ta-šrûvǎ nǝjǎ dùǝbrǎ fšrûvǝunǎ, nǎ-sǎ-
vǎšrûvûjǎ.

voššrûvǎc *verb. perf.* abschrauben. — Na-voššrûvǎ tǝn-
dǝhǝl vǝt-tǝ-dǝgǎ.

zašrûvǎc *verb. perf.* zuschrauben. — Tùǝ-jǎ tahǐ pǝǝt dǝ-
zašrûvǎnǎ.

šrûvùǝvǎc *Prt. šrûvùǝvo·ul s. šrûvǎc.*

šrûvùǝvǐ -vǎ -vǝ *adj.* die Schraube betreffend.

štǎχlǎtǐ -tǎ -tǝ *adj.* stachelicht.

štǎχlovǎtǐ -tǎ -tǝ *adj.* stachelicht.

štamrǎc *Prs. štamrûjǎ štamrûjěš Prt. štamrǝ·ul verb. imperf.*
stoltern. — Tǝn-knǎg štamrûjǎ. Von-štamrǝ·ul pǎgǎ slǝg.

Komposita (*Inf.* -štamrāc *Prs.* -'štamrūja *Prt.* -štamrō·ul
Imp. -štāmro·u):

naštamrāc *verb. perf.* viel stottern.

poštamrāc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile stottern.

vāštamrāc *verb. perf.* hervorstottern. — Ven-vāštamro·ul
pāura slōu, ālā nīχt-jā nīerōzmjo·ul.

zaštamrāc *verb. perf.* anfangen zu stottern. — Jāk-jā-
prāšet. na-rieklā jēis cūo. ālā tēi na-zaštamrā ā-bālā
štāl.

štamrūvāc *Prt.* štamrūvō·ul s. štamrāc. *Kl. Vi.*

štāoc s. štāuc. *Vi.*

štāokā s. štāuka. *Vi.*

*stāpjāc *verb. iter.* zu stūepjic.

Komposita (*Inf.* -štāpjāc *Prs.* -'štāpja -štāupjōš [*Kl. H. St.*
Wslz.] -štāopjōš [*Vi.*] *Prt.* -'štāpjō·ul *Imp.* -štāpjo·u):

fštāpjāc *verb. imperf.* hineinstopfen.

vāštāpjāc *verb. imperf.* 1. ausstopfen, vollstopfen; 2. aus-
stopfen, konservieren.

zaštāpjāc *verb. imperf.* zustopfen, verstopfen.

štārā -rā *fem.* Staar im Auge.

štarātī -tā -tē *adj.* staarblind.

štāčk -kā *masc.* kleines Stückchen. *Oslz.*

štāftā -tā *fem.* 1. Stift, kleiner Nagel, Pflock; 2. ein Stückchen
Kautaback. *Oslz.*

štāgā -hī *Pl. G.* štīg *fem.* Stiege, zwanzig Stück; štāgā wird zur
Bildung der Dekadenzahlwörter gebraucht: dvještāzā vierzig, trā-
štāhī sechzig, pō·učvjārtāštāhī siebenzig, štērāštāhī achtzig,
pō·upjātāštāhī neunzig, pjīnc štīg hundert. *Oslz.*

štāk -kū *Pl. G.* štākōu *masc.* Stück. *Oslz.*

štākā -hī *fem.* 1. Stück, Gebinde Garn; 2. kleiner Pflock, Riegel
an der Thür. *Oslz.*

štāl *adj. indecl.* still, ruhig. *Oslz.*

štāl *adv.* still, ruhig. *Oslz.*

štālōsc -cā *L.* štālūescī *fem.* die Stille, Ruhe. *Oslz.*

štālpā -pā *fem.* Topfdeckel; 2. Manschette. *Kl. H. St.*

*štānnī -nā -nē *adj. Kl. H. Vi.*

Komposita:

dvanāuscāštānnī zwölf Stunden alt, dauernd.

dvaštānnī zwei Stunden alt, dauernd.

jānēštānnī eine Stunde alt, dauernd.

pōulštānnī eine halbe Stunde alt, dauernd.

štērāštānnī vier Stunden alt, dauernd.

hīlāštānnī einige Stunden alt, dauernd.

vūḡsēmštānnī acht Stunden alt, dauernd.

štānók -ākā *L.* štānāukū [*Kl. H.*] -nāokū [*Vi.*] *masc.* grosser Stint. *Kl. H. Vi.*

štānā -nā *Pl. G.* štān *fem.* Stunde. *Kl. H. Vi.*

štārk -kū *masc.* Zeit, Weile. *Oslz.*

štāřēc *Pres.* štīřa -řēs *Prt.* štīřel *Imp.* štāřā štāřācā *verb. imperf.* steuern. — Vən-štīřel. Jā-nīmḡga cē·unā štāřēc. *Oslz.*

Komposita:

poštāřēc *verb. perf.* 1. eine Weile steuern; 2. steuern, hinsteuern. — Mārcin pūḡštīřel pōul-štānā. Mā-pūḡštīřālī dē-Klāčic.

přāštāřēc *verb. perf.* heransteuern. — Přāštāřācā dūḡ-tā-dřēvjica. pānā.

vāštāřēc *verb. perf.* heraussteuern. — S-tē-rēhī jā-vāštāřa tēn-bāut.

štātā -tā *fem.* Stütze, Stange, welche unter die Wäscheleinen oder die Zweige der Obstbäume gestellt wird. *Oslz.*

štāvjēc *s.* štāvjāuc.

štāvjic *Pres.* štāvja -vjis *Prt.* štāvjel štāvjilā *verb. imperf.* steif machen. *Oslz.*

štāvjoc *s.* štāvjāuc.

štāvnosc -cā *L.* števnuḡsci *fem.* die Steilheit. *H. Vi. St.*

štāwnosc *s.* štāvnosc. *Kl.*

štālpā *Pl. G.* štālp *s.* štālpā. *Vi.*

štāčk štāčka *s.* štāčk. *Wslz.*

štāk štākū s. štāk. *Wslz.*

štākāc *Prs.* štākūjā [*Oslz.*] štākūjā [*Wslz.*] štākūjēš *Prt.* štākō·ul *verb. imperf.* stücken.

Komposita (*Inf.* -štākāc *Prs.* -'štākūjā *Prt.* -štākō·ul *Imp.* -štāko·u [*Oslz.*] -štāko·u [*Wslz.*]):

poštākāc *verb. perf.* stücken.

přāštākāc *verb. perf.* anstücken. — Tēmū-kuāupā jā-přāštākūjā štāk dō-tēγ-būks.

seštākāc *verb. perf.* zusammenstücken.

zaštākāc *verb. perf.* zustücken, ausflicken.

štākūvāc *Prt.* štākūvō·ul s. štākāc. *Kl. Vi.*

štāl s. štāl *adj. und adv. Wslz.*

štāmāc *Prs.* štāmūjā [*Kl. H. Vi.*] štāmūjā [*St.*] štāmūjā [*Wslz.*] štāmūjēš *Prt.* štāmō·ul *verb. imperf.* 1. stimmen, die richtige Stimmung geben; 2. stimmen, richtig sein. — Tī-cāgañā štāmālī tā-křāpjicā. Tō-ñēštāmūjā, tō-ñējā dūsc.

štāmūvāc *Prt.* štāmūvō·ul s. štāmāc. *Kl. Vi.*

*štāñūvī -vā -vē *adj.*

Komposita: s. štānnī.

štārk štārkū s. štārk. *Wslz.*

štāvjáuc s. štāvjáuc. *Vi.*

štāvjáuc *Prs.* štāvjeja [*Oslz.*] štāvjeja [*Wslz.*] štāvjeješ *Prt.* štāvjo·ul -vjā -vjelī *Part. Prt.* štāvjalī *verb. imperf.* steif werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum (*Inf.* -štāvjáuc *Prs.* -'štāvjeja -štāvjeješ *Prt.* -'štāvjo·ul -vjā -vjelī):

seštāvjáuc *verb. perf.* steif werden.

štāvnā *adv.* steif. *H. Vi. St.*

štāvnēc s. števňāuc. *H. Vi. St.*

štāvnóc s. števňāuc. *H. Vi. St.*

štāwnā s. štāvnā. *Kl.*

štāwnēc s. števňāuc. *Kl.*

štāwnóc s. števňāuc. *Kl.*

štāftā *Pl. G.* štāft s. štāfta. *Wslz.*

štā·gā s. štāga. *Wslz.*

štā·kā *Pl. G.* štāk s. štāka. *Wslz.*

štā·lōsc s. štālōsc. *Wslz.*

štā·lpā *Pl. G.* štālp s. štālpa. *Wslz.*

*štā·nnī s. štānnī. *Wslz.*

štā·nók s. štānók. *Wslz.*

štā·ná s. štāna. *Wslz.*

štā·řec s. štāřec. *Wslz.*

štā·tā *Pl. G.* štāt s. štāta. *Wslz.*

štā·vjēc s. štāvjáuc. *Wslz.*

štā·vjic s. štāvjie. *Wslz.*

štā·vjóc s. štāvjáuc. *Wslz.*

štā·vnosc s. štāvnosc. *Wslz.*

štā·vnā s. štāvnā. *Wslz.*

štā·vnēc s. števňāuc. *Wslz.*

štā·vnóc s. števňāuc. *Wslz.*

štākêtä -êť *fem. pl.* Stackett, Lattenzaun.

štākrāc *Prs.* štāukrūja [*Kl. H. St. Wslz.*] štāokrūja [*Vi.*]

štākrûjěš *Prt.* štākrë·ul *verb. imperf.* mit einem Stock tastend nach etwas suchen, schlagen. — Vön-štākrūja zā-tim-psā.

Komposita (Inf. -štākrāc Prs. -štākrūja Pvt. -štākrë·ul Imp. -štāukro·n [Kl. H. St. Wslz.] -štāokro·n [Vi.]):

poštākrāc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile nach etwas suchen, schlagen. — Jā-poštākrë·ul drōupkā pēd-lōūškā.

vāštākrāc *verb. perf.* mit einem Stock unter etwas heraus-treiben, hervorholen. — Gā-tā-nēpřîžěš χūtke, jāu-cā-vāštākrūja hīja.

štākrùvāc *Prt.* štākrùvo·ul s. štākrāc. *Kl. Vi.*

štāuc *prp. c. G.* anstatt, an Stelle. — Vön-jīm-pùokāzo·ul. tūg-bāle štāuc χlūopā. *Kl. H. St. Wslz.*

štāukā -hī *fem.* Stange; vovjīta štāukā mit Stroh und Lehm umwickeltes Brett, welches unter den Brettern des Fussbodens angebracht wird. *Kl. H. St. Wslz.*

štāmă -mä *fem.* Kapital.

štāp'izěr -zră *masc.* Stampfeisen für Wrucken, Kartoffeln u. a.

*štānnī s. štānnī. *St.*

štānòk s. štānòk. *St.*

štāúă s. štāúă. *St.*

štēdă -dă *fem.* Stelle, Stätte; na-štēză anstatt, für. — Na-štēză krōulă. Nă-mēm-brăcă štēză.

štēfkă -hī *fem.* Fassholz, Daube. *H. Vi. St. Wslz.*

štēftăc *Prs.* štăftujă [*Oslz.*] štă·ftujă [*Wslz.*] štēftăjēs *Prt.* štēftō·ul *verb. imperf.* 1. zustande bringen, anzetteln, machen; 2. jemanden zu etwas anstiften, verlocken, bewegen. — Na-štēftujă lîk nîezgodă. Vôn-štēftujă lîk tēχ-knăupōu dō-fselejâhévă zlēzēistva.

*Kompositum (Inf. -štēftăc Prs. -štēftujă Prt. -štēftō·ul Imp. -štăftō·u [*Oslz.*] -štă·ftō·u [*Wslz.*]):*

seštēftăc *verb. perf.* 1. zustande bringen, anzetteln, machen; 2. jemanden zu etwas anstiften, verlocken, bewegen.

štēftūgvăc *Prt.* štēftūgvō·ul s. štēftăc. *Kl. Vi.*

štēvfkă s. štēfka. *Kl.*

šteŷlăcă -că *A.* šteŷŷlăcă *fem.* Stieglitz. *Oslz.*

šteŷlăcă *Pl. G.* -lăc s. šteŷlăca. *Wslz.*

šteŷgbedel -dlă *masc.* Stiehling.

štēkă -hī *fem.* Stechspaten zum Torfstechen.

štekāc *Prs.* štekujă *Prt.* štekō·ul *verb. imperf.* Torf stechen.

štekārhī -kā -hē *adj.* den Torfstecher betreffend.

štekor -ără. -ără *L.* štekărū *masc.* Torfstecher.

stekūgvăc *Prt.* stekūgvō·ul s. štekăc. *Kl. Vi.*

štēlăc *Prs.* štēlă -lōš *Prt.* štēlo·ul *verb. imperf.* 1. herstellen, bereiten; 2. das Netz aufstellen; štēlăc să 1. sich stellen, sich einfinden; 2. sich stellen, sich ausgeben. — Ta-năstă štēlă jezičnē. Ti-răbăcă štēlōu tă-jădră. Jău-să-măšă štēlăc f-pōnezō·ulk f-Slăpskū. Vôn-să-štēlo·ul za-bjēdnévă χlūopă.

Komposita:

naštēlăc *verb. perf.* anstellen, beordern. — Tēn-pōun mjă-năštele·ul dō-voŷănă.

poštēlāc *verb. perf.* nach einander aufstellen. — Mā-pùøšte-lalī tā-jādrā.

vāštelāc *verb. perf.* 1. herstellen, bereiten, veranstalten; vāštelac vjāda eine Wette machen; vāštelac kùēmū jeman-dem etwas anthun; 2. herausstellen, ausschicken, auf etwas loslassen. — Tī-lāzā vāstelalī svī-cōrcā vjēlhē vješiclē. Nas-pōun vāstele·ul vjāda s-tīm-cāzim pāna. Tēn-překlātī knāup-mjā vāstele·ul tā-psùøta. Von-vāste-le·ul psā nōu-tā-strāχā.

voštēlāc *verb. perf.* bestellen, beordern. — V-nīezela jāu-jem-voštelōunī de-Gārnē.

zaštēlāc *verb. perf.* anstellen, ins Werk setzen, abhalten. — Tī-lāzā zāstelalī tārg vē-fsā.

štēlnē *adv. comp.* zu štāl.

štēlnīøšī -šā -še *adj. comp.* zu štāl.

šterāc *Prs.* šterūja *Prt.* šterø·ul *verb. imperf.* stören, behindern, unterbrechen, Einhalt thun. — Bjø·u. knāupjā, tā-mjā-šterūjēš v-røbùøcā. Nēštēro·u-žā tā-χlùøpā f-křipānīm!

Kompositum:

pošterāc *verb. perf.* stören, behindern, unterbrechen.

štērzīøscā *num.* vierzig.

štērzīøstnī -nā -nē *adj.* der vierzigste.

štērnāøscā *s.* šternāuscā. *Vi.*

štērnāøscøro *s.* šternāuscoro. *Vi.*

štērnāøstnī *s.* šternāustnī. *Vi.*

štērnāuscā *num.* vierzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

štērnāuscoro *num.* vierzehn Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

štērnāustnī -nā -nē *adj.* der vierzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

šterùøvāc *Prt.* šterùøvo·ul *s.* šterāc. *Kl. Vi.*

štēvā -vā *Pl. G.* štēv [*H. Vi. St. Wslz.*] štēw [*Kl.*] *fem.* Fassholz, Daube.

štēvēlknēýt -tā *masc.* Stiefelknecht.

štēvīngā -nhī *A.* štēvīnga *D. L.* -nzā *Pl. N.* -nhī *G.* -vīng *fem.* Vorder- und Hinstersteven des Boots.

štěvní -nǎu -ně *adj.* steif. *H. Vi. St. Wslz.*

štěvníáoc *s.* števňáuc. *Vi.*

štěvníáuc *Prs.* štāvńeja [Oslz.] štā·vńeja [Wslz.] štěvníejěš
Prt. štāvńo·ul [Oslz.] štā·vńo·ul [Wslz.] -ńa -ńeli *Part. Prt.*

štěvníāli *verb. imperf.* steif werden. *H. St. Wslz.*

Kompositum (*Inf.* -štěvníáuc *Prs.* -štěvńeja -štěvníejěš *Prt.*
 -štěvnío·ul -ńa -ńeli): *s.* štāvjáuc.

štěwní *s.* števni. *Kl.*

štěwnjáuc *s.* števňáuc. *Kl.*

štěřā *masc.* -řē *G. L.* -řěχ *D.* -řīm *I.* -řāmī. štěrmī *num.* vier.

štěřā- *erstes Glied von Kompositen:* vier-.

štínkā -hī *fem.* Stint. *Kl. H. Vi. Wslz.*

štír štírā *masc.* Steuer.

štírāc *Prs.* štírāja *Prt.* štírō·ul *verb. imperf.* steuern.

štírńīctvō -vā *ntr.* das Steuern. *Oslz.*

štírńīchī -kā -hē *adj.* den Steuermann betreffend. *Oslz.*

štírńīčī -čā -čē *adj.* den Steuermann betreffend. *Oslz.*

štírńīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Steuermann.

štírńīctvō *s.* štírńīctvo. *Wslz.*

štírńīchī *s.* štírńīchī. *Wslz.*

štírńīčī *s.* štírńīčī. *Wslz.*

štírūovāc *Prt.* štírūovo·ul *s.* štírāc. *Kl. Vi.*

štív *adj. indecl.* steif. *H. Vi. St. Wslz.*

štív *adv.* steif. *H. Vi. St. Wslz.*

štíw *s.* štív *adj. und adv.* *Kl.*

štīnkā *s.* štínka. *St.*

štóus -sū *masc.* Stoss.

*štøkùovī -vā -vē *adj.*

Komposita:

dvāštøkùovī zwei Stockwerke hoch.

jīnōštøkùovī ein Stockwerk hoch.

třāštøkùovī drei Stockwerke hoch.

štormùovī -vā -vē *adj.* stürmisch.

štovāc *Prs.* štovāja *Prt.* štovālo *verb. imperf.* stauben.

števāti -tā -tē *adj.* staubicht.

števjaní -nāu -ně *adj.* aus Staub bestehend.

števjīstī -tā -tē *adj.* staubicht. *Oslz.*

števjīstī *s.* števjīstī. *Wslz.*

števùəvāc *Prt.* števùəvalo *s.* števāc. *Kl. Vi.*

štrāofā *s.* štrāufa. *Vi.*

štrāotā *s.* štrāuta. *Vi.*

štrāotnī *s.* štrāutnī. *Vi.*

štrādēk -ākā *masc.* Gestell, auf welches die vjiziēlnica gesetzt wird. *Oslz.*

štrājā -jā *fem.* Streu, Strohlager. *Oslz.*

štrāk -kū *Pl. G.* štrākōu *masc.* Netzseil. *Oslz.*

štrākōč -āčā *L.* štrākāučū [*Kl. H. St.*] -kāočū [*Vi.*] *masc.* Wachtel. *Oslz.*

štrāpā -pā *fem.* Öse zum Aufhängen. *Oslz.*

štrājāc *Prs.* štrājāja [*Oslz.*] štrājāja [*Wslz.*] štrājūjēs *Prt.*

štrājō·ul *verb. imperf.* eine Streu bereiten, streuen.

štrājūəvāc *Prt.* štrājūəvo·ul *s.* štrājāc. *Kl. Vi.*

štrāk štrākū *s.* štrāk. *Wslz.*

štrākāčūəvī -vā -vē *adj.* die Wachtel betreffend.

štrādēk *s.* štrādēk. *Wslz.*

štrājā *s.* štrāja. *Wslz.*

štrākōč *s.* štrākōč. *Wslz.*

štrāpā *Pl. G.* štrāp *s.* štrāpa. *Wslz.*

štrāfāc *Prs.* štrāfāja [*Kl. H. St. Wslz.*] štrāofāja [*Vi.*] štrā-

fūjēs *Prt.* štrāfō·ul *verb. imperf.* strafen, bestrafen. — Ta-nāstā

štrāfāja tā-knāupā hīja.

Komposita (Inf. -štrāfāc Prs. -štrāfāja Prt. -štrāfō·ul Imp.

-štrāfo·u [Kl. H. St. Wslz.] -štrāfo·u [Vi.]):

naštrāfāc *verb. perf.* in Menge bestrafen.

poštrāfāc *verb. perf.* nach einander bestrafen.

seštrāfāc *verb. perf.* bestrafen. — Gā-tā-přīžēs dùə-dōum,

jāu-cā-siēštrāfāja.

vopštrāfāc *verb. perf.* bestrafen.

voštrāfāc *verb. perf.* bestrafen. — Vò·n bēl voštrāfōnī
vet-sōudū dvjēma lātoma sāžē.

vuštrāfāc *verb. perf.* bestrafen.

zaštrāfāc *verb. perf.* bestrafen. — Pōun·Bōuk-cā zaštrā-
fūjā zōu-to!

štrāfūvāc *Prt.* štrāfūvō·ul s. štrāfāc. *Kl. Vi.*

štrāufā -fā [*I.* štrafōu] *fem.* Strafe. *Kl. H. St. Wslz.*

štrāutā -tā *fem.* Strasse. *Kl. H. St. Wslz.*

štrāutnī -nā -nē *adj.* die Strasse betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

štrēmēl -mlū *masc.* schmaler Streifen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

*štrēngāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -štrēngāc *Prs.* -'štrēngūjā *Prt.* -štrēngō·ul
Imp. -štrēngō·u):

zaštrēngāc *verb. perf.* sa sich anstrengen. — Prā-ti-
robūecā jāu-sa-zaštrēngō·ul bārzo.

*štrēngūvāc s. štrēngāc. *Kl. Vi.*

štrēva -vā *fem.* Querbalken in der Wand.

*štrēikāc *verb. iter.* zu štrēiknōuc.

Komposita (*Inf.* -štrēikāc *Prs.* -'štrēikā -štrēikōs *Prt.* -'štrēi-
kō·ul):

fštrēikāc *verb. imperf.* hineinstreichen.

pōštrēikāc *verb. imperf.* streichen, bestreichen.

potštrēikāc *verb. imperf.* unterstreichen.

přēštrēikāc *verb. imperf.* überstreichen, durchstreichen.

seštrēikāc *verb. imperf.* abstreichen.

vāštrēikāc *verb. imperf.* ausstreichen.

voštrēikāc *verb. imperf.* abstreichen.

zaštrēikāc *verb. imperf.* zustreichen, verstreichen.

štrēikāc *Prs.* štrēikūjā *Prt.* štrēikō·ul *verb. imperf.* weilläufig
pflügen, um es im Winter auf der rauhen Furche liegen zu lassen.

štrēikātī -tā -tē *adj.* gestreift.

štrēikōlt -tā *masc.* Sensenschärfer.

štrēikōvātī -tā -tē *adj.* gestreift.

štrēikōvjātī -tā -tē *adj.* gestreift.

štrajkùøvãc *Prt.* štrajkùøvo·ul s. štraikãc. *Kl. Vi.*

štrēik -kù *masc.* 1. Strich, Streifen; 2. Zeit, Weile.

štrēiknòuc s. štrēiknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

štrēiknòuc *Fut.* štrēikná -něš *Prt.* štrēiknòun *verb. perf.* streichen. — Vøn-štrēiknòun pø-táufli rakòu a-fšátkø spãdlo nã-zemjã. *Kl.*

Komposita:

fštrēiknòuc *verb. perf.* hineinstreichen. — Vøn-fštrēiknòun fšãthi pjòuzã f-svòj-mjèjšk à-set přèjč. Na-fštrēikná f-tã-zêrã glãnã.

pøštrēiknòuc *verb. perf.* streichen, bestreichen. — Vøn-pùøštrēiknòun ten-pãry smùølòu.

potštrēiknòuc *verb. perf.* unterstreichen. — Tùø tã-mùšiš potštrēiknòuc f-tim-lãscã.

přèštrēiknòuc *verb. perf.* überstreichen, durchstreichen. — Tã-zìecã namalãlã tãlko nõu-tã-scãnã, jãu-jã-mùšã přèštrēiknòuc krasòu. Přèštrēikní to-slùøvø!

seštrēiknòuc *verb. perf.* abstreichen. — Ten-kãrcmør sièštrēiknòun tãlko vøt-tã-žãtã, cẽ-to-bãlø glãutko.

vãštrēiknòuc *verb. perf.* ausstreichen. — Tã-žêrã jã-vãštrēikná glãnòu. Vãštrēiknícã to-slùøvø, pãuã. to-niejã rì·χtíχ.

vøtštrēiknòuc *verb. perf.* abstreichen. — Vø-tštrēikní dròupkã vøt-tã-žãta. tùø-bzã dùøχ dùøsc.

zãštrēiknòuc *verb. perf.* zustreichen, verstreichen. — Zãštrēikní tã-žêrã glãnòu, tēi to-bòuzã dùøbrã.

štrēiplinzã -zã *fem.* Ring an der Hinterachse des Wagens, durch den die Längsstange geschoben wird.

štrēmël s. štrēmel. *St.*

štríd štrîdù *masc.* Streit, Zank.

štrídãc *Prs.* štrîdújã *Prt.* štrídø·ul *verb. imperf.* 1. streiten, zanken; 2. bestreiten, die Unrichtigkeit behaupten, ableugnen; štrídãc sã sich streiten, sich zanken. — Vøn-štrîdûjã siè-svòu-nãstòu.

Von-štridē·ul, ēiš-to tāk nēbāle. Ti-knāupji sa-štridājou
vōu-tā-jāpka. Nēštridē·u-sa siē-svim-sōusada!

Komposita:

přeštridāc *verb. perf.* unter Streiten hinbringen.

votštridāc *verb. perf.* abstreiten, bestreiten, ableugnen. —

Tēn-γlūop votštridē·ul, cə-vē·n-tə vūcinēl.

zaštridāc *verb. perf.* anfangen zu streiten.

štridū·vāc *Prt.* štridū·və·ul s. štridāc. *Kl. Vi.*

štriylāc *Prs.* štriylāja *Prt.* štriylē·ul *verb. imperf.* striegeln.

Komposita:

pəštriylāc *verb. perf.* nach einander striegeln.

vuštriylāc *verb. perf.* fertig striegeln.

štriylū·vāc *Prt.* štriylū·və·ul s. štriylāc. *Kl. Vi.*

štrišel -γlū *masc.* Striegel.

štrikā -hī *Pl. G.* štrik *fem.* Streichnetz, an einer Stange befestigtes
Netz.

štrōud s. štrōud. *H. Vi. St. Wslz.*

štrōud -dū *masc.* Strand, Meeresküste. *Kl.*

štūof -fū *masc.* Staub.

štūok -kū *Pl. G.* štokōu *masc.* Stockwerk, Geschoss.

štūopāc *Prs.* štūopjā -pjēs *Prt.* štūopə·ul štopā *verb. imperf.*

1. stopfen, hineinpresse; 2. stopfen, ausbessern.

Komposita (Inf. -štūopāc Prs. -'štopjā -štūopjēs Prt. -'štopə·ul): s. štūopjic.

štūopjic *Prs.* štūopjā -pjīs *Prt.* štūopjēl štopjilā *verb. imperf.*

1. stopfen, hineinpresse; 2. stopfen, ausbessern. — Cē·š-tā tā

štūopjīs f-tā-zēra? Mōi-nāstā štūopji nūoge·icā.

Komposita (Inf. -štūopjic Prs. -'štopjā -štūopjīs Prt. -'štopjēl):

fštūopjic *verb. perf.* hineinstopfen. — Von-fštūopjēl tā-
klēidā v-mjēγ.

naštūopjic *verb. perf.* viel stopfen.

pəštūopjic *verb. perf.* nach einander stopfen.

vāštəpjic *verb. perf.* 1. ausstopfen, vollstopfen; 2. ausstopfen, konservieren. — Na-vāštəpjilā tā-žêrā slùəməu. Tā-lāsā jāu-sā-dōum vāštəpjic.

zaštəpjic *verb. perf.* zustopfen, verstopfen. — Nī-zāštəpjilī tā-žêrā kamjēimī.

štəpnātlā -tlā *Pl. G.* -təl *fem.* Stopfnadel.

štərm -mā *Pl. G.* štermōu *masc.* Sturm.

štəvato *adv.* staubicht.

štəvjisto *adv.* staubicht.

štūgbātā -tā *fem.* Waschfass.

štūk štūkū *masc.* Stoss.

štūkā -hī *Pl. G.* štūk *fem.* Garbe von Buchweizen.

štūkāc *Prs.* štūkā -kōš *Prt.* štūkəul *verb. imperf.* sossen.

Komposita:

přestūkāc *verb. imperf.* hindurchsossen.

seštūkāc *verb. imperf.* zusammensossen.

vetštūkāc *verb. imperf.* wegstossen, zurückstossen.

štūknouc s. štūknouc. *H. Vi. St. Wslz.*

štūknouc *Fut.* štūkñā -ñēs *Prt.* štūknoun *verb. perf.* sossen, einen Stoss geben. — Vön-mjä-štūknoun. cō-jā-vūpād nā-zemjā.

Kl.

Komposita:

peštūknouc *verb. perf.* anstossen.

přestūknouc *verb. perf.* hindurchsossen. — Jā-přestūknoun tēn-hī přes-tā-scānā.

seštūknouc *verb. perf.* zusammenstossen (trans.); seštūknouc sā zusammenstossen (intr.). — Vön-jīχ-siēštūknoun gləvamī. F-tī-cemnūescī jāu-sā-siēštūknoun z-jānim χlūəpā. Nā-tī-drūəzā mā-sā-siēštūknani.

vetštūknouc *verb. perf.* wegstossen, zurückstossen. — Vön-mjä-vè-tštūknoun vet-siēbjā.

zaštūknouc *verb. perf.* anstossen (trans.); zaštūknouc sā anstossen, sich sossen. — Nā-mjä-zaštūknā. To-žēfčā sā-zāštūknano nou-co a-vālale tē-mlōuke.

štúkrāc *Prs.* štúkrūja *Prt.* štúkrō·ul *verb. imperf.* stossen, schütteln (vom Wagen gebraucht). — Tēn-vōys štúkrâjā. F-tīm vozū to-štúkrâjā bārzo.

Komposita:

poštúkrāc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile stossen, schütteln.

zaštúkrāc *verb. perf.* anfangen zu stossen, schütteln.

štúkrūvāc *Prt.* štúkrūvō·ul s. štúkrāc. *Kl. Vi.*

štūnkā -hī *fem.* Stündchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

štūnkā s. štūnka. *St.*

šūpā -pā *fem.* Schuppen.

šūpčicā -cā *fem.* kleiner Schuppen.

šūpčičkā -hī *fem.* kleiner Schuppen.

šūpkā -hī *fem.* kleiner Schuppen.

šūrtlīng -gā *L.* -nzā *Pl. N.* -nhī *G.* šūrtlīngōu *masc.* kleine Bänder am Rand des Netzes.

*šūrtlīnōuc s. šūrtlīnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*šūrtlīnōuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -šūrtlīnōuc Prs. -šūrtlīnā -šūrtlīnēs Prt. -šūrtlīnōun):

vopšūrtlīnōuc *verb. perf.* umschürzen.

šūš -sū *L.* šūšū *masc.* Schuss.

šūštīn -nā *Pl. G.* šūštīnōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -tīnōu [*St.*] *masc.* Schornstein.

šūštōk -ākā *L.* šūštāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāokū [*Vi.*] *masc.* Sechser, eine nicht mehr gebräuchliche Geldmünze.

šūbā -bā *fem.* langschössiger Rock.

šūfkarā -rā *Pl. G.* -kōr *fem.* Schubkarre.

šūflādā -dā *Pl. G.* -lōd *fem.* Schublade.

šūflōtkā -hī *fem.* kleine Schublade.

šūχā -χī *Pl. G.* šūχ *fem.* Sau.

šūm šāmū [*Kl. H. Vi.*] šāmū [*Wslz.*] *masc.* das Sausen, Brausen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šūm šāmū *masc.* Schaum. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šūmāc *Prs.* šūmūja [*Kl. H. Vi. Wslz.*] šūmūja [*St.*] šūmūjēs

Prt. šāmō·ul *verb. imperf.* schäumen, abschäumen; šūmāc sa
schäumen, sich mit Schaum bedecken.

Komposita:

sešūmāc *verb. perf.* abschäumen.

votšūmāc *verb. perf.* abschäumen.

zašūmāc *verb. perf.* sa anfangen zu schäumen.

šūmōvātī -ta -tē *adj.* voller Schaum.

šūmūōvāc *Prt.* šūmūōvō·ul s. šūmāc. *Kl. Vi.*

šūmūōvī -vā -vē *adj.* den Schaum betreffend; šūmūōvā χūōrōsc
Maul- und Klauenseuche.

šūr šārā [*Oslz.*] šārā [*Wslz.*] *Pl. G.* šārōū *I.* šērmī *masc.* Ratte.

šūrka -kā *masc.* 1. kleine Ratte; 2. vorspringendes Dach, Schuppen
am Hause.

šūrā -rācā *Pl. N.* šūrātā *ntr.* junge Ratte.

šūrōutkō s. šūrōutkō. *H. Vi. St. Wslz.*

šūrōutkō -kā *Pl. N.* šūrātkā *ntr.* junge Ratte. *Kl.*

šūšāū s. šūšāū. *Kl.*

šūtā -tā *Pl. G.* šūt *fem.* eine Art Schiff.

šūm šāmū s. šūm šāmū. *St.*

šūm šūmū s. šūm šūmū. *St.*

švadrōūnā -nā *fem.* Schwadron. *H. Vi. Wslz.*

švadrōūnā s. švadrōūna. *Kl. St.*

švāīkā -hī *Pl. G.* švāīk *fem.* Blei, Bleie (ein Fisch).

švajērčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Schwägerin gehörig.

švajērka -hī *A.* švājērka *fem.* Schwägerin.

švāōbā s. švāūba. *Vi.*

švārgot -tā *Pl. N.* -cā *G.* švārgūōtōū *masc.* Schwätzer.

švārgot -tū *masc.* das Geschwätz.

švārgotkā -hī *I.* švārgūōtkōū *fem.* Schwätzerin.

švārgūōtāc *Pres.* švārgōcā švārgūōcēs *Prt.* švārgotō·ul *verb.*
imperf. in widerlichem Ton schwatzen.

Komposita:

našvārgūōtāc *verb. perf.* viel schwatzen.

pošvārgūōtāc *verb. perf.* eine Weile schwatzen.

přešvārgùṭāc *verb. perf.* schwatzend hinbringen.

zašvārgùṭāc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen.

švāṭbā -bā *fem.* Schwabe, Schabe, Kakerlak. *Kl. H. St. Wslz.*

švernōuchī -kā -hē *adj.* gross, gewaltig.

švernōūt -tū *masc.* Not, Übel.

švēvēl -vlū *masc.* Schwefel.

švevlāc *Prs.* švēvlūja *Prt.* švevlō·ul *verb. imperf.* schwefeln,
mit Schwefel reinigen.

Komposita:

vāšvevlāc *verb. perf.* ausschwefeln.

vetšvevlāc *verb. perf.* abschwefeln.

švevlūṭvāc *Prt.* švevlūṭvō·ul *s.* švevlāc. *Kl. Vi.*

švevlūṭvī -vā -vē *adj.* den Schwefel betreffend.

švērtā -tā *fem.* Schwert am Boot.

švīnzūxtā -tā *fem.* Schwindsucht. *Kl. H. Vi. Wslz.*

švīnzūxtā *s.* švīnzuxta. *St.*

švjērgùḷā -lā *A.* švjērgōḷ *Pl. G.* -gōḷ *masc. und fem.*
Musikant, Musikantin.

švjērgùḷēc *Prs.* švjērgōḷ švjērgùḷiš *Prt.* švjērgōlēl švjēr-
gōlālā *verb. imperf.* schlecht musizieren.

Komposita (Inf. -švjērgùḷēc Prs. -'švjērgōḷ -švjērgùḷiš
Prt. -'švjērgōlēl):

pošvjērgùḷēc *verb. perf.* eine Weile musizieren.

zašvjērgùḷēc *verb. perf.* anfangen zu musizieren.

švjērgùṭāc *Prs.* švjērgōcā švjērgùṭcēs *Prt.* švjērgōtō·ul
švjērgōtā *verb. imperf.* plaudern, schwatzen, zwitschern.

Komposita (Inf. -švjērgùṭāc Prs. -'švjērgōcā -švjērgùṭcēs
Prt. -'švjērgōtō·ul):

pošvjērgùṭāc *verb. perf.* eine Weile schwatzen, zwit-
schern.

zašvjērgùṭāc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen, zwit-
schern.

švjīdēr -dra *L.* švjidrū *masc.* Bohrer. *Oslz.*

švjidēr -kā *masc.* kleiner Handhohrer.

švjidrāc *Prs.* švjīdrūjā [*Oslz.*] švjīdrūjā [*Wslz.*] švjidrūjēš
Prt. švjidrē·ul *verb. imperf.* bohren.

Komposita (*Inf.* -švjidrāc *Prs.* -švjīdrūjā *Prt.* -švjidrē·ul
Imp. -švjīdrē·u [*Oslz.*] -švjīdrē·u [*Wslz.*]):

našvjidrāc *verb. perf.* anbohren.

přešvjidrāc *verb. perf.* durchbohren.—Vən-přešvjidrē·ul
 zêrā přēs-tā-dēiskā.

vāšvjidrāc *verb. perf.* ausbohren.—Jā-vāšvjidrē·ul zêrā
 f-tī-dēiscā.

zašvjidrāc *verb. perf.* anbohren.—Tahī négezāvi člū-
 vjek mū-zašvjidrē·ul ten-čē·uū, cə-vən-vūtonōū.

švjidrūvāc *Prt.* švjidrūvō·ul s. švjidrāc. *Kl. Vi.*

švjidrūovī -vā -vè *adj.* don Bohrer betreffend.

švjīergot -tā *Pl. N.* -cā *G.* švjīergūtōū *masc.* Schwätzer.

švjīergot -tū *masc.* das Geschwätz, Gezwitscher.

švjīergotkā -hī *I.* švjīergūtōū *fem.* Schwätzerin.

švjīst -tū *masc.* der Pfiff, das Pfeifen. *Oslz.*

švjīst švjīstā s. švjīst. *Wslz.*

švjīstāc *Prs.* švjīščā -čēs *Prt.* švjīstō·ul *Imp.* švjīščī *verb.*
imperf. pfeifen. *Oslz.*

Komposita:

pāšvjīstāc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile pfeifen.

přešvjīstāc *verb. perf.* eine Zeitlang pfeifen.

zašvjīstāc *verb. perf.* anfangen zu pfeifen, einen Pfiff thun.

švjīdēr s. švjīder. *Wslz.*

švjīstāc s. švjīstac. *Wslz.*

švjīstāicā -cā *fem.* Pfeife.

švjīstnōuc *Imp.* švjīstnī [*H. Vi. St.*] švjīstnī [*Wslz.*] s. švjī-
 stnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

švjīstnōuc *Fut.* švjīstnā -nēs *Prt.* švjīstnōū *Imp.* švjīstnī
verb. perf. pfeifen, einen Pfiff thun. *Kl.*

T.

tācīn -cīnī -nā -nē *adj.* poss. dem Vater gehörig.

tāčāc *Prs.* táuča [*Kl. H. St. Wslz.*] táoča [*Vi.*] -čōš *Prt.* táučō·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] táočō·ul [*Vi.*] tāčā *Imp.* tāčō·u *verb. imperf.* zu wälzen, rollen pflegen; tāčāc sa sich wälzen, rollen.

Komposita (*Inf.* -tāčāc *Prs.* -'tāča -táučōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -táočōš [*Vi.*] *Prt.* -'tāčō·ul *Imp.* -tāčō·u):

dotāčāc *verb. imperf.* bis wohin wälzen.

ftāčāc *verb. imperf.* 1. hineinwälzen; 2. einzapfen; ftāčāc sa hineinrollen.

natāčāc *verb. imperf.* anzapfen.

potāčāc *verb. imperf.* vorwärts wälzen, hinwälzen.

pottāčāc *verb. imperf.* dicht heran wälzen.

přetāčāc *verb. imperf.* umzapfen.

stāčāc *verb. imperf.* 1. herabwälzen; 2. abzapfen.

vātāčāc *verb. imperf.* 1. herauswälzen; 2. abzapfen.

vottāčāc *verb. imperf.* 1. wegwälzen; 2. abzapfen.

vutāčāc *verb. imperf.* abzapfen.

zatāčāc *verb. imperf.* 1. wohin wälzen; 2. anzapfen.

tāčēc *Prs.* tāča -čīš *Prt.* tāčō·ul -čā *Part. Prt.* tačālī *verb. imperf.* in etwas stecken, fest sitzen, halten; jīēmā tāčī v-glūovjā ihm steckt im Kopfe, er denkt beständig daran. — Ten-gōusc tāčī f-scāñā. Ta-nāstā mī-tāčī v-glūovjā.

tāčkō *adv.* so, gerade so.

tāīnī -nāu -nē *adj.* geheim, verborgen.

tāīnō *adv.* geheim. *Kl. H. Vi. Wslz.*

tāīnōsc -cā *L.* tāīnūscī *fem.* die Heimlichkeit, Verborgenheit.

Kl. H. Vi. Wslz.

tāīnō s. tāīno. *St.*

tāīnōsc s. tāīnōsc. *St.*

tājēc *Prs.* tāja -jīs *Prt.* tājə·ul -ja -jelī *Part. Prt.* tajālī *verb. imperf.* tauen, schmelzen. — Šīs jā-cieplo. to-tāji bārzo. Ten-sněk tāji.

Komposita:

potājēc *verb. perf.* nach einander schmelzen.

restājēc *verb. perf.* są auftauen. — Jū fsādēn sněk są-rùos-tajēl.

zatājēc *verb. perf.* anfangen zu tauen, auftauen. — Jējš pāura dñī. tēj to-zatāji.

tajěmnī -nāu -ně *adj.* geheim, heimlich. *Oslz.*

tājěmnə *adv.* geheim. *Oslz.*

tājěmnosc -cā *L.* tajěmnùoscī *fem.* die Heimlichkeit. *Oslz.*

tājīc *Prs.* tāja -jīs *Prt.* tājēl *verb. imperf.* verbergen, verheimlichen. — Ņetajī-mjā, cūq-tā-vūčinēl!

Komposita:

vutājīc *verb. perf.* verbergen.

zatājīc *verb. perf.* verbergen, verheimlichen. — Cūq-tā-vūčinēl, pṛēd-Boga tā-tə-ńezatājiš.

tajīmnī s. tajemní. *Wslz.*

tājīmno s. tājemno. *Wslz.*

tājīmnesc s. tājemnesc. *Wslz.*

tāk *adv.* so.

tāk -kū *Pl. G.* takōu *masc.* Takt.

tākāc *Prs.* tākā -kōš *Prt.* tākə·ul *verb. imperf.* berühren; tākāc są sich berühren. — F-škūolī tā-giečā siēzōu tāk. cə-uā-sā-takōu rakamī.

Komposita:

dotākāc *verb. imperf.* anrühren, berühren.

natākāc *verb. imperf.* berühren.

pṛātākāc *verb. imperf.* berühren.

stākāc *verb. imperf.* są sich berühren, zusammenstossen. —

Tū mǎ-rolāu są-stākā s-krolējšīm lāsā.

tāknouc s. tāknouc. *H. Vi. St. Wslz.*

tāknóuc *Fut.* tākna -něš *Prt.* tāknoun *verb. perf.* berühren;
tāknóuc sa sich berühren. — Vön-mjä-tāknoun rakóu. Tī-lāzä
tlāčilī a-tēi jā-sa-tāknoun z-nīm. *Kl.*

Komposita:

dotāknóuc *verb. perf.* anrühren, berühren.

natāknóuc *verb. perf.* berühren.

potāknóuc *verb. perf.* nach einander berühren. — Vön-pùə-
taknóun fšieχ, cə-f-ti-dernîci bālī, a-nīχt nēvjizə·ul,
χtūə-to-vūčínél.

přātāknóuc *verb. perf.* berühren.

tākə *adv.* so.

tāks -sū *L.* taksū *masc.* Taxe, Schätzung.

taksērāc *Prs.* taksērūja *Prt.* taksērə·ul *Imp.* taksērə·u *verb.*
imperf. taxieren, schätzen.

tāksóř -ařā, -āřā *L.* taksāřū *masc.* Taxator.

tākučkə *adv.* gerade so.

tākuχnə *adv.* gerade so.

talalēistvo -vā *ntr.* Gesindel, Pöbel, Pack.

talalēishī -kā -hē *adj.* gesindelhaft.

talār -rū *masc.* Talar, Amtskleid der Geistlichen.

talārėk -ākā *masc.* Thalerchen.

talār̃k -kā *masc.* Thalerchen.

tālēř -řā *L.* talēřū *Pl. I.* -ērmī *masc.* Teller.

talēřėk -ākā *masc.* kleiner Teller.

tālör -arā *Pl. G.* talārōu *masc.* Thaler.

tamùə *adv.* 1. dort; 2. dorthin.

tamùəšnī -nā -nē *adj.* der dortige.

tāncāc *Prs.* tāncūja tāncūjěš *Prt.* tāncö·ul *verb. imperf.*
tanzen. — F-kārčmjā nī-tāncūjōu. Pò·i, tāncō·u se-mnōu!

Komposita (Inf. -tāncāc Prs. -tāncūja Prt. -tāncö·ul Imp.
-tāncō·u):

natāncāc *verb. perf.* sa genug getanzt haben, sich matt tanzen.

potāncāc *verb. perf.* eine Weile tanzen. — Jā-potāncö·ul
hīlā čāsū ā-šed dùə-dōum.

přetāncāc verb. perf. 1. durchtanzen, tanzend zubringen;
2. vertanzen, beim Tanz verbrauchen. — *Ni-přetāncālī dō-*
pōulnūcā. Ni-přetāncālī calōu nūc. Tūc-mjā-bōuzā
zā-drogo, jāu-jū-přetāncō·ul třā tālarā.

vātāncāc verb. perf. sa sich müde tanzen.

voptāncāc verb. perf. untanzen. — *Gā-von-přāšed vē-vjes,*
tā-zìcā-jā voptāncālā.

vutāncāc verb. perf. sa sich müde tanzen.

zatāncāc verb. perf. anfangen zu tanzen, vortanzen.

tāncōvālnī -nā -nē adj. das Tanzen betreffend. *Kl. H. St.*
Wslz.

tāncōvā·lnī s. tāncōvālnī. Vi.

tāncūc·vāc Prt. tāncūc·vō·ul s. tāncāc. Kl. Vi.

tāncūc·vñicā -cā fem. Tänzerin. *H. Vi. St. Wslz.*

tāncūc·vñīk -ikā Pl. N. -cā masc. Tänzer. *H. Vi. St. Wslz.*

tāncūc·vñicā s. tāncūc·vñica. Kl.

tāncūc·vñīk s. tāncūc·vñik. Kl.

tañāc s. tañāc. Vi.

tañāc Prs. tānejā tañejěš Prt. tāñō·ul -nā -nelī verb. imperf.
billig werden. Kl. H. St. Wslz.

Kompositum (Inf. -tañāc Prs. -'tanejā -tañejěš Prt. -'ta-
ñō·ul -nā -nelī):

potañāc verb. perf. billiger werden.

tañē adv. comp. zu tōuñā.

tañejěš -šā -šē adj. comp. zu tōuñī.

tāc·fēlkā s. tāc·felka. Vi.

tāc·flā s. tāc·fla. Vi.

tāc·flěščō s. tāc·fleščō. Vi.

tāc·flōk s. tāc·flók. Vi.

tāc·hēl s. tāc·hel -kla und -klā. Vi.

**tāpjāc verb. iter.* zu tūc·pjic.

Komposita (Inf. -tāpjāc Prs. -'tāpjā -tāupjōš [Kl. H. St.
Wslz.] -tāc·pjōš [Vi.] Prt. -'tāc·pjō·ul Imp. -tāc·pjō·u):

přetāpjāc verb. imperf. umschmelzen.

röstāpjāc *verb. imperf.* zerschmelzen (tr.); röstāpjāc sã
zerschmelzen (intr.).

vātāpjāc *verb. imperf.* ausschmelzen.

vottāpjāc *verb. imperf.* abschmelzen.

vutāpjāc *verb. imperf.* versenken, ersäufen; vutāpjāc sã
ertrinken.

zatāpjāc *verb. imperf.* versenken, ersäufen; zatāpjāc sã
versinken.

tārgāc *Prs.* tārgā -gōš *Prt.* tārgo·ul *verb. imperf.* zerren, zausen,
reissen. — Cè·š tā-mjä-tārgōš zã-vlēsã?

Komposita:

potārgāc *verb. perf.* nach einander zerzausen. — Gã-jã-cã-
dùostouñã, jãu-tã-pùotārgā tā-vlùēsã!

přetārgāc *verb. perf.* hindurchzerren, hinüberzerren. — Nĩ-ja-
přietārgalĩ přiez-grāncã á-jã-bjĩlĩ dì·χtĩ.

röstārgāc *verb. perf.* zerzausen. — Ta-bãbã mü-röstārgã
tã-vlùēsã.

stārgāc *verb. perf.* zerzausen, zerreißen.

vātārgāc *verb. perf.* herauszerren.

vottārgāc *verb. perf.* abreissen.

vutārgāc *verb. perf.* abreissen.

zatārgāc *verb. perf.* anfangen zu zerren. — Nĩ-jã-χvãucalĩ
zã-raqã a-zātārgalĩ.

tārgāc *Prs.* tārgūjã tārgūjěš *Prt.* tārgø·ul *verb. imperf.* han-
deln, markten, dingen. — Mã-nãstã tārgūjã lík bãrzo.

Komposita:

potārgāc *verb. perf.* handeln, markten. — Tùø-jã zã-vjelã,
ãlã mã-potārgūjemã drõupkã.

vātārgāc *verb. perf.* abhandeln, erhandeln.

vottārgāc *verb. perf.* abhandeln. — Ta-nãstã mjã-vottārgã
pjĩnc grùēs.

zatārgāc *verb. perf.* anfangen zu handeln.

*tārgāc *verb. iter.* zu tārgac.

Komposita (Inf. -tārgāc Prs. -'tārgūja Prt. -tārgə·ul Imp. -tārgo·u):

přetārgāc *verb. imperf.* hindurchzerren, hinüberzerren.

restārgāc *verb. imperf.* zerzausen.

stārgāc *verb. imperf.* zerzausen, zerreißen.

vātārgāc *verb. imperf.* herauszerren.

vottārgāc *verb. imperf.* abreissen.

*tārgāvāc *verb. iter.* zu tārgāc.

Komposita (Inf. -tārgāvāc Prs. -'tārgāva -tārgāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -gāvōš [Vi.] Prt. -'tārgāvo·ul Imp. -tārgāvo·u): s. tārgāc.

tārgnōuc s. tārgnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

tārgnōuc *Fut.* tārgná -něš *Prt.* tārgnōun *verb. perf.* zerren, zupfen, reißen. *Kl.*

Komposita (Inf. -tārgnōuc Prs. -'tārgná -tārgněš Prt. -'tōrg -'tārglā Part. Prt. -tārglī):

potārgnōuc *verb. perf.* zerren, zupfen.

přetārgnōuc *verb. perf.* hindurchzerren, hinüberzerren.

restārgnōuc *verb. perf.* zerreißen.

stārgnōuc *verb. perf.* zerreißen.

vātārgnōuc *verb. perf.* heransreißen. — Vön-jā-vātōrg
z-lōuškā a-bjēl-jā po-puklū.

vottārgnōuc *verb. perf.* abreissen. — Gā-b-jā-niepräšet,
vön-bā-mū vè·ttōrk to-vūxo.

vutārgnōuc *verb. perf.* abreissen. — Tēn-pjēs vūtōrk
štāk vot-tā-mjāsā a-vūcek.

zatārgnōuc *verb. perf.* einen Riss thun.

tārgò·jščə -čā *ntr.* Marktplatz.

tārgùvāc *Prt.* tārgùvə·ul s. tārgāc. *Kl. Vi.*

*tārgùvāc s. tārgāc. *Kl. Vi.*

tārgùvī -vā -vé *adj.* den Markt betreffend.

tāsā -sā *fem.* Tasse.

tāskā -hī *fem.* Tässchen.

tāšā -šā *fem.* Tasche.

tāškă -hî *fem.* kleine Tasche.

tâtă -tă *masc.* Vater.

tatînk -kă *masc.* Väterchen, der liebe Vater. *Kl. H. Vi. Wslz.*

tatînk *s.* tatînk. *St.*

tâtĕ -kă *masc.* Vater.

tâtĕou -ĕvî -vă -vê *adj. poss.* dem Vater gehörig.

tâtôu -tôvî -vă -vê *adj. poss.* dem Vater gehörig.

taĥî -kău -ĥê *pron. adj.* solcher.

tăncôrkă -hî *I.* tăncărkou, -cărkou *fem.* Tänzerin.

tăncôĕ -ăĕ, -ăĕ *L.* tăncăĕ *masc.* Tänzer.

tă *G. L.* cĕbjă, că *D.* tĕbjă, tă *A.* că *I.* tĕbou *pron. subst. du. Oslz.*

tăbakă -hî *I.* tăbăkou *fem. s.* tăbăka. *Vi.*

tăc *Prs.* tăja -jĕš *Prt.* tĕl tălă *verb. imperf.* fett werden. *Oslz.*

Komposita (Inf. -tĕc Prs. -tăja -tăjĕš Prt. -tĕl -tălă l'art. Prt. -tăli):

pĕtĕc *verb. perf.* übermässig fett werden.

pĕtĕc *verb. perf.* nach einander fett werden.

rĕstĕc *verb. perf.* sâ sehr fett werden.

stăc *verb. perf.* fett werden.

vĕtĕc *verb. perf.* fett werden.

vĕtĕc *verb. perf.* fett werden.

tăĕ -ĕă *fem.* Stange. *Oslz.*

*tăĕăc *verb. iter.* zu tăĕic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -tăĕăc Prs. -tăĕă -tăĕôš Prt. -tăĕăl):

vătăĕăc *verb. imperf.* fett mästen.

vătăĕăc *verb. imperf.* fett machen; vătăĕăc sâ fett werden.

tăĕic *Prs.* tăĕă -ĕîš *Prt.* tăĕĕl tăĕîlă *verb. imperf.* fett machen, mästen; tăĕic sâ fett werden.

Komposita (Inf. -tăĕic Prs. -tăĕă -tăĕîš Prt. -tăĕĕl):

rĕstăĕic *verb. perf.* sehr mästen, fett machen; rĕstăĕic sâ sehr fett werden.

stăĕic *verb. perf.* fett machen, mästen; stăĕic sâ fett werden.

vătăĕic *verb. perf.* fett mästen.

votāčic *verb. perf.* fett machen, mästen; votāčic s_q fett werden.

vutāčic *verb. perf.* fett machen, mästen; vutāčic s_q fett werden.

tāčkă -hî *fem.* dünne Stange. *Oslz.*

tāčnî -nă -nê *adj.* zum Mästen bestimmt. *Oslz.*

tāfěl -flă *L. täflü Pl. I. -flî masc.* Kartoffel. *Oslz.*

tāflěznă -nă *fem.* Kartoffelkraut. *Oslz.*

*tāγăc *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -tāγăc Prs. -'tāγă -tāγōš Prt. -'tāγo·ul):

dotāγăc *verb. perf.* anschaffen, besorgen. — Jău-voum-dûθ-tāγă tā-răbă.

natāγăc *verb. perf.* viel liefern, beschaffen.

prätāγăc *verb. perf.* liefern, besorgen. — Mă-to-prätāγămă nă-čas dûθ-Slepskă.

stāγăc *verb. perf.* anschaffen, beschaffen. — Nî-să-stāγălî skûθrîă.

*tākăc *verb. iter. zu tkăc Prs. tkă und tknôuc.*

Komposita (Inf. -tākăc Prs. -'tîkă -tîkōš Prt. -'tîkø·ul Imp. -tākø·u -tākø·ucă):

dotākăc *verb. imperf.* anrühren, berühren.

ftākăc *verb. imperf.* einstecken, hineinstecken.

natākăc *verb. imperf.* 1. vollstopfen; 2. auffädeln, aufstecken.

potākăc *verb. imperf.* begegnen; potākăc s_q zusammentreffen.

spotākăc *verb. imperf.* begegnen; spotākăc s_q zusammentreffen.

pottākăc *verb. imperf.* unterstecken, unterschieben.

prätākăc *verb. imperf.* berühren.

přetākăc *verb. imperf.* durchstecken, einfädeln.

stākăc *verb. imperf.* 1. zusammenstecken; 2. begegnen; stākăc s_q sich begegnen.

vätākăc *verb. imperf.* herausstecken.

vottākāc *verb. imperf.* aufmachen, öffnen.

vutākāc *verb. imperf.* hineinstopfen, verstopfen.

zatākāc *verb. imperf.* 1. berühren, anrühren; 2. verstopfen, zustopfen; zatākāc s_a sich entzünden, entflammen.

tākš *adj. indecl.* 1. hinterlistig, tückisch; 2. eigensinnig, halsstarrig.

Oslz.

tākvjā -vjā *Pl. G.* -hev [*H. Vi. St.*] -hew [*Kl.*] *fem.* eine Art Herbstbirne. *Oslz.*

tālk *adv.* so viel. *Kl. H. St.*

tālk *s.* tālk. *Vi.*

tālke *adv.* so viel. *Kl. H. St.*

tāmērmān -anā *Pl. G.* tāmērmānōu *masc.* Zimmermann. *Kl.*

tāmret -ātū *Pl. G.* tēmratōu *masc.* Dungbrett, Seitenbrett am Dungwagen. *Kl. H. Vi.*

tān -nū *Pl. G.* tānōu *masc.* Zinn. *Kl. H. Vi.*

tāpā -pā *fem.* gestutzter Schwanz. *Oslz.*

tāpāc *Prs.* tāpja -pjēš *Prt.* tāpə·ul tāpā *verb. imperf.* klopfen, pochen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -tāpāc Prs. -'tāpja -tāpjēš Prt. -'tāpə·ul):

natāpāc *verb. perf.* s_a sich müde klopfen.

petāpāc *verb. perf.* ein wenig, eine Weile klopfen. — Mā-puētāpalī dlûhī čās, ālā tē-nīc nīepomoglo.

vātāpāc *verb. perf.* herauusklopfen, herauspochen. — Tē-vāu-rale dlûgo, co-jāu-jā-vātāpə·ul.

veptāpāc *verb. perf.* ringsum beklopfen.

zatāpāc *verb. perf.* anklopfen, anpochen. — Zātāpjī mēcniē, tēi von-tē-vučūjā.

tāpēl -plā *L.* tāplū *Pl. G.* -pēl *masc.* Schmetterling. *Oslz.*

tāpnōuc *s.* tāpnōuc. *H. Vi. St.*

tāpnōuc *Fut.* tāpnā -nēš *Prt.* tāpnōun tēpnā *verb. perf.* klopfen, pochen. *Kl.*

tāpōk -ākā *L.* tāpāukū [*Kl. H. St.*] -pāokū [*Vi.*] *masc.* Hund mit gestutztem Schwanz. *Oslz.*

*tāřāc *verb. iter.* zu tāřec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -tãřăc Prs. -'tĩřă -tĩřőř Prt. -'tĩřə·ul Imp. -tãřə·u -tãřə·ucă):

rəstãřăc *verb. imperf.* sã nach verschiedenen Seiten fliehen.

stãřăc *verb. imperf.* fliehen.

vãtãřăc *verb. imperf.* fliehen.

tãřēc *Prs. tãřă -řĩř Prt. tãřěl tãřălă verb. imperf.* fliehen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -tãřēc Prs. -'tãřă -tãřĩř Prt. -'tãřəl):

rəstãřēc *verb. perf.* sã nach verschiedenen Seiten fliehen.

stãřēc *verb. perf.* fliehen. — Gã-tən-pələcãja přãřet, tēj řřãtcă stãřălĩ.

vãtãřēc *verb. perf.* fliehen.

vutãřēc *verb. perf.* entfliehen, flüchtend zurücklegen. — Nĩ-

vutãřălĩ calĩ řřãk drũəhĩ, tēj nĩ-stãnanĩ.

tãsinc -că *Pl. I. -cmĩ masc.* Tausend. *Oslz.*

tãsincərak *adv.* tausendfach. *Oslz.*

tã·lkə s. tãlkə. *Vi.*

tã s. tã. *Wslz.*

tãbãčnĩ -nã -nė *adj.* den Taback betreffend.

tãbãčńĩk -ikă *Pl. N. -că masc.* Tabackshändler.

tãbãkă -hĩ *A. tãbaka [Oslz.] tã·bakă [Wslz.] fem.* Taback.

tãc *Prs. tã·ja Prt. těl tã·lă s. tãc. Wslz.*

tãč tã·čă s. tãč. *Wslz.*

tãfělk -kă *masc.* kleine Kartoffel. *Kl. H. St. Wslz.*

tãfělk -ė·lkă s. tãfělk. *Vi.*

tãfělnĩ -nã -nė *adj.* die Kartoffeln betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

tãfělnĩk -ikă *Pl. N. -că masc.* Kartoffeldieb. *Kl. H. St. Wslz.*

tãfě·lnĩ s. tãfělnĩ. *Vi.*

tãfě·lnĩk s. tãfělnĩk. *Vi.*

tãflanĩ -nãu -nė *adj.* aus Kartoffeln bestehend.

tãfləvjĩčė -čă *ntr.* Kartoffelkraut. *Oslz.*

tãfləvjĩ·čė s. tãfləvjĩčė. *Wslz.*

tãflə·jřčə -čă *ntr.* Kartoffelacker.

tãflə·vĩ -vã -vė *adj.* die Kartoffeln betreffend.

*tãγăc *verb. iter.* zu tãγac.

Komposita (Inf. -täγāc *Prs.* -'täγūja *Prt.* -täγə'ul *Imp.* -tāγə'u [Oslz.] -tāγə'u [Wslz.]):

dotäγāc *verb. imperf.* anschaffen, besorgen.

prätäγāc *verb. imperf.* liefern, besorgen.

stäγāc *verb. imperf.* anschaffen, besorgen.

*täγāvāc *verb. iter.* zu täγac.

Komposita (Inf. -täγāvāc *Prs.* -'täγāva -täγāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -γāvōš [Vi.] *Prt.* -'täγāvə'ul *Imp.* -täγāvə'u): s. täγāc.

*täγūəvāc s. täγāc. *Kl. Vi.*

tākš s. tākš. *Wslz.*

tālk s. tālk. *Wslz.*

tāmërmānshī -kā -hë *adj.* den Zimmermann betreffend. *Kl.*

tān tānū s. tān. *Wslz.*

tānānī -nāu -në *adj.* aus Zinn bestehend, zinnern.

tāpātī -tā -të *adj.* mit gestutztem Schwanz.

tāpēlk -kā *masc.* Schmetterling. *Kl. H. St. Wslz.*

tāpēlk -ēlkā s. tāpēlk. *Vi.*

tāsinc- *erstes Glied von Kompositen:* tausend-.

tāsincərahī -kā -hë *adj.* tausendfach.

tāsīnshī -kā -hë *adj.* der tausendste. *Kl. H. Vi. Wslz.*

tāsīnshī s. tāsīnshī. *St.*

tāhī s. tahī. *GGa.*

*tāčāc s. tāčac. *Wslz.*

tāčic s. tāčic. *Wslz.*

tāčkā *Pl. G.* tāčk s. tāčka. *Wslz.*

tāčnī s. tāčnī. *Wslz.*

tāfel s. tāfel. *Wslz.*

tāflëznā s. tāflezna. *Wslz.*

*tāγāc s. tāγac. *Wslz.*

*tākāc s. tākac. *Wslz.*

tākvjā s. tākvja. *Wslz.*

tālke s. tālke. *Wslz.*

tāmret *Pl. G.* tēmra'tou s. tāmret. *Wslz.*

- tă·pă *Pl. G.* tăp *s.* tăpa. *Wslz.*
 tă·păc *s.* tăpac. *Wslz.*
 tă·pěl *s.* tăpel. *Wslz.*
 tă·pnòuc *s.* tăpnòuc. *Wslz.*
 tă·pòk *s.* tăpòk. *Wslz.*
 *tă·řăc *s.* tăřac. *Wslz.*
 tă·řēc *s.* tăřec. *Wslz.*
 tă·sinc *s.* tăsinc. *Wslz.*
 tă·sincorăk *s.* tăsincorak. *Wslz.*
 tăflùəvī -vā -vè *adj.* die Tafel, den Tisch betreffend.
 tăklāc *Prs.* tăuklūja [*Kl. H. St. Wslz.*] tăoklūja [*Vi.*] tăklūjěš
Prt. tăklə·ul *verb. imperf.* są sich anstrengen.
 tăklùəvāc *Prt.* tăklùəvə·ul *s.* tăklāc. *Kl. Vi.*
 tărg tărgū *L.* tărgū *masc.* Markt.
 tăufelkă -hī *fem.* kleine Tafel, kleiner Tisch. *Kl. H. St. Wslz.*
 tăuflă -lă [*I. taflōu*] *Pl. G.* -fěl *fem.* 1. Tafel; 2. Tisch; băc
 na-tăufli voranstehen, den Vorzug, die Oberhand haben, vorgezogen
 werden, băc pot-tăuflōu nachstehen, zurückgesetzt werden. —
 Vu-nîž běl tēn-sín na-tăufli ā-ta-cōrkă bālă lík pot-tăuflōu.
Kl. H. St. Wslz.
 tăuflěščə -čă *Pl. N.* tăflăščă [*Oslz.*] -flă·ščă [*Wslz.*] *G.* -flăšč
 [*Oslz.*] -flăšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser unformiger Tisch. *Kl. H. St.*
Wslz.
 tăuflók -ākă *L.* tăflăukū *masc.* Tischtuch. *Kl. H. St. Wslz.*
 tăuħěl -klă *masc.* 1. schlechtes Volk, Gesindel; 2. weitmaschiges
 Netz zum Lachsfang. *Kl. H. St. Wslz.*
 tăuħěl -klă *masc.* Mühe, Arbeit.
 tă *adv.* 1. da, dort; 2. dorthin, dahin; tă ós-sā hier und da.
 tăbūră -ră *Pl. N.* -řă *masc.* Tambour.
 tăčă -čă *fem.* Regenwolke, Gewitterwolke.
 tădonőud *s.* tădonőud. *H. Vi. St. Wslz.*
 tădonőud *adv.* dorthin. *Kl.*
 tădətőud *s.* tădətőud. *H. Vi. St. Wslz.*
 tădətőud *adv.* dorthin. *Kl.*

tădünőud s. tădönőud. *Wslz.*

tăhî -gou *masc. Pl.* Zange.

tăhî -gău -hě *adj.* 1. derb, tüchtig, stark; 2. zäh.

tăgă -hî *Pl. G. tōug [Kl.] tōug [H. Vi. St. Wslz.] fem.* Regenbogen.

*tăgnōuc s. tăgnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*tăgnōuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -'tăgnōuc Prs. -'tagná -tăgněš Prt. -'tōug -'taglă Part. Prt. -tăgli):

zatăgnōuc *verb. perf.* trübe werden. — Vjěčor tē-něbē zătaglō. Tē-zatăgnă, tē-bōuză dējšē pādē·ul.

tăgoutkā -hî *I. tagōutkōu fem.* scharfsinnige Bemerkung, Wortspiel, Rätsel.

tăgē *adv. derb, tüchtig.*

tăgēsc -că *L. tăgūscī fem.* die Derbheit.

tăχnōuc s. tăχnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

tăχnōuc *Prs. tăχná -něš Prt. a. tăχnōun b. tăχ tăχlă Part. Prt. tăχlī verb. imperf.* dumpfig werden, riechen. *Kl.*

Komposita:

petăχnōuc *verb. perf.* dumpfig werden.

přătăχnōuc *verb. perf.* etwas dumpfig werden.

přetăχnōuc *verb. perf.* durch und durch muffig werden.

stăχnōuc *verb. perf.* dumpfig werden.

zatăχnōuc *verb. perf.* dumpfig werden. — Tē-săne zatăχná.

tăkšî -šă -šē *adj. comp. zu tăhî.*

tănšî -šă -šē *adj. comp. zu tōuňî.*

tăńēc s. tańăuc.

tăńóc s. tańăuc.

tăp -pū *masc.* das Nachgleitenlassen des Kahns beim Fischen mit Reusen.

tăpî -pău -pě *adj.* 1. stumpf; 2. stumpfsinnig.

*tăpjăc *verb. iter. zu tăpjic.*

Komposita (Inf. -tăpjăc Prs. -'tōupjă -tōupjōš [Kl.] -'tōupjă -tōupjōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'tōupjē·ul '[Kl.] -'tōupjē·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -tăpjē·u):

potāpjāc *verb. imperf.* verdammen.

přātāpjāc *verb. imperf.* abstumpfen.

vātāpjāc *verb. imperf.* ausrotten, vertilgen.

zatāpjāc *verb. imperf.* abstumpfen.

tāpjāc s. tāpjāuc. *Vi.*

tāpjāuc *Prs.* tāpjeja tāpjējēš *Prt.* tāpjē·ul -pja -pjeli *Part.*

tāpjāli *verb. imperf.* stumpf werden. *Kl. II. St. Wslz.*

Komposita:

přātāpjāuc *verb. perf.* stumpf werden.

stāpjāuc *verb. perf.* stumpf werden.

votāpjāuc *verb. perf.* stumpf werden.

zatāpjāuc *verb. perf.* stumpf werden.

tāpjēc s. tāpjāuc.

tāpjic *Prs.* tāpja -pjš *Prt.* tāpjel *verb. imperf.* 1. stumpf machen, abstumpfen; 2. ausrotten, vertilgen.

Komposita:

potāpjic *verb. perf.* verdammen.—Zōu-tē Bōuk cā-potāpjī
dūe-pjeklā.

přātāpjic *verb. perf.* abstumpfen.

stāpjic *verb. perf.* stumpf machen.

vātāpjic *verb. perf.* ausrotten, vertilgen.—Tēn-krōul vātā-
pjel to-calē pekoliēnē.

votāpjic *verb. perf.* abstumpfen.

zatāpjic *verb. perf.* abstumpfen.—Dēj bāc, knāupjā, tǎ-mjā-
zatāpjīš tēn-nōuš!

tāpjicēlkā -hī *I.* tāpjicēlkōu *fem.* Verderberin, Vernichterin. *Kl.*
H. St. Wslz.

tāpjicēl -elā *L.* tāpjicēlū *masc.* Verderber, Vernichter.

tāpjicīlkā *I.* tāpjicīlkōu *Pl. G.* -cīlk s. tāpjicēlkā. *Vi.*

tāpjōc s. tāpjāuc.

tāpē *adv.* stumpf.

tāpē- *erstes Glied von Kompositen:* stumpf-.

tāpēsc -cā *L.* tāpūēscī *fem.* die Stumpfheit.

tāpšī -šā -šē *adj. comp.* zu tapí.

tastóud s. tastóud. *H. Vi. St. Wslz.*

tastóud *adv.* von dort. *Kl.*

tātēišnī -nā -nē *adj.* der dortige.

tāvėdnóud s. tāvėdnóud. *H. Vi. St. Wslz.*

tāvėdnóud *adv.* von dort. *Kl.*

tāznóud s. tāznóud. *H. Vi. St. Wslz.*

tāznóud *adv.* von dort. *Kl.*

tāžēc *Prs.* tōužā [*Kl.*] tōužā [*H. Vi. St. Wslz.*] -žiš *Prt.* tōužēl [*Kl.*] tōužēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* tāžā *verb. imperf.* sich ängstlich sehnen, bangen. — Tē-žēfča tōužī bārzo za-tātka ōz-māmkoū.

Komposita:

rēstāžēc *verb. perf.* sa sich sehr sehnen, vor Sehnsucht vergehen. — Gā-jā-prāšed do-sāldāutōū, pāura ūezēl jā-sa-rūstōužēl bārzo dūē-dōum.

zatāžēc *verb. perf.* sehnsüchtig werden, sich sehnen. — Zā-pāra dūōū von-zātōužēl zā-svīm-brāta.

tāžē *adv. comp.* zu tāgē.

tāžnī -nāū -nē *adj.* sehnsuchtsvoll.

tāžno *adv.* sehnsuchtsvoll.

tāžnosc -cā *L.* tāžnūscī *fem.* die Sehnsucht.

tāmret s. tāmret. *St.*

tān s. tān. *St.*

tēī tčāū tčē *adj.* leer.

tčūē *adv.* leer.

tčūēsc -cā *fem.* die Leere.

tčēnī -nāū -nē *adj.* zum Mästen bestimmt.

tēī *conj.* dann, damals, darauf; tēī ā-sēī dann und wann.

tēiš *conj.* auch.

tēišnī -nā -nē *adj.* sehnsuchtsvoll.

tēišno *adv.* sehnsuchtsvoll.

tēišnosc -cā *L.* tešnūscī *fem.* die Sehnsucht.

tēišnīc *Prs.* tēišnā -nīš *Prt.* tēišnēl tešnīlā *verb. imperf.* sich sehnen.

Komposita (Inf. -tējšnīc *Prs.* -'tešnā -tējšnīš *Prt.* -'tešnel):
s. tãžec.

tēižã *conj.* auch.

tērãhī *adv.* zurück. *Oslz.*

tērã·hī s. terãhī. *Wslz.*

tērînä -nä *fem.* Terrine, weites, rundes Gefäß für Suppe u. dgl.

Kl. H. Vi. Wslz.

tērîna s. terîna. *St.*

tërklãc *Prs.* tãrklūjã [*Oslz.*] tã·rklūjã [*Wslz.*] tërklūjěš *Prt.*

tërklõ·ul *verb. imperf.* wackeln, taumeln, torkeln. — Těu-vupjĩti

tërklõ·ul na-tĩ-drũezã vod-jãnẽ strũonã do-drãhẽ.

Komposita (Inf. -tërklãc *Prs.* -'tërklūjã *Prt.* -tërklõ·ul):

ftërklãc *verb. perf.* hineintaumeln, torkelnd hineinfallen. —

A-těj nĩ-ftërklãlĩ f-tẽn-rõuf.

přätërklãc *verb. perf.* taumelnd, torkelnd ankommen. —

Fčerãũ vjẽcõr mõi-χlũop le-tãk přätërklõ·ul.

stërklãc *verb. perf.* hinabtaumeln, torkelnd hinabgehen. —

Vẽn-stërklõ·ul s-tẽ-gõurã.

vãtërklãc *verb. perf.* taumelnd, torkelnd hinauskommen. —

Dvã χlũopji vãtërklãlĩ s-tẽ-kãrẽmã.

tërklũovãc *Prt.* tërklũovo·ul s. terklãc. *Kl. Vi.*

těrlãkãc *Prs.* tãrlãčã tërlãčěš *Prt.* tãrlãkõ·ul tërlãkã *verb.*

imperf. singen, zwitschern. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -těrlãkãc *Prs.* -'těrlãčã -těrlãčěš *Prt.*

-'těrlãkõ·ul):

zatěrlãkãc *verb. perf.* anfangen zu singen.

těrlã·kãc *Prs.* tã·rlãčã s. terlãkac. *Wslz.*

těrmĩn -ĩnũ *masc.* Termin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

těrmĩnũovĩ -vã -vě *adj.* den Termin betreffend.

těrmĩn s. termĩn. *St.*

těrõs *adv.* jetzt.

těrõskã *adv.* jetzt.

terõznĩẽšĩ -šã -šẽ *adj.* jetzig.

těstamãnt -ã·ntũ *masc.* Testament.

têlăχă -χī *fem.* Flugloch im Bienenkorb.

tien tā tūə *pron. adj.* 1. dieser; 2. der (bestimmter Artikel). *Kl. H. Vi.*

tien *s.* tien. *St.*

tīmčāsa *adv.* unterdessen, indessen.

tìn *s.* tien. *Wslz.*

tí! *interj.* Lockruf für Hühner.

tîdër -dră *masc.* Strick zum Anbinden des Viehs auf der Weide.

tîdrăc *Prs.* tîdrûja *Prt.* tîdrë·ul *verb. imperf.* das Vieh auf der Weide anbinden. — Mè-krùəvā nīmùəgou v-žāto χùəžēc, nā-sou tîdrōuné.

tîdrùəvác *Prt.* tîdrùəvo·ul *s.* tîdrăc. *Kl. Vi.*

tîžēin -ziēnă [*Kl. H. Vi.*] -zi·nă [*Wslz.*] *Pl. I.* -žēinnī *masc.* Woche. *Kl. H. Vi. Wslz..*

*tîžēinnī -nă -nē *adj.* *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

dvâtîžēinnī zwei Wochen alt, dauernd.

jănotîžēinnī eine Woche alt, dauernd.

pōultîžēinnī eine halbe Woche alt, dauernd.

štērâtîžēinnī vier Wochen alt, dauernd.

tîžēin -ziēnă *s.* tîžēin. *St.*

*tîžēinnī *s.* tîžēinnī. *St.*

tíχ tîχū *masc.* Zeug, Stoff.

tíl tâlū [*Oslz.*] tâ·lū [*Wslz.*] *Pl. G.* tâlōū *masc.* Rücken.

tímjoun -nū *masc.* Thymian. *Kl. H. Vi. Wslz.*

títkā -hī *fem.* Huhn.

tímjoun *s.* tímjoun. *St.*

tkăc *Prs.* tčā tčēš *Prt.* tkë·ul *verb. imperf.* weben. — -V-năšī fsí tčē le-jănă năstă. Tahêvâ tîχū já-nîmoga tkăc.

Komposita (Inf. -'tkac Prs. -'tčā -'tčēš Prt. -'tkë·ul):

nătkac *verb. perf.* viel weben.

přătkac *verb. perf.* anweben. — Dūə-tē-sūkna von-mūšī přătkac štāk.

přietkac *verb. perf.* durchweben, durchwirken. — Ta-χūstkă băla přetkōună zlotāmī nîtkamī.

sìetkac *verb. perf.* zusammenweben.

vētkac *verb. perf.* hineiweben, hineinwirken. — Von-vētko·ul kvjātā f-to-plōutno.

tkāc *Prs.* tkā tkāuš *Prt.* tkō·ul *verb. imperf.* hineinstecken.

Komposita (*Inf.* -'tkac *Prs.* -'tkā -'tkoš *Prt.* -'tko·ul):

nātkac *verb. perf.* 1. vollstopfen; 2. auffädeln, aufstecken. —

Vōn-sā-nātko·ul mjēx mjāsa ōs-χlēba. Tahé māulē rābā mā-nātkali nā-vaḍā.

pòetkac *Fut.* pòetkā pòētkoš *verb. perf.* unterstecken, heimlich zustecken. — Na-podetkā svēmū-vùotrokojū páurā talārōu.

přietkac *verb. perf.* durchstecken, einfädeln. — Na-přetkā tā-nītkā přēs-tā-jìegla.

pùetkac *verb. perf.* begegnen; pùetkac sà zusammentreffen. —

Nā-drozā jā-pùetko·ul jānā-bāba. Mā-sā-pùetkali v-Gārń. Tā jā-sā-pùetko·ul s-tīm-vaḍrùofēika.

spùetkac *verb. perf.* begegnen; spùetkac sà zusammentreffen.

sìetkac *verb. perf.* begegnen; sìetkac sà sich begegnen. —

Jāu-jā-sìetko·ul na-polū. Jāu-sā-sìetko·ul z-nīm f-kārčmjā. Mā-sā-sìetkali na-targū.

vòetkac *Fut.* vòetkā vòētkoš *verb. perf.* aufmachen, öffnen. — Von-vòetko·ul tā-flāškā.

vūtkac *verb. perf.* hineinstopfen, verstopfen.

zātkac *verb. perf.* zustopfen, verstopfen. — Mā-zātkali tā-vùeknā slùomōu.

tkāctvo -vā *ntr.* 1. die Weber; 2. das Weberhandwerk.

tkāchī -kā -hē *adj.* den Weber betreffend.

tkáqč s. tkāuč. *Vi.*

tkáqčkā s. tkāučka. *Vi.*

tkáqčōu s. tkāučōu. *Vi.*

*tkāvāc *verb. iter.* zu tkāc tčā.

Komposita (*Inf.* -tkāvāc *Prs.* -'tkāva -tkāuvōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -tkāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'tkāvō·ul *Imp.* -tkāvo·u):

přatkāvāc *verb. imperf.* anweben.

přetkāvāc *verb. imperf.* durchweben, durchwirken.

vetkāvāc *verb. imperf.* hineinweben, hineinwirken.

tkāuĉ -čā *masc.* Weber. *Kl. H. St. Wslz.*

tkāuĉkă -hī *fem.* 1. die Frau des Webers, Weberin; 2. Schluckauf, Schlucken im Halse. *Kl. H. St. Wslz.*

tkāuĉōu -čōvī -vā -vê *adj. poss.* dem Weber gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

tkāñiznă -nă *fem.* Gewebe.

tknōuc *Prt.* tknōun [*H. Vi. Wslz.*] tknōun [*St.*] s. tkuōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

tknōuc *Fut.* tkūā tkūēš *Prt.* tknōun *verb. perf.* berühren. *Kl.*

Komposita (Inf. -'tknōuc Prs. -'tkūā -'tkūēš Prt. -'tk -'tklă Part. Prt. -'tklī):

dūøtknōuc *verb. perf.* berühren, anrühren.

nātknōuc *verb. perf.* auffädeln, aufstecken.

podēitknōuc *Fut.* pòdetkūā podēitkūēš *verb. perf.* unterstecken, heimlich zustecken.

pòdetknōuc s. podēitknōuc.

přātknōuc *verb. perf.* berühren. — Vón-mjā-přātk batùøžěšĉā zā-raĉā.

přiøtknōuc *verb. perf.* durchstecken, einfädeln.

pùøtknōuc *verb. perf.* begegnen; pùøtknōuc sâ zusammentreffen.

spùøtknōuc *verb. perf.* begegnen; spùøtknōuc sâ zusammentreffen.

sietknōuc *verb. perf.* begegnen; sietknōuc sâ sich begegnen.

vātknōuc *verb. perf.* herausstecken. — Na-vātklă tă-glùovă vùøkŋă. Ta-măš vātklă tă-glùovă s-tê-zëră.

vēitknōuc *verb. perf.* einstecken. — Xūtke von-vēitk tă-pjōuză f-tāšă.

zātknōuc *verb. perf.* verstopfen, zustopfen; zātknōuc sâ 1. ersticken; 2. sich entzünden, entflammen. — Jă-zātk

ta-zêra kamjēimī. Vāpuscā tā-psā s-tē-kāstā, vōn-sa-zātknā. Tø-mùøkrī sānø sa-zātklø.

tkōř tkùøřā *L.* tkøřú *Pl. I.* -řmí *masc.* ltis.

tkøřìevī -vā -vè *adj.* den ltis betreffend.

tkøřùøvī *s.* tkøřìevī.

tkùøřā -řācā *Pl. N.* tkøřāta *ntr.* junger ltis.

tkùøřòu -řøvī -vā -vè *adj. poss.* ltis-.

tkùøřòutkø *s.* tkùøřòutko. *H. Vi. St. Wslz.*

tkùøřòutkø -kā *Pl. N.* tkøřātkā *ntr.* junger ltis. *Kl.*

tlāøc *s.* tlāuc. *Vi.*

*tlāc *verb. Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -'tlēc *Prs.* -'tla -tliš *Prt.* -'tlël):

pùøtlēc *verb. perf.* verdauen.

*tlācāc *verb. iter. zu tlācic. Oslz.*

Komposita (*Inf.* -tlācāc *Prs.* -'tlučā -tlučòš *Prt.* -'tlučø·u):

Imp. -tlācø·u -tlācø·ucā):

dotlācāc *verb. imperf.* sa sich bis wohin drängen.

ftlācāc *verb. imperf.* hineindrängen.

přatlācāc *verb. imperf.* niederdrücken.

přetlācāc *verb. imperf.* hindurchdrängen.

røstlācāc *verb. imperf.* zerdrücken.

stlācāc *verb. imperf.* zusammendrücken.

vātlācāc *verb. imperf.* auspressen.

vøttlācāc *verb. imperf.* abdrängen, wegdrängen.

zatlācāc *verb. imperf.* voll stopfen.

tlācic *Prs.* tlācā -čīš *Prt.* tlāčël tlāčīlā *verb. imperf.* drücken,

drängen; tlācic sa sich drängen.—Tī-lāžā mjā-tlāčīlī bārzo. Nā-

tīm-tārgū tlāčīlī-sa tī-lāžā. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -tlācic *Prs.* -'tlācā -tlāčīš *Prt.* -'tlāčël):

dotlācic *verb. perf.* sa sich bis wohin drängen.

ftlācic *verb. perf.* hineindrängen.—Stōjta, lāžā, vā-mjā-

ftlācīcā v-řēka!

natlācic *verb. perf.* viel hineinpressen; natlācic sa sich in

Menge zusammendrängen.

po^tlāčic *verb. perf.* nach einander zusammendrücken.

př^ätlāčic *verb. perf.* niederdrücken. — V^ön-mjä-př^ätlāč^{el}
d^uo-zemjä.

př^{et}lāčic *verb. perf.* hindurchdrängen; p^řetlāčic sa sich hin-
durchdrängen. — J^äu-sa-př^{et}tlāč^{el} p^řez-n^ĩχ d^uo-scauä.

ro^stlāčic *verb. perf.* zerdrücken. — T^{en}-mj^{ie}χ sp^äut a-r^uo^s-
tlāč^{el} tā-jājä.

stlāčic *verb. perf.* zusammendrücken; stlāčic sa sich zusam-
mendrängen. — T^{en}-d^{eh}el stlāčⁱ tā-kl^{ei}dä. Tā-v^uo^fcä
sa-stlāč^{ilä} f-χl^{ev}jä.

v^ätlāčic *verb. perf.* auspressen.

vo^ttlāčic *verb. perf.* abdrängen, wegdrängen. — T^{en}-v^jēl^hi
kn^äup-co^{ul} vo^ttlāčic tā-m^äul^ä v^ot-tā-v^uo^knä.

vu^ttlāčic *verb. perf.* fest zusammendrücken.

za^ttlāčic *verb. perf.* voll stopfen. — V^ön-sä-za^ttlāč^{el} svo^j-
mj^{ie}χ mj^äsa o^s-χl^{ie}ba.

tlāk -k^u *masc.* Gedränge. *Oslz.*

*tlāk^{äc} *verb. iter.* zu tlúc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -tlāk^{äc} *Prs.* -'tl^ukä -tl^uk^öš *Prt.* -'tl^uk^o·ul
Imp. -tl^äk^o·u -tl^äk^ö·u^{cä}):

př^ätlāk^{äc} *verb. imperf.* anschlagen, niederschlagen.

ro^stlāk^{äc} *verb. imperf.* zerschlagen.

v^ätlāk^{äc} *verb. imperf.* herausschlagen.

vo^ttlāk^{äc} *verb. imperf.* abschlagen, abstossen.

*tl^{äc} *s.* tl^{äc}. *Wslz.*

tlāk tl^ä·k^u *s.* tlāk. *Wslz.*

*tl^ä·č^{äc} *s.* tl^{äc}ac. *Wslz.*

tl^ä·č^{ic} *s.* tl^{äc}ic. *Wslz.*

*tl^ä·k^{äc} *s.* tlākac. *Wslz.*

tl^äuc *Prs.* tl^{ie}ja -j^{ěš} *Prt.* tl^ö·ul *verb. imperf.* glimmen, schwelen.

Kl. H. St. Wslz.

Komposita (*Inf.* -tl^äuc, -'tl^{öc} *Prs.* -'tl^{ie}ja -tl^{ie}j^{ěš} *Prt.* -'tl^ö·ul
- 'tl^ä -'tl^{el}i):

př^{et}tl^äuc *verb. perf.* verglimmen.

rostlāuc *verb. perf.* sa stark aufglimmen. — Zdrā-lā,
tā-vāglā sa-rostliejōu ješ-rāus!

stlāuc *verb. perf.* verglimmen, verbrennen.

vātlōc *verb. perf.* sa ausglimmen, verglimmen, nicht mehr
glimmen. — Nīna tūq-sa-vātlalo.

zatlāuc *verb. perf.* aufglimmen.

tliec s. tlāuc.

*tlievāc *verb. iter.* zu tlāuc.

Komposita (*Inf.* -tlievāc *Prs.* -'tlēva -tlēvoš *Prt.* -'tlēvo·u
Imp. -tlēvo·u -tlēvō·ucā):

přetlievāc *verb. imperf.* verglimmen.

rostitievāc *verb. imperf.* sa stark aufglimmen.

zatlievāc *verb. imperf.* aufglimmen.

tlūčōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* tlōčōun [*H. Vi. Wslz.*]
-čōun [*Kl. St.*], -čānōu *masc.* Frohnarbeiter.

tlūčōunkā -hī *I.* tlōčōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu [*Kl.*
St.], -čānkōu *fem.* Frohnarbeiterin.

tlūčkā -hī *fem.* Frohndienst.

tlūc *Prs.* tlākā [*Oslz.*] tlākā [*Wslz.*] -čēš *Prt.* tlūk tlāklā
[*Oslz.*] tlākā [*Wslz.*] *Imp.* tlāci [*Oslz.*] tlāci [*Wslz.*] tlā-
čicā *Part. Prt.* tlākli [*Oslz.*] tlākli [*Wslz.*] *verb. imperf.*
zerschlagen, zerstoßen; tlūc sa sich zerschlagen, zerbrechen.

Komposita (*Inf.* -'tlūc *Prs.* -'tlāčā -tlāčēš [*Oslz.*] -tlāčēš
[*Wslz.*] *Prt.* -'tlūk -'tlāklā):

nātlūc *verb. perf.* in Menge zerschlagen.

přātlūc *verb. perf.* niederschlagen.

pūtlūc *verb. perf.* nach einander zerschlagen; pūtlūc sa
sich heim Fallen wund schlagen. — Ta-žēfka mū-pū-
tlākla pāurā mjīsc. Von-vūpōt ā-sa-pūtlūk nā-raqā.
rūstlūc *verb. perf.* zerstoßen, zerschlagen; rūstlūc sa
zerbrechen.

stlūc *verb. perf.* zerstoßen, zerschlagen; stlūc sa zer-
brechen. — Von-stlūk tēn-pūot. Tēn-pūot vūpōd nā-
zemjā ā-sa-stlūk.

vātluc *verb. perf.* herausschlagen. — Tën-vupjĩti χlùop
vātluk dvjìe râtā z-vùeknā.

vè'ttluc *verb. perf.* abschlagen, abstossen. — Na-vò'ttläkla
to-vũxo vōt-tā-pùota.

tlūknoyc *Imp.* tlākñĩ [*H. Vi. St.*] tlākñĩ [*Wslz.*] s. tlūknoyc.
II. Vi. St. Wslz.

tlūknoyc *Fut.* tlūkñā -ñěš *Prt.* tlūknoyn *Imp.* tlākñĩ tlēknĩcā
verb. perf. zerschlagen, zerstossen. *Kl.*

Kompositum:

stlūknoyc *verb. perf.* zerschlagen, zerstossen.

tōyn -nū *masc.* Thon, Töpferthon. *H. Vi. Wslz.*

tōynbenkā -hĩ *fem.* Tonbank, Schenkisch im Krüge. *II. Vi. Wslz.*

tōync *a.* tōyncā *b.* tā'ncā *masc.* Tanz. *H. Vi. Wslz.*

tōynck -kā *masc.* Tänzchen. *II. Vi. Wslz.*

tōynā *adv.* billig, wohlfeil. *H. Vi. Wslz.*

tōynĩ -nā -nē *adj.* billig, wohlfeil. *H. Vi. Wslz.*

tōynosc -cā *L.* tōynùescĩ *fem.* die Billigkeit. *H. Vi. Wslz.*

tōyžnĩ s. tōyžnĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

tōyžno s. tōyžno. *H. Vi. St. Wslz.*

tōyžnosc s. tōyžnosc. *H. Vi. St. Wslz.*

tōyn s. tōyn. *Kl. St.*

tōynbenkā s. tōynbenka. *Kl. St.*

tōync s. tōync. *Kl. St.*

tōynck s. tōynck. *Kl. St.*

tōynā s. tōynā. *Kl. St.*

tōynĩ s. tōynĩ. *Kl. St.*

tōynosc s. tōynosc. *Kl. St.*

tōyžnĩ -nā -nē *adj.* sehnsuchtsvoll. *Kl.*

tōyžno *adv.* sehnsüchtig. *Kl.*

tōyžnosc -cā *L.* tōyžnùescĩ *fem.* die Sehnsucht.

tobolùovĩ -vā -vē *adj.* die Pappel betreffend.

tonáo s. tonáu. *Vi.*

tonáu -nē *fem.* die Tiefe, tiefe Stelle im Wasser. *Kl. H. St.*

KGa. W.

təpjáo s. təpjáu. *Vi.*

təpjáoc s. təpjáuc. *Vi.*

təpjáu -pjě *fem.* Moor, Morast, Sumpf. *Kl. H. St. Wslz.*

təpjáuc *Prs.* tǔəpjēja təpjějěš *Prt.* tǔəpjə·ul -pjā -pjeli *Part.*

Prt. təpjālǐ *verb. imperf.* schmelzen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum (*Inf.* -təpjáuc *Prs.* -təpjēja -təpjějěš *Prt.*

-tǔəpjə·ul -pjā -pjeli):

rostopjáuc *verb. perf.* zerschmelzen.

təpjělc -cǎ *masc.* Ertrunkener, Wasserleiche.

tǔpǔrk -kǎ *Pl. I.* -hǐ *masc.* Beil, Handbeil.

tǔpǔrkǔəvǐ -vǎ -vě *adj.* das Beil betreffend.

tǔpǔrǔəvǐ -vǎ -vě *adj.* das Zimmerbeil betreffend.

tǔphǐ -kǎu -hě *adj.* sumpfig, morastig.

tǔpǔrǔšk -kǎ *masc.* kleines Handbeil.

torfjanǐ -nǎu -ně *adj.* aus Torf bestehend, torfig.

torfjǐstǐ -tǎ -tě *adj.* torfig. *Oslz.*

torfjǐstǐ s. torfjǐstǐ. *Wslz.*

torfǔjěšə -čǎ *ntr.* Torfmoor.

torfǔəvǐ -vǎ -vě *adj.* den Torf betreffend.

torfǔəvǐk -ika *masc.* Schuppen zum Aufbewahren des Torfs,

Torfschuppen. *II. Vi. St. Wslz.*

torfǔəvǐk s. torfǔəvǐk. *Kl.*

tovařǎstvə -vǎ *ntr.* Gesellschaft, Begleitung. *Oslz.*

tovařǎshǐ -kǎ -hě *adj.* gesellig. *Oslz.*

tovařǎstvə s. tovařǎstvə. *Wslz.*

tovařǎshǐ s. tovařǎshǐ. *Wslz.*

tovǎřěš -ǎšǎ *Pl. G.* -řěš *masc.* Begleiter, Gefährte.

tovǎřěšə -čǎ *L.* tovařǎščǔ [*Oslz.*] -řǎščǔ [*Wslz.*] *ntr.* Gesellschaft, Begleitung.

tovǎřěškǎ -hǐ *fem.* Begleiterin, Gefährtin.

*trǎcǎc *verb. iter.* zu trǎcec.

Komposita (*Inf.* -trǎcǎc *Prs.* -traca -trǎcǔš *Prt.* -traco·ul):

rostrǎcǎc *verb. imperf.* verschwenden.

vǎtrǎcǎc *verb. imperf.* ausrotten.

vutrăcăc *verb. imperf.* 1. umbringen, töten; 2. verschwenden, vergeuden.

zatrăcăc *verb. imperf.* umbringen, töten.

trăcăc *Prs.* trăcă -cîş *Prt.* trăcél *verb. imperf.* 1. umbringen, töten; 2. verschwenden, vergeuden.

Komposita:

mărnoastrăc *verb. imperf.* verschwenden, vergeuden.

poastrăc *verb. perf.* nach einander töten.

roastrăc *verb. perf.* verschwenden. — Fşătko, cǔ-von-dũgsto·ul vǔt-tatǎ. von-rũgstracél.

străcăc *verb. perf.* 1. umbringen, töten; 2. verschwenden, vergeuden. — Fşicũ krẽvnoũ von-străcél. Zǎ-pǎra dńi von-străcél pjĩnc siet talǎrou.

vătrăcăc *verb. perf.* ausrotten.

vutrăcăc *verb. perf.* 1. umbringen, töten; 2. verschwenden, vergeuden.

zatrăcăc *verb. perf.* umbringen, töten. — Ten-rǎkǔr zǎtracél tǎ-stǎura kũǎna.

trǎf -fũ *Pl. G.* -fjěũ *masc.* Zufall.

trǎfa *adv.* zufällig.

trǎfjǎc *Prs.* trǎũfjǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] trǎǫfjǎ [*Vi.*] -fjǔş *Prt.* trǎũfjǔ·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] trǎǫfjǔ·ul [*Vi.*] trǎfjǎ *Imp.* trǎfjǔ·ũ *verb. imperf.* treffen; trǎfjǎc sǎ sich ereignen, sich zutragen.

Komposita (*Inf.* -trǎfjǎc *Prs.* -'trǎfjǎ -trǎũfjǔş [*Kl. H. St. Wslz.*] -trǎǫfjǔş [*Vi.*] *Prt.* -'trǎfjǔ·ul *Imp.* -trǎfjǔ·ũ):

natrǎfjǎc *verb. imperf.* antreffen.

pǎrnatrǎfjǎc *verb. imperf.* sǎ sich zutragen, zustossen.

zatrǎfjǎc *verb. imperf.* antreffen.

trǎfjic *Fut.* trǎfjǎ -fjĩş *Prt.* trǎfjél *verb. perf.* treffen, antreffen, begegnen; trǎfjic sǎ sich ereignen, sich zutragen. — Jǎũ-jǎ-trǎfjél vẽ-vokǔ. Jǎũ-jǎ-trǎfjél f-Stǔ·icǎnǎ. Tũg-sǎ-trǎfjilǔ dũgbrǎ, cǔ-tǎ-pǎşed gĩs.

Komposita:

natrāfjic *verb. perf.* antreffen. — Ja-nātrafjēl tā-zlūozeja,
jāk-vən-cō·ul to-mjāso v-mjēχ vēitknōuc.

přātrāfjic *verb. perf.* sa sich zutragen, zustossen. — Slāχo·ucä-
lä, pāñä, cō-sa-mjä-přātrafjilø.

vātrafjic *verb. perf.* antreffen, zu finden wissen. — Dūōžži-
lä, jāu-cä-vātrafja rāus, gā-tä-bōuzēš sōum!

zatrāfjic *verb. perf.* antreffen.

trafní -nāu -ně *adj.* treffend.

trāfovja *adv.* zufällig.

trafūnk -kū *masc.* Zufall, *Kl. H. Vi.*

trafūnk -ū·nkū *s.* trafūnk. *Wslz.*

trafūovī -vā -vē *adj.* zufällig.

trafūnk *s.* trafūnk. *St.*

*trājāc *verb. iter.* zu trāojic.

Komposita (Inf. -trājāc Prs. -'trāja -trāujōš [Kl. II. St.

Wslz.] -trāojōš [Vi.] Prt. -'trājo·ul Imp. -trājo·u):

postrājāc *verb. imperf.* verdreifachen.

rostrājāc *imverb. perf.* in drei Teile teilen; rostrājāc sa
sich in drei Teile teilen.

trāofčicā *s.* trāufčica. *Vi.*

tramēitník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Trompeter.

trāofčičkā *s.* trāufčička. *Vi.*

trāofkā *s.* trāufka. *Vi.*

trāoγōř *s.* trāuγōř. *Vi.*

trāon *s.* trāun. *Vi.*

trāova *s.* trāuva. *Vi.*

trāovníščo *s.* trāuvníščø. *Vi.*

trāpā -pā *I. trapōu fem.* Treppe.

trāpjic *Prs. trāpja -pjš Prt. trāpjēl verb. imperf.* quälen, pei-
nigen; trāpjic sa sich grämen, härmen. — Tēn-χlūep trāpjī tā-
bjēdnou nāstā bārzo. Nā-sa-trāpjī bārzo zá-svīm-zēca.

Komposita:

natrāpjic *verb. perf.* sa sich sehr abhärmen.

strāpjic *verb. perf.* quälen, peinigen; strāpjic sǝ sich grämen, härmern.

vutrāpjic *verb. perf.* abquälen, aufreiben. — Ten-pōun vūtrapjēl tā-χlūopcǝ žemhīmī robūotami.

*trāvjāc *verb. iter. zu trāvjić.*

Komposita (*Inf.* -trāvjāc *Prs.* -'travja -trāvujōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -trāvujōš [*Vi.*] -'trāvjo·ul *Imp.* -trāvjo·u):

přetrāvjāc *verb. imperf.* völlig verdauen.

strāvjāc *verb. imperf.* verdauen.

travjanī -nāu -ně *adj.* grasig.

trāvjić *Prs.* trāvja -vjīš *Prt.* trāvjiēl *verb. imperf.* 1. schwelgen, verschwelgen; 2. verdauen.

Komposita:

natrāvjić *verb. perf.* viel verschwelgen.

přetrāvjić *verb. perf.* völlig verdauen.

strāvjić *verb. perf.* verdauen

trāvjićǝ -cǝ *L.* travjićī [*Oslz.*] -vjī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -vjīc [*Oslz.*] -vjīc [*Wslz.*] *fem.* Gras.

trāvjinǝ -nǝ *I.* travjīnōu [*Kl. H. St.*] -vjīnōu [*St.*] -vjī·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -vjīn [*Kl. II. Vi. Wslz.*] -vjīn [*St.*] *fem.* Gras.

travjīstī -tǝ -tē *adj.* grasig. *Oslz.*

trāvjižnǝ -nǝ *fem.* das Gras, die Gräser.

travjīstī *s.* travjīstī. *Wslz.*

trǝc *Prs.* trǝja -jēš *Prt.* tróul trǝla *Imp.* truí *Part. Prt.* trǝtī *Vbsbst.* trǝcē *verb. imperf.* töten, umbringen. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'trēc *Prs.* -'trǝja -trǝjēš *Prt.* -'tróul -'trǝlǝ):

pùotrēc *verb. perf.* nach einander töten.

strǝc *verb. perf.* töten, umbringen.

vǝtrēc *verb. perf.* alles töten, ausrotten. — Fšǝthī mǝšǝ sōu-vǝtrǝtē v-mī-škūhī.

vūtrēc *verb. perf.* töten, umbringen.

zǝtrēc *verb. perf.* töten, umbringen. — Tǝ-dēχ-ñezatrǝjēš fšicχ mūχ.

trāžēc *Prs.* trūžā -žiš *Prt.* trūžēl *Imp.* trāžā trāžācā *verb.*
imperf. belästigen, quälen; trāžēc s_a sich quälen.—Võ·n·mjā·lík
 trūžī tahīmī robūotamī. S·tōu robūotōu jāu·sā·trūžēl jū trā
 nēželā. *Oslz.*

Komposita:

natrāžēc *verb. perf.* s_a sich sehr abmühen.—Prā·tī·robūocā
 jāu·sā dāxt nātrūžēl.

potrāžēc *verb. perf.* ermüden.

strāžēc *verb. perf.* ermüden.

vutrāžēc *verb. perf.* ermüden, quälen; vutrāžēc s_a sich
 abquälen.

trāhī *adv.* zurück. *Oslz.*

trāxlēc s. trexlāuc. *Oslz.*

trāxlóc s. trexlāuc. *Oslz.*

*trājāc *verb. iter.* zu trāc. *Oslz.*

*Komposita (Inf. -trājāc Prs. -'trūjā -trūjōš Prt. -'trūjo·ul
 Imp. -trājō·u -trājō·ucā):*

vutrājāc *verb. imperf.* töten, umbringen.

zātrājāc *verb. imperf.* töten, umbringen.

trāpā -pā *fem.* 1. fauler, hohler Baum; 2. Knüppel, Stock. *Oslz.*

trāpjēc s. trāpjāuc. *Oslz.*

trāpjīznā -nā *fem.* 1. Leichengeruch, Leichenfäulnis; 2. faules Holz.

trāpjóc s. trāpjāuc. *Oslz.*

trāt -tū *Pl. G.* trātōu *masc.* Tritt, Standleiter. *Oslz.*

trāc *Prs.* trā·jā *Prt.* trōul trā·lā *Part. Prt.* trā·tī *Vbsbst.* trā·cē
 s. trāc. *Wslz.*

trāpjāoc s. trāpjāuc. *Vi.*

trāpjāuc *Prs.* trāp·jeja [*Oslz.*] trā·p·jeja [*Wslz.*] trāpjējēš *Prt.*

trāpjō·ul [*Oslz.*] trā·p·jō·ul [*Wslz.*] -pjā -pjelī *Part. Prt.*

trāpjālī *verb. imperf.* faulen, morsch werden. *Kl. H. St. Wslz.*

*Komposita (Inf. -trāpjāuc Prs. -'trāp·jeja -trāpjējēš Prt.
 -'trāpjō·ul -pjā -pjelī):*

natrāpjāuc *verb. perf.* etwas anfaulen.

strāpjāuc *verb. perf.* verfaulen, morsch werden.

vãtrãpjãuc *verb. perf.* ausfaulen, hohl werden.

zatrãpjãuc *verb. perf.* anfangen zu faulen.

trät trätü s. trät. *Wslz.*

trãžec s. trãžec. *Wslz.*

trãhĩ s. trãhĩ. *Wslz.*

trãxlēc s. trexlãuc. *Wslz.*

trãxlóc s. trexlãuc. *Wslz.*

*trãjac s. trãjac. *Wslz.*

trãpã *Pl. G.* trãp s. trãpa. *Wslz.*

trãpjēc s. trãpjãuc. *Wslz.*

trãpjiznã s. trãpjizna. *Wslz.*

trãpjóc s. trãpjãuc. *Wslz.*

trãvãti -tã -tẽ *adj.* grasig.

trãvjĩsti -tã -tẽ *adj.* grasig. *Oslz.*

trãvjĩsti s. trãvjĩsti. *Wslz.*

trãufčicã -cã *fem.* kleines, feines Gras. *H. St. Wslz.*

trãufčičkã -hĩ *fem.* kleines, feines Gras. *H. St. Wslz.*

trãufkã -hĩ *fem.* kleines, feines Gras. *H. St. Wslz.*

trãufčicã s. trãufčica. *Kl.*

trãufčičkã s. trãufčička. *Kl.*

trãufkã s. trãufka. *Kl.*

trãuγõř -ařã *L.* trãγãřũ *masc.* Tragebalken. *Kl. H. St. Wslz.*

trãun -nũ *masc.* Thran. *H. Wslz.*

trãuvã -vã *I.* travõũ *Pl. G.* trãuv [*H. St. Wslz.*] trãuw [*Kl.*] *fem.* Gras. *Kl. H. St. Wslz.*

trãuvník -ika *masc.* Grasplatz, Rasen. *II. St. Wslz.*

trãuvníščo -čã *Pl. G.* trõvníščã [*H. St.*] -nĩščã [*Wslz.*] *G.* -nĩšč [*H. St.*] -nĩšč [*Wslz.*] *ntr.* Grasfläche, Grasplatz. *H. Vi. Wslz.*

trãuwník s. trãuvník. *Kl.*

trãuwníščo s. trãuvníščo. *Kl.*

trãun s. trãun. *Kl. St.*

trãbãchĩ -kã -hẽ *adj.* den Trompeter betreffend.

trãbãqčõũ s. trãbãqčõũ. *Vi.*

trābāučōu -čovī -vā -vè *adj. poss.* dem Trompeter gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

*trābjāc *verb. iter.* zu trābjic.

Komposita (*Inf.* -trābjac *Prs.* -'trōubjā -trōubjōš *Kl.* -'trōubjā -trōubjōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'trōubjē·ul [*Kl.*] -'trōubjē·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -trābjē·u):

ftrābjāc *verb. imperf.* hineinblasen.

přetrābjāc *verb. imperf.* hindurchblasen.

rōstrābjāc *verb. imperf.* austrompeten, unter Trompetenschall verkünden.

vātrābjāc *verb. imperf.* 1. austrompeten, verkünden; 2. herausblasen.

trābjic *Prs.* trōubjā [*Kl.*] trōubjā [*H. Vi. St. Wslz.*] -bjīš *Prt.* trōubjēl [*Kl.*] trōubjēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* trābjī *verb. imperf.* 1. blasen, trompeten; 2. blasen. — Tēn-skūetōr trōubjī na-tī-trōubjā. Von-trōubjēl drōupkā a-fšāthī pjōurā sa-rūezlecalā.

Komposita:

ftrābjic *verb. perf.* hineinblasen.

potrābjic *verb. perf.* elne Weile blasen, trompeten.

přetrābjic *verb. perf.* hindurchblasen.

rōstrābjic *verb. perf.* austrompeten, unter Trompetenschall verkünden. — Ten-krōul-do·ul rōstrābjic ve-fšēx fšāx, co-fšātcā xlēopjī sa-mjēlī stāvji v-nēzela dūē-mjastā. vātrābjic *verb. perf.* 1. austrompeten, verkünden; 2. herausblasen. — Na-vātrōubjilā vē-fsā, co-Pjūeter bēl vārū-cūēnī s-kārēmā. Trābjī dī·xtrīx, tēj tā-vātrōubjīs tā-trūepā.

zatrābjic *verb. perf.* ins Horn stossen.

trābōč -āčā *L.* trābāučū [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāočū [*Vi.*] *Pl. I.* -čmī *masc.* Trompeter.

trāpāc *Prs.* trāpjā -pjēš *Prt.* trāpē·ul *verb. imperf.* mit den Füßen stampfen.

trāpnōuc s. trāpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

trāpnōuc *Fut.* trāpnā -něš *Prt.* trāpnōun *verb. perf.* stampfend auftreten. *Kl.*

Kompositum:

vutrāpnōuc *verb. perf.* niedertreten.

trapsāc *Prs.* trāpsūja *Prt.* trapsō·ul *verb. imperf.* mit lauten, schallenden Schritten gehen.

trapsùovāc *Prt.* trapsùovo·ul s. trapsāc. *Kl. Vi.*

trāptāc *Prs.* trāpca -cěš *Prt.* trāptō·ul *verb. imperf.* mit den Füßen stampfen.

Komposita:

přātrāptāc *verb. perf.* niederstampfen, zu Boden treten.

rostrāptāc *verb. perf.* zerstampfen, zertreten.

vutrāptāc *verb. perf.* niedertreten.

zatrāptāc *verb. perf.* anfangen zu stampfen, aufstampfen.

trēdā -dā *fem.* Trittbrett am Spinnrad.

trēdně *adv. comp.* zu trūdno.

trēdněši -šā -šě *adj. comp.* zu trūdni.

trěχlāuc s. treχlāuc. *Vi.*

trěχlāuc *Prs.* trāχleja [*Oslz.*] trā·χleja [*Wslz.*] trěχliejěš *Prt.* trāχlo·ul [*Oslz.*] trā·χlo·ul [*Wslz.*] -lā -leli *Part. Prt.* trěχ-lāli *verb. imperf.* 1. vor Schreck erstarren; 2. sich betrüben.

Komposita (Inf. -trěχlāuc Prs. -'treχleja -trěχliejěš Prt. -'trěχlo·ul -lā -leli):

potrěχlāuc *verb. perf.* sehr erschrecken.

strěχlāuc *verb. perf.* sehr erschrecken, von Schreck erstarren.

votrěχlāuc *verb. perf.* vor Schreck erstarren.

zatrěχlāuc *verb. perf.* sich betrüben, betrübt werden.

trěiχtěl -tlā *masc.* Trichter.

trěpní -nāu -ně *adj.* die Leiche betreffend.

trēsērāc *Prs.* trēsērūja trēsērūjěš *Prt.* trēsērō·ul *Imp.* trēsēro·u *verb. imperf.* quälen.

trēsērùovāc *Prt.* trēsērùovo·ul s. trēsērāc. *Kl. Vi.*

trěl trělā *masc.* Leine, mittels derer das Boot gezogen wird.

trēīdēljōun -nā *masc.* langsamer, nachlässiger, fauler Mensch.

trīcāc *Prs.* trīcūja *Prt.* trīcō·ul *verb. imperf.* in die Höhe ziehen.

Komposita:

ftrīcāc *verb. perf.* hinaufziehen.—Nī-ftrīcālī tā-būla nā-dak.

vātrīcāc *verb. perf.* hinaufziehen.

trīcā -cōu *I.* -cmī *masc. pl.* eine Art Flaschenzug am Webstuhl.

trīcūvāc *Prt.* trīcūvō·ul s. trīcāc. *Kl. Vi.*

trōmpētā -tā *Pl. G.* -pēt *fem.* Trompete.

trōmpētkā -hī *fem.* kleine Trompete.

trōjicā -cā *fem.* die Dreieinigkei.

trōjikā -hī *fem.* die Drei.

trōjnī -nā -nē *adj.* dreifach. *Kl. H. Vi. Wslz.*

trōjnī s. trōjnī. *St.*

trōvni -nāu -nē *adj.* das Gras betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

trōvni s. trōvni. *Kl.*

trōuba s. trōuba. *H. Vi. St. Wslz.*

trōud s. trōud. *H. Vi. St. Wslz.*

trōun -nā *masc.* Thron. *H. Vi. Wslz.*

trōupkā s. trōupkā. *H. Vi. St. Wslz.*

trōust -tā *masc.* Trost.

trōuba -bā *fem.* Trompete, Hirtenhorn. *Kl.*

trōud -dā *Pl. L.* -žēχ *masc.* Drohne. *Kl.*

trōun s. trōun. *Kl. St.*

trōupkā -hī *fem.* kleine Trompete. *Kl.*

trōvni -nāu -nē *adj.* das Gras betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

trōvni s. trōvni. *Kl.*

trōdlātī -tā -tē *adj.* mit Troddeln versehen.

trōdlāstī -tā -tē *adj.* mit Troddeln versehen. *Oslz.*

trōdlāstī s. trōdlāstī. *Wslz.*

trōjāhī -kā -hē *adj.* dreifach.

trōsklāvī -vā -vē *adj.* sorgsam, sorgfältig. *Oslz.*

trōsklāvī s. trōsklāvī. *Wslz.*

trōjicā -cā *fem.* die Dreieinigkei.

trōjēr trōjērū *Pl. G.* trōjērū *masc.* eine Art wollenes Fischerhemd.

trùədlă -lă *Pl. G. -děl fem.* 1 Troddel; 2. Zotte, zottiges Haar.

trùəχă -χī *fem.* eine Bischen, ein Wenig.

trùəχă *adv.* ein wenig, etwas.

trùəjak *adv.* dreifach.

trùəjă *num.* drei Stück.

trùəjic *Prs.* trùəjă -jış *Prt.* trùəjël trojîlă *verb. imperf.*

1. verdreifachen, 2. in drei Teile teilen.

Komposita (Inf. -trùəjic Prs. -'trəjă -trùəjış Prt. -'trojël):

potrùəjic *verb. perf.* verdreifachen.

rostrùəjic *verb. perf.* in drei Teile teilen; rostrùəjic să
sich in drei Teile teilen.

zatrùəjic *verb. perf.* verdreifachen.

trùəjók -ăkă *L. trojăukă [Kl. H. St. Wslz.] -jăokă [Vi.]*
masc. Dreier.

trùəpă -pă *fem.* Kork, Pfropfen.

*trùəpăc *verb.*

*Komposita (Inf. -trùəpăc Prs. -'trəpă -trùəpjěš Prt. -'trə-
pə'ul):*

natrùəpăc *verb. perf.* einen bunten Rand in die Handschuhe
einstricken.

vostrùəpăc *verb. perf.* aufkorken.

zatrùəpăc *verb. perf.* zukorken, verkorken.

trùəpčică -că *fem.* kleiner Kork.

trùəpčičkă -hī *fem.* kleiner Kork.

trùəpěčkă -hī *fem.* kleiner Kork.

trùəpkă -hī *fem.* kleiner Kork.

*trùəpkăc *verb.*

Kompositum (Inf. -trùəpkăc Prs. -'trəpčă -trùəpčěš Prt. -'trəpko'ul):

natrùəpkăc *verb. perf.* einen bunten Rand in die Hand-
schuhe einstricken.

X trùəsă -să *fem.* Trosse, ein 160 bis 180 Klafter langes Seil, welches
beim Netzziehen gebraucht wird.

trùəskă -hī *fem.* Kummer, Sorge.

trùḡsklāvja *adv.* sorgsam, besorgt.

trùḡsklāvosc -cā *L. trosklāvùḡsci fem.* die Sorgsamkeit, Sorgfalt.

trùḡščic *Prs.* trùḡščā -čiš *Prt.* trùḡščel troščilā *verb. imperf.*

sā sich sorgen, kümmern.

Komposita (Inf. -trùḡščic Prs. -'troščā -trùḡščiš Prt. -'troščel):

natrùḡščic *verb. perf.* sā sich sehr kümmern, sorgen.

vutrùḡščic *verb. perf.* sā sich abhärmen.

zatrùḡščic *verb. perf.* sā in Kummer, Sorge geraten.

trùḡščicā -cā *fem.* ein Bischen, ein Wenig.

trùḡščicā *adv.* ein wenig, etwas.

trùḡščičkā -hī *fem.* ein Bischen, ein Wenig.

trùḡščičkā *adv.* ein wenig, etwas.

trùḡškā -hī *fem.* ein Bischen, ein Wenig.

trùḡškā *adv.* ein wenig, etwas.

trūd trūdū *masc.* Mühe, Beschwer.

trūdñī -nā -nē *adj.* mühsam, schwierig, beschwerlich.

trūdno *adv.* mühsam, schwierig.

trūdnoſc -cā *L. trūdñùḡsci fem.* die Schwierigkeit, Beschwerlichkeit.

trūp trūpā *masc.* Leiche.

trūpjī -pjā -pjē *adj.* die Leiche betreffend.

trūr trūrū *masc.* Trauer, Leid; 2. die Trauerzeit.

trvāc *Prs.* trvā trvāḡš *Prt.* trvō·ul *verb. imperf.* dauern, ausdauern.

Komposita (Inf. -'trvac Prs. -'trvā -'trvōš Prt. -'trvō·ul):

dùḡtrvac *verb. perf.* ausdauern, ausharren.

přiḡtrvac *verb. perf.* ausdauern, überdauern.

pùḡtrvac *verb. perf.* eine Weile dauern.

sìḡtrvac *verb. perf.* ausdauern, ausharren.

vātrvac *verb. perf.* ausdauern.

trvāli -lā -lē *adj.* dauerhaft, ausdauernd.

trvālō *adv.* dauerhaft.

trvālōſc -cā *L. trvalùḡsci fem.* die Dauerhaftigkeit.

třáosk s. třáusk. *Vi.*

třáoskă s. třáuska. *Vi.*

třāskāc *Prs.* třāskā -kōš *Prt.* třāskō·ul *verb. imperf.* knallen, knallend schlagen. — Von-třāskō·ul dvjěrmī.

Komposita:

potřāskāc *verb. perf.* nach einander zerschmettern.

rostrāskāc *verb. perf.* zerschmettern.

střāskāc *verb. perf.* zerschmettern.

vātrāskāc *verb. perf.* mit einem Knall herausschlagen.

třaskāică -că *fem.* das Knallen.

třāsknōuc s. třāsknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

třāsknōuc *Fut.* třāsknā -něš *Prt.* třāsk -klā *Part. Prt.* třāskli *verb. perf.* knallen, knallend schlagen. *Kl.*

Komposita:

prātrāskōuc *verb. perf.* geräuschvoll zuwerfen.

rostrāsknōuc *verb. perf.* zerschmettern.

střāsknōuc *verb. perf.* zerschmettern.

vātrāsknōuc *verb. perf.* mit einem Knall herausschlagen.

zatřāsknōuc *verb. perf.* geräuschvoll zuwerfen. — Von-zātrāsk tā-dvjěrä ā-šet prěič.

třā *masc.* třě *G. L.* třěχ *D.* třēm *I.* třēmī *num.* drei. *Oslz.*

třāmāc *Prs.* třīma -mōš *Prt.* třīmō·ul *Imp.* třāmō·u *verb. imperf.* 1. halten, behalten, bewahren; třāmāc slūovə das Wort zurückhalten, schweigen; třāmāc gāba, pāsk den Mund, das Maul halten, schweigen; třāmāc pūokōj Frieden halten; třāmāc knārza, būla einen Eber, Bullen halten; třāmāc štāl *a.* still halten, die ruhige Haltung bewahren, *b.* anhalten, Halt machen; 2. zōuč für etwas halten, ansehen, erachten; 3. nōu-kovā auf jemanden halten, geneigt sein; 4. abhalten, anstellen; 5. heiligen; 6. (*intr.*) halten, zummenhalten, haltbar sein; třāmāc sa 1. sich halten, aufhalten, seinen Standpunkt nehmen; 2. s-čīm sich mit jemandem halten, zu thun haben, ein Hühnchen zu pflücken haben; 3. sich an etwas halten. — Von-nīmōuk tēγ-kūōnī třāmāc. — Tēn-knāup třīmō·ul dāχt štāl, ga-tēn-dūēχtēr-mū vāciġnōum tēn-zōup. Gā-jā-vūolo·ul,

von-trîmø·ul štâl. Fšâtcä jâ-trîmalî zâ-nara. Nõu-ca jâ-nîetrima nîc. Šis tēn-želiēshî pōun trîmâ jāχta. Tūø-jâ nîekřescājōun, von-netrîmâ néziēlâ. Tūø-jâ dūøbrîi sešâtē, tē-bōyžä trîmalø do-vâšē smjîercä. Võn-sa-trîmø·ul zâ-nîm táke-dälcke, cø-vè·n-jâ úmōug vjîžec. S-tím jâ-sa-trîma jû páura lât. Võn-sa-trîmâ plūøta. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

dotrîmâc *verb. perf.* halten, bewahren.

natrîmâc *verb. perf.* sa durch langes Halten ermüden.

potrîmâc *verb. perf.* eine Weile halten.

přatrîmâc *verb. perf.* anhalten. — Tâ-strāχa nî-přatrîmalî v-Lāberzä.

přetrîmâc *verb. perf.* aushalten, ertragen. — Na-přetrîmâ vjîqlâ bjêdä.

přettîmâc *verb. perf.* vorhalten. — Võn-jî-přettîmø·ul tahî špējcl.

stîrîmâc *verb. perf.* zurückhalten, aufhalten; stîrîmâc sa 1. sich enthalten; 2. sich halten, sich erhalten. — Vøn-stîrîmø·ul tä-kùøñä øs-fšâtcä lāžä sa-redalî. Trâ dñî na-sa-stîrîmâ ved-jeziēñä. Tūø-sa-stîrîmâ dlêgo.

vâtrîmâc *verb. perf.* aushalten, ertragen. — Trâ dñî vøn-to-vâtrîmø·ul, âlä dläžē nê.

vøtrîmâc *verb. perf.* 1. erhalten, erlangen; 2. anhalten, zurückhalten, behalten. — Tūø-jâ-vùøtrîmø·ul vøt-tâtka. Vøn-vùøtrîmø·ul fšâtke a-nîedø·ul tî-sùøstrâ úick.

vutrîmâc *verb. perf.* 1. behalten, zurückhalten; vutrîmâc slùøvø das Wort zurückhalten, schweigen; 2. unterhalten, erhalten; 3. zähmen, bändigen; vutrîmâc sa sich erhalten. — Vøn-vutrîmø·ul tä-pjōyžä. Jâ-vutrîma knärzä. Tahê jâpka sa-vutrîmōu dø-jāster.

zatîrîmâc *verb. perf.* aufhalten, zurückhalten, anhalten, bei sich behalten; zatîrîmâc sa stehen bleiben, sich aufhalten. — Tēn-škōulnî mjâ-zâtîrîmø·ul dvjîē štāñä svāmî-gāutkamî. Võn-sa-zâtîrîmø·ul zâ-dlêgo v-Glōūfcicaχ.

třāmōč -áčā *L.* třāmáučū [*Kl. H. St. Wslz.*] -máočū [*Vi.*]
masc. Schraubstock. *Kl. H. Vi.*

třā *s.* třā. *Wslz.*

třā- *erstes Glied von Kompositen:* drei-

*třāmāc *verb. iter. zu* třāmac.

Komposita (Inf. -třāmāc Prs. -'třāmūja Prt. -třāmō·ul Imp.
-třāmō·u [Kl. H. Vi.] -třāmō·u [St.] -třā·mō·u [Wslz.]):

dotřāmāc *verb. imperf.* halten, bewahren.

přātřāmāc *verb. imperf.* anhalten.

přetřāmāc *verb. imperf.* aushalten, ertragen.

přettřāmāc *verb. imperf.* davorhalten.

střāmāc *verb. imperf.* zurückhalten, aufhalten; střāmāc *są*
sich enthalten.

vātřāmāc *verb. imperf.* aushalten, ertragen.

vořāmāc *verb. imperf.* erhalten, erlangen.

vutřāmāc *verb. imperf.* 1. behalten, zurückhalten; 2. unter-
 halten, erhalten; 3. zähmen, bändigen; vutřāmāc *są* *sich*
 erhalten.

zatřāmāc *verb. imperf.* aufhalten, zurückhalten, bei sich
 behalten; zatřāmāc *są* *sich* aufhalten.

*třāmāvāc *verb. iter. zu* třāmac.

Komposita (Inf. -třāmāvāc Prs. -'třīmāva -třīmāuvōš [Kl.
H. St. Wslz.] -māovōš [Vi.] Prt. -'třīmāvo·ul Imp.
-třāmāvo·u): s. třāmāc.

*třāmūovāc *s.* třāmāc. *Kl. Vi.*

třānāoscā *s.* třānāuscā. *Vi.*

třānāoscorō *s.* třānāuscorō. *Vi.*

třānāostnī *s.* třānāustnī. *Vi.*

třānāuscā *num.* dreizehn. *Kl. H. St. Wslz.*

třānāuscorō *num.* dreizehn. *Kl. H. St. Wslz.*

třānāustnī -nā -nē *adj.* der dreizehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

třā·māc *s.* třāmac. *Wslz.*

třā·mōč *s.* třāmōč. *Wslz.*

třāusk -kū *masc.* Lärm. *Kl. H. St. Wslz.*

třáuskă -hî *fem.* Span, Splitter. *Kl. H. St. Wslz.*

třāsăc *Prs.* třousă [*Kl.*] třousă [*H. Vi. St. Wslz.*] -sôš *Prt.*

třouso·ul [*Kl.*] třouso·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* třaso·u

verb. imperf. schütteln, rütteln; třāsăc să zittern, beben.

Komposita:

ftřāsăc *verb. imperf.* hineinschütten.

pořāsăc *verb. imperf.* schütteln.

přătřāsăc *verb. imperf.* bestreuen.

rořtrăsăc *verb. imperf.* durchschütteln, aufschütteln.

střăsăc *verb. imperf.* 1. herunterschütteln; 2. erschüttern.

vătřăsăc *verb. imperf.* ausschütteln, ausleeren.

vořtrăsăc *verb. imperf.* 1. abschütteln; 2. (unpers.) schau-
dern.

vutřăsăc *verb. imperf.* abschütteln.

zatřăsăc *verb. imperf.* verschütten.

třăsăjščo -čă *ntr.* Moor.

třecí -cău -cě *adj.* der dritte.

třămăc *Prs.* třīma *s.* třămac. *St.*

třămôč *s.* třămôč. *St.*

třepjùotăc *Prs.* třepjeca třepjēcěš *Prt.* třepjoto·ul třepjotă

verb. imperf. flattern, zittern.

Kompositum (Inf. -třepjùotăc Prs. -'třepjeca -třepjēcěš

Prt. -'třepjoto·ul):

zatřepjùotăc *verb. perf.* anfangen zu flattern, zittern.

třepùotăc *Prs.* třepoca třepuçčěš *Prt.* třepoto·ul třepotă

verb. imperf. 1. flattern, mit den Flügeln schlagen; 2. schwatzen.

třevjîčě -čă *ntr.* Eingeweide. *Oslz.*

třevjîčě *s.* třevjîčě. *Wslz.*

třevní -nău -ně *adj.* den Darm betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

třevní *s.* třevní. *Kl.*

třezvjăc *s.* třezvjăc. *Vi.*

třezvjăc *Prs.* třezvjeja třezvjějěš *Prt.* třezvjo·ul -vjă -vjeli

Part. Prt. třezvjăli *verb. imperf.* nüchtern werden. *Kl. H. St.*

Wslz.

Komposita (*Inf.* -třezvjǎuc *Prs.* -'třezvjeja -třezvjějš *Prt.* -'třezvje·ul -vjǎ -vjelī):

vǎtřezvjǎuc *verb. perf.* nüchtern werden.

votřezvjǎuc *verb. perf.* nüchtern werden.

třezvjě *adv. comp.* zu třezvjǎ.

třezvjěši -šǎ -šě *adj. comp.* zu třezvī.

třěc *Prs.* třǎ třěš *Prt.* cār cǎrlǎ cěrlī *Part. Prt.* cǎrtī *verb. imperf.* 1. reiben, wischen; 2. Flachs brechen.

Komposita (*Inf.* -'třěc *Prs.* -'třǎ -třěš *Prt.* -'car -'cǎrlǎ -'cěrlī):

dùotřěc *verb. perf.* vollends abwischen.

nātřěc *verb. perf.* viel reiben, wischen.

pòetřěc *Fut.* pòetřǎ podětřěš *Prt.* pò·tear *verb. perf.* von unten abwischen. — Tāmī-lestmī podetřǎ-sǎ dûpa, tā-něsōu nīc vǎrt.

přātřěc *verb. perf.* ein wenig abwischen.

přietřěc *verb. perf.* durchreiben.

pùotřěc *verb. perf.* hin und her reiben. — Na-pùocǎrla dróupka po-tǎufli.

rùozetřěc *Fut.* rùozetřǎ rozětřěš *Prt.* rùoscar *verb. perf.* zerreiben, abreiben, abwischen.

sietřěc *Prt.* scār *verb. perf.* abwischen, abreiben. — Na-scǎrla ta-tǎufli.

vātřěc *verb. perf.* ausreiben.

větřěc *Prt.* fcār *verb. perf.* einreiben.

vòetřěc *Fut.* vòetřǎ votětřěš *Prt.* vò·tear *verb. perf.* wegreiben.

vùobetřěc *Fut.* vùobetřǎ vobětřěš *Prt.* vùopcar *verb. perf.* abwischen.

vùotřěc *verb. perf.* abwischen.

vūtřěc *verb. perf.* abreiben, wegreiben, wegwischen.

zātřěc *verb. perf.* wegreiben, wegwischen.

třězvī -vǎ -vě *adj.* nüchtern, nicht betrunken.

třězvǎ *adv.* nüchtern.

třezvosc -cā *L.* třezvùoscī *fem.* die Nüchternheit.

třěĩnsä *s.* střěĩnsä. *Vi.*

třìecòk -ākā *L.* třecāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -cāgkū [*Vi.*]
masc. der dritte Schwarm, welchen ein Bienenstock in demselben
Jahr ausfliegen lässt.

třìepa -pā *fem.* Werkzeug zum Flachsschwingen.

třìepāc *Prs.* třìepjā -pjěš *Prt.* třìepo·ul třepā *verb. imperf.*
1. schlagen, Flachs schwingen; 2. mit den Flügeln schlagen, flattern;
třìepāc sā zittern.

*Komposita (Inf. -třìepāc Prs. -'třepjā -třìepjěš Prt. -'tře-
po·ul):*

natřìepāc *verb. perf.* viel klopfen, schwingen.

potřìepāc *verb. perf.* nach einander ausklopfen.

rostřìepāc *verb. perf.* zerklopfen.

střìepāc *verb. perf.* abklopfen.

vātřepāc *verb. perf.* ausklopfen.

votřìepāc *verb. perf.* abklopfen.

třìepadlō -lā *Pl. N.* třepādlā *G.* -děl *masc.* Werkzeug zum
Flachsschwingen.

třìepjēn -eñā [*Oslz.*] -ĩñā [*Wslz.*] *L.* třepjìēñū [*Kl. H. Vi.*]
-pjìēñū [*St.*] -pjì·ñū [*Wslz.*] *masc.* Werkzeug zum Flachss-
schwingen.

třìepjot -tū *masc.* das Flattern.

třìepkā -hĩ *fem.* 1. Werkzeug zum Flachsschwingen; 2. Nasenschleim.

třìepnòuc *s.* třìepnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

třìepnòuc *Fut.* třìepná -něš *Prt.* třìepnòun třepnā *verb. perf.*
schlagen, klopfen. *Kl.*

třìěščēc *Prs.* třìěščā -čĩš *Prt.* třìěščo·ul -čā -čelĩ *Part. Prt.*

třěščālĩ *verb. imperf.* knistern, rascheln, knarren, knacken, krachen.

Kompositum (Inf. -třìěščēc Prs. -'třěščā -třìěščĩš Prt.
-'třěščo·ul -čā -čelĩ):

zatřìěščēc *verb. perf.* anfangen zu knistern.

třìevo -vā *Pl. G.* třěv [*H. Vi. St. Wslz.*] třěw [*Kl.*] *D.*

třěvõum *ntr.* Darm.

*třìezvjác *verb. iter. zu třìezvjic.*

Komposita (Inf. -třìezvjác Prs. -'třèzvja -třèzvjöš Prt. -'třèzvjo·ul Imp. -třìezvjo·u -třèzvjö·ucä):

rozřìezvjác *verb. imperf.* nüchtern machen.

votřìezvjác *verb. imperf.* nüchtern machen.

třìezvjěc *s. třèzvjäuc.*

třìezvjic *Prs. třèzvja -vjš Prt. třèzvjel Imp. třìezvji třèzvjičä verb. imperf.* nüchtern machen; třìezvjic są nüchtern werden.

Komposita:

potřìezvjic *verb. perf.* nüchtern machen; potřìezvjic są nüchtern werden.

rostřìezvjic *verb. perf.* nüchtern machen.

vãtřèzvjie *verb. perf.* ganz nüchtern machen; vãtřèzvjie są ganz nüchtern werden.

vetřìezvjic *verb. perf.* nüchtern machen.

třìezvjóc *s. třèzvjäuc.*

třisc *Prs. třäsä třäsěš [Oslz.] třä·sěš [Wslz.] Prt. třóys [Kl.] třóys [H. Vi. St. Wslz.] tiřslä Imp. třäsä [Oslz.] třä·sä [Wslz.] třäsäcä Part. Prt. třäslī verb. imperf.* schütteln, rütteln; třisc są zittern, beben. — Von-třóys to-dřèvja. Ta-pùoplòunka já-třäsä. Vjäter třäsä dřèvjätmī Vön-sä-třäsä vet-pùoplòunhī.

Komposita:

dùotřisc *verb. perf.* vollends ausschütten.

ftřisc *verb. perf.* hineinschütten. — Vön-sä-ftřóys tä-pjóuzä f-svöi-mjějšk.

nãtřisc *verb. perf.* viel schütteln.

přãtřisc *verb. perf.* bestreuen.

pùotřisc *verb. perf.* schütteln.

rùostřisc *verb. perf.* durchschütteln, aufschütteln.

střisc *verb. perf.* 1. herunterschütteln; 2. erschüttern; střisc są erzittern, erbeben. — Ten-vjäter stróys tä-jäpka vod-jäblòunhī. Vön-sä-stróys bärzo.

vãtrisc *verb. perf.* ausschütten, ausleeren. — Von-vãtrous
tën-kùos. Vãträsä tën-pjáusk s-tëχ-košóu!

vùotrisc *verb. perf.* 1. abschütteln; 2. (unpers.) schauern,
grausen. — A-tëj to-mjä-vùoträslø tãko, co-jãu-sa-
nëvobezdřo·ul rãza ôz-vũcek dùo-dòm.

vũtrisc *verb. perf.* abschütteln.

zãtrisc *verb. perf.* 1. erschüttern; 2. verschütten; zãtrisc sa
erbeben. — Von-vũdrël a-zãtrous tën-dôub bãrzo. Tën-
vjãtër zãtrous ta-lôuka pjáuska. Tã-χĩcã sa-zãtrãslã
vët-tã-štũermũ.

třóskãc *Prs.* třáuskúja [*Kl. II. St. Wslz.*] třáoskúja [*Vi.*]

třóskũjěš *Prt.* třóskø·ul *verb. imperf.* lärmern.

třóskũovãc *Prt.* třóskũovo·ul s. třóskãc. *Kl. Vi.*

třóunũovĩ -vã -vè *adj.*; třóunũovĩ zóub Backenzahn.

třóusãicã s. třóusãica. *H. Vi. St. Wslz.*

*třóusnòuc s. třóusnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

třóusãicã -cã *fem.* Moor, Morast. *Kl.*

*třóusnòuc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -třóusnòuc Prs. -'třóusná -třóusněš Prt.

-'třóusnòun Imp. -'třãsnĩ):

ftřóusnòuc *verb. perf.* einschütten.

potřóusnòuc *verb. perf.* bestreuen.

střóusnòuc *verb. perf.* herunterschütteln, abschütteln.

vãtróusnòuc *verb. perf.* ausschütten, ausleeren.

vetřóusnòuc *verb. perf.* abschütteln.

vutřóusnòuc *verb. perf.* abschütteln.

zatřóusnòuc *verb. perf.* verschütten.

tùobã -bã *Pl. G.* tóub *fem.* Bolzen.

tùobòul -olã *L.* tobùølĩ *Pl. G.* -bòul *fem.* Pappel.

tùobòulkã -hĩ *I.* tobòulkòu *fem.* Hirtentasche.

tùobolã -lã *L.* tobùølĩ *Pl. G.* -bòul *fem.* Hirtentasche.

tùočic *Prs.* tùoča -čĩš *Prt.* tùočël točĩlã *verb. imperf.* wälzen,
rollen; tùočic sa sich wälzen, rollen. — Šè š tã-tùočĩš ta-bějčka?

Ta-bějčka sa-točĩlã prějč.

Komposita (Inf. -tùǫčic Prs. -'točǫ -tùǫčiš Prt. -'točěl):

dotùǫčic *verb. perf.* bis wohin wälzen.

ftùǫčic *verb. perf.* 1. hineinwälzen; 2. einzapfen; ftùǫčic sǫ hineinrollen.—Nĩ-ftùǫčilĩ tǫ-klùǫdǫ v-jìǫzorǫ. Ftočĩci-mjǫ sklǫǫnkǫ šnǫpsũ! Vǫn-mũ-ftùǫčěl šnǫpsũ f-sklǫǫnkǫ.

natùǫčic *verb. perf.* anzapfen.

pǫtùǫčic *verb. perf.* vorwärts wälzen, hinwälzen; pǫtùǫčic sǫ hinrollen.

pǫttùǫčic *verb. perf.* dicht heran wälzen; pǫttùǫčic sǫ dicht heran rollen.

přetùǫčic *verb. perf.* umzapfen.

stùǫčic *verb. perf.* 1. herabwälzen; 2. abzapfen; stùǫčic sǫ hinabrollen.

vǎtǫčic *verb. perf.* 1. herauswälzen; 2. abzapfen; vǎtǫčic sǫ hinausrollen.

vǫttùǫčic *verb. perf.* 1. wegwälzen; 2. abzapfen; vǫttùǫčic sǫ wegrollen.

vutùǫčic *verb. perf.* abzapfen.

zatùǫčic *verb. perf.* 1. wohin wälzen; 2. anzapfen; zatùǫčic sǫ wohin rollen, wegrollen.

tùǫk -kũ *L. tokũ masc.* das Heraufziehen der Unterleine des Netzes.

tùǫlpǎč -ačǎ *L. tǫlpǎčũ masc.* ungeschickter Mensch, Tölpel. *Kl. H. St. Wslz.*

tùǫlpók -ǎkǎ *L. tǫlpǎǫkũ Pl. N. -cǎ masc.* ungeschickter Mensch, Tölpel. *Kl. H. St. Wslz.*

tùǫnǫǫc *s. tùǫnǫǫc. H. Vi.*

tùǫnǫǫc *Prs. tùǫnǫ -něš Prt. tùǫnǫǫn tonǫ verb. imperf.* untergehen, versinken, ertrinken. *Kl.*

Komposita (Inf. -tùǫnǫǫc Prs. -'tonǫ -tùǫněš Prt. -'tonǫǫn):

natùǫnǫǫc *verb. perf.* in Menge ertrinken.

pǫtùǫnǫǫc *verb. perf.* sämtlich, nach einander ertrinken.

vutùǫnǫǫc *verb. perf.* ertrinken.

zatùǫnǫǫc *verb. perf.* versinken. — Těn-vǫǫkrǫt zǎtonǫǫn v-mùǫřǎ a-nĩýt-jǎ nìǫvjizǫǫl vjicě.

tùǫńă -ńă *Pl. G. tǫǹ [H. Vi.] tǫǹ [Kl.] fem. 1.* das Revier,
wo gefischt wird; 2. Fischzug. *Kl. H. Vi.*

tùǫp -pă *Pl. G. topǫǹ masc. Topf.*

tùǫpjěc *s. topjăuc.*

tùǫpjěl -elă *L. topjělĭ Pl. G. -pjěl fem. sumpfiges Wasser, Sumpf.*

tùǫpjic *Prs. tùǫpja -pjış Prt. tùǫpjěl topjĭlă verb. imperf.*

1. schmelzen (*trs.*); 2. versenken; tùǫpjic sǟ 1. schmelzen (*intr.*);

2. versinken. — Slǫǹiškǫ tùǫpji to-măslo. Nĭ-cĭglĭ tĕn-trúp
v-jĭczorǫ tùǫpjic. Tă-jă ză-ceplo, to-măslo jŭ sǟ-tùǫpji. Tĕn-
čǫǹ sǟ-tùǫpjěl v-jĭczēră.

Komposita (Inf. -tùǫpjic Prs. -'topja -tùǫpjış Prt. -'topjěl):

natùǫpjic *verb. perf. in Menge ersäufen.*

potùǫpjic *verb. perf. untertauchen, versenken; potùǫpjic sǟ*
untersinken, ertrinken. — Ză-čĭm tă-potùǫpjış tă-psă?
Jĭevă-brăt sǟ-pùǫtopjěl f-slăpshĭ řĕcă.

přetùǫpjic *verb. perf. umschmelzen.*

rostùǫpjic *verb. perf. zerschmelzen (tr.); rostùǫpjic sǟ*
zerschmelzen (intr.). — Nĭ-rùǫstopjĭlĭ sŭĕgŭ ǫs-pjĭlĭ. Tĕn-
vŭǫlŭj sǟ-rùǫstopjěl.

stùǫpjic *verb. perf. schmelzen (tr.); stùǫpjic sǟ schmelzen*
(intr.).

vătopjic *verb. perf. ausschmelzen. — Tă-mŭšĭš vătopjic*
to-măslo s-tă-pùǫtă.

vottùǫpjic *verb. perf. abschmelzen.*

vutùǫpjic *verb. perf. versenken, ersäufen; vutùǫpjic sǟ*
ertrinken. — Nĭ-vŭtopjĭlĭ tă-psă v-mǫřŭ. Nă-sǟ-vutopjĭlă
f-tĭ-řĕcă.

zatùǫpjic *verb. perf. versenken, ersäufen; zatùǫpjic sǟ*
versinken. — Tĭ-mŭǫrďăre zătopjĭlĭ tă-zabjĭtévă v-jĭc-
zerǫ. V-nŭǫcă tĕn-čǫǹ sǟ-zătopjěl vĕ-vŭză.

tùǫpjĭnă -nă *I. topjĭnǫǹ [Kl. H. Vi.] -pjĭnǫǹ [St.] -pjĭnǫǹ*
[Wslz.] Pl. G. -pjĭn [Kl. H. St. Wslz.] -pjĭn [St.] fem. die
Tiefe, der Wasserschlund.

tùǫpjòc s. topjáuc.

*tùǫpnòuc s. tùǫpnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*tùǫpnòuc *verb. Kl.*

Komposita (*Inf.* -tùǫpnòuc *Prs.* -'topná -tùǫpnès *Prt.* -'top
-'toplă *Part. Prt.* -tùǫplī): s. tùǫnòuc.

tùǫpör -oră *Pl. G.* topùǫròu *masc.* Zimmerbeil.

tùǫpořěščo -čă *L.* topořăščü [*Oslz.*] -řă·ščü [*Wslz.*] *Pl. G.*
-řăšč [*Oslz.*] -řăšč [*Wslz.*] *ntr.* der Stiel des Beils.

tùǫrf -fù *masc.* Torf.

tùǫrfúik -ikă *masc.* Torfschuppen.

tùǫrfúiščo -čă *Pl. N.* torfúiščă [*Oslz.*] -ní·ščă [*Wslz.*] *G.* -níšč
[*Oslz.*] -níšč [*Wslz.*] *ntr.* Torfmoor.

tùǫrfúiznă -nă *fem.* Torfmoor.

tùǫrmă -mă *fem.* Turm.

tùǫnòuc s. tùǫnòuc. *St.*

tùǫná *Pl. G.* tǫyn s. tùǫná. *St.*

tùlpăc *L.* tǫlpăcû s. tùǫlpăč. *Vi.*

tùlpók *L.* tǫlpăokû s. tùǫlpók. *Vi.*

tú *adv.* 1. hier; 2. hierher.

túdăǫ s. tudău. *Vi.*

tudău *adv.* 1. hier; 2. hierher. *Kl. H. St. Wslz.*

tûdërjòun -nă *masc.* langsamer, fauler Mensch.

tűdotǫud s. tűdotǫud. *H. Vi. St. Wslz.*

tűdotǫud *adv.* hierher. *Kl.*

tûhī! *interj.* links! nach links!

tűs! *interj.* Lockruf für Hunde.

tűsk -kă *masc.* Hund.

tûtă -tä *Pl. G.* tūt *masc.* Düte.

tûtējšnī -nă -nè *adj.* hiesig.

tűtkă -hī *fem.* kleine Düte.

tűnáu s. tonău. *GGa.*

tűnòuc s. tùǫnòuc. *Wslz.*

tűná *Pl. G.* tǫyn s. tùǫná. *Wslz.*

tvăǫròug s. tvăuròug. *Vi.*

tváoròušk s. tváuròušk. *Vi.*

*tvāřac *verb. iter. zu tvùřec.*

Komposita (Inf. -tvāřac Prs. -'tvāřa -tváuřoš [Kl. II. St.

Wslz.] -tváoròš [Vi.] Prt. -'tvāřo·ul Imp. -tvāřo·u):

přetvāřac *verb. imperf. umbilden.*

stvāřac *verb. imperf. schaffen, erschaffen.*

vātvāřac *verb. imperf. hervorbringen.*

tvāřacēlkā -hī *I. tvařaciēlkōu fem. Zänkerin. Kl. H. St. Wslz.*

tvāřacēl -elā *L. tvařaciēlū masc. Zänker.*

tvāřacīlkā *I. tvařaciīlkōu Pl. G. -cīlk s. tvāřacelka. Vi.*

tvāřec *Prs. tvāřa -řiš Prt. tvāřel verb. imperf. necken, reizen, schmähen; tvāřec sa sich zanken. — Netvařacā tā-psā, von-kōusī! Nī-sa-tvāřōu lík se-sobōu.*

Komposita:

natvāřec *verb. perf. sa sich genug gezankt haben.*

potvāřec *verb. perf. reizen, schmähen; potvāřec sa sich zanken.*

vātvāřec *verb. perf. sa sich auszanken, nicht mehr zanken. —*

Gā-nī-sa-vātvāřālī, nī-šlī prējč.

zatvāřec *verb. perf. sa in Zank geraten. — Von-přāšed*

v-dùorńica os-hūjā sa-zātvařel se-mnōu.

tvāřlāvī -vā -vē *adj. zänkisch, streitsüchtig. Oslz.*

tvāřlāvose -cā *L. tvāřlāvùescī fem. Zanksucht.*

tvāřlā·vī s. tvařlāvī. *Wslz.*

tvār tvārū *masc. Zank.*

tvārogùovī -vā -vē *adj. den Quarkkäse betreffend.*

tvāuròug -ogū *Pl. G. tvārùogōu masc. Quarkkäse. Kl. H. St.*

Wslz.

tvāuròušk -kā *masc. Quarkkäse. Kl. H. St. Wslz.*

tvēlā -lā *fem. infolge von Nässe im Mai entstehende Auswüchse am Roggen.*

tvōj tváu tvě *pron. adj. dein.*

tvōrcā -cā *masc. Zimmermann.*

tvōrectvo -vā *ntr. das Zimmermannshandwerk.*

tvōrchī -kā -hē *adj. den Zimmermann betreffend.*

tvùǫřec *Prs.* tvùǫřa -řiš *Prt.* tvùǫřel tvořālā *verb. imperf.*

1. schaffen, bilden; 2. öffnen, schliessen; tvùǫřec sa sich bilden, entstehen. — Ga-Bōuk stvùǫřel tā-χlùopā, tēi ten-djō·ulbēl cō·ul tējš člùovjekā tvùǫřec a-tēi von-tvùǫřel āupa. Nā-ti-gōūrā tvořāla-sa takāu zêrā.

Komposita (Inf. -tvùǫřec Prs. -'tvořa -tvùǫřiš Prt. - tvořel):

natvùǫřec *verb. perf.* viel schaffen.

potvùǫřec *verb. perf.* nach einander schaffen; potvùǫřec sa sich bilden, entstehen.

přetvùǫřec *verb. perf.* umbilden.

stvùǫřec *verb. perf.* schaffen, erschaffen. — Pōun-Bōuk stvùǫřel tēn-svjāt ōs-fšātko, cō-jìesta nā-tīm-svjēcā.

vātvořec *verb. perf.* herausbilden; vātvořec sa sich herausbilden, entstehen. — Jāu-to-nìcco·ul vjìeřec, ējš tahí pstri pātēl sa-vātvořel š-čárnē vòusìevnìcā.

votvùǫřec *verb. perf.* öffnen; votvùǫřec sa sich öffnen. —

Dùǫžži-lā, jāu-cā-vùǫtvořa tā-kāsta. Von-zāklepo·ul a-hūjā tā-dvjêrā sa-vùǫtvořālā.

vutvùǫřec *verb. perf.* schaffen, bilden.

zatvùǫřec *verb. perf.* schliessen; zatvùǫřec sa sich schliessen. — Na-zatvořālā tā-dvjêrā.

H.

hēdā -dā *fem.* Kette.

*hedāc *verb.*

Komposita (Inf. -hedāc Prs. -'hedūja Prt. -hedō·ul Imp. -hēdo·u):

přāhedāc *verb. perf.* anketten. — Nī-přāhedāli tā-χlùopā dùǫ-scanā.

shedāc *verb. perf.* zusammenketten. — Vōn-ja-shedō·ul s-tīm-mùǫrdařa.

vothedāc *verb. perf.* losketten.

vuhedāc *verb. perf.* fest ketten. — Tēn-kōun-jā dùǫbriā vuhedōunī dùǫ-scanā.

*hedùgvăc s. hedăc. *Kl. Vi.*

hērăc *Prs.* hēra -rōš *Prt.* hēro·ul *verb. imperf.* richten, lenken, leiten; hērăc sa ză-čim 1. sich nach etwas richten; 2. sich an etwas kehren, um etwas kümmern.— Šè·š tā-hērōš tāmi-kōuūmī? Tēro·u-sa za-mnōu! Vōn-sa-nūghero·ul nūzāčim.

Komposita:

nahērăc *verb. perf.* hinlenken. — Mārcin nāhero·ul tēn-čō·un dùg-břegū.

poherăc *verb. perf.* richten, leiten. — Nīmje strāχū, jā-pūghera tā-kūghā rī·χtīχ.

shērăc *verb. perf.* richten, lenken, leiten. — Von-shēro·ul tīm-vūgza nōu-mja.

zahērăc *verb. perf.* hinlenken. — Von-zāhero·ul tēn-vōus prūgsto v-jīezorō.

herăc *Prs.* hērūja *Prt.* herō·ul *verb. imperf.* richten, lenken, leiten; herăc sa ză-čim 1. sich nach etwas richten; 2. sich um etwas kümmern.

Komposita: s. hērac.

herovñictvo -vă *ntr.* Lenkung, Leitung. *H. Ki. St.*

herovñictvo s. herovñictvo. *Wslz.*

herownictvo s. herovñictvo. *Kl.*

herùgvăc *Prt.* herùgvo·ul s. herăc. *Kl. Vi.*

herùgvnică -că *fem.* Lenkerin, Leiterin. *H. Vi. St. Wslz.*

herùgvník -ikă *Pl. N. -că masc.* Lenker, Leiter. *H. Vi. St.*

Wslz.

herùgvnică s. herùgvnica. *Kl.*

herùgvník s. herùgvník. *Kl.*

heřnùgvī -vā -vé *adj.* das Butterfass betreffend.

heřōunkă -hī *A.* hēřōunka *fem.* Butterfass. *H. Vi. Wslz.*

heřōunkă s. heřōunka. *Kl. St.*

hētkă -hī *fem.* kleine Kette.

hējšk -kă *masc.* Käse.

hējž hēžū *masc.* Käse.

hēpkă -hī *fem.* Heuschober.

hěškùgvī -vā -vè *adj.* den Käse betreffend.

hêvā -vā *Pl. G.* hêv [*H. Vi. St. Wslz.*] hêw [*Kl.*] *fem.* Kieme.

hěžùgvī -vā -vè *adj.* den Käse betreffend.

hi *Partik. l.* welche zur Verstärkung des Imperatives dient. —

Pò·j, pò·j-hī, knāupjā! Řečicā-hī, pānā!

hīčkā -hī *fem.* Buchweizengarbe. *Oslz.*

hīdāc *Prs.* hīdā -dōš *Prt.* hīdō·ul *Imp.* hīdō·u *verb. imperf.*

1. werfen; 2. brechen, zerbrechen; hīdāc sā brechen, abbrechen (*intr.*). — Tā-zìcā hīdalā zā-tīm-psā kamjēimī. Tēn-knāup hīdō·ul kāmā nōu-mjā. Nēhīdō·u-mjā to-dřěvjā! Tūo-jā tahi štūorm, co-tā-dřěvjātā sā-hīdōu. *Oslz.*

Komposita:

fhīdāc *verb. imperf.* 1. hineinwerfen; 2. einschlagen (vom Blitz).

přehīdāc *verb. imperf.* durchbrechen, durchschlagen.

roshīdāc *verb. imperf.* zerwerfen, zerschlagen, zertrümmern.

shīdāc *verb. perf.* herabschlagen.

vāhīdāc *verb. imperf.* 1. hinauswerfen; 2. herausbrechen, herausschlagen.

vothīdāc *verb. imperf.* abbrechen, abschlagen.

vuhīdāc *verb. imperf.* abbrechen, abschlagen.

hīžānā -nā *I.* hīžānōu [*Kl. H. Vi.*] -žānōu [*St.*] *Pl. G.* -žīn [*Kl. H. Vi.*] -žīn [*St.*] *fem.* Seegras. *Oslz.*

hìeḡḡel -glā *L.* heglū *masc.* Frauenrock.

hìeḡlā -lā *Pl. G.* hēl *fem.* Kelle.

hìeḡp -pā *Pl. G.* hepōu *masc.* Hundsfott.

hìeḡř křā *masc.* Busch, Strauch.

hìeḡrk -kā *masc.* kleiner Busch.

hìeḡrkāc *Prs.* hìeḡrkā -kōš *Prt.* hìeḡrko·ul hērkā *verb. imperf.* niesen.

hìeḡrnōuc s. hìeḡrnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

hìeḡrnōuc *Fut.* hìeḡrnā -něš *Prt.* hìeḡrnōun hērnā *verb. perf.* niesen. *Kl.*

hìeḡřnā -nā *I.* [hēřnōu] *Pl. G.* -řeń *fem.* Butterfass.

hìeřńăc *Prs.* hìeřńă -ńôš *Prt.* hìeřńo·ul hěńńă *verb. imperf.*
buttern, Butter bereiten.

hìeřńică -că *L.* hěřńîcî [*Oslz.*] -îî cî [*Wslz.*] *Pl. G.* -îîc
[*Oslz.*] -îîc [*Wslz.*] *fem.* Butterfass.

hìeřńók -ăkă *L.* hěřńăukû [*Kl. H. St. Wslz.*] -ńăukû [*Vi.*]
masc. der Stock im Butterfass.

hîχăc *Prs.* hîšă -šěš *Prt.* hîχo·ul *Imp.* hîšă *verb. imperf.* niesen.
Oslz.

Komposita:

pìehîχăc *verb. perf.* durchniesen, niesend hinbringen.

vâhîχăc *verb. perf.* ausniesen; vâhîχăc să sich ausniesen,
nicht mehr niesen. — To-zêcă jû vâhîχalo tēn-grûqšk,
co-nûq-să-fstûqpalô v-nûq. Pôul-štăńă von-hîχo·ul,
ălă tēj von-să-vâhîχo·ul.

zahîχăc *verb. perf.* anfangen zu niesen.

hîχălă -lă hîχăulû [*Kl. H. St.*] -χăulû [*Vi.*], -lî *masc. und fem.*
Mensch, welcher viel niest. *Oslz.*

hîχôč -ăčă *L.* hîχăučû [*Kl. H. St.*] -χăučû [*Vi.*] *masc.* Mensch,
welcher viel niest. *Oslz.*

hîχôčkă -hî *I.* hîχăučkôu [*Kl. H. St.*] -χăučkôu [*Vi.*] *fem.*
Frau, welche viel niest. *Oslz.*

hijăncă -că *Pl. G.* -jănc *fem.* Waschholz, Waschbleuel.

hikătî -tă -tê *adj.* mit einem Knopf versehen; hikătă jîeglä
Stecknadel.

hîkut -tă *masc.* der Schlucken. *Oslz.*

hîlă *num.* einige. *Oslz.*

hîlă- *erstes Glied von Kompositen:* mehr-.

hîlăzîqsôut s. hîlăzîqsôut. *H. Vi. St. Wslz.*

hîlăzîqsôut *num.* einige Zehner, bis hundert. *Kl.*

hîlănăqscă s. hîlănăuscă. *Vi.*

hîlănăuscă *num.* einige über zehn, bis zwanzig. *Kl. H. St.*
Wslz.

hîlărăhî -kă -hê *adj.* mehrfach.

hîlka *num.* einige, mehrere. *Kl. H. St.*

hīpjēc *Prs.* *hīpjā -pjīš* *Prt.* *hīpjə·ul -pjā -pjeli* *Part. Prt.*
hīpjālī *verb. imperf.* kochen, sieden, wallen. — *Xadō·u χūtke.*
ta-vùqdā jū hīpjī! *Oslz.*

Komposita:

přehīpjēc *verb. perf.* überkochen.
vāhīpjēc *verb. perf.* überkochen, auskochen.
volhīpjēc *verb. perf.* überkochen.
zahīpjēc *verb. perf.* aufwallen, anfangen überzukochen.
hīs -sū *masc.* Säure. *Oslz.*
hīs hīsū *s.* *hīs.* *Wslz.*
hīsēc *Prs.* *hīšā -sīš* *Prt.* *hīsēl* *verb. imperf.* säuern, sauer machen,
zum Gähren bringen. *Oslz.*

Komposita:

přehīsēc *verb. perf.* 1. durchsäuern; 2. übersäuern, über-
mässig säuern.
volhīsēc *verb. perf.* säuern.
vuhīsēc *verb. perf.* säuern.
hīslānā -nā *I.* *hīslānōu [Kl. H. Vi.] -lānōu [St.] Pl. G. -līn*
[Kl. H. Vi.] -līn [St.] fem. Säure. *Oslz.*
hīslī -lā -lē *adj.* sauer, gegohren. *Oslz.*
hīslosc -cā *L.* *hīslōscī* *fem.* die Säure, Sauerheit. *Oslz.*
hīslōtā -tā *A.* *hīslotā [Oslz.] hīsloṭā [Wslz.] fem.* die Säure.
hīstā -tā *fem.* Kiste. *Oslz.*
hīstkā -hī *fem.* kleine Kiste. *Oslz.*
hīškāc *Prs.* *hīškā -kōš* *Prt.* *hīško·ul* *verb. imperf.* niesen. *Oslz.*
hīvāc *Prs.* *hīvjā -vjēš* *Prt.* *hīvo·ul* *Imp.* *hīvjī* *verb. imperf.*
winken. — *Jāu-jī-hīvo·ul, ālā na-nīepřāšlā.* Von-*hīvo·ul* *nōu-*
mjā hījā. *Oslz.*

Komposita:

nahīvāc *verb. perf.* zuwinken, drohen. — *Nā-mū-nahīvā hījā.*
pohīvāc *verb. perf.* zuwinken.
shīvāc *verb. perf.* zuwinken. — *Ta-nāstā mjā-shīvā glovōu.*
vothīvāc *verb. perf.* abwinken, abweisen. — *Von-vō·thīvo·ul*
temū-pānū rakōu, von-nīmjo·ul χùozēc bläžé.

- hì·čkă *Pl. G.* hìčk *s.* hīčka. *Wslz.*
 hì·dăc *s.* hīdac. *Wslz.*
 hì·žănă *I.* hīžă·nòu *s.* hīžăna. *Wslz.*
 hì·χăc *s.* hīχac. *Wslz.*
 hì·χălă *s.* hīχăla. *Wslz.*
 hì·χôč *s.* hīχôč. *Wslz.*
 hì·χôčkă *s.* hīχôčka. *Wslz.*
 hì·kūt *s.* hīkut. *Wslz.*
 hì·lă *s.* hīlă. *Wslz.*
 hì·lkă *s.* hīlka. *Vi. Wslz.*
 hì·pjec *s.* hīpjec. *Wslz.*
 hì·sēc *s.* hīsec. *Wslz.*
 hì·slănă *I.* hīslă·nòu *s.* hīslăna. *Wslz.*
 hì·slī *s.* hīslī. *Wslz.*
 hì·slosc *s.* hīslosc. *Wslz.*
 hì·stă *s.* hīsta. *Wslz.*
 hì·stkă *Pl. G.* hìstk *s.* hīstka. *Wslz.*
 hì·škăc *s.* hīskac. *Wslz.*
 hì·văc *s.* hīvac. *Wslz.*
 híd hīdă [*Oslz.*] hì·dū [*Wslz.*] *masc.* Fischeingeweide.
 hîděl -dlă *masc.* Netz, welches zum Aalfang in Flüssen gebraucht wird.
 hīχăică -că *fem.* Reiz zum Niesen.
 hī́χnòuc *Imp.* hī́χnī [*H. Vi. St.*] hì·χnī [*Wslz.*] *s.* hī́χnòuc.
H. Vi. St. Wslz.
 hī́χnòuc *Fut.* hī́χnă -něš *Prt.* hī́χnòun *Imp.* hī́χnī *verb. perf.*
 niesen. — Gă-von-hī́χnòun, mă-să-vũřaslī fšătcă. *Kl.*
Komposita:
 vāhī́χnòuc *verb. perf.* ausniesen.
 zahī́χnòuc *verb. perf.* niesen.
 hīj hījă *masc.* 1. Stock; 2 eine Stange mit der die Fische ins Netz getrieben werden.
 hīkă -hī *Pl. G.* hīk *fem.* eine Art Plötz.
 hīl hīlă *masc.* Kiel (beim Schiffe).

hînoŭc *Imp.* hîni [H. Vi.] hîni [Wslz.] s. hînoŭc. H. Vi. St. Wslz.

hînoŭc *Put.* hîna -úěš *Prt.* a. hînou b. hîd hîdlä *Imp.* hîni *Part.* *Prt.* hîdlî *verb. perf.* 1. werfen; 2. abschlagen, zerschlagen. *Kl.*

Komposita (Inf. -hînoŭc Prs. -'hîna -hîněš Prt. -'hîd -'hîdlä Imp. -'hîni):

fhînoŭc *verb. perf.* 1. hineinwerfen; 2. einschlagen (vom Blitz).—Tën-knâup-mjä fhît kāmjeŭa vë-vokno. Liskāica fhîdlä f-tùorma. To-flîdlo, âlä jä-nievjëm žie.

nahînoŭc *verb. perf.* ein wenig abschlagen.

přehînoŭc *verb. perf.* durchschlagen, durchbrechen.—Nä-mjä-přehîdlä ta-rûta knāpla.

roshînoŭc *verb. perf.* zerwerfen, zerschlagen.—To-žěfča vūpadlo a-rāeshidlo dvjie šibā.

shînoŭc *verb. perf.* 1. zerwerfen, zerschlagen; 2. herabschlagen.—Von-shît ta-sklōunka. Tä-jāpkā-sou shîdlē vò-d-vjatrū.

vāhînoŭc *verb. perf.* 1. hinauswerfen; 2. ausbrechen, herabschlagen.—Jā-vāhît tā-kāmjeŭa s-tē-kriāŭā. Tën-vupjîti χlūop vāhît fsāthi šibā s-tā-vūoknā.

vothînoŭc *verb. perf.* abschlagen.—Na-vò-thidlä to-vūxo vōt-tā-pūota.

vuhînoŭc *verb. perf.* abschlagen.—Tä-žieci sā-vūhidlā tā-jāpka s-tē-jablōunhî.

hîpā -pā *Pl. G.* hîp *fem.* Kiepe, Tragekorb.

hîpkā -hî *fem.* kleine Kiepe.

hîpnicā -cā *fem.* Aufkäuferin.

hîpničhî -kā -hē *adj.* den Aufkäufer betreffend. *Oslz.*

hîpničēi -čā -čē *adj.* den Aufkäufer betreffend. *Oslz.*

hîpničkā -hî *fem.* Aufkäuferin.

hîpnič -ikā *Pl. N. -cā masc.* Aufkäufer.

hîpničhî s. hîpničhî. *Wslz.*

hîpničēi s. hîpničēi. *Wslz.*

*hīsc *verb.*

Komposita (*Inf.* -'hīsc *Prs.* -'hīnā -hīnēš *Prt.* -'hīd -'hīdlā
Imp. -'hīnī *Part. Prt.* -hīdlī [*Oslz.*] -hīdlī [*Wslz.*]):
hīnōuc.

hīsnōuc *Prt.* hīs hīslā [*H. Vi. St.*] hīs hīslā [*Wslz.*] *Part.*
Prt. hīslī [*H. Vi. St.*] hīslī [*Wslz.*] s. hīsnōuc. *H. Vi. St.*
Wslz.

hīsnōuc *Prs.* hīsā -nēš *Prt.* hīs -slā *Part. Prt.* hīslī *verb.*
imperf. sauer werden, in Gährung übergehen. *Kl.*

Komposita:

přahīsnōuc *verb. perf.* ein wenig sauer, säuerlich werden.

přehīsnōuc *verb. perf.* 1. durchsäuern; 2. übermässig sauer
werden, durch zu starke Gährung verderben.

vāhīsnōuc *verb. perf.* beim Gähren auslaufen.

vohīsnōuc *verb. perf.* sauer werden.

vuhīsnōuc *verb. perf.* sauer werden.

zahīsnōuc *verb. perf.* anfangen zu gähren.

hītā -tā *Pl. G.* hīt *fem.* das über dem Band befindliche Ende des
zugebundenen Sacks.

hīvā -vā *Pl. G.* hīv [*H. Vi. St. Wslz.*] hīw [*Kl.*] *fem.*
Kübel.

hīvāč -ačā *L.* hīvāčū *masc.* Bremse (Insekt).

hīvnōuc *Imp.* hīvnī [*H. Vi. St.*] hīvnī [*Wslz.*] s. hīvnōuc. *H.*
Vi. St. Wslz.

hīvnōuc *Fut.* hīvnā -nēš *Prt.* hīvnōun hīvnā *Imp.* hīvnī *verb.*
perf. winken, einen Wink geben. *Gslz.*

Komposita:

nahīvnōuc *verb. perf.* zuwinken, drohen.

shīvnōuc *verb. perf.* winken, zuwinken.

vethīvnōuc *verb. perf.* abwinken, abweisen.

hīvūtčī -čā -čē *adj.* den Kiebitz betreffend. *Oslz.*

hīvūtčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* Kiebitz-. *Oslz.*

hīvutkā -hī *I.* hīvutkōu [*Oslz.*] -vūt-kōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -vūt-k
[*Oslz.*] -vūt-k [*Wslz.*] *fem.* Kiebitz.

hīvũtkă -hĩ *A.* hĩvutka *fem.* Kiebitz. *Oslz.*

hīvù'tčĩ *s.* hĩvũtčĩ. *Wslz.*

hīvù'tčĩn *s.* hĩvũtčĩn. *Wslz.*

hīvù'tkă *Pl. G.* -vũtk *s.* hĩvũtkă. *Wslz.*

hĩwnòuc *s.* hĩvnòuc. *Kl.*

Ů.

*ũc *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -'uc Prs. -'uja -ũjěš Prt. -'òul -ulă Imp. -'ũ Part. Prt. -ũtĩ Vlsbst. -ũcě):

sìebuc *verb. perf.* Schuhe ausziehen. — Sìebũ-sä tä-skùǫřňä, nă-sòu mùǫkrě.

přìsebuc *verb. perf.* den Schuh auf den falschen Fuss ziehen.

văsebuc *verb. perf.* Schuhe ausziehen.

vùǫbuc *verb. perf.* Schuhe anziehen. — Jău-sä-vùǫbujă
χũtko skùǫřňä a-těj jă-přĩnda.

přìevobuc *verb. perf.* das Schuhwerk wechseln.

ũnděr'erčk -kă *masc.* Gnom, Heineleinmännchen.

ũnděr'erčkă -hĩ *fem.* weiblicher Gnom.

ũnděr'ănk -kũ *masc.* Loch, Einschlupf.

*ũvăc *verb. iter. zu ũc. Oslz.*

Komposita (Inf. -ũvăc Prs. -'ũva -ũvôš Prt. -'ũvo·ul Imp. -ũvo·ũ):

sebũvăc *verb. imperf.* Schuhe ausziehen.

přesebũvăc *verb. imperf.* den Schuh auf den falschen Fuss ziehen.

văsebũvăc *verb. imperf.* Schuhe ausziehen.

vobũvăc *verb. imperf.* Schuhe anziehen.

převobũvac *verb. imperf.* das Schuhwerk wechseln.

*ũc *s.* ũc. *Wslz.*

*ũvăc *s.* ũvac. *Wslz.*

V.

v s. vĕ.

v- *Verbalpräfix*. Es bezeichnet, dass die Verbalhandlung sich in das Innere eines Gegenstandes hinein erstreckt.

vā *G. L.* vājū *D. I.* vāmā *pron. subst.* ihr beide.

*vābjāc *verb. iter.* zu vābjic.

Komposita (*Inf.* -vābjāc *Prs.* -'vābjā -vāubjōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāobjōš [*Vi.*] *Prt.* -'vābjō·ul *Imp.* -vābjō·u):

povābjāc *verb. imperf.* locken, reizen.

přāvābjāc *verb. imperf.* herbeilocken, anlocken; přāvābjāc sa sich anlocken lassen.

převābjāc *verb. imperf.* 1. hinüberlocken; 2. verlocken; převābjāc sa sich verlocken lassen.

vāvābjāc *verb. imperf.* herauslocken.

vevābjāc *verb. imperf.* hineinlocken.

vedvābjāc *verb. imperf.* ablocken, weglocken.

zavābjāc *verb. imperf.* bis wohin locken, herbeilocken, einladen.

zvābjāc *verb. perf.* anlocken, zusammenlocken, einladen.

vābjic *Prs.* vāubjā [*Kl. H. St. Wslz.*] vāobjā [*St.*] -bjīš *Prt.* vāubjēl [*Kl. H. St. Wslz.*] vāobjēl [*Vi.*] vābjīlā *Imp.* vābjī *verb. imperf.* 1. locken, anlocken; 2. einladen. — Talīmī gāūt-kamī na-vābjīlā fšieχ χiùopou dūθ-sā. Vōn-mjä-vāubjēl do-ježieñā.

Komposita (*Inf.* -vābjic *Prs.* -'vābjā -vāubjīš [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāobjīš [*Vi.*] *Prt.* -'vābjēl *Imp.* -'vābjī):

navābjic *verb. perf.* viel anlocken, einladen.

povābjic *verb. perf.* locken, reizen.

· přāvābjic *verb. perf.* herbeilocken, anlocken; přāvābjic sa sich anlocken lassen. — Na-přāvābjīla tā-kūrā dē-siebjā. Vēt-tahē bābā tā-sa-přāvāubjīš?

převābjic *verb. perf.* 1. hinüberlocken; 2. verlocken; převābjic sa sich verlocken lassen.

vāvabjic *verb. perf.* herauslocken. — Tīm-mjāsa von-vāvābjēl tā-psā s-tē-būdä.

vevābjic *verb. perf.* hineinlocken. — Nī'-jā-vēvābjilī f-svē-
 ǵīčä.

vodvābjic *verb. perf.* ablocken, weglocken. — Nā-jī-vodvābjīla jē-nāužēnā. Tā-nāužēnā na-vodvābjīla vōt-svē-sūosträ.

zavābjic *verb. perf.* bis wohin locken, herbeilocken, einladen. — Vōn-mjä-zāvābjēl f-svē-ǵīčä.

zvābjic *verb. perf.* anlocken, zusammenlocken, einladen.

vābjidlo -lā *Pl. N.* vābjīdlā [*Oslz.*] -bjī·dlā [*Wslz.*] *G.* -dēl
ntr. Lockmittel, Lockspeise, Köder.

vabnī -nāu -nē *adj.* lockend, reizend.

vādä -dä *Pl. G.* vāud [*Kl. H. St. Wslz.*] vāod [*Vi.*] *fem.* Streit, Zank.

vadlāvi -vā -vè *adj.* zänkisch, streitsüchtig. *Oslz.*

vādlāvosc -cä *L.* vadlāvūoscī *fem.* die Streitsucht.

vadlā·vi s. vadlāvi. *Wslz.*

*vāžac *verb. iter.* zu vāžec.

Komposita (Inf. -vāžac Prs. -'vāžā -vāužoš [Kl. H. St. Wslz.] -vāožoš [Vi.] Prt. -'vāžo·ul Imp. -vāžo·u):

zavāžac *verb. imperf.* 1. hindern, schaden; 2. anstossen, anhängen.

zvāžac *verb. imperf.* Zank erregen; zvāžac sā in Zank geraten.

vāžacēlkā -hī *I.* vāžacēlkōu *fem.* zum Schelten geneigte, zänkische Frau. *Kl. H. St. Wslz.*

vāžacēl -elā *L.* vāžacēlū *masc.* znm Schelten geneigter, zänkischer Mensch.

vāžacīlkā *I.* vāžacīlkōu *Pl. G.* -cīlk s. vāžacelka. *Vi.*

vāžec *Prs.* vāžā, -žā -žīš *Prt.* vāžēl *verb. imperf.* 1. schelten, wettern, Zank erregen; 2. hindern, schaden; vāžec sā sich zanken. — Dlāu-čūš tā-vāžīš tā-knāupa? Von-vāžī nōu-mjā. Līk na-vāžī se-mnōu. Tūo-cā nīc nevāžī. Vōn-sā-vāžī līk z-nāstōu. Nī'-sā-vāžālī bārzo.

Komposita:

navāžēc *verb. perf.* viel schelten; navāžēc sà sich satt zanken.

povāžēc *verb. perf.* Zank erregen; povāžēc sà in Zank geraten.

vāvazēc *verb. perf.* ausschelten; vāvazēc sà ausgescholten haben, nicht mehr schelten. — Tēn-škōulnī vāvazēl tēχ-knāupōu. Ga-tā-sà-vāvaziš, tēi jā-cā-pūovjēm.

zavāžēc *verb. perf.* 1. hindern, schaden; 2. anstossen, anhaften. — Bjē·u, bjē·u! nīc-cā zavāzī! Von-zāvazēl vūo-kamā.

zvāžēc *verb. perf.* Zank erregen; zvāžēc sà in Zank geraten.

vagōn -ō·nū *masc.* Waggon.

vāχtā -tā *fem.* 1. die Wacht, das Wachstehen; 2. der Wachposten, die Wache.

vāχtāc *Prs.* vāχtūjā *Prt.* vāχtō·ul *verb. imperf.* wachen, bewachen. — Trē χlūopjī vāχtālī f-tīm-χlēvjā.

Komposita:

převāχtāc *verb. perf.* eine Zeitlang Wache halten.

vuvāχtāc *verb. perf.* gut bewachen. — Fšāthī pjōuzā bālā dūoβrā vuvāχtōunē.

vāχtārtvo -vā *ntr.* die Wachmannschaft.

vāχtārhi -kā -hē *adj.* den Wächter betreffend.

vāχtōrkā -hi *I.* vāχtārkōu, -tārkōu *fem.* Wächterin.

vāχtōi -ařā, -āřā *L.* vāχtārū *Pl. I.* -īmī *masc.* Wächter.

vāχtūovāc *Prt.* vāχtūovo·ul *s.* vāχtāc. *Kl. Vi.*

vālāc *Prs.* vāulā [*Kl. H. St. Wslz.*] vāolā [*Vi.*] -lōš *Prt.* vāu-lo·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] vāolo·ul [*Vi.*] vālā *Imp.* vālo·u *verb. imperf.* hin und her wälzen; vālāc sà 1. sich hin und her wälzen; 2. sich begatten (von Vögeln gebraucht). — Dlāu-čūš tā-vāulōš tāk tīm-mjēχā? Vōu-sà-vāulā nā-svīm-lōuškū. Tēn-kūr sà-vāulā s-kokūošōu.

Komposita (Inf. -vālāc Prs. -'vāulā -vāulōš [Kl. H. St. Wslz.] -vāolōš [Vi.] Prt. -'vālo·ul Imp. -vālo·u):

dovālāc *verb. imperf.* bis wohin wälzen.

podvâlăc *verb. imperf.* unterwälzen, dicht heranwälzen.

povâlăc *verb. imperf.* umwerfen, umstürzen.

přävâlăc *verb. imperf.* heranwälzen.

převâlăc *verb. imperf.* hinüberwälzen; přěvâlăc *są* sich umwälzen.

rozvâlăc *verb. imperf.* auseinanderwerfen, zerstören; rozvâlăc *są* auseinanderfallen, einstürzen.

văvâlăc *verb. imperf.* herauswälzen; văvâlăc *są* in Menge herausströmen.

vevâlăc *verb. imperf.* hineinwälzen.

vobâlăc *verb. imperf.* umwerfen, umstürzen; vobâlăc *są* umfallen, einstürzen.

vodvâlăc *verb. imperf.* abwälzen, wegwälzen.

zavâlăc *verb. imperf.* zuwerfen, verschütten; zavâlăc *są* einstürzen, zusammenstürzen.

zvâlăc *verb. imperf.* einreißen; zvâlăc *są* einfallen, einstürzen.

vâlăχ -aχă *masc.* Wallach.

valăšēc *Prs.* vâlăšą valăšiš *Prt.* vâlăšël *verb. imperf.* zum Wallach machen, kastrieren.

Kompositum:

văvalăšēc *verb. perf.* zum Wallach machen, kastrieren.

vălcăc *Prs.* vâl·lcüją vâl·lcüjěš *Prt.* vâl·cö·ul *verb. imperf.* walzen, mit der Walze glätten.

Kompositum (Inf. -vălcăc Prs. -'vălcüją Prt. -vâl·cö·ul Imp. -vâl·co·u):

vuvălcăc *verb. perf.* fertig, glatt walzen.

vălcovăti -tă -tê *adj.* walzenförmig.

vălcùovăc *Prt.* vâl·cùov·ul *s.* vălcăc. *Kl. Vi.*

vălēc *Prs.* vâlą -liš *Prt.* vâlël *verb. imperf.* 1. wälzen, rollen; 2. umwälzen, umstürzen; 3. schlagen, prügeln; vălēc *są* 1. sich wälzen, sich wogend hin und her bewegen; 2. einstürzen.—Vălă tą·bējčką tūdău! Dlău·čüş tă·vălīš tēn·kāmă? A·tēj jă·mü·vâlël f·păsk. Tă·văuhj są·vâlön v·jiezoro. Tă·stăurē žičă są·vălălă.

Komposita:

dovâléc *verb. perf.* bis wohin wälzen.

podvâléc *verb. perf.* unterwälzen, dicht heranwälzen. — Nì-pè·dvalälì tèn-kāmā pōūt-tèn-mūr.

povâléc *verb. perf.* umwerfen, umstürzen; povâléc sạ hin-stürzen. — Tèn-štùorm pùəvalèl tèn-dōup. Tahě grábé dābā sạ-pùəvalälä.

přävâléc *verb. perf.* heranwälzen; přävâléc sạ sich heranwälzen, heranrollen.

převâléc *verb. perf.* hinüberwälzen; převâléc sạ sich umwälzen, umstürzen.

rozvâléc *verb. perf.* auseinanderwerfen, zerstören; rozvâléc sạ auseinanderfallen, einstürzen. — Nì-rùəzvalälì fšāthì káūtā. Tā-stāurè χīčā sạ-rùəzvalälä.

vāvaléc *verb. perf.* herauswälzen; vāvaléc sạ in Menge herausströmen.

vevâléc *verb. perf.* 1. hineinwälzen; 2. schlagen; vevâléc sạ in Menge hineinströmen. — Nì-vēvalälì kāmjenā f-tạ-řêka. Vón-mjä-vēvalèl vē-vočì. Tā-vāuhì sạ-vēvalälä f-to-jìezoro.

vobâléc *verb. perf.* umwerfen, umstürzen; vobâléc sạ umfallen, einstürzen. — Tèn-vjātěr vùəbalèl tạ-tùorma. Tèn-grábì dōup sạ-vùəbalèl.

vodvâléc *verb. perf.* abwälzen, wegwälzen. — χtè·š-nòum vodvālì tèn-kāmā vót-tā-grùəbù?

zavâléc *verb. perf.* zuwerfen, verschütten; zavâléc sạ einstürzen, zusammenstürzen. — Ta-řêka vāstòupjìla óz-zavalälä nāšè lōuhì pjāuska.

zvâléc *verb. perf.* einreißen; zvâléc sạ einfallen, einstürzen.

vālnòuc s. vālnòuc. *H. St. Wslz.*

vālnòuc *Fut.* vālínạ -něš *Prt.* vālnòun *verb. perf.* 1. umwälzen, umstürzen; 2. schlagen. — Jānīm rāza tèn-vjātěr vālnòun tạ-lāpa. Gā-jā-to-řìek, tèn-cāzì χlùop-mjä vālnòun v-gāba. *Kl.*

vālš -šä *Pl. G. -ši, -šev [H. St. Wslz.] -šew [Kl.] fem. 1. Un-*
wahrheit; 2. Fehler. Kl. H. St. Wslz.

vālš vā·lšä *s. vālš. Vi.*

vālšārhī -kā -hē *adj. den Fälscher betreffend.*

vālšāvī -vā -vè *adj. 1. falsch, unrichtig; 2. falsch, unaufrichtig;*
3. böse, erzürnt. Oslz.

vālšāvjā *adv. 1. falsch, unrichtig; 2. falsch, unaufrichtig; 3. böse,*
erzürnt. Kl. H. St. Wslz.

vālšävo *adv. 1. falsch, unrichtig; 2. böse, erzürnt. Kl. H. St.*
Wslz.

vālšävosc -cä *L. vālšävùoscī fem. 1. die Falschheit, Unrichtigkeit;*
2. die Unaufrichtigkeit; 3. der Zorn, das Bösessein. Kl. H. St. Wslz.

vālšā·vī *s. vālšāvī. Wslz.*

vālšēc *Prs. vālšā -šiš Prt. vālšēl verb. imperf. fälschen. Kl. H.*
St. Wslz.

Komposita:

povālšēc *verb. perf. fälschen, verfälschen.*

zvālšēc *verb. perf. fälschen, verfälschen.*

vālšörkā -hī *I. vālšārkōu, -šārkōu fem. Fälscherin. Kl. H. St.*
Wslz.

vālšóř -ařā, -āřā *L. vālšārū masc. Fälscher. Kl. H. St. Wslz.*

valùovī -vā -vè *adj. den Wall, die Welle betreffend.*

váogā *s. vāuga. Vi.*

váogā *s. vāuga. Vi.*

váokā *s. vāuka. Vi.*

váokno *s. vāukno. Vi.*

váol *s. vāul. Vi.*

váorā *s. vāura. Vi.*

váos *s. vāus. Vi.*

váoskā *s. vāuska. Vi.*

váoškā *s. vāuška. Vi.*

váotěrzúxtā *s. vāuterzúxta. Vi.*

váožnī *s. vāužnī. Vi.*

váožno *s. vāužno. Vi.*

váŕžnosc s. váužnosc. *Vi.*

váŕžník s. váužník. *Vi.*

vārāc *Prt. a.* vāra -rōš *b.* vāura [Kl. II. St. Wslz.] váora [Vi.]
-rōš *Prt. a.* vāro·ul *b.* vāuro·ul [Kl. H. St. Wslz.] váoro·ul
[Vi.] vārā *Imp.* vāro·u *verb. imperf.* dauern, wahren. — To-
gromùevè vāuralo p̃res-třā štānā. To-nìevāralo dlûgo, tēj ta-
nāstā p̃rāšlā dùo-dòm.

varājāc *Prs.* vārājūja *Prt.* varājō·ul *verb. imperf.* verrückt,
wahnsinnig sein.

Kompositum:

povarājāc *perf. verb.* nach einander wahnsinnig werden. —

P̃res-to jìevā-sānevja fšātcā třě povarājālī.

varājāctvø -vā *ntr.* der Wahnsinn.

varājāchī -kā -hē *adj.* wahnsinnig, verrückt.

vārājōt -ātā *Pl. N.* -cā *G.* varājāntōu [Kl. H. St. Wslz.]
-jāotōu [Vi.] *masc.* Wahnsinniger.

vārājōtkā -hī *I.* varājāutkōu [Kl. H. St. Wslz.] -jāotkōu [Vi.]
fem. Wahnsinnige.

varājùovāc *Prt.* varājùovo·ul s. varājāc. *Kl. Vi.*

vārcēc *Fut.* vārčā -cīš *Prt.* vārčel vōrcālā *Imp.* vārcā *verb.*
perf. 1. umwenden, umdrehen; 2. umkehren, zurückkehren; vārcēc
sā sich umkehren. — Dùo-čūs tā-vārcīš tā-dējskā? Dùožži-lā,
to-nēvāurā dlûgo, tēj von-vārcī. Nā-sā-vōrcālā dùo-mjā.

Komposita (Inf. -vārcēc Prs. -'vōrcā -vārcīš Prt. -'vōrcel
Imp. -'vārcā):

navārcēc *verb. perf.* 1. umkehren; 2. bekehren; navārcēc
sā sich bekehren. — Von-nāvōrcel tēn-vōus. Tahêvā
pùogónnā tā-nēnavārcīš dùo-vjarā. A-fšātcā lāžā sā-
nāvōrcālī na-χřescājānskōu vjāra.

pōdvārcēc *verb. perf.* von unten an umkehren.

povārcēc *verb. perf.* umkehren, zurückkehren. — Jū za-
pōul-štānā von-pùovōrcel.

p̃rāvārcēc *verb. perf.* hinkehren, hinlenken. — Von-p̃rā-
vōrcel tā-kùonā dùo-scanā.

převārcēc *verb. perf.* umkehren, umstürzen; převārcēc sa sich umkehren, umfallen. — Tī-zlūgzejā pñevōrcālī fšāthī ñečā f-χīcaχ. To-grābē drēvja sa-pñevōrcālō.

vāvārcēc *verb. perf.* umdrehen, umkehren, umstürzen; vāvārcēc sa umfallen, umstürzen. — Von-vāvōrcēl tēn-kūgš, co-fšātko vāpadlo. Ta-klūgđā sa-vāvōrcālā.

vobārcēc *verb. perf.* umwenden, herumdrehen; vobārcēc sa sich umdrehen. — Nī-vūgbōrcālī tēn-kām. Vōn-sa-vūgbōrcēl āus-šet prēič. Nā-sa-vobōrcālā dūg-ñā.

vodvārcēc *verb. perf.* abwenden, wegwenden; vodvārcēc sa sich abwenden. — Vōn-mjā-vōdvōrcēl vōt-tā-trupā. Bōg vōdvōrcēl vod-nās fšātke zlē. Vodvārcā-sa vōd-ñā!

vuvārcēc *verb. perf.* umdrehen, vollständig umkehren, umstürzen. — Tī-knāupjī vūvōrcālī tēn-vōus.

zavārcēc *verb. perf.* umdrehen, umkehren; zavārcēc sa umkehren, sich umdrehen. — Von-zāvōrcēl tā-kūonā. Nā-sa-zavōrcālā χūtke. Jiemū sa-zāvōrcēl rūgžem v-glūgvjā.

zvārcēc *verb. perf.* umdrehen, umkehren, umstossen; zvārcēc sa umkehren, sich umdrehen, umfallen. — Tahēvā drēvjicā tā-ñezvārciš. Vōn-sa-zvārcēl dūg-mjā. Tēn-vōus sa-zvārcēl.

vārcēc *Prs.* vārcā -čōš *Prt.* vārčo·ul vōrcā *Imp.* vārčo·u *verb. imperf.* 1. umwenden, umdrehen; 2. umkehren, zurückkehren; vārcēc sa sich umdrehen.

Komposita (Inf. -vārcēc Prs. -'vōrcā -vārčōš Prt. -'vōrcō·ul Imp. -vārčo·u):

navārcēc *verb. imperf.* 1. umkehren; 2. bekehren; navārcēc sa sich bekehren.

podvārcēc *verb. imperf.* von unten an umkehren.

povārcēc *verb. imperf.* umkehren, zurückkehren.

přāvārcēc *verb. imperf.* hinwenden, hinlenken.

převārčāc *verb. imperf.* umkehren, umstürzen; převārčāc sạ sich umkehren, umfallen.

vāvārčāc *verb. imperf.* umdrehen, umkehren, umstürzen; vāvārčāc sạ umfallen, umstürzen.

vobārčāc *verb. imperf.* umwenden, herumdrehen; vobārčāc sạ sich umdrehen.

vodvārčāc *verb. imperf.* abwenden; wegwenden; vodvārčāc sạ sich abwenden.

vuvārčāc *verb. imperf.* umdrehen.

zavārčāc *verb. imperf.* umdrehen, umkehren; zavārčāc sạ umkehren, sich umkehren.

zvārčāc *verb. imperf.* umdrehen, umkehren; zvārčāc sạ umkehren, sich umkehren.

vārχštedā -dā *fem.* Werkstatt.

vārkoč -čā *L.* vārkuočū *masc.* Haarzopf.

vārksštedā -dā *fem.* Werkstatt.

vārnā -nā *Pl. G.* -rēn, vārn *fem.* Krähe.

vārñā -ñicā *Pl. N.* vārñātā *ntr.* junge Krähe.

vārñiščo -čā *L.* vārñišču [*Oslz.*] -ñišču [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñišč [*Oslz.*] -ñišč [*Wslz.*] *ntr.* grosse, hässliche Krähe.

vārñī -ñā -ñē *adj.* die Krähen betreffend.

vārñīn -ñīnī -nā -ñē *adj. poss.* Krähen-.

vārñōūtēčko *s.* vārñōūtēčko. *II. Vi. St. Wslz.*

vārñōūtko *s.* vārñōūtko. *H. Vi. St. Wslz.*

vārñōūtūško *s.* vārñōūtūško. *II. Vi. St. Wslz.*

vārñōūtēčko -kā *ntr.* junge Krähe. *Kl.*

vārñōūtko -kā *Pl. N.* vārñātkā *ntr.* junge Krähe. *Kl.*

vārñōūtūško -kā *ntr.* junge Krähe. *Kl.*

vārpāc *Prs.* vārpjā -pjēš *Prt.* vārpo·ul vōrpā *Imp.* vārpjī *verb. perf.* schlecht nähen. — Tēn-stāurī krō·uc nīc dūōbřā nēšājā, tīen le-tāk vārpjā.

Komposita (*Inf.* -vārpāc *Prs.* -'vōrpjā -vārpjēš *Prt.* -'vōrpō·ul *Imp.* -'vārpjī):

přävârpâc *verb. perf.* liederlich annähen. — Tă-râkovă
tên krö·uc le-tâk přävôrpo·ul dű·tè-sűknă.

zvârpâc *verb. perf.* liederlich zusammennähen. — To-nějă
sešătè, tű·jă le-tâk zvorpőunè.

vârtnică -că *L.* vârtnici [*Oslz.*] -nî·ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -nîc
[*Oslz.*] -nîc [*Wslz.*] *fem.* Thorflügel.

vârtnîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Thürrhüter.

vârvă -vă *Pl. G.* -rev [*H. Vi. St. Wslz.*] -row [*Kl.*] *fem.* das
Unterholz am Wintergarn.

văřă -řă *fem.* gekochte Speise, Gekochtes.

văřăc *Prs.* vâřă -řoš *Prt.* vâřo·ul *verb. imperf.* zu kochen pflegen.

Komposita:

přävăřăc *verb. imperf.* ein wenig aufkochen.

převăřăc *verb. imperf.* noch einmal kochen, aufkochen.

rozvăřăc *verb. imperf.* zerkothen lassen; rozvăřăc să zer-
kochen.

văvăřăc *verb. imperf.* auskochen.

vodvăřăc *verb. imperf.* abkochen.

zvăřăc *verb. imperf.* zusammenkochen.

văřčēc *Prs.* vâřčă -čîš *Prt.* vâřčo·ul -čă -čclî *Part. Prt.* vâř-
čâlî *verb. imperf.* schnarchen. — Mőj·χlű·p lík vâřčî, gă-von-
spjî.

Komposita:

převăřčēc *verb. perf.* eine Zeitlang schnarchen.

zavăřčēc *verb. perf.* anfangen zu schnarchen.

văřēc *Prs.* vâřă -řîš *Prt.* vâřcl *verb. imperf.* kochen, sieden (tr.);

văřēc să kochen (intr.). — Na-văřî krăpă. To-mjăso jű să-
văřî.

Komposita:

navăřēc *verb. perf.* viel kochen.

povăřēc *verb. perf.* nach einander kochen.

přävăřēc *verb. perf.* ein wenig aufkochen.

převăřēc *verb. perf.* noch einmal kochen, aufkochen. — To-
mjăso jějš nējă dű·brè, tă-to-műšš ješ-răus převăřēc.

rozvāřec *verb. perf.* zerkochen lassen; rozvāřec s_q zer-
kochen. — Nīřt nīevjezo·ul, cō-to bālo, fšātko bālo
rozvařūgnē.

vāvařē. *verb. perf.* auskochen (tr.); vāvařec s_q auskochen,
beim Kochen verschwinden. — Mā-dūostali vāvařūgnē
mjāso. Fšātkā šmākā s_q-vāvařālā s-tā-mjāsa.

vodvāřec *verb. perf.* abkochen.

vuvāřec *verb. perf.* gar, fertig kochen (tr.); vuvāřec s_q gar,
fertig kochen (intr.). — To-mjāso bālo dūoḡbrā vuvařūgnē.
Jējš to-mjāso s_q-nīevuvařālo.

zvāřec *verb. perf.* zusammenkochen. — Jā-nīevjēm, cō-na-
zvāřī nā-pō·unā.

vāš -šī -šā -šē *pron. adj.* 1. euer; 2. ihr.

vāššlōumā -mā *fem.* Tuch zum Abwaschen.

vāt -tū *masc.* Watte.

vatērāc *Prs.* vātērūjā *Prt.* vatērō·ul *Imp.* vatēro·u *verb. imperf.*
wattieren.

Komposita:

vāvatērāc *verb. perf.* wattieren. — Jīevā-sūkūā bālā vāva-
tērōunā.

vuvatērāc *verb. perf.* wattieren. — Tā-sūkūā jāu-vōum-
vūvatērūjā.

vatērūoḡvāc *Prt.* vatērūoḡvo·ul s. vatērāc. *Kl. Vi.*

*vāžāc *verb. iter.* zu vāžec und vjēsc vjūoza.

Komposita (Inf. -vāžāc Prs. -'vāžā -vāužōš [Kl. H. St. Wslz.]
-vāožōš [Vi.] Prt. -'vāžō·ul Imp. -vāžō·u):

devāžāc *verb. imperf.* häufig bis wohin fahren.

poḡdevāžāc *verb. imperf.* oft heranzufahren.

poḡvāžāc *verb. imperf.* s_q sich unterstehen, wagen.

prāvāžāc *verb. imperf.* oft heranzufahren, hiebringen. —

Jū-zīesinc lāt jā-prāvāžā f-sūoḡbotā rābā dūo-
mjastā.

prēvāžāc *verb. imperf.* 1. durchwägen, abwägen; 2. über-
wiegen, Übergewicht haben; 3. oft hinüberfahren. — To-

mjāso drípka p̃r̃evāžalo, ālā jāu-jī-dö·ul dùəχ. Tā
 vdrûgā jāden-χlûop p̃r̃evāžo·ul p̃r̃iez-voda.
 rozvāžāc *verb. imperf.* 1. erwägen, prüfen; 2. nach ver-
 schiedenen Richtung wegfahren.
 vāvāžāc *verb. imperf.* 1. abwägen, erwägen; 2. oft heraus-
 fahren, wegfahren.
 vodvāžāc *verb. imperf.* 1. abwägen; 2. häufig wegschaffen;
 vodvāžāc s̃a wagen.
 ṽhvāžāc *verb. imperf.* 1. aufmerken, auf etwas achten;
 2. häufig wegfahren, wegbringen.
 zavāžāc *verb. imperf.* oft wohin fahren.
 zvāžāc *verb. imperf.* 1. abwägen; 2. erwägen.

vāžbenkā -hī *fem.* Waschbank.

vāžēc *Prs.* vāužā [Kl. H. St. Wslz.] vāožā [Vi.] -žīs *Prt.*
 vāužēl [Kl. H. St. Wslz.] vāožēl [Vi.] vāžāla *Imp.* vāžā
verb. imperf. 1. wägen; 2. wiegen; vāžēc s̃a sich unterstehen,
 wagen. — Gā-tēn-kūpe vāužī tōu-stāurōu vaγōu, tēj-to līk
 nēštāmūjā. Tō-ciēla vāužī p̃r̃ies-sto pūntōu. Tievā nīžt s̃a-
 nēvāužī. Nīžt s̃a-nēvāužī v-nūəcā tā do-jīziēnā.

Komposita (Inf. -vāžēc Prs. -'vāžā -vāužīs [Kl. H. St. Wslz.]
-vāožīs Prt. -'vāžēl Imp. -'vāžā):

navāžēc *verb. perf.* viel wägen.

povāžēc *verb. perf.* nach einander wägen.

p̃r̃āvāžēc *verb. perf.* zuwägen. — Tēn-pōun-mjā sōum
 p̃r̃āvāžēl cēntnār žātā.

p̃revāžēc *verb. perf.* durchwägen, abwägen, noch einmal wä-
 gen. — Gā-jā-p̃r̃evāžēl fšātko, tēj pōul-pūnta fēlalo.

rozvāžēc *verb. perf.* erwägen, überlegen, prüfen. — Jāu-
 s̃a-rūəzvāžēl fšātko dùəbrā.

vāvažēc *verb. perf.* abwägen, erwägen. — Vāvažēcā-s̃a-to
 dùəbrā!

vodvāžēc *verb. perf.* abwägen; vodvāžēc s̃a wagen. —
 Nā-mjā-vodvāžālā ziēsine pūntōu mōuhī. Nōu-to
 jāu-s̃a-nēvovdāžā.

vuvâžec *verb. perf.* aufmerken, auf etwas achten. — Vuva-

žâtä nõu-to, co-jâ-řieka.

zvâžec *verb. perf.* 1. abwägen; 2. erwägen. — Zvažăcä-

mjä pòul-pù-ntă kăvâ! Vôn-să-to-nězvâžel dùesc.

và·lcă -că *Pl. G. vâlc fem.* Walze.

và·lnòuc s. vâlnòuc. *Vi.*

và·lšävjä s. vâlšävjä. *Vi.*

và·lšäve s. vâlšävo. *Vi.*

và·lšävosc s. vâlšävosc. *Vi.*

và·lšec s. vâlšec. *Vi.*

và·lšörkä s. vâlšörka. *Vi.*

và·lšör s. vâlšör. *Vi.*

vã *G. L. vās D. võum [H. Vi.] võum [Kl. St.] I. vãmī pron. subst.* 1. ihr; 2. Sie. *Oslz.*

vã- s. vâ-. *Oslz.*

vãbavjicēlkă -hī *I. vãbavjicēlkōu fem.* Befreierin, Erlöserin. *Kl. H. St.*

vãbavjicēl -elă *L. vãbavjicēlū masc.* Befreier, Erlöser. *Oslz.*

vãbavjicēlka *I. vãbavjicēlkōu s. vãbavjicēlka. Vi.*

vãbjērörkä -hī *I. a. vãbjērārčkōu, -rārčkōu b. vãbjērārčkōu, -rārčkōu fem.* Frau, welche im Tagelohn Kartoffeln aufnimmt. *Oslz.*

vãbjērör -ařă *L. a. vãbjērārřü b. vãbjērārřü masc.* Mann, welcher in Tagelohn Kartoffeln aufnimmt. *Oslz.*

vãbo·ufcă -că *masc.* Befreier, Erlöser. *H. Vi. St.*

vãbo·ufcă s. vãbo·ufca. *Kl.*

vãc *Prs. vãja -jěš Prt. vėl vālă Imp. vī Part. Prt. vātī Vrbst.*

vãcē *verb. imperf.* heulen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -'vec Prs. -'vãja -vãjěš Prt. -'vėl -'vālă):

nãvec *verb. perf.* sa sich müde heulen.

zãvec *verb. perf.* aufheulen. — Těn-pjies tã-χlùopă zãvel.

vãcečkă -hī *fem.* Ausfall. *Oslz.*

vãdãvörkä -hī *I. vãdãvārčkōu, -vārčkōu fem.* Austeilerin, Wirtschaftlerin. *Oslz.*

+ vãdră -ră *Pl. G. -dēr fem.* Fischotter. *Oslz.*

vãgòũdno *adv.* bequem. *Oslz.*

vãgòũdnosc -cã *L.* vãgòũdnũscĩ *fem.* die Bequemlichkeit. *Oslz.*

vãχòũd -odũ *masc.* Ausgang. *Oslz.*

vãχodńicã -cã *fem.* Auswanderin. *Oslz.*

vãχodńik -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Auswanderer.

vãχovãnc -cã *masc.* Pflegesohn. *Oslz.*

vãχovãnkã -hĩ *I.* vãχovãũkõũ *fem.* Pflgetochter. *Oslz.*

*vãkãc *verb. iter.* zu vãknõuc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -vãkãc *Prs.* -'vãkã -vãkõš *Prt.* -'vãkõ·ũl):

navãkãc *verb. imperf.* 1. lernen, erlernen; 2. sich gewöhnen.

přãvãkãc *verb. imperf.* 1. hinzulernen; 2. sich angewöhnen.

vodvãkãc *verb. imperf.* sich abgewöhnen.

vãknõuc *s.* vãknõuc. *H. Vi. St.*

vãknõuc *Fut.* vãkńã -ńěš *Prt.* vãk -kla *Part. Prt.* vãklĩ *verb.*

perf. 1. lernen; vãknõuc z-glũgvã auswendig lernen; 2. sich

gewöhnen. — Vò·n-mjã fšãtko pũgvjeʒo·ũl, co-vò·n-mjo·ũl

vãklẽ. V'ẽn-sã-ńĩcõ·ũl vãknõuc tĩm-ʒẽfčãtõũm dãc pũkõĩ. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -vãknõuc *Fut.* -'vẽkńã -vãkńěš *Prt.* -'vẽk -'vãklã):

navãknõuc *verb. perf.* 1. lernen, erlernen; 2. sich an etwas

gewöhnen. — Jãũ-to-nãvẽkńã. Zã-pãrã dńĩ tẽn-pjĩes

nãvẽk, cõ-vò·n-kro·ũl bjĩcẽ zõũ-to.

povãknõuc *verb. perf.* lernen.

přãvãknõuc *verb. perf.* 1. hinzulernen; 2. sich an etwas

gewöhnen. — Vjĩelã tã-jũ-vãk, ãlã vjĩcẽ tã-jěš-přã-

vãkńěš dùõ-tã.

převãknõuc *verb. perf.* verlernen. — Na-přĩevãklã vjĩelã

vò·t-tã, co-na-vãklã.

vãvẽknõuc *verb. perf.* auslernen; vãvẽknõuc sã auslernen,

seine Lehrzeit beenden. — Von-vãvẽk to-zloʒẽĩstvo

dũõbĩã. Gã-tã-sã-vãvẽkńěš, te-pò·ĩ dùõ-mjã!

vodvãknõuc *verb. perf.* 1. lernen, ablernen; 2. sich abge-

wöhnen. — Vò·d-ńã tã vodvãkńěš vjĩelã. Tũõ-lã

vò·dvẽkńĩ χãtkõ!

vākupjicēl -clā *L.* vākupjiciēlū *masc.* Loskaufer, Befreier. *Oslz.*

vāmjenōr -arā, -ārā *L.* vāmjenārū *masc.* Geldwechsler. *Kl. H. Vi.*

vāmjōr -arū *masc.* die Ausmessung. *Kl. H. Vi.*

vānc *s. jíc. Kl.*

vāńic *Fut.* vāńida *s. jíc. Kl. H. Vi.*

vāńic *Fut.* vīmja *s. *jíc. Kl. H. Vi.*

vāńōusc *s. jōusc. H. Vi.*

vāńōusc *s. jōusc. Kl.*

vāpjek -kū *masc.* unnatürliche, krankhafte Röte. *Oslz.*

vāpjērōk -ākā *L.* vāpjērāukū [*Kl. H. St.*] -rāokū [*Vi.*] *masc.*

Gaffelstange am Segel. *Oslz.*

vāpravjinā -vjīn *fem. pl.* Gastmahl, Festmahl. *Oslz.*

vāpředōž -ažā *L.* vāpředāži *Pl. G. -žī fem.* Ausverkauf. *Oslz.*

vāpuχlānā -nā *Pl. G. -līn fem.* Geschwulst. *Oslz.*

vāpust -tū *Pl. G. vāpūstōu masc.* Auslass, Öffnung. *Oslz.*

vārfēl -fū *masc.* Würfel. *Oslz.*

vārgā -hī *fem.* Vene. *Oslz.*

vārvā -vā *Pl. G. -rev [H. Vi. St.] -rew [Kl.] fem.* Ausriss,

Bruch, ausgerissene Stelle. *Oslz.*

vāřūtē -kū *masc.* Auswurf, Ausleerung. *Oslz.*

vāškāc *Prs. vāška -kōš Prt. vāsko·ul vēškā verb. imperf.*
jauchzen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -vāškāc Prs. -'vēškā -vāškōš Prt. -'vēsko·ul):

navāškāc *verb. perf.* są genug gejauchzt haben.

zavāškāc *verb. perf.* aufjauchzen. — Jānīm rāzā fšātcā, co-
bāli f-tī-māgli dornīci, zāvēskalī.

vāslānc -cā *masc.* Abgesandter. *Oslz.*

vāsok *adv.* hoch. *Oslz.*

vāsoko *adv.* hoch. *Oslz.*

vāstavjicēlkā -hī *I. vāstavjiciēlkōu fem.* 1. Ausstellerin; 2. Übersetzerin, Auslegerin. *Kl. H. St.*

vāstavjicēl -clā *L. vāstavjiciēlū masc.* 1. Aussteller; 2. Ausleger, Übersetzer. *Oslz.*

vāstavjicīlkā *I. vāstavjicīlkōu s. vāstavjicelka. Vi.*

vãstavjôč -áčã *L.* vãstavjãučũ [*Kl. H. St.*] -vjãočũ [*Vi.*] *masc.*

1. Aussteller; 2. Ausleger, Übersetzer. *Oslz.*

vãstavjôčkã -hĩ *I.* vãstavjãučkũ [*Kl. H. St.*] -vjãočkũ [*Vi.*]

fem. 1. Ausstellerin; 2. Auslegerin, Übersetzerin. *Oslz.*

vãstapnosc -cã *L.* vãstapnũoscĩ *fem.* das verbrecherische Wesen. *Oslz.*

vãstapnĩcã -cã *fem.* Verbrecherin. *Oslz.*

vãstapnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Verbrecher. *Oslz.*

vãstk -kũ *masc.* Kuss. *Oslz.*

*vãššãc *verb. iter. zu vãššec. Oslz.*

*Komposita (Inf. -vãššãc Prs. -'vĩššã -vĩššõš Prt. -'vĩššo·ul
Imp. -vãššõ·ũ -vẽššõ·ucã):*

podvãššãc *verb. imperf.* erhöhen, aufrichten.

povãššãc *verb. imperf.* erhöhen.

vãvãššãc *verb. imperf.* erhöhen; vãvãššãc sã sich erhöhen.

*vãššẽc *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -vãššẽc Prs. -'vẽššã -vãššĩš Prt. -'vẽššẽl):

podvãššẽc *verb. perf.* erhöhen, aufrichten.

povãššẽc *verb. perf.* erhöhen.—Tẽn·krõũl pũgvẽššẽl fšĩex,
cõ·mũ·pũgmõgli v·bjẽžã.

vãvẽššẽc *verb. perf.* erhöhen; vãvẽššẽc sã sich erhöhen.

vãššĩ -šã -šẽ *adj. comp. zu vãsũõhĩ. Oslz.*

vãštãpõř -ařã *L.* vãštãpãřũ *masc.* Ausstopfer, Präparator. *Oslz.*

vãvjĩjõř -ařã *L.* vãvjĩjãřũ *masc.* Schwindler, Betrüger. *Oslz.*

vãvjĩjõs -ãsã *L.* vãvjĩjãusũ [*Kl. H. St.*] -jãõsũ [*Vi.*] *masc.*
Schwindler, Betrüger. *Oslz.*

vãvõuskã -hĩ *fem.* die Ausfuhr, das Abfahren. *Oslz.*

vãvõlõř -ařã, -ãřã *L.* vãvõlãřũ *masc.* Ausrufer. *Oslz.*

vãvučãlĩ -lã -lẽ *adj.* ausgelernt, gelehrt. *Oslz.*

vãžãvjicõlkã -hĩ *I.* vãžãvjicĩelkũ *fem.* Ernährerin. *Kl. H. St.*

vãžãvjicẽl -elã *L.* vãžãvjicĩelũ *masc.* Ernährer. *Oslz.*

vãžãvjicĩlkã *I.* vãžãvjicĩlkũ *s.* vãžãvjicelka. *Vi.*

vã·- *s.* vã-. *Vi.*

vã *s.* vã. *Wslz.*

vā- *Verbalpräfix*. Es bezeichnet *a.* die Bewegung aus etwas heraus; *b.* die Auswahl; *c.* das Fertigwerden, das völlige, bis zum letzten Rest durchgeführte Vollenden der Handlung, in dieser Bedeutung ist das Verb oft reflexiv. — Betont erscheint *vā-* im *Oslz.* als *vā-*, im *Wslz.* als *vā-*, in *Vi.* vor *l* + Konsonant als *vā-*, in *St.* vor Nasalen als *vā-*, im *Wslz.* vor Vokalen und *h* als *vā-*. — Die *vā-*-Komposita mit perfektiver Bedeutung betonen immer das Präfix, die mit imperfektiver Bedeutung können es immer betonen.

vā- s. *vā-*. *Wslz.*

vābáŕčnī s. *vābāŕčnī*. *Vi.*

vābāŕčnī -nā -nē *adj.* verzeihlich. *Kl. H. St. Wslz.*

vābudŕŕnk -kū *masc.* Abbau, ausgebautes Gehöft. *H. Vi. Wslz.*

vābudŕŕnk s. *vābudŕŕnk*. *Kl. St.*

vāc *Prs.* *vā·ja* *Prt.* *vēl vā·lā* *Part. Prt.* *vā·tī* *Vbsbst.* *vā·cē* s. *vāc*. *Wslz.*

vāgŕŕdnī -nā -nē *adj.* bequem.

vāχŕŕŕvī -vā -vē *adj.* den Ausgang betreffend.

vāχŕŕdnī -nā -nē *adj.* den Ausgang betreffend.

vāmjiēŕŕā -nā *A.* *vāmjeŕŕā* *fem.* der Austausch, die Umwechsellung. *Kl. H. Vi.*

vāmjiēŕŕā *A.* *vāmjeŕŕā* s. *vāmjiēŕŕā*. *St.*

vāmji·ŕŕā *A.* *vā·mjīŕŕā* s. *vāmjiēŕŕā*. *Wslz.*

vāmŕŕvŕŕī -nā -nē *adj.* aussprechbar. *Vi. St. Wslz.*

vāmŕŕvŕŕī s. *vāmŕŕvŕŕī*. *Kl. St.*

vāpjīsk -kū *masc.* Abschrift.

vāslŕžŕŕī -nā -nē *adj.* ausgedient.

vāsŕŕŕhī s. *vāsŕŕhī*. *Vi. St. Wslz.*

vāstapŕŕī -nāŕŕ -ŕŕē *adj.* verbrecherisch.

vāstk *vā·stkū* s. *vāstk*. *Wslz.*

vāsŕŕhī -kā -hē *adj.* hoch.

vāšāŕ s. *vāšāŕ*. *Vi.*

vāšāŕ -šŕ *fem.* die Höhe. *Kl. H. St. Wslz.*

vāšē *adv. comp.* zu *vāsok*.

vāvŕčālī -lā -lē *adj.* ausgelernt, gelehrt.

- vǎ·- s. vǎ-, *Wslz.*
 vǎ·bavjicělķǎ s. vǎbavjicelka. *Wslz.*
 vǎ·bavjicél s. vǎbavjicél. *Wslz.*
 vǎ·bjérórķǎ s. vǎbjérórka. *Wslz.*
 vǎ·bjérórř s. vǎbjérórř. *Wslz.*
 vǎ·bø·ufcǎ s. vǎbø·ufca. *Wslz.*
 vǎ·cečkǎ s. vǎcečka. *Wslz.*
 vǎ·dǎvórķǎ s. vǎdǎvórka. *Wslz.*
 vǎ·drǎ s. vǎdra. *Wslz.*
 vǎ·góũdno s. vǎgóũdno. *Wslz.*
 vǎ·góũdnosc s. vǎgóũdnosc. *Wslz.*
 vǎ·χòũd s. vǎχòũd. *Wslz.*
 vǎ·χodnícǎ s. vǎχodníca. *Wslz.*
 vǎ·χodník s. vǎχodník. *Wslz.*
 vǎ·χovǎnc s. vǎχovǎnc. *Wslz.*
 vǎ·χovǎnkǎ s. vǎχovanka. *Wslz.*
 *vǎ·kǎc s. vǎkac. *Wslz.*
 vǎ·knòuc *Prt.* vǎk s. vǎknòuc. *Wslz.*
 vǎ·kupjicél s. vǎkupjicél. *Wslz.*
 vǎ·mjíńórř s. vǎmjeńórř. *Wslz.*
 vǎ·mjór s. vǎmjór. *Wslz.*
 vǎ·ńic *Fut.* vǎ·ńida s. jíc. *Wslz.*
 vǎ·ńic *Fut.* vǎmja s. *jíc. *Wslz.*
 vǎ·ńòusc s. jóusc. *Wslz.*
 vǎ·pjek s. vǎpjek. *Wslz.*
 vǎ·pjérók s. vǎpjérók. *Wslz.*
 vǎ·pravjinǎ s. vǎpravjinǎ. *Wslz.*
 vǎ·předož s. vǎpředož. *Wslz.*
 vǎ·puχlǎnǎ s. vǎpuχlǎna. *Wslz.*
 vǎ·pust *Pl. G.* vǎpù·stou s. vǎpust. *Wslz.*
 vǎ·rfěl s. vǎrfel. *Wslz.*
 vǎ·rgǎ s. vǎrga. *Wslz.*
 vǎ·rvǎ s. vǎrva. *Wslz.*
 vǎ·řútk s. vǎřútk. *Wslz.*

- vâ·skăc s. vâskac. *Wslz.*
 vâ·slănc s. vâslanc. *Wslz.*
 vâ·sok s. vâsok. *Wslz.*
 vâ·sokø s. vâsøkø. *Wslz.*
 vâ·stavjicêlkă s. vâstavjicelka. *Wslz.*
 vâ·stavjicêl s. vâstavjicel. *Wslz.*
 vâ·stavjôč s. vâstavjôč. *Wslz.*
 vâ·stavjôčkă s. vâstavjôčka. *Wslz.*
 vâ·stapnosc s. vâstapnosc. *Wslz.*
 vâ·stapnîcă s. vâstapnîca. *Wslz.*
 vâ·stapnîk s. vâstapnîk. *Wslz.*
 *vâ·ššăc s. vâššac. *Wslz.*
 *vâ·ššēc s. vâššec. *Wslz.*
 vâ·ššî s. vâššî. *Wslz.*
 vâ·štăpôr s. vâštăpôr. *Wslz.*
 vâ·vjîjôr s. vâvjîjôr. *Wslz.*
 vâ·vjîjôs s. vâvjîjôs. *Wslz.*
 vâ·vôuskă s. vâvôuska. *Wslz.*
 vâ·volôr s. vâvolôr. *Wslz.*
 vâ·vučălî s. vâvučălî. *Wslz.*
 vâ·žăvjicêlkă s. vâžăvjicelka. *Wslz.*
 vâ·žăvjicêl s. vâžăvjicel. *Wslz.*
 vâlûøvî -vâ -vé *adj.* die Wahl betreffend.
 văr vărû *masc.* Sud, heisse Flüssigkeit.
 văr vărû *masc.* ein zum Ausbessern der Netze gebrauchtes Garn.
 vărni -nă -nê *adj.* die Waaren betreffend.
 vărnkă -hî *fem.* kleine Krähe.
 vărna -nîcă *Pl. N.* vornătă *ntr.* junge Krähe.
 vărnoŭtkø s. vărnoŭtkø, *H. Vi. St. Wslz.*
 vărnoŭtko -kă *Pl. N.* vornătă *ntr.* junge Krähe. *Kl.*
 vârp -pû *masc.* dicke, hedene Leinwand.
 vârpă -pă *fem.* Stehangel für Seefische.
 vârt *adj. indekl.* wert, würdig.
 vârtă -t *ntr. pl.* Thor, Thorweg.

vártñĩ -nã -nè *adj.* wert.

vártñosc -cã *L.* vòrtñùescĩ *fem.* der Wert, Preis.

vårùøvĩ -vã -vè *adj.* die Waaren betreffend.

våsãtĩ -tã -tè *adj.* fuchsrot.

våsìevĩ -vã -vè *adj.* fuchsrot.

våsùøvĩ *s.* våsìevĩ.

vãugã -hĩ *I.* vagõũ *fem.* Welle auf dem Wasser, Woge. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũγã -jĩ *I.* vaγõũ *fem.* 1. Wage; 2. Gewicht, Schwere; 3. Wage am Wagen. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũkã -hĩ *fem.* Wake, Wuhne, ins Eis gehauenes Loch. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũknø -nã *ntr.* Kreide. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũl -lũ *masc.* Wahl. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũl *s.* vø·ũl. *GGa.*

vãũlk *s.* vø·ũlk. *GGa.*

vãũrã -rã *I.* varõũ *Pl. G.* vãr *fem.* Waare. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũs -sã *masc.* Fuchs, rotes Pferd. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũsã -sã *fem.* Fuchsstute. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũškã -hĩ *fem.* 1. kleine Welle; 2. kleine Wage. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũtërzũxtã -tã *fem.* Wassersucht. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũžñĩ -nã -nè *adj.* 1. gewichtig, schwer; 2. wichtig, bedeutend. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũžnø *adv.* 1. gewichtig, schwer; 2. wichtig, bedeutend. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũžnosc -cã *L.* vòžnùescĩ *fem.* 1. die Gewichtigkeit, Schwere; 2. die Wichtigkeit, Bedeutung. *Kl. H. St. Wslz.*

vãũžñĩk -ikã *masc.* Nagel, welcher die Wage an der Deichsel hält. *Kl. H. St. Wslz.*

vãbörk -kã *Pl. I.* -hĩ *masc.* Eimer.

vãbùørũšk -kã *masc.* kleines Eimer.

vãdã -dã *Pl. G.* võũd [*Kl.*] võũd [*H. Vi. St. Wslz.*] *fem.* Angel.

vądrāc *Prs.* vądrųjā *Prt.* vądrō·ųl *verb. imperf.* wandern. —
Von-vądrō·ųl dlūgo pùę-svjecā.

Komposita:

navądrāc *verb. perf.* sa viel umherwandern, sich satt wandern. — Jāų-są-navądrō·ųl pùę-svjecā.

povądrāc *verb. perf.* hinwandern. — Dūę-tē-fsā jā-tējš pùę-vądrųjā.

přavądrāc *verb. perf.* angewandert kommen. — Dō-nāšē fsā přavądrō·ųl tahí stáurī strāχ.

převądrāc *verb. perf.* durchwandern. — Jāų-jū-převądrō·ųl tēn-calí svjāt.

vāvądrāc *verb. perf.* auswandern. — S-tē-fsā leńí trē χlùępjī vāvądrālī do-Amêrīhī.

vevądrāc *verb. perf.* einwandern. — Tī-cāgańā vevądrālī v-nāšē strùęnā s-cāzāχ krajōų.

zavądrāc *verb. perf.* his wohin wandern, fortwandern. — Fšātcā lāzā, co-přōųdā f-tī-fsī bālī, tī-zavądrālī prējē f-cāzē krājā.

*vądrāvāc *verb. iter.* zu vądrāc.

Komposita (Inf. -vądrāvāc Prs. -'vądrāva -vądrāųvōš [Kl. H. St. Wslz.] -ráųvōš [Vi.] Irt. -'vądrāvō·ųl Imp. -vądrāvō·ų):

přavądrāvāc *verb. imperf.* angewandert kommen.

převądrāvāc *verb. imperf.* durchwandern.

vāvądrāvāc *verb. imperf.* auswandern.

vevądrāvāc *verb. imperf.* einwandern.

vądrōųfc -cā *masc.* Wanderer. *Vi. St. Wslz.*

vądrōųfkā *s.* vądrōųka. *Vi. St. Wslz.*

vądrōųfc *s.* vądrōųfc. *Kl. H.*

vądrōųfkā *s.* vądrōųkā. *Kl. H.*

vądrōųkā -hī *I.* vądrōųfkōų [*H. Vi. St. Wslz.*] -drōųfkōų [*Kl.*] *fem.* die Wanderung, Wanderschaft.

vądrōvní -nāų -ně *adj.* wandernd. *H. Vi. St. Wslz.*

vądrōvní *s.* vądrōvní. *Kl.*

vadrùǫfčik -ikā *masc.* Wanderer. *H. Vi. St. Wslz.*

vadrùǫfčik *s.* vadrùǫfčik. *Kl.*

vadrùǫvāc *Prt.* vadrùǫvǫl *s.* vadrāc. *Kl. Vi.*

vadrùǫvnicā -cā *fem.* Wanderin. *H. Vi. St. Wslz.*

vadrùǫvnik -ikā *Pl. N. -cā masc.* Wanderer. *H. Vi. St. Wslz.*

vadrùǫwnicā *s.* vadrùǫvnica. *Kl.*

vadrùǫwnik *s.* vadrùǫvnik. *Kl.*

vāhēl -glā *L.* vāglū *masc.* 1. Winkel, Ecke; 2. Kohle.

vāhēlk -kā *masc.* kleiner Winkel. *Kl. H. St. Wslz.*

vāhēlnī -nā -nē *adj.* den Winkel betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

vāhēlnīk -ikā *masc.* Winkelmass. *Kl. H. St. Wslz.*

vāhilk -ilka *s.* vāhēlk. *Vi.*

vāhīlnī *s.* vāhēlnī. *Vi.*

vāhīlnīk *s.* vāhēlnīk. *Vi.*

vāzārhī -kā -hē *adj.* den Angler betreffend.

vāzādlo -lā *Pl. N.* vāzādlā [*Oslz.*] -zā·dla [*Wslz.*] *G.* -dēl
ntr. Gebiss am Pferdezaum.

vāzēc *Prs.* vāzā -zīš *Prt.* vāzēl *verb. imperf.* angeln. — Mōi-
χlūǫp-šed do-vāzēnā.

Komposita:

navāzēc *verb. perf.* sa sich satt angeln.

převāzēc *verb. perf.* mit Angeln hinbringen. — Vōn-přēvāzēl
tēn-calī zējn.

vāvāzēc *verb. perf.* mit der Angel herausholen. — Ōīs jā-
vāvāzēl na-pōulstā rīp s-tā-stāvū.

vuvāzēc *verb. perf.* angeln, mit der Angel fangen. — Tā-rābā
jā-vūvāzēl f-tī-rēcā.

vāzěščo -čā *Pl. N.* vāzāšča [*Oslz.*] -zā·ščā [*Wslz.*] *G.* -zāšč
[*Oslz.*] -zāšč [*Wslz.*] *ntr.* Angelrute.

vāzōř -ařa, -āřā *L.* vāzāřū *masc.* Angler.

vāglāřēc *Prs.* vāglāřā vāglāřīš *Prt.* vāglāřēl *verb. imperf.*
Köhler sein, Kohlen brennen.

vāglāřtvo -va *ntr.* 1. die Köhler; 2. das Köhlerhandwerk, Kohlen
brennen.

- vaḡlāřhī -kā -hē *adj.* den Köhler betreffend.
 vaḡlātī -tā -tē *adj.* winkelig, eckig.
 vaḡlejuǝvī -vā -vē *adj.* die Kohlen betreffend.
 vaḡlevnīctvo -vā *ntr.* 1. die Köhler; 2. das Köhlerhandwerk, Kohlenbrennen. *H. Vi. St.*
 vaḡlevnīčhī -kā -hē *adj.* den Köhler betreffend. *H. Vi. St.*
 vaḡlevnīčī -čā -čē *adj.* den Köhler betreffend. *II. Vi. St.*
 vaḡlevnīctvo *s.* vaḡlevnīctvo. *Wslz.*
 vaḡlevnīchī *s.* vaḡlevnīčhī. *Wslz.*
 vaḡlevnīčī *s.* vaḡlevnīčī. *Wslz.*
 vaḡlewñīctvo *s.* vaḡlevnīctvo. *Kl.*
 vāḡlewñīchī *s.* vaḡlevnīchī. *Kl.*
 vaḡlewñīčī *s.* vaḡlevnīčī. *Kl.*
 vāḡlēj -eja *L.* vaḡlēju *Pl. G.* -jī, -glēj *I.* -glējmi *masc.* Kohle.
 vaḡlējšk -ka *masc.* kleine Kohle.
 vaḡlējē -jā *ntr.* Kohlen.
 vaḡlēvnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Köhler. *H. Vi. St. Wslz.*
 vaḡlēwnīk *s.* vaḡlēvnīk. *Kl.*
 vāḡlējšk -ka *masc.* kleine Kohle.
 vāḡlōrka -hī *I.* vaḡlārkou, -glārkou *fem.* die Frau des Köhlers.
 vāḡlōř -ařa, -āřa *L.* vaḡlāřu *Pl. I.* -řmi *masc.* Köhler.
 vaḡlējščo -ča *ntr.* Meilerstelle.
 vāḡōř -ořa *L.* vaḡuǝřu *Pl. G.* -gōř *I.* -řmi *masc.* Aal.
 vaḡořātī -tā -tē *adj.* aalartig.
 vaḡořīnc -cā *masc.* Aalnetz. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 vaḡořīnc *s.* vaḡořīnc. *St.*
 vaḡořovātī -tā -tē *adj.* aalartig.
 vaḡořuǝvī -vā -vē *adj.* den Aal betreffend.
 vaḡuǝřänā -nā *Pl. G.* -řin *fem.* eine Art nichtessbarer Aal.
 vaḡuǝřězna -nā *fem.* Aalfleisch.
 vānā -nā *fem.* Wanne.
 vaḡiēvnīcā -cā *fem.* Raupe. *H. Vi. St. Wslz.*
 vaḡiēwnīcā *s.* vaḡiēvnīcā. *Kl.*
 vāska -hī *fem.* Wanze.

vāščē *adv. comp. zu vōusko.*

vāšši -šā -šē *adj. comp. zu vōushī.*

vātpjic *Prs. vōutpja [Kl.] vōutpja [II. Vi. St. Wslz.] -pjīš*

Prt. vōutpjel [Kl.] vōutpjel [H. St. Wslz.] Imp. vātpji verb.

imperf. zweifeln. — Jā-vōutpja, ējš-to tāk jìe.

vātpjicēlkā -hī *I. vātpjicēlkōu fem. Zweiflerin. Kl. II. St.*

vātpjicēl -ela *L. vātpjicēlū masc. Zweifler.*

vātpjicēlka *I. vātpjicēlkōu Pl. G. -cēlk s. vātpjicēlka. Vi.*

vātplāvi -vā -vē *adj. zweifelhaft, ungewiss. Oslz.*

vātplāvjā *adv. zweifelhaft.*

vātplāvosc -cā *L. vātplāvūscī few. die Zweifelhaftigkeit, Ungewissheit.*

vātplā·vī *s. vātplāvi. Wslz.*

vāzā -zā *Pl. G. vōuz [Kl.] vōuz [II. Vi. St. Wslz.] fem. Wabe im Bienenstock.*

vāzāχnī -nā -né *adj. sehr eng, sehr schmal. Oslz.*

vāzādlo -la *Pl.*N. vāzādla [Oslz.] -zā·dlā [Wslz.] G. -dēl ntr.*

Gebiss am Pferdezaum.

vāzā·χnī *s. vāzāχnī. Wslz.*

vāzēc *Prs. vāžā -zīš Pvt. vāzēl verb. imperf. verengen. — Tā-plūētā mjā-vāžōu tā-drūēga.*

Komposita:

povāzēc *verb. perf. verengen.*

přävāzēc *verb. perf. ein wenig verengen.*

zavāzēc *verb. perf. verengen.*

zvāzēc *verb. perf. verengen. — S-tīm-plūētā tā-sā-zvāzīš tā-drūēga zā-barzo.*

vāzēχnē *adv. sehr eng, sehr schmal.*

vāzēl -zla *L. vāzlū masc. Knoten.*

vāziēlk -kā *masc. kleiner Knoten, Knoten in der Peitsche. Kl. II. St. Wslz.*

vāzēlk -i·lkā *s. vāziēlk. Vi.*

vāzlāc *Prs. vāzlāja Pvt. vāzlō·ul verb. imperf. Knoten knüpfen, knoten.*

Komposita:

přävazlāc *verb. perf.* anknoten, anknüpfen, aubinden. — Mā-

přävazlālī tahí drǫg do-tā-pùǫvǎrzā.

rozvazlāc *verb. perf.* aufknoten, die Knoten lösen. — Na-

rozvazlā tā-vāzlā.

vāvazlāc *verb. perf.* ausknoten.

vevazlāc *verb. perf.* einknoten. — Von-vevazlō·ul tahǫ

mǎulǫ gùǫzzā f-tǣn-pùǫvǎrs.

vǫdvazlāc *verb. perf.* abknoten, abbinden.

zavazlāc *verb. perf.* verknoten; zavazlāc sǫ sich verknoten.

zvazlāc *verb. perf.* zusammenknoten, zusammenbinden. — Jǎ-

zvazlō·ul tā-dvā kǫ·jncā tā-pùǫvǎrzā.

vazlātī -tǎ -tǣ *adj.* voller Knoten, knotenreich.

vazlāstī -tǎ -tǣ *adj.* voller Knoten, knotenreich. *Oslz.*

vazlā·stī *s.* vazlāstī. *Wslz.*

vazlovātī -tǎ -tǣ *adj.* voller Knoten, knotenreich.

vazlùǫvǎc *Prt.* vazlùǫvo·ul *s.* vazlāc. *Kl. Vi.*

vazlùǫvi -vǎ -vǣ *adj.* den Knoten betreffend.

*vǎžǎc *verb. iter.* zu vǎžec.

Kompositum (*Inf.* -vǎžǎc *Prs.* -'vǫžǎ -vǫžǫš [*Kl.*] -'vǫžǎ

-vǫžǫš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'vǫžǫ·ul [*Kl.*] -'vǫžǫ·ul

[*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -vǎžǫ·u):

přävǎžǎc *verb. imperf.* ein wenig verengen.

zavǎžǎc *verb. imperf.* verengen.

zvǎžǎc *verb. imperf.* verengen.

vǎžǣk -ǎkǎ *masc.* kleine Schlange.

vǎžěščǫ -čǎ *Pl. N.* vǎžǎščǎ [*Oslz.*] -žǎ·ščǎ [*Wslz.*] *G.* -žǎšč

[*Oslz.*] -žǎšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosse Schlange; 2. dreidrätige aus Birkenholz gefertigte Leine.

vǎžǣ *adv. comp.* zu vǫyskǫ.

vǎžǣšī -šǎ -šǣ *adj. comp.* zu vǫyshī.

vǎžǣvī -vǎ -vǣ *adj.* die Schlangen betreffend.

vǎžǫvātī -tǎ -tǣ *adj.* schlangenartig.

vǎžùǫvi *s.* vǎžǣvi

- vǎ- s. vǎ-. *St.*
 vǎmjeńõř s. vǎmjeńõř. *St.*
 vǎmjõr s. vǎmjõr. *St.*
 vǎńĩc *Fut.* vǎńĩdǎ s. jíc. *St.*
 vǎńĩc *Fut.* vĩmjǎ s. *jíc. *St.*
 vǎńõusc s. jõusc. *St.*
 vbǎn *adv.* hinein. *Kl. H. Vi.*
 vbǎn s. vbǎn. *Wslz.*
 vbǎn s. vbǎn. *St.*
 vdǎql s. vdǎql. *Vi.*
 vdǎql *adv.* in der Ferne. *Kl. H. St. Wslz.*
 vdõǔfc -cǎ *masc.* Wittwer. *Vi. St. Wslz.*
 vdõǔfcùǔvĩ -vǎ -vẽ *adj.* den Wittwer betreffend. *Vi. St. Wslz.*
 vdõǔfkǎ s. vdõǔka. *Vi. St. Wslz.*
 vdõǔfstvo -vǎ *ntr.* das Verwittwetsein. *Vi. St. Wslz.*
 vdõǔǔfc s. vdõǔfc. *Kl. H.*
 vdõǔǔfcùǔvĩ s. vdõǔfcùǔvĩ. *Kl. H.*
 vdõǔǔfkǎ s. vdõǔka. *Kl. H.*
 vdõǔǔfstvo s. vdõǔfstvo. *Kl. H.*
 vdõǔkǎ -hĩ *fem.* Wittwe.
 vdõǔl *adv.* herunter.
 vdrûzǎ *adv.* vor Zeiten, einst.
 vdùǔvǎ -vǎ *I.* vdõvõǔ *Pl. G.* vdõǔ, vdõǔv [*Vi. St. Wslz.*]
 vdõǔw [*Kl. H.*] *fem.* Wittwe.
 vdùǔvjĩ -vjǎ -vjẽ *adj.* die Wittwe betreffend.
 vzǎčnõsc -cǎ *L.* vzěčnùǔscĩ *fem.* die Dankbarkeit. *Oslz.*
 vzǎčńǎ *adv.* dankbar. *Oslz.*
 vzǎčnõsc s. vzǎčnõsc. *Wslz.*
 vzǎčńǎ s. vzǎčńǎ. *Wslz.*
 vzǎčńĩ -nǎǔ -ně *adj.* dankbar.
 vzǎčnõsc -cǎ *L.* vzǎčnùǔscĩ *fem.* die Dankbarkeit.
 vzǎčńǎ *adv.* dankbar.
 vzěčńĩ -nǎǔ -ně *adj.* dankbar.

vē *prp. c. A. und L. I.* *vē c. A.* bezeichnet *a* den Ort, wohin sich die Verbalhandlung richtet; *b*. den bestimmten Zeitpunkt, an dem die Handlung eintritt, besonders an dem eine sich wiederholende Handlung eintreten pflegt. *II.* *vē c. L.* bezeichnet *a*. den Ort, innerhalb dessen die Verbalhandlung vor sich geht; *b*. die Zeit, während der die Handlung vor sich geht. — *vē* findet sich in dieser Form nur vor sekundärer Doppelkonsonanz und vor *v*, sonst wird vor stimmhaften Lauten *v*, vor stimmlosen *f* gebraucht. — *Vò·n·šet f·ǵĩčä.* Von-prĩžä dùo-mjä *v·nìezela.* Tèn-hĩpñik prǵǵudǵ *vē·čvjörtk.* Mòj-vùotrok mjìeskǵ *v·Gärnĩ.* Tùo-bǵlo *v·liēcä.* Vèn-to-zrùobjel *f·kǵzǵñim.*

ve- *s. v-*.

věčvjorø *adv.* vierfach. *Kl.*

věčvorø *s. věčvjorø.* *H. Vi. St. Wslz.*

vědlè *prp. c. G.* 1. neben, bei; 2. an etwas vorbei, vorüber; 3. laut, gemäss, zufolge. — *Vèn-stùejø·ul* *vědlè svčvǵ-brǵtǵ.* Tèn-põun *jǵǵø·ul* *vědlè mǵǵ-ǵĩč.* Tùo tǵ-dùostø·ul *vědlè tǵ-prǵvǵ.*

vednũ *adv.* bei Tage, tags.

vedrǵc *Prs.* *vědrũjǵ* *Prt.* *vedrø·ul* *verb. imperf.* fordern. — *Vèn-vedrũjǵ* *lĩk pjõuzǵ* *vòte-mjä.*

Komposita:

povedrǵc *verb. perf.* nach einander fordern. — *Tĩ-cǵzĩ sǵl-dǵucǵ* *povedrǵlĩ* *vød-nǵs pjõuzǵ* *øs-ǵliēcǵ.*

vevedrǵc *verb. perf.* einfordern. — *Tǵ-podǵthĩ* *bǵlǵ* *vevedrõnè* *vot-šò·utǵšǵ.*

zavedrǵc *verb. perf.* anfangen zu fordern.

vedrùøvǵc *Prt.* *vedrùøvo·ul* *s. vedrǵc.* *Kl. Vi.*

vědvǵ -vǵ *fem.* Zaunwinde.

vědvjĩnda -dǵ *I.* *vedvjĩ·nõu* *Pl. G.* *-vjĩn* *fem.* Zaunwinde.

vědvojǵ *adv.* zweifach, doppelt.

věǵtǵc *Prs.* *vè·ǵtũjǵ* *věǵtũjěš* *Prt.* *věǵtø·ul* *verb. imperf.* fechten. — *Jak-sǵldǵucǵ* *mǵ-věǵtǵlĩ* *čǵsto tèn-jǵdèn* *s-tĩm-drǵhĩm.*

věǵtùøvǵc *Prt.* *věǵtùøvo·ul* *s. vǵǵtǵc.* *Kl. Vi.*

věj! *interj.* sieh!

věj-lä! *interj.* sieh! sieh da!

vějnc s. jíc. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vějš fšã *Pl. I. fšmí Du. I. vėjšmä fem. Laus.*

vėjškã -hĩ *fem. kleine Laus.*

vějtã! *interj.* seht da!

vějzdřec s. zdřiec.

vějnc s. jíc. *St.*

věksãc *Prs. vãksúja [Oslz.] vãksúja [Wslz.] vëksûjěš Prt.*

vëksö·ul *verb. imperf. wichen, Schuhe putzen.*

Komposita (Inf. -vëksãc Prs. -vëksúja Prt. -vëksö·ul Imp.

-vãkse·u [Oslz.] -vãkse·u [Wslz.]):

pövëksãc *verb. perf. nach einander wichen.*

vãvëksãc *verb. perf. blank wichen. — Jíevã-skùõřná*

bãlä dùõbrã vãvëksöuné.

vüvëksãc *verb. perf. blank wichen. — Dožžicã-lã, pãnä,*

jãu-võum-vüvëksúja tä-skùõřná.

vëksùõvãc *Prt. vëksùõvö·ul s. vëksãc. Kl. Vi.*

velãc *Prs. vëlúja Prt. velö·ul verb. imperf. wählen. — Ní-mjä-*

velãli zã-šö·utãšã.

Komposita:

pövelãc *verb. perf. nach einander wählen. — Vjître mã-*

pövelûjemã nõvêvã šö·utãšã óz-dvü přisãžněχ.

vãvelãc *verb. perf. auswählen, erwählen. — Tã-šö·utãšã mã-*

vãvelûjemã s-tëγ-göspodãřõu.

vëlõř -ãřã, -ãřã *L. velãřü masc. Wähler.*

velõunhĩ -kõu *masc. pl. die Wahl. II. Vi. Wslz.*

velõunhĩ s. velõunhi. *Kl. St.*

velùõvãc *Prt. velùõvö·ul s. velãc. Kl. Vi.*

vërflãc *Prs. vãrflúja [Oslz.] vãrflúja [Wslz.] vërflûjěš Prt.*

vërflö·ul *verb. imperf. würfeln.*

vërflùõvãc *Prt. vërflùõvö·ul s. vërflãc. Kl. Vi.*

vërvã -vã *Pl. G. -rev [H. Vi. St. Wslz.] -rew [Kl.] fem.*

Einriss, eingerissene Stelle.

vēršā -šā *fem.* Vers, Strophe.

věslāc *Prs.* vè·slúja vĕslûjěš *Prt.* vĕslō·ul *verb. imperf.* wechseln, umwechseln. — Tĕn-kārčmōř ñĕcō·ul ta-tālarā vĕslāc.

Komposita (Inf. -vĕslāc Prs. -'vĕslúja Prt. -vĕslō·ul Imp. -vĕ·slo·u):

vāvēslāc *verb. perf.* wechseln, umwechseln. — Tĕn-kārčmōř mjā-vāvēslō·ul tĕn-tālōr nā-grošā.

zavĕslāc *verb. perf.* einwechseln.

vĕslùøvāc *Prt.* vĕslùøvo·ul *s.* vĕslāc. *Kl. Vi.*

vĕst vĕ·stā *masc.* Westen.

vestřĕdnī -nā -nĕ *adj.* der mittlere.

vestřĕdnī -nā -nĕ *adj.* der mittlere.

vestřĕnī -nā -nĕ *adj.* der mittlere. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vestřĕnī *s.* vestřĕnī. *St.*

vĕstřōud *adv.* in der Mitte, inmitten.

vĕstřōud *prp. c. G.* mitten in, inmitten. — Vō·n-mjō·ul budāc jānā-cĕrhī vĕstřōut tā-jĕzorā.

vestřōutk -kā *masc.* 1. die Mitte, der Mittelpunkt; 2. das in der Mitte eines Dinges Befindliche: Brokrume, Kernholz u. a.

vestřōutkā *adv.* in der Mitte.

vestřōutkā *prp. c. G.* mitten in, inmitten. — Vestřōutkā tā-lāsā bālā žīčā.

vestřōutkùøvī -vā -vĕ *adj.* die Mitte betreffend.

vestřōutkū *adv.* in der Mitte.

vestřōutkū *prp. c. G.* mitten in, inmitten. — Vestřōutkū mē-lōuhī jĕ takāu vjĕlgā grāpā kamjĕnī.

vĕstùøvī -vā -vĕ *adj.* westlich.

vĕšók -ākā *L.* vĕšāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -šāokū [*Vi.*] *masc.* Lausbengel.

vevōuskā -hī *A.* vĕvōuskā *fem.* die Einfuhr.

vevōutkā -hī *A.* vĕvōutkā *fem.* die Einführung.

vĕvočī *adv.* ins Gesicht, geradezu, ohne Umschweife.

vĕjic *s.* jíc.

vĕjīdā -dā *fem.* Weide, Hütung.

vēīdnē -nā *ntr.* Weidegeld.

vēīdnī -nā -nē *adj.* die Weide betreffend.

vē- *s. v-. St.*

vgrāpjā *adv.* 1. beisammen, an einer Stelle; 2. zusammen, auf eine Stelle. *Oslz.*

vgrā·pjā *s. vgrāpjā. Wslz.*

vīnšāc *Prs.* vī·nšūjā vīnšūjēš *Prt.* vīnšō·ul *verb. imperf.* wünschen. — Jāu·vōum·vī·nšūjā vjīlā ščīescā.

Komposita (Inf. -vīnšāc Prs. -'vīnšūjā Prt. -vīnšō·ul Imp. -vī·nšō·u):

pōvīnšāc *verb. perf.* beglückwünschen; pōvīnšāc sū sich beglückwünschen. — Fšātcā lāzā mū·pōvīnšālī ščīescē.

Nī·sā·pōvīnšālī tēn·jāden tā·drābēvā.

převīnšāc *verb. perf.* verwünschen, verfluchen. — Tūq·bēl tēn·převīnšōunī krōul.

vōdvīnšāc *verb. perf.* mit einem Gegenwunsch antworten. — Zōu·tē vōn·mjā·vōdvīnšō·ul vjīlā ščīescā.

zavīnšāc *verb. perf.* verwünschen, verfluchen. — Tēn·strāχ zavīnšō·ul tā·χīcā, cē·nā·sā·mjālā rōspānōuc.

vīnšūq·vāc *Prt.* vīnšūq·vō·ul *s. vīnšāc. Kl. Vi.*

vīntōn -ānā *masc.* Windfahne, Wetterfahne.

vībjég -cgū *L. vībjīcgū masc.* Ausflucht.

vībōr -erū *Pl. G. vībūq·rōu masc.* die Auswahl.

vīčesk -kū *L. vīcāskū [Oslz.] -cā·skū [Wslz.] masc.* das Auspressen.

vīcīg -āgū *L. vīcāgū [Oslz.] -cā·gū [Wslz.] masc.* der Auszug.

vīcīnk -kū *masc.* der Ausschnitt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vīcīnk *s. vīcīnk. St.*

vīčēs -ēsū *L. vīčūq·sū masc.* 1. Scheitel im Haar; 2. Hechel·flachs.

vīčūq·shī -kōu *masc. pl.* ausgekämmte Haare.

vīdātk -kū *masc.* Ausgabe.

vīdōfk -kū *L. vīdāufkū masc. s. vīdō·ufk. W.*

vīdōj -dōjū *L. vīdūq·jū masc.* das Ausgemelte.

vîdō·uḡfk -kū *L.* vîdō·uḡfkū *masc.* 1. Ausgabe; 2. Abgabe, Steuer.

H. Vi. St. Wslz.

vîdō·uḡfk *s.* vîdō·uḡfk. *Kl.*

vîžêl -lū *L.* vîžêlū *masc.* Abteilung.

vîgor -orū *Pl. G.* vîgūrōrū *masc.* Brachfeld.

vîgráophī *s.* vîgrāuḡphī. *Vi.*

vîgrāuḡphī -kōu *masc. pl.* Ausgeharktes.

vîgrísk -kū *masc.* ausgefressene Stelle.

vîχōud -odū *Pl. G.* vîχūōdōu *masc.* Ausgang.

vîjōzd -azdū *Pl. G.* vîjāzdōu *masc.* Ausfahrt.

vîkláotkă *s.* vîklăutkă. *Vi.*

vîklăutkă -hī *A.* vîklōtkă *fem.* die Auslage, Ausstellung. *Kl. H.*

St. Wslz.

vîklōd -adū *Pl. G.* vîklādōu *masc.* die Auslegung, Darstellung.

vîkōu -kovī -vā -vê *adj. poss.* dem Oheim gehörig.

vîkōz -azū *L.* vîkāzū *masc.* der Nachweis.

vîkrātnī -nā -nê *adj.* verschlagen, verschmitzt.

vîkrātnōsc -cā *L.* vîkrātnūōscī *fem.* die Verschlagenheit.

vîkrōj -ojū *L.* vîkrūōjū *masc.* Abschnitt, Ausschnitt.

vîkrō·uk -kū *masc.* Abschnitzel.

vîkup -pū *Pl. G.* vîkūpōu [*Oslz.*] -kū·pōu [*Wslz.*] *masc.* das Loskaufen.

vîk vîkă *masc.* Oheim von mütterlicher Seite.

vîlêv -evū *Pl. G.* vîlêvōu *masc.* das Ausgiessen, Übertreten, Überschwemmung. *H. Vi. St. Wslz.*

vîlêw *s.* vîlêv. *Kl.*

vîlot -tū *Pl. G.* vîlōtōu *masc.* das Ausfliegen, der Ausflug.

vîmēslă vîmāsêl [*Oslz.*] -mā·sêl [*Wslz.*] *fem. pl.* die Erdichtung.

Kl. H. Vi. Wslz.

vîmjă -mjeňă [*Kl. H. Vi.*] -mjîňă [*Wslz.*] *L.* vîmjîēnú [*Kl.*

H. Vi.] -mjî·nú [*Wslz.*] *Pl. N.* -mjūōnă [*Kl. H. Vi.*] -mjî·nă

[*Wslz.*] *G.* -mjōuḡn [*H. Vi. Wslz.*] -mjōuḡn [*Kl.*] *ntr.* Euter.

Kl. H. Vi. Wslz.

vîmjēinnī -nā -nê *adj.* das Euter betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vîmjēinnī s. vîmjēinnī. *St.*

vîmjîēñă -ñă *A.* vîmjeñă *Pl. G.* -ñî *fem.* der Austausch. *Kl. H. Vi.*

vîmjîēñă *A.* vîmjeñă s. vîmjîēñă. *St.*

vîmjîñă *A.* vîmjîñă s. vîmjîēñă. *Wslz.*

vîmjòunkə -kă *L.* vîmjùenkū [*Kl. H. Vi.*] -mjù·nkū [*Wslz.*]

ntr. kleines Euter. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vîmjot -tū *Pl. G.* vîmjùotòu *masc.* Müll, Kehricht. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

vîmlot -tū *Pl. G.* vîmlùotòu *masc.* der Ausdrusch, Erdrusch. *Kl.*

H. Vi. Wslz.

vîmòufkă -hî *I.* vîmòufkòu *fem.* 1. die Ausrede, Ausflucht; 2. die

Entschuldigung. *Vi. Wslz.*

vîmòufkă s. vîmòufka. *Kl. H.*

vîmovă -vă *I.* vîmùovòu *Pl. G.* -mòuv [*Vi. Wslz.*] -mòuv

[*Kl. H.*] *fem.* die Aussprache. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vîñă -nă *Pl. G.* vîñ *fem.* Tante von mütterlicher Seite. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

vîñčîn -čînî -nă -nê *adj. poss.* der Tante gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vînkă -hî *fem.* Tante, liebe Tante. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vîñùəskă -hî *A.* vîñəskă [*Kl. H. Vi. Wslz.*] vîñəskă [*St.*] *fem.*

das Herausragen.

vîñîn -ñînî -nă -nê *adj. poss.* der Tante gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vîñóutk s. vîñóutk. *H. Vi. St. Wslz.*

vîñóutk -kū *masc.* die Ausnahme. *Kl.*

vîpáotk s. vîpáutk. *Vi.*

vîpáutk -kū *masc.* der Ausfall, das Ergebnis. *Kl. H. St. Wslz.*

vîpjîs -isū *L.* vîpjîsū [*Oslz.*] -pjî·sū [*Wslz.*] *masc.* die Abschrift.

vîplătă -tă *A.* vîplata *fem.* die Auszahlung.

vîplîv -ävū *Pl. G.* vîplăvòu [*Oslz.*] -plă·vòu [*Wslz.*] *masc.* der

Ausfluss. *H. Vi. St. Wslz.*

vîplîw s. vîplîv. *Kl.*

vîpòd -adū *Pl. G.* vîpădòu *masc.* der Ausfall.

vîprăvă -vă *A.* vîprava *Pl. G.* -prö·u *fem.* die Ausführung,

Abfertigung.

vîpřīg -ägü *Pl. G.* vîpřägōu [*Oslz.*] -přä·gōu [*Wslz.*] *masc.*
das Ausspannen.

vîrōub *s.* vîrōub. *H. Vi. St. Wslz.*

vîrōupk -kū *masc.* der Erwerb.

vîrōupkā *s.* vîrōupka. *H. Vi. St. Wslz.*

vîrōub -ābū *Pl. G.* vîrābōu *masc.* das Aushauen, der Aushau. *Kl.*

vîrōupkā -hī *A.* vîrōupka *fem.* das Aushauen, der Abtrieb des
Waldes. *Kl.*

vîrēst -tū *Pl. G.* vîrēstōu *masc.* 1. das Auswachsen, Aufwachsen;
2. der Auswuchs, Schössling.

vîrēstk -kā *masc.* der Auswuchs, Schössling.

vîsēv -evū *Pl. G.* vîsēvōu *masc.* die Aussaat. *H. Vi. St. Wslz.*

vîsēw *s.* vîsēv. *Kl.*

vîsīlkā -hī *A.* vîsīlka *fem.* das Ausschicken.

vîskok -kū *Pl. G.* vîskōkōu *masc.* 1. das Hervorspringen, der
Vorsprung; 2. das beim Dreschen zuerst ausfallende Korn.

vîskrōuphī -kōu *masc. pl.* Ausgeschabtes, Ausschabsel.

vîslägā -hī *I.* vîslägōu [*Oslz.*] -slä·gōu [*Wslz.*] *fem.* die
Dienstzeit.

vîsmjēχ -χū *masc.* das Auslachen.

vîstāvā -vā *A.* vîstava *Pl. G.* -stō·u *fem.* Vorsprung, Vorbau.

vîstāpk -kū *masc.* Verbrechen.

vîstregā -hī *I.* vîstrēgōu *Pl. G.* -strōug *fem.* Warnung.

vîstřegā -hī *I.* vîstřēgōu *Pl. G.* -střēg [*Kl.*] -střēj [*H. Vi.*
St. Wslz.] *fem.* Warnung.

vîšāo *s.* vîšāu. *Vi.*

vîšāu -šē *fem.* Höhe. *Kl. H. St. Wslz.*

vîvāγā -jī *I.* vîvāuγōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāoγōu [*Vi.*] *fem.*
das Abwägen, Auswägen.

vîvōrt -ärtū *Pl. G.* vîvārtōu *masc.* die Umkehr.

vîvōuz -ōzū *L.* vîvūōzū *masc.* die Ausfuhr.

vîzēr -zrā *masc.* Zeiger, Uhrzeiger.

vîmēslā *s.* vîmeslā. *St.*

vîmjā *L.* vîmjēnū *Pl. N.* -mjūēnā *G.* -mjōun *s.* vîmjā. *St.*

vîmjòunkø *L.* vîmjùenkù *s.* vîmjòunkø. *St.*

vîmjøt *s.* vîmjøt. *St.*

vîmløt *s.* vîmløt. *St.*

vîmòufkă *s.* vîmòufka. *St.*

vîmovă *s.* vîmova. *St.*

vînä *s.* vîna. *St.*

vîñčîn *s.* vîñčîn. *St.*

vînkă *s.* vînka. *St.*

vîñîn *s.* vîñîn. *St.*

vjădă -dă *fem.* Wette.

*vjădăc *verb. iter. zu vjèzecz.*

Komposita (Inf. -vjădăc Prs. a. -'vjada -vjădôš b. -'vjăda -vjăudôš [Kl. H. St. Wslz.] -vjăodôš [Vi.] Prt. a. -'vjadod·ul b. -'vjădø·ul Imp. -vjădø·u):

dovjădăc *verb. imperf.* sa sich erkundigen.

vădøvjădăc *verb. imperf.* sa sich genau erkundigen.

povjădăc *verb. imperf.* sagen, erzählen.

døpovjădăc *verb. imperf.* zu Ende erzählen, auserzählen.

napovjădăc *verb. imperf.* viel erzählen.

potpovjădăc *verb. imperf.* vorsagen, zuflüstern.

přăpovjădăc *verb. imperf.* ankündigen, ansagen.

přepovjădăc *verb. imperf.* vorhersagen, prophezeien.

rospovjădăc *verb. imperf.* umständlich erzählen.

perøspovjădăc *verb. perf.* vieles nach einander erzählen.

vărospovjădăc *verb. imperf.* alles genau erzählen.

spovjădăc *verb. imperf.* erzählen.

văpovjădăc *verb. imperf.* alles erzählen.

vopovjădăc *verb. imperf.* erzählen.

votpovjădăc *verb. imperf.* antworten.

zapovjădăc *verb. imperf.* 1. ansagen, ankündigen;
2. verraten, ausplaudern.

văvjădăc *verb. imperf.* sa auskundschaften, erforschen.

vjadôumc -că *masc. Kenner. H. Vi. Wslz.*

vjadõumstvo -vã *ntr.* Bekanntschaft, Kunde, Kenntnis. *H. Vi. Wslz.*

vjadõume *s.* vjadõume. *Kl. St.*

vjadõumstvo *s.* vjadõumstvo. *Kl. St.*

vjadùomĩ -mã -mẽ *adj.* 1. kundig, erfahren; 2. bekannt. *Kl. H. Vi.*

vjadùomnĩ -nã -nẽ *adj.* 1. kundig, erfahren; 2. bekannt. *Kl. H. Vi.*

vjadùomĩ *s.* vjadùomĩ. *St.*

vjadùomnĩ *s.* vjadùomnĩ. *St.*

vjadũmĩ *s.* vjadùomĩ. *Wslz.*

vjadũmnĩ *s.* vjadùomnĩ. *Wslz.*

vjãuc *s.* vjãuc. *Vi.*

vjãozd *s.* vjãuzd. *Vi.*

vjãrã -rã *D. L.* vjìerã *fem.* Glaube.

vjãrodostõjnĩ -nã -nẽ *adj.* glaubwürdig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjãrodostõjnĩ *s.* vjãrodostõjnĩ. *St.*

vjãtër -trũ *L.* vjìetřã *Pl. L.* vjìetřẽž *masc.* Wind.

vjatãc *Prs.* vjãtũjã *Prt.* vjatõ'ul *verb. imperf.* sã wetten. —

Tẽn-ksõuc sã-vjatõ'ul s-tĩm-djõ'ubla. A-tẽj nĩ-sã-vjatãli.

Kompositum:

zavjatãc *verb. perf.* sã wetten.

vjatrùøvĩ -vã -vẽ *adj.* den Wind betreffend.

vjatrùøvnicã -cã *fem.* an der Seite des Daches als Schutz angebrachte Schindel. *H. Vi. St. Wslz.*

vjatrùøvnicã *s.* vjatrùøvnicã. *Kl.*

vjatùøvãc *Prt.* vjatùovo'ul *s.* vjatãc. *Kl. Vi.*

vjãuc *Prs.* vjìejã -jẽš *Prt.* vjõ'ul vjã vjìelĩ *Imp.* vjẽ *verb. imperf.* 1. wehen, blasen; 2. Wind machen, wirbeln. — Tẽn-vjãtër

vjìejã bãrzo. Mã-vjìejemã to-žãto. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -vjãuc, -'vjõc Prs. -'viejã -vjìejẽš Prt. -'vjo'ul -'vjã -'vjelĩ):

dovjãuc *verb. perf.* anwehen.

navjãuc *verb. perf.* anwehen, zusammenwehen (tr.); navjãuc sã zusammenwehen (intr.). — Tẽn-štũorm nãvjo'ul pjãuskũ nã-mĩ-lõucã. Fčẽrãũ tũ-sã vjìelã lẽstõũ nãvjalo.

přävjáuc verb. perf. auf etwas hinwehen.

převjáuc verb. perf. 1. durchwehen; 2. worfeln. — Vjätër
přievjo·ul tèn-lās. Vjītro jā-přievjočā to-žāto.

rozvjāuc verb. perf. verwehen, verstreuen; *rozvjāuc sa*
verwehen, sich verstreuen. — Tèn-vjätër rùozvjō·ul
tèn-pjāusk. Fšādën pjāusk sa-rùozvjō·ul.

vāvjōc verb. perf. 1. herauswehen; 2. auswarfeln. — Tahí
māulī vjätër vāvjo·ul tā-lāstā z-vùeknā. Fšāthē
plùevā bālā vāvjōunē s-tā-žātā.

vevjāuc verb. perf. hineinwehen. — Tèn-vjätër mjā-
vēvjō·ul pjāuskū-vē-voči.

vōdvjáuc verb. perf. 1. entgegenwehen; 2. abwehen,
wegwehen. — Nìexōzā tōu-drogōu, tā tèn-vjätër cā-
vōdvjìejā. Tèn-vjätër vō·dvjō·ul tā-χūstkā.

vovjáuc verb. perf. anwehen, umwehen. — Tā-štùormā
vùovjalā tā-tùorma.

zavjáuc verb. perf. 1. anlaugen zu wehen; 2. verwehen,
zuwehen; *zavjáuc sa* verwehen (intr.). — Tèn-vjätër
zāvjo·ul. Vjätër zāvjo·ul tā-drùogā sñegā. Na-noví
rùok tā-drùogā sa-zāvjā sñegā.

zvjāuc verb. perf. 1. herabwehen; 2. zusammenwehen;
zvjāuc sa zusammenwehen (intr.). — Tèn-vjätër zvjō·ul
tā-lāstā vōd-drēvjāt. Tū tèn-vjätër zvjō·ul calōu
gōura sñegū. Vjìelā sñegū sa-zvjālo f-tī-kūlī.

vjārnōuc s. vjārnōuc. II. Vi. St. Wslz.

vjārnōuc Fut. vjārñā -ñěš Prt. vjārnōun vjōrnā Imp. vjārñī
verb. perf. sa sich umwenden, umdrehen. — Xūtko vōn-sa-vjār-
nōun āus-šet prùesto nōu-mjā. *Kl.*

vjāuzd vjāzdā masc. die Einfahrt. Kl. H. St. Wslz.

vjādnōuc Prt. vjōud s. vjādnōuc. H. Vi. St. Wslz.

vjādnōuc Prs. vjādnā -ñěš Prt. vjōud vjādlā Part. Prt. vjādlī
verb. imperf. welk werden, welken. — Tèn-kvjāt jū vādnā. *Kl.*

Komposita:

nadvjādnōuc verb. perf. etwas welk werden.

navjādnōuc *verb. perf.* verwelken.

povjādnōuc *verb. perf.* nach einander verwelken, hinwelken.—

Zā-pāra dñōu fšāthi kvjātā pūvjadlā.

přavjādnōuc *verb. perf.* ein wenig welk werden.

zvjādnōuc *verb. perf.* verwelken.—Nā-mjā-přāñoslā zvjādlōu rōžā.

vjāgnōuc *Prt.* vjōug s. vjāgnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

vjāgnōuc *Prs.* vjāgnā -něš *Prt.* vjōug vjāglā *Part. Prt.* vjāgli *verb. imperf.* welken. *Kl.*

Komposita: s. vjādnōuc.

*vjāzāc *verb. iter.* zu vjāsc.

Komposita (Inf. -vjāzāc Prs. -'vjōuzā -vjōuzōš [Kl.] -'vjōuzā -vjōuzōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'vjōuzo·ul [Kl.] -'vjōuzo·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -vjāzo·u):

nadvjāzāc *verb. imperf.* anstricken.

přavjāzāc *verb. imperf.* anstricken, verstricken.

vevjāzāc *verb. imperf.* hineinstricken.

zavjāzāc *verb. imperf.* verstricken.

zvjāzāc *verb. imperf.* zusammenstricken.

vječieřā -řā *A.* vječeřā *Pl. G.* -čěř *fem.* Abendessen.

vječieřāc *Prs.* vječeřā vječeřōš *Prt.* vječeřo·ul vječeřā *verb. imperf.* zu Abend essen.

vječieřēc *Prs.* vječeři *Prt.* vječeřālō *verb. imperf.* sa Abend werden.

vječieřni -nā -ně *adj.* den Abend betreffend.

vječieřnicā -cā *fem.* Abendstern.

vječnī -nāu -ně *adj.* ewig.

vječōrnā -ně *fem.* Feierabend.

vječōrni -nā -ně *adj.* abendlich.

vjezōunkā -hī *A.* vjezōunkā *fem.* das Wissen. *H. Vi. Wslz.*

vjezōunkā s. vjezōunka. *Kl. St.*

vjēlhī -gā -hē *adj.* gross.

vjēlgō - *erstes Glied von Kompositen:* gross-.

vjēlgōsc -cā *L.* vjelgūscī *fem.* die Grösse.

přävjáuc *verb. perf.* auf etwas hinwehen.

převjáuc *verb. perf.* 1. durchwehen; 2. worfeln. — Vjätër
přievjõ·ul tèn-lās. Vjĩtro jã-přievjejä to-žãto.

rozvjáuc *verb. perf.* verwehen, verstreuen; rozvjáuc sã
verwehen, sich verstreuen. — Tèn-vjätër rùozvjõ·ul
tèn-pjãusk. Fšãdën pjãusk sã-rùozvjõ·ul.

vãvjõc *verb. perf.* 1. herauswehen; 2. auswarfeln. — Tahĩ
mãulĩ vjätër vãvjõ·ul tã-lãstã z-vùõknã. Fšãthẽ
plùõvã bãlã vãvjõunẽ s-tã-žãtã.

vevjáuc *verb. perf.* hineinwehen. — Tèn-vjätër mjã-
vẽvjõ·ul pjãuskũ-vẽ-vočĩ.

vodvjáuc *verb. perf.* 1. entgegenwehen; 2. abwehen,
wegwehen. — Nìõχõzã tõu-drogõu, tã tèn-vjätër cã-
vodvjìejã. Tèn-vjätër vò·dvjõ·ul tã-χũstkã.

vovjáuc *verb. perf.* anwehen, umwehen. — Tã-štùõrmã
vùõvjalã tã-tùõrmã.

zavjáuc *verb. perf.* 1. anfangen zu wehen; 2. verwehen,
zuwehen; zavjáuc sã verwehen (*intr.*). — Tèn-vjätër
zãvjõ·ul. Vjätër zãvjõ·ul tã-drùõgã sñìegã. Na-novĩ
rùõk ta-drùõgã sã-zãvjã sñìegã.

zvjáuc *verb. perf.* 1. herabwehen; 2. zusammenwehen;
zvjáuc sã zusammenwehen (*intr.*). — Tèn-vjätër zvjõ·ul
tã-lãstã vod-drëvjãt. Tú tèn-vjätër zvjõ·ul calõu
gõõrã sñìegũ. Vjìelã sñìegũ sã-zvjãlõ f-ti-kũlĩ.

vjãrnõuc s. vjãrnõuc. *H. Vi. St. Wslz.*

vjãrnõuc *Fut.* vjãrnã -nẽš *Prt.* vjãrnõun vjõrnã *Imp.* vjãrnĩ
verb. perf. sã sich umwenden, umdrehen. — Xũtko võn-sã-vjãr-
nõun ãus-šet prùõstõ nõu-mjã. *Kl.*

vjãũzd vjãzdũ *masc.* die Einfahrt. *Kl. H. St. Wslz.*

vjãdnõuc *Prt.* vjõũd s. vjãdnõuc. *H. Vi. St. Wslz.*

vjãdnõuc *Prs.* vjãdnã -nẽš *Prt.* vjõũd vjãdlã *Part. Prt.* vjãdlĩ
verb. imperf. welk werden, welken. — Tèn-kvjãt jũ vãdnã. *Kl.*

Komposita:

nadvjãdnõuc *verb. perf.* etwas welk werden.

navjādnōuc *verb. perf.* verwelken.

povjādnōuc *verb. perf.* nach einander verwelken, hinwelken.—

Zā-pāra dñōu fšāthi kvjātā pūvjadlā.

přavjādnōuc *verb. perf.* ein wenig welk werden.

zvjādnōuc *verb. perf.* verwelken.—Nā-mjā-přāñoslā zvjādlōu rōužā.

vjāgnōuc *Prt.* vjōug s. vjāgnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

vjāgnōuc *Prs.* vjāgnā -nēs *Prt.* vjōug vjāglā *Part. Prt.* vjāgli *verb. imperf.* welken. *Kl.*

Komposita: s. vjādnōuc.

*vjāzāc *verb. iter.* zu vjīsc.

Komposita (Inf. -vjāzāc Prs. -'vjōuzā -vjōuzōš [Kl.] -'vjōuzā -vjōuzōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'vjōuzo·ul [Kl.] -'vjōuzo·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -vjāzo·u):

nadvjāzāc *verb. imperf.* anstricken.

přavjāzāc *verb. imperf.* anstricken, verstricken.

vevjāzāc *verb. imperf.* hineinstricken.

zavjāzāc *verb. imperf.* verstricken.

zvjāzāc *verb. imperf.* zusammenstricken.

vječìeřā -řā *A.* vječeřā *Pl. G.* -čēř *fem.* Abendessen.

vječìeřāc *Prs.* vječeřā vječìeřōš *Prt.* vječečē·ul vječeřā *verb. imperf.* zu Abend essen.

vječìeřēc *Prs.* vječìeři *Prt.* vječečēřālo *verb. imperf.* sa Abend werden.

vječìeřnī -nā -nē *adj.* den Abend betreffend.

vječìeřnīcā -cā *fem.* Abendstern.

vječnī -nāu -nē *adj.* ewig.

vječōrnā -nē *fem.* Feierabend.

vječōrnī -nā -nē *adj.* abendlich.

vjezōunkā -hī *A.* vjezōunkā *fem.* das Wissen. *H. Vi. Wslz.*

vjezōunkā s. vjezōunka. *Kl. St.*

vjēlḥī -gā -ḥē *adj.* gross.

vjēlgē - *erstes Glied von Kompositen:* gross-.

vjēlgēsc -cā *L.* vjelgūscī *fem.* die Grösse.

vjelgũčhĩ -kã -hẽ *adj.* sehr gross. *Oslz.*

vjelgũχnĩ -nã -nẽ *adj.* sehr gross. *Oslz.*

vjēlguš -šã *L.* vjelgũšũ [*Oslz.*] -gũ·šũ [*Wslz.*] *masc.* grosses Netz.

vjelgũ·čhĩ *s.* vjelgũčhĩ. *Wslz.*

vjelgũ·χnĩ *s.* vjelgũχnĩ. *Wslz.*

vjelgũšĩ -šã -šẽ *adj.* sehr gross.

vjelgũšhĩ -kã -hẽ *adj.* sehr gross.

vjēlmøscãvĩ -vã -vẽ *adj.* sehr gnädig, vjēlmøscãvĩ pōun der gnädige Herr, Gebieter, vjēlmøscãvã pãñã die gnädige Frau, Gebieterin. *Kl. H. St.*

vjēlmøscã·vĩ *s.* vjēlmøscãvĩ. *Wslz.*

vjepřẽ·ĩnã -nã *fem.* Schweinefleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjepřẽ·ĩznã -nã *fem.* Schweinefleisch.

vjepřẽ·ĩnã *s.* vjepřẽ·ĩna. *St.*

vjepřũ·vĩ -vã -vẽ *adj.* den verschnittenen Eber betreffend.

vjěrbẽ·ĩnã -nã *fem.* Weidenholz. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjěrbẽ·ĩnã *s.* vjěrbẽ·ĩna. *St.*

vjěrbũ·vĩ -vã -vẽ *adj.* die Weiden betreffend.

vjesēĩnnĩ -nã -nẽ *adj.* den Herbst betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjesēĩnnĩ *s.* vjesēĩnnĩ. *St.*

vjeselẽ *adv. comp.* zu vjēsølø.

vjesēlnẽ *adv. comp.* zu vjēsølø. *Kl. H. St. Wslz.*

vjesēlnĩ·ēšĩ -šã -šẽ *adj. comp.* zu vjesũ·gli. *Kl. H. St. Wslz.*

vjesēlnĩ -nã -nẽ *adj.* die Hochzeit betreffend.

vjesēlnĩcã -cã *fem.* weiblicher Hochzeitsgast.

vjesēlnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Hochzeitsgast.

*vjesiēlãc *verb. iter.* zu vjesiēlēc.

Komposita (*Inf.* -vjesiēlãc *Prs.* -'vjesclã -vjesiēlōš *Prt.* -'vjeselø·ul):

rozvjesiēlãc *verb. imperf.* erheitern, belustigen; rozvjesiēlãc sã lustig werden.

vuvjesiēlãc *verb. imperf.* belustigen, erfreuen.

vjesìelēc *Prs.* vjēsela vjesìeliš *Prt.* vjēselēl vjeselālā *verb.*
imperf. belustigen, erfreuen; vjesìelēc sà sich belustigen, sich
 freuen.—Čīmš von-vas-vjēselēl? Tī-gūscā sà-vjesìelōu bārzo.

Komposita (*Inf.* -vjesìelēc *Prs.* -'vjesela -vjesìeliš *Prt.*
 -'vjeselēl):

navjesìelēc *verb. perf.* sà sich nach Herzenslust ergötzen.

rozvjesìelēc *verb. perf.* erheitern, belustigen; rozvjesìelēc
 sà lustig werden.

vuvjesìelēc *verb. perf.* belustigen, erfreuen.

vjesìelē -lā *Pl. N.* -sùqlā *G.* -sōul *ntr.* 1. Hochzeit; 2. Erntefest.

vjesìelnī -nā -nē *adj.* die Hochzeit betreffend. *St.*

vjesìelši -šā -šē *adj. comp.* zu vjesùqlī. *Kl. II. St. Wslz.*

vjesilúē s. vjeselnē. *Vi.*

vjesilnīēši s. vjeselnīēši. *Vi.*

vjesìlnī s. vjesìelnī. *Vi.*

vjesìlši s. vjesìelši. *Vi.*

vjesnī -nāu -nē *adj.* den Herbst betreffend. *GGa.*

vjesōulk -kā *masc.* lustiger Mensch, Spassvogel.

vjesùqlī -lā -lē *adj.* lustig.

vješčìeřācā -cā *fem.* Eidechse.

vjetřāuc s. vjetřāuc. *Vi.*

vjetřāuc *Prs.* vjetřēja vjetřējēš *Prt.* vjetřōul -trā -trēlī

Part. Prt. vjetřālī *verb. imperf.* verwittern. *Kl. II. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -vjetřāuc *Prs.* -'vjetřēja -vjetřējēš *Prt.*
 -'vjetřōul):

vāvjetřāuc *verb. perf.* verwittern.

zvjetřāuc *verb. perf.* verwittern. — To-bālā le-tahē
 zvjetřālē kāmjeñā.

vjetřnī -nāu -nē *adj.* windig.

vjevjōrčī -čā -čē *adj.* das Eichhörnchen betreffend.

vjevjōrčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* Eichhörnchen-.

vjêχā -χī *Pl. G.* vjēχ [Kl.] vjēχ [H. Vi. St. Wslz.] *fem.*

Strohbündel, welche am Netz befestigt werden, damit es nicht in
 den Schlamm sinkt.

vjěrnĩ -nã -né *adj.* 1. treu; 2. gläubig.

Komposita:

bábjevjěrnĩ abergläubisch.

j'ínovjěrnĩ andersgläubig.

l'etkovjěrnĩ leichtgläubig.

vjěrnosc -cã *L.* vjěrnũscĩ *fem.* die Treue.

vjěrnã *adv.* treu.

vjěrnĩcã -cã *fem.* vertraute Freundin.

vjěrnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* vertrauter Freund.

vjěrš -šũ *masc.* eine Pflanzenart.

vjěršã -šã *fem.* Fischreuse.

vjěršnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Fischer, welcher mit der Reuse fischt.

vjěrglũvje -vjã *Pl. N.* -glũvã *G.* -glũ *ntr.* Scheitel.

vjěrgũlãcã -cã *fem.* Hausschwalbe. *Oslz.*

vjěrgũlãčĩn -čĩnĩ -nã -né *adj. poss.* Hausschwalben-. *Oslz.*

vjěrgũlěčkã -hĩ *fem.* junge Schwalbe. *Oslz.*

vjěrgũlãcã *s.* vjěrgũlãca. *Wslz.*

vjěrgũlãčĩn *s.* vjěrgũlãčĩn. *Wslz.*

vjěrgũlěčkã *s.* vjěrgũlěčka. *Wslz.*

vjěřχ -χũ *masc.* 1. der obere Teil, Gipfel, Dachspitze; 2. die obere Leine eines Netzflügels.

vjěřχã *adv.* oben.

vjěřχã *prp. c. G.* oberhalb.

vjěřχnĩ -nã -né *adj.* der obere.

vjěřχnosc -cã *L.* vjěřχnũscĩ *fem.* die Obrigkeit.

vjěřχnĩ -nã -né *adj.* der obere.

vjěřχvãũc -nã *ntr.* Dachspitze, Dachfirst.

vjěřχòjščo -čã *ntr.* Baumwipfel.

vjěřk *adv.* oben.

vjěřk -kũ *masc.* der obere Teil, Gipfel, Spitze.

vjěřkã *adv.* oben.

vjěřkã *prp. c. G.* oberhalb.

vjěrnĩ -nã -né *adj.* der obere.

vjěrnosc -cä *L.* vjěrnùoscī *fem.* die Obrigkeit.

vjěřnică -cä *fem.* die Arbeitsjacke der Fischer.

vjěřnī -nā -nè *adj.* der obere.

vjīc -cä *Pl. G. -cī fem.* Weidenruten zum Festbinden der Strohdächer.
Oslz.

vjīc vjīcä *s.* vjīc. *Wslz.*

vjīc *Prs.* vjījā -jěš *Prt.* vjěl vjīlā *Imp.* vjī *Part. Prt.* vjītī
Vbsbst. vjīcē *verb. imperf.* winden, wickeln. *Oslz.*

Komposita:

dùəvjīc *verb. perf.* vollends aufwickeln.

nāvjīc *verb. perf.* aufwickeln. — Na-nāvjīlā fšāthē nīthī
nā-klōupk.

pò·dvjīc *verb. perf.* aufwickeln.

přāvjīc *verb. perf.* anbinden.

přēvjīc *verb. perf.* anders einwickeln.

pùəvjīc *verb. perf.* aufwickeln. — Dùəžži-lā, jāu-cā-pùə-
vjījā tā-nīthī.

rùəzvjīc *verb. perf.* aufwickeln, abwickeln; rùəzvjīc sà sich
auseinanderwickeln. — Xadō·u, rùəzvjī-mjā tēn-klōup!
Tēn-klōup vūpòd nā-zemjā āus-sà-rùəzvjěl.

vāvjīc *verb. perf.* abwickeln, auswickeln. — Vāvjī-mū dùəχ
tā-glùəvā s-tē-χūstā!

vēvjīc *verb. perf.* hineinwickeln, einwickeln. — Tēn-kārčmōř
vēvjěl tēn-brōgt χlēba f-pāpjōr.

vò·dvjīc *verb. perf.* abwickeln; vò·dvjīc sà sich abwickeln. —
Na-vò·dvjīlā tēn-pāpjōr vōt-tā-pakētū. Tēn-klōupk sà-
vò·dvjěl χūtko.

vùəbvjīc *verb. perf.* umwinden, umwickeln.

vùəvjīc *verb. perf.* umwinden, umwickeln. — Vōn-sä-vùə-
vjěl tā-šājā grābōu χūstōu.

vūvjīc *verb. perf.* einwickeln, einhüllen. — Nā-mjā tā-glùəvā
vūvjītōu grābōu χūstōu.

zāvjīc *verb. perf.* einwickeln. — Vōn-mjā-zāvjěl to-mjāso
pāpjōrā.

zvjič *verb. perf.* 1. abwickeln; 2. zusammenwickeln; zvjič sa sich zusammenwickeln. — Na-zvjilä tä-nũthĩ vœt-tã-klõupkã. Vœn-mjä-přãnúõs tahĩ zvjitĩ pãpjõr. Tẽn-knãup-sa zvjel jak-jẽjš.

vjič *Prt.* vjel vji-lã *Part. Prt.* vji-tĩ *Vbsbst.* vji-cẽ s. vjič. *Wslz.*

vjičã -cã *Pl. G.* -cĩ *fem.* 1. Eisen, welches die Leiter am Wagen festhält; 2. Weidenruten zum Festbinden der Strohdächer. *Oslz.*

vjičẽ *adv.* 1. *comp.* zu vjielã; 2. weiter, in Zukunft; nũ vjičẽ nicht mehr, nicht länger; 3. einige, mehrere. — Jãu-vjem vjičẽ jak-võn. Vœn-mjä-to-zãkãzõ-ũl, ãlã jãu-to-zrũõbjã dùõχ vjičẽ. Tĩevã jã-nũezrõbjã vjičẽ. Tã bãlĩ dvã χlũõpjĩ, jãnã nãstã õs-tẽj vjičẽ zecĩ.

vjičĩščõ -čã *Pl. N.* vjičĩščã *ntr.* Wickenfeld. *Oslz.*

vjidlãtĩ -tã -tẽ *adj.* gabelförmig.

vjidlãščã -šč *ntr. pl.* Stiel der Heu-, Mistgabel. *Oslz.*

vjidlã -dẽl *fem. pl.* Heu-, Mistgabel, Gabel am prãt. *Oslz.*

vjidlã-ščã -ãšč s. vjidlãščã. *Wslz.*

vjidlõk -ãkã *L.* vjidlãukũ [*Kl. H. St.*] -lãõkũ [*Vi.*] *masc.* Stiel der Heu-, Mistgabel. *Oslz.*

vjidlovãtĩ -tã -tẽ *adj.* gabelförmig.

vjidrovãtĩ -tã -tẽ *adj.* widerwärtig, abstossend.

vjidũõmĩ -mã -mẽ *adj.* 1. sichtbar; 2. sehend. *Kl. H. Vi.*

vjidũõmnĩ -nã -nẽ *adj.* 1. sichtbar; 2. sehend. *Kl. H. Vi.*

vjidũõmĩ s. vjidũõmĩ. *St.*

vjidũõmnĩ s. vjidũõmnĩ. *St.*

vjidũmĩ s. vjidũõmĩ. *Wslz.*

vjidũmnĩ s. vjidũõmũ. *Wslz.*

vjižãlnĩ -nã -nẽ *adj.* sichtbar. *Kl. H. St. Wslz.*

vjižã-lũĩ s. vjižãlnĩ. *Vi.*

vjižẽc *Prs.* vjižã -žĩš *Prt.* vjižõ-ũl -žã -želĩ *Part. Prt.* vjižãlĩ *verb. imperf.* sehen; vjižẽc sa gefallen. — Jãu-jũ-nĩmoga dùõbrã vjižẽc. Cẽš tä-vjižĩš nã tĩ-lõucã? To-žẽfčã mjã-sa-vjižĩ bãrzo. *Oslz.*

Komposita:

převjĩžec *verb. perf.* vorhersehen. — Jǎu-to-převjĩžo·ul,
cə-tahí glǎpjĩš tə-nĩmòug zrùəbjic.

rozvjĩžec *verb. perf.* unterscheiden. — Jǎ-rùəzvjĩžo·ul trǎ
vùəkratǎ.

vuvjĩžec *verb. perf.* erblicken; vuvjĩžec sa gefallen. — Jǎ-
vũvjĩžo·ul χlùəpǎ nǎ-tĩ-lòucǎ. Nǎ-sǎ-vòum-vuvjĩžĩ,
pǎñǎ.

zvjĩžec *verb. perf.* sa 1. gefallen; 2. (unpers.) kùəmə zǎ-
čim Lust zu etwas bekommen. — Tǎ cǎ-sǎ-zvjĩžĩ. Mjĩə-sǎ-
zvjĩžalo zǎ-tim-jeziənim.

vjìččko -kǎ *ntr.* kleiner Deckel.

vjìččəřòunkǎ -hĩ *I.* vječčəřòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -řòunkòu
[*Kl. St.*] *fem.* Abendstern.

vjìččnəsc -cǎ *L.* vječčnùəscĩ *fem.* die Ewigkeit.

vjìččñǎ *adv.* ewig.

vjìččnicǎ -cǎ *fem.* die Ewigkeit.

vjìččòr -əǎ *L.* -ččəǎ *Pl. G.* vječčòr, -čùəròu *I.* -rmĩ *masc.*
Abend.

vjìžec *Prs.* vjem [*Kl. H. Vi. Wslz.*] vjem [*St.*] vjēs *Pl. 3.*
vjìžòu *Prt.* vjìžo·ul -žǎ -želĩ *Imp.* vjē *Part. Prt.* vježǎlĩ
verb. imperf. wissen. — Jǎu-to-vjem. Cèš tǎ-vjēs vùə-tim?
Jǎ-nìevjem nĩc vùə-tim.

Komposita:

dovjìžec *verb. perf.* sa sich erkundigen, erfahren. — Vùə-
čimš tǎ-sǎ-dùəvjìžo·ul?

vǎdovjìžec *verb. perf.* sa sich genau erkundigen, alles
ausforschen.

povjìžec *verb. perf.* sagen, erzählen. — Tùə jǎ-pùəvjēm
sòum.

dopovjìžec *verb. perf.* zu Ende erzählen.

napovjìžec *verb. perf.* viel erzählen.

potpovjìžec *verb. perf.* vorsagen, zuflüstern. — Nǎ-
mjǎ-pè·tpovježǎ to-slùəvə.

přapovjězěc *verb. perf.* ankündigen, ansagen. — Jǎu-vóum-přapovjěm cə-nəvêvǎ.

přepovjězěc *verb. perf.* vorhersagen, prophezeien. — Jǎu-vóum-přepovjěm, cǔ-sǎ-stóuǎ.

rǔspovjězěc *verb. perf.* umständlich erzählen. — Tùǝ jǎ-cǎ-rùǝspovjěm.

vǎrǔspovjězěc *verb. perf.* alles genau erzählen. —

Λ-nîǎ jǎu-vóum-vǎrǔspovjězo·ul fšǎtko.

spovjězěc *verb. perf.* erzählen. — Cè·š tā-mjǎ-spùǝ-vjěs nəvêvǎ?

vǎpovjězěc *verb. perf.* alles erzählen. — Dùǝžži-lǎ dróupkǎ, jǎ-hǎjǎ vǎpovjěm.

vǝpovjězěc *verb. perf.* erzählen. — Xadǝ·uǎ tā, jǎu-vóum cə-vùǝpovjěm.

vǝtpovjězěc *verb. perf.* antworten. — Vǝ·tpovjě-mjǎ glǝsǎ, jǎ-nǝrǝzmjǝ·ul nǝc.

zapovjězěc *verb. perf.* 1. ansagen, ankündigen; 2. verraten, ausplaudern. — Tǝn-króul mu-zǎpovjězo·ul vǝ·ǎnǎ. Hǎjǎ vǝn-zǎpovjězo·ul svǝ-nǝjǝscǎ, cǔǝ-vǝn-čóul.

rǝzvjězěc *verb. perf.* sǎ sich auskennen, bekannt werden. —

Gǎ-jǎ-přǎšet s-tǎ-lǎsǎ nǎ-polǎ, tǝj jǎ-sǎ-rùǝzvjězo·ul, žǝ-jǎ-bǝl.

vǎvjězěc *verb. perf.* sǎ auskundschaften, erforschen. — Vǝn-sǎ-vǎvjězo·ul, cə-v-lǝsǎ tǝ-mùǝrdǎrǎ mjǝškǎlǝ.

vjǝǝc -cǎ *masc.* als Warnungszeichen auf einer Stange aufgesteckter Strohwisch.

vjǝk -kǝ *Pl. G. vjekǝu masc.* Alter, Lebensalter, Zeit.

vjǝkǝ -kǎ *ntr.* Deckel.

vjǝlǎ *adv.* viel.

vjǝlǝš? *adv.* wie viel?

vjǝlǝ- *erstes Glied von Kompositen:* viel-.

vjǝlǝnǎǝscǎ s. vjǝlǝnǎuscǎ. *Vi.*

vjǝlǝnǎuscǎ *num.* viele, mehr als zehn. *Kl. H. St. Wslz.*

vjèlorak *adv.* vielfach, mannigfach.

vjèlorāhī -kā -hē *adj.* vielerlei, mannigfaltig.

vjèlosc -cā *L. vjelùscī fem.* die Vielheit, Menge.

vjèpř -řā *Pl. I. -řmī masc.* verschnittener Eber.

vjèpřěk -ākā *masc.* kleiner verschnittener Eber.

vjèpřěznā -nā *fem.* Schweinefleisch.

vjèpřk -kā *masc.* kleiner verschnittener Eber.

vjèpřók -ākā *L. vjepřāukū [Kl. H. St. Wslz.] -řāokū [Vi.]*
masc. grosser verschnittener Eber.

vjèpřóšk -kā *masc.* grosser, aber noch junger verschnittener Eber.

*vjèřác *verb. iter. zu vřēc «schliessen» und vřęc «sieden».*

Komposita (Inf. -vjèřác Prs. -'vjěra -vjêrôš Prt. -'vjěro·ul
Imp. -vjěro·u -vjěř·ucā):

dovjèřác *verb. imperf.* 1. vollends zuschliessen; 2. vollends gar kochen.

přāvjèřác *verb. imperf.* 1. anlehnen, zumachen; 2. anbrennen.

rozvjèřác *verb. imperf.* 1. aufmachen, öffnen; 2. zerkothen;
rozvjèřác sā sich öffnen.

vāvjèřác *verb. imperf.* 1. ausschliessen; 2. auskochen.

vevjèřác *verb. imperf.* einschliessen.

vōdvjèřác *verb. imperf.* aufschliessen, öffnen; vōdvjèřác
sā sich öffnen.

vuvjèřác *verb. imperf.* gar kochen.

zavjèřác *verb. imperf.* verschliessen.

zvjèřác *verb. imperf.* schliessen; zvjèřác sā sich schliessen.

*vjèřcāc *verb. iter. zu vjèřccc.*

Komposita (Inf. -vjèřcāc Prs. -'vjěrcā -vjěrcōš Prt. -'vjěrcō·ul):

nadvjèřcāc *verb. imperf.* anbohren.

převjèřcāc *verb. imperf.* durchbohren.

rozvjèřcāc *verb. imperf.* zerbohren.

vāvjèřcāc *verb. imperf.* ausbohren.

vevjèřcāc *verb. imperf.* einbohren.

vjèrcēc *Prs.* vjèrcą -ciš *Prt.* vjèrcèl vjèrcālă *verb. imperf.* bohren.

Komposita (Inf. - vjèrcēc Prs. -'vjèrcą -vjèrciš Prt. -'vjèrcèl):
nadvjèrcēc *verb. perf.* anbohren. — Von-nādvjèrcèl tą-dēiską.

navjèrcēc *verb. perf.* viel anbohren.

povjèrcēc *verb. perf.* ein Loch bohren. — V'õn-sā-pùovjèrcèl tahtë mǎulē zêrā f-tī-dēiscā.

převjèrcēc *verb. perf.* durchbohren. — Jǎu-sā-přievjèrcą zêrą přies-scana. Ta-dēiskā bālă převjèrcùnǎ.

rozvjèrcēc *verb. perf.* zerbohren.

vāvjèrcēc *verb. perf.* ausbohren. — Na-vāvjèrcālă zêrą f-tī-scāñǎ.

vevjèrcēc *verb. perf.* einbohren. — Vēvjèrcā zêrą f-tą-dēiską!

vedvjèrcēc *verb. perf.* wieder aufbohren.

vuvjèrcēc *verb. perf.* bohren.

zavjèrcēc *verb. perf.* anfangen zu bohren, anbohren. — V-nùocā von-zāvjèrcèl tēn-čō·un.

vjèrcēc *Prs.* vjèrcą -ciš *Prt.* vjèrcə·ul -că -celi *Part. Prt.* vjèrcālī *verb. imperf.* bohren.

vjèrděl -dlă *L.* vjerdlū *masc.* Viertel.

*vjèřác *verb. iter.* zu vjèřec.

Komposita (Inf. -vjèřác Prs. -'vjèřą -vjêřoš Prt. -'vjêřə·ul Imp. -vjèřə·u -vjeřō·ucā):

dəvjèřác *verb. imperf.* trauen, vertrauen.

ñedəvjèřác *verb. imperf.* misstrauen.

pəvjèřác *verb. imperf.* anvertrauen.

zvjèřác *verb. imperf.* anvertrauen; zvjèřác są sich jemandem anvertrauen, sein Vertrauen schenken, ein Geheimnis mitteilen.

vjèřäcëlkā -hī *I.* vjeřäciëlkoū *fem.* Gläubigerin. *Kl. H. St. Wslz.*

vjèřäcèl -elă *L.* vjeřäciëlū *masc.* Gläubiger.

vjiěřäcilkä *I.* vjeřäcilkou *Pl. G.* -cilk *s.* vjiěřäcelka. *Vj.*

vjiěrbä -bä *Pl. G.* vjěrb *fem.* gemeine rote Weide.

vjiěrbjinä -nä *I.* vjěrbjinou [*Kl. H. Vj.*] -bjinou [*St.*] -bjinou [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjin [*Kl. H. Vj. Wslz.*] -bjin [*St.*] *fem.* Weidenholz.

vjiěřec *Prs.* vjiěřä -řiš *Prt.* vjiěřel vjeřälä *verb. imperf.* glauben, für wahr halten. — Tiěvā jā-něvjeřä. Jāu-mū-vjiěřä fšätko, cě-von-povjāda. Jā-vjiěřä nā-Bogä. Nī-vjiěřou f-triex bogōu.

Komposita (Inf. -vjiěřec Prs. -'vjeřä -vjiěřiš Prt. -'vjeřel):

dovjiěřec *verb. perf.* trauen, vertrauen.

nedovjiěřec *verb. perf.* misstrauen.

nevjiěřec *verb. imperf.* misstrauen.

povjiěřec *verb. perf.* anvertrauen. — Tiēmā jā-něpovjeřä nīc.

vuvjiěřec *verb. perf.* an etwas glauben, Glauben schenken. — Jāu-mū-to-vūvjeřä.

zvjiěřec *verb. perf.* anvertrauen; zvjiěřec są sich jemandem anvertrauen, sein Vertrauen schenken, ein Geheimnis mitteilen. — Tūō jā-nězvjeřä nīkūōmū. Vēn-sā-zvjiěřel svi-něiscā.

vjiěřejä vjeřēi *D.* -řējōum *fem. pl.* Thor.

vjiēs fsā *Pl. G.* fsī *I.* fsmī *fem.* Dorf.

vjiēsc *Prs.* vjūōdā vjiēzēš *Prt.* vjōūd vjūōdlä vjiēdlī *Imp.* vjiēzä vježäcā *Part. Prt.* vjūōdlī *verb. imperf.* führen. — Šēš tā-mjā-vjiēzēš?

Komposita (Inf. -'vjesc Prs. -'vjodā -vjiēzēš Prt. -'vjōūd -'vjōdlä -'vjēdlī Imp. -'vjezä):

dūōvjesc *verb. perf.* 1. bis wohin führen; 2. darthun, beweisen. — Mōi-tātā dūōvjōūt tā-krūōvā dūō-mjastā. Jāu-cā-dūōvjōdā, co-jāu to-něbēl.

nāvjesc *verb. perf.* 1. hinführen; 2. worauf hinführen, anleiten. — Jāu-vas-nāvjōdā nā-droga. Tēn-tātā sōum nāvjōūt svā-vūōtrokā do-zložēistvā.

pè·dvjesc *verb. perf.* heimlich heranzuführen, dicht heranzuführen. — Vən-pò·dvjout tã-slepêvã dùø·vodã a-tã jã-vùøstavjël stojõcã.

přãvjesc *verb. perf.* herbeiführen.

přievjesc *verb. perf.* anführen, befehligen. — T'ën-stãurĩ Mãrcin přievjout tẽχ-χlũøpõu.

pùøvjesc *verb. perf.* hinführen, führen; pùøvjesc sã ergehen. — Vjĩtro jã-pùøvjodã tã-krũøvã nã-tõrk. Jiemũ dùøbrã sã-pùøvjodle v-mjiescã.

rũøzvjesc *verb. perf.* hier- und dorthin führen.

vãvjesc *verb. perf.* hinausführen. — Nĩ-vãvjedli tã-χørêvã z-dũørnĩcã.

vẽvjesc *verb. perf.* hineinführen. — Mãtkã vẽvjedlã tã-krũøvã f-χlẽf.

vò·dvjesc *verb. perf.* 1. abführen, wegführen; 2. abgewöhnen. — T'ën-polãcãjã vò·dvjout tã-zlũøzejã dùø·sõudũ. Ta-nãstã jã-vò·dvjodlã v'ẽt-tã-pjĩcã.

vũøbvjesc *verb. perf.* umherführen. — V'ẽn-mjã-vũøbvjout pø-fšĩøχ χĩcãχ.

vũvjesc *verb. perf.* entführen, wegführen. — V'ẽn-jã-vũvjout põul-štãñã.

zãvjesc *verb. perf.* hinführen. — Šè·š tã-zãvjout tã-cãzêvã pãñã?

zvjiesc *verb. perf.* verführen. — T'ën-cãzí põun zvjiout to-zẽfçã a-nĩøpräšed vjiçẽ.

vjiesc *Prs.* vjũøzã vjiẽzẽš *Prt.* vjõuz vjũøzlã vjiẽzli *Imp.* vjiẽzã vjezãcã *Part. Prt.* vjũøzli *verb. imperf.* fahren. — Cè·š tã-vjiẽzẽš nã-tĩm-vøzũ?

Komposita (*Inf.* -'vjesc *Prs.* -'vjøzã -vjiẽzẽš *Prt.* -'vjõuz -'vjøzlã -'vjezli *Imp.* -'vjezã):

dũøvjesc *verb. perf.* bis wohin fahren.

nãdvjesc *verb. perf.* herbeifahren. — Tĩ-gbũrã nãdvjezli tĩm-sãldãutõum žãtã øs-sãñã.

nãvjesc *verb. perf.* hinfahren, in Menge heranzufahren.

pò·dvjesc *verb. perf.* heimlich heranhfahren, dicht heranhfahren. — V-nùəcä nī-pè·dvjezli tā-slùəma pōūt-to-mjāsto.

přāvjesc *verb. perf.* heranhfahren, bringen. — Tēn-pōūn sā-přāvjóus takōū nōvōū mašīna.

přìevjesc *verb. perf.* hinüberfahren. — Tā tā-nīmōūš χùəzēc, jāū-cä-přìevjoza přēs-to-torfè·iščə.

pùəvjesc *verb. perf.* hinfahren. — Vjītrə mā-pəvjìezemā to-žāto dùə-mjastā.

rùəzvjesc *verb. perf.* hier- und dorthin fahren, verteilen. — Tā-pakētā tā-mōūžēš vjītrə rùəzvjesc.

vāvjesc *verb. perf.* hinausfahren, ausführen, exportieren. — Von-vāvjóus to-sānə s-tè-škūnā nā-dvōr. Fšātke žāto bāle vāvjozlè f-cāzī krō·j.

vēvjesc *verb. perf.* hineinfahren, einführen, importieren. — Vēvjezā to-sānə f-škūnā! Tēn-kārčmōř vēvjóus tahē novē vāūrā.

vò·dvjesc *verb. perf.* wegschaffen. — Nī-vè·dvjezli tā-strāχā dùə-mjastā.

vùəbvjesc *verb. perf.* umherfahren. — Jā-vùəbvjoza tā-pānā pə-fšìəχ fsāχ.

vūvjesc *verb. perf.* wegfahren. — Vēn-nas-vūvjóus šìesc mjīl.

zāvjesc *verb. perf.* hinfahren. — Jāū-cä-zāvjoza dē-Gärnē.

zvjàesc *verb. perf.* zusammenfahren, einfahren. — Vjītrə mā-zvjìezemā to-sānə.

vjìesēc *Prs.* vjìేశā -sīš *Prt.* vjìesəl vjesālā *verb. imperf.* hängen, aufhängen.

Komposita (Inf. -vjìesēc Prs. -'vjesā -vjìesiš Prt. -'vjesəl):

dovjìesēc *verb. perf.* hinzuhängen.

navjìesēc *verb. perf.* viel aufhängen.

pəvjìesēc *verb. perf.* aufhängen; pəvjìesēc sà sich erhängen. —

Ta-nāstā pəvjesālā tā-zglā nā-plēcā. Jādēn-cāzī χlùəp sà-pùəvjesəl nā-tīm-dābjā.

přävjiēsēc *verb. perf.* daneben, dazu hinhängen.

převjiēsēc *verb. perf.* umhängen, anders aufhängen.

rozvjiēsēc *verb. perf.* da und dort aufhängen.

vāvjesēc *verb. perf.* herabhängen. — Nī-vāvjesāli takōu stāurōu χūstā z-vùoknā.

vøbvjiēsēc *verb. perf.* 1. behängen; 2. aufhängen; vøbvjiēsēc sà sich erhängen.

vøvjiēsēc *verb. perf.* 1. behängen; 2. aufhängen; vovjiēsēc sà sich erhängen. — Na-vovjesālā tēn-calí plùet zglamí. Tēn-bēlt jā-sā-vùøvjesā nā-scañā.

vuvjiēsēc *verb. perf.* anhängen; vuvjiēsēc sà sich anhängen. — Tahí strāšok sà-vūvjesel nā-mjä.

zavjiēsēc *verb. perf.* 1. aufhängen; 2. vorhängen, verhängen. — Zāvjesā to-sùedle nā-scañā. Vønzāvjesel pláuχtā pṛed-vøkne. Zāvjesā tā-vùoknā!

zvjiēsēc *verb. perf.* hangen, sinken lassen. — Na-zvjesālā tā-rācā.

vjiēsēcčkā -hī *fem.* kleines Dorf.

vjiēsēn *a.* -señā [Oslz.] -siñā [Wslz.] *b.* -snā [GGa.] *L. a.* vjesiēñī [Kl. H. Vi.] -siēñī [St.] -siñī [Wslz.] *Pl. G. a.* -sējn [Kl. H. Vi. Wslz.] -sējn [St.] *b.* -sní [GGa.] *fem.* Herbst.

vjiēsēcšče -čā *Pl. N.* vjesāšča [Oslz.] -sāšča [Wslz.] *G.* -sāšč [Oslz.] -sāšč [Wslz.] *ntr.* elendes Dorf.

vjiēsčkā -hī *fem.* kleines Dorf.

vjiēsle -lā *Pl. G.* -sēl *ntr.* Stange, mittels derer der Kahn weitergeschoben wird.

vjiēsnočkā -hī *I.* vjesnáučkōu [Kl. H. St. Wslz.] -náočkōu [Vi.] *fem.* Dorfbewohnerin, Landfrau.

vjiēsnoč -ākā *L.* vjesnáučkū [Kl. H. St. Wslz.] -náočkū [Vi.] *Pl. N.* -cā *masc.* Dorfbewohner, Landmann.

vjiēsōunkā -hī *L.* vjesōunkōu [H. Vi. Wslz.] -sōunkōu [Kl. St.] *fem.* Henne, welche im Herbst legt.

vjiēsole *adv.* lustig.

vjìeshî -kâ -hê *adj.* ländlich.

vjìేశāc *Prs.* vjìేశā -šoš *Prt.* vjìేశō·ul vješā *verb. imperf.* hängen, aufhängen.

Komposita (Inf. -vjìేశāc Prs. -'vješā -vjìేశōš Prt. -'vješō·ul):

dovjìేశāc *verb. imperf.* hinzuhängen.

přavjìేశāc *verb. imperf.* daneben hinhängen.

převjìేశāc *verb. imperf.* umhängen, anders aufhängen.

rozvjìేశāc *verb. imperf.* hier und da aufhängen.

vāvjìేశāc *verb. imperf.* heraushängen.

vobvjìేశāc *verb. imperf.* 1. umhängen; 2. aufhängen;

vōbvjìేశāc sâ sich erhängen.

vovjìేశāc *verb. imperf.* 1. behängen; 2. aufhängen; vōvjìేశāc sâ sich erhängen.

vuvjìేశāc *verb. imperf.* anhängen; vuvjìేశāc sâ sich anhängen.

zavjìేశāc *verb. imperf.* 1. aufhängen; 2. vorhängen, verhängen.

zvjìేశāc *verb. imperf.* hangen, sinken lassen.

vjìేశādlo -lâ *Pl. N.* vješādla *G.* -děl *ntr.* Anhänge, Anhängsel.

vjìేశčâ -čê *fem.* weiblicher Vampyr.

vjìేశčî -čâ *masc.* Vampyr.

vjìేశčî -čâ -čê *adj.* toll.

vjìetev -tvjâ *Pl. G.* -tev *fem.* Zweig. *H. Vi. St. Wslz.*

vjìetew s. vjìetev. *Kl.*

*vjìetřac *verb. iter.* zu vjìetřec.

Komposita (Inf. -vjìetřac Prs. -'vjëtřâ -vjëtřōš Prt. -'vjëtřō·ul Imp. -vjìetřō·u -vjëtřō·ucâ):

převjìetřac *verb. imperf.* durchlüften, lüften.

vāvjìetřac *verb. imperf.* auslüften, lüften; vāvjìetřac sâ sich auslüften.

vjìetřec *Prs.* vjìetřâ -řîš *Prt.* vjìetřël vjetřâlâ *verb. imperf.* lüften.

Komposita (Inf. -vjìetřec Prs. -'vjetřâ -vjìetřîš Prt. -'vjetřël):

převjìetřec *verb. perf.* durchlüften, lüften. — Tâ-mûšîš tâ-dùornicâ převjìetřec.

vãvjetřec *verb. perf.* auslüften, lüften; vãvjetřec sa sich auslüften. — Na-vãvjetřálä tä-klějdä. Ta-dùǝrnică sa-vãvjetřálä.

vjìetřec *s.* vjetřáuc.

vjìetřěščo -čä *Pl. N.* vjetřáščä [*Oslz.*] -řä·ščä [*Wslz.*] *G.* -řášč [*Oslz.*] -řášč [*Wslz.*] *ntr.* hindernder, widriger Wind.

vjìetřnī -nā -nē *adj.* windig.

vjìetřno *adv.* windig.

vjìetřník -ikā *masc.* Windfahne.

vjìetřoc *s.* vjetřáuc.

vjìetvjä -vjä *Pl. G.* -tev [*H. Vi. St. Wslz.*] -tew [*Kl.*] *fem.* Zweig.

*vjìeväc *verb. iter.* zu vjāuc.

Komposita (Inf. -vjìeväc Prs. -'vjèva -vjêvōš Prt. -'vjèvo·ul Imp. -vjìevō·u -vjevō·ucä):

dovjìeväc *verb. imperf.* anwehen.

převjìeväc *verb. imperf.* 1. durchwehen; 2. worfeln.

røzvjìeväc *verb. imperf.* verwehen, verstreuen; røzvjìeväc sa verwehen, sich zerstreuen.

vävjìeväc *verb. imperf.* 1. herauswehen; 2. worfeln.

vevjìeväc *verb. imperf.* hineinwehen.

vodvjìeväc *verb. imperf.* 1. entgegenwehen; 2. abwehen, wegwehen.

vøvjìeväc *verb. imperf.* anwehen, umwehen.

zavjìeväc *verb. imperf.* verwehen, zuwehen (*tr.*); zavjìeväc sa verwehen, zuwehen (*intr.*).

zvjìeväc *verb. imperf.* 1. herabwehen; 2. zusammenwehen (*tr.*); zvjìeväc sa zusammenwehen (*intr.*).

vjìevjörkă -hī *I.* vjevjörkōu. *fem.* Eichhörnchen.

vjìezdñī -nā -nē *adj.* die Einfahrt betreffend.

vjìěžžbă -bā *fem.* häutige Haube auf dem Kopfe des neugeborenen Kindes, welche anzeigt, dass dasselbe ein Vampyr werden wird.

vjīgo -gā *Pl. G.* vjīg *D.* vjigōum *ntr.* Joch. *H. Vi. St.*

vjigùo -gā *L.* -zìe *s.* vjīgō. *Kl.*

vjigùovī -vā -vè *adj.* das Joch betreffend.

vjiχrāc *Prs.* vjiχrûjā *Prt.* vjiχrālo *verb. imperf.* stürmen.—To-vjiχrûjā bārzo.

Komposita:

povjiχrāc *verb. perf.* eine Weile stürmen.—To-povjiχrālo drōupka.

vāvjiχrāc *verb. perf.* sạ aufhören zu stürmen, nicht mehr stürmen.—Zǎ-pòul-štānā tǒ-sạ-vāvjiχrālo.

zavjiχrāc *verb. perf.* anfangen zu stürmen.—Λ-tēj to-zavjiχrālo.

vjiχrovātī -tǎ -tē *adj.* stürmisch.

vjiχrovato *adv.* stürmisch. *Oslz.*

vjiχrùəvāc *Prt.* vjiχrùəvalo s. vjiχrāc. *Kl. Vi.*

vjiǰlāc *Prs.* vjiǰlǎ -lǒš *Prt.* vjiǰlo·ul *verb. imperf.* drehen, umherdrehen; vjiǰlāc sạ 1. sich drehen, freundlich thun, sich einschmeicheln; 2. sich scheuern.—Těn-pjìes vjiǰlǎ vùəgonạ. Věn-sạ-vjiǰlo·ul vjìelǎ vū-mjǎ. Zdřǎ-lǎ, jǎk-těn-pjìes sạ-vjiǰlǎ vǒu-těn-kām! *Oslz.*

Komposita:

povjiǰlāc *verb. perf.* verwickeln; povjiǰlāc sạ sich verwickeln.—Tǎ-mjǎ-povjiǰlǒš tā-pùəvǎrzǎ. Tǎ-pùəvǎrzǎ sạ-pùəvjiǰlalǎ.

rozvjiǰlāc *verb. perf.* entwirren; rozvjiǰlāc sạ sich entwirren lassen.—Rozvjiǰlo·u-mjǎ tā-nǐthǐ! Tùə-jǎ zǎ-bārzo povjiǰlǒunē, tǒ-sạ-ncrozvjiǰlǎ tak-lìetko.

vāvjiǰlāc *verb. perf.* herauswickeln, befreien; vāvjiǰlāc sạ sich losmachen, sich befreien.—Ta-nǎstǎ vāvjiǰlǎ tǎ-χlùəpǎ s-těχ-povǎrzǒu. Těn-ftǎuχ sạ-vāvjiǰlo·ul sǒum s-tǎ-sǐdlǎ.

vuvjiǰlāc *verb. perf.* verwickeln, verstricken; vuvjiǰlāc sạ sich verwickeln.—Nǎ-jǎ-vuvjiǰlǎ f-tǎ-nǐthǐ. Věn-sạ-vāvjiǰlo·ul f-tǎ-hēdǎ.

zavjiǰlāc *verb. perf.* verwickeln; zavjiǰlāc sạ sich verwickeln.—Mǎ-jǎ-zāvjiǰlalǐ f-to-jǎdro. Těn-pjìes sạ-zāvjiǰlo·ul f-tǎ-hēdǎ.

vjĩřřer -řrũ *Pl. G.* vjiřřrũ *masc.* Wirbelwind, Wirbelsturm. *Oslz.*
 *vjĩjãc *verb. iter. zu vjĩc.*

*Komposita (Inf. -vjĩjãc Prs. -'vjĩjã -vjĩjõš Prt. -'vjĩjõ·ũl
 Imp. -vjĩjõ·ũ):*

navjĩjãc *verb. imperf.* aufwickeln.

podvjĩjãc *verb. imperf.* aufwickeln.

povjĩjãc *verb. imperf.* aufwickeln.

přãvjĩjãc *verb. imperf.* dazu aufwickeln, anbinden.

převjĩjãc *verb. imperf.* anders einwickeln, aufwickeln.

rozvjĩjãc *verb. imperf.* abwickeln; rozvjĩjãc sã sich auseinanderwickeln.

vãvjĩjãc *verb. imperf.* abwickeln, auswickeln; vãvjĩjãc sã sich herauswickeln.

vevjĩjãc *verb. imperf.* hineinwickeln.

vovjĩjãc *verb. imperf.* umwickeln, umwinden.

vodvjĩjãc *verb. imperf.* abwickeln; vodvjĩjãc sã sich abwickeln.

vovjĩjãc *verb. imperf.* umwinden, umwickeln.

vuvjĩjãc *verb. imperf.* einwickeln, einhüllen.

zavjĩjãc *verb. imperf.* einwickeln.

zvjĩjãc *verb. imperf.* 1. abwickeln; 2. zusammenwickeln.

vjiãdlã -děl *ntr. pl.* Garnwinde.

vjĩkã -hĩ *Pl. G.* vjĩk *fem.* Wicke. *Oslz.*

vjikovjĩčẽ -čã *ntr.* Wickenstroh. *Oslz.*

vjikovjĩčẽ *s.* vjikovjĩčẽ. *Wslz.*

vjikò·istvo -vã *ntr.* Wickenfeld.

vjikò·iščẽ -čã *ntr.* Feld, auf dem Wicken gestanden haben.

vjikò·iznã -nã *fem.* Wickenstroh.

vjikù·vĩ -vã -vẽ *adj.* die Wicken betreffend.

vjikù·vjiznã -nã *fem.* Wickenstroh.

vjilãc *Prs.* vjĩlũjã [*Oslz.*] vjĩ·lũjã [*Wslz.*] vjilũjẽš *Prt.* vjilõ·ũl
verb. imperf. feilen.

*Komposita (Inf. -vjilãc Prs. -'vjilũjã Prt. -vjilõ·ũl Imp.
 -vjĩlõ·ũ [*Oslz.*] -vjĩ·lõ·ũ [*Wslz.*]):*

nadvjilāc *verb. perf.* etwas anfeilen.

navjilāc *verb. perf.* viel anfeilen.

povjilāc *verb. perf.* nachfeilen. — Povjīlo·u drōupka
tēn-gōusc!

převjilāc *verb. perf.* durchfeilen. — Jā-přievjilūja ta-
štāga.

rozvjilāc *verb. perf.* zerfeilen. — Rozvjīlo·u štāk žiēlazā
a-dēi-mū vē-vōzā dō-pjīcā!

vāvjilāc *verb. perf.* ausfeilen.

vevjilāc *verb. perf.* einfeilen, mit der Feile einschneiden. —
A-tēi jā-vevjilō·ul takōu zērka f-tā-štāga.

vodvjilāc *verb. perf.* abfeilen. — Vodvjīlo·u kōusk vōt-
te-štāhī, tēi na-bōuzā pasā.

vovjilāc *verb. perf.* rundum abfeilen.

vuvjilāc *verb. perf.* fertig feilen. — Tēn-gōuzg jā-sā-
vuvjilō·ul sōum.

zavjilāc *verb. perf.* anfangen zu feilen, anfeilen.

vjilācā -cā *A. vjīlāca fem. Feile. Oslz.*

vjīlā·cā *A. vjīlāca s. vjilāca. Wslz.*

vjīlmoścāvī *s. vjelmōścāvī. Vi.*

vjīlūvāc *Prt. vjīlūvo·ul s. vjilāc. Kl. Vi.*

vjīnā -nā *Pl. G. vjīn fem. Schuld. Kl. H. Vi.*

vjīnc -cā *masc. Kranz. Kl. H. Vi. Wslz.*

vjīncūvī -vā -vē *adj. den Kranz betreffend.*

*vjīnčāc *verb. iter. zu vjīnčic. Kl. II. Vi. Wslz.*

Komposita (Inf. -vjīnčāc Prs. -'vjīnčā -vjīnčōš Prt. -'vjīnčō·ul):

vōvjīnčāc *verb. imperf. bekränzen.*

vuvjīnčāc *verb. imperf. bekränzen.*

zvjīnčāc *verb. imperf. bekränzen.*

vjīnčic *Prs. vjīnčā -čīš Prt. vjīnčēl verb. imperf. bekränzen.*
Kl. H. Vi. Wslz.

Komposita:

vōvjīnčic *verb. perf. bekränzen.* — Fšāthē χīcā bālā vovjīn-
čūonē.

vuvjĩnčic *verb. perf.* bekränzen. — Gǎ-těn-noví škóulnĩ
přĩžǎ, tǎ-zìecǎ vuvjĩnčou tǎ-škùelǎ.

zvjĩnčic *verb. perf.* bekränzen.

vjinovǎtĩ -tǎ -tò *adj.* schuldig.

vjĩnũšk -kǎ *masc.* kleiner Kranz. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjĩnǎ -nǎ *Pl. G. vjĩn fem.* Winde, Hebewerkzeug. *Kl. H. Vi.*

*vjĩnǎc *verb. iter. zu vjĩnĩc. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -vjĩnǎc Prs. -'vjĩnǎ -vjĩnòš Prt. -'vjĩnø ul):

vøvjĩnǎc *verb. imperf.* beschuldigen.

zavjĩnǎc *verb. imperf.* verschulden, sich zu Schulden kommen lassen.

vjĩnĩc *Prs. vjĩnǎ -nĩš Prt. vjĩnèl verb. imperf.* beschuldigen. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

vøvjĩnĩc *verb. perf.* beschuldigen. — Nǎ-mjǎ-vøvjĩnĩlǎ, co-jǎu-jĩ-mjǒ·ul tèn-topórk vukrǎdlè.

vuvjĩnĩc *verb. perf.* beschuldigen.

zavjĩnĩc *verb. perf.* verschulden, sich zu Schulden kommen lassen. — Tùø tèn-cǎzĩ strǎχ zǎvjĩnèl, co-tǎ-χĩčǎ sǎ-zǎpǎlǎlǎ.

vjipùøvĩ -vǎ -vè *adj.;* vjipùøvĩ góuuz Nagel im Boden des Kahns.

vjĩsǎc *Prs. vjĩsǎ -sòš Prt. vjĩso·ul verb. imperf.* häufig hangen, zu hangen pflegen. — Tēmũ-knǎupũ lík to-zglùø z-bũks vjĩsaleø. *Oslz.*

vjĩsǎgǎ -hĩ *masc.* Galgenstrick, Taugenichts.

vjĩsēc *Prs. vjĩšǎ -sĩš Prt. vjĩso·ul -sǎ -selĩ verb. imperf.* hangen. — Tø-sùødle vjĩsĩ f-komùøřǎ na-gøzzũ. *Oslz.*

Komposita:

pøvjĩsēc *verb. perf.* eine Zeitlang hangen. — Nǎ-tĩm-plùøcǎ ta-χũstkǎ pùøvjĩsǎ hĩlǎ dnóu.

zvjĩsēc *verb. perf.* herabhängen. — Tǎ-jǎpkǎ zvjĩsalǎ z-jǎblòunhĩ.

vjĩsělc -cǎ *masc.* nicht gestorbener Selbstmörder.

vjĩsièlnĩcǎ -cǎ *fem.* liederliches Wieb. *Kl. H. St. Wslz.*

vjisìlñík -ikā *Pl. N. -cā masc.* Galgenstrick, Taugenichts. *Kl. H. St. Wslz.*

vjisìlñicā *s.* vjisìlñica. *Vi.*

vjisìlñík *s.* vjisìlñík. *Vi.*

vjĩskāc *Prs.* vjĩska -kōš *Prt.* vjĩskø·ul *Imp.* vjĩskø·u *verb. imperf.* jauchzen. *Oslz.*

Komposita: *s.* vāskac.

vjĩskāc *Prs.* vjĩščā -čēš *Prt.* vjĩskø·ul *Imp.* vjĩščī *verb. imperf.* lausen; vjĩskāc sa sich lausen. — Na-vjĩskā to-gêca. Zdrā-lā, jāk-tā-āupā sa-vjĩščōu! *Oslz.*

Komposita:

převjĩskāc *verb. perf.* durchlausen, ablausen.

vāvjĩskāc *verb. perf.* ablausen.

vjĩskūlācā -cā *fem.* linkes, tüchtiges, aber auch wildes Mädchen. *Oslz.*

vjĩskūlācā *s.* vjĩskūlāca. *Wslz.*

vjĩslī -lā -lè *adj.* herabhängend. *Oslz.*

vjĩšná -ná *Pl. G. -šen fem.* 1. Kirsche; 2. Kirschbaum. *Oslz.*

vjĩšnicā -cā *L.* vjĩšūīcī *fem.* Kirschbaum. *Oslz.*

vjĩšūīčē -čā *ntr.* Kirschbaum. *Oslz.*

vjĩšūīčē *s.* vjĩšūīčē. *Wslz.*

vjĩšūīčē vī -vā -vè *adj.* die Kirschen betreffend.

vjĩtāc *Prs.* vjĩta -tōš *Prt.* vjĩtø·ul *Imp.* vjĩtø·u *verb. imperf.* begrüßen, bewillkommen; vjĩtāc sa sich begrüßen. — Mā-vas-vjĩtāmā, pānā. Z-nīm jā-sa-vĩta lík v-mjĩescā. *Oslz.*

Komposita:

povjĩtāc *verb. perf.* begrüßen, bewillkommen. — Vōn-mjā-pūvjĩtø·ul nāulepjē, kē·cōš vōn-mjā-nīeznø·ul.

přāvjĩtāc *verb. perf.* begrüßen; přāvjĩtāc sa sich begrüßen. — Tēn-ksōuc přāvjĩtø·ul tā-novêvā pānā přet-cērkvjōu. Nī-sa-přāvjĩtalī sē·rdēcūā s-tāmī-sāldāutāmī.

vødvjĩtāc *verb. perf.* wiedergrüßen. — Tēn-χlūøp vjĩtø·ul mā-brātā ā-von-vø·dvjĩtø·ul, ālā von-nīevje·ø·ul, χtūø to-bēl.

vuvjītāc *verb. perf.* begrüßen; vuvjītāc sǟ sich begrüßen. — Nī-mjä-vūvjitali sèrdečnā. Jǟu-sǟ-vūvjito·ul z-nīm v-Gārnī.

vjītev -tvjä *Pl. G.* -tev *fem.* Zweig. *H. Vi. St.*

vjītew *s.* vjītev. *Kl.*

vjītkǎ -hī *fem.* Rute, Gerte, Weidenruten am Strohdach. *Oslz.*

vjitníkù·vī -vǎ *masc.* Fischer, welcher mit dem vjītník fischt.

vjītnīk -ikǎ *masc.* eine Art Netz. *Oslz.*

vjītro *adv.* morgen. *Oslz.*

vjītro -rǎ *ntr.* der morgige Tag. *Oslz.*

vjītrēnkǎ -hī *fem.* Morgenstern. *Oslz.*

vjitřieši -šǎ -šē *adj.* morgig.

*vjītšāc *verb. iter.* zu vjītšec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -vjītšāc Prs. -'vjitšǟ -vjītšōš Prt. -'vjitšō·ul):

pøvjītšāc *verb. imperf.* vergrössern; pøvjītšāc sǟ sich vergrössern, grösser werden.

zvjītšāc *verb. imperf.* vergrössern; zvjītšāc sǟ sich vergrössern, grösser werden.

*vjītšēc *verb.* *Oslz.*

Komposita (Inf. -vjītšēc Prs. -'vjitšǟ -vjītšiš Prt. -'vjitšēl):

pøvjītšēc *verb. perf.* vergrössern; pøvjītšēc sǟ sich vergrössern, grösser werden. — Gǎ-von-bōuzǎ mjē·ul ščēscē, tēj von-pøvjītši svōj-majōutk bǎrzō. To-jēzēro sǟ-pū·vjitšālō f-tī nū·cī na-trǎ mū·rjī.

zvjītšēc *verb. perf.* vergrössern; zvjītšēc sǟ sich vergrössern, grösser werden. — Tahīm spū·sōbǟ tǎ-le-zvjītšiš svō·bjēdǟ. Prēs-to jī·vǎ-bjēdǎ sǟ-zvjitšālǎ bǎrzō.

vjītši -šǎ -šē *adj. comp.* zu vjēlhī. *Oslz.*

vjītšōsc -cǎ *L.* vjitšū·scī *fem.* die Mehrheit, grössere Menge. *Oslz.*

vjīvǎ -vǎ *Pl. G.* vjīv [*H. Vi. St.*] vjīw [*Kl.*] *fem.* Weide. *Oslz.*

vjivù·vī -vǎ -vē *adj.* die Weide betreffend.

vjīzāvō -vǎ *Pl. N.* vjizǎvǎ *G.* -zīv [*H. Vi. St.*] -zīw [*Kl.*] *ntr.* Strickgarn. *Oslz.*

- vjizìelnică -că *fem.* eine Art Winde, auf welche das Netz beim Stricken gewickelt wird. *Kl. H. St. Wslz.*
 vjizìlnică s. vjizìelnică. *Vi.*
 vjîcă s. vjîca. *Wslz.*
 vjîčîščo *Pl. N.* vjîčîščă *G.* -čîšč s. vjîčîščo. *Wslz.*
 vjîdlă s. vjîdlă. *Wslz.*
 vjîdlók s. vjîdlók. *Wslz.*
 vjîžec s. vjîžec. *Wslz.*
 vjîgø s. vjîgø. *Wslz.*
 vjîχrovato s. vjîχrovato. *Wslz.*
 vjîžlac s. vjîžlac. *Wslz.*
 vjîžër s. vjîžer. *Wslz.*
 vjîkā *Pl. G.* vjîk s. vjîka. *Wslz.*
 vjînä s. vjîna. *Wslz.*
 vjîná s. vjîná. *Wslz.*
 *vjîñac s. vjîñac. *Wslz.*
 vjîñic s. vjîñic. *Wslz.*
 vjîsac s. vjîsac. *Wslz.*
 vjîsēc s. vjîsec. *Wslz.*
 vjîskac s. vjîskac *Prs.* vjîskā und vjîščā. *Wslz.*
 vjîslī s. vjîslī. *Wslz.*
 vjîšňā s. vjîšňā. *Wslz.*
 vjîšňica *L.* vjîšňîcī *Pl. G.* -ñic s. vjîšnica. *Wslz.*
 vjîtac s. vjîtac. *Wslz.*
 vjîtev s. vjîtev. *Wslz.*
 vjîtkā *Pl. G.* vjîtk s. vjîtkā. *Wslz.*
 vjîtnīk s. vjîtnīk. *Wslz.*
 vjître s. vjître *adv. und ntr.* *Wslz.*
 vjîtrenkā s. vjîtrenka. *KGa. W.*
 vjîtrīnkā s. vjîtrenka. *GKa.*
 *vjîtsāc s. vjîtsāc. *Wslz.*
 *vjîtsēc s. vjîtsēc. *Wslz.*
 vjîtsī s. vjîtsī. *Wslz.*
 vjîtsosc s. vjîtsosc. *Wslz.*

vjì·vǎ s. vjīva. *Wslz.*

vjì·zǎvø *Pl. N.* vjìzǎ·vǎ s. vjīzǎvø. *Wslz.*

vjíd vjídǎ *masc.* Licht, Helligkeit.

vjídni -nǎ -nè *adj.* hell, licht.

vjídno *adv.* hell, licht.

vjīmja s. vīmja. *GGa.*

vjínnicǎ -cǎ *L.* vjinnīcī [*Oslz.*] -nī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīc
[*Oslz.*] -nīc [*Wslz.*] *fem.* Weinstock. *Kl. H. Vi. Wslz.*

*vjînōuc s. vjînōuc. *H. Vi. Wslz.*

*vjînōuc *verb. Kl.*

Komposita (*Inf.* -vjînōuc *Prs.* -'vjīnǎ -vjīnēš *Prt.* -'vjînōun
Imp. -'vjīnī): s. vjīc.

vjīno -nǎ *ntr.* Wein. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjînūøvī -vǎ -vè *adj.* den Wein betreffend.

vjīsc *Prs.* vjǎza vjīzēš [*Oslz.*] vjì·zēš [*Wslz.*] *Prt.* vjōuz [*Kl.*]
vjōuz [*H. Vi. St. Wslz.*] vjǎzlǎ *Imp.* vjīzǎ [*Oslz.*] vjì·zǎ
[*Wslz.*] *Part. Prt.* vjǎzli *verb. imperf.* stricken. — Mōj-tǎtk
vjīzǎ jǎdrǎ.

Komposita:

nādvjīsc *verb. perf.* anstricken, durch Anstricken ausbes-
sern. — Tǎ-nadvjǎzlè nūøge·icǎ sōu-dǎyt tǎk jak-
no·vè.

nāvjīsc *verb. perf.* 1. viel stricken; 2. Handschuhe füttern;
nāvjīsc sa sich satt stricken. — V-zǎmjǎ mā-nāvjǎzli
dūøsc jǎdēr. Na-nūøsi navjǎzlè rǎke·icǎ.

pē·dvjīsc *verb. perf.* unten anstricken.

přǎvjīsc *verb. perf.* anstricken. — Dūø-tǎ-jǎdrǎ tǎ-mūšiš
jēiš štǎk přǎvjīsc, no-jìø za-mǎule.

přìevjīsc *verb. perf.* mit Stricken hinbringen. — Vø·n-přìø-
vjōuz dvǎ dnī øz-dviø nūøci, tēj to-jǎdro bǎle fǎrdēx.

pūøvjīsc *verb. perf.* nach einander stricken.

vēvjīsc *verb. perf.* hineinstricken. — F-tǎ-rǎke·icǎ bǎlǎ
vevjǎzlè lǎstǎ øs-kvjǎtǎ.

vūøbvjīsc *verb. perf.* umstricken.

vãvjisc *verb. perf.* fertig stricken. — Vjĩtrø jãu-cä-vũvjažã
tã-nũge·icã.

zãvjisc *verb. perf.* verstricken. — Tø-bõužã zã-droge, tã-
jã-zãvjažlã zã-põul-tãlarã vø·ũnã.

zvjisc *verb. perf.* zusammenstricken.

vjĩskãicã -cã *fem.* das Jauchzen.

*vjĩsnõuc *s. vjĩsnõuc. H. Vi. St. Wslz.*

*vjĩsnõuc *verb. Kl.*

*Komposita (Inf. -vjĩsnõuc Prs. -'vjĩsnã -vjĩsněš Prt. -'vjĩs
-'vjĩslã Imp. -'vjĩsnĩ Part. Prt. -vjĩslĩ):*

vevjĩsnõuc *verb. perf.* sich verwickeln. — Jãu-sã-věvjĩs
f-tẽn-pũgvõrs.

vøbvjĩsnõuc *verb. perf.* schlaff werden.

vøvjĩsnõuc *verb. perf.* schlaff werden.

vuvjĩsnõuc *verb. perf.* hangen bleiben; vuvjĩsnõuc sich
verwickeln. — Stõj, tã-vuvjĩsněš f-těχ-povãrzãχ! Tẽn-
pjĩes sã-vũvjĩs f-tã-pũgvãrzã.

zavjĩsnõuc *verb. perf.* hangen bleiben. — Vøñ-zãvjĩs nã-
jẽdnĩm-dřěvjicã.

zvjĩsnõuc *verb. perf.* herabhängen.

vjĩnã *Pl. G. vjĩn s. vjĩna. St.*

vjĩnc *s. vjĩnc. St.*

*vjĩnčãc *s. vjĩnčãc. St.*

vjĩnčic *s. vjĩnčic. St.*

vjĩnũšk *s. vjĩnũšk. St.*

vjĩñã *Pl. G. vjĩñ s. vjĩña. St.*

*vjĩñãc *s. vjĩñãc. St.*

vjĩñic *s. vjĩñic. St.*

vjĩnnicã *s. vjĩnnica. St.*

*vjĩnõuc *s. vjĩnõuc. St.*

vjĩnø *s. vjĩnø. St.*

vjõr vjũørã *Pl. G. vjõr, vjørõũ masc. Span.*

vjõrk -kã *masc. Span.*

vjõyskã *s. vjõyska. H. Vi. St. Wslz.*

vjõuzõrkă s. vjõuzõrka. *II. Vi. St. Wslz.*

vjõuzõř s. vjõuzõř. *H. Vi. St. Wslz.*

vjõuskă -hĩ *fem.* das Stricken. *Kl.*

vjõuzõrkă -hĩ *I.* vjõuzârkõu, -zârkõu *fem.* Strickerin. *Kl.*

vjõuzõř -ařă *L.* vjõuzâřũ *masc.* Stricker. *Kl.*

vjũdro -ră *L.* vjũdră *ntr.* Wetter.

vjũslõř -ařă, -âřă *L.* vjõslâřũ *masc.* Mann, welcher den Kahn weiter schiebst.

vjũsle -lá *Pl. G.* -sẽl *ntr.* Stange zum Schieben des Kahns.

*vlăčăc *verb. iter.* zu vlũčĩc.

Komposita (Inf. -vlăčăc Prs. -'vlăčă -vlăũčõš [Kl. H. St.

Wslz.] -vlăũčõš [Vi.] Prt. -'vlăčũl Imp. -vlăčũ):

pođvlăčăc *verb. imperf.* untereggen.

povlăčăc *verb. imperf.* übereggen.

văvlăčăc *verb. imperf.* auseggen.

vevlăčăc *verb. imperf.* eineggen.

vlăk -kũ *masc.* Fleck, Darm.

*vlăkăc *verb. iter.* zu vlũc.

Komposita (Inf. -vlăkăc Prs. -'vlakă -vlăũkõš [Kl. H. St.

Wslz.] -vlăũkõš [Vi.] Prt. -'vlăkũl Imp. -vlăkũ):

dođvlăkăc *verb. imperf.* bis wohin schleppen; dođvlăkăc să sich mit Mühe hinschleppen, gelangen.

nadvlăkăc *verb. imperf.* heranschleppen.

navlăkăc *verb. imperf.* beziehen, einfädeln.

pođvlăkăc *verb. imperf.* beziehen, überziehen.

přăvlăkăc *verb. imperf.* herbeischleppen; přăvlăkăc să sich herbeischleppen, mühsam herbeikommen.

přebvlăkăc *verb. imperf.* umkleiden; přebvlăkăc să sich umkleiden.

převlăkăc *verb. perf.* 1. hinüberschleppen, hindurchschleppen; 2. verzögern, hinziehen, in die Länge ziehen; převlăkăc să 1. sich durchziehen lassen; 2. sich hindurchschleppen, mit Mühe hindurchgehen; 3. sich hinziehen, sich in die Länge ziehen.

rozvlākāc *verb. imperf.* auseinanderschleppen, hierhin und dorthin schleppen.

seblākāc *verb. imperf.* ausziehen, auskleiden; seblākāc sa sich ausziehen.

přeseblākāc *verb. imperf.* umkleiden; přeseblākāc sa sich umkleiden.

vāseblākāc *verb. imperf.* ausziehen, auskleiden; vāseblākāc sa sich ausziehen.

vāvlākāc *verb. imperf.* 1. herausschleppen; 2. emporziehen.

vevlākāc *verb. imperf.* hineinschleppen.

voblākāc *verb. imperf.* bekleiden; voblākāc sa sich bekleiden.

přāvoblākāc *verb. imperf.* überziehen, bekleiden; přāvoblākāc sa sich bekleiden.

převoblākāc *verb. imperf.* umkleiden; převoblākāc sa sich umkleiden.

vodvlākāc *verb. imperf.* wegschleppen.

vuvlākāc *verb. imperf.* wegschleppen.

zavlākāc *verb. imperf.* bis wohin schleppen, verschleppen; zavlākāc sa sich wohin schleppen, mit Mühe hingehen.

zvlākāc *verb. imperf.* 1. herabschleppen; 2. zusammenschleppen.

vlāḡkā s. vlāḡka. *Vi.*

vlākā -hī *fem.* Flicker. *Oslz.*

vlākāc *Prs.* vlākūja [*Oslz.*] vlākūja [*Wslz.*] vlākūjēs *Prt.*

vlākō·ul *verb. imperf.* flicken.—Tēn-stāurī šieḡc nīmōužā čīnīc novāḡ skūḡrēn, tiēn le-vlākūja.

Komposita (*Inf.* -vlākāc *Prs.* -'vlākūja *Prt.* -vlākō·ul *Imp.* -vlāko·u [*Oslz.*] -vlākō·u [*Wslz.*]):

podvlākāc *verb. perf.* unterflicken. — Pōyt-tā-žōra jā-pò·dvlākūja štāk dēishī.

povlākāc *verb. perf.* zusammenflicken.

přāvlākāc *verb. perf.* anflicken, anstücken, ansetzen. —

Dūḡ-tē-dēishī jāu-sā-přāvlākūja štāk.

vāvlākāc *verb. perf.* ausflicken. — Tahí vāvlākōunī pūot
trīmā dāyt tag-dūobřā jak-noví.

zavlakāc *verb. perf.* zuflicken. — Nā-mū-zavlakā tā-žêra
f-tēχ-čárněχ būksāχ modīou vlākou.

vlākātī -tā -tē *adj.* voller Flecken.

vlākūovac *Prt.* vlākūovou s. vlākāc. *Kl. Vi.*

vlākā *Pl. G.* vlāk s. vlāka. *Wslz.*

vlāukā -hī *fem.* Hürde. *Kl. H. St. Wslz.*

vlēfk -kū *masc.* der Einguss. *H. Vi. St. Wslz.*

vlēvk s. vlēfk. *Kl.*

vlēv vlēvu *masc.* der Einguss. *H. Vi. St. Wslz.*

vlēw s. vlēv. *Kl.*

vliēc *Prs.* vliēka vliēcēš *Prt.* vlēk [*Kl.*] vlēik [*II. Vi. St.*

Wslz.], vliēk vliēklā *Imp.* vliēcī vleēcīcā *Part. Prt.* vliēklī

verb. imperf. ziehen, schleppen; vliēc sa 1. sich schleppen, mühsam

gehen; 2. sich hinziehen. sich in die Länge ziehen, langweilig

werden. — Nī-vliēklī tā-bālhī dūo-řehī. Zdrā-lā, jāk ta-stāurā

bābā sa-vliēcā. Vū-nā ten-čās sa-vliēcā tāk

Komposita (Inf. -'vlec Prs. -'vleka -vliēcēš Prt. -'vlēk, -'vleik
-'vleklā Imp. -'vleēcī):

dūovlec *verb. perf.* bis wohin schleppen; dūovlec sa sich
mit Mühe hinschleppen, gelangen. — Von-dūovlēk tā-

napjītā dūo-vozā. Liēdvo nā-sa-dūovlekla dūo-fsā.

nādvlec *verb. perf.* heranschleppen. — Nī-nādvleklī mjēχī
s-pjāuska.

nāvlec *verb. perf.* beziehen, einfädeln. — Tēn-zāglōuk jēiš
ñejā navliēklī. Ta-nāstā nāvleklā jiegla.

přāvlec *verb. perf.* herbeischleppen, přāvlec sa sich her-
beischleppen, mühsam herbeikommen. — Na-přāvleklā
mjāsa os-χlēba, co-liē na-mjā. Fšātcā přāšlī dūo-
grāpā, tēn-stāurī Krāstk tējš sa-přāvlēk.

přiēblec *verb. perf.* umziehen; přiēblec sa sich umziehen. —

Přiēblečī to-žêca, jēvā-klējdā-sou mūokrē. Jāu-bēl
tāk mūokrī, co-jāu-sa-mūšel hūjā přiēblec.

přievlec verb. perf. 1. hinüberschleppen, hindurchschleppen; 2. verzögern, hinziehen, in die Länge ziehen; *přievlec sa* 1. sich durchziehen lassen; 2. sich hindurchschleppen, mit Mühe hindurchgehen; 3. sich hinziehen, sich in die Länge ziehen. — *Mä-přievleklī tā-bālhī přēs-tā-řêka. Takóu máulóu rùøbota tā-přievlek přes-calí žēin! Tahí grābí snāt sa-ñepřevliēcā přēs-tā-dvjêřā. Tahí stāuri prāχōr sa-přievlek přiez-vjes. Jievā-χùgrosc sa-přievleklā bināu rùok, vod-jāstēr do-góut.*

pùøvlec verb. perf. 1. hinschleppen, hinziehen; 2. beziehen, überziehen; *pùøvlec sa* sich hinschleppen, mühsam hinschleppen. — *Tùø-bālo bārzo žiemko, ālā dùøχ jā-to-pùøvlek dùø-dòum. Na-pùøvleklā fšāthī pjìgrānā. Liedvo jāu-mòuk χùøžēc, ālā dùøχ ja-sa-pùøvlek dùø-cèrkvjā.*

rùøzvlec verb. perf. auseinanderschleppen, hierhin und dorthin schleppen. — *Tā-žìecā rùøzvleklā tā-kāmjeñā po-calí fší.*

sìeblec verb. perf. ausziehen, auskleiden; *sìeblec sa* sich ausziehen. — *Ní-jā-sìebleklī se-fšìeχ klejdōu. Nā-sa-sìebleklā nā-zglo.*

přìeseblec verb. perf. umkleiden; *přìeseblec sa* sich umkleiden.

vāseblec verb. perf. ausziehen, auskleiden; *vāseblec sa* sich ausziehen. — *Nā-mū-vāsebleklā tā-būksā.*

Võn-sa-vāseblek nā-zglo.

vāvlec verb. perf. 1. hinausschleppen; 2. hinaufschleppen, emporziehen. — *Nī-vāvleklī fšātko z-dùørnicā. Nī-vāvleklī tā-bālhī nõu-tā-gõuṛa. Tī-Rùøvjañā vāvleklī tā-būla nā-dak.*

vēvlec verb. perf. hineinschleppen. — *Ta-ñāsta vēvleklā tā-χlùøpā f-χīčā.*

vò·dvlec verb. perf. wegschleppen. — *Tā-žìecā mjā-vò·dvleklā fšāthī kāmjeñā.*

vùoblec *verb. perf.* anziehen, bekleiden; vùoblec sà sich anziehen.—Võn-sä-vùoblek tą-novóu síkúā. Voblecĩ-sà χūtke, tùo-jä čās!

přävoblec *verb. perf.* überziehen, bekleiden; přävoblec sà sich anziehen, überziehen. — Šís já-sä-přävoblekà tèn-kùžěχ, tùo-jä zāmno. Nǎ-sà-přävobleklā cìeplø.

přievoblec *verb. perf.* umziehen, umkleiden; přievoblec sà sich umziehen.

vūvlec *verb. perf.* wegschleppen. — Von-vūvlek tèn-mjiez tāsine šlayóu, āli tēi von-mú-dö ul ližžec.

zāvlec *verb. perf.* bis wohin schleppen, verschleppen; zāvlec sà sich wohin schleppen, mit Mühe hingehen. — Šèš vā-zāvleklī to-drìevo? Liədvo jāu-sà-zāvlek do-Smò'uzin.

zvlic *verb. perf.* 1. herabschleppen; 2. zusammenschleppen. — Nī-zvlicklī tā-kāmjeñā s-tè-góurā. Tā-zìeā mjà-zvlicklā vjēlgóu grāpā kamjēñī.

vlìevóu s. vlìevóu *adv. und prp. H. Vi. St. Wslz.*

vlìevóu *adv.* zur Linken, linsk. *Kl.*

vlìevóu *prp. c. G.* zur Linken, links. — Vlìevóu tè-drùghĩ stùojĩ tahĩ stáurĩ dóup. *Kl.*

vlóučkā -hĩ *fem.* das Eggen.

vlóub s. vlóub. *H. Vi. St. Wslz.*

vlóučōř -ařā *L.* vlóučāřū *masc.* Mann, welcher eggt.

vlókno -nā *Pl. G.* -hěn [*Oslz.*] -hĩn [*Wslz.*] *ntr.* Faser.

vlóuknístĩ -tā -tè *adj.* faserig. *Oslz.*

vlóuknírstĩ s. vlóuknístĩ. *Wslz.*

vlóusen -eñā [*Oslz.*] -ñā [*Wslz.*] *L.* vlóusieñĩ [*Kl. II. Vi.*] -sieñĩ [*St.*] -sĩñĩ [*Wslz.*] *Pl. G.* -hĩ *fem.* eine Art Sumpfgras, Binse.

vlóusóunkā -hĩ *I.* vlóusóunkóu [*II. Vi. Wslz.*] -sóunkóu [*Kl. St.*] *fem.* eine Art Binsen.

vlóughenko -kā *ntr.* kleine Faser. *Kl. II. Vi.*

- vlòuhìenkø s. vlòuhìenko. *St.*
 vlòuhìenko *Pl. G. -ìnk s. vlòuhìenko. Wslz.*
 vlóub vlābū *masc. Einbiegung, Einbruch. Kl.*
 vlodārtvo -vā *ntr. das Verwalteramt.*
 vlodārhī -kā -hē *adj. den Verwalter betreffend.*
 vlosanī -nāu -nē *adj. aus Haaren bestehend.*
 vlosāge s. vlosāue. *Vi.*
 vlosāti -tā -tē *adj. behaart.*
 vlosāsti -tā -tē *adj. behaart. Oslz.*
 vlosāsti s. vlosāsti. *Wslz.*
 vlosāue *Prs. vlūosejā vlosiejēs Prt. vlūoso·ul -sa -seli verb.*
 * *imperf. Haare bekommen. Kl. II. St. Wslz.*
 vlosiejvī -vā -vē *adj. die Haare betreffend.*
 vlosūovī s. vlosiejvī.
 vlūočic *Prs. vlōučā -čīš Prt. vlōučel Imp. vlūoči vločicā verb.*
imperf. eggen. — Tātk vlōučī.

Komposita:

- navlūočic *verb. perf. sa lange eggen, sich satt eggen.*
 podvlūočic *verb. perf. untereggen. — To-zìelsko mūši bāc*
podvlōučūonē.
 povlūočic *verb. perf. übereggen.*
 pñevlūočic *verb. perf. noch einmal eggen. — Tā-rolōu jā-*
pñevlōučā ješ-rāus.
 vāvločic *verb. perf. auseggen. — Ālā tāk tā-vāvlōučīš tā-*
tāflā s-tē-zìemjā!
 vevlūočic *verb. perf. eineggen. — To fšātko mūši bāc*
vevlōučūonē f-tā-zìemjā.
 vlūodāc *Prs. vlūodā -dōš Prt. vlūodo·ul vlodā verb. imperf.*
verwalten, die Verwaltung. Oberaufsicht führen. — Nāt-tim-dūobra
tēn-pānōu svāuk vlūodā.
 vlūodnīk -ikā *Pl. N. -cā masc. Verwalter.*
 vlūodōrkā -hī *I. vlodārkōu, -dārkōu fem. die Frau des Ver-*
walters.
 vlūodōr -arā, -ārā *I. vlodārū masc. Verwalter.*

vlùok -kù *Pl. G. vlokõ masc. Schleppnetz.*

vlùos -sa *Pl. G. -sí I. -smí L. -sě́ masc. Haar.*

vlùosa -säcä *Pl. N. vlosâta ntr. kleines, feines Haar.*

vlùosěščo -cä *Pl. N. vlosãščä [Oslz.] -sãšcä [Wslz.] G. -sãšč [Oslz.] -sãšč [Wslz.] ntr. hässliches Haar.*

*vlùosi -sã -sè *adj.*

Komposita:

bjãulovlùosi weisshaarig, mit weissen Haaren.

břünovlùosi braunhaarig.

čãrnovlùosi schwarzhaarig.

čěřvjonovlùosi rothhaarig.

dlũgovlùosi langhaarig.

krõutkovlùosi kurzhaarig.

prũostovlùosi stolz, furchtlos.

sĩvovlùosi grauhaarig.

žõutovlùosi gelbhaarig.

vlùosk -kã *masc. Härchen, das einzelne Haar.*

*vlùosnicã -cã *fem.*

Komposita:

čãrnovlùosnicã schwarzhaarige Frau.

čěřvjonovlùosnicã rothhaarige Frau.

prũostovlùosnicã stolze, furchtlose Frau.

*vlùosník -ikã *Pl. N. -cã masc.*

Komposita:

čãrnovlùosník schwarzhaariger Mensch.

čěřvjonovlùosník rothhaariger Mensch.

prũostovlùosník stolzer, furchtloser Mensch.

vnãtřní -nãũ -nẽ *adj. innerlich.*

vnẽit *adv. bald.*

vnẽit-vnẽit *conj. bald-bald.*

vnẽitkã *adv. bald.*

vnẽitko *adv. bald.*

vnẽtěško *adv. recht bald.*

vnẽtěšhĩ *adv. recht bald.*

vńóusc s. jóusc. *H. Vi. St. Wslz.*

vńóusc s. jóusc. *Kl.*

vóit -tã *masc.* Vogt.

vóitou -tovĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Vogt gehörig.

vóitò·istvo -vã *ntr.* 1. das Amt des Vogts; 2. die Vogtei, Wohnung des Vogts.

vóitò·ishĩ -kã -hè *adj.* den Vogt betreffend.

vóknùovĩ -vã -vè *adj.* die Kreide betreffend.

vókúaní -nãũ -nè *adj.* aus Kreide bestehend.

vör vùorũ *masc.* zweidrätiges, zur Ausbesserung der Netze dienendes Garn.

vórkã -hĩ *fem.* das Pflügen.

vórmãn -anã *Pl. N.* -nã *masc.* Fuhrmann.

vórmãnou -novĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Fuhrmann gehörig.

vórmãnstvo -vã *ntr.* 1. die Fuhrleute; 2. das Fuhrmannsgewerbe.

vórmãnshĩ -kã -hè *adj.* den Fuhrmann betreffend.

vórmãñic *Prs.* vórmãñũ vórmãñiš *Prt.* vórmãñel *verb. imperf.*

Fuhrmann sein, das Fuhrmannsgewerbe betreiben.

vórñĩčĩ -čã -čè *adj.* die jungen Krähen betreffend. *Oslz.*

vórñĩčnĩ -nã -nè *adj.* die jungen Krähen betreffend. *Oslz.*

vórñĩčĩ s. vórñĩčĩ. *Wslz.*

vórñĩčnĩ s. vórñĩčnĩ. *Wslz.*

vórńóutěčko s. vórńóutečko. *H. Vi. St. Wslz.*

vórńóutũško s. vórńóutũško. *H. Vi. St. Wslz.*

vórńóutěčko -kã *ntr.* junge Krähe. *Kl.*

vórńóutũško -kã *ntr.* junge Krähe. *Kl.*

vóũ s. vùo. *H. Vi. St. Wslz.*

vóũctvo -vã *ntr.* die Führung.

vóũderẽmdã s. vóũdremda.

vóũdrẽmdã -dã *fem.* Jacke zum Überziehen.

vóũfěã -ěicã *Pl. N.* vóũfěãtã *ntr.* junges Schaf. *Vi. St. Wslz.*

vóũfěĩčĩ -čã -čè *adj.* das junge Schaf betreffend. *Vi. St.*

vóũfěĩčnĩ -nã -nè *adj.* das junge Schaf betreffend. *Vi. St.*

vóũfěĩčĩ s. vóũfěĩčĩ. *Wslz.*

- vòŭfčìčnī s. vòŭfčīčnī. *Wslz.*
 vòŭfčõŭtěčko s. vòŭfčõŭtečko. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfčõŭtkø s. vòŭfčõŭtko. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfčõŭtúško s. vòŭfčõŭtúsko. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfčõŭtěčko -kā *ntr.* junges Schäfchen. *Gslz.*
 vòŭfčõŭtkø -kā *Pl. N.* vòŭfčãtkã *ntr.* junges Schäfchen. *Gslz.*
 vòŭfčõŭtúško -kā *ntr.* junges Schäfchen. *Gslz.*
 vòŭfs -sã *masc.* Hafer. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfsaní -nãŭ -nẽ *adj.* den Hafer betreffend. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfsězna -nã *fem.* Haferstroh. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfsnī -nã -nẽ *adj.* den Hafer betreffend. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfsnīčẽ -čã *ntr.* Haferstroh. *Vi. St.*
 vòŭfsnīščo -čã *Pl. N.* vòŭfsnīščã [*Oslz.*] -nīščã [*Wslz.*] *G.*
 -nīšč [*Oslz.*] -nīšč [*Wslz.*] *ntr.* Feld, auf welchem Hafer gestanden hat. *Vi. St. Wslz.*
 vòŭfsnīčẽ s. vòŭfsnīčẽ. *Wslz.*
 vòŭŵčã s. vòŭfčã. *Kl. II.*
 vòŭŵčīčī s. vòŭfčīčī *Kl. H.*
 vòŭŵčīčnī s. vòŭfčīčnī. *Kl. H.*
 vòŭŵčõŭtěčko s. vòŭfčõŭtečko. *H.*
 vòŭŵčõŭtko s. vòŭfčõŭtkø. *H.*
 vòŭŵčõŭtúško s. vòŭfčõŭtúsko. *H.*
 vòŭŵčõŭtěčko s. vòŭfčõŭtečko. *Kl.*
 vòŭŵčõŭtko s. vòŭfčõŭtko. *Kl.*
 vòŭŵčõŭtúško s. vòŭfčõŭtúsko. *Kl.*
 vòŭŵfs s. vòŭfs. *Kl. H.*
 vòŭŵfsaní s. vòŭfsaní. *Kl. II.*
 vòŭŵfsěznã s. vòŭfsezna. *Kl. II.*
 vòŭŵfsnī s. vòŭfsnī. *Kl. II.*
 vòŭŵfsnīčẽ s. vòŭfsnīčẽ. *Kl. II.*
 vòŭŵfsnīščo s. vòŭfsnīščo. *Kl. II.*
 vòŭl vòŭlã *L.* volú *Du. D. I.* vòŭlmã *Pl. I.* vòŭlmī *mas.*
 Ochse.
 vòŭlk -kā *masc.* kleiner Ochse.

võulšānā -nā *I.* vōulšānōu [*Kl. II. Vi.*] -šānōu [*St.*] -šā·nōu
[*Wslz.*] *Pl. G.* -šīn [*Kl. II. Vi. Wslz.*] -šīn [*St.*] *fem.* Erlenholz.

võulščicā -cā *fem.* kleine Erle.

võulščička -hī *fem.* kleine Erle.

võulšěznā -nā *fem.* Erlenholz.

võulšīnkā -hī *I.* vōulšīnkōu [*Kl. II. Vi. Wslz.*] -šīnkōu [*St.*]
fem. Erlenholz.

võulška -hī *fem.* Erle.

võulškùovī -vā -vè *adj.* die Erlen betreffend.

võupjōr *s.* vōupjōr. *H. Vi. St. Wslz.*

võurā -rā [*I. vorōu*] *Pl. G.* vōr *fem.* die Fuhr, soviel man auf
einmal fahren kann.

võurēmdā -dā *fem.* Vorhemd.

võusātī *s.* vōusātī. *H. Vi. St. Wslz.*

võusāšēcā *s.* vōusāšēca. *H. Vi. St.*

võusā *s.* vōusā. *H. Vi. St. Wslz.*

võusā·šēca -āšē *s.* vōusāšēca. *Wslz.*

võusālá *L.* vōušānlū [*H. St. Wslz.*] -sāqlū [*Vi.*] *s.* vōusāla.
H. Vi. St. Wslz.

võusēmķā -hī *fem.* die Acht.

võusk -ka *masc.* kleiner Wagen.

võusko *s.* vōusko. *H. Vi. St. Wslz.*

võuskosc *s.* vōuskosc. *H. Vi. St. Wslz.*

võusmī -mā -mē *adj.* der achte.

võushī *s.* vōushi. *H. Vi. St. Wslz.*

võushī *s.* vōushī. *H. Vi. St. Wslz.*

võušķ *s.* vōušķ. *H. Vi. St. Wslz.*

võutcā -cā *masc.* Führer.

võutķ *s.* vōutķ. *H. Vi. St. Wslz.*

võutķā -hī *fem.* Brantwein.

võutķā *s.* vōutķa. *H. Vi. St. Wslz.*

võutķùovī *s.* vōutķùovī. *H. Vi. St. Wslz.*

võutrōupķā *s.* vōutrōupķa. *H. Vi. St. Wslz.*

võutrōba -bā *I.* vōutrōbōu *fem.* *s.* vōutrōba. *Vi.*

vòutrobjaní s. vòutrobjaní. *H. Vi. St. Wslz.*

vòutrùgbă s. vòutrùgba. *H. Vi. St. Wslz.*

võuz vùgză *L. vozŭ Pl. I. -zmí Du. D. I. vùgzma masc.* Wagen.

võuž s. vùž. *II. Vi. St. Wslz.*

võu s. vùo. *Kl.*

võupjör -orù *L. -pjeřă Pl. G. vòupjùgròu masc.* innerer Bettüberzug. *Kl.*

vòusātī -tā -tè *adj.* bärtig, grossbärtig. *Kl.*

vòusāščā -šč *ntr. pl.* grosser, hässlicher Bart. *Kl.*

vòusā -sī *masc. pl.* Bart. *Kl.*

vòusālā -lā *L. vòusāulū masc.* grossbärtiger Mensch. *Kl.*

võuskø *adv.* eng, schmal. *Kl.*

võuskosc -cā *L. vòuskùoscī fem.* die Enge, Schmalheit. *Kl.*

võushī -kòu *masc. pl.* kleiner Bart. *Kl.*

võushī -kā -hè *adj.* eng, schmal. *Kl.*

võušk -kā *masc.* kleine Schlange. *Kl.*

võutk -kù *masc.* Einschlagsfaden. *Kl.*

võutkā -hī *fem.* Angel. *Kl.*

võutkùovī -vā -vè *adj.* den Einschlagsfaden betreffend. *Kl.*

vòutrõupkā -hī *A. vòutrõupkā fem.* Leber von Vögeln und Fischen. *Kl.*

vòutrobjaní -nāu -nè *adj.* die Leber betreffend. *Kl.*

vòutrùgbă -bā *A. vòutrobā Pl. G. -trõub fem.* Leber. *Kl.*

võuž vāžă *L. vāžŭ Pl. I. -žmí Du. D. I. vòužmä masc.* Schlange. *Kl.*

vo s. vùo.

vo- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet *a.* die Bewegung rundum einen Gegenstand; *b.* es transitiviert und objektiviert das Verbum; *c.* es perfektiviert ohne weiteren Nebensinn. — Das Präfix vo- wechselt mit vob-, und zwar wird vo- vor Labialen und Gutturalen, vob- vor den übrigen Konsonanten bevorzugt, doch wird auch hier in den Anwendungsweisen *b.* und *c.* gewöhnlich vo- gewählt. — Betont treten für vo- vob- vùo- vùob- ein, in *Vi.* ist vùo- vor l- Konsonant zu vu- vù- geworden, in *St.* vor Nasalen zu vùo-, im *Wslz.*

kann für vo- vùq- vor Nasalen vü- vù- gebraucht werden; vor sekundärer Doppelkonsonanz lautet das Präfix vobe-, betont vùobe- vobē-, vor altem ĭ vobε-, vùobe- vobē-, vor ŋ und s-ŋ-Doppelkonsonanz vobēĭ-, in *Vi.* vor l-ŋ-Konsonant vobè-.

vob s. vùqb.

vob- s. vo-.

vobālāc s. vālac.

vobālānā -līn *fem. pl.* Trümmer.

vobālēc s. vālec.

vobāqčnī s. vobāqčnī. *Vi.*

vobārcēc s. vārcec.

vobāvā -vā *A.* vùqbava *fem.* Besorgnis, Furcht.

vobāqčnī -nā -nē *adj.* bedachtsam, vorsichtig. *Kl. H. St. Wslz.*

vobe-, vobē- s. vø-.

vobēĭ- s. vø-.

voběrvānc -āncā *masc.* abgerissener, zerlumpter Mensch.

vobè- s. vo-.

vobε-, vobē- s. vo-.

vobgārdā -dā *A.* vùqbgārdā *Pl. G.* -gārd *fem.* Umzäunung.

vobjāqstkā s. vobjāqstka. *Vi.*

vobjārknāli -lā -lē *adj.* toll, drehkrank.

vobjāqstkā -hī *A.* vùqbjōstka *fem.* die Rundfahrt. *Kl. II. St. Wslz.*

vobjecāc *Prs.* vùqbjecūjā vobjecūjēš *Prt.* vobjecō·ul *verb. imperf.* versprechen.

Kompositum:

přāvobjecāc *verb. imperf.* versprechen.

vobjecāvāc *Prs.* vùqbjecāva vobjecāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -cāqvōš [*Vi.*] *Prt.* vùqbjecāvo·ul vobjecāvā *Imp.* vobjecāvo·u *verb. imperf.* versprechen.

vobjecūqvāc *Prt.* vobjecūqvō·ul s. vobjecāc. *Kl. Vi.*

vobjēcī -cā -cē *adj.* gefräßig.

vobjěrkā -hī *A.* vùqbjěrkā *fem.* Anschnitt des Brotes.

vobjětnicā -cā *fem.* Versprechen.

vobjëcãc *Fut.* vùobjëcã vobjëcôš *Prt.* vùobjëco ul vobjëcã
Imp. vobjëco·u vobjecô·ucã *verb. perf.* versprechen. — Vön-
 mü-vùobjëco·ul tãlör zôu-to.

Kompositum:

přävobjëcãc *verb. perf.* versprechen. — Mãmkä-mjã přã-
 vobjëcã novôu sükúã.

voblākãc s. vlākac.

voblãtko -kã *ntr.* Brotkrume. *Oslz.*

voblãtko s. voblãtko. *Wslz.*

voblečëñë -ñã *ntr.* Anzug, Kleidung. *Kl. II. Vi.*

voblečëñë s. voblečëñë. *St.*

voblečëñë s. voblečëñë. *Wslz.*

voblëkli -lã -lë *adj.* angezogen, bekleidet.

Kompositum:

põulvoblëkli halbnackt.

voblõupk s. voblõupk. *H. Vi. St. Wslz.*

voblõupk -kũ *masc.* Bruchstück. *Kl.*

voblũcñĩ -nã -në *adj.* bewölkt.

vobmãslñĩ -nã -në *adj.* fürsorgend, bedacht. *Oslz.*

vobmãslñĩ s. vobmãslñĩ. *Wslz.*

vobmãnstvo -vã *ntr.* die Vermittlung.

vobmãnshĩ -kã -hë *adj.* den Vermittler betreffend.

vobmjëjšk -kũ *masc.* Mengfutter, Mischung von Mehl, Kleie u. dgl.

vobmjëjškã -hĩ *A.* vùobjmjëškã *fem.* Mischung von Mehl, Kleie
 u. dgl. zum Viehfutter.

vobmõufcã -cã *masc.* Verläumder. *Vi. St. Wslz.*

vobmõufcëñã -nã *Pl. G.* -cëñ *fem.* Verläumderin. *Vi. St. Wslz.*

vobmõufcã s. vobmõufcã. *Kl. H.*

vobmõufcëñã s. vobmõufcëñã. *Kl. II.*

vobmõuvñĩ -nã -në *adj.* verläumderisch. *Vi. St. Wslz.*

vobmõuvñicã -cã *fem.* Verläumderin. *Vi. St. Wslz.*

vobmõuvñík -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Verläumder. *Vi. St. Wslz.*

vobmõuvñĩ s. vobmõuvñĩ. *Kl. H.*

vobmõuvñicã s. vobmõuvñicã. *Kl. H.*

- vobmōuwnīk s. vobmōuwnīk. *Kl. II.*
 vobogōinī -nā -nē *adj.* fromm. *GGa.*
 vobolāstī -tā -tē *adj.* feu. *Oslz.*
 vobolāstī s. vobolāstī. *Wslz.*
 vobovjōnsk s. vobovjōnsk. *H. Vi. St. Wslz.*
 vobovjōnsk -kū *masc.* Verpflichtung, Amt. *Kl.*
 vobránsk s. vobránsk. *Vi.*
 vobrazníctvo -vā *ntr.* die Bildhauerkunst. *Oslz.*
 vobrazníchī -kā -hē *adj.* den Bildhauer betreffend. *Oslz.*
 vobrazníčī -čā -čē *adj.* die Bildhauer betreffend. *Oslz.*
 vobrāznīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Bildhauer, Bildschnitzer.
 vobrazníctvo s. vobrazníctvo. *Wslz.*
 vobrazníchī s. vobrazníchī. *Wslz.*
 vobrazníčī s. vobrazníčī. *Wslz.*
 vobrazūgvī -vā -vē *adj.* die Bildsäule betreffend.
 vobránsk -kā *masc.* Bildsäule.
 vobrāčkā -hī *A. vūobrāčkā fem.* kleiner Ring.
 vobrāčnīk -kā *Pl. N. -cā masc.* Mann, welcher Bänder um Tonnen
 und Eimer legt.
 vobrēiknīgā -nhī *I. vobrekniēgōu D. L. -nzā Pl. N. -nhī*
G. -īg fem. Berechnung.
 vobrēmjičā -cā *fem.* Tragriemen. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 vobrēmjičā s. vobrēmjičā. *St.*
 vobrīfkā -hī *A. vūobrīfkā fem.* Abgeplücktes. *II. Vi. St. Wslz.*
 vobrīvkā s. vobrīfkā. *Kl.*
 vobrōupk s. vobrōupk. *H. Vi. St. Wslz.*
 vobrōupk -kū *masc.* Saum, Einfassung. *Kl.*
 vobrūnā -nā *A. vūobrūnā fem.* 1. Schutz; 2. Zuversicht. *Kl. H.*
Vi.
 vobrūostk -kū *masc.* die Verwachsung.
 vobrūnā s. vobrūnā. *St.*
 vobrūnā *A. vūobrūnā s. vobrūnā. Wslz.*
 vobřazānē -ūā *ntr.* Beschneidung.
 vobřadūgvī -vā -vē *adj.* die Kommunion betreffend.

vobřínk -kù *masc.* Abschnitt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vobřínk *s.* vobřínk. *St.*

vobùənä -nä *A.* vùəbona *fem.* Sauce, Fett. *Kl. II. Vi.*

vobùənä *s.* vobùəna. *St.*

vøbũvác *s.* ũvac. *Oslz.*

vøbũ·vác *s.* ũvac. *Wslz.*

vobũ·nä *A.* vùəbũna *s.* vobùəna *Wslz.*

vobzěrk -kù *masc.* 1. Ansehen, Aussehen; 2. Besuch, besonders während des Brautstandes.

vociəklänä -nä *Pl. G.* -klīn *fem.* Geschwulst.

vociəklī -lā -lè *adj.* angeschwollen.

vocižńík -ikā *masc.* Spannagel.

vòct vò·ctu *L.* vòctũ *masc.* 1. Essig; 2. Diestel.

vòctəvī -vā -vè *adj.* den Essig, die Diestel betreffend.

vočātī -tā -tè *adj.* weitmaschig.

vočītī -tā -tè *adj.* weitmaschig. *Oslz.*

vočītī *s.* vočītī. *Wslz.*

vød *s.* vò·d.

vød- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet *a.* die Entfernung, Beseitigung; *b.* die Beendigung der Handlung; *c.* die als Erwiderung ausgeführte Wiederholung der Handlung. — Vor stimmlosen Konsonanten lautet das Präfix vòt-, betont lautet es vò·d- vò·t-, vor sekundärer Doppelkonsonanz vòte- betont vète- vètē-, vor altem j vote- vòte- vètē-, vor ú und s + Konsonant vòtēj-.

vødātī -tā -tè *adj.* aufgeblasen, aufgendunsen.

vødbāvā -vā *A.* vò·dbava *fem.* die Besorgnis, Furcht.

vøddə·učā -cā *masc.* Überbringer.

vødzejinzě *adv.* anderswoher.

vødgrísk -kù *masc.* Abbiss, abgebissenes Stück.

vødjìezdnī -nā -nè *adj.* die Abfahrt betreffend.

vødlěfk -kù *masc.* Pfeifenabguss. *H. Vi. St. Wslz.*

vødlěfk *s.* vødlěfk. *Kl.*

vødlőupk *s.* vødlőupk. *H. Vi. St. Wslz.*

vødlőupk -kù *masc.* Bruchstück, abgebrochenes Stück. *Kl.*

vodmjēinnī -nā -nē *adj.* veränderlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vodmjēinnī *s.* vodmjēinnī. *St.*

vodmjìḡnā -nā *A. vò·dmjēnā fem.* die Abänderung. *Kl. H. Vi.*

vodmjìḡnā *s.* vodmjìḡnā. *St.*

vodmjì·nā *A. vò·dmjīnā s.* vodmjìḡnā. *Wslz.*

vodnātī -tā -tē *adv.* wasserreich, wasserhaltig.

vodnī -nāḡ -nē *adj.* das Wasser betreffend.

vodnōḡd *s.* vodnōḡd. *H. Vi. St. Wslz.*

vodnōḡškā -hī *A. vò·dnōḡškā fem.* Seitenzweig.

vodnōḡd *adv.* von dort. *Kl.*

vodnīstī -tā -tē *adj.* wässerig, wasserreich. *Oslz.*

vodnī·stī *s.* vodnīstī. *Wslz.*

vodrōḡpk -kū *masc.* das Abarbeiten.

vodřēīšnicā -cā *fem.* Erlöserin.

vodřēīšník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Erlöser.

vodvāḡžnī *s.* vodvāḡžnī. *Vi.*

vodvāḡžnī -nā -nē *adj.* mutig, kühn. *Kl. H. St. Wslz.*

vodvjīsnī -nā -nē *adj.* abhängig. *Oslz.*

vodvjī·snī *s.* vodvjīsnī. *Wslz.*

vodvōḡškā -hī *A. vò·dvōḡškā fem.* die Abfuhr.

vohìenk -kā *masc.* kleines Feuer. *Kl. H. Vi.*

vohìenk *s.* vohìenk. *St.*

vohìnk -ì·nkā *s.* vohìenk. *Wslz.*

vozanī -nāḡ -nē *adj.* das Wasser betreffend; vozanī mlín Wassermühle.

vožēfk -kā *masc.* Anzug. *H. Vi. St. Wslz.*

vožē·fk *s.* vožēfk. *Kl.*

voziḡnē -nā *ntr.* Anzug, Kleidung. *Kl. H. Vi.*

voziḡnē *s.* voziḡnē. *St.*

vozi·nē *s.* voziḡnē. *Wslz.*

vofčāřōḡ -řovī -vā -vē *adj. poss.* dem Schäfer gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

vofčāřtvo -vā *ntr.* 1. die Schäfer; 2. das Schäfergewerbe. *H. Vi. St. Wslz.*

vofčãĩhĩ -kã -hẽ *adj.* den Schäfer betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

vofčãřẽĩn -ẽĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Schäferin gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

vofčĩ -čãũ -čẽ *adj.* das Schaf betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

vovčãřõũ *s.* vofčãřõũ. *Kl.*

vovčãĩtvo *s.* vofčãřtvo. *Kl.*

vovčãřhĩ *s.* vofčãřhĩ. *Kl.*

vovčãřẽĩn *s.* vofčãřẽĩn. *Kl.*

vovčĩ *s.* vofčĩ. *Kl.*

vogãrdũõvĩ -vã -vẽ *adj.* den Garten betreffend.

vogãrdũĩ -nã -nẽ *adj.* den Garten betreffend.

vogãrũĩcã -cã *fem.* die Frau des Kossäten.

vogãrũĩkõũ -kovĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Kossäten gehörig.

vogãrũĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Kossät, Besitzer eines Anwesens,
zu dessen Bestellung zwei Pferde genügen.

vogãrĩk -kã *masc.* Gärtchen am Hause.

vogũĩẽvĩ -vã -vẽ *adj.* das Feuer betreffend.

vogũĩstĩ -tã -tẽ *adj.* feurig. *Oslz.*

vogũĩščkã -hĩ *A. vũogũĩščkã fem.* Hederich. *Oslz.*

vogũĩstĩ *s.* vognĩstĩ. *Wslz.*

vogũĩščkã *s.* vogũĩščkã. *Wslz.*

vogũũõvĩ *s.* vogũĩẽvĩ.

vogõrũĩctvo -vã *ntr.* 1. die Kossäten; 2. die Kossätenstelle.
Oslz.

vogõrũĩchĩ -kã -hẽ *adj.* den Kossäten betreffend. *Oslz.*

vogõrũĩčĩ -čã -čẽ *adj.* den Kossäten betreffend. *Oslz.*

vogõrũĩctvo *s.* vogõrũĩctvo. *Wslz.*

vogõrũĩchĩ *s.* vogõrũĩchĩ. *Wslz.*

vogõrũĩčĩ *s.* vogõrũĩčĩ. *Wslz.*

vogõũlnĩ -nã -nẽ *adj.* allgemein.

vogõũlnĩcã -cã *fem.* die Allgemeinheit, Gesamtheit.

vogõũnk -kã *masc.* Schwänzchen. *H. Vi. Wslz.*

vogõũnk *s.* vogõũnk. *Kl. St.*

vogonãtĩ -tã -tẽ *adj.* geschwänzt. *Oslz.*

Komposita:

dlūgəvogonātī langschwänzig.

krōutkovogonātī kurzschwänzig.

vogonùəvī -vā -vė *adj.* den Schwanz betreffend. *Oslz.*

vogrāəphī s. vogrāəphi. *Vi.*

vogrāəphī -kōə *masc. pl.* Ausgeharktes. *Kl. II. St. Wslz.*

vogrīskā -hi *A.* vùəgrīskā *fem.* Bissen.

vogünātī s. vogonātī. *Wslz.*

vogünùəvī s. vogonùəvī. *Wslz.*

voχlùədā -dā *A.* vùəχloda *Pl. G.* -χlōə *fem.* die Abkühlung.

voχrùənā -nā *A.* vùəχronā *Pl. G.* -χrōə [H. *Vi.*] -χrōə [Kl.] *fem.* Schutz. *Kl. H. Vi.*

voχrùənā *Pl. G.* -χrōə s. voχrùəna. *St.*

voχrù·nā *A.* vùəχrūnā s. voχrùəna. *Wslz.*

voχùətā -tā *A.* vùəχota *fem.* Lust, Willen.

voχùətnī -nā -nė *adj.* willig, freiwillig.

voχùətnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Freiwilliger.

vojāc *Prs.* vùəjūjā vojūjēš *Prt.* vojō·ul *verb. imperf.* Krieg führen. — Mā-vojālī cāsto s-tāmī-Frāncōəzamī.

Komposita (Inf. -vojāc Prs. -'vojūjā Prt. -vojō ul Imp. -vùəjō·u):

dovojāc *verb. perf.* sū durch Krieg erwerben.

navojāc *verb. perf.* sū genug Krieg geführt haben.

povojāc *verb. perf.* eine Zeitlang Krieg führen, nach einander bekriegen. — 'Tēn-krōə povojō·ul hīlā ksā-žācōə s-tīm-cāzīm krōəla.

zavojāc *verb. perf.* anfangen Krieg zu führen, bekriegen. — Zā-pōəl-rùəkū nī-zavojālī zāus.

vojārṭvo -va *ntr.* die Krieger.

vojārḥī -kā -hė *adj.* den Krieger betreffend.

vojùəvāc *Prt.* vejùəvo·ul s. vojāc. *Kl. Vi.*

voklepānc -ā·nea *masc.* ausgedroschene Garbe.

voklēppjinā -pjīm *fem. pl.* ausgedroschene Garben.

voknùəvī -vā -vė *adj.* das Fenster betreffend.

- vokóŭlk -kǎ *masc.* Radkranz.
 vokóŭnk -kǎ *masc.* kleiner Barseh. *II. Vi. Wslz.*
 vokóŭnk *s.* vokóŭnk. *Kl. St.*
 vokolǎčnī -nǎ -nè *adj.* umliegend, umwohnend. *Oslz.*
 vokolǎčnī *s.* vokolǎčnī. *Wslz.*
 vokrādnīca -cǎ *fem.* Diebin.
 vokrādnīk -ikǎ *Pl. N. cǎ masc.* Dieb.
 vokrāglāvī -vǎ -vè *adj.* etwas rund, rundlich.
 vokrāglāčhī -kǎ -hè *adj.* kugelrund. *Oslz.*
 vokrāglāχnī -nǎ -nè *adj.* kugelrund. *Oslz.*
 vokrāglāčhī *s.* vokrāglāčhī. *Wslz.*
 vokrāglāχnī *s.* vokrāglāχnī. *Wslz.*
 vokrāglī -lǎ -lè *adj.* rund.
 vokrāglūšī -šǎ -šè *adj.* kugelrund.
 vokrāglūšhī -kǎ -hè *adj.* kugelrund.
 vokrāgùgvī -vǎ -vè *adj.* den Kreis betreffend.
 vokrātñīctvo -vǎ *ntr.* die Schiffsmannschaft. *Oslz.*
 vokrātñīchī -kǎ -hè *adj.* den Schiffer betreffend. *Oslz.*
 vokrātñīčī -čǎ -chè *adj.* den Schiffer betreffend. *Oslz.*
 vokrātñīk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Schiffer.
 vokrātñīctvo *s.* vokrātñīctvo. *Wslz.*
 vokrātñīchī *s.* vokrātñīchī. *Wslz.*
 vokrātñīčī *s.* vokrātñīčī. *Wslz.*
 vokrātùgvī -vǎ -vè *adj.* das Schiff betreffend.
 vokrífkǎ -hǐ *A. vùokrífkǎ fem.* Decke. *II. Vi. St. Wslz.*
 vokrífkǎ *s.* vokrífkǎ. *Kl.*
 vokrōŭtk *s.* vokrōŭtk. *II. Vi. St. Wslz.*
 vokrōŭtnī *s.* vokrōŭtnī. *II. Vi. St. Wslz.*
 vokrōŭtnīcǎ *s.* vokrōŭtnīca. *II. Vi. St. Wslz.*
 vokrōŭtnīk *s.* vokrōŭtnīk. *II. Vi. St. Wslz.*
 vokrōŭtk -kǎ *masc.* kleines Schiff. *Kl.*
 vokrōŭtnī -nǎ -nè *adj.* grausam, tyrannisch. *Kl.*
 vokrōŭtnīcǎ -cǎ *fem.* Tyrannin. *Kl.*
 vokrōŭtnīk -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Tyrann. *Kl.*

vokrûšänă -nă *Pl. G.* -šin *fem.* Brocken.

vokùqlăcă -că *fem.* die Umgegend.

vokùqlî -lă *ntr.* ein in einer Flussbiegung gelegenes Stück Land.

vokùqlî -lă -lê *adj.* rund.

vokùqvî -vă -vê *adj.* die Augen betreffend.

*volăc *verb. iter. zu vùqlac.*

Komposita (Inf. -volăc Prs. -'volûja Prt. -volö·ul Imp. -vùqlö·u):

navolăc *verb. imperf.* viele zusammenrufen.

povolăc *verb. imperf.* berufen.

prävolăc *verb. imperf.* herbeirufen.

rozvolăc *verb. imperf.* ausschreien, ausposaunen.

văvolăc *verb. imperf.* 1. herausschreien, aufrufen; 2. ausrufen, bekannt machen.

vöbvolăc *verb. imperf.* ausrufen, verkünden.

zvolăc *verb. imperf.* zusammenrufen.

*volăvăc *verb. iter. zu vùqlac.*

Komposita (Inf. -volăvăc Prs. -'volăva -volăvvôš [Kl. H. St. Wslz.] -lăqvôš [Vi.] Prt. -'volăvö·ul Imp. -volăvö·u):
s. volăc.

volγăc *Prs. vùqlγûja volgûjêš Prt. volγö·ul verb. imperf.* das Grabgeleit geben. — Vjîqlă lăjî volγălo tēmü-stăvrēmü pānû.

Kl. H. St. Wslz.

volγûqvăc *Prt. volγûqvö·ul s. volγăc. Kl.*

volojanî -nău -nê *adj.* bleiern. *Oslz.*

voløjătî -tă -tê *adj.* bleiartig. *Oslz.*

volövătî -tă -tê *adj.* träge, faul.

volövătî s. voløjătî. *Wslz.*

volövjanî -nău -nê *adj.* bleiern.

volò·îznă -nă *fem.* Ochsenfleisch.

volšievî -vă -vê *adj.* die Erle betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

*volûqvăc s. volăc. *Kl. Vi.*

volûqvî -vă -vê *adj.* den Ochsen betreffend.

volûqvjină -nă *fem.* Ochsenfleisch, Rindfleisch.

- volùgvjiznă -nă *fem.* Ochsenfleisch.
 volùgvník -ikă *Pl. N. -că masc.* Ochsenhändler. *II. Vi. St. Wslz.*
 volùgvwńík s. volùgvńík. *Kl.*
 vomànc -àncă *masc.* Betrüger.
 vomílkă -hî *A. vùgmîlkă [Kl. H. Vi. Wslz.] vùgmîlkă [St.]*
fem. Irrtum.
 vomílnî -nâ -nê *adj.* irrend.
 vomjërzlăvî -vâ -vê *adj.* ekelhaft. *Oslz.*
 vomjërzlăvî s. vomjërzlăvî. *Wslz.*
 vomóufcă -că *masc.* Verläumder. *Vi. St. Wslz.*
 vomóufčînă -nă *Pl. G. -čîn fem.* Verläumderin. *Vi. St. Wslz.*
 vomóufcă s. vomóufca. *Kl. H.*
 vomóufčînă s. vomóufčina. *Kl. II.*
 vomóună -nă *A. vùgmòună fem.* Täuschung, Betrug. *II. Vi. Wslz.*
 vomóuvńică -că *fem.* Verläumderin. *Vi. St. Wslz.*
 vomóuvńík -ikă *Pl. N. -că masc.* Verläumder. *Vi. St. Wslz.*
 vomóuwńică s. vomóuvńica. *Kl. H.*
 vomóuwńík s. vomóuvńík. *Kl. H.*
 vomóună *A. vùgmòună [Kl.] vùgmòună [St.] s. vomóuna.*
Kl. St.
 vòn s. vùon. *Oslz.*
 vopãčnî -nâ -nê *adj.* verkehrt.
 vopadlăvî -vâ -vê *adj.* zum Fallen geneigt. *Oslz.*
 vopãdlănă -nă *Pl. G. -lîn fem.* etwas Abgefallenes, Bruchstück.
 vopadlăvî s. vopadlăvî. *Wslz.*
 vopãdlă *adj.* schwanger.
 vopãrlănă -nă *Pl. G. -lîn fem.* Brandwunde.
 vopãsńică -că *fem.* Band, Gürtel.
 vopatřní -nău -ně *adj.* fürsorgend, sorgsam.
 vopãžê -žă *ntr.* Gürtel an der Schürze.
 vopăulk -kă *masc.* brennendes Scheit.
 vopcínk -kú *masc.* Abschnitzel. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 vopcínk s. vopcínk. *St.*
 vopjătk -kă *masc.* Hinterleder am Schuh.

vopjísk -kū *masc.* Beschreibung.

vopkláotk *s.* vopkláutk. *Vi.*

vopkláutk -kā *masc.* Umschlag. *Kl. H. St. Wslz.*

voplātā -tā *A.* vùoplata *fem.* Bezahlung.

voplùotk -kā *masc.* 1. Umzäunung; 2. Haarband, Zopfband.

vopórnī -nā -nē *adj.* widerstrebend, widerspenstig.

voprö·učā -cā *masc.* Kirchendiener.

vopsādli -lā -lē *adj.* bewohnt.

vopsazùonī -nā -nē *adj.* besessen, verrückt. *Kl. H. Vi.*

vopsazùonī *s.* vopsazùonī. *St.*

vopsazùnī *s.* vopsazùonī. *Wslz.*

vopšīrnī -nā -nē *adj.* umfangreich.

vopūχlānā -nā *Pl. G. -līn fem.* Geschwulst. *Oslz.*

vopūχlī -lā -lē *adj.* geschwollen. *Oslz.*

vopùqlācā -cā *fem.* die Umgegend.

vopù·χlānā *s.* vopūχlāna. *Wslz.*

vopù·χlī *s.* vopūχlī. *Wslz.*

*vorāc *verb. iter. zu vùorac.*

Komposita (Inf. -vorāc Prs. -'vorūja Prt. -vorö·ul Imp. -vùorö·u):

pədvorāc *verb. imperf.* unterpflügen.

pəvorāc *verb. imperf.* einackern.

přävorāc *verb. imperf.* einackern.

převorāc *verb. imperf.* umpflügen

vāvorāc *verb. imperf.* auspflügen.

vobvorāc *verb. imperf.* umpflügen.

vödvorāc *verb. imperf.* abpflügen, beim Pflügen abreißen.

zavorāc *verb. imperf.* zupflügen.

*vorāvāc *verb. iter. zu vùorac.*

Komposita (Inf. -vorāvāc Prs. -'vorāva -vorāvōš [Kl. II. St. Wslz.] -ráovōš [Vi.] Prt. -'vorāvo·ul Imp. -vorāvo·u):
s. vorāc.

vorādonūictvo -vā *masc.* das Amt des Fürsprechers. *H. Vi. St.*

vorādonūichī -kā -hē *adj.* den Fürsprecher betreffend. *II. Vi. St.*

vorądovńictvo s. vorądovńictvo. *Wslz.*

vorądovńichĩ s. vorądovńichĩ. *Wslz.*

vorądowńictvo s. vorądovńictvo. *Kl.*

vorądowńichĩ s. vorądovńichĩ. *Kl.*

vorądùǫvńicǎ -cǎ *fem.* Fürsprecherin. *H. Vi. St. Wslz.*

vorądùǫvńičkǎ -hĩ *fem.* Fürsprecherin. *H. Vi. St. Wslz.*

vorądùǫvńik -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Fürsprecher. *II. Vi. St. Wslz.*

vorądùǫvńicǎ s. vorądùǫvńica. *Kl.*

vorądùǫvńičkǎ s. vorądùǫvńička. *Kl.*

vorądùǫvńik s. vorądùǫvńik. *Kl.*

vorȳanǎstǎ -tǎ *masc.* Organist. *Oslz.*

vorȳanǎstk -kǎ *masc.* Organist. *Oslz.*

vorȳanǎstkòu -kovĩ -vǎ -vè *adj. poss.* dem Organisten gehörig. *Oslz.*

vorȳanǎstòu -tovĩ -vǎ -vè *adj. poss.* dem Organisten gehörig. *Oslz.*

vorȳanǎstk -ǎstkǎ s. vorȳanǎstk. *Wslz.*

vorȳanǎstǎ s. vorȳanǎsta. *Wslz.*

vorȳanǎstkòu s. vorȳanǎstkòu. *Wslz.*

vorȳanǎstòu s. vorȳanǎstòu. *Wslz.*

vormǎc *Prs.* vùǫrmùjǎ vormûjěš *Prt.* vormò·ul *verb. imperf.* formen.

Kompositum (Inf. -vormǎc Prs. -'vormùjǎ Prt. -vormò·ul Imp. -vùǫrmò·u):

vuvormǎc *verb. perf.* formen.

vormùǫvǎc *Prt.* vormùǫvo·ul s. vormǎc. *Kl. Vi.*

vornĩ -nǎu -né *adj.* gepflügt.

vořǎo s. vořǎu. *Vi.*

vořǎu -řè *fem.* das Pflügen, die Ackerbestellung. *Kl. II. St. Wslz.*

vořexovâtĩ -tǎ -tè *adj.* nussbraun.

vořexùǫvĩ -vǎ -vè *adj.* die Nuss betreffend.

vořìǫlk -kǎ *masc.* kleiner Adler. *Kl. II. St. Wslz.*

vořìǫšǎnǎ -nǎ *fem.* Nussbaumholz.

vořěščznă -nă *fem.* Nussbaumholz.

vořěšk -kă *masc.* kleine Nuss.

vořilk -lčkă *s.* vořelk. *Vi.*

vořlăcă -că *A.* vùřlăcă *fem.* weiblicher Adler. *Oslz.*

vořlăčĭ -čă -čē *adj.* die jungen Adler betreffend. *Oslz.*

vořlănă -nă *A.* vùřlănă *Pl. G.* -lĭn *fem.* weiblicher Adler. *Kl.*
H. Vi.

vořlănă -nă *A.* vùřlănă *Pl. G.* -lĭn *fem.* weiblicher Adler. *Kl.*
H. Vi.

vořlăcă *Pl. G.* -lăc *s.* vořlăca. *Wslz.*

vořlăčĭ *s.* vořlăčĭ. *Wslz.*

vořlănă *s.* vořlănă. *Wslz.*

vořlănă *s.* vořlănă. *Wslz.*

vořlănă *Pl. G.* -lĭn *s.* vořlănă. *St.*

vořlănă *Pl. G.* -lĭn *s.* vořlănă. *St.*

vořlĭ -lău -lē *adj.* den Adler betreffend.

vořlôutěčko *s.* vořlôutěčko. *H. Vi. St. Wslz.*

vořlôutüşko *s.* vořlôutüşko. *H. Vi. St. Wslz.*

vořlôutěčko -kă *ntr.* junger Adler. *Kl.*

vořlôutüşko -kă *ntr.* junger Adler. *Kl.*

vořlûovĭ -vă -vê *adj.* den Adler betreffend.

vosădlĭ -lă -lē *adj.* ansässig.

vosečûovĭ -vă -vê *adj.* die Quecken betreffend.

*vosĭęčăc *verb. iter. zu* vosĭęčĭc.

Kompositum (*Inf.* -vosĭęčăc *Prs.* -'vosečă -vosĭęčôs *Prt.*
-'vosečo-ul):

zavosĭęčăc *verb. imperf.* mit Quecken verunreinigen;

zavosĭęčăc să sich verquecken.

*vosĭęčĭc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -vosĭęčĭc *Prs.* -'vosečă -vosĭęčĭš *Prt.*
-'vošečel):

zavosĭęčĭc *verb. perf.* mit Quecken verunreinigen; zavo-

sĭęčĭc să verquecken.

vosĭęčňĭk -ikă *masc.* Bachstelze.

- vosìḡdlänä -nä *Pl. G. -lîn fem.* Ansiedlung.
 vosìḡlk -kā *masc.* kleiner Esel. *Kl. II. St. Wslz.*
 vosìḡlúicā -cā *fem.* Raupe. *Kl. II. St. Wslz.*
 vosìlk -ìlkā *s.* vosìḡlk. *Vi.*
 vosìrlúicā *s.* vosìḡlúicā. *Vi.*
 voskātī -tā -tē *adj.* wachereich.
 voskōrkā -hī *A.* vùḡskōrkā *fem.* Oberhaut.
 voskovātī -ta -tē *adj.* wachsartig.
 voskrùḡbjinā -bjîn *fem. pl.* die abgeschälten Schalen von Kartoffeln, Äpfeln und dgl.
 voskùḡmjīnā -mjīn *fem. pl.* Zahnstumpfheit. *Kl. II. Vi.*
 voskùḡvī -vā -vē *adj.* 1. die Espe, 2. das Wachs, 3. die Wespe betreffend.
 voskùḡmjīnā *s.* voskùḡmjīnā. *St.*
 voskù·mjīnā *s.* voskùḡmjīnā. *Wslz.*
 voslācā -cā *A.* vùḡslācā *fem.* Eselin. *Oslz.*
 voslācī -cā -cē *adj.* das Eselsfüllen betreffend. *Oslz.*
 voslānā -nā *A.* vùḡslānā *Pl. G. -lîn fem.* Eselin. *Kl. H. Vi.*
 voslānā -nā *A.* vùḡslānā *Pl. G. -lîn fem.* Eselin. *Kl. II. Vi.*
 voslā·cā *Pl. G. -lāc s.* voslācā. *Wslz.*
 voslā·cī *s.* voslācī. *Wslz.*
 voslā·nā *s.* voslānā. *Wslz.*
 voslā·nā *s.* voslānā. *Wslz.*
 voslānā *Pl. G. -lîn s.* voslānā. *St.*
 voslānā *Pl. G. -lîn s.* voslānā. *St.*
 voslī -lāḡ -lē *adj.* den Esel betreffend.
 voslōḡtēčko *s.* voslōḡtēčko. *H. Vi. St. Wslz.*
 voslōḡtūško *s.* voslōḡtūško. *H. Vi. St. Wslz.*
 voslōḡtēčko -kā *ntr.* Eselsfüllen. *Kl.*
 voslōḡtūško -kā *ntr.* Eselsfüllen. *Kl.*
 voslovātī -tā -tē *adj.* eselsgrau.
 voslùḡvī -vā -vē *adj.* den Esel betreffend.
 vosmjōrnī -nā -nē *adj.* achtfach.
 vosmjùḡro *num.* acht Stück.

- vosnī -nāu -né *adj.* die Achse betreffend.
 voscūbnī -nā -né *adj.* abgesondert, besonders.
 vosōupkā -hī *A.* vūōsōupkā *fem.* kleine Person.
 vosoblāvī -vā -vé *adj.* sonderlich, vorzüglich. *Oslz.*
 vosoblā·vī *s.* vosoblāvī. *Wslz.*
 vospōunā *adj.* schwanger. *II. Vi. Wslz.*
 vospōunā *s.* vospōunā. *Kl. St.*
 vostātk -kā *masc.* 1. Ende, Schluss; 2. Rest.
 vostātnī -nā -né *adj.* der letzte.
 vostātūī -nā -né *adj.* der letzte.
 vostōunk -kū *masc.* 1. Bleiben, Statt. Aufenthalt; 2. Rückstand.
II. Vi. Wslz.
 vostōunk *s.* vostōunk. *Kl. St.*
 vestrāžē -žā *ntr.* Gestrüpp oder Hecke von dornichten Gewächsen.
 vestrāžnicā -cā *fem.* Brombeere.
 vestrōžnī -nā -né *adj.* vorsichtig.
 vostrūotā -tā *A.* vūōstrota *fem.* die Schärfe.
 vestrūovjicā -cā *A.* vūōstrovjica *I.* vostrovjīci [*Oslz.*] -vjī·cī
 [*Wslz.*] *fem.* Stichling.
 vestrāglācā -cā *fem.* abgemähte Wiese. *Oslz.*
 vestrā·glācā *s.* vestrāglāca. *Wslz.*
 vestrē *adv. comp.* zu vūōstro.
 vestrīēšī -šā -šē *adj. comp.* zu vūōstri.
 vosūobā -bā *A.* vūōsobā *Pl. G.* -sōub *fem.* Person.
 vošalīnc -cā *masc.* Betrüger. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 vošalīnc *s.* vosalīnc. *St.*
 vošālūālī -lā -lē *adj.* toll.
 vošāqlōrkā *s.* vošāqlōrka. *Vi.*
 vošāqlōr *s.* vošāqlōr. *Vi.*
 vošāqlōrkā -hī *fem.* Betrügerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 vošāqlōr -arā *masc.* Betrüger. *Kl. H. St. Wslz.*
 voščanī -nāu -né *adj.* aus Wachs bestehend.
 voščīstī -tā -tē *adj.* voller Wachs, wachereich. *Oslz.*
 voščī·stī *s.* voščīstī. *Wslz.*

vøšúkànc -à·ncă *masc.* Betrüger.

vot s. vò·d.

vot- s. vod-.

vòtc vò·tcă *masc.* Vater.

votcìevī -vå -vè *adj.* den Vater betreffend.

votcínk -kū *masc.* Abschnitt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

votcínk s. votcínk. *St.*

votcùovī s. votcìevī.

votčīmji -mjå -mjè *adj.* den Stiefvater betreffend. *Kl. II. Vi.*

votčīmou -movī -vå -vè *adj. poss.* dem Stiefvater gehörig. *Kl.*

II. Vi.

votčīmji s. votčīmji. *Wslz.*

votčīmou s. votčīmou. *Wslz.*

votčīmji s. votčīmji. *St.*

votčīmou s. votčīmou. *St.*

votčâtk -kū *masc.* Anfang.

vòte s. vò·d.

vote- s. vod-.

votefstõunī -nå -nè *adj.* abgebacken. *II. Vi. Wslz.*

votefstõunī s. votefstõunī. *Kl. St.*

votēj- s. vod-.

vòteñc s. jíc.

vote- s. vod-.

vòtejc s. jíc.

votē- s. vod-. *St.*

votkáu s. votkáu. *Vi.*

votkáuš? s. votkáuš. *Vi.*

votkáu *adv.* woher. *Kl. H. St. Wslz.*

votkáuš? *adv.* woher? *Kl. H. St. Wslz.*

võtkõudbõuz s. võtkõudbõuz. *H. Vi. St. Wslz.*

votkõudlā s. votkõudlā. *H. Vi. St. Wslz.*

võtkõudlebõuz s. võtkõudlebõuz. *H. Vi. St. Wslz.*

votkõuzěš? s. votkõuzeš. *H. Vi. St. Wslz.*

võtkõutkùolvjek s. võtkõutkùolvjek. *II. St. Wslz.*

- vëtkòutkù·lvjek *s.* vëtkòutkù·lvjek. *Vi.*
 vëtkòudbòuz *adv.* von wo immer, irgendwoher. *Kl.*
 vëtkòudlā *adv.* von wo nur, irgendwoher. *Kl.*
 vëtkòudlebòuz *adv.* von wo nur immer, irgendwoher. *Kl.*
 vëtkòudlekù·lvjek *adv.* von wo nur immer, irgendwoher. *Kl.*
 vëtkòuzëš? *adv.* woher? *Kl.*
 vòtkòutkù·lvjek *adv.* von wo immer, irgendwoher. *Kl.*
 vëtkrò·uk -kù *masc.* Abschnitzel.
 votpáotk *s.* votpáutk. *Vi.*
 votpáutk -kā *masc.* etwas Abgefallenes, Obst, Kalk u. dgl. *Kl. H.*
St. Wslz.
 votpjísk -kù *masc.* Abschrift.
 votplātā -tā *A.* vò·tplatā *fem.* die Abzahlung.
 votpòrnī -nā -nē *adj.* eigensinnig, widerspenstig.
 votpèčínk -kù *masc.* die Ruhe. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 votpèčínk *s.* votpèčínk. *St.*
 votpò·uñā -ñā *ntr.* Nachmittag. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 votpò·uñā *s.* votpò·uñā. *St.*
 votprāvā -vā *A.* vè·tpravā *Pl. G.* -prò·u *fem.* die Abfertigung,
 Ablohnung.
 votprù·sānā -sīn *fem. pl.* die Abbitte.
 votpròutkù *adv.* von vorn, von Anfang an.
 vottóud *s.* vottóud. *H. Vi. St. Wslz.*
 vottóud *adv.* von hier, von hier an. *Kl.*
 votrādlā·vī -vā -vè *adj.* beschwerlich, unbekömmlich. *Oslz.*
 votrādlā·vī *s.* votrādlā·vī. *Wslz.*
 votrābjanī -nāu -nē *adj.* aus Kleien bestehend.
 votrābù·vī -vā -vè *adj.* die Kleien betreffend.
 votrù·čēk -kā *masc.* kleiner, lieber Sohn.
 votrù·čēnicā -cā *fem.* Schwiegertochter.
 votrù·čēníčkā -hī *fem.* Schwiegertochter.
 votrù·čēníkòu -kovī -vā -vè *adj. poss.* dem Schwiegersohn
 gehörig.
 votrù·čēník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Schwiegersohn.

- votrùòkòu -kovī -vā -vè *adj. poss.* dem Sohn gehörig.
 votskōūzěš? *s. votskōūzěš. H. Vi. St. Wslz.*
 votskōūzěš? *adv.* woher? *Kl.*
 votskrùòbjinā -bjīn *fem. pl.* die abgeschälten Schalen von Kartoffeln, Äpfeln u. dgl.
 votslāòtkū *s. votslāutkū. Vi.*
 votslāutkū *adv.* von hinten. *Kl. II. St. Wslz.*
 votspōutkū *adv.* von unten.
 votstāvā -vā *A. vòtstava Pl. G. -stō'u fem.* die Abfertigung.
 votstāpjēlc -cā *masc.* der Abgefallene, Abtrünnige.
 votstāpjēlstvo -vā *ntr.* der Abfall.
 votstāpnī -nāu -nē *adj.* 1. den Abstand betreffend; 2. abgefallen, abtrünnig.
 votstāpnīcā -cā *fem.* die Abgefallene, Abtrünnige.
 votstāpnīk -ikā *Pl. N. -cā. masc.* der Abgefallene, Abtrünnige.
 votstāpstvo -vā *ntr.* der Abfall.
 votstōūpjōčkā *s. votstōūpjōčka. II. Vi. St. Wslz.*
 votstōūpjōk *s. votstōūpjōk. H. Vi. St. Wslz.*
 votstōūpjōčkā -hī *fem.* die Abgefallene, Abtrünnige. *Kl.*
 votstōūpjōk -ākā *Pl. N. -cā masc.* der Abgefallene, Abtrünnige. *Kl.*
 vottōūd *s. vottōūd. II. Vi. St. Wslz.*
 vottōūd *adv.* von hier, von hier an. *Kl.*
 vottū *adv.* von hier.
 vohčēinnī -nā -nē *adj.* das Fenster betreffend. *Kl. II. Vi. Wslz.*

Komposita:

- dvāvohēinnī zweifensterig, mit zwei Fenstern.
 jānovohēinnī eifensterig.
 třāvohēinnī dreifensterig.
 vohēinnī *s. vohēinnī. St.*
 vohēnko -kā *ntr.* kleines Fenster. *Kl. H. Vi.*
 vohēnko *s. vohēnko. St.*
 vohēnko *Pl. G. -hēnk s. vohēnko. Wslz.*
 vovjijādlā -dēl *ntr. pl.* Garnwinde.
 vozavjītřā *adv.* am Morgen, morgens. *Oslz.*

vozavjiträ s. vozavjiträ. *Wslz.*

vozāblānā -nā *Pl. G. -blīn fem.* Frostbeule. *Oslz.*

vozāmjinā -nā *Pl. G. -mjīn fem.* Wintersaat. *Kl. II. Vi.*

vozā·blānā s. vozāblāna. *Wslz.*

vozā·mjīnā s. vozāmjina. *Wslz.*

vozāmjinā s. vozāmjina. *St.*

vozduōbā -bā *A. vūozdōbā Pl. G. -dōūb fem.* Zierde, Schmuck.

vōzduōbnī -nā -nē *adj.* zierlich, geschmückt.

vōznākā -hī *A. vūoznakā fem.* Kennzeichen.

vōznūōbjīnā -nā *Pl. G. -bjīn fem.* innerliche Kälte, Frostschauer.

vōzūōvī -vā -vē *adj.* den Wagen betreffend.

vōzūōvūīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Wagenbauer. *H. Vi. St. Wslz.*

vōzūōwūīk s. vōzūōvnik. *Kl.*

vožīegā -hī *A. vūōžegā Pl. G. -žēg [Kl.] -žēīg [H. Vi. St. Wslz.] fem.* Brandwunde.

vožnī -nāū -nē *adj.*; vožnē gvjāūzdā das Sternbild des grossen Bären (*Ursus major*).

vožnīvjīnā -vjīn *fem. pl.* Erntefest. *Wslz.*

vožnī·vjīnā s. vožnīvjīnā. *Wslz.*

vō·d *prp. c. G.* vō·d bezeichnet *a.* den Ort, von dem etwas ausgeht; *b.* die Zeit, seit der die Verbalhandlung vor sich geht; *c.* die Veranlassung der Handlung; *d.* die Urheberchaft beim Passiv; *e.* es vertritt den partitiven Genitiv, seltener *f.* den possessiven Genitiv. — Vor stimmlosen Konsonanten geht vō·d in vō·t über, unbetont wird es zu vōd vōt, vor sekundärer Doppelkonsonanz tritt vōte ein. — Jā·přāsed vō·t-Slēpskā. Jā·to-kāpjēl vō·t-kārēmařā. Vōt-tā-čāsū tā·nūēbālo -hīc vjicē do·vjizīōnā. Ga·ta-māmkā poznā svā·vūōtrokā, tēj na·zaplakā vō·d-redoscā. Von·drāžō·ul vō·t-straxū. Nīna ta·štēdā jā·vōtpūšcūōnā vōt-fšīg lāzī. Vjīelā vōt-tēx-pānōū přāšlo. Tē-jā tēn·vūōtrok vōt-mā-brātā.

vō·d- s. vōd-.

vō·dbēt -ātū *Pl. G. vōdbātōū [Oslz.] -bā·tōū [Wslz.] masc.*
Abgang, Absatz.

vō·dbjērōrkā -hī *I. vōdbjērārōū, -rārōū fem.* Abnehmerin.

vò·dbjèròř -ařă *L.* vodbjërãřü *masc.* Abnehmer.

vè·dbjör -ørü *L.* -bjeřă *Pl. G.* vodbjùgròu *masc.* die Abnahme.

vò·ddeχ -χü *masc.* Athem.

vò·ddodòum *adv.* aus der Heimat, aus dem eigenen Hause.

vò·ddrëk -äkü *L.* voddrãkü [*Oslz.*] -ã·kü [*Wslz.*] *masc.*
Abdruck.

vò·dzël -lü *L.* vodžêlü *masc.* Abteilung.

vè·djòzd -azdü *Pl. G.* vodjãzdòu *masc.* die Abreise, Abfahrt.

vè·dlëv -evü *Pl. G.* vodliëvòu *masc.* der Abguss. *II. Vi. St. Wslz.*

vò·dlëw s. vò·dlëv. *Kl.*

vò·dlòub s. vò·dlòub. *H. Vi. St. Wslz.*

vò·dlòug -ogü *Pl. G.* vodlùogòu *masc.* Brache.

vò·dlòub -abü *Pl. G.* vodlãbòu *masc.* Bruch. *Kl.*

vò·dlögă -hĩ *I.* vodlùogòu *Pl. G.* -lòug *fem.* Brache.

vè·dmät -tü *Pl. G.* vodmãtòu *L.* -cëχ *masc.* tiefe Stelle im
Wasser.

vè·dmjană -nä *I.* vodmjãnòu *Pl. G.* -mjõun [*H. Vi. Wslz.*]
-mjõun [*Kl. St.*] *fem.* die Abänderung.

vè·dmjör -arü *Pl. G.* vodmjãròu *masc.* die Abmessung.

vò·dmová -vä *I.* vodmùovòu *Pl. G.* -mõuv [*Vi. St. Wslz.*]
-mõuw [*Kl. H.*] *fem.* die Verabredung.

vè·dnögă -hĩ *I.* vodnùogòu *Pl. G.* -nõug *fem.* Seitenzweig.

vò·dnová -vä *I.* vodnùovòu *Pl. G.* -nõuv [*Vi. St. Wslz.*] -nõuw
[*Kl. H.*] *fem.* die Erneuerung.

vò·dnovjicëlkă -hĩ *I.* vodnovjicìèlkòu *fem.* Erneuererin. *Kl.*
H. St. Wslz.

vò·dnovjicël -elă *L.* vodnovjicìèlü *masc.* Erneuerer.

vè·dnovjicìlkă *I.* vodnovjicì·lkòu *Pl. G.* -cìlk s. vò·dnovji-
celka. *Vi.*

vè·dníic s. jíc.

vè·dnòusc s. jõusc. *H. Vi. St. Wslz.*

vè·dúòusc s. jõusc. *Kl.*

vè·dradă -ďă *fem.* das Abraten.

vò·dvãγǎ -jǐ *I. vodvãγòu [Kl. H. St. Wslz.] -vãγòu [Vi.]*
fem. Mut.

vò·dvòrt -ärtü *Pl. G. vodvãrtòu masc. die Umkehr.*

vò·dvòud -odü *Pl. G. vodvùòdòu masc. Rückzug.*

vò·dvòuz -ozü *L. vodvùòzù masc. die Abfuhr.*

vò·dvòžnose -cǎ *L. vodvøžnùesci fem. Mut, Kühnheit.*

vò·dvøžňǎ *adv. mutig, kühn.*

vò·dzǎ *prp. c. G. von hinter her, von der Rückseite.—Von-vãskok*
vò·dza tǎ-dřèvjicǎ.

vò·dzasa *adv. von hinten.*

vò·ic -cǎ *masc. Vater.*

vo·icìevǐ -vǎ -vè *adj. den Vater betreffend.*

vò·icóu -cövǐ -vǎ -vè *adj. poss. dem Vater gehörig.*

vø·icùovǐ *s. vo·icìevǐ.*

vě·icǎnǎš -šü *masc. das Vaterunser.*

vò·ičīm -imǎ *Pl. G. vo·ičīmòu [Kl. H. Vi.] -čīmòu [St.]*
-èimòu [Wslz.] masc. Stiefvater.

vø·ičīmji -mjǎ -mjè *adj. den Stiefvater betreffend. Kl. H. Vi.*

vø·ičīmòu -movǐ -vǎ -vè *adj. poss. dem Stiefvater gehörig. Kl.*
H. Vi.

vò·ičiznǎ -nǎ *fem. 1. Vaterland; 2. das vom Vater ererbte Verwögen.*

vø·ičīmji *s. vo·ičīmji. Wslz.*

vø·ičīmòu *s. vo·ičīmòu. Wslz.*

vø·ičīmji *s. vo·ičīmji. St.*

vo·ičīmòu *s. vo·ičīmòu. St.*

vò·ina -nǎ *fem. Krieg. Kl. H. Vi. Wslz.*

vò·innǐ -nǎ -nè *adj. den Krieg betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.*

vò·jsko -kǎ *ntr. Heer.*

vø·jskùovǐ -vǎ -vè *adj. das Heer betreffend.*

vò·inǎ *s. vò·ina. St.*

vò·innǐ *s. vè·innǐ. St.*

vò·t *s. vò·d.*

vò·t- *s. vod-.*

vò·tcek -kü *Pl. G. votcìekòu masc. Abfluss.*

vò·tcěsk -kù *L.* votcãskù [*Oslz.*] -cã·skù [*Wslz.*] *masc.* Abdruck.

vò·tcòu -covī -vã -vè *adj. poss.* dem Vater gehörig.

vò·tčīm -imã *Pl. G.* votčĩmòu [*Kl. H. Vi*] -čĩmòu [*St.*] -čĩ·mòu [*Wslz.*] *masc.* Stiefvater.

vò·tčiznã -nã *fem.* 1. Vaterland; 2. das vom Vater ererbte Vermögen.

vò·tχòd -ãda *masc.* Gericht, Strafgericht.

vò·tχòu -ødù *Pl. G.* votχùòdòu *masc.* 1. der Abgang, Abfluss;
2. *Pl.* die Abgänge, Exkremente.

vò·tklòd -adù *Pl. G.* votklãdòu *masc.* Ableger, Senker.

vè·tkòš? *adv.* woher?

vò·tkòu s. vò·tkòu. *H. Vi. St. Wslz.*

vò·tkòu *adv.* woher. *Kl.*

vò·tkòz -azù *L.* votkãzù *masc.* Bescheid.

vò·tkup -pù *Pl. G.* votkùpòu [*Oslz.*] -kù·pòu [*Wslz.*] *masc.*

1. der Loskauf, die Befreiung; 2. der Wiederkauf, Rückkauf.

vò·tkupjicělkã -hĩ *I.* votkupjicělkòu *fem.* Erlöserin. *Kl. H. St. Wslz.*

vò·tkupjicěl -elã *L.* votkupjicělu *masc.* Erlöser.

vò·tkupjicělkã *I.* votkupjicělkòu *Pl. G.* -cělk s. vò·tkupjicelka. *Vi.*

vò·tpjis -sũ *L.* votpjĩsũ [*Oslz.*] -pjĩ·sũ [*Wslz.*] *masc.* Abschrift.

vò·tpjisòr -ařã *L.* votpjisãrũ *masc.* Abschreiber.

vò·tpliv -ãvũ *masc.* die Ebbe. *H. Vi. St. Wslz.*

vò·tpliw s. vò·tpliv. *Kl.*

vò·tpòr -orũ *masc.* der Widerstand, das Widerstreben.

vò·tpòrnosc -cã *L.* votpòrnùoscĩ *fem.* Widerspenstigkeit, Eigensinn.

vò·tpod *prp. c. G.* aus-heraus, von unter-her. — Ta-vùòda bjegã
vò·tpot tè-gógrã.

vò·tpòmogã -hĩ *I.* votpomùegòu *Pl. G.* -mòug *masc.* die Abhülle.

vò·tpøvjęz -ežã *L.* votpovjęžĩ *Pl. G.* -vjěz *fem.* Antwort.

vò·tpust -tũ *Pl. G.* votpüstòu [*Oslz.*] -pù·stòu [*Wslz.*] *masc.*
die Verzeihung.

vò·tpümogã s. vò·tpomoga *Wslz.*

- vò·tsälôř -ařă, -ăřă *L.* vòtsälăřü *masc.* Absender.
 vò·tskøk -kă *Pl. G.* vòtskùøkòu *masc.* der Abprall.
 vò·tslägă -hî *I.* vòtslăgòu [*Oslz.*] -slă·gòu [*Wslz.*] *Pl. G.*
 -slüg *fem.* Gegendienst.
 vò·tstap -pü *Pl. G.* vòtstăpòu *masc.* der Abstand, das Zurücktreten.
 vò·uĉă -ĉică *Pl. N.* vò·uĉăta *ntr.* junger Wolf.
 vò·uĉîĉî -ĉă -ĉê *adj.* den jungen Wolf betreffend. *Oslz.*
 vò·uĉîk -ikă *masc.* kleiner Wolf.
 vò·uĉînä -nä *A.* vò·uĉînä *Pl. G.* -ĉîn *fem.* Wölfin. *Kl. H. Vi.*
 vò·uĉîñă -ñă *A.* vò·uĉîñă *Pl. G.* -ĉîn *fem.* Wölfin. *Kl. H. Vi.*
 vò·uĉîšĉo -ĉă *Pl. N.* vò·uĉîšĉă [*Oslz.*] -ĉî·šĉă [*Wslz.*] *G.* -ĉîšĉ
 [*Oslz.*] -ĉîšĉ [*Wslz.*] *ntr.* grosser Wolf.
 vò·uĉî·ĉî *s.* vò·uĉîĉî. *Wslz.*
 vò·uĉî·nä *s.* vò·uĉîna. *Wslz.*
 vò·uĉî·ñă *s.* vò·uĉîñă. *Wslz.*
 vò·uĉî -ĉău -ĉê *adj.* den Wolf betreffend.
 vò·uĉînä *Pl. G.* -ĉîn *s.* vò·uĉîna. *St.*
 vò·uĉîñă *Pl. G.* -ĉîn *s.* vò·uĉîñă. *St.*
 vò·uĉk -kă *masc.* kleiner Wolf.
 vò·uĉòk -ăkă *L.* vò·uĉăukü [*Kl. H. St. Wslz.*] -ĉăgkü [*Vi.*]
 masc. grosser Wolf.
 vò·uĉòšk -kă *masc.* kleiner Wolf.
 vò·uĉòutěĉkø *s.* vò·uĉòuteĉkø. *H. Vi. St. Wslz.*
 vò·uĉòutkø *s.* vò·uĉòutkø. *H. Vi. St. Wslz.*
 vò·uĉòutúškø *s.* vò·uĉòutúškø. *H. Vi. St. Wslz.*
 vò·uĉòutěĉkø -kă *ntr.* junger Wolf. *Kl.*
 vò·uĉòutkø -kă *Pl. N.* vò·uĉătkă *ntr.* junger Wolf. *Kl.*
 vò·uĉòutúškø -kă *ntr.* junger Wolf. *Kl.*
 vò·uŵĉă *s.* vò·uĉă. *Oslz. KGa. W.*
 vò·uŵĉîĉî *s.* vò·uĉîĉî. *Oslz.*
 vò·uŵĉîk *s.* vò·uĉîk. *Oslz. KGa. W.*
 vò·uŵĉînä *s.* vò·uĉîna. *Kl. H. Vi.*
 vò·uŵĉîñă *s.* vò·uĉîñă. *Kl. H. Vi.*
 vò·uŵĉîšĉo *s.* vò·uĉîšĉo. *Oslz. KGa. W.*

- vo·uŋčì·čī s. vo·učīčī. *KGa. W.*
 vo·uŋčì·nă s. vo·učina. *KGa. W.*
 vo·uŋčì·nă s. vo·učina. *KGa. W.*
 vo·uŋčī s. vo·uči. *Oslz. KGa. W.*
 vo·uŋčīnă *Pl. G. -čīn s. vo·učina. St.*
 vo·uŋčīnă *Pl. G. -čīn s. vo·učina. St.*
 vò·uŋčòk s. vò·učòk. *Oslz. KGa. W.*
 vò·uŋčòšk s. vò·učòšk. *Oslz. KGa. W.*
 vo·uŋčòutěčko s. vo·učòutečko. *H. Vi. St. KGa. W.*
 vò·uŋčòutko s. vò·učòutko *H. Vi. St. KGa. W.*
 vo·uŋčòutúško s. vo·učòutúško. *H. Vi. St. KGa. W.*
 vo·uŋčòutěčko s. vo·učòutečko. *Kl.*
 vò·uŋčòutko s. vò·učòutko. *Kl.*
 vo·uŋčòutúško s. vo·učòutúško. *Kl.*
 vò·uŋk s. vò·uk. *Oslz. KGa. W.*
 vo·uŋkù·vī s. vo·ukù·vī. *Oslz. KGa. W.*
 vo·uŋtařù·vī s. vo·utařù·vī. *Oslz. KGa. W.*
 vò·uŋtòř s. vò·utòř. *Oslz. KGa. W.*
 vò·uk -kă *Pl. N. -că G. vo·ukôu masc. Wolf.*
 vo·ukù·vī -vă -vè *adj. den Wolf betreffend.*
 vò·ul vâlû *L. valû masc. 1. Wall; 2. Welle, Wellbaum. Oslz. KGa. W.*
 vò·ulk -kă *masc. 1. kleiner, niedriger Wall; 2. kleine Welle. Oslz. KGa. W.*
 vò·ună -nă *fem. Wolle. Kl. II. Wslz.*
 vo·uñaní -nău -ně *adj. aus Wolle bestehend, wollen.*

Kompositum:

- pöulvø·uñaní halbwollen.
 vo·uñastī -tă -tè *adj. wollig.*
 vo·uñīstī -tă -tè *adj. wollig. Oslz.*
 vo·uñīstī s. vo·uñīstī. *Wslz.*
 vo·utařù·vī -vă -vè *adj. den Altar betreffend.*
 vò·utòř -ařă, -ăřă *L. vo·utăřû Pl. I. -řmī masc. Altar.*
 vò·uwnă s. vò·una. *Oslz. KGa. W.*

və·uwnání s. vo·uńaní. *Oslz. KGa. W.*

və·uwnāstī s. vo·uńāstī. *Oslz. KGa. W.*

və·uwnīstī s. vo·uńīstī. *Oslz.*

və·uwnīstī s. vo·uńīstī. *KGa. W.*

və·uñā s. vò·uñā. *St.*

vrāc *Prs.* vrā vrāuš *Prt.* vrə·ul *verb. imperf.* kochen, siedeln.

Komposita (Inf. -'vrac Prs. -'vrā -'vrōš Prt. -'vro·ul): s. vřęc.

vrāk -kū *Pl. G. vrakōu masc. 1.* Wrack; 2. Frack.

vrāoz s. vrāuz. *Vi.*

vrāšā -šōu *masc. pl.* Possen, Scherze.

vrāšhī -kōu *masc. pl.* Possen, Scherze.

vrājā -jä *fem.* Werbung, Brautschau. *Oslz.*

vrājāřec *Prs.* vrājāř [Oslz.] vrā·jař [Wslz.] vrājāřš *Prt.*

vrājāřel [Oslz.] vrā·jařel [Wslz.] vrājāřālā *verb. imperf.*

1. verheiraten; 2. werben, heiraten; vrājāřec s₄ werben, heiraten. —

Və·n-co·ul ráut své-córhī vrājāřec. Třā lātā von-vrājāřel za-
nōu. Na-vrājāřālā nōu-tā-vùetřekā tš-kārčmāra. Na-vrājāřālā
cāzēvā χlùopā. Vön-s₄-vrājāřī z-mōu-sùostrōu.

*Komposita (Inf. -vrājāřec Prs. -'vrājāř -vrājāřš Prt. -'vrā-
jařel):*

pəvrājāřec *verb. perf.* nach einander verheiraten; pəvrā-
jāřec s₄ nach einander heiraten. — Mōi-sōusōd pəvrā-
jařel třā córhī v-jānim liēcā. Vön-s₄-pəvrājāřel
nāupřout s-Karlínkōu ós-těj s-Hānkōu.

vāvrājāřec *verb. perf.* nach auswärts verheiraten; vāvrā-
jāřec s₄ nach auswärts heiraten. — Mōi-brāt vāvrājāřel
třā córhī de-Gárně. Nā-s₄-vāvrājāřālā de-Smè·užin.

vəvrājāřec *verb. perf.* verheiraten; vəvrājāřec s₄ heira-
ten. — Nā-bālā jū dvjje liēcā vovřājāřēnā. A-těj
nī-s₄-vùetřejāřālī se-sobōu.

vuvrājāřec *verb. perf.* verheiraten; vuvrājāřec s₄ heira-
ten. — Mōi-brāt vāvrājāřel svōu-córkōu se-stò·ichim
kùevāla. Jíevā-córkā s₄-vuvrājāřālā z-Mārcānā
Jōustā.

vrã·jã s. vrãja. *Wslz.*

vrãuz *adv.* 1. sogleich; 2. zugleich. *Kl. H. St. Wslz.*

vrãdãc *Prs.* vrõuda [*Kl.*] vrõuda [*H. Vi. St. Wslz.*] -dõš *Prt.*
vrõdo·ul [*Kl.*] vrõdo·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* vrãdo·u
verb. imperf. ahnen.—Tùø-jã ju-dlûgo vrõdo·ul, cõ-tø-tãg-bã
přãšle.

vrãgã -hĩ *fem.* Kurbel an der Handmühle.

vrãglã -lã *Pl. G.* -hěl *fem.* Franse.

vrẽizã -zã *fem.* Fries, ein Wollenstoff.

vrĩ *adj. indecl.* frei.

vrĩ *adv.* frei.

vrĩnĩ -nã -nè *adj.* frei. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vrĩnøsc -cã *L.* vrĩnũscĩ *fem.* die Freiheit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vrĩnĩ s. vrĩnĩ. *St.*

vrĩnosc s. vrĩnøsc. *St.*

vrõub s. vrõub. *H. Vi. St. Wslz.*

vrõuběl -blã *Pl. I.* -bli *masc.* Sperling.

vrõuběḷk -kã *masc.* kleiner Sperling.

vrõublãcã -cã *A.* vrõublãcã *fem.* Sperlingsweibchen. *Oslz.*

vrõublãñã -ñã *A.* vrõublãñã *Pl. G.* -blĩn *fem.* Sperlingsweibchen.
Kl. H. Vi.

vrõublã·cã *Pl. G.* -blãc s. vrõublãca. *Wslz.*

vrõublã·ñã s. vrõublãña. *Wslz.*

vrõubla -lãcã *Pl. N.* vrõublãtã *ntr.* junger Sperling.

vrõublãñã *Pl. G.* -blĩn s. vrõublãña. *St.*

vrõublěšče -čã *Pl. N.* vrõublãšcã [*Oslz.*] -blã·šcã [*Wslz.*] *G.*
-blãšc [*Oslz.*] -blãšc [*Wslz.*] *ntr.* grosser Sperling.

vrõublĩ -blã -blè *adj.* den Sperling betreffend.

vrõublõu -bløvĩ -vã -vè *adj. poss.* Sperlings-.

vrõublõutěcke s. vrõublõutečko. *H. Vi. St. Wslz.*

vrõublõutkø s. vrõublõutke. *H. Vi. St. Wslz.*

vrõublõutãške s. vrõublõutãške. *H. Vi. St. Wslz.*

vrõublõutěcke -kã *ntr.* junger Sperling. *Kl.*

vrõublõutkø -kã *Pl. N.* vrõublãtkã *ntr.* junger Sperling. *Kl.*

- vròublòutáško -kă *ntr.* junger Sperling. *Kl.*
 vròublùvĩ -vâ -vè *adj.* den Sperling betreffend.
 vròublášk -kă *masc.* kleiner Sperling.
 vròžbă -bă *fem.* die Wahrsagerei.
 vròub vrăbũ *masc.* Holzschlag. *Kl.*
 vrùcēc *Prs.* vròuca -cîş *Prt.* vròucel *Imp.* vrùcä vrocăcä
verb. imperf. umdrehen, umkehren. *Kl.*
 vrùžēc *Prs.* vrùžă -žîş *Prt.* vrùžel vrëžălă *verb. imperf.*
 wahrsagen.
 vřáusk s. vřáusk. *Vi.*
 vřasklāvĩ -vâ -vè *adj.* schreiend, zum Schreien geneigt. *Oslz.*
 vřasklāvosc -cä *L.* vřasklāvùscî *fem.* das schreiende Wesen.
 vřasklāvĩ s. vřasklāvĩ. *Wslz.*
 vřāsnòuc s. vřāsnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*
 vřāsnòuc *Fut.* vřāsnă -něş *Prt.* vřāsnùn *verb. perf.* aufschreien.
Kl.

*Komposita (Inf. -vřāsnòuc Prs. -'vřasnă -vřāsněş Prt. -'vřask
 -'vřasklă Part. Prt. -vřāsklĩ):*

převřāsnòuc *verb. perf.* plötzlich aufschreien.

zavřāsnòuc *verb. perf.* aufschreien.

vřáusk -kũ *masc.* Geschrei. *Kl. H. St. Wslz.*

vřēc *Prs.* vřă vřeş *Prt.* vjār vjārlă vjērlĩ *Part. Prt.* vjārtĩ
verb. imperf. schliessen.

*Komposita (Inf. -'vřēc Prs. -'vřă -'vřeş Prt. -'vjar -'vjarlă
 -'vjeirlĩ):*

dùvřēc *verb. perf.* vollends zuschliessen.

přāvřēc *verb. perf.* anlehnen, zumachen.—Tă-dvjêrä bālă
 le-dròupkă přāvjārtě.

rùzevřēc *verb. perf.* aufmachen, öffnen; rùzevřēc să
 sich öffnen.—Mă-rùzevjērlĩ tă-dvjêrä. Jānim rāză
 tă-dvjêrä să-rùzevjārlă.

sievřēc *Prt.* zvjār *verb. perf.* schliessen; sievřēc să sich
 schliessen.—Jă-sievřă tă-dvjêrä. A-těj tă-dvjêrä să-
 zvjārlă zăus.

vãvřec *verb. perf.* ausschliessen. — Nã-bälã vãvjãrlã s-těχ-žĩč.

věvřec *verb. perf.* einschliessen. — Tã-kùəná mã-věvřema f-ti-škũñi.

vòtevřec *Prt. vè·dvjar verb. perf.* aufschliessen, öffnen: vòtevřec sa sich öffnen. — Vøn-vè·dvjãr tã-dvjêrã. Tã-dvjêrã sa-vè·dvjãrlã.

zavřec *verb. perf.* verschliessen. — Gã-ja-prãšet, řãthĩ dvjêrã bälã zavjãrtẽ.

vřec *Prs. vřã vřěš Pvt. — Part. Pvt. vřõunĩ verb. imperf.* kochen, sieden.

Komposita (Inf. -'vřec Prs. -'vřã -'vřěš): s. vřěc.

vřěc *Prs. vřã vříš Pvt. vřõ·ul Part. Pvt. vřãli verb. imperf.* kochen, sieden. — Ta-vùəďã jũ-vřĩ.

Komposita (Inf. -'vřec Prs. -'vřã -'vříš Pvt. -'vřõ·ul):

dùovřec *verb. perf.* vollends gar kochen.

přãvřec *verb. perf.* anbrennen. — Těn-grùəχ ju-drõupka přãvřõ·ul.

přěvřec *verb. perf.* zu viel kochen.

rùəzevřec *verb. perf.* sa zerkochen. — Pãsũ dùəbrã, co-tã-tãflã sa-tãk ñerəzēvřõu!

vãvřec *verb. perf.* auskochen; vãvřec sa auskochen, beim Kochen auslaufen.

vũvřec *verb. perf.* gar kochen.

zãvřec *verb. perf.* aufsieden. — Jãnĩm rãzã ta-vùəďã zãvřãla.

vřěcəno -nã *L. -ceňã Pl. N. vřecũəná [Kl. II. Vi.] -cũəna [St.] -cũ·nã [KGa. II.] G. -cõun [II. Vi. KGa. II.] -cõun [Kl. St.] ntr. Spindel. Oslz. KGa. II.*

vřěcũno *L. -ciňã Pl. N. vřecũ·nã s. vřěcəno. KGa.*

vřěščěc *Prs. vřěščã -čĩš Pvt. vřěščõ·ul -čã -čeli Part. Pvt. vřěščãli verb. imperf.* schreien. — Tẽ-zêcã vřěščĩ.

Komposita (Inf. -vřěščěc Prs. -'vřěščã -'vřěščĩš Pvt. -'vřěščõ·ul -čã -čeli):

navřěščěc *verb. perf.* sa sich salt schreien.

převřěšćec verb. perf. 1. eine Zeitlang schreien; 2. überschreien, im Schreien übertreffen. — *To-žêcǫ přievřěšćale pǫul šťǎňǎ. Ta-bǎbǎ jǎ-dùǫχ přievřěšćǎ.*

rozvřěšćec verb. perf. sǫ recht ins Schreien kommen, laut schreien.

vǎvřěšćec verb. perf. sǫ genug geschrien haben, nicht mehr schreien, sich müde schreien.

zavřěšćec verb. perf. anfangen zu schreien.

vřõčkǎ s. vřõčka. H. Vi. St. Wslz.

vřõd vřõdǫ Pl. G. vřõdõu I. -dmí L. -žěχ masc. Geschwür.

vřõsõunkǎ -hǐ fem. Heidelbeere.

vřõčkǎ -hǐ fem. Siedehitze. Kl.

vřõdêlc -cǎ masc. Geschwür.

vřõdùǫvǐ -vǎ -vê adj. das Geschwür betreffend.

vřõsanǐ -nǎu -ně adj. voller Haidekraut.

vřõsǎtǐ -tǎ -tê adj. voller Haidekraut.

vřõsǎstǐ -tǎ -tê adj. voller Haidekraut. Oslz.

vřõsǎstǐ s. vřõsǎstǐ. Wslz.

vřõsõvjǐčê -čǎ ntr. Haidekraut. Oslz.

vřõsõvjǐčê s. vřõsõvjǐčê. Wslz.

vřõsõjznǎ -nǎ fem. Haidekraut.

vřõsùǫvǐ -vǎ -vê adj. das Haidekraut betreffend.

vřõsùǫvjznǎ -nǎ fem. Haidekraut.

vřõǫžêc Prs. vřõǫžǎ -žǐs Prt. vřõǫžêl vřõžǎlǎ [Oslz.] -žǎlǎ [Wslz.] verb. imperf. Geschwüre verursachen.

vřõǫs -sǎ L. vřõsǔ masc. Haidekraut, Erika.

vřõǫsêšćê -čǎ Pl. N. vřõsǎšćǎ [Oslz.] -sǎšćǎ [Wslz.] G. -sǎšć [Oslz.] -sǎšć [Wslz.] ntr. mit Haidekraut bestandenes Land.

vřûcõrkǎ -hǐ I. vřûcǎrkõu, -cǎrkõu fem. Frau, welche beim Pflanzen die Kartoffeln in die Erde wirft.

vřûcõř -ařǎ L. vřûcǎřǔ masc. Mann, welcher beim Pflanzen die Kartoffeln in die Erde wirft.

vû prp. c. G. bei, an; vû bezeichnet die unmittelbare Nähe, es wird meistens nur bei Personenbezeichnungen gebraucht und schliesst den

Nebensinn in sich, dass das Verbalsubjekt zu der mit *vu* verbundenen Person in einem gewissen Abhängigkeitsverhältnis steht. — Betontes *vũ* lautet in *St.* vor Nasalen *vũ*, im *Wslz.* ausser vor Vokalen und *h* *vũ*. — *Von-žěl dlûgo vû-svâ-tâtka. Ten-χlûøpe sa-vũřžěl vû-tâ-pānâ. Vu-nās tē-jìe tāk.*

vu- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet *a.* die Entfernung von einem Orte, besonders um eine bestimmte Strecke; *b.* die Verminderung um einen Teil; *c.* die Vollendung der Handlung. — Betontes *vũ-* lautet in *Vi.* vor *l* + Konsonant *vũ-*, in *St.* vor Nasalen *vũ-*, im *Wslz.* ausser vor Vokalen und *h* *vũ-*.

vubjårkñālĩ -lâ -lê adj. drehkrank.

vũbjijøk -âkâ L. vubjijâukâ [Kl. H. St.] -jáøkâ [Vi.] Pl. N. -câ masc. Totschläger. *Oslz.*

vubõustvo -vâ ntr. 1. die Armen; 2. die Armut, Dürftigkeit.

vũbogø adv. arm. *Oslz.*

vubøžâøc s. vubøžâøc. Vi.

vubøžâøc Pres. vũbožeja [Oslz.] vũbožeja [Wslz.] vubøžiejê^s Prt. vũbožeøul [Oslz.] vũbožeøul [Wslz.] -žâ -želi l'art. l'rt. vubøžâlĩ verb. imperf. arm werden. verarmen. Kl. H. St. Wslz.

Kompositum:

zvubøžâøc verb. perf. verarmen.

vubøžê adv. comp. zu vũbogø.

vubøžúê adj. comp. zu vũbogø.

vubũøhĩ -gâ -hê adj. arm.

vubũøkšĩ -šâ -šê adj. comp. zu vubũøhĩ.

vubũøžêc Pres. vũbožâ [Oslz.] vũbožâ [Wslz.] vubũøžĩ^s Prt. vũbožêl [Oslz.] vũbožêl [Wslz.] vubøžâlâ verb. imperf. arm machen; vubũøžêc sa verarmen.

Kompositum:

zvubũøžêc verb. perf. arm machen; zvubũøžêc sa verarmen.

vubũøžêc s. vubøžâøc.

vubũøžóc s. vubøžâøc.

vuciečkâ -hĩ A. vũcečkâ [Oslz.] vũcečkâ [Wslz.] fem. Flucht.

vuciexă -xî *A.* vŭceχa [*Oslz.*] vŭ·ceχa [*Wslz.*] *fem.* Vergnügen, Freude.

vuciexni -nă -nê *adj.* erfreulich, erfreuend.

*vŭčăc *verb. iter. zu vŭčic. Oslz.*

Komposita (*Inf.* -vŭčăc *Prs.* -'vŭča -vŭčôš *Prt.* -'vŭčo·u|
Imp. -vŭčo·u):

navŭčăc *verb. imperf.* lehren, unterrichten; navŭčăc sâ lernen.

podvŭčăc *verb. imperf.* die Anfangsgründe lehren; podvŭčăc sâ den ersten Unterricht erhalten.

povŭčăc *verb. imperf.* lehren; povŭčăc sâ lernen.

prăvŭčăc *verb. imperf.* an etwas gewöhnen; prăvŭčăc sâ sich an etwas gewöhnen.

văvŭčăc *verb. imperf.* gehörig, alles lehren; văvŭčăc sâ auslernen.

vodvŭčăc *verb. imperf.* abgewöhnen; vodvŭčăc sâ sich abgewöhnen.

vŭčală *adv.* gelehrt. *Oslz.*

vŭčăli -lă -lê *adj.* gelehrt.

vŭčalosc -că *L.* vŭčalŭoscî *fem.* die Gelehrsamkeit. *Oslz.*

vŭčějnnică -că *fem.* Schülerin, Jüngerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vŭčějnnică *s.* vŭčějnnica. *St.*

vŭčen -čnă *masc.* Schüler, Jünger. *Oslz.*

vŭčic *Prs.* vŭča -čîš *Prt.* vŭčel *Imp.* vŭči *verb. imperf.* lehren; vŭčic sâ lernen. — Na-vŭčila samê svâ-vŭtrotkă pjîsăc. Tŭt tĕn-knăup sâ-vŭči vŭt-tĕγ-drăbîχ knăupou. *Oslz.*

Komposita:

navŭčic *verb. perf.* lehren, unterrichten; navŭčic sâ lernen. —

Tĕn-tătĕ mjă-năvŭčel pjîsăc. Tă tă-sâ-nenavŭčîš nîc jag-zlŭžĕjstvă.

podvŭčic *verb. perf.* die Anfangsgründe lehren; podvŭčic sâ den ersten Unterricht erhalten. — Tă-lŭvjĕnă tĕn-tătĕ mjă-pò·dvŭčel. Pjîsănă nă-sâ-podvŭčilă f-Smŭ·ŭžănăχ.

povŭčic *verb. perf.* lehren; povŭčic sâ lernen. — Dŭŭžĕi-lă,

knáupjā, tūo jā-cā-pūvūcā! Tahīχ rīeči jāu-sa-pūo-vūčēl vu-saldāūtōu.

přāvūčic *verb. perf.* an etwas gewöhnen; přāvūčic sa sich an etwas gewöhnen. — Na-přāvūčīlā svā-vūotroka dō-krad-niēnā. Jū vod-mlodāχ lāt von-sa-přāvūčēl dō-pjīca.

převūčic *verb. perf.* sa 1. zu viel lernen, überklug werden; 2. verlernen. — S-tīm niējā dō-gādānā, tiēn-sa tāk priē-vūčēl v-mjīescā. To-fšātko jāu-sa-priēvūčēl jū-dlūgo.

vāvūčic *verb. perf.* gehörig, alles lehren; vāvūčic sa auslernen. — Vōn-jā-vāvūčēl kravjīectvā. Na-lēpshīm jīe-zeřā jāu-sa-vāvūčēl tā-lōvjīenā.

vōdvūčic *verb. perf.* abgewöhnen; vōdvūčic sa sich abgewöhnen. — Tiēvā tā-nēvōdvūčīš vot-pjīcā. Tāk von-sa-vōdvūčēl vot-pjīcā.

vūčicēlkā -hī *I. vūčicēlkōu fem.* Lehrerin. *Kl. H. St.*

vūčicēl -elā *L. vūčicēlū masc.* Lehrer. *Oslz.*

vūčicēlstvō -vā *ntr.* das Lehramt, der Beruf des Lehrers. *Kl. H. St. Wslz.*

vūčicēlshī -kā -hē *adj.* den Lehrer betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

vūčicīlkā *I. vūčicīlkōu Pl. G. -cīlk s. vūčicelka. Vi.*

vūčicīlstvō *s. vūčicēlstvō. Vi.*

vūčicīlshī *s. vūčicēlshī. Vi.*

vūčīnicēlkā -hī *I. vūčīnicēlkōu fem.* Thäterin, Urheberin. *Kl. H. St.*

vūčīnicēl -elā *L. vūčīnicēlū masc.* Thäter, Urheber. *Oslz.*

vūčīnicīlkā *I. vūčīnicīlkōu Pl. G. -cīlk s. vūčīnicelka. Vi.*

vūčīncā -cā *masc.* Thäter, Urheber. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vūčīncīnā -nā *Pl. G. -čīn fem.* Thäterin, Urheberin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vūčīnnī -nā -nē *adj.* thätig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vūčīnnōsc -cā *L. vūčīnnōscī fem.* Thätigkeit. *Oslz.*

vūčīnnā *adv.* thätig. *Oslz.*

vūčīncā *s. vūčīnca. St.*

vūčīncīna *s. vūčīncīna. St.*

vučinnī s. vūcinnī. *St.*

vudātnī -nā -nē *adj.* 1. geschickt, 2. stattlich.

vūdatnosc -cā *L.* vudatnūescī *fem.* 1. die Geschicklichkeit;
2. die Stattlichkeit. *Oslz.*

vūdřec *Fut.* vūdra -dřiš *Part.* vūdřel *verb. perf.* einen Schlag versetzen, schlagen. *Oslz.*

vūžbā -bā *fem.* die Lehre, der Unterricht. *Oslz.*

vugnūetlī -lā -lē *adj.* schmutzig.

vūgoda -dā *I.* vugūodou *Pl. G.* -gōnd *fem.* der Vertrag. *Oslz.*

vūχo -χā *L.* vūχū *Du. N.* -šā *G.* vūšū *D. I.* -šāmā *masc.*
1. Ohr; 2. Henkel am Topf. *Oslz.*

vūχūdnīcā -cā *fem.* die Flüchtige, Entkommene.

vūχūdnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Flüchtling.

vūχūovī -vā -vē *adj.* das Ohr betreffend.

vūχvatlāvī -vā -vē *adj.* verständig, leicht lernend. *Oslz.*

vūχvatlāvosc -cā *L.* vūχvatlāvūescī *fem.* die Fähigkeit, leicht und schnell zu begreifen. *Oslz.*

vūχvatlāvī s. vūχvatlāvi. *Oslz.*

*vūχī -χā -χē *adj.*

Komposita:

dlūgovūχī langohrig.

dvavūχī mit zwei Ohren, Henkeln versehen.

jānovūχī mit einem Ohr, Henkel versehen.

klāpovūχī mit langen, hängenden Ohren.

krōutkovūχī kurzohrig.

mālovūχī kleinohrig.

vjēlgovūχī grossohrig.

vūic s. jīc. *Oslz.*

vūikou -kovī -vā -vē *adj.* dem Oheim gehörig. *Oslz.*

vūik -kā *masc.* Oheim von mütterlicher Seite. *Oslz.*

vūinā -nā *fem.* Tante von mütterlicher Seite. *Kl. H. Vi.*

vūinc s. jīc. *Kl. H. Vi.*

vūinīn -nīnī -nā -nē *adj. poss.* der Tante gehörig. *Kl. H. Vi.*

vūizdřec s. zdřec. *Oslz.*

vũjnă s. vũjna. *St.*

vũjne s. jíc. *St.*

vũjín s. vũjín. *St.*

vũjóšk -kă *masc.* Oheim, lieber Oheim. *Oslz.*

vũklădôř -ařă *L.* vuklădăřũ *masc.* Mann, welcher die Garben auf dem Erntewagen ordentlich hinlegt. *Oslz.*

vuklějă -jă *A.* vũklejă [*Oslz.*] vũklejă [*Wslz.*] *Pl. G.* -jĩ, -klěj *fem.* Ukelei.

vukôũšięńě s. vukôũšięńě. *H. Vi.*

vukôũšięńě s. vukôũšięńě. *St.*

vũkôũšięńě s. vukôũšięńě. *Wslz.*

vukôũšięńě -ńă *ntr.*; djô·ũblě vukôũšięńě Stechapfel. *Kl.*

vukrífkă -hĩ *A.* vũkrífkă [*Oslz.*] vũkrífkă [*Wslz.*] *fem.*

Versteck. *H. Vi. St. Wslz.*

vukrífkă s. vukrífka. *Kl.*

vulăcă -că *A.* vũlăcă *fem.* Strasse, Gasse. *Oslz.*

vulăčkă -hĩ *A.* vũlăčkă *fem.* Gässchen. *Oslz.*

vulăčnĩ -nă -ně *adj.* die Strasse betreffend. *Oslz.*

vulă·că *A.* vũlăcă *Pl. G.* -lăc s. vulăca. *Wslz.*

vulă·čkă *A.* vũlăčkă *Pl. G.* -lăčk s. vulăčka. *Wslz.*

vulă·čnĩ s. vulăčnĩ. *Wslz.*

vũlγăc *Prs.* vũlγũjă s. vølγăc. *Vi.*

vũlγũvăc *Prt.* vũlγũvø·ũl s. vølγăc. *Vi.*

vũlømnośc -că *L.* vølømnuøscĩ *fem.* die Gelähmtheit. *Oslz.*

vulũømnĩ -nă -nø *adj.* gelähmt, lahm. *Kl. H. Vi.*

vulũømnĩ s. vulũømnĩ. *St.*

vulũ·mnĩ s. vulũømnĩ. *Wslz.*

vumăslnĩ -nă -ně *adj.* vorsätzlich, absichtlich. *Oslz.*

vumă·slnĩ s. vumăslńă. *Wslz.*

vũmëslă vumăsël *fem. pl.* Absicht, Vorsatz, Belieben. *Kl. H. Vi.*

vũmëslńă *adv.* absichtlich, vorsätzlich. *Kl. H. Vi.*

vumjăoc s. vumjăuc. *Vi.*

vumjărlĩ -lă -lë *adj.* tot.

vumjărtĩ -lă -të *adj.* 1. tot; 2. abgemagert, verhungert.

vumjǎuc *Prs.* vūmjeja [Kl. H. Vi.] vūmjeja [St.] vù·mjeja [Wslz.] vumjèjěš *Prt.* vūmjø·ul [Kl. H. Vi.] vūmjø·ul [St.] vù·mjo·ul [Wslz.] -mjǎ -mjeli *verb. imperf.* können, verstehen.—Těn-ksõuc ñevumjèjǎ pùø-sløjvinskü gǎdǎc. Tahě lǎgzǎ jǎ-vūmjeja tējš. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

røzmjǎuc s. d.

vūmjõc s. vumjǎuc. *Kl. H. Vi.*

vāmova -vǎ *I.* vumùøvõu *Pl. G.* -mõuv [Vi.] -mõuw [Kl. II.] *fem.* die Verabredung. *Kl. H. Vi.*

vūndrǎc *Prs.* vù·ndrǎja vūndrǎjěš *Prt.* vūndrø·ul *verb. imperf.* sa sich wundern.—Ñevù·ndro·u-sǎ!

Komposita (Inf. -vūndrǎc Prs. -'vūndrǎja Prt. -vūndrø·ul Imp. -vù·ndro·u):

navūndrǎc *verb. perf.* sa sich genug wundern.

pøvūndrǎc *verb. perf.* sa sich ein wenig wundern.—

Tìemù fšǎtcǎ sa-pøvūndrǎli drõupkǎ.

røzvūndrǎc *verb. perf.* sa sich sehr wundern.

zavūndrǎc *verb. perf.* sa in Verwunderung geraten.—

Gǎ-vøn-prǎšet, fšǎtcǎ sa-zavūndrǎli.

vūndrùøvǎc *Prt.* vūndrùøvø·ul s. vundrǎc. *Kl. Vi.*

vùø *prp. c. A. und L. I.* vùø *c. A.* bezeichnet *a.* bei den Verben des Berührens, Antreffens den Gegenstand; *b.* den Gegenstand des Streits; *c.* die Zeit, während der etwas geschieht; *II.* vùø *c. L.* bezeichnet den Gegenstand des Sprechens, Denkens u. s. w.—Unbetont geht vùø in vø über, in *St.* wird betontes vùø vor Nasalen zu vùø, vor einsilbigen Pronominalformen wird vùø *c. A.* durch võu [Kl.] võu [H. Vi. St. Wslz.] vertreten.—Vøn-zǎhõknõun nogõu võu-těn-kām a-vūpõd nǎ-zemja. Nĩnǎ mǎ-sǎ-pravûjemǎ jǎ-zìesinc lǎt võu-tǎ-rolõu. Vø-calõu nùøc na-blõugǎlǎ pø-borǎ. Nĩ-šlí v-grǎpjǎ dalě a-vùø-droga těn-cǎzí temü-žǎdojũ tā-pjõuzǎ vzõun. Vøn-rǎøspøvjado·ul vjìelǎ vø-ščìecǎnǎ.

vùø- s. vø-.

vùəb *prp. c. A.* Sie bezeichnet die Zeit, während der etwas geschieht.
wofür auch vùə *c. A.* gebraucht werden kann.

vùəb- *s. və-*.

vùəbă *Fem. Neutr.* vùəbjă *G. L.* vəbű *D. I.* vəbjëmă [*Kl. H. Vi.*] -bjëmă [*St.*] -bjì-mă [*Wslz.*] *num.* beide.

vùəbăčěj -ejă *L.* vəbăčějű *Pl. G.* -čěj *masc.* die früher von den kabatkischen Frauen getragene Kappe.

vùəbʒeń *adv.* den Tag über.

vùəbe- *s. və-*.

vùəbeńc *s. jíc.*

vùəbejic *s. jíc.*

vùəbgădörkă -hĩ *I.* vəbgădărkű, -dărkű *fem.* Verläumderin.

vùəbgădör -ařă *L.* vəbgădăřű *masc.* Verläumder.

vùəbjărkńalə *adv.* verrückt, toll.

vùəbjărkńaləsc -că *L.* vəbjărkńalűscĩ *fem.* die Tollheit.

vùəbjég -egű *L.* vəbjëgű *masc.* Entzündung im Nagel.

vùəbjěrkă -hĩ *I.* vəbjěrkű *fem.* 1. Anschnitt, Ende des Brots;
2. Arschbacken.

vùəbjód -adű *Pl. G.* vəbjădű *masc.* Mittagessen.

vùəbjózd -azdű *Pl. G.* vəbjăzdű *masc.* die Umfahrt.

vùəblap -pű *Pl. G.* vəblăpű *masc.* die Umarmung.

vùəblatə *adv.* den Sommer über.

vùəblec *s. vlięc.*

vùəblek -kű *Pl. G.* vəbliëkű *masc.* Anzug.

vùəbli -lă -lè *adj.* kernfett.

vùəblók -ăkă *L.* vəblăukű [*Kl. H. St. Wslz.*] -lăokű [*Vi.*]
masc. ein Stück unbehauenes Rundholz.

vùəblóub *s. vùəblöub. H. Vi. St. Wslz.*

vùəblóud *s. vùəblöud. H. Vi. St. Wslz.*

vùəblóub -ăbű *Pl. G.* vəblăbű *masc.* Bruchstück. *Kl.*

vùəblóud -ădű *Pl. G.* vəblădű *masc.* Irrtum. *Kl.*

vùəbločk -kă *L.* vəblűčkű *masc.* kleine, dünne Wolke.

vùəblək -kű *Pl. G.* vəblűøk *I.* -hĩ *L.* -cěx *masc.* Wolke.

vùəbmăn -ană *Pl. G.* vəbmănű *masc.* Obmann, Vermittler.

- vùǫbmǎnkǎ -hǐ *I. vobmǎnkou fem.* Vermittlerin.
- vùǫbmjěškǎ -hǐ *I. vobmjěškou fem.* Gemenge von Mehl und Kleie zum Viehfutter.
- vùǫbmjör -arü *Pl. G. vobmjärou masc.* Mass.
- vùǫböčnosc -cǎ *L. voböčnüsći fem.* die Bedachtsamkeit, Vorsicht.
- vùǫböčnǎ *adv.* bedachtsam, vorsichtig.
- vùǫbör -orü *Pl. G. vobürou masc.* die Wahl.
- vùǫbört -ärtü *Pl. G. vobärtou fem.* die Umdrehung, Umkehr.
- vùǫböjä *num.* beide.
- vùǫbörǎ -rǎ *I. vobürou Pl. G. -bör fem.* abgezäunter Platz, eine Art Hofraum beim Hause.
- vùǫbradǎ -dǎ *I. vobrädou Pl. G. -rǎnd [Kl. H. St. Wslz.] -ráod [Vi.] fem.* Beratung.
- vùǫbrazǎ -zǎ *I. vobrāzou Pl. G. -rǎuz [Kl. H. St. Wslz.] -ráoz [Vi.] fem.* Beleidigung.
- vùǫbrazäcǐlkǎ -hǐ *I. vobrazäcǐlkou fem.* Beleidigerin. *Kl. H. St. Wslz.*
- vùǫbrazäcǐl -elǎ *L. vobrazäcǐlü masc.* Beleidiger.
- vùǫbrazäcǐlkǎ *I. vobrazäcǐlkou Pl. G. -cǐlk s. vùǫbrazä-celka. Vi.*
- vùǫbrač -čǎ *L. vobrāčī Pl. G. -čī I. -čmī fem.* Ring, Reif, besonders Tonnenreif.
- vùǫbröz -azü *L. vobrāzü masc.* Bildsäule.
- vùǫbrönǎ -nǎ *I. vobrūnou fem. s. vobrūna. Vi.*
- vùǫbrönǐcǐlkǎ -hǐ *I. vobrönǐcǐlkou fem.* Beschützerin. *Kl. H. Vi.*
- vùǫbrönǐcǐl -elǎ *L. vobrönǐcǐlü masc.* Beschützer. *Oslz.*
- vùǫbrönǐcǐlkǎ *I. vobrönǐcǐlkou Pl. G. -cǐlk s. vùǫbrönǐ-celka. Vi.*
- vùǫbrünǐcǐlka *s. vùǫbrönǐcelka. Wslz.*
- vùǫbrünǐcǐl *s. vùǫbrönǐcǐl. Wslz.*
- vùǫbřěč -čǎ *L. vobřěči Pl. G. -řěč I. -řěčmī fem.* Augenlid.
- vùǫbřöd -adü *masc.* Obst.
- vùǫbřöüd *s. vùǫbřöü. H. Vi. St. Wslz.*

vùobřóud -adû *Pl. G. vobřādou, -břóud I. -dĩ L. -žěȝ masc.*
 Kommunion. *Kl.*

vùobuc s. ũc.

vùobjeseń *adv.* den Herbst über.

vùobzāma *adv.* den Winter über.

vùoct -tû *L. voctû masc. 1. Essig; 2. Diestel.*

vùoctoufkă s. vùoctouka. *Vi. St. Wslz.*

vùoctouŵkă s. vùoctouka. *Kl. H.*

vùoctoukă -hĩ *fem.* Essigwurm.

vùočă -čică *Pl. N. vočătă ntr.* kleines, liebes Auge.

vùočičko -kă *ntr.* kleines Auge.

vùočiščo -čă *Pl. N. vočiščă [Oslz.] -čĩščă [Wslz.] G. -čĩšc*
[Oslz.] -čĩšč [Wslz.] ntr. grosses, hässliches Auge.

vùočko -kă *ntr.* kleines Auge.

vùočnĩ -nă -nè *adj.* die Augen betreffend.

Komposita: s. vùohĩ.

*vùočńică -că *fem.*

Kompositum:

jănovùočńică *fem.* einäugige Frau.

*vùočńĩk -ikă *Pl. N. -că masc.*

Kompositum:

jănovùočńĩk einäugiger Mensch.

vũočûmërgńiëńc -ńă *ntr.* Augenblick. *Kl. H. Vi.*

vũočûmërgńiëńĩm *adv.* im Augenblick, sofort. *Kl. H. Vi.*

vũočûmërgńiëńc s. vũočûmërgńiëńc. *St.*

vũočûmërgńiëńĩm s. vũočûmërgńiëńĩm. *St.*

vũočûmërgńĩńc s. vũočûmërgńiëńc. *Wslz.*

vũočûmërgńĩńĩm s. vũočûmërgńiëńĩm. *Wslz.*

vùedă -dă *I. vedou Pl. G. vőud fem.* Wasser.

vùedno *adv.* wässrig.

vùedńică -că *L. vedńĩcĩ [Oslz.] -ńĩcĩ [Wslz.] fem.* Wasser-
 becken.

vùeheń -gńă *L. vëgńũ masc. 1. Feuer; 2. Rotlauf, eine Schweine-
 krankheit.*

vùoǰěc *Prs.* vùoǰa -ǰiś *Prt.* vùoǰel voǰāla *verb. imperf.* führen, umherführen.

Komposita (Inf. -vùoǰěc Prs. -'voǰa -vùoǰiś Prt. -'voǰel):

dovùoǰěc *verb. imperf.* 1. bis wohin führen, 2. darthun, beweisen.

navùoǰěc *verb. imperf.* 1. hinführen; 2. worauf hinführen, anleiten.

podvùoǰěc *verb. imperf.* heimlich heranzuführen.

povùoǰěc *verb. imperf.* sa² ergehen. — Nîna tō-mjā-sa-povùoǰi dùǰbrā.

přavùoǰěc *verb. imperf.* herbeiführen.

převùoǰěc *verb. imperf.* anführen, befehligen.

rozvùoǰěc *verb. imperf.* hier- und dorthin führen.

vāvùoǰěc *verb. imperf.* hinausführen.

vevùoǰěc *verb. imperf.* hineinführen.

vobvùoǰěc *verb. imperf.* umherführen.

vodvùoǰěc *verb. imperf.* abführen, wegführen.

vuvùoǰěc *verb. imperf.* entführen, wegführen.

zavùoǰěc *verb. imperf.* hinführen.

zvùoǰěc *verb. imperf.* verführen.

vùoǰěv -evù *Pl. G. voǰiǰvòu masc.* Anzug. *H. Vi. St. Wslz.*

vùoǰěw s. vùoǰěv. *Kl.*

vùoǰεí *adv.* den Tag über.

vùoǰóunkā -hī *I. voǰóunkòu [H. Vi. Wslz.] -ǰóunkòu [Kl. St.] fem.* Wassersuppe.

vùǰfcā -cā *I. vǰfcòu Pl. D. -cīm I. -cmí fem.* Schaf. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǰfcīnā -nā *I. vǰfcīnòu [H. Vi.] -cīnòu [St.] -cīnòu [Wslz.] fem.* Schaffleisch. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǰfcīščo -čā *Pl. N. vǰfcīščā [Oslz.] -cīščā [Wslz.] G. -cīšč [Oslz.] -cīšč [Wslz.] ntr.* grosses hässliches Schaf. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǰfcīznā -nā *fem.* Schaffleisch. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǫfčòrkă -hî *I.* vofčărkòu, -čărkòu *fem.* die Frau des Schäfers, Schäferin. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǫfčòř -ařă, -ăřă *L.* vofčăřă *masc.* Schäfer.

vùǫfca s. vùǫfca. *Kl.*

vùǫfčină s. vùǫfčina. *Kl.*

vùǫfčiščø s. vùǫfčiščø. *Kl.*

vùǫfčiznă s. vùǫfčizna. *Kl.*

vùǫfčòrkă s. vùǫfčòrka. *Kl.*

vùǫfčòř s. vùǫfčòř. *Kl.*

vùǫgărzěščø -čă *Pl. N.* vögărzăščă [*Oslz.*] -žăščă [*Wslz.*] *G.* -žăšč [*Oslz.*] -žăšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. hässlicher Garten; 2. Stelle, wo früher ein Garten war.

vùǫglòud s. vùǫglòud. *H. Vi. St. Wslz.*

vùǫglòud -ădû *Pl. G.* voglădòu *masc.* die Besichtigung. *Kl.*

*vùǫgníc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -vùǫgníc *Prs.* -'vognă -vùǫgnîš *Prt.* -'vognël):

zavùǫgníc *verb. perf.* entzünden; zavùǫgníc să sich entzünden — Veznî-să dűbřă f-hăxt, cø-ta-rěnä să-ńezavùǫgnî.

vùǫgnîsto *adv.* feurig.

vùǫgnîščø -čă *L.* vognîščă [*Oslz.*] -ûîščă [*Wslz.*] *Pl. G.* -ńîšč [*Oslz.*] -ńîšč [*Wslz.*] *ntr.* Herd.

vùǫgnîščkă -hî *I.* vognîščkòu [*Oslz.*] -ńîščkòu [*Wslz.*] *fem.* Hederich.

vùǫgnîvø -vă *Pl. N.* vognîvă [*Oslz.*] -ńîvă [*Wslz.*] *G.* -ńív [*H. Vi. St. Wslz.*] -ńív [*Kl.*] *ntr.* Kettenglied.

vùǫgòrd -ărdă *Pl. G.* vögărd, -gărdòu *L.* -ďî, -ďmî *L.* -žěx *masc.* Garten.

vùǫgòul -olă *L.* vögùlă *masc.* die Gesamtheit, das Ganze.

vùǫgòun -genă [*Oslz.*] -ünă [*Wslz.*] *Pl. G.* vögùnòu [*Kl. H. Vi.*] -gùnòu [*St.*] -gù·nòu [*Wslz.*] *masc.* 1. Schwanz; 2. Griff, Stiel, Handhabe am Pflug.

vùǫgolă *adv.* im Allgemeinen.

- vùoxvòt -atù *masc.* die Verfangung, Rehe.
 vùøjók -ákä *L.* vojǎukù [*Kl. H. St. Wslz.*] -jáokù [*Vi.*] *Pl.*
N. -cä masc. Krieger.
 vùøjör -ařä, -ǎřä *P.* vejǎřü *masc.* Krieger.
 vùøkamërgñiëñè -úǎ *ntr.* Augenblick. *Kl. H. Vi.*
 vùøkamërgñiëñim *adv.* im Augenblick, sofort. *Kl. H. Vi.*
 vùøkamërgñiëñè *s.* vùøkamërgñiëñè. *St.*
 vùøkamërgñiëñim *s.* vùøkamërgñiëñim. *St.*
 vùøkamërgñiëñè *s.* vùøkamërgñiëñè. *Wslz.*
 vùøkamërgñiëñim *s.* vùøkamërgñiëñim. *Wslz.*
 vùøkälä -lä *L.* vokǎlü [*Kl. H. St. Wslz.*] -káplü [*Vi.*], -li
masc. und fem. grossäugiger Mensch bzw. Frau.
 vùøklep -pü *Pl. G.* voklëpöu *masc.* abgedroschenes Bund Stroh.
 vùøkne -nä *Pl. G.* -hën [*Oslz.*] -hün [*Wslz.*] *I. -uĩ L. -ñèχ*
ntr. Fenster.
 vùøkñicä -cä *L.* vokñĩci [*Oslz.*] -ñĩci [*Wslz.*] *Pl. G. -ñĩc*
[Oslz.] -ñic [Wslz.] fem. Fensterflügel.
 vùøkóč -ǎčä *L.* vokǎñčü [*Kl. H. St. Wslz.*] -káočü [*Vi.*] *masc.*
 grossäugiger Mensch.
 vùøkóun -onǎ [*Oslz.*] -ünǎ [*Wslz.*] *L.* vokùonü [*Kl. H. Vi.*]
 -kùñü [*St.*] -kùñü [*Wslz.*] *masc.* Barsch.
 vùøko -kä *L.* vokú *Du. N. -čĩ G. vočü D. I. -čimä ntr.*
 1. Auge; mjìec vjèlǵè vùøko nõu-kovǎ ein Auge auf jemanden
 geworfen haben, in jemanden verliebt sein; 2. Fettauge auf der
 Suppe; 3. Netzmasche.
 vùøkole *prp. c. G.* 1. um, um-herum; 2. bei Zahlwörtern: unge-
 fähr. — Ta-drùögä jĩžä vùøkole tā-jìezorǎ. Tǎ-bǎlo vùøkolo
 dvazìescä χlùöpöu.
 vùøkëmä *adv.* neben einander. *Oslz. KGa. W.*
 vùøkrǎglavo *adv.* etwas rund, rundlich.
 vùøkrǎglëčko *adv.* kugelrund.
 vùøkrǎglëχno *adv.* kugelrund.
 vùøkrǎglo *adv.* rund.
 vùøkrǎglose -cä *L.* vokrǎglüosci *fem.* die Rundung, Runde.

vùokraǵlũško *adv.* kugelrund.

vùokraǵlũšo *adv.* kugelrund.

vùokrať -tä *Pl. G.* vokraťòu *I.* -tĩ, -tmĩ *L.* -cěǵ *masc.* Schiff.

vùokraťník -ikă *L.* vokraťníkă [*Oslz.*] -nĩ·kũ [*Wslz.*] *Pl. N.* -că *masc.* Schiffer.

vùokraũg *s.* vùokraũg. *H. Vi. St. Wslz.*

vùokraũť -ată *Pl. G.* vokraũť, -rătòu *s.* vùokrať. *Vi.*

vùokraũťkă -hĩ *I.* vokraũťkòu *Pl. G.* -kraũťk *fem.* Brotkrume.

vùokraũg -agũ *Pl. G.* vokraũgòu *masc.* Kreis. *Kl.*

vùolă -lă *I.* volòu *fem.* Wille.

vùolăc *Prs.* vùolă -lòš *Prt.* vùolo·ul volă *Imp. a.* vùolo·u
b. vùolă *verb. imperf.* rufen.—Ză·čĩm tă·vùolòš tag·glũsno?

Komposita (Inf. -vùolăc Prs. -'volă -vùolòš Prt. -'velo·ul):

dovùolăc *verb. perf.* sa herbeirufen.

navùolăc *verb. perf.* viel rufen; navùolăc sa sich satt rufen,
genug gerufen haben.

povùolăc *verb. perf.* berufen.—Naš·põun pùovelò·ul dva·
năuscă ǵlũpòu za·apùeštlòu.

prăvùolăc *verb. perf.* herbeirufen.—Na·prăvolă tă·knăupă
do·siěbjă.

rozvùolăc *verb. perf.* ausrufen, ausposaunen. — Na·rozvolă
vė·fsă, co·nă·mjă nalăzle mjieǵ vòufsă.

văvolăc *verb. perf.* 1. heraussufen; 2. ausrufen, bekannt
machen.—Čiemuš tă·mjă·văvelò·ul s·ǵĩč? A·těj to·bălo
văvelòu·vė·fsă, čo·fšătcă ǵlũpji mjieľi přic do·
sò·utăšă.

vəbvùolăc *verb. perf.* ausrufen, bekannt machen.

zavùolăc *verb. perf.* aufrufen, berufen, herbeirufen. — Těn·
põun zăvolò·ul fšieǵ ǵlũpcòu.

zvùolăc *verb. perf.* zusammenrufen. — Těn·šò·utěš zvùo·
lò·ul fšieǵ ǵlũpòu dùo·grăpă.

vùolă -lė *I.* volòu *fem.* Wille.

*vùolēc *s.* zvùolēc.

vùǝlěščǝ -čǝ *L.* volǎščǝ [Oslz.] -lǎ·ščǝ / Wslz.] *Pl. G.* -lǎšč
[Oslz.] -lǎšč [Wslz.] *ntr.* grosser Ochse.

vùǝlǵǎc *Prs.* vùǝlǵǎ -ǵǝš *Prt.* vùǝlǵǝ·ǵl volǵǎ *verb. imperf.*
folgen, zu Grabe geleiten. *Kl. H. St. Wslz.*

vùǝlǐ -lǎ -lǝ *adj.* den Ochsen betreffend.

vùǝlnǐ -nǎ -nǝ *adj.* willig, bereitwillig. *Kl. II. St. Wslz.*

vùǝlno *adv.* willig, bereitwillig. *Kl. II. St. Wslz.*

vùǝlnosc -cǎ *L.* volnùǝscǐ *fem.* die Willigkeit, Bereitwilligkeit.
Kl. II. St. Wslz.

vùǝlǝǵ -ǎǵǎ *L.* volǎǵǵǝ [Kl. H. St. Wslz.] -lǝǵǝ [Vi.] *masc.*
junger Ochse, welcher schon zieht.

vùǝlǝǵ -ǝǵǝ *I.* -ǝvǵǎ *L.* -ǝvǵǎ, volùǝǵǝ *masc.* Blei. *Oslz.*

vùǝlǝk -ǎkǎ *L.* volǎǵǵǝ [Kl. H. St. Wslz.] -lǝǵǝ [Vi.] *masc.*
junger, grosser Ochse.

vùǝlǝř -ǎřǎ, -ǎřǎ *L.* volǎřǝ *masc.* Ochsentreiber, Ochsenknecht.

vùǝlǝšk -kǎ *masc.* junger Ochse.

vùǝlǝǵ -ǝvǝ s. vùǝlǝǵ. *Wslz.*

vùǝlǝǵv s. vùǝlǝǵ. *Wslz.*

vùǝmǝslǎ vomǎsǝl [Oslz.] -mǎ·sǝl [Wslz.] *fem. pl.* die Vorsorge,
Vorkehrung. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vùǝmǝslnosc -cǎ *L.* vomǝslnùǝscǐ *fem.* die Bedachtsamkeit,
Sorgsamkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vùǝmǝslǎǎ *adv.* sorgsam, bedacht. *Kl. II. Vi. Wslz.*

vùǝmǝlnosc -cǎ *L.* vomǝlnùǝscǐ *fem.* die Fehlbarkeit. *Kl. H.*
Vi. Wslz.

vùǝmlot -tǝ *Pl. G.* vomlùǝtǝǵ *masc.* der Ausdrusch. *Kl. II. Vi.*
Wslz.

vùǝmnoc *adv.* die Nacht über. *Kl. H. Vi.*

vùǝmǝǵvnosc -cǎ *L.* vomǝǵvnùǝscǐ *fem.* das verläumderische
Wesen. *Vi. Wslz.*

vùǝmǝǵwnosc s. vùǝmǝǵvnosc. *Kl. II.*

vùǝmovǎ -vǎ *I.* vomùǝvǝǵ *Pl. G.* -mǝǵv [Vi. Wslz.] -mǝǵw
[Kl. H.] *fem.* die Verläumdung. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vùǝn -nǎ -no *pron. subst. er.* *Kl. II. Vi.*

vùǫńǎ -ńǎ *Pl. G. -ńĩ fem.* Geruch, *Kl. H. Vi.*

vùǫńǎc *Prs.* vùǫńǎ -ńóš *Prt.* vùǫńǎ·ul vońǎ *verb. imperf.*

1. riechen, duften; 2. riechen, den Geruch empfinden. — Těn-kvjāt vùǫńǎ dùǫbrǎ. Zǎ-čĩmš to-vùǫńǎ tǎ? Jǎ-vùǫńǎ cùǫ, ǎlǎ jǎ-ńěvjěm, cùǫ-to-jìě. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -vùǫńǎc Prs. -'vońǎ -vùǫńóš Prt. -'vońǎ·ul):

povùǫńǎc *verb. perf.* beriechen. — Von-pùǫvońǎ·ul fšǎthě jǎpkǎ.

vǎvońǎc *verb. perf.* durch den Geruch auffinden oder erkennen. — Von-vǎvońǎ·ul tǎ-jǎpkǎ, co-bǎlǎ f-kemùǫřǎ.

Těn-pjìěs vǎvońǎ·ul, zìě jevǎ-põun sa-sxùǫvo·ul.

vovùǫńǎc *verb. perf.* beriechen. — Na-vøvońǎ těn-kvjāt.

vùǫpačnǫsc -cǎ *L. vopačnùǫscĩ fem.* die Verkehrtheit.

vùǫpak *adv.* verkehrt.

vùǫpas -sǎ *L. vopǎsũ masc.* Gürtel.

vùǫpatřnǫsc -cǎ *L. vopatřnùǫscĩ fem.* die Fürsorge, Sorgsamkeit.

vùǫpatřńǎ *adv.* sorgsam.

vùǫphačká -hĩ *I. vøphǎčkõũ fem.* Hacke.

vùǫpxóud -ødũ *Pl. G. vøpxùǫdõũ masc.* der Umgang.

vùǫpjis -sũ *L. vopjĩsũ [Oslz.] -pjĩsũ [Wslz.] masc.* die Beschreibung.

vùǫpjǫrǎ -rǎ *I. vøpjùǫrõũ Pl. G. -pjõr fem.* Opfer.

vùǫpklód -adũ *Pl. G. vøpklǎdõũ masc.* Umschlag.

vùǫplǫt -tũ *Pl. G. vøplùǫtõũ masc.* Zaum.

vùǫpód -adũ *Pl. G. vøpǎdõũ masc.* der Fall.

vùǫpól -alũ *Pl. G. vøpǎlõũ masc.* angebranntes Holz.

vùǫpór -erũ *Pl. G. vøpùǫrõũ masc.* der Widerstand, das Widerstreben.

vùǫpörnǫsc -cǎ *L. vøpörnùǫscĩ fem.* der Eigensinn.

vùǫpörnǎ *adv.* eigensinnig.

vùǫpøvjesc -cǎ *L. vøpøvjěscĩ fem.* Bericht.

vùǫprišč -čũ *L. vøpriščũ masc.* Ausschlag.

vùǫpšúkórkǎ -hĩ *I. vøpšúkǎrkõũ, -kǎrkõũ fem.* Besucherin.

vùǫpšúkór -ařǎ *L. vøpšúkǎřũ masc.* Besucher.

vùǝrăc *Prs.* vùǝră -rôš *Prt.* vùǝrǝ·ul voră *Imp. a.* vùǝrǝ·u
b. vùǝră *verb. imperf.* ackern, pflügen. — Tătk vùǝră nă-ti-
brăucă.

Komposita (Inf. -vùǝrăc Prs. -'voră -vùǝrôš Prt. -'vorǝ·ul):

dovùǝrăc *verb. perf.* fertig pflügen. — Vjîtro jă-dùǝvoră
tă-rolǝu.

navùǝrăc *verb. perf.* viel pflügen; navùǝrac să sich satt
pflügen.

podvùǝrăc *verb. perf.* unterpflügen. — Loŋî jă-mûsel
podvùǝrăc dvă mùǝrjî vot-tă-žătă.

povùǝrăc *verb. perf.* einackern.

prăvùǝrăc *verb. perf.* einackern.

prëvùǝrăc *verb. perf.* 1. umpflügen, durchpflügen; 2. noch
einmal pflügen. — Vezŋî să f-hăxt, co-tă-mjă neprëvùǝ-
rôš tēj-grănc. Vjîtro jă-prëvoră to-pùǝlă ješ-răus
a-těj tă-mǝužěš săuc.

văvorăc *verb. perf.* herauspflügen, ausackern. — Nă-svi-rolî
jă-văvorǝ·ul tahî vjêlbî kămä.

vevùǝrăc *verb. perf.* einackern. — Vjîtro mǝj-svăuk mjă-
vevùǝră tă-tăflă.

vobvùǝrăc *verb. perf.* 1. umpflügen, mit dem Pfluge umbre-
chen; 2. umpflügen, mit dem Pfluge eine Grenzlinie bestim-
men. — Le-tră mùǝrjî bălă jējž de-vobvorăŋă Kăždëmu
podrúžníkû von-vùǝbvorǝ·ul tăn-smăk, co-nî-mogli
rùǝzeznac svè-grăncă.

vodvùǝrăc *verb. perf.* mit dem Pfluge abreißen. — Ta-
drùǝgă mă-băc pjincăuscă stùǝp sărùǝkă, âla jû tîă
stùǝpă sǝu-vodvorǝuné vǝ-nê.

vuvùǝrăc *verb. perf.* fertig pflügen, ein bestimmtes Stück
pflügen. — Vûvorǝ·ul-tă jû tǝ-pùǝlă? Vǝn-mjă-vûvo-
rǝ·ul pǝul-mùǝrjă, âlă tēj vǝn-jăxǝ·ul dùǝ-dǝum.

zavùǝrăc *verb. perf.* zupflügen, durch Überpflügen besei-
tigen. — Nă-tîm-polŋ bălă takău glăbùǝkă kûla a-tă
jă-zăvorǝ·ul.

zvùorăc *verb. perf.* aufpflügen. — To-tăflò·jščo já-zvùora
 "aus-mü-döum vùob-zăma liežec.

vùoryană vëryānou *L. -néχ masc. pl.* Orgel.

vùormă -mä *Pl. G. -rēm fem.* Form.

vùormorkă -hř *I. vormārkou, -mārkou fem.* Formerin.

vùormorř -ařă, -āřă *L. vormāřu masc.* Former.

vùoroc -ăcă *L. vorāuču [Kl. H. St. Wslz.] -ráoču [Vi.] masc.*
 Pflüger.

vùororř -ařă, -āřă *L. vorāřu masc.* Pflüger.

vùorok *adv.* das Jahr über.

vùoreχ -χă *Pl. G. vořieχou I. -χī masc.* Nuss.

vùorěl -řlă *L. vořiū Pl. I. -lí masc.* Adler.

vùorla -lăcă *Pl. N. vořlăta ntr.* junger Adler.

vùorli -lă -lê *adj.* den Adler betreffend.

vùorloutko s. vùorloutko. *H. Vi. St. Wslz.*

vùorloutko -kă *Pl. N. vořlătkă ntr.* junger Adler. *Kl.*

vùorńică -că *L. vořńīci [Oslz.] -ńīci [Wslz.] fem.* Ackerland.

vùos -să *Pl. G. vosī I. -smī fem.* Achse.

vùosă -să *fem.* Wespe.

vùosă s. vùos.

vùosăcă -că *L. vosăci [Oslz.] -săci [Wslz.] Pl. G. -săc*
[Oslz.] -săc [Wslz.] fem. Wespe.

vùoscă -sc *fem. pl.* Aalgabel, Aalspeer.

vùosčī -čă -čê *adj.* die Espe betreffend.

vùoseč -čă *L. vosiečī Pl. G. -čī I. fem.* Quecke.

vùosěχ -ăχă *Pl. G. vosăχou masc.* seichte Stelle im Wasser.

vùosěl -slă *L. voslū masc.* Esel.

vùosēm *num.* acht.

vùosēm- *erstes Glied von Kompositen:* acht-.

vùosēmńāoscă s. vùosemńāuscă. *Vi.*

vùosēmńāostnī s. vùosemńāustnī. *Vi.*

vùosēmńāuscă *num.* achtzehn. *Kl. II. St. Wslz.*

vùosēmńāustnī -nă -nê *adj.* der achtzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

vùosēmřăhī -kă -hê *adj.* achtfach.

vùosχlī -lā -lē *adj.* mager.

vùosk -kū *masc.* Wachs.

vùoskă -hī *fem.* Wespe.

vùoskă -hī *I.* vōskōū *fem.* Espe.

vùoskāržäcēlkă -hī *I.* vōskāržäciēlkōū *fem.* Anklägerin. *Kl. H. St. Wslz.*

vùoskāržäcēl -elă *L.* vōskāržäciēlū *masc.* Ankläger.

vùoskāržäcīlkă *I.* vōskāržäci·lkōū *Pl. G.* -cīlk *s.* vùoskarža-celka. *Vi.*

vùosla -läcă *Pl. N.* vōslătă *ntr.* Eselsfohlen.

vùoslēščə -čă *Pl. N.* vōslăščă [*Oslz.*] -lă·ščă [*Wslz.*] *G.* -lăšč [*Oslz.*] -lăšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Esel.

vùoslök -ākă *L.* vōslăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lăokū [*Vi.*] *masc.* grosser Esel.

vùoslōū -lōvī -vā -vê *adj. poss.* Esel-.

vùoslōutkə *s.* vùoslōutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

vùoslōutkə -kă *Pl. N.* vōslătă *ntr.* Eselsfohlen. *Kl.*

vùosmä *s.* vùosem. *Vi.*

vúosmä- *erstes Glied von Kompositen:* acht-.

vúosmäñāoscă *s.* vúosmäñāuscă. *Vi.*

vúosmäñāostnī *s.* vúosmäñāustnī. *Vi.*

vúosmäñāuscă *num.* achtzehn. *Kl. H. St. Wslz.*

vúosmäñāustnī -nă -nê *adj.* der achtzehnte. *Kl. H. St. Wslz.*

vùosmjorak *adv.* achtfach.

vúosmjorāhī -kă -hê *adj.* achtfach.

vùosmök -ākă *L.* vōsmăukū [*Kl. II. St. Wslz.*] -măokū [*Vi.*] *masc.* fünfundzwanzig Pfennig.

vùosōumjä *adv.* besonders.

vùosēblävjä *adv.* besonders.

vùospjică vōspjīc [*Oslz.*] -pjīc [*Wslz.*] *D.* -pjīcōum [*Oslz.*] -pjīcōum [*Wslz.*] *fem. pl.* Windpocken.

vùospodōrkă -hī *I.* vōspodărōū, -dărōū *fem.* Wirtin, bäuerliche Besitzerin.

vùospodôř -ařă, -ăřă *L.* vospodâřu *Pl. I.* -řmī *masc.* Wirt, bauerlicher Besitzer.

vùostřī -ră -rê *adj.* 1. scharf; 2. schnell.

vùost -tū *masc.* eine Wasserpflanze.

vùostroug s. vùostroug. *H. Vi. St. Wslz.*

vùostroužnosc s. vùostroužnùescī *fem.* die Vorsicht.

vùostroužná *adv.* vorsichtig.

vùostroug -agū *Pl. G.* vùostroug, -strāgōū *masc.* 1. ein mit Reiserh durchflochtener Zaun; 2. eine Art spanischer Wand, welche zum Schutz gegen Kälte vor die Thür gestellt wird. *Kl.*

vùostře *adv.* 1. scharf; 2. schnell.

vùostře- *erstes Glied von Kompositen:* scharf-, spitz-.

vùostropjicā -cā *L.* vùostropjīcī [*Oslz.*] -pjī·cī [*Wslz.*] *fem.* Klette.

vùostrose -cā *L.* vùostřescī *fem.* 1. die Schärfe; 2. die Schnelligkeit.

vùostrovjicā -cā *L.* vùostrovjīcī [*Oslz.*] -vjī·cī [*Wslz.*] *fem.* Stichling.

*vùostřac *verb. iter. zu vùostřec.*

Komposita (Inf. -vùostřac Prs. -'vostřa -vùostřoš Prt. -'vostře·ul):

navùostřac *verb. imperf.* anschärfen.

vovùostřac *verb. imperf.* schärfen.

zavùostřac *verb. imperf.* anschärfen, schärfen.

vùostřā *adv.* schnell.

vùostřācā -cā *L.* vùostřācī [*Oslz.*] -řā·cī [*Wslz.*] *fem.* die Schärfe.

vùostřec *Prs.* vùostřa -řīš *Prt.* vùostřel vùostřālā *verb. imperf.* schärfen. — Vön-vùostřī tā-kāmjeñā.

Komposita (Inf. -vùostřec Prs. -'vostřa -vùostřīš Prt. -'vostřel):

navùostřec *verb. perf.* anschärfen.

podvùostřec *verb. perf.* ein wenig schärfen.

povùostřec *verb. perf.* nach einander schärfen. — Fšātcā

sāldāucā pùovostřālī svē-mjēčā.

vāvostřec *verb. perf.* schärfen, scharf machen.

vovùostřec *verb. perf.* schärfen.

zavùostřec *verb. perf.* schärfen, scharf machen.

vùostřē -řā *Pl. G. -řī ntr.* Schneide.

vùosvjit -tū *Pl. G. vosvjītōu [Oslz.] -svjītōu [Wslz.] masc.*

Morgendämmerung.

vùoščinā -nā *I. voščīnōu [Kl. H. Vi.] -čīnōu [St.] -čīnōu*

[Wslz.] Pl. G. -čīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -čīn [St.] fem.

Espenholz.

vùotāχā -χī *I. votāχōu [Oslz.] -tāχōu [Wslz.] fem.* frischer

Mut, Zuversicht.

vùotraḅā vetrōḅ [Kl.] -trōḅ [H. Vi. St. Wslz.] *D. -trābōum*

masc. pl. Kleien, Abfälle.

vùetročā vetrùčicā *Pl. N. vetročātā G. -čōut ntr.* Kind.

vùetročk -kā *L. vetrùčkū masc.* kleiner, lieber Sohn.

vùetrok -kā *Pl. G. vetrùok I. -hī masc.* 1. Sohn; 2. Hengstfohlen.

*vùohī -kā -hē *adj.*

Komposita:

brūnovùohī braunäugig.

čārnovùohī schwarzäugig.

čieřvjonovùohī rotäugig.

dvavùohī zweiäugig.

jānovùohī einäugig.

mālevùohī kleinäugig.

sāvovùohī grauäugig.

múdrovùohī blauäugig.

šārovùohī grauäugig.

štěřāvùohī vieräugig.

vjēlgovùohī grossäugig.

vjēlevùohī vieläugig.

zīelovùohī grünäugig.

vùovječkā -hī *fem.* kleines Schaf.

vùǫvòd -adü *Pl. G.* vovãdòu *I.* -dī *L.* -žě́ *masc.* Insekt.

vùǫzdəbǎ -bǎ *I.* vozdùəbòu *Pl. G.* vozďòub *fem.* Zierde, Schmuck.

vùǫzdo bno *adv.* zierlich.

vùǫzdəbnosc -cǎ *L.* vòzdəbnùəscī *fem.* die Zierlichkeit.

vùǫzēc *Prs.* vùǫžǎ -zīš *Prt.* vùǫzəl vozǎlǎ *verb. imperf.* umherfahren.

Komposita (Inf. -vùǫzēc Prs. -'vožǎ -vùǫzīš Prt. -'vəzəl):

dovùǫzēc *verb. imperf.* bis wohin fahren.

nadvùǫzēc *verb. imperf.* herbeifahren.

navùǫzēc *verb. imperf.* viel hinfahren.

podvùǫzēc *verb. imperf.* heimlich zuführen.

přävùǫzēc *verb. imperf.* heranzufahren.

převùǫzēc *verb. imperf.* hinüberfahren.

rozvùǫzēc *verb. imperf.* hier- und dorthin fahren.

vǎvozēc *verb. imperf.* ausführen, exportieren.

vevùǫzēc *verb. imperf.* einführen, importieren.

vobvùǫzēc *verb. imperf.* umherfahren.

vodvùǫzēc *verb. imperf.* wegschaffen.

vuvùǫzēc *verb. imperf.* wegfahren.

zavùǫzēc *verb. imperf.* hinfahren.

zvùǫzēc *verb. imperf.* zusammenfahren, einfahren.

vùǫzěščo -čǎ *Pl. N.* vozǎščǎ [*Oslz.*] -zǎščǎ [*Wslz.*] *G.* -zǎšč [*Oslz.*] -zǎšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser, plumper Wagen.

vùǫzīk -kǎ *masc.* kleiner Wagen.

vùǫzīšk -kǎ *masc.* kleiner Wagen.

vùǫžég -egü *Pl. G.* vožìegòu *I.* -hī *masc.* 1. angebranntes Stück Holz; 2. Ofenkrücke.

vùǫ- *s.* vø-. *St.*

vùǫmëslǎ *s.* vùǫmeslǎ. *St.*

vùǫmëslnosc *s.* vùǫmeslnosc. *St.*

vùǫmëslńǎ *s.* vùǫmeslńǎ. *St.*

vùǫmīlnosc *s.* vùǫmīlnosc. *St.*

vùǫmłot *s.* vùǫmłot. *St.*

vùǫmnȅc s. vùǫmnȅc. *St.*

vùǫmȅuynȅsc s. vùǫmȅuynȅsc. *St.*

vùǫmȅvǎ s. vùǫmȅva. *St.*

vùǫn s. vùǫn. *St.*

vùǫńǎ s. vùǫńǎ. *St.*

vùǫńǎc s. vùǫńǎc. *St.*

vupjĩti -tǎ -tȅ *adj.* betrunken. *Oslz.*

vupjĩti s. vupjĩti. *Wslz.*

vupřědnĩ -nǎ -nȅ *adj.* vorherig, vorig.

vupřědnĩ -ńǎ -ńȅ *adj.* vorherig, vorig.

vupřěńĩ -ńǎ -ńȅ *adj.* vorherig, vorig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vupřěńĩ s. vupřěńĩ. *St.*

vũradǎ -dǎ *I.* vurǎdȅu *Pl. G.* -rǎud [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -rǎod
[*Vi.*] *fem.* der Beschluss.

vurodlǎvĩ -vǎ -vȅ *adj.* fruchtbar. *Oslz.*

vũrodlǎvȅsc -cǎ *L.* vurodlǎvȅscĩ *fem.* die Fruchtbarkeit. *Oslz.*

vurodlǎvĩ s. vurodlǎvĩ. *Wslz.*

vurodnĩ -nǎu -nȅ *adj.* fruchtbar.

vurožȅuonĩ -nǎ -nȅ *adj.* geboren. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

nũȅvȅvurožȅuonĩ neugeboren.

slĩȅpȅvurožȅuonĩ blindgeboren.

vurožȅuonĩ s. vurožȅuonĩ. *St.*

vurožȅuonĩ s. vurožȅuonĩ. *Wslz.*

vurȅȅzǎnǎ -zĩn *fem. pl.* die Geburt.

vurȅȅslĩ -lǎ -lȅ *adj.* gewachsen.

vuřǎslǎvĩ -vǎ -vȅ *adj.* furchtsam. *Oslz.*

vũřǎslǎvȅsc -cǎ *L.* vuřǎslǎvȅscĩ *fem.* die Furchtsamkeit.
Oslz.

vuřǎslǎvĩ s. vuřǎslǎvĩ. *Wslz.*

vũřmǎ -mǎ *fem.* hohes Ufer. *Oslz.*

vũscȅ -cǎ *ntr.* 1. Mündung; 2. Feuerraum im Ofen. *Oslz.*

vuslǎgȅč -ǎčǎ *L.* vuslǎgȅuȅčũ [*Kl. H. St.*] -gȅȅčũ [*Vi.*] *masc.*

Aufwärter. *Oslz.*

vuslăgòčkă -hî *I.* vuslăgăũčkòu [*Kl. H. St.*] -găgòčkòu [*Vi.*]
Aufwärterin. *Oslz.*

vuslăgăřhî -kă -hê *adj.* den Aufwärter betreffend.

vũslăgòrkă -hî *I.* vuslăgăřkòu, -găřkòu *fem.* Aufwärterin. *Oslz.*

vũslăgòř -ařa, -ăřă *L.* vuslăgăřũ *masc.* Aufwärter. *Oslz.*

vuslăgòč *s.* vuslăgòč. *Wslz.*

vuslăgòčkă *s.* vuslăgòčka. *Wslz.*

vuslěšní -năũ -ně *adj.* folgsam.

vũslěšnosc -că *L.* vuslěšnũscî *fem.* die Folgsamkeit. *Oslz.*

vusmjevní -năũ -ně *adj.* lächelnd. *H. Vi. St. Wslz.*

vusmjewnî *s.* vusmjevní. *Kl.*

vustavjîčnî -nă -ně *adj.* standhaft, beharrlich. *Oslz.*

vũstavjîčnosc -că *L.* vustavjîčnũscî *fem.* die Standhaftigkeit,
Beharrlichkeit. *Oslz.*

vũstavjîčňă *adv.* standhaft, beharrlich. *Oslz.*

vustavjîřenî *s.* vustavjîčnî. *Wslz.*

vustapní -năũ -ně *adj.* nachgiebig.

vũstapnosc -că *L.* vustapnũscî *fem.* die Nachgiebigkeit. *Oslz.*

vũstk -kă *masc.* Kuss. *Oslz.*

vũstk vũstkũ *s.* vũstk. *Wslz.*

vũstronă -nă *I.* vustrũnòu [*Kl. H. Vi.*] -strũnòu [*St.*] *Pl.*

G. -strũũ [*H. Vi.*] -strũũ [*Kl. St.*] *fem.* abgelegener Ort.
Oslz.

vũstřexă -řî *I.* vustřîexòu *fem.* Dachtraufe. *Oslz.*

vušătî -tă -tê *adj.* mit Ohren, Henkeln versehen.

vũşă -şăcă *Pl. N.* vuşătă *ntr.* kleines, zierliches Ohr. *Oslz.*

vũşěşčə -čă *Pl. N.* vuşăşčă *ntr.* grosses, hässliches Ohr. *Oslz.*

vũško -kă *ntr.* kleines Ohr. *Oslz.*

vũšnî -nă -ně *adj.* das Ohr betreffend. *Oslz.*

Komposita: *s.* vũřî.

vušní -năũ -ně *adj.* das Ohr betreffend.

vũšńică -că *L.* vušńîci *fem.* 1. Ohrenklappe; 2. Ohrfeige. *Oslz.*

vũšńîk -ikă *L.* vušńîkũ *masc.* Ohrwurm. *Oslz.*

vutăli -lă -lê *adj.* fett. *Oslz.*

vutà·lī s. vutālī. *Wslz.*

vutrātnī -nā -nē *adj.* verschwenderisch.

vātrātneśc -cā *L.* vutrātneścī *fem.* die Verschwendungssucht. *Oslz.*

vutrātnicā -cā *fem.* Verschwenderin.

vutrātnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Verschwender.

vutrāpjīnc -cā *masc.* zudringlicher Mensch. *Kl. II. Vi. Wslz.*

vutrāpjīnc s. vutrāpjīnc. *St.*

vuváŕžnī s. vuvāŕžnī. *Vi.*

vuvāŕžnī -nā -nē *adj.* aufmerksam. *Kl. H. St. Wslz.*

vūvōžneśc -cā *L.* vuvōžneścī *fem.* die Aufmerksamkeit. *Oslz.*

vūvōžná *adv.* aufmerksam. *Oslz.*

vūzdā -dā *I.* vūzdōŕ *Pl. G.* vūzd *fem.* Zaum. *Oslz.*

vūzdāc *Prs.* vūzdaŕ -dōš *Prt.* vūzdo·ŕl *verb. imperf.* zäumen, aufzäumen. *Oslz.*

Komposita:

navūzdāc *verb. perf.* aufzäumen.

povūzdāc *verb. perf.* nach einander aufzäumen. — Von-pūŕ-
vūzdo·ŕl tā-trā kūŕná.

rōzvūzdāc *verb. perf.* abzäumen.

vāvūzdāc *verb. perf.* abzäumen. — Vāvūzdo·ŕ tā-kūŕná!

vōdvūzdāc *verb. perf.* abzäumen.

vovūzdāc *verb. perf.* aufzäumen. — Tēn-ŕlūŕpc mūšēl vo-
vūzdāc tā-nāŕlepšā kūŕná.

*vūzdāc *verb. iter.* zu vūzdac.

Komposita (Inf. -vūzdāc Prs. -'vūzdūŕŕ Prt. -vūzdō·ŕl Imp.

-vūzdo·ŕ [Oslz.] -vū·zdo·ŕ [Wslz.):

rōzvūzdāc *verb. imperf.* abzäumen.

vāvūzdāc *verb. imperf.* abzäumen

vōdvūzdāc *verb. imperf.* abzäumen.

vovūzdāc *verb. imperf.* aufzäumen.

*vūzdāvāc *verb. iter.* zu vūzdac.

Komposita (Inf. -vūzdāvāc Prs. -'vūzdāvŕ -vūzdāŕvōš [Kl.

H. St. Wslz.] -dāŕvōš [Vi.] Prt. -'vūzdāvō·ŕl Imp.

-vūzdāvō·ŕ): s. vūzdāc.

vuzdřelâlî -lâ -lè *adj.* reif.

vũzdřelalo *adv.* reif. *Oslz.*

vũzdřelalosc -câ *L.* vuzdřelalũoscî *fem.* die Reife. *Oslz.*

*vuzdũøvãc *s.* vuzdãc. *Kl. Vi.*

vũ· *s.* vũ. *Wslz.*

vũ-· *s.* vu·-. *Vi. Wslz.*

vũ·bjijók *s.* vũbjijók. *Wslz.*

vũ·bogo *s.* vũbøø. *Wslz.*

*vũ·čãc *s.* vũčãc. *Wslz.*

vũ·čalã *s.* vũčalã. *Wslz.*

vũ·čalosc *s.* vũčalosc. *Wslz.*

vũ·čẽñ *s.* vũčẽñ. *Wslz.*

vũ·čĩc *s.* vũčĩc. *Wslz.*

vũ·čĩcẽlkã *s.* vũčĩcelka. *Wslz.*

vũ·čĩcẽl *s.* vũčĩcẽl. *Wslz.*

vũ·čĩñĩcẽlkã *s.* vũčĩñĩcelka. *Wslz.*

vũ·čĩñĩcẽl *s.* vũčĩñĩcẽl. *Wslz.*

vũ·čĩnnosc *s.* vũčĩnnosc. *Wslz.*

vũ·čĩnnã *s.* vũčĩnnã. *Wslz.*

vũ·datnosc *s.* vũdatnosc. *Wslz.*

vũ·dřec *s.* vũdřec. *Wslz.*

vũ·žbã *s.* vũžba. *Wslz.*

vũ·gødã *s.* vũgoda. *Wslz.*

vũ·χo *s.* vũχo. *Wslz.*

vũ·χvatlãvosc *s.* vũχvatlãvosc. *Wslz.*

*vũ·čĩ *s.* vũčĩ. *Wslz.*

vũ·ĩc *s.* jĩc. *Wslz.*

vũ·ĩkòũ *s.* vũĩkòũ. *Wslz.*

vũ·ĩk *s.* vũĩk. *Wslz.*

vũ·ĩnã *s.* vũĩna. *Wslz.*

vũ·ĩnc *s.* jĩc. *Wslz.*

vũ·ĩñĩn *s.* vũĩñĩn. *Wslz.*

vũ·ĩzdřec *s.* zdřec. *Wslz.*

vũ·jòšk *s.* vũjòšk. *Wslz.*

- vù·klådôř s. vùklådôř. *Wslz.*
 vù·lȳac *Pl.* vù·lȳo·ul vùlȳã s. vùølȳac. *Vz.*
 vù·lnĩ s. vùølnĩ. *Vz.*
 vù·lno s. vùølno. *Vz.*
 vù·lnosc *L.* vùlnòscĩ s. vùølnosc. *Vz.*
 vù·lũmnosc s. vùlomnosc. *Wslz.*
 vù·mëslä vumã·sël s. vùmeslä. *Wslz.*
 vù·mëslňä s. vùmeslňä. *Wslz.*
 vù·mjóc s. vumjãuc. *Wslz.*
 vù·movă s. vùmova. *Wslz.*
 vù·radă s. vùrada. *Wslz.*
 vù·rodlävosc s. vùrodlovosc. *Wslz.*
 vù·řaslävosc s. vùřaslavosc. *Wslz.*
 vù·řma s. vùrma. *Wslz.*
 vù·scê s. vùscê. *Wslz.*
 vù·slägörka s. vùslägörka. *Wslz.*
 vù·slägöř s. vùslägöř. *Wslz.*
 vù·slëšnosc s. vùslešnosc. *Wslz.*
 vù·stavjičnosc s. vùstavjičnosc. *Wslz.*
 vù·stavjičňä s. vùstavjičňä. *Wslz.*
 vù·stapnosc s. vùstapnosc. *Wslz.*
 vù·strünă *L.* vustrũ·nòu s. vùstrona. *Wslz.*
 vù·střexă s. vùstřexa. *Wslz.*
 vù·šă s. vùšă. *Wslz.*
 vù·šëščø *Pl. N.* vušă·ščă *G.* -šăšč s. vùšeščo. *Wslz.*
 vù·ško *Pl. G.* vùšk s. vùškø. *Wslz.*
 vù·šňĩ s. vùšňĩ. *Wslz.*
 vù·šňĩca *L.* vùšňĩ·cĩ s. vùšňĩca. *Wslz.*
 vù·šňĩk *L.* vušňĩ·kü s. vùšňĩk. *Wslz.*
 vù·tratnosc s. vùtratnosc. *Wslz.*
 vù·vòžnosc s. vùvòžnosc. *Wslz.*
 vù·vòžňä s. vùvòžňä. *Wslz.*
 vù·zdă s. vùzda. *Wslz.*
 vù·zdăc s. vùzdac. *Wslz.*

- vùzdřelalø s. vùzdřelalo. *Wslz.*
 vùzdřelaløsc s. vùzdřelaløsc. *Wslz.*
 vùbãtk -kü *masc.* der Abgang, die Abnahme. *Oslz.*
 vùbãtk -ãtkü s. vùbãtk. *Wslz.*
 vùbjëg -egü *L.* vùbjëgü *masc.* die Flucht.
 vùbjör -orü *L.* -bjëřä *Pl. G.* vùbjüöröü *masc.* Anzug.
 vùbjörk -kä *masc.* Kinderanzug.
 vùcek -kü *Pl. G.* vùcëkôü *masc.* die Flucht.
 vùcësk -kü *L.* vùcãskü [*Oslz.*] -cãskü [*Wslz.*] *masc.* 1. der Druck; 2. die Drangsal, der Kummer.
 vùcëkä -hï *A.* vùceka *fem.* die Flucht.
 vùcínk -kü *masc.* Abschnitzel. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 vùcínk s. vùcínk. *St.*
 vùčínk -kü *masc.* die That. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 vùčínk s. vùčínk. *St.*
 vüd vüdä *Pl. L.* -žëχ *masc.* Schenkel.
 vüder -drü *masc.* 1. Futter, Viehfutter; 2. Unterfutter.
 vüdnï -nã -në *adj.* den Schenkel betreffend.
 vüdôj -ojü *L.* vüdüöjü *masc.* das Gemelke.
 vüdrãc *Pres.* vüdrüja *Prt.* vüdrö·ul *verb. imperf.* 1. füttern, zu fressen geben; 2. unterfüttern. — Jã-vüdrüja tä-krüövä. Von-nüösel vüdröünë klëjdä.

Komposita:

- navüdrãc *verb. perf.* viel füttern, sättigen.
 podvüdrãc *verb. perf.* 1. ein wenig füttern; 2. unterfüttern. —
 Přã-tï-kãrčmjä jã-podvüdrö·ul dröüpkä tä-küöñä. Tën-krö·uc podvüdrö·ul tä-sükñä vo·üñaním tîχä. Napodvüdrã noví tíχ pöüt-tä-stäüöröü sükñä.
 povüdrãc *verb. perf.* nach einander füttern.
 převüdrãc *verb. perf.* 1. eine Zeitlang füttern, durchfüttern; 2. überfüttern, verfüttern. — Jãu-mü-prevüdrö·ul tä-krüövä přëz-zämä. Ta-krüövä jã-prevüdröünä.
 vãvüdrãc *verb. perf.* 1. ausfüttern, satt machen; 2. ausfüttern, unterfüttern. — Tã-möš zã-vjelä kröü, tãχ tä-nimöüžëš

văvüdrăc tîm-săna, co-tă-düosto·ul nă-svéχ-lókăχ.

J'ü-să-döym văvüdrăc ta-súkna.

zavüdrăc *verb. perf.* verfuttern, beim Futtern verbauchen. —

Mě-tăflă nîesou do-předānā, j'ān-jä-nūšā zavüdrăc.

vüdrüəvăc *Prt.* vüdrüəvo·ul s. vüdrăc. *Kl. Vi.*

vüdrüəvī -vā -vê *adj.* das Futter betreffend.

vûžel -lū *L.* vûželū *masc.* Anteil.

vügrísk -kă *masc.* ein abgebissenes Stück.

vûγă -jī *Pl. G.* vûγ *fem.* Fuge, Falz.

vûγăc *Prs.* vûγūjā *Prt.* vûγə·ul *verb. imperf.* in einem Falz verbinden, fügen.

Kompositum:

zvûγăc *verb. perf.* in einem Falz verbinden, zusammenfügen.

vûχōud -ədū *Pl. G.* vûχūədōu *mass.* das Entweichen, die Flucht.

vûχrūənă -nă *A.* vûχrēnā *Pl. G.* -χrōun [*H. Vi.*] -χrōun [*Kl.*] *fem.* die Zuflucht, der Zufluchtsort. *Kl. H. Vi.*

vûχrūənă *Pl. G.* -χrōun s. vûχrūəna. *St.*

vûχrū·nă *A.* vûχrūnā s. vûχrūəna. *Wslz.*

vûχvātk -kū *masc.* der Griff, Handgriff.

vûχvôt -atū *Pl. G.* vûχvātōu *masc.* das Erwischen.

vûjōutk s. vûjōutk. *H. Vi. St. Wslz.*

vûjōutk -kū *masc.* Abbruch, Schaden. *Kl.*

vûjōzd -azdū *Pl. G.* vûjāzdōu *masc.* heimliche Abreise.

vûkăqskă s. vûkăuska. *Vi.*

vûkăuska -hī *A.* vûkōska *fem.* die Anweisung. *Kl. II. St. Wslz.*

vûklōd -adū *Pl. G.* vûklādōu *masc.* die Anordnung.

vûklōun -əni [*Oslz.*] -ünū [*Wslz.*] *Pl. G.* vûklūəni [*Kl. H. Vi.*] -klūəni [*St.*] -klū·ni [*Wslz.*] *masc.* die Verbeugung.

vûklōunk -kū *masc.* die Verbeugung. *II. Vi. Wslz.*

vûklōunk s. vûklōunk. *Kl. St.*

vûkôz -azū *L.* vûkâzū *masc.* der Befehl.

vûkrôtka *adv.* heimlich.

vûliəvă -vā *A.* vûlevā *Pl. G.* -lěv [*H. Vi. St. Wslz.*] -lěw [*Kl.*] *fem.* Regenguss.

vũlõufk -kü *masc.* der Fang, Fischzug. *Vi. St. Wslz.*

vũlõufk s. vũlõufk. *Kl. H.*

vũlõupk s. vũlõupk. *H. Vi. St. Wslz.*

vũlõupk -kü *masc.* der Bruch. *Kl.*

vũlot -tũ *Pl. G. vũlõtõtũ masc.* das Wegfliegen.

vũmẽslã vũmãsẽl [*Oslz.*] -mã·sẽl [*Wslz.*] *fem. pl.* Gedanke, Absicht. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vũmlot -tũ *Pl. G. vũmlõtõtũ masc.* der Ausdrusch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vũpãotk s. vũpãutk. *Vi.*

vũpãutk -kü *masc.* der Fall. *Kl. H. St. Wslz.*

vũpõd -adũ *Pl. G. vũpãdõtũ masc.* der Fall.

vũpõr -orũ *masc.* Ziegenpeter, eine Kinderkrankheit.

vũprãvã -vã *A. vũprava Pl. G. -prẽ·ũ fem.* die Zurichtung, Bestellung.

vũrazã -zã *I. vũrãzõtũ Pl. G. -rãũz [*Kl. H. St. Wslz.*] -rãoz [*Vi.*] fem.* die Beleidigung.

vũrõtũd -odũ *Pl. G. vũrõtõtõtũ masc.* Ertrag, Fruchtbarkeit.

vũrõtũpk -kü *masc.* der Verdienst.

vũrõz -azũ *Pl. G. vũrãzõtũ masc.* die Verletzung.

vũročnĩ -nãũ -nẽ *adj.* den bösen Blick besitzend.

vũrøk -kü *Pl. G. vũrõtøkõtũ masc.* die Bezauberung durch den bösen Blick.

vũrøst -tũ *Pl. G. vũrõtøstõtũ masc.* der Wuchs.

vũřãdãc *Prs. vũřãdiũã Prt. vũřãdõt·ũl verb. imperf.* amtieren, ein Amt bekleiden.

vũřãdnĩctvø -vã *ntr.* die Beamten. *Oslz.*

vũřãdnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* Beamter.

vũřãdnĩctvø s. vũřãdnĩctvo. *Wslz.*

vũřãdõtøvãc *Prt. vũřãdõtøvø·ũl s. vũřãdãc. Kl. Vi.*

vũřãdõtøvĩ -vã -vẽ *adj.* amtlich.

vũřõtũd s. vũřõtũd. *H. Vi. St. Wslz.*

vũřõtũd -ãdũ *Pl. G. vũřãdõtũ masc.* Amt, Behörde. *Kl.*

vũsãotká s. vũsãutka. *Vi.*

vûsăŭtkă -hî *A.* vûsôtka *fem.* 1. das Niedersitzen; 2. der Stuhlgang.

Kl. H. St. Wslz.

vûskøk -kü *Pl. G.* vûskùøkòu *masc.* der Seitensprung.

vûslăgă -hî *I.* vûslăgòu [*Oslz.*] -slă·gòu [*Wslz.*] *fem.* die Bedienung.

vûsmjěχ -χü *masc.* das Lächeln.

vûstăvă -vă *A.* vûstava *Pl. G.* -stô·u *fem.* die Anordnung.

vûstrôunk -kă *masc.* abgelegener Ort. *H. Vi. Wslz.*

vûstrôunk *s.* vûstrôunk. *Kl. St.*

vûtrâtă -tä *A.* vûtrata *fem.* der Verlust.

vûvjôud *s.* vûvjôud. *H. Vi. St. Wslz.*

vûvjôud -ădû *masc.* Auszehrung, Schwindsucht. *Kl.*

vûvôud -edû *Pl. G.* vûvûødòu *masc.* die Entführung.

vûžătk -kü *masc.* der Nahrungserwerb. *Oslz.*

vûžătk -ă·tkû *s.* vûžătk. *Wslz.*

vû- *s.* vø-.

vûmànc *s.* vømànc. *Wslz.*

vûmîlkă *A.* vû·mîlka *s.* vømîlka. *Wslz.*

vûmîlnî *s.* vømîlnî. *Wslz.*

vûmjěrzlă·vî *s.* vømjěrzlăvî. *Wslz.*

vûmôufcă *s.* vømôufca. *Wslz.*

vûmôufčînă *s.* vømôufčina. *Wslz.*

vûmôună *A.* vû·môuna *s.* vømôuna. *Wslz.*

vûmôuvnîcă *s.* vømôuvnica. *Wslz.*

vûmôuvnîk *s.* vømôuvník. *Wslz.*

vûn *s.* vûen. *Wslz.*

vû- *s.* vø-. *Wslz.*

vû·mëslă vûmă·sël *s.* vûømeslă. *Wslz.*

vû·mëslnøsc *L.* vûmëslnùøscî *s.* vûømeslnøsc. *Wslz.*

vû·mëslnă *s.* vûømeslnă. *Wslz.*

vû·mîlnøsc *s.* vûømîlnøsc. *Wslz.*

vû·mløt *s.* vûømløt. *Wslz.*

vû·mnøc *s.* vûømnøc. *Wslz.*

vû·môuvnøsc *L.* vûmôuvnùøscî *s.* vûømôuvnøsc. *Wslz.*

vũmovă s. vùomova. *Wslz.*

vũná s. vùəná. *Wslz.*

vũnăc s. vùənăc. *Wslz.*

vũ s. vǎ. *St.*

vũ- s. vǎ-. *St.*

vũmëslă s. vùmeslă. *St.*

vũmëslănă s. vùmeslănă. *St.*

vũmjòc s. vumjăuc. *St.*

vũmovă s. vùmova. *St.*

vũmëslă s. vùmeslă. *St.*

vũmlot s. vùmlot. *St.*

vũēic -că *masc.* Vater. *Kl. Vi.*

vũēicòu -covî -vǎ -vê *adj. poss.* dem Vater gehörig. *Kl. Vi.*

vzêrcă -că *masc.* Aufseher.

vzêrcînă -nă *Pl. G. -cîn fem.* Aufseherin.

vzíc s. jíc.

vzôr vzòrù *masc.* das Aussehen.

vzòutk s. vzòutk. *H. Vi. St. Wslz.*

vzòutk -kù *masc.* die Einnahme. *Kl.*

vzegnăńê -ńă *ntr.* die Einsegnung, Konfirmation.

Z.

z s. siê.

z- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet *a.* dass durch die Handlung ein Zusammentreffen, eine Ansammlung bewerkstelligt wird; *b.* eine Bewegung von oben herab; *c.* es perfektiviert das Verbum. — Vor stimmlosen Lauten geht z- in s- über, vor ř in zd-, vor sekundärer Doppelkonsonanz und vor s š z ž lautet es se-, betont siê-, siê- wird in *Vi.* vor l-+Konsonant zu si- si-, in *St.* vor Nasalen zu siê-, im *Wslz.* kann es vor Nasalen zu si- si- werden.

zǎ *prp. c. A. und I. 1. zǎ c. A.* bezeichnet *a.* den Gegenstand, hinter welchen sich die Verbalhandlung erstreckt; *b.* den Teil, an welchem man einen Gegenstand ergreift; *c.* die Zeit, nach deren Verlauf etwas

geschieht; *d.* den Gegenstand, in dessen Vertretung, zu dessen Schutz man etwas thut; *e.* den Gegenstand, gegen welchen man einen andern vertauscht; *f.* die Bestimmung, welche man für einen Gegenstand hat; *g.* in Verbindung mit Verben des Kaufens und Verkaufens die Art, wie man kauft und verkauft. II. *zã c. I.* bezeichnet *a.* den Gegenstand, hinter dem oder jenseits dessen die Handlung vor sich geht; *b.* den Gegenstand, welchen man zu haben wünscht; *c.* *zã-časã* zur Zeit, während. III. *zã c. N.* in Verbindung mit *cũø*: «was für ein». — Für betontes *zã* tritt vor Nasalen *zã* ein, für *zã c. A.* tritt vor einsilbigen Pronominalformen *zõu [Kl.] zõu [H. Vi. St. Wslz.]* ein. — *Von-pãtrël zã-špjiã. Ten-vøtc vũxvãcël tã-cõrkã zã-rãkã. Za-tĩzẽin jã-prĩdã zãus. Tẽn-brãt zãplacël zõu-mjã. Von-kũpjël vãurã zã-talõr. Tẽn-bũr jã-vũĩĩzël zã-χløpcã. Von-prĩdãvø·ũl tã-tãflã zã-mjarã. Tẽn-vũøtrok stũøjø·ũl za-dvjẽrmĩ. Ta-bjãlkã šlã za-vodõu. Tũø-sã-stãlø zã-časã çêsãĩã Frĩdrĩxã. Tũø-sã-stãlø zã-časã mẽ-χũøroscã. Cẽš tø-bãlø zã-χløp?*

za- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet *a.* die Bewegung hinter etwas; *b.* die Handlung, welche an einen unrichten Ort führt; *c.* die Handlung, durch welche ein Hindernis errichtet wird; *d.* die Handlung, durch welche ein Verlust eintritt; *e.* den Beginn, das Eintreten der Handlung; *f.* die vollständige Reendigung der Handlung. — Vor nasalem Anlaut geht das betonte *zã-* in *zã-* über.

za- *Adjektiv- und Adverbialpräfix.* Es bezeichnet, dass die durch das Adjektiv ausgedrückte Eigenschaft in allzuohem Grade vorhanden ist.

zabãdlãvĩ -vã -vø adj. vergesslich. *Oslz.*

zãbãdlãvøsc -cã L. zabãdlãvũøsci fem. die Vergesslichkeit.

zabãdlã·vĩ s. zabãdlãvĩ. Wslz.

zãbjijøk -ãkã L. zabjijãukũ [Kl. H. St. Wslz.] -jãøkũ [Vi.]

Pl. N. -cã masc. Raufbold, Totschläger.

zãblõud s. zãblõud. H. Vi. St. Wslz.

zãblõud -ãdũ Pl. G. zablõud, -blãdõu masc. die Verirrung. *Kl.*

zabø·ũnicã -cã fem. kurzweilige, unterhaltende Frau. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zabõ·uñik -ikā *Pl. N. -cā masc.* kurzweiliger, unterhaltender Mensch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zabõ·uñicā s. zabõ·uñica. *St.*

zabõ·uñik s. zabõ·uñik. *St.*

zabrejkõunī -nā -nē *adj.* verschnupft. *H. Vi. Wslz.*

zabrejkõunī s. zabrejkõunī. *Kl. St.*

zācmā -mā *fem.* dichte Finsternis.

zāčātk -kū *masc.* der Anfang.

zāčātúicā -cā *fem.* Anfängerin.

zāčātúnik -ikā *Pl. N. -cā masc.* Anfänger.

zādøsc *adv.* hinlänglich genug.

zādøvølnø *adv.* genugsam. *Kl. II. St. Wslz.*

zādøvolnøsc -cā *L. zādøvolnùøscī fem.* die Genügsamkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

zādøvùølnī -nā -nē *adj.* genugsam. *Kl. H. St. Wslz.*

zādøvølnø s. zādøvolno. *Pl.*

zādøvølnøsc s. zādøvolnøsc. *Vi.*

zādøvù·lnī s. zādøvùølnī. *Vi.*

zāžērgā -bī *A. zāžērgā Pl. G. -žērg fem.* Knoten.

zafšùøñī -nā -nē *adj.* verlaust. *Kl. H. Vi.*

zafšùøñī s. zafšùøñī. *St.*

zafšù·nī s. zafšùøñī. *Wslz.*

zāft -tū *masc.* Saft.

zāftātī -tā -tē *adj.* saftig.

zagnùøtli -lā -lē *adj.* schmutzig.

zagořālī -lā -lē *adj.* angebrannt.

zahalõunī -nā -nē *adj.* athemlos, ausser Athem. *H. Vi. Wslz.*

zahalõunī s. zahalõunī. *Kl. St.*

zāχā -χī *fem.* 1. Sache, Gegenstand, Besitztum; 2. Geschäft, Amt.

zājc -cā *L. zājū Pl. I. -cmī masc.* Hase.

zājceváo s. zājceváu. *Vi.*

zājceváu -vē *fem.* Häsin. *Kl. H. St. Wslz.*

zājcevī -vā -vē *adj.* den Hasen betreffend.

zājčov -čovī -vā -vē *adj. poss.* Hasen-.

- zaicováo s. zaiceváu. *Vi.*
 zaicováu s. zaiceváu. *Kl. H. St. Wslz.*
 zaicùovī s. zaicèlevī.
 zāičā -čicā *Pl. G.* zaičātā *ntr.* junger Hase.
 zaičīca -cā *A.* zāičica *fem.* Häsin. *Oslz.*
 zaičīnā -nā *A.* zāičina *Pl. G.* -čīn *fem.* Häsin. *Kl. H. Vi.*
 zāičīznā -nā *fem.* Hasenfleisch.
 zaičīcā *Pl. G.* -čīc s. zaičīca. *Wslz.*
 zaičīnā s. zaičīna. *Wslz.*
 zāičī -čā -čē *adj.* den Hasen betreffend; zāiča mūā Hasenscharte.
 zaičīnā *Pl. G.* -čīn s. zaičīna. *St.*
 zaičōutēčkō s. zaičōutēčko. *H. Vi. St. Wslz.*
 zāičōutkō s. zāičōutko. *H. Vi. St. Wslz.*
 zaičōutūškō s. zaičōutūško. *H. Vi. St. Wslz.*
 zaičōutēčkō -kā *ntr.* junger Hase. *Kl.*
 zāičōutkō -kā *Pl. N.* zaičātkā *ntr.* junger Hase. *Kl.*
 zaičōutūškō -kā *ntr.* junger Hase. *Kl.*
 zajādli -lā -lē *adj.* zornig; wütend.
 zaježōrnī -nā -nē *adj.* jenseits des Sees befindlich.
 zaižālī -lā -lē *adj.* heiser.
 zājōšk -kā *masc.* kleiner Hase.
 zakamjeñālī -lā -lē *adj.* verstockt. *Oslz.*
 zakamjīñālī s. zakamjeñālī. *Wslz.*
 zakraťnī -nāu -nē *adj.* 1. verdreht, voll Drehungen; 2. arglistig.
 zakrīfk -kā *masc.* Decke. *H. Vi. St. Wslz.*
 zakrīvfk s. zakrīfk. *Kl.*
 zakrīvjicā -cā *fem.* Deckbett.
 zakrīvnicā -cā *fem.* Deckbett. *H. Vi. St. Wslz.*
 zakrīwnicā s. zakrīvnica. *Kl.*
 zākupjicēlkā -hī *I.* zakupjicēlkōu *fem.* Aufkäuferin. *Kl. H. St. Wslz.*
 zākupjicēl -elā *L.* zakupjicēlū *masc.* Aufkäufer.
 zākupjicīlkā *I.* zakupjicīlkōu *Pl. G.* -cīlk s. zākupjicelka. *Vi.*
 *zālāc *verb. iter.* zu zūlec.

Komposita (Inf. -zâlăc Prs. -'zâla -zâulôš [Kl. H. St. Wslz.] -záqlôš [Vi.] Prt. -'zâlê·ul Imp. -zâlo·u):

sezâlăc *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; sezâlăc sa sich beschmutzen.

vøbzâlăc *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; vøbzâlăc sa sich beschmutzen.

vuzâlăc *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; vuzâlăc sa sich beschmutzen.

zazâlăc *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; zazâlăc sa sich beschmutzen.

zâlpêtêr -trâ *masc.* Salpeter.

zâmfť zâ·mfťu *masc.* Sammet.

zâmfťu·vĩ -vâ -vê *adj.* aus Sammet bestehend.

zamjârtv·jică -câ *fem.* der Scheintot.

zamê·u·čiznă -nă *fem* die Verschwiegenheit.

zamê·u·žnĩ -nă -nê *adj.* wohlhabend.

zanêfčerăšĩ -šă -šê *adj.* vorvorgestrig.

zanêfčeră *adv.* vorvorgestern.

zanêvjitrê *adv.* überübermorgen.

zanêvjitrê -ră *ntr.* der überübermorgige Tag.

zanêvjitrîešĩ -šă -šê *adj.* überübermorgig.

záobjég s. zâubjég. *Vi.*

záoblôud s. zâublôud. *Vi.*

záobřég s. zâubřég. *Vi.*

záocīg s. zâucīg. *Vi.*

záocòug s. zâucòug. *Vi.*

záoziv s. zâuziv. *Vi.*

záogòun s. zâugòun. *Vi.*

záogòunk s. zâugòunk. *Vi.*

záoxòd s. zâuxòd. *Vi.*

záoxòud s. zâuxòud. *Vi.*

záoxòuv s. zâuxòuv. *Vi.*

záojòzd s. zâujòzd. *Vi.*

záoklep s. zâuklep. *Vi.*

- záǫklòd s. zǎǫklòd. *Vi.*
záǫkòǹn s. zǎǫkòǹn. *Vi.*
záǫkòz s. zǎǫkòz. *Vi.*
záǫkròj s. zǎǫkròj. *Vi.*
záǫkup s. zǎǫkup. *Vi.*
záǫkvas s. zǎǫkvas. *Vi.*
záǫl s. zǎǫl. *Vi.*
záǫlǎ s. zǎǫlǎ. *Vi.*
záǫlěk s. zǎǫlěk. *Vi.*
záǫlět s. zǎǫlět. *Vi.*
záǫměslǎ s. zǎǫměslǎ. *Vi.*
záǫpjěck s. zǎǫpjěck. *Vi.*
záǫpjis s. zǎǫpjis. *Vi.*
záǫpòd s. zǎǫpòd. *Vi.*
záǫpòrǫ s. zǎǫpòrǫ. *Vi.*
záǫpəmoga s. zǎǫpəmoga. *Vi.*
záǫpəvjesc s. zǎǫpəvjesc. *Vi.*
záǫpəvjěz s. zǎǫpəvjěz. *Vi.*
záǫpřīg s. zǎǫpřīg. *Vi.*
záǫpřòug s. zǎǫpřòug. *Vi.*
záǫpustǎ s. zǎǫpustǎ. *Vi.*
záǫròub s. zǎǫròub. *Vi.*
záǫròupk s. zǎǫròupk. *Vi.*
záǫs s. zǎǫs. *Vi.*
záǫsǎ s. zǎǫsǎ. *Vi.*
záǫsk s. zǎǫsk. *Vi.*
záǫslägǎ s. zǎǫsläga. *Vi.*
záǫsmjěrk s. zǎǫsmjěrk. *Vi.*
záǫsòufkǎ s. zǎǫsòuka. *Vi.*
záǫsòuka s. zǎǫsòuka. *Vi.*
záǫsvjit s. zǎǫsvjit. *Vi.*
záǫtěčk s. zǎǫtěčk. *Vi.*
záǫtk s. zǎǫtk. *Vi.*
záǫtòr s. zǎǫtòr. *Vi.*

- záotop s. zăutop. *Vi.*
 záovòrt s. zăuvòrt. *Vi.*
 zăuvòuz s. zăuvòuz. *Vi.*
 záozdrosc s. zăuzdrosc. *Vi.*
 zapădlănă -nă *Pl. G. -lîn fem.* Erdspalte.
 zapădlî -lă -lè *adj.* verfallen.
 zapălnică -că *fem.* Brandstifterin. *Kl. H. St. Wslz.*
 zapălnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* Brandstifter. *Kl. H. St. Wslz.*
 zapamjatlăvî -vă -vè *adj.* vergesslich. *Oslz.*
 zăpamjatlăvosc -că *L. zapamjatlăvòsci fem.* die Vergesslichkeit.
 zapamjatlăvî s. zapamjatlăvî. *Wslz.*
 zapălnică s. zapălnica. *Vi.*
 zapălnîk s. zapălnîk. *Vi.*
 zăpevnă *adv.* allerdings. *H. Vi. St. Wslz.*
 zăpewă s. zăpevnă. *Kl.*
 zapjîeklănă -nă *Pl. G. -klîn fem.* die Verhärtung, Verharrschung.
 zapjîekli -lă -lè *adj.* verharrscht.
 zapœçătk -kû *masc.* der Anfang.
 zăprostă *adv.* ehrenwert, rechtlich.
 zaprœudă *adv.* wahrlich.
 zaprûosănă -sîn *fem. pl.* die Einladung.
 zapûçlănă -nă *Pl. G. -lîn fem.* die Anschwellung, Geschwulst.
Oslz.
 zapûçlî -lă -lè *adj.* angeschwollen. *Oslz.*
 zapûçlănă s. zapûçlăna. *Wslz.*
 zapûçlî s. zapûçlî. *Wslz.*
 zaradni -nău -né *adj.* Rat schaffend, abhelfend.
 zăroz *adv.* sogleich, alsbald.
 zarôumnî -nă -né *adj.* ganz gleich, egal. *H. Vi. Wslz.*
 zarôumnî s. zarôumnî. *Kl. St.*
 zărôud s. zărôud. *H. Vi. St. Wslz.*
 zărôud -ădû *Pl. G. zărădôu masc.* die Verwaltung. *Kl.*
 zasădlî -lă -lè *adj.* stark, kräftig.
 zăsa *adv.* 1. hinten; 2. nach hinten.

- zasežālī -lā -lē *adj.* lange ansässig.
 zasōubnī -nā -nē *adj.* der hintere.
 zaspālī -lā -lē *adj.* verschlafen, schläfrig.
 zāspalosc -cā *L.* zaspalūscī *fem.* das schläfrige Wesen.
 zaspānc -āncā *masc.* schläfriger, langsamer Mensch.
 zaspōunī -nā -nē *adj.* verschlafen, schläfrig. *II. Vi. Wslz.*
 zaspōunī *s.* zaspōunī. *Kl. St.*
 zastāpea -cā *masc.* Vertreter.
 zastāpjēlc -cā *masc.* Vertreter.
 zastāpjēlstvo -va *ntr.* die Vertretung.
 zastāpnīcā -cā *fem.* Vertreterin.
 zastāpnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Vertreter.
 zastāpstvo -vā *ntr.* die Vertretung.
 zastōupjōčkā *I.* zastōupjāučkōu [*H. St. Wslz.*] -pjāučkōu [*Vi.*]
s. zastōupjōčka. *H. Vi. St. Wslz.*
 zastōupjōk *L.* zastōupjāukū [*H. St. Wslz.*] -pjāokū [*Vi.*] *s.*
 zastōupjōk. *H. Vi. St. Wslz.*
 zastōupjōčkā -hī *I.* zastōupjāučkōu *fem.* Vertreterin. *Kl.*
 zastōupjōk -ākā *L.* zastōupjāukū *Pl. N. -cā masc.* Vertreter. *Kl.*
 zaškōudnī -nā -nē *adj.* 1. schädlich, hinderlich; 2. zu Schaden
 gekommen.
 zāškōdā -dā *I.* zaškōdōu *Pl. G. -škōud fem.* Schaden, Nachteil.
 zāšlī -lā -lē *adj.* geschehen.
 zatāmōunī -nā -nē *adj.* heiser. *H. Vi. Wslz.*
 zatāmōunī *s.* zatāmōunī. *Kl. St.*
 zatrāχlī -lā -lē *adj.* betrübt. *Oslz.*
 zatrāχlī *s.* zatrāχlī. *Wslz.*
 zāvjisc -cā *L.* zavjīscī [*Oslz.*] -vjīscī [*Wslz.*] *fem.* der Neid.
 zavjīscēc *Put.* zāvjīščā zavjīscīš *Prt.* zāvjiscēl *verb. perf.* benei-
 den. — Jāu-cā-nīczavjīščā nīc. *Oslz.*
 zavjīstnī -nā -nē *adj.* neidisch. *Oslz.*
 zavjītī -tā -tē *adj.* verwickelt. *Oslz.*
 zavjītř *adv.* morgens, in der Frühe; vjītř zavjītř morgen früh.
Oslz.

- zavjĩtro -rǎ *ntr.* der Morgen, die Frühe. *Oslz.*
 zavjĩtrǎ *adv.* morgens, in der Frühe. *Oslz.*
 zavjĩtrk -kǎ *masc.* der Morgen, die Frühe. *Oslz.*
 zavjĩtrk -ĩtrkǎ *s.* zavjĩtrk. *Wslz.*
 zavjĩtrkũ *adv.* morgens, in der Frühe. *Oslz.*
 zavjĩtrnĩ -nǎ -nè *adj.* den Morgen betreffend. *Oslz.*
 zavjĩscēc *s.* zavjĩscec. *Wslz.*
 zavjĩstnĩ *s.* zavjĩstnĩ. *Wslz.*
 zavjĩtĩ *s.* zavjĩtĩ. *Wslz.*
 zavjĩtro *s.* zavjĩtro *adv. und ntr.* *Wslz.*
 zavjĩtrǎ *s.* zavjĩtrǎ. *Wslz.*
 zavjĩtrkũ *s.* zavjĩtrkũ. *Wslz.*
 zavjĩtrnĩ *s.* zavjĩtrnĩ. *Wslz.*
 zavũšńicǎ -cǎ *fem.* Ohrfeige. *Oslz.*
 zavũšńicǎ *s.* zavũšńica. *Wslz.*
 zǎzdrosc -cǎ *L.* zazdrũscĩ *fem.* der Neid.
 zazdrũscēc *Fut.* zǎzdroščǎ zadũscĩš *Prt.* zǎzdroscel *verb.*
perf. beneiden. — Võn-mũ-zǎzdroscel tẽ-postavnẽ cõrũ. Na-
 zazdroscǎlǎ svĩ-sõysicǎ fšǎtko, cõ-na-mjǎ.
 zazdrũstnĩ -nǎ -nè *adj.* neidisch.
 zazdřelǎlĩ -lǎ -lè *adj.* rostig.
 zǎzdřelalẽ *adv.* rostig.
 zažǎřǎlĩ -lǎ -lè *adj.* heiser.
 zažegnǎńẽ -ńǎ *ntr.* die Einsegnung, Konfirmation.
 zǎbǎc *Prs.* zĩbjǎ -bjěš *Prt.* zĩbõul *Imp.* zǎbjĩ zǎbjĩcǎ *verb.*
imperf. hin und her bewegen, schaukeln, wiegen; zǎbǎc sǎ schwan-
 ken, wackeln, schaukeln (*intr.*). — Ta-ńǎstǎ zĩbjǎ tẽ-žẽcõutko
 na-řǎkǎχ. Tǎ-žĩecǎ sǎ-zĩbjõũ nǎ-tĩm-cĩglũ. *Oslz.*

Komposita:

- nazǎbǎc *verb. perf.* genug wiegen.
 pozǎbǎc *verb. perf.* ein wenig wiegen. Põzǎbjĩ-mjǎ
 drõupkǎ tẽ-žẽcǎ!
 zazǎbǎc *verb. perf.* 1. ins Schwanken bringen; 2. in den
 Schlaf wiegen; zazǎbǎc sǎ ins Schwanken geraten.

*zãbjãc *verb. iter. zu zãbjic. Oslz.*

Komposita (Inf. -zãbjãc Prs. -'zãbjã -zãbjõš Prt. -'zãbjõ·ul):

přezãbjãc *verb. imperf.* erkälten, kalt machen; přezãbjãc sã

1. kalt werden; 2. sich erkälten.

vãzãbjãc *verb. imperf.* auskälten; vãzãbjãc sã kalt werden.

võbzãbjãc *verb. imperf.* erkälten, kalt machen; võbzãbjãc sã

1. kalt werden; 2. sich erkälten.

zazãbjãc *verb. imperf.* erkälten; zazãbjãc sã sich erkälten.

zãbjic *Prs. zãbjã -bjĩš Prt. zãbjel zãbjĩlã verb. imperf.* kalt machen, erkälten. *Oslz.*

Komposita (Inf. -zãbjic Prs. -'zãbjã -zãbjĩš Prt. -'zãbjel):

nazãbjic *verb. perf.* ein wenig kalt machen.

pozãbjic *verb. perf.* nach einander erkälten; pozãbjic sã nach einander kalt werden.

přezãbjic *verb. perf.* erkälten, kalt machen; přezãbjic sã

1. kalt werden; 2. sich sehr erkälten.—Zãmknĩ tã-dvjêrã,

tã-mjã přezãbjĩš tã-dũõrũicã.

sezãbjic *verb. perf.* kalt machen, erkälten; sezãbjic sã sich erkälten.

vãzãbjic *verb. perf.* auskälten; vãzãbjic sã kalt werden.

võbzãbjic *verb. perf.* erkälten, kalt machen; võbzãbjic sã

1. kalt werden; 2. sich erkälten.

vuzãbjic *verb. perf.* erkälten, kalt machen; vuzãbjic sã sich erkälten.

zazãbjic *verb. perf.* erkälten; zazãbjic sã sich erkälten.

zãblãnã -nã *I. zãblãnõu [Kl. H. Vi.] -blãnõu [St.] Pl. G. -blĩn [Kl. H. Vi.] -blĩn [St.] fem. Erkältung. Oslz.*

zãbnõuc *s. zãbnõuc. H. Vi. St.*

zãbnõuc *Prs. zãbnã -nẽš Prt. zãbnõun zẽbnã verb. imperf.* kalt werden, frieren. *Kl.*

Komposita (Inf. -zãbnõuc Prs. -'zẽbnã -zãbnẽš Prt. -'zĩb -'zãblã Part. Prt. -zãblĩ):

nazãbnõuc *verb. perf.* etwas kalt werden.

přezābnōuc *verb. perf.* sich sehr erkälten. — Ja-přiezīb
bārzo nǎ-tīm-jìzeřā.

sezābnōuc *verb. perf.* sich erkälten. — Tùø-bālo cìeplo
a-přāšed dējšč a-tēj na-sìezāblā.

vāzēbnōuc *verb. perf.* ganz kalt werden, auskühlen.

vobzābnōuc *verb. perf.* 1. erkalten, kalt werden; 2. sich
erkälten.

vodzābnōuc *verb. perf.* erfrieren. — F-ti-nùøcā fšāthī
kvjātā nǎ-ti-jāblōuncā vò·dzāblā.

vuzābnōuc *verb. perf.* 1. kalt werden; 2. sich erkälten.

zazābnōuc *verb. perf.* sich erkälten. — Veznī-sa f-hāxt,
cø-tā-ñezazābnīěš nǎ-ti-dřùøzā!

zāmā -mä *I. zāmōu Pl. G. zīm fem.* 1. Winter; 2. Kälte, Frost.
Kl. II. Vi.

zāmā *adv.* im Winter. *Kl. H. Vi.*

zāmjičā -cā *I. zāmjičī fem.* 1. Kälte, kaltes Wetter; 2. aufsteigen-
der Nebel auf den Wiesen; 3. Dampf von kochendem Wasser. *Kl.*
H. Vi.

zāmjinā -nā *I. zāmjinōu fem.* Winterkorn. *Kl. II. Vi.*

zāmjiščø -čā *Pl. N. zāmjiščā ntr.* böser, strenger Winter, grosse
Kälte. *Kl. H. Vi.*

zāmkā -hī *fem.* Leine am Netzflügel. *Kl. II. Vi.*

zāmnavo *adv.* etwas kalt. *Kl. II. Vi.*

zāmněčkø *adv.* sehr kalt. *Kl. II. Vi.*

zāmněχno *adv.* sehr kalt. *Kl. II. Vi.*

zāmno *adv.* kalt. *Kl. II. Vi.*

zāmnosc -cā *I. zēmnùøscī fem.* die Kälte. *Kl. II. Vi.*

zāmnicā -cā *I. zēmnīcī fem.* die Kälte, kaltes Wetter. *Kl. II. Vi.*

zāpāc *Prs. zāpja -pjěš Prt. zāpø·ul zāpā verb. imperf.* mit Mühe
athmen, nach Luft schnappen. *Oslz.*

*zāpc *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -'zěpc Prs. -'zěbñā -zābnīěš Prt. -'zīb -'zāblā
Part. Prt. -zāblī): s. zābnōuc.

zāpkø *adv.* 1. schaukelnd, schwankend; 2. sumpfig, morastig. *Oslz.*

zāpnòuc s. *zāpnòuc*. *H. Vi. St.*

zāpnòuc *Fut.* *zāpnā -ñēs* *Prt.* *zāpnòun zēpnā* *verb. perf.* nach Luft schnappen. *Kl.*

**zābāc* *verb. iter.* zu *zābac*.

Kompositum (*Inf.* -*zābāc* *Prs.* -'zābūjā *Prt.* -zābō·ul *Imp.* -zābō·u [*Oslz.*] -zā·bō·u [*Wslz.*]):

zazābāc *verb. imperf.* in den Schlaf wiegen.

**zābāvāc* *verb. iter.* zu *zābac*.

Kompositum (*Inf.* -*zābāvāc* *Prs.* -'zābāvaj -zābāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'zābāvo·ul *Imp.* -zābāvo·u):
s. *zābāc*.

zābjōučkā *A.* *zābjōučkā* [*H. Vi. St.*] *zā·bjōučkā* [*Wslz.*] s. *zābjōučka*. *H. Vi. St. Wslz.*

zābjōučkā -hī *A.* *zābjōučkā* *fem.* Frostschauer, kaltes Fieber. *Kl.*

zābùotāc *Prs.* *zābōca* [*Oslz.*] *zā·bōca* [*Wslz.*] *zābùocēš* *Prt.* *zābotō·ul* [*Oslz.*] *zā·botō·ul* [*Wslz.*] *zābotā* *verb. imperf.* schaukeln, wiegen.

**zābùovāc* s. *zābāc*. *Kl. Vi.*

zāmāc *Prs.* *zāmūjā* [*Kl. H. Vi.*] *zāmūjā* [*St.*] *zā·mūjā* [*Wslz.*] *Prt.* *zāmō·ul* *verb. imperf.* überwintern.

Kompositum (*Inf.* -*zāmāc* *Prs.* -'zāmūjā *Prt.* -zāmō·ul *Imp.* -zāmō·u [*Kl. H. Vi.*] -zāmō·u [*St.*] -zā·mō·u [*Wslz.*]):

přezāmāc *verb. perf.* überwintern, durch den Winter bringen; *přezāmāc sa* den Winter überdauern. - *Tīm-sānā tā-ñepřezāmūjēš tē-χùovā, tē-nějā dùose. Fšātkā χùovā sa-přezāmā dùobřā.*

zāmērgùotāc *Prs.* *zāmērgōca* [*Kl. H. Vi.*] *zāmērgōca* [*St.*] *zā·mērgōca* [*Wslz.*] *zāmērgùocēš* *Prt.* *zāmērgotō·ul* [*Kl. H. Vi.*] *zāmērgoto·ul* [*St.*] *zā·mērgoto·ul* [*Wslz.*] *zāmērgotā* *verb. imperf.* vor Kälte zittern.

zāmùovāc *Prt.* *zāmùovo·ul* s. *zāmāc*. *Kl. Vi.*

zāmùovī -vā -vé *adj.* den Winter betreffend.

**zāpc* s. *zāpc*. *Wslz.*

zā·bāc s. *zābac*. *Wslz.*

- *zǎ·bjǎc s. zǎbjac. *Wslz.*
 zǎ·bjic s. zǎbjic. *Wslz.*
 zǎ·blǎnǎ I. zǎblǎ·nǒu s. zǎblǎna. *Wslz.*
 zǎ·bnǒuc s. zǎbnǒuc. *Wslz.*
 zǎ·mǎ s. zǎma. *Wslz.*
 zǎ·ma s. zǎma. *Wslz.*
 zǎ·mjicǎ L. zǎmjicǎ s. zǎmjica. *Wslz.*
 zǎ·mjina I. zǎmjicǎ s. zǎmjina. *Wslz.*
 zǎ·mjicǎ Pl. N. zǎmjicǎ G -mjicǎ s. zǎmjicǎ. *Wslz.*
 zǎ·mkǎ Pl. G. zǎmk s. zǎmka. *Wslz.*
 zǎ·mnave s. zǎmnave. *Wslz.*
 zǎ·mněčko s. zǎmněčko. *Wslz.*
 zǎ·mněχno s. zǎmněχno. *Wslz.*
 zǎ·mno s. zǎmno. *Wslz.*
 zǎ·mnosc s. zǎmnosc. *Wslz.*
 zǎ·mnicǎ L. zǎmnicǎ s. zǎmnica. *Wslz.*
 zǎ·pǎc s. zǎpac *Wslz.*
 zǎ·pkǎ s. zǎpko. *Wslz.*
 zǎ·pnǒuc s. zǎpnǒuc. *Wslz.*
 zǎbǎvǎ -vǎ A. zǎubava [Kl. H. St. *Wslz.*] zǎobava [Vi.] Pl. G.
 -bǒ·u fem. Unterhaltung, Belustigung, Zeitvertreib.
 zǎbǎtk -kǎ masc. vergessener Überrest. *Oslz.*
 zǎbǎtk -ǎtkǎ s. zǎbǎtk. *Wslz.*
 zǎbrǒnǎ -nǎ A. zǎubrǒnǎ [Kl. H.] zǎobrǒnǎ [Vi.] Pl. G.
 -brǒn [Kl.] fem. das Verbot. Kl. H. Vi.
 zǎbrǒnǎ Pl. G. -brǒn s. zǎbrǒna. *St.*
 zǎbrǒ·nǎ A. zǎubrǒnǎ s. zǎbrǒna. *Wslz.*
 zǎbrějžnǐ -nǎ -nǎ adj. jenseits des Ufers, am andern Ufer gelegen.
 zǎciemk -kǎ masc. finsterer Ort. Kl. H. Vi.
 zǎcierkǎ -hǐ A. zǎucerkǎ [Kl. H. St. *Wslz.*] zǎocerkǎ [Vi.]
 fem. Mehlsuppe.
 zǎciemk s. zǎciemk. *St.*
 zǎcimk -imkǎ s. zǎciemk. *Wslz.*
 zǎdǎtk -kǎ masc. Handgelt.

zâgâotkă *A.* zâogôtka *s.* zâgăutka. *Vi.*

zâgârdă -dă *A.* zâugărdă [*Kl. H. St. Wslz.*] zâogărdă [*Vi.*]

Pl. G. -gărd fem. 1. Fach in der Scheune; *2.* ein Kasten im Boot zur Aufbewahrung der toten Fische.

zâgăutkă -hî *A.* zâugôtka *fem.* Rätsel. *Kl. H. St. Wslz.*

zâglôufk *s.* zâglôuk. *Vi. St. Wslz.*

zâglôufk *s.* zâglôuk. *Kl. H.*

zâglôuk -kă *masc.* Kopfkissen.

zâglûøvišk -kă *masc.* kleines Kissen.

zâglûøvüšk -kă *masc.* kleines Kissen.

zâgnîlhi -kôu *masc. pl.* verfaulte Sachen, Äpfel, Kartoffeln, Fische u. a.

zâgörnî -nă -nè *adj.* hinter dem Berg befindlich.

zâgønùøvi -vă -vè *adj.* das Beet betreffend.

zâgrănčë -čă *ntr.* das Ausland.

zâgrănčnî -nă -nè *adj.* ausländisch.

zâgùøřăcă -că *fem.* die jenseits des Berges gelegene Gegend.

zâgünùøvi *s.* zâgønùøvi. *Wslz.*

zâχùødnî -nă -nè *adj.* 1. den Untergang betreffend; 2. westlich.

zâklădă -dă *A.* zâuklada [*Kl. H. St. Wslz.*] zâoklada [*Vi.*]

Pl. G. -klăud [Kl. H. St. Wslz.] -klăod [Vi.] fem. Falte, Einschlag.

zâklăodnî *s.* zâklăudnî. *Vi.*

zâklăotkă *A.* zâoklôtka *s.* zâklăutka. *Vi.*

zâklăudnî -nă -nè *adj.* das Versenken des Netzes betreffend;

zâklăudnă zôrä Eiswuhne, um das Netz durchzulassen. *Kl. H. St. Wslz.*

zâklăutkă -hî *A.* zâuklôtka *fem.* Falte, Einschlag. *Kl. H. St. Wslz.*

zâklînk -kü *masc.* die Verfluchung, Beschwörung. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zâklînk *s.* zâklînk. *St.*

zâkømörk -kă *masc.* die Hinterkammer. *Oslz. KGa. W.*

zâkønùøvi -vă -vè *adj.* das Gesetz betreffend. *Oslz.*

zâkrífkă -hî *A.* zăukrífka [*H. St. Wslz.*] záokrífka [*Vi.*] *fem.*

Decke. *H. Vi. St. Wslz.*

zâkrívkă *s.* zâkrífka. *Kl.*

zâkümörk *s.* zâkômörk. *Wslz.*

zâkùnùvî *s.* zâkônùvî. *Wslz.*

zâlăc *Prs.* zăulûja [*Kl. H. St. Wslz.*] záolûja [*Vi.*] zâlûjěš *Prt.*

zâlô·ul *verb. imperf.* besohlen.

Komposita (*Inf.* -zâlăc *Prs.* -'zâlûja *Prt.* -zâlô·ul *Imp.*

-zăulo·u [*Kl. H. St. Wslz.*] -záolo·u [*Vi.*]):

podzâlăc *verb. perf.* besohlen. — Tă-skùŕnă mûşòu băc
podzâlôuné.

pozâlăc *verb. perf.* nach einander besohlen.

vözâlăc *verb. perf.* besohlen.

zâlăsnî -nă -né *adj.* hinter dem Walde befindlich.

zâlîegă -hî *masc.* Faulpelz.

zâlîesnî -nă -né *adj.* hinter dem Walde befindlich.

zâlùvăc *Prt.* zâlùvô·ul *s.* zâlăc. *Kl. Vi.*

zâlùvî -vă -vé *adj.* den Saal, die Sohle betreffend.

zâmùŕê -řă *ntr.* überseeisches Land.

zâmùŕhî -kă -hê *adj.* überseeisch.

zănùkčică -că *fem.* Nagelgeschwür, Nietnagel.

zâpjătk -kă *masc.* Hinterleder am Schnh.

zâpjécňík -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Ofenhocker

zâpjísk -kù *masc.* die Verschreibung.

zâplătă -tă *A.* zăuplata [*Kl. H. St. Wslz.*] záoplata [*Vi.*] *fem.*

die Bezahlung.

zâplùcê -că *ntr.* Ort hinter dem Zaun.

zâprăvă -vă *A.* zăuprava [*Kl. H. St. Wslz.*] záoprava [*Vi.*]

Pl. G. -prô·u *fem.* die Zurichtung.

zâprùsănă -sîn *fem.* die Einladung.

zâpřăgùvî -vă -vé *adj.* das Gespann betreffend.

zâpřăgùvî -vă -vé *adj.* das Gespann betreffend.

zâpûstnî -nă -né *adj.* die Fastnacht betreffend. *Oslz.*

zâpùstnî *s.* zâpûstnî. *Wslz.*

zărăkā -hī *A.* zăṛaṛakā [*Kl. H. St. Wslz.*] záṛaṛakā [*Vi.*] *fem.*
die Bürgschaft.

zărēnko -kā *ntr.* kleines Korn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zărēnko *s.* zărēnko. *St.*

zărno -nā *Pl. G.* zăṛnē *L.* -néχ *ntr.* Korn.

zărōṛpk -kū *masc.* Verdienst.

zărēičnī -nā -nē *adj.* jenseits des Flusses gelegen.

zāsiekā -hī *A.* zăṛseka [*Kl. H. St. Wslz.*] záṛseka [*Vi.*] *fem.*
Verhau.

zāskōrnī -nā -nē *adj.* unter der Haut befindlich.

zāslūšk -kū *masc.* Verdienst, Lohn.

zāsōṛbnī -nā -nē *adj.* der hintere.

zāsōṛbnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Hintermann.

zāsōṛpk -kā *masc.* die Hinterseite.

zāstāvā -vā *A.* zăṛstava [*Kl. H. St. Wslz.*] záṛstava [*Vi.*]
Pl. G. -stō·ṛ *fem.* Schulzwehr.

zāškūṛdā -dā *A.* zăṛškoda [*Kl. H. St. Wslz.*] záṛškoda [*Vi.*]
Pl. G. -škōṛd *fem.* Schaden, Hindernis.

zăṛbjēg -egū *L.* zăṛbjēgū *masc.* die Zuflucht. *Kl. H. St. Wslz.*

zăṛblōṛd *s.* zăṛblōṛd. *H. St. Wslz.*

zăṛblōṛd -adū *Pl. G.* zăṛblōṛdū *masc.* die Verirrung. *Kl.*

zăṛbrēg -egū *Pl. G.* zăṛbrēgōṛ *masc.* das Land am jenseitigen
Ufer. *Kl. H. St. Wslz.*

zăṛcīg -āgū *L.* zăcāgū [*Oslz.*] -cā·gū [*Wslz.*] *masc.* 1. das
Heranziehen; 2. die Arbeit im Tagelohn. *Kl. H. St. Wslz.*

zăṛcōṛg *s.* zăṛcōṛg. *H. St. Wslz.*

zăṛcōṛg -agū *L.* zăcāgū *masc.* die Arbeit im Tagelohn. *Kl.*

zăṛzīv -āvū *Pl. G.* zăṛzāvōṛ [*Oslz.*] -zā·vōṛ [*Wslz.*] *masc.* die
Verwunderung. *H. St. Wslz.*

zăṛzīw *s.* zăṛzīv. *Kl.*

zăṛgōṛn -onā [*Oslz.*] -ünā [*Wslz.*] *Pl. L.* zăṛgōṛnōṛ [*Kl. H.*]
-gūṛnōṛ [*St.*] -gū·nōṛ [*Wslz.*] *masc.* Beet, Gartenbeet. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎugònk -kǎ *L.* zǎgùnkù [*Kl. II.*] -gùnkù [*St.*] -gùnkù [*Wslz.*] *masc.* kleines Beet. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎugá -jǐ *fem.* Sage, Überlieferung. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎugòd -adù *Pl. G.* zǎgādòu *masc.* der Untergang. *Kl. II. St. Wslz.*

zǎugòd -ødù *Pl. G.* zǎgùdòu *masc.* 1. der Untergang; 2. der Westen, besonders der Punkt, wo die Sonne untergeht. *Kl. II. St. Wslz.*

zǎugòv -øvù *masc.* die Aufbewahrung. *St. Wslz.*

zǎugòw s. zǎugòv. *Kl. H.*

zǎujòzd -azdù *Pl. G.* zǎjāzdòu *masc.* die Anfahrt, Einklehr. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎuklep -pù *Pl. G.* zǎklēpòu *masc.* Scharte in der Sense. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎuklòd -adù *Pl. G.* zǎklādòu *masc.* 1. das Versenken des Netzes; 2. Vorspann; 3. Saum. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎukòun -onù [*Oslz.*] -ünù [*Wslz.*] *Pl. G.* zǎkùenòu [*Kl. H.*] -kùenòu [*St.*] -kù·nòu [*Wslz.*] *masc.* Gesetz. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎukòz -azù *L.* zǎkāzù *masc.* das Verbot. *Kl. II. St. Wslz.*

zǎukròj -ojù *L.* zǎkrùojù *masc.* der Zuschnitt. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎukup -pà *Pl. G.* zǎkūpòu [*Oslz.*] -kù·pòu [*Wslz.*] *masc.* der Ankauf. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎukvas -sù *L.* zǎkvāsù *masc.* Sauerteig. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎul -lù *masc.* Saal. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎulǎ -lǎ *fem.* Sohle am Schuh. *Kl. II. St. Wslz.*

zǎulëk -ākǎ *masc.* kleiner Saal. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎulot -tǎ *Pl. G.* zǎlùtòu *masc.* das Wegfliegen, Verfliegen. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎuměslǎ zǎmāšël [*H.*] -mǎ·sël [*Wslz.*] *fem. pl.* die Absicht. *II. Wslz.*

zǎupjèck -kǎ *L.* zǎpjèckù *masc.* Ort hinterm Ofen, Ofenecke. *Kl. H. St. Wslz.*

zǎupjis -sù *L.* zǎpjīsù [*Oslz.*] -pjì·sù [*Wslz.*] *masc.* die Verschreibung. *Kl. H. St. Wslz.*

- zăupòd -adù *Pl. G. zăpādōu masc. der Einsturz. Kl. H. St. Wslz.*
 zăupòry -ărȳù *Pl. G. zăpārȳōu masc. trockene Stelle unmittelbar neben einer tiefen. Kl. H. St. Wslz.*
 zăupomogă -hî *I. zăpomùegōu Pl. G. -mōug fem. die Unterstützung. Kl. H. St. Wslz.*
 zăupovjesc -că *L. zăpovjiesci fem. das Aufgebot. Kl. H. St. Wslz.*
 zăupovjěz -eză *L. zăpovjiězî Pl. G. -vjěz fem. die Ankündigung. Kl. H. St. Wslz.*
 zăuprîg -ăgù *Pl. G. zăprăgōu [Oslz.] -pră·gōu [Wslz.] masc. das Gespann. Kl. H. St. Wslz.*
 zăuprōug s. zăuprōug. *H. St. Wslz.*
 zăuprōug -ăgù *Pl. G. zăprăgōu masc. das Gespann. Kl.*
 zăupustă zăpăst *[Oslz.] -pust [Wslz.] D. -pustōum [Oslz.] -pù stōum [Wslz.] masc. pl. Fastnacht. Kl. H. St. Wslz.*
 zăupümogă s. zăupomoga. *Wslz.*
 zăurōub s. zăurōub. *H. St. Wslz.*
 zăurōupk -kù *masc. der Verdienst, Erwerb. Kl. H. St. Wslz.*
 zăurōub -ăbù *Pl. G. zărăbōu masc. der Verhau. Kl.*
 zăus *adv. wieder, wiederum, nochmals. Kl. H. St. Wslz.*
 zăusa *adv. wiederum, nochmals. Kl. H. St. Wslz.*
 zăusk -kă *Pl. N. -køvjä masc. Soldat. Kl. H. St. Wslz.*
 zăuslăgă -hî *I. zăslăgōu [Oslz.] -slă·gōu [Wslz.] Pl. G. -slăg fem. Verdienst, Lohn. Kl. H. St. Wslz.*
 zăusmjěrk -kù *L. zăsmjiěrkù masc. die Abenddämmerung. Kl. H. St. Wslz.*
 zăusōufkă s. zăusōuka. *St. Wslz.*
 zăusōufkă s. zăusōuka. *Kl. H.*
 zăusōukă -hî *I. zăsōukōu fem. Riegel. Kl. H. St. Wslz.*
 zăusvjit -tă *Pl. G. zăsvjītōu [Oslz.] -svjītōu [Wslz.] fem. die Morgendämmerung. Kl. H. St. Wslz.*
 zăutěčk -ka *masc. kleine Schürze. Kl. H. St. Wslz.*
 zăutk -kă *masc. Schürze. Kl. H. St. Wslz.*
 zăutōr -orù *Pl. G. zătōrōu masc. die Tiefe. Kl. H. St. Wslz.*

zãutoþ -þũ *Pl. G. zãtũopũ masc. die Überschwemmung. Kl. II. St. Wslz.*

zãũvõrtũ -ãrtũ *Pl. G. zãvãrtũũ masc. die Umkehr. Kl. II. St. Wslz.*

zãũvõuz -ozũ *L. zãvũõzũ masc. das Hinfahren, Hinschaffen. Kl.*

zãũzdrosc -cã L. zãzdrũõsci fem. der Neid. Kl. II. St. Wslz.

zãũmẽslã s. zãũmeslã. Kl. St.

zãvãdã -dã *A. zãũvada [Kl. II. St. Wslz.] zãõvada [Vi.] Pl. G. -vãũd [Kl. II. St. Wslz.] -vãõd [Vi.] fem. Hindernis, Widerstand.*

zãvjietřńicã -cã *fem. Brett, welches das Dach vor dem Winde schützt.*

zãvõũskã -hĩ *A. zãũvõũska [Kl. II. St. Wslz.] zãõvõũska [Vi.] fem. das Hinfahren, Hinschaffen.*

zãvũõčnĩ -nã -nẽ *adj. hinter den Augen befindlich, geschehend, ungesehen.*

zãvũõńicã -cã *fem. Pulswärmer. Kl. II. Vi.*

zãvũõsńĩk -ikã *masc. Achsnagel.*

zãvũõńicã *s. zãvũõńica. St.*

zãvũšnĩ -nã -nẽ *adj. hinter dem Ohr befindlich. Oslz.*

zãvũšńicã -cã *fem. Ohrfeige. Oslz.*

zãvũšnĩ *s. zãvũšnĩ. Wslz.*

zãvũšńicã *s. zãvũšńica. Wslz.*

zãvũńicã *s. zãvũõńica. Wslz.*

zãzãbjicã -cã *fem. Zahngeschwür.*

zã *s. zã.*

zã- *s. za-.*

zãbacãõc *s. zãbacãõc. Vi.*

zãbacãõc *Prs. zãbãceja zãbaciejẽš Prt. zãbaco·ũl -cã -celĩ Part. Prt. zãbacãli verb. imperf. Zähne bekommen, zähnen. Kl. II. St. Wslz.*

zãbãcẽc *Prs. zãbaca zãbãciš Prt. zãbacel verb. imperf. sã Zähne bekommen, zähnen.*

zãbãcẽc *s. zãbacãõc.*

zābācōc s. zābacāuc.

zābātī -tā -tē *adj.* mit Zähnen versehen, gezähnt.

Komposita: s. zābī.

zābalā -lā *L.* zābāulū [*Kl. II. St. Wslz.*] -bāqlū [*Vi.*], -lī
masc. und fem. grosszahniger, bissiger Mensch bzw. Frau.

*zābī -bā -bē *adj.*

Komposita:

bjāulozābī mit weissem Zähnen.

dlūgozābī mit langen Zähnen.

mālozābī mit kleinen Zähnen.

vūestrozābī mit spitzen, scharfen Zähnen.

vjēlgozābī mit grossen Zähnen.

zābjīščē -čā *Pl. N.* zābjīščā [*Oslz.*] -bjī·ščā [*Wslz.*] *G.* -bjīšč
[*Oslz.*] -bjīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Zahn.

zābōl -ālā *L.* zābāulū [*Kl. II. St. Wslz.*] -bāqlū [*Vi.*] *masc.*
grosszahniger, bissiger Mensch.

zābōlka -hī *I.* zābāulkōu [*Kl. II. St. Wslz.*] -bāqlkōu [*Vi.*]
fem. grosszahniges, bissiges Weib.

zābūovī -vā -vē *adj.* die Zähne betreffend.

zābūlā -lā *L.* zābūlū *masc.* grosszahniger, bissiger Mensch.

zābūlkā -hī *I.* zābūlkōu *fem.* grosszahniges, bissiges Weib.

zāmješkā -hī *I.* zāmješkōu *fem.* die Verwirrung.

zānīc s. jīc.

zāmā s. zāma. *St.*

zāmā s. zāma. *St.*

zāmjičā s. zāmjica. *St.*

zāmjinā *I* zāmjinōu s. zāmjina. *St.*

zāmjiščē s. zāmjiščē. *St.*

zāmka s. zāmka. *St.*

zāmnavē s. zāmnavo. *St.*

zāmnečkē s. zāmnečko. *St.*

zāmneχnē s. zāmneχno. *St.*

zāmno s. zāmno. *St.*

zāmnośc s. zāmnośc. *St.*

zãmńica s. zãmńica. *St.*

zbãvjicël -elã *L.* zbavjicèlũ *masc.* Erlöser.

zbãnũ *adv.* von innen. *Kl. H. Vi.*

zbãtk -kũ *masc.* Übermass, Überfluss. *Oslz.*

zbãtnĩ -nã -nè *adj.* überflüssig, reichlich. *Oslz.*

zbãtnică -cã *fem.* im Überfluss lebende, luxuriöse Frau. *Oslz.*

zbãtník -ikã *Pl. N. -cã masc.* im Überfluss lebender, luxuriöser Mensch. *Oslz.*

zbãtk zbãtkũ s. zbãtk. *Wslz.*

zbãnũ s. zbãnũ. *Wslz.*

zbãtnĩ s. zbãtnĩ. *Wslz.*

zbãtnică s. zbãtnica. *Wslz.*

zbãtník s. zbãtník. *Wslz.*

zbãnũ s. zbãnũ. *St.*

zbjěg zbjěgũ *masc.* 1. das Zusammentreffen; 2. Rest, Überbleibsel. *Kl.*

zbjěig s. zbjěg. *H. Vi. St. Wslz.*

zbjêrõř -ařã *L.* zbjêrãřũ *masc.* Mensch, dessen Amt es ist, bei der Eisfischerei die gefangenen Fische aus dem Netz zu sammeln.

zbõun -nã *Pl. I. -unĩ masc.* Kanne, Krug. *H. Vi. Wslz.*

zbõunĩšk -kã *masc.* kleine Kanne. *H. Vi. Wslz.*

zbõunk -kã *masc.* kleine Kanne. *H. Vi. Wslz.*

zbõunũqvĩ -vã -vè *adj.* die Kanne betreffend.

zbõunũšk -kã *masc.* kleine Kanne. *H. Vi. Wslz.*

zbõunĩk -ikã *masc.* kleine Kanne. *II. Vi. Wslz.*

zbõužnĩ -nã -nè *adj.* 1. gottesfürchtig, fromm; 2. verstorben, selig.

zbõužnõsc -cã *L.* zbõužnũõscĩ *fem.* die Gottesfurcht, Frömmigkeit.

zbõužňã *adv.* gottesfürchtig, fromm.

zbõužńică -cã *fem.* die Verstorbene, Selige.

zbõužńík -ikã *Pl. N. -cã masc.* der Verstorbene, Selige.

zbõun s. zbõun *Kl. St.*

zbõunĩšk s. zbõunĩšk. *Kl. St.*

zbõunk s. zbõunk. *Kl. St.*

zbõunũšk s. zbõunũšk. *Kl. St.*

zbõunĩk s. zbõunĩk. *Kl. St.*

zbožãstĩ -tã -tẽ *adj.* reich an Getreide. *Oslz.*

zbožãstĩ *s.* zbožãstĩ. *Wslz.*

zbožũvĩ -vã -vẽ *adj.* das Getreide betreffend.

zbõucã -cã *masc.* Erlöser.

zbũžẽščo -čã *Pl. G.* zbožãščã [*Oslz.*] -žã·ščã [*Wslz.*] *G.* -žãšč
[*Oslz.*] žãšč [*Wslz.*] *ntr.* Getreidefeld.

zbũžẽ -žã *ntr.* Getreide.

zbũtenã *adv.* von aussen. *Oslz. KGa. W.*

zbũtinã *s.* zbũtenã. *KGa.*

zd *s.* siẽ.

zd- *s.* z-.

*zdãbjãc *verb. iter.* zu zdũobjĩc.

Kompositum (*Inf.* -zdãbjãc *Prs.* -'zdãbjã -zdãũbjõš [*Kl. H.*

St. Wslz.] -zdãobjõš [*Vi.*] *Prt.* -'zdãbjõ·ũl *Imp.* -zdãbjõ·ũ):

vozdãbjãc *verb. imperf.* schmücken, zieren.

zdãqlã *s.* zdãula. *Vi*

zdãqlekã *s.* zdãuleka. *Vi.*

zdãrnĩ -nã -nẽ *adj.* gut geraten, lohnend.

zdãtnĩ -nã -nẽ *adj.* brauchbar, fähig, begabt.

zdãtnosc -cã *L.* zdatnũoscĩ *fem.* die Brauchbarkeit, Fähigkeit,
Begabung.

zdãtnã *adv.* brauchbar, fähig.

zdãũlã *adv.* von fern, von weitem; znãc zdãũlã von Ansehen kennen.

Kl. H. St. Wslz.

zdãulekã *adv.* von fern, von weitem. *Kl. H. St. Wslz.*

zdãvãlnĩ -nã -nẽ *adj.* die Trauung betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

zdãvãlnĩ *s.* zdãvãlnĩ. *Vi.*

zdãvãñẽ -ñã *ntr.* Trauung.

zdãñẽ -ñã *ntr.* Trauung.

zdẽĩχ zdẽũ s. zdiẽχ. *Vi. St.*

zdẽĩχlãnã *I.* zdeχlãnũ [*Vi.*] -lãnũ *Pl. G.* -lĩn [*Vi.*] -lĩn [*St.*]
s. zdiẽχlãna. *Vi. St.*

zdẽĩχlĩ *s.* zdiẽχlĩ. *Vi. St.*

zdẽĩχnũc *s.* zdiẽχnũc. *Vi. St.*

zdìex -χù *masc.* der Tod; sa-smjáuc dùə-zdexù sich krank lachen.

Kl. H. Wslz.

zdìexlänä -nä *I. zdeχlänou [Kl. H.] -länou [Wslz.] Pl. G.*

-lín *fem.* gefallenes Tier, Aas. *Kl. H. Wslz.*

zdìexlī -lā -lè *adj.* tot. *Kl. H. Wslz.*

zdìexnòuc s. zdìexnòuc. *H. Wslz.*

zdìexnòuc *Fut.* zdìexná -hés *Prt.* zdìex -χla *Part. Prt.* zdìexlī *verb. perf.* sterben (meistens von Tieren, aber auch von Menschen gebraucht).—Ta-krùəvā zdìexlá. Von-páud nā-zemjā óz-zdìex. *Kl.*

Kompositum:

vāzdeχnòuc *verb. perf.* aussterben, vollständig dahinsterven.—

Zā-parā dñí mù-vāzdeχlā ta-calāu χùəvā.

zdīχāicā -cā *fem.* das schwere Athmen, Keuchen.

zdē·uñā *adv.* von Alters her. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdē·uñā s. zdē·uñā. *St.*

zdrāđā -dā *Pl. G.* zdrāđ [Kl. H. St. Wslz.] zdráod [Vi.] *fem.* der Verrat.

zdrādlāvī -vā -vè *adj.* verräterisch. *Oslz.*

zdrādlāvjä *adv.* verräterisch.

zdrādlāvəsc -cā *L.* zdrādlāvùəscī *fem.* das verräterische Wesen.

zdrādlāvī s. zdrādlāvī. *Wslz.*

zdráotcā s. zdrāutca. *Vi.*

zdráotčínā s. zdrāutčina. *Vi.*

*zdrāvjāc *verb. iter.* zu zdrùəvjic.

Komposita (Inf. -zdrāvjāc Prs. -'zdrāvja -zdrāuvjōš [Kl. H. St. Wslz.] -zdráovjōš [Vi.] Prt. -'zdrāvje ul Imp. -zdrā-vje·u):

pəzdrāvjāc *verb. imperf.* grüssen, begrüßen; pəzdrāvjāc sa sich begrüßen.

vəzdrāvjāc *verb. imperf.* gesund machen; vəzdrāvjāc sa gesund werden.

vuzdrāvjāc *verb. imperf.* gesund machen; vuzdrāvjāc sa gesund werden.

zdrăutcă -că *masc.* Verräter. *Kl. H. St. Wslz*

zdrăutčină -nă *Pl. G. -čin fem.* Verräterin. *Kl. H. St. Wslz.*

zdrăbă -bă *Pl. G. zdrôub [Kl.] zdrôub [H. Vi. St. Wslz.] fem.*
Zimmerspan.

zdrôj zdrùøj L. zdrojũ *masc.* Quelle.

zdrôjk -kă *masc.* kleine Quelle.

zdrôu *adj. prdc. masc.* gesund.

zdrojanî -nău -nê *adj.* die Quelle betreffend.

zdrojevâtî -tă -tê *adj.* voller Quellen.

zdrojùøvî -vâ -vê *adj.* die Quelle betreffend.

zdrovjăuc s. zdrovjăuc. *Vi.*

zdrovjăuc *Prs. zdrùøvjea zdrovjëjěš Prt. zdrùøvjo·ul -vjă*
-vjeli *Part. Prt. zdrovjâlî verb. imperf.* gesund werden, genesen.
Kl. H. St. Wslz.

Komposita (Inf. -zdrovjăuc Prs. -'zdrovjea -zdrovjëjěš Prt.
- 'zdrovjo·ul -vjă -vjeli):

văzdrovjăuc *verb. perf.* wieder vollständig genesen. —

Jă-nîøvjem, gă-jă-văzdrovjea.

vozdrovjăuc *verb. perf.* gesund werden, genesen.

zdrùøvî -vâ -vê *adj.* gesund.

zdrùøvjęc s. zdrovjăuc.

zdrùøvję -vjă *ntr.* die Gesundheit; de zdrùøvjă! zur Gesundheit!
prosit!

zdrùøvjęc *Prs. zdrùøvja -vjěš Prt. zdrùøvjël zdrovjîlă verb.*
imperf. gesund machen.

Komposita (Inf. -zdrùøvjęc Prs. -'zdrovja -zdrùøvjěš Prt.
- 'zdrovjël):

pözdrùøvjęc *verb. perf.* grüssen, begrüssen; pözdrùøvjęc

să sich begrüssen. — Nă-mjă-pözdrovjîlă sê·rdečnă.

Jău-să-pùzdrovjël z-nîm jă-fčerău.

văzdrovjic *verb. perf.* vollständig gesund machen; văzdro-

vjęc să vollständig gesund werden. — Dùžži-lă, ta-

băbă că-văzdrovjî tvou-côrka.

vøzdrùøvjïc *verb. perf.* gesund machen; vøzdrùøvjïc sà
gesund werden.

vuzdrùøvjïc *verb. perf.* gesund machen; vuzdrùøvjïc sà
gesund werden.

zdrùøvjicǎ -cǎ *L.* zdrovjĩci [*Oslz.*] -vjĩci [*Wslz.*] *Pl. G.*
-vjïc [*Oslz.*] -vjïc [*Wslz.*] *fem.* das Zutrinken, der Trinkspruch.
zdrùøvjidle -lǎ *Pl. N.* zdrovjĩdlǎ [*Oslz.*] -vjĩdlǎ [*Wslz.*] *G.*
-děl *ntr.* Heilmittel, Arznei.

zdrùøvjòc *s.* zdrovjǎuc.

zdrùøvo *adv.* gesund.

zdrùøvosc -cǎ *L.* zdrovùosci *fem.* die Gesundheit.

zdřebjanĩ -nǎu -ně *adj.* das Fohlen betreffend.

zdřelǎuc *s.* zdřelǎuc. *Vi.*

zdřelǎuc *Prs.* zdřeleja zdřeliejěš *Prt.* zdřelo·ul -lǎ -leli *Part.*
Prt. zdřelǎli *verb. imperf.* 1. reif werden; 2. rosten. *Kl. H. St.*
Wslz.

Komposita (*Inf.* -zdřelǎuc *Prs.* -'zdřeleja -zdřeliejěš *Prt.*
-zdřelo·ul -lǎ -leli):

døzdřelǎuc *verb. perf.* 1. reif werden; 2. völlig durchrosten

nazdřelǎuc *verb. perf.* anrosten.

přazdřelǎuc *verb. perf.* anrosten.

přezdřelǎuc *verb. perf.* 1. überreif werden; 2 durchro-
sten. — Siervjĩ tā-jāpkǎ, nǎ-jũ-přezdřeliejòu. Tahé
přezdřelǎle žielazo tā-mõužěš zlǎbjïc rakõu.

vøzdřelǎuc *verb. perf.* verrosten, einrosten.

vuzdřelǎuc *verb. perf.* 1. reif werden; 2. verrosten.

zazdřelǎuc *verb. perf.* verrosten.

*zdřeliejvǎc *verb. iter.* zu zdřelǎuc.

Komposita (*Inf.* -zdřeliejvǎc *Prs.* -'zdřelèva -zdřelèvòš *Prt.*
-zdřelèvo·ul):

døzdřeliejvǎc *verb. imperf.* 1. reif werden; 2. völlig ver-
rosten.

přezdřeliejvǎc *verb. imperf.* 1. überreif werden; 2. durch-
rosten.

vozdrëliëvãc *verb. imperf.* einrosten, verrosten.

vuzdrëliëvãc *verb. imperf.* 1. reif werden; 2. verrosten.

zazdrëliëvãc *verb. imperf.* verrosten.

zdřêbja a. zdřêbjicã b. zdřëbjicã [St.] Pl. N. a. zdřëbjãtã
b. zdřëbjãtã [St.] ntr. Fohlen.

zdřëbjĩčĩ -čã -čë *adj.* das Fohlen betreffend. *Oslz.*

zdřëbjĩčĩ s. zdřëbjĩčĩ. *Wslz.*

zdřëbjõutëčkø s. zdřëbjõutëčkø. *H. Vi. St. Wslz.*

zdřëbjõutkø s. zdřëbjõutkø. *H. Vi. St. Wslz.*

zdřëbjõutãškø s. zdřëbjõutãškø. *H. Vi. St. Wslz.*

zdřëbjõutëčkø -kã ntr. kleines Fohlen. *Kl.*

zdřëbjõutkø -kã Pl. N. zdřëbjãtkã ntr. kleines Fohlen. *Kl.*

zdřëbjõutãškø -kã ntr. kleines Fohlen. *Kl.*

zdřëbjic *Prs.* zdřêbja -bjĩš *Prt.* zdřêbjel *verb. imperf.* sã ein
Fohlen werfen, fohlen (von Pferden und Eseln gebraucht).

Komposita:

pøzdřëbjic *verb. perf.* nach einander fohlen.

vãzdřëbjic *verb. perf.* sã ausgefohlt haben, nicht mehr
fohlen. — Ta-kùøbãlã jìø za-stãurã, nã-jũ-sã-vãzdřë-
bjĩlã.

vozdrëbjic *verb. perf.* sã fohlen. — Zã-šesc ñëžël mã-
kùøbãlã sã-vozdrëbjĩ.

zdřëbjøk -ãkã L. zdřëbjãøkũ [Kl. H. St. Wslz.] -bjãøkũ [Vi.]
masc. grosses Fohlen.

zdřëbnã *adj.* trãchtig (von Pferden und Eseln gebraucht).

zdřëø *Prs.* zdřã zdřĩš *Prt.* zdřë·ul zdřã zdřìelĩ *Part. Prt.*

zdřõunĩ *verb. imperf.* sehen. — Zdřã-lã, jak-tĩ-knãupjĩ sã-
bjĩjõu! Von-stùøjø·ul pã-mjã øz zdrë·ul nõu-mjã.

*Komposita (Inf. -'zdřec Prs. -'zdřã -'zdřĩš Prt. -'zdřø·ul
-'zdřã -'zdřìelĩ):*

dùøzdřec *verb. perf.* nachsehen, beaufsichtigen; dùøzdřec
sã bemerken. — Jã-sõum dùøzdřã nã-tĩm-polũ.

nãzdřec *verb. perf.* hinsehen; nãzdřec sã sich satt sehen.

pødezdrëc *Fut.* pødezdrã pødëjzdrĩš *verb. perf.* von

unten ansehen, misstrauen. — Jǎu-ješ-nìevjezo·ul, χτὺθ von-bél, âlă jǎu-jâ jǔ pòdezdr̥o·ul.

přāzdřec *verb. perf.* sa zusehen, betrachten. — Jǎu-mu-sa-přāzdřo·ul přā-ti-røbùcä.

přiezdr̥ec *verb. perf.* hindurchsehen. — Ta-bjālkā přiezdr̥ē přiez-voknø.

pùøzdřec *verb. perf.* hinblicken, erblicken. — Na-pùøzdřā nōu-mja. Jǎu-ja-pùøzdřø·ul nā-lòucä.

spùøzdřec *verb. perf.* einen Blick werfen.

rùøzdřec *s.* rùøzezdřec.

rùøzezdřec *Fut.* rùøzezdřā rozēizdr̥iš *verb. perf.* sa sich überall unsehen. — Jǎu-sa-rùøzezdřo·ul fšāzā na-jìevā gospodāřtvjā.

vāzdřec *verb. perf.* 1. heraussehen; 2. aussehen, ein Aussehen haben. — Na-vāzdřā přiez-voknø. A-tēj přāšet χλὺθp, tēn-vāzdřø·ul jāk-āupā.

vēizdr̥ec *verb. perf.* hineinsehen. — Čarnī χλὺθp vēizdr̥ø·ul přiez-voknø v-dùørnīcä.

vùøbezdr̥ec *Fut.* vùøbezdr̥ā vobēizdr̥iš *verb. perf.* besichtigen; vùøbezdr̥ec sa sich umschen. — Von-vùøbezdr̥ø·ul tā-χīcä. Nā-sa-vùøbezdr̥ā za-muōu.

vūizdr̥ec *verb. perf.* erblicken, gewahr werden. — Gǎ-von-vūizdr̥ø·ul tā-χλὺθpā, vè·n-šed nōu-nā.

zāzdřec *verb. perf.* 1. hinsehen, hinblicken; 2. nachsehen, untersuchen. — Ti-rābācä zāzdřelī nā-mořā. Von-zāzdřø·ul f-ti-komùøřä.

zdřìelānā -nā *L.* zdřelānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*St.*] -lā·nōu [*Wslz.*] *fem.* Rost.

zdřìelēc *s.* zdřelāuc.

zdřìelěznā -nā *fem.* Rost.

zdřìelóc *s.* zdřelāuc.

zdřìenīcā -cā *L.* zdřenīcī *fem.* Augenstern, Pupille. *Kl. H. Vi.*

zdřìepc -cā *masc.* einjähriges Fohlen.

zdřìepčā -čicā *Pl. N.* zdřepčātā *ntr.* zweijähriges Fohlen.

zdřìepčòk -àkā *L.* zdřepčáukù [*Kl. H. St. Wslz.*] -čáokù [*Vi.*]
masc. grosses Fohlen.

zdřìeńicǎ *s.* zdřìeńica. *St.*

zdřìńicǎ *L.* zdřìńicǐ *s.* zdřìeńica. *Wslz.*

zdřínkǎ -hǐ *fem.* der obere Teil der Kartoffel, in welchem die Augen sitzen und welcher zum Pflanzen abgeschnitten wird. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdřínkǎ *s.* zdřínka. *St.*

zdřòdlaní -nǎu -ně *adj.* die Quelle betreffend.

zdřòdlùǝvǐ -vǎ -vè *adj.* die Quelle betreffend.

zdřùǝdlǝ -lǎ *Pl. G.* -děl *ntr.* Quelle.

*zdùǝbjǐc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -zdùǝbjǐc *Prs.* -'zdǝbjǎ -zdùǝbjǐš *Prt.* -'zdǝbjél):

vòzdùǝbjǐc *verb. perf.* schmücken, zieren. — Tǐ-lǎžǎ
 vùǝzdǝbjilǐ svè-ǵĩčǎ vǵĩncamǐ.

zdùǝbrǎ *adv.* gutwillig.

zdŭn zdŭnǎ *masc.* Töpfer. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭnčik -ikǎ *masc.* Geselle, Lehrling des Töpfers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭnkǎ -hǐ *fem.* die Frau des Töpfers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭnòu -novǐ -vǎ -vè *adj. poss.* dem Töpfer gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭnstvǝ -vǎ *ntr.* 1. die Töpfer; 2. das Töpferhandwerk. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭnshǐ -kǎ -hè *adj.* dem Töpfer gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zdŭn *s.* zdŭn. *St.*

zdŭnčik *s.* zdŭnčik. *St.*

zdŭnkǎ *s.* zdŭnka. *St.*

zdŭnòu *s.* zdŭnòu. *St.*

zdŭnstvǝ *s.* zdŭnstvǝ. *St.*

zdŭnshǐ *s.* zdŭnshǐ. *St.*

zhìelkǝ -kǎ *ntr.* kleines Hemd. *Kl. H. St. Wslz.*

zhìlkǝ *Pl. G.* zhìlk *s.* zhìelkǝ. *Vi.*

zhĩnǝucǐ *s.* zhĩnǝucǐ. *H. Vi. St. Wslz.*

zħinõuci -cã -cé *adj.* vergänglich. *Kl.*

zelẽjnšĩ -šã -šć *adj. comp.* zu zelũoni. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zelẽjnšĩ *s.* zelẽjnšĩ. *St.*

zelenãuc *s.* zelenãuc. *Vi.*

zelenãuc *Prs.* zieleńejã zeleniejš *Prt.* zieleńo·ul -ńã -ńeli
verb. imperf. grün werden, grünen. *Kl. H. St.*

Komposita (Inf. -zelenãuc Prs. -'zeleniejã -zeleniejš Prt.
-'zeleno·ul -ńã -ńeli):

pozelenãuc *verb. perf.* nach einander grün werden.

røzzelenãuc *verb. perf.* grün werden.

vødzelenãuc *verb. perf.* wieder aufgrünen.

zazelenãuc *verb. perf.* grünen.

zeleně *adv. comp.* zu zielono. *Oslz.*

zeleniejšĩ -šã -šě *adj. comp.* zu zelũoni. *Oslz.*

zëlčrĩ *subst. indecl.* Sellerie.

zelięńec *s.* zelenãuc. *Kl. H. Vi.*

zelięńic *Prs.* zieleńã zelięńiš *Prt.* zieleńel zelenĩlã *verb. imperf.*
grün machen, belauben; zelięńic są grün werden, grünen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -zelięńic Prs. -'zelenã -zelięńiš Prt. -'zelenel):

pozelięńic *verb. perf.* alles grün machen; pøzelięńic są
ganz grün werden.

røzzelięńic *verb. perf.* są grün werden.

zazelięńic *verb. perf.* grün machen, belauben; zazelięńic
są grünen.

zelięńoc *s.* zelenãuc. *Kl. H. Vi.*

zelięńec *s.* zelenãuc. *St.*

zelięńic *s.* zelięńic. *St.*

zelięńoc *s.* zelenãuc. *St.*

zelińãuc *s.* zelenãuc. *Wslz.*

zelińě *s.* zeleně. *Wslz.*

zelińiejšĩ *s.* zeleniejš. *Wslz.*

zelińec *s.* zelenãuc. *Wslz.*

zelińic *Prs.* zelińã *s.* zelięńic. *Wslz.*

zelì·nòc s. zelenáuc. *Wslz.*

zelonāvi -vā -vè *adj.* grünlich. *Oslz.*

zelù·nī -nā -nè *adj.* grün. *Kl. II. Vi.*

Komposita:

cīemnezalù·nī dunkelgrün.

jāsnezalù·nī hellgrün.

zelù·nī s. zelù·nī. *St.*

zelünāvi s. zelonāvi. *Wslz.*

zelù·nī s. zelù·nī. *Wslz.*

zemjaní -nāu -ně *adj.* aus Erde bestehend, irden. *Oslz.*

zemjīsti -tā -tè *adj.* voller Erde. *Oslz.*

žemnáu s. zemnáu. *Vi.*

žemnāvi -vā -vè *adj.* etwas kalt.

žemnāčhī -kā -hè *adj.* sehr kalt. *Oslz.*

žemnāχnī -nā -nè *adj.* sehr kalt. *Oslz.*

žemnā·čhī s. zemnāčhī. *Wslz.*

žemnā·χnī s. zemnāχnī. *Wslz.*

žemnāu -ně *fem.* kaltes Fieber. *Kl. H. St. Wslz.*

žemní -nāu -ně *adj.* kalt.

zemní -nāu -ně *adj.* die Erde betreffend. *Oslz.*

žèptembrù·vi -vā -vè *adj.* den September betreffend.

žèptè·mbër -brā *masc.* September.

žèphī -kāu -hè *adj.* 1. schaukelnd, schwankend; 2. sumpfig, morastig.

žèrvjáuc s. zervjáuc. *Vi.*

žèrvjáuc *Prs.* žèrvjeja žèrvjèjèš *Prt.* žèrvjè·ul -vjā -vjelī

Part. Prt. žèrvjālī *verb. imperf.* rostig werden, rosten. *Kl. H.*

St. Wslz.

Komposita (Inf. -žèrvjáuc Prs. -'žèrvjeja -žèrvjèjèš Prt.

-'žèrvjè·ul -vjā -vjelī):

dèžèrvjáuc *verb. perf.* vollends einrosten.

nažèrvjáuc *verb. perf.* anrosten.

přàžèrvjáuc *verb. perf.* anrosten.

přèžèrvjáuc *verb. perf.* durchrosten.

vèbžèrvjáuc *verb. perf.* einrosten, verrosten.

vuzěrvjǎuc *verb. perf.* verrosten.

zazěrvjǎuc *verb. perf.* verrosten.

*zěrvjìevǎc *verb. iter.* zu zervjǎuc.

Komposita (*Inf.* -zěrvjìevǎc *Prs.* -'zěrvjěvǎ -zěrvjěvòš *Prt.* -'zěrvjěvø·ul):

døzěrvjìevǎc *verb. imperf.* völlig verrosten.

přezěrvjìevǎc *verb. imperf.* durchrosten.

vøbzěrvjìevǎc *verb. imperf.* einrosten, verrosten.

vuzěrvjìevǎc *verb. imperf.* verrosten.

zazěrvjìevǎc *verb. imperf.* verrosten.

zêp zêpǎ *masc.* Seife.

zêpǎc *Prs.* zêpjǎ -pjěš *Prt.* zêpø·ul *verb. imperf.* mit Seife beschmieren.

Komposita:

nazêpac *verb. perf.* einseifen.

pøzêpǎc *verb. perf.* nach einander einseifen.—Žís já-pøzêpǎ fšǎthè zglǎ.

vǎzêpac *verb. perf.* ganz einseifen.

vøbzêpǎc *verb. perf.* mit Seife beschmieren.

zazêpac *verb. perf.* einseifen.

*zêpǎc *verb. iter.* zu zêpac.

Komposita (*Inf.* -zêpǎc *Prs.* -'zêpǎjǎ *Prt.* -zøpø·ul *Imp.* -zêpø·u):

nazêpǎc *verb. imperf.* einseifen.

vøbzêpǎc *verb. imperf.* mit Seife beschmieren.

zazêpǎc *verb. imperf.* einseifen.

*zêpǎvǎc *verb. iter.* zu zêpac.

Komposita (*Inf.* -zêpǎvac *Prs.* -'zêpǎvǎ -zêpǎuvòš [*Kl. H. St. Wslz.*] -pǎqvòš [*Vi.*] *Prt.* -'zêpǎvo·ul *Imp.* -zêpǎvø·u):
s. zêpǎc.

zêpjǐznǎ -nǎ *fem.* Seifenwasser.

zêpnǐ -nǎ -né *adj.* die Seife betreffend.

zêpnǐca -cǎ *fem.* die Frau des Seifensieders.

zêpnǐctvø -vǎ *ntr.* 1. die Seifensieder; 2. Seifensiederei. *Oslz.*

zèpnîchî -kâ -hè *adj.* den Seifensieder betreffend. *Oslz.*

zèpnîčî -čâ -čè *adj.* den Seifensieder betreffend. *Oslz.*

zèpnîčkâ -hî *fem.* die Frau des Seifensieders.

zèpnîkòu -kòvî -vâ -vè *adj. poss.* dem Seifensieder gehörig.

zèpnîk -ikâ *Pl. N. -câ masc.* Seifensieder.

zèpnîctvø *s.* zèpnîctvø. *Wslz.*

zèpnîchî *s.* zèpnîchî. *Wslz.*

zèpnîčî *s.* zèpnîčî. *Wslz.*

*zèpùøvâc *s.* zèpâc. *Kl. Vi.*

zèpùøvî -vâ -vè *adj.* die Seife betreffend.

zèv zìevâ *masc.* Rachen, Schlund. *H. Vi. St. Wslz.*

zèvnòuc *s.* zèvnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

zèvnòuc *Fut.* zèvnâ -něš *Prt.* zèvnòun *Imp.* zìevnî zèvnîcâ
verb. perf. gähnen. *Kl.*

zèw *s.* zèv. *Kl.*

zèwnòuc *s.* zèvnòuc. *Kl.*

zgâgâ -hî *fem.* Sodbrennen.

zgâodnîškâ *s.* zgâudnîška. *Vi.*

zgârdâ -dâ *fem.* die Verachtung.

zgârdlâvî -vâ -vè *adj.* verächtlich, verachtungsvoll. *Oslz.*

zgârdlâvjâ *adv.* verächtlich.

zgârdlâvosc -câ *L.* zgârdlâvùøsci *fem.* die Verächtlichkeit.

zgârdlâ·vî *s.* zgârdlâvî. *Wslz.*

zgâudnîškâ -hî *I.* zgâodnîškòu [*Oslz.*] -nî·škòu [*Wslz.*] *fem.*
Rätsel. *Kl. H. St. Wslz.*

*zglâc *verb.* *Oslz.*

Kompositum (Inf. -'zglêc Prs. -'zglâ -'zglîš Prt. -'zglêl):

vâzglêc *verb. perf.* bis aufs Hemd, nackt ausziehen; vâzglêc
sâ sich nackt ausziehen. -- Na-vâzglâlâ tâ-knâupâ.

*zglâc *s.* zglâc. *Wslz.*

zglùø zglâ *Pl. G. zhîel ntr.* Hemd.

zglùøvî -vâ -vè *adj.* das Hemd betreffend.

zgñîlâ -lâ *masc. und fem.* fauler Mensch bzw. Frau. *Oslz.*

zgñîlêznâ -nâ *fem.* die Fäulnis. *Oslz.*

zgúñtī -tā -tè *adj.* 1. faul, verfault; 2. faul, träge. *Oslz.*

zgúñlā s. zgúñla. *Wslz.*

zgúñlěznā s. zgúñleznā. *Wslz.*

zgúñrtī s. zgúñrti. *Wslz.*

zgúñøtli -lā -lè *adj.* schmutzig.

zgórċ -kā *masc.* Anhöhe, Hügel.

zgórċovātī -tā -tè *adj.* hügelig.

zgórĥi *adv.* herab.

zgõudnī -nā -nè *adj.* enig.

zgõudnøsc -cā *L.* zgõudnøscī *fem.* die Einigkeit.

zgõudnā *adv.* enig.

zgõurā *adv.* 1. hinauf, empor; 2. oben.

zgrābjīnā zgrabjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *D.* -bjīnōum [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōum [*St.*] -bjīnōum [*Wslz.*] *fem. pl.* abgeharkte, zusammengeharkte Dinge.

zgrāzlāvĵā *adv.* verdriesslich, grämlich. *Oslz.*

zgrāzlāvøsc -cā *L.* zgrēzlāvøscī *fem.* die Verdriesslichkeit, Grämlichkeit. *Oslz.*

zgrāzlāvĵā s. zgrāzlāvĵā. *Wslz.*

zgrāzlāvøsc s. zgrāzlāvøsc. *Wslz.*

zgrēzlāvī -vā -vè *adj.* verdriesslich, grämlich. *Oslz.*

zgrēzlāvī s. zgrēzlāvī. *Wslz.*

zgřēbnī -nā -nè *adj.* aus Heide bestehend, heden.

zgřēbjā -bjī, zgřēb *fem. pl.* Heide, Werg.

zgřēbnīcā -cā *L.* zgřēbnīcī [*Oslz.*] -nīcī [*Wslz.*] *fem.* grobe Leinwand, Sackleinwand.

zgūbā -bā *Pl. G.* zgūb *fem.* der Verlust. *Oslz.*

zgūbjicēlkā -hī *I.* zgūbjicēlkōū *fem.* Verliererin. *Kl. II. St.*

zgūbjicēl -elā *L.* zgūbjicēlū *masc.* der Verlierer. *Oslz.*

zgūbjicīlkā *I.* zgūbjicīlkōū *Pl. G.* -cīlk s. zgūbjicēlka. *Vi.*

zgūbā s. zgūba. *Wslz.*

zgūbjicēlkā s. zgūbjicēlka. *Wslz.*

zgūbjicēl s. zgūbjicēl. *Wslz.*

zgūbjōucī s. zgūbjōucī. *H. Vi. St. Wslz.*

zgũbjõuci -cã -cé *adj.* verlustig. *Kl.*

ziẽlãnã -nã *I.* zelãnõu [*Kl. H. Vi.*] -lãnõu [*St.*] -lã·nõu [*Wslz.*] *Pl. G.* -lĩn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -lĩn [*St.*] *fem.* Kraut, Gewächs.

ziẽlẽznã -nã *fem.* die Kräuter.

ziẽlẽ -lã *Pl. N.* zũglã *G.* zõul *ntr.* wohlriechendes oder nützliches Kraut.

ziẽlinkã -hĩ *I.* zelĩnkõu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -lĩnkõu [*St.*], *fem.* Kräutchen.

ziẽlkã -hĩ *fem.* kleine Träne. *Kl. H. St. Wslz.*

ziẽlũĩk -ikã *masc.* Krautgarten, Küchengarten. *Kl. H. St. Wslz.*

ziẽlonavo *adv.* grünlich. *Oslz.*

ziẽlono *adv.* grün. *Oslz.*

Komposita:

cĩemnoziẽlono dunkelgrün.

jãсноziẽlono hellgrün.

ziẽlono -nã *ntr.* das Grün, die grüne Farbe. *Oslz.*

ziẽlono- *erstes Glied von Kompositen:* grün-. *Oslz.*

ziẽlsko -kã *L.* zẽlskũ *ntr.* Unkraut; svjĩnẽ ziẽlsko Nachtschatten (*Solanum nigrum*). *Kl. H. St. Wslz.*

ziẽlũsko -kã *L.* zelãskũ [*Oslz.*] -lã·skũ [*Wslz.*] *Pl. G.* -lãsk [*Wslz.*] *ntr.* Kräutchen.

ziẽlũnavo *s.* ziẽlonavo. *Wslz.*

ziẽlũno *s.* ziẽlono *adj. und ntr.* *Wslz.*

ziẽlũno- *s.* ziẽlono-. *Wslz.*

ziẽmjã -mjã *I.* zemjõu *Pl. G.* zẽm *fem.* 1. die Erde, Erdkugel; 2. der Erdboden; 3. Land. *Kl. H. Vi.*

ziẽmjõun -anã, -õunã *Pl. N.* -nã *G.* zemjõun [*H. Vi.*] -mjõun [*Kl.*], -ãnõu *I.* -nmĩ *masc.* Erdbewohner. *Kl. H. Vi.*

ziẽmjõunka -hĩ *I.* zemjõunkõu [*H. Vi.*] -mjõunkõu [*Kl.*], -mjãnkõu *fem.* Erdbewohnerin. *Kl. H. Vi.*

ziẽmshĩ -kã -hẽ *adj.* irdisch. *Kl. H. Vi.*

Kompositum:

jĩnoziẽmshĩ ausländisch.

zìerăc *Prs.* zêraq -rôš *Prt.* zêro·ul *Imp.* zìerø·u zerö·ucä *verb.*
imperf. anhaltend sehen.

Komposita:

døzìerăc *verb. imperf.* beaufsichtigen. — Vjĩtro jâ-bõuda
 sõum dùøzèro·ul tẽx-robùøtníkõu.

nadzìerăc *verb. imperf.* beaufsichtigen. — Tën-põnn sõum
 nãdzèro·ul tã-robùøtä.

nazìerăc *verb. imperf.* hinsehen.

pødzìerăc *verb. imperf.* von unten ansehen, misstrauen.

pøzìerăc *verb. imperf.* hinblicken.

spøzìerăc *verb. imperf.* hinblicken.

přazìerăc *verb. imperf.* sa zusehen, beobachten.

přezìerăc *verb. imperf.* hindurchsehen.

vãzìerăc *verb. imperf.* 1. hinaussehen; 2. aussehen, ein Aus-
 sehen haben.

vøbzìerăc *verb. imperf.* besichtigen; vøbzìerăc sa sich umsehen.

vuzìerăc *verb. imperf.* erblicken.

vzìerăc *verb. imperf.* hineinsehen.

zazìerăc *verb. imperf.* hinsehen, hinblicken.

zìervjěc s. zervjãuc.

zìervjinã -nã *I.* zěrvjĩnõu [*Kl. H. Vi.*] -vjĩnõu [*St.*] -vjì·nõu
 [*Wslz.*] *fem.* 1. Rost; 2. Getreidebrand.

zìervjõc s. zervjãuc.

zìevăc *Prs.* zêvja -vjěš *Prt.* zêvo·ul *Imp.* zìevji zevjĩcä *verb.*
imperf. gähnen.

Komposita:

pøzìevăc *verb. perf.* ein wenig gähnen.

přezìevăc *verb. perf.* eine Weile gähnen.

vødzìevăc *verb. perf.* wiedergähnen, mit Gähnen antworten.

zazìevăc *verb. perf.* anfangen zu gähnen.

*zìevăc *verb. iter.* zu zvãc.

Komposita (*Inf.* -zìevăc *Prs.* -'zèva -zèvôš *Prt.* -'zèvo·ul
Imp. -zìevø·u -zevö·ucä):

nazìevăc *verb. imperf.* nennen; nazìevăc sa heissen. —

Mä-nāzévali ta-bāba stāurou Kùəvólka. Nĩ-jā-nāzévali Tārk. Mǎ-jā-nazêvāmā krōula. Věn-sa-nazêvā Márcin. Věn-sa-nazêvā Mjĩχala.

pəziévác *verb. imperf.* vorladen.

přāziévác *verb. imperf.* vorfordern.

přeziévác *verb. imperf.* 1. anders benennen; 2. nennen, benennen; přeziévác sa sich nennen, heissen.

scziévác *verb. imperf.* zusammenrufen, berufen.

vziévác *verb. imperf.* auffordern.

zaziévác *verb. imperf.* auffordern.

ziemjā *Pl. G.* zēm s. ziemja. *St.*

ziemjoun *Pl. G.* zemjoun s. ziemjoun. *St.*

ziemjounka *I.* zemjounkou s. ziemjounka. *St.*

ziemshī s. ziemshī. *St.*

zĩ·náol s. zi·nául. *Vi.*

zĩ·nául -lū *masc* Signal, Zeichen. *Kl. II. St. Wslz.*

zimjaní s. zemjaní. *Wslz.*

zimjī·stī s. zemjīstī. *Wslz.*

zimní s. zemní. *Wslz.*

zìlkā *Pl. G.* zìlk s. zìelka. *Vi.*

zì·lńík s. zìelńík. *Vi.*

zìlsko *Pl. G.* zìlsk s. zìelsko. *Vi.*

zìmjā *I.* zimjōu s. ziemja. *Wslz.*

zìmjoun *Pl. G.* zimjoun s. ziemjoun. *Wslz.*

zìmjounkā *I.* zimjōunkou s. ziemjounka. *Wslz.*

zìmshī s. ziemshī. *Wslz.*

zīb zābū [*Oslz.*] zā·bū [*Wslz.*] *masc.* 1. die Kälte; 2. das Fieber, Frostgefühl.

zībjáo s. zībjáu. *Vi.*

zībjáu -bjě *fem.* mit einer schwankenden Moosdecke bewachsenes Moor. *Kl. H. St. Wslz.*

zîbòlkā *I.* zîbáulkou s. zîbo·ulka. *GGa.*

zîbo·ulkā -hī *I.* zîbō·ulkou *fem.* 1. Schaukel, 2. schwankender Moorboden. *Oslz. AGa. IV.*

zîdă -dă *fem.* Süden.

zîdǫst -tǫ *masc.* Südosten.

zîdǫst -tǫ *masc.* Südosten.

zîdǫvî -vǫ -vè *adj.* südlich.

zîdvèst -èstǫ *masc.* Südwesten.

zîγlǎc *Prs.* zîγlǫǵ *Prt.* zîγlǫ·ǫl *verb. imperf.* siegeln.

Komposita:

pǝzîγlǎc *verb. perf.* besiegeln.

vǫdzîγlǎc *verb. perf.* das Siegel aufbrechen.

zazîγlǎc *verb. perf.* versiegeln, zusiegeln. -Tǝn-lǎst von-

zazîγlǫ·ǫl pǝnc zîγlamî.

zîγlǫǵvǎc *Prt.* zîγlǫǵvǫ·ǫl s. zîγlǎc. *Kl. Vi.*

zîǵǝl -γlǫ *masc.* Siegel.

zîmk -kǫ *masc.* Frühling. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zîmkǫvî -vǫ -vè *adj.* den Frühling betreffend.

zîmnǎ -nè *fem.* 1. Winterszeit; 2. Winterkorn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zîp zîpǫ *masc.* eine Art Klette.

zîrǫp -pǫ *masc.* Syrup.

zîmk s. zîmk. *St.*

zîmnǎ s. zîmnǎ. *St.*

zǵadlǎvî -vǫ -vè *adj.* bissig. *Oslz.*

zǵadlǎvǫsc -cǎ *L.* zǵadlǎvǫscî *fem.* die Bissigkeit.

zǵadlǎvî s. zǵadlǎvî. *Wslz.*

zǵǫdnî s. zǵǫdnî. *Vi.*

zǵǫdnǫsc s. zǵǫdnǫsc. *Vi.*

zǵǫzd s. zǵǫzd. *Vi.*

zǵǫdnî -nǎ -nè *adj.* gefräßig. *Kl. H. St. Wslz.*

zǵǫdnǫsc -cǎ *L.* zǵǫdnǫscî *fem.* die Gefräßigkeit. *Kl. H. St.*

Wslz.

zǵǫzd zǵǵzdǫ *masc.* die Zusammenkunft.

*zlǎcǎc *verb. iter.* zu zlǫcǎc.

Komposita (Inf. -zlǎcǎc Prs. -'zlǎcǵ -zlǎcǫš [Kl. H. St.

Wslz.] -zlǫcǫš [Vi.] Prt. -'zlǎcǫ·ǫl Imp. -zlǎcǫ·ǫ).

pǫzlǎcǎc *verb. imperf.* vergolden.

vāzlācāc *verb. imperf.* innen vergolden.

vobzlācāc *verb. imperf.* vergolden.

vozlācāc *verb. imperf.* vergolden.

vuzlācāc *verb. imperf.* vergolden.

zlāpkā -hī *fem.* Stelle eines Brotes, wo dies mit einem andern beim Backen zusammengeklebt ist. *Oslz.*

zlāklāvī -vā -vè *adj.* furchtsam. *Oslz.*

zlāklā·vī *s.* zlāklāvī. *Wslz.*

zlāpkā *Pl. G.* zlāpk *s.* zlāpka. *Wslz.*

zleplāvī -vā -vè *adj.* zusammenklebend. *Oslz.*

zleplā·vī *s.* zleplāvī. *Wslz.*

zlēfk -kū *masc.* Zusammengegossenes. *II. Vi. St. Wslz.*

zlēvk *s.* zlēfk. *Kl.*

zlēv zliēvū *masc.* der Abguss, Ausguss. *II. Vi. St. Wslz.*

zlēw *s.* zlēv. *Kl.*

zliē *adv.* schlimm, böse.

zliēši -šā -šè *adj. comp.* zu zlí.

zlí zláu zlē *adj.* schlimm, böse; zlē ä-dūobré vjīžec das zweite Gesicht haben.

zlí zlēvā *masc.* der Böse, Teufel.

zlōub *s.* zlōub. *II. Vi. St. Wslz.*

zlōuž zluēžā *Pl. G.* -žī *fem.* Eiszapfen.

zlōupk *s.* zlōupk. *II. Vi. St. Wslz.*

zlōub zlēbū *masc.* Bruch. *Kl.*

zlōupk -kū *masc.* Bruchstück. *Kl.*

zlōcaní -nāu -ně *adj.* golden.

Kompositum:

čístozlōcaní aus reinem Golde bestehend.

zlōčinnī -nā -ně *adj.* verbrecherisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zlōčinnīcā -cā *fem.* Missethäterin, Verbrecherin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zlōčinnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Missethäter, Verbrecher. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zlōčinstvo -vā *ntr.* Missethat, Verbrechen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zlōčinnī *s.* zlōčinnī. *St.*

zlōčĭnnĭcǎ s. zlōčĭnnĭca. *St.*

zlōčĭnnĭk s. zlōčĭnnĭk. *St.*

zlōčĭnstvø s. zlōčĭnstvø. *St.*

zlōžēĭstvø -vǎ *ntr.* Spitzbüberei, Diebstahl.

zlōžēĭshĭ -kǎ -hè *adj.* spitzbübisch, diebisch.

zløstlǎvĭ -vǎ -vè *adj.* boshaft. *Oslz.*

zløstlǎ·vĭ s. zløstlǎvĭ. *Wslz.*

zløtǎvĭ -vǎ -vè *adj.* goldig.

zløtǎχnĭ -nǎ -nè *adj.* goldgelb. *Oslz.*

zløtǎ·χnĭ s. zløtǎχnĭ. *Wslz.*

zløtĭ -têvǎ *masc.* der alte polnische Gulden, die Mark.

zløtnĭ -nǎu -nè *adj.* golden.

zløtnĭctvø -vǎ *ntr.* 1. die Goldschmiede; 2. das Goldschmiedsge-
werbe. *Oslz.*

zløtnĭchĭ -kǎ -hè *adj.* den Goldschmied betreffend. *Oslz.*

zløtnĭčĭ -čǎ -čè *adj.* den Goldschmied betreffend. *Oslz.*

zløtnĭ·ctvø s. zløtnĭctvø. *Wslz.*

zløtnĭ·chĭ s. zløtnĭchĭ *Wslz.*

zløtnĭ·čĭ s. zløtnĭčĭ. *Wslz.*

zlùøcǎcél -elǎ *L.* zlocǎcièlǎ *masc.* Vergolder.

zlùøcēc *Prs.* zlùøcǎ -cĭš *Prt.* zlùøcél zlocǎlǎ *verb. imperf.*
vergolden.

Komposita (Inf. -zlùøcēc Prs. -'zlocǎ -zlùøcĭš Prt. -'zlocél):

pozlùøcēc *verb. perf.* vergolden.

vǎzløcēc *verb. perf.* innen vergolden.

vøbzlùøcēc *verb. perf.* vergolden.

vøzlùøcēc *verb. perf.* vergolden.

vuzlùøcēc *verb. perf.* vergolden.

zlùøcòk -ǎkǎ *L.* zlocǎukǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] -cǎøkǎ [*Vi.*]
masc. Vergolder.

zlùøzejǎ -jǎ *L.* zløžĭejǎ *masc.* Dieb.

zlùøžèĭ -ejǎ *L.* zløžĭejǎ *masc.* Dieb.

zlùøžèĭkǎ -hĭ *I.* zløžĭkòu *Pl. G.* -žĕĭk *fem.* Diebin.

zlùøsc -cǎ *fem.* die Bosheit.

- zlùøstlävjä *adv.* boshaft.
 zlùøstlävøsc -cä *L.* zløstlävùøsci *fem.* die Bosheit.
 zlùøtkø -kã *ntr.* Gold.
 zlùøtničk -kã *masc.* Geselle, Lehrling des Goldschmieds.
 zlùøtničkã -hĩ *fem.* die Frau des Goldschmieds.
 zlùøtnikou -kovĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Goldschmied gehörig.
 zlùøtník -ikã *Pl. N.* -cä *masc.* Goldschmied.
 zlùøtø -tã *ntr.* Gold.
 zlâžãc *Prs.* zlâžüjã *Prt.* zlüžø·ul *verb. imperf.* längs der Furchen eggen.
 zlâžáo *s.* zlüžáu. *Vi.*
 zlâžáu -žě *fem.* die Länge. *Kl. H. St. Wslz.*
 zlâžã *adv.* der Länge nach.
 zlâžã *prp. c. G.* 1. längs, entlang an; 2. nach, gemäss.
 zlâžěznã -nã *fem.* die Länge.
 zlâžĩ -žã -žè *adj.* lang (eine bestimmte Strecke).
 zlâžøsc -cä *L.* zlüžùøsci *fem.* die Länge.
 zlâžøvãti -tã -tè *adj.* länglich.
 zlâžùøvãc *Prt.* zlüžùøvo·ul *s.* zlüžãc. *Kl. Vi.*
 zmjãrtĩ -tã -tè *adj.* abgemagert, verhungert.
 zmjãrtø *adv.* abgemagert, verhungert.
 zmjãrlĩ -lã lè *adj.* frostig.
 zmjěrnĩ -nã -nè *adj.* messbar.
 zmjĩjã -jã *I.* zmjijou *Pl. G.* zmjĩ *fem.* Schlange, Natter.
 zmjijùøvi -vã -vè *adj.* die Natter betreffend.
 zmjĩskã -hĩ *fem.* Flockenblume.
 zmlùødũ *adv.* von Jugend auf.
 zmùøklãnã -nã *I.* zmoklãnou [*Kl. H. Vi.*] -klãnou [*St.*]
 -klã·nou [*Wslz.*] *Pl. G.* -klĩn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -klĩn [*St.*]
fem. Schweiss.
 zmùøklěznã -nã *fem.* Schweiss.
 *znãbjãc *verb. iter.* zu znùøbjic.
 Komposita (*Inf.* -znãbjãc *Prs.* -'znãbjã -znãubjõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -znãobjõš [*Vi.*] *Prt.* -'znãbjø·ul *Imp.* -znãbjø·u):

přeznābjāc *verb. imperf.* durchkälten; přeznābjāc sạ sich erkälten.

røzznābjāc *verb. imperf.* abkühlen; røzznābjāc sạ sich abkühlen.

vāznābjāc *verb. imperf.* auskälten; vāznābjāc sạ kalt werden.

vøznābjāc *verb. imperf.* kalt machen; vøznābjāc sạ kalt werden.

zaznābjāc *verb. imperf.* abkälten; zaznābjāc sạ sich erkälten.

znāc *Prs.* znājạ -jěš *Prt.* znø·ul *verb. imperf.* kennen; znāc sạ sich kennen. — Vẽn-mjā-zuø·ul ālā jǎu-jǎ-niēznø·ul.

Komposita (Inf. -'znac Prs. a. -'znajạ -znājěš b. -'znạ -'znòš
Prt. -'znø·ul -'znǎ):

dùøznac *verb. perf.* erfahren. — A-těj mā-dùøznalī, cǝ-to-běl bārzo dùøbrī pǝun.

přāznac *verb. perf.* zuerkennen; přāznac sạ bekennen, eingestehen. — Těn-pǝun přāzno·ul jiemū tā-χīčā a-mjē to-pùølā. Vẽn-sạ-přāzno·ul, cø-vø-n-mjø·ul zapǎlùøné tā-škūná.

pùøznac *verb. perf.* 1. erkennen; 2. befördern; pùøznac sạ 1. sich kennen lernen; 2. dahinter kommen, begreifen. — Jǎu-jǎ-pùøznø·ul hūjā. Těn-krǝul jǎ-pùøznø·ul do-majǝrā. Mǎ-sạ-pùøznalī v-Gǎrní. To-nedūrāle dlūgo, tēj jǎ-sạ-pùøznø·ul s-tǝu-røbùotǝu.

rùøzeznac *verb. perf.* unterscheiden, erkennen.

sìøznac *verb. perf.* gestehen. — Vøn-sìøznø·ul fšǎtkø, cø-vøn-zrùøbjǝl.

vāznac *verb. perf.* bekennen, gestehen. — Vøn-vāzno·ul fšǎthè svø-gřêχī.

vūznac *verb. perf.* erkennen; kùømū cùø jemandem etwas ansehen, anmerken. — Jǎu-mū-vūznø·ul, cǝ-vøn-lgø·ul.

*znāčāc *verb. iter. zu znāčic.*

Komposita (*Inf.* -znāčāc *Prs.* -'znāčā -znāučōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -znāučōš [*Vi.*] *Prt.* -'znāčo·ul *Imp.* -znāčo·u):

naznāčāc *verb. imperf.* 1. bezeichnen; 2. bestimmen.

přeznāčāc *verb. imperf.* bestimmen.

vodznāčāc *verb. imperf.* sa sich auszeichnen.

vəznāčāc *verb. imperf.* bezeichnen.

zaznāčāc *verb. imperf.* vermerken.

znāčic *Prs.* znāčā -čiš *Prt.* znāčel *verb. imperf.* bezeichnen.

Komposita:

naznāčic *verb. perf.* 1. bezeichnen; 2. bestimmen.—Přoudā

tī-būřā nāznačili fšāthē svē-řiečā mērkamī.

pəznāčic *verb. perf.* nach einander bezeichnen. — Těn-lesní

pūoznačel tā-dřevjāta, cə-mjālā bāc vucātē.

přeznāčic *verb. perf.* bestimmen.—Nī-přieznačili svā-vùo-

trokā dō-škōulnevā.

vədnāčic *verb. perf.* sa sich auszeichnen. — Věn-sā-vè·d-

značel mjizā-fšāmī knāupamī mùocōu.

vəznāčic *verb. perf.* bezeichnen.

zaznāčic *verb. perf.* vermerken.

znāčk -kū *masc.* Zeichnen.

znād *prp. c. G.* von oberhalb.—Těn-kāmā spāud znat-tā-dākū.

znājemnə *adv.* 1. bekannt; 2. kundig. *Oslz.*

znājemnəsc -cā *L.* znājemnūəscī *fem.* 1. die Bekanntschaft;
2. die Kenntnis. *Oslz.*

znājemə *adv.* 1. bekannt; 2. kundig. *Oslz.*

znājeməsc -cā *L.* znājemūəscī *fem.* 1. die Bekanntschaft; 2. die
Kenntnis. *Oslz.*

znājēmī -mā -mē *adj.* 1. bekannt; 2. kundig. *Kl. H. Vi.*

znājēmni -nā -nē *adj.* 1. bekannt; 2. kundig. *Kl. H. Vi.*

znājēmī *s.* znājēmī. *St.*

znājēmni *s.* znājēmni. *St.*

znājīmno *s.* znājemno. *Wslz.*

znājīmnoəsc *s.* znājemnoəsc. *Wslz.*

znājīmo *s.* znājemo. *Wslz.*

znājīmesc s. znājemesc. *Wslz.*

znajīmī s. znajēmī. *Wslz.*

znajīmnī s. znajēmni. *Wslz.*

znājōrkā -hī *I.* znajārkōu, -jārkōu *fem.* Kennerin.

znājōř -ařā, -āřā *L.* znajāřū *masc.* Kenner.

znajōumc -cā *masc.* der Bekannte. *H. Vi. Wslz.*

znajōumc s. znajōumc. *Kl. St.*

znājōmnø *adv.* 1. bekannt; 2. kundig. *Oslz.*

znājōmnesc -cā *L.* znajōmnūescī *fem.* 1. Bekanntschaft; 2. die Kenntnis. *Oslz.*

znājōmø *adv.* 1. bekannt; 2. kundig. *Oslz.*

znājōmesc -cā *L.* znajōmūescī *fem.* 1. die Bekanntschaft; 2. die Kenntnis. *Oslz.*

znajūēmī -mā -mē *adj.* 1. bekannt; 2. kundig. *Kl. H. Vi.*

znajūēmni -nā -nē *adj.* 1. bekannt; 2. kundig. *Kl. H. Vi.*

znajūēmī s. znajūēmī. *St.*

znajūēmni s. znajūēmni. *St.*

znājūmnø s. znājōmnø. *Wslz.*

znājūmnesc s. znājōmuesc. *Wslz.*

znājūmø s. znājōmø. *Wslz.*

znājūmesc s. znājōmesc. *Wslz.*

znajūēmī s. znajūēmī. *Wslz.*

znajūēmni s. znajūēmni. *Wslz.*

znāk *adv.* rücklings.

znāk -kū *Pl. G.* znakōu *masc.* Zeichen.

*znāvāc *verb. iter.* zu znāc.

Komposita (*Inf.* -znāvāc *Prs.* -'znāva -znāuvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -znāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'znāvø·ul *Imp.* -znāvø·u):

døznāvāc *verb. imperf.* erfahren.

poznāvāc *verb. imperf.* erkennen, kennen lernen; pøznāvāc sū 1. sich kennen lernen; 2. sich auf etwas verstehen.

pøpøznāvāc *verb. perf.* viele nach einander erkennen.

přāznāvāc *verb. imperf.* zuerkennen; přāznāvāc sū bekennen, gestehen.

rəzeznāvāc *verb. imperf.* unterscheiden, erkennen.

seznāvāc *verb. imperf.* gestehen.

vāznāvāc *verb. imperf.* bekennen, gestehen.

vuznāvāc *verb. imperf.* erkennen.

znāta -tā *fem.* Angewohnheit.

znōj̃ znòoj̃ L. znoj̃ *masc.* grosse Kälte.

znōj̃d s. znōj̃d. *H. Vi. St. Wslz.*

znōj̃d *adv.* von dort, von jenem Orte. *Kl.*

znùobj̃ic *Prs.* znùobj̃a -bj̃iš *Prt.* znùobj̃el znobj̃ilā *verb. imperf.* kühlen, kalt machen; znùobj̃ic s̃a sich abkühlen, kalt werden.

Komposita (Inf. -znùobj̃ic Prs. -'znobj̃a -znùobj̃iš Prt. -'znobj̃el):

přeznùobj̃ic *verb. perf.* durchkälten; přeznùobj̃ic s̃a sich erkälten. — Nā-tīm-voz̃ ŷā-sā-přieznoobj̃el tā-nùobj̃i.

Vōn-sā-přieznoobj̃el bārzo.

rozznùobj̃ic *verb. perf.* sehr abkühlen; rozznùobj̃ic s̃a sehr kalt werden.

vāznobj̃ic *verb. perf.* auskälten; vāznobj̃ic s̃a ganz kalt werden. — Zāmkñi tā-dvj̃ērā, tā-mjā-vāznobj̃iš tā-dùgr̃nica. V-nùocā tā-dùgr̃nica s̃a-vāznobj̃ilā.

voznùobj̃ic *verb. perf.* abkühlen; voznùobj̃ic s̃a sich abkühlen.

zaznùobj̃ic *verb. perf.* abkühlen; zaznùobj̃ic s̃a sich erkälten.

znùoṽ *adv.* abermals, wiederum.

zñj̃ā -j̃ā *L.* zñj̃ō *Pl. G.* zñj̃ *fem.* Schlange, Natter.

zōrnātī -tā -tē *adj.* reich an Körnern.

zōrnùoṽī -ṽā -ṽē *adj.* die Körner betreffend.

zōrñistī -tā -tē *adj.* reich an Körnern. *Oslz.*

zōrñistī s. zōrñistī. *Wslz.*

zōtkùoṽī -ṽā -ṽē *adj.* die Schürze betreffend.

zōj̃ s. zā. *H. Vi. St. Wslz.*

zōj̃b zùoj̃ū *Pl. G.* zobōj̃ *L.* -bī *L.* -bj̃ē *masc.* Krippe.

- zǒub s. zǒub. *H. Vi. St. Wslz.*
 zǒuč? s. zǒuč. *H. Vi. St. Wslz.*
 zǒudā -dā *fem.* Soda.
 zǒufā -fā *fem.* Sopha.
 zǒufkā -hī *fem.* kleines Sopha.
 zǒumčiččə -čā *Pl. N.* zǒumčiččā [*Oslz.*] -čiččā [*Wslz.*] *G.*
 -čičč [*Oslz.*] -čičč [*Wslz.*] *ntr.* altes verfallenes Schloss, Schloss-
 ruine. *H. Vi. Wslz.*
 zǒumčītī -tā -tē *adj.* mit einem Schloss versehen; zǒumčītā göurā
 Schlossberg. *Oslz.*
 zǒumčītī s. zǒumčītī. *Wslz.*
 zǒumk -kū *masc.* Schloss, Burg. *H. Vi. Wslz.*
 zǒumkə·iččə -čā *ntr.* 1. Schlossruine; 2. Stelle, wo früher ein
 Schloss stand.
 zǒumkùəvī -vā -vē *adj.* das Schloss betreffend.
 zǒumúšk -kū *masc.* kleines Schloss. *H. Vi. Wslz.*
 zǒupk -kā *masc.* kleine Krippe, Hühnertrog.
 zǒupk s. zǒupk. *H. Vi. St. Wslz.*
 zǒu s. zā. *Kl.*
 zǒub zābā *Pl. G.* zǒböu *I.* -bí *L.* -bjěχ *masc.* Zahn. *Kl.*
 zǒuč? *adv.* was für ein? *Kl.*
 zǒumčiččə s. zǒumčiččə. *Kl. St.*
 zǒumk s. zǒumk. *Kl. St.*
 zǒumúšk s. zǒumúšk. *Kl. St.*
 zǒupk -kā *masc.* kleiner Zahn.
 zǒuš? s. zǒuč. *Kl.*
 zǒbùəvī -vā -vē *adj.* die Krippe betreffend.
 zǒ·ic -cā *masc.* Hase. *Vi. GGa.*
 zǒ·ic s. jíc.
 zǒ·inc s. jíc. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 zǒ·inc s. jíc. *St.*
 zróžěmní -nāu -ně *adj.* verständig.
 zrózmjālī -lā -lè *adj.* verständlich.
 zrùok -kū *masc.* Blick, Gesicht.

zrùøst -tù *masc.* Wuchs.

zrùøstkă -hĩ *fem.* zwei gabelförmig verwachsene Zweige.

zùølēc *Prs.* zùølă -lĩš *Prt.* zùølél zolălă *verb. imperf.* beschmutzen; zùølēc să sich beschmutzen.

Komposita (Inf. -zùølēc Prs. -'zølă -zùøliš Prt. -'zolél):

pøzùølēc *verb. perf.* beschmutzen. — Tën-knăup-mjä pùø-zolél fšăthĩ văbörhĩ.

sezùølēc *verb. perf.* einschmutzen; sezùølēc să sich einschmutzen. — Vön-să-siezolél tă-büksă. Nă-să-sezolălă bārzo.

vøbzùølēc *verb. perf.* beschmutzen.

vuzùølēc *verb. perf.* einschmutzen; vuzùølēc să sich einschmutzen.

zazùølēc *verb. perf.* einschmutzen; zazùølēc să sich einschmutzen.

zvāc *Prs.* zùøjă -jěš *Prt.* zvø·ul *Imp.* zùøjĩ zejĩcă *verb. imperf.* nennen; zvāc să heissen. — Mă-jă-zvāli stăurōu Kùøvōlkă. Vön-să-zùøjă Mărcin. Vön-să-zùøjă Krăstkă.

Komposita (Inf. -'zvac Prs. a. -'zøjă -zùøjěš b. -'zvja -'zvjęš Prt. -'zvø·ul):

năzvac *verb. perf.* nennen, benennen; năzvac să heissen. — Tă-knăupă mă-nazùøjemă Mjĩχală.

přăzvac *verb. perf.* vorfordern. — Dlău-čůš vön-bél-přăzvōunĩ přēt-sōut?

přiezvac *verb. perf.* 1. anders benennen; 2. nennen, benennen; přiezvac să sich nennen, heissen. — Pùø-slovjinskũ tă-kăută să-zùøjōu Želješhē kăută, ālă pùø-nemjeckũ nă-bălă přezvōunē na-Zelěženěr Klükěn.

pùøzvac *verb. perf.* vorladen. — Vě-čvjörtk jău-jēm-pozvōunĩ přēt-sōut.

siezvac *verb. perf.* zusammenrufen, berufen. — Tën-šò·utěš siezvo·ul fšięχ gospodărōu.

vězvac *verb. perf.* auffordern. — V'õn-mjä-vězvo·ul dùo-sebjä f-svè-ŕičä.

zãzvac *verb. perf.* auffordern. — V'õn-mjä-zãzvo·ul. cø-jãu-mjo·ul jíc z-ním dùo-cèrkvjä.

zvãdã -dã *Pl. G.* zvãud [*Kl. H. St. Wslz.*] zvãod [*Vi.*] *fem.* Zank.

*zvãlãc *verb. iter. zu zvùolec.*

Komposita (*Inf.* -zvãlãc *Prs.* -'zvãla -zvãuloš [*Kl. H. St. Wslz.*] -zvãloš [*Vi.*] *Prt.* -'zvãlo·ul *Imp.* -zvãlo·u):

døzvãlãc *verb. imperf.* erlauben, gestatten.

pøzvãlãc *verb. imperf.* erlauben.

přãzvãlãc *verb. imperf.* einwilligen.

sezvãlãc *verb. imperf.* einwilligen, gestatten.

zvãčo·j -čajü *L.* zvãčãjü *masc.* Gewohnheit, Gebrauch, Sitte. *Oslz.*

zvãčãjnĩ -nã -nè *adj.* gebräuchlich, gewöhnlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zvãčãjnĩ *s.* zvãčãjnĩ. *St.*

zvãčo·j *s.* zvãčo·j. *Wslz.*

*zvãñãc *verb. iter. zu zvùõñic.*

Komposita (*Inf.* -zvãñãc *Prs.* -'zvõñã -zvõñõš [*H. Vi. Wslz.*] -zvõñõš [*Kl. St.*] *Prt.* -'zvõñõ·ul *Imp.* -zvãñõ·u):

přãzvãñãc *verb. imperf.* 1. durch Läuten herbeirufen;

2. unter Läuten herankommen.

rozzvãñãc *verb. imperf.* unter Läuten bekannt machen.

vãzvãñãc *verb. imperf.* unter Läuten bekannt machen.

zvëlã -lã *fem.* Schwelle.

zvēmãc *Prs.* zvēmã -mõš *Prt.* zvēmõ·ul *verb. imperf.* sa unwohl, ohnmächtig werden, besonders durch üblen Geruch. — Gã-nĩ-přãšlĩ nõu-tã-lõuka, tẽj to-tã tãk smjierzalø, cø-tën-põun sa-zvēmõ·ul. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zvēmãc *s.* zvēmãc. *St.*

zvjeř zvjeřã *L.* zvjeřũ *Pl. I.* -řmĩ *masc.* wildes Tier.

zvjeřãčĩ -čã -čè *adj.* das Tier betreffend. *Oslz.*

zvjeřãčnĩ -nã -nè *adj.* das Tier betreffend. *Oslz.*

zvjeřãčĩ *s.* zvjeřãčĩ. *Wslz.*

- zvjeřãčnī s. zvjeřãčnī. *Wslz.*
 zvjeřã -řãcã *Pl. N.* zvjeřãtã *ntr.* das Tier.
 zvjeřkũ *adv.* von oben.
 zvjeřõutẽčkø s. zvjeřõutečkø. *H. Vi. St. Wslz.*
 zvjeřõutko s. zvjeřõutko. *H. Vi. St. Wslz.*
 zvjeřõutũškø s. zvjeřõutũško. *H. Vi. St. Wslz.*
 zvjeřõutẽčkø -kã *ntr.* kleines Tier. *Kl.*
 zvjeřõutko -kã *Pl. N.* zvjeřãtkã *ntr.* kleines Tier. *Kl.*
 zvjeřõutũško -kã *ntr.* kleines Tier. *Kl.*
 zvjeřzã -zĩ *fem. pl.* benagtes Stroh.
 zvjeřẽznã -nã *fem.* die Tiere.
 zvjĩtk -kã *masc.* aus Weiden geflochtene Gerte. *Oslz.*
 zvjĩtk zvjĩtkã s. zvĩtk. *Wslz.*
 zvjĩtšã *adv.* gewöhnlich, meistens. *Oslz.*
 zvjĩtšã s. zvjĩtša. *Wslz.*
 zvjũõnø -nã *Pl. G.* zvjõõn [*II. Vi.*] zvjõõn [*Kl.*] *ntr.* Radfelge.
Kl. H. Vi.
 zvjũõnø *Pl. G.* zvjõõn s. zvjũõno. *St.*
 zvjũno *Pl. G.* zvjõõn s. zvjũõno. *Wslz.*
 zvõõn zvũõnã [*II. Vi.*] zvũnã [*Wslz.*] *Pl. G.* zvõõõ [*Oslz.*]
 zvũõõ [*Wslz.*] *I. -nmĩ masc.* 1. Glocke; 2. Uhr; 3. Stunde in
 Wendungen wie zvõõn jãdẽn (dvã, tĩã, vũõsẽm u. s. w.) um ein
 (zwei, drei, acht u. s. w.) Uhr. *H. Vi. Wslz.*
 zvõõnc -cã *masc.* Klappertopf (Pflanze). *H. Vi. Wslz.*
 zvõõnk -kã *masc.* Kuhglocke. *H. Vi. Wslz.*
 zvõõnkũõvĩ -vã -vẽ *adj.* die Glocke betreffend.
 zvõõskã -hĩ *fem.* das Einfahren.
 zvõõn zvũõnã [*Kl.*] zvũõnã [*St.*] s. zvõõn. *Kl. St.*
 zvõõnc s. zvõõnc. *Kl. St.*
 zvõõnk s. zvõõnk. *Kl. St.*
 zvõnãřõõ -řõvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Glöckner gehörig. *Oslz.*
 zvõnãřhĩ -kã -hẽ *adj.* den Glöckner betreffend. *Oslz.*
 zvõnũõvĩ -vã -vẽ *adj.* die Glocke betreffend. *Oslz.*
 zvũõdnĩcã -cã *fem.* Verführerin.

zvùədník -ikă *Pl. N. -că masc.* Verführer.

zvùəlēc *Fut.* zvùəla -liš *Prt.* zvùəlēl zvəlälä *verb. perf.* einwilligen.

Komposita (Inf. -zvùəlēc Prs. -'zvola -zvùəliš Prt. -'zvēlēl):
dozvùəlēc *verb. perf.* erlauben, gestatten. — Nă-mă-dozvə-
lälä ză-jə-cörkəu vrăjăřēc.

pozvùəlēc *verb. perf.* erlauben. — Pozvəläcă-mjä, pănă,
tä-lăstă zbjëřēc. Věn-to-mjä-pùəzvēlēl.

präzvùəlēc *verb. perf.* einwilligen. — Nöu-to jä-nëpräzvola
nîga.

sezvùəlēc *verb. perf.* einwilligen, gestatten. — Věn-mjä-
sëzvēlēl, cə-jău-šed z-nîm.

zvùənišk -kă *masc.* kleine Glocke. *Kl. H. Vi.*

zvùənoř -ařă, -ăřă *L. zvenăřu masc.* Glöckner. *Kl. H. Vi.*

zvùənošk -kă *masc.* kleine Glocke. *Kl. H. Vi.*

zvùənăšk -kă *masc.* kleine Glocke. *Kl. H. Vi.*

zvùəńic *Prs.* zvùəńa -ńiš *Prt.* zvùəńél zveńilă *verb. imperf.*
läuten, klingen. — Tën-zvùənoř zvùəńi. Vən-zvùəńél tən-vjělĥi
zvõun. Tä-zvùənä zvùəńəu. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. zvùəńic Prs. -'zveńa -zvùəńiš Prt. -'zvēńél):
pozvùəńic *verb. perf.* ein wenig läuten. — Mă-pùəzveńilă
drõupkă tən-măulă zvõun.

präzvùəńic *verb. perf.* 1. durch Läuten heranrufen; 2. unter
Läuten herankommen. — Dùəžĥi-lă, jău-jă-prăzveńa. Taĥě
măulə sănă präzveńilă.

rezzvùəńic *verb. perf.* unter Läuten bekannt machen. — Tën-
šə-utěš dõ-ul rezzvùəńic vë-fsä, co-fšătcă ĥlõəpjă
mjëlă příc.

văzveńic *verb. perf.* 1. unter Läuten bekannt machen; 2. mit
dem Läuten fertig sein, nicht mehr läuten; văzveńic sa nicht
mehr läuten, ertönen. — Vë-fsä to-băle văzveńəne, co-
fšătcă ĥlõəpjă mjëlă příc dùə-kăřcmă. Tën-zvùənoř jă
văzveńél. Tùə-să-jă văzveńilo. Gă-tën-măulă zvõun-să
văzveńi, tēj tən-ksõuz zăčnă kăzăc.

zazvùǵńic *verb. perf.* anfangen zu läuten. — Zvǵun vùǵsēm

těn-zvùǵnǵř zāzvońěl. Fšāthē zvùǵnā zāzvońilā.

zvùǵńík -ikā *masc.* 1. kleine Glocke; 2. kleine Uhr, Taschenuhr.

Kl. H. Vi.

zvùǵńiščo -čā *Pl. N.* zvońiščā *ntr.* Klingel. *Kl. H. Vi.*

zvùǵńišk *s.* zvùǵńišk. *Kl.*

zvùǵnǵř *s.* zvùǵnǵř. *St.*

zvùǵnǵšk *s.* zvùǵnǵšk. *St.*

zvùǵnūšk *s.* zvùǵnūšk. *St.*

zvùǵńic *s.* zvùǵńic. *St.*

zvùǵńík *s.* zvùǵńík. *St.*

zvùǵńiščo *s.* zvùǵńiščo. *St.*

zvünāřǵ s. zvonāřǵ. *Wslz.*

zvünāřhī *s.* zvonāřhī. *Wslz.*

zvünùǵvī *s.* zvonùǵvī. *Wslz.*

zvù·ńišk *s.* zvùǵńišk. *Wslz.*

zvù·nǵř *L.* zvünāřū *s.* zvùǵnǵř. *Wslz.*

zvù·nǵšk *s.* zvùǵnǵšk. *Wslz.*

zvù·nūšk *s.* zvùǵnūšk. *Wslz.*

zvù·ńic *s.* zvùǵńic. *Wslz.*

zvù·ńík *s.* zvùǵńík. *Wslz.*

zvù·ńiščo *Pl. N.* zvünīščā *G.* -ńišč *s.* zvùǵńiščo. *Wslz.*

Ž.

žābā -bā *Pl. G.* žāǵb [*Kl. H. St. Wslz.*] žāǵb [*Vi.*] *fem.*

Frosch.

žābjěčkā -hī *fem.* kleiner Frosch.

žabjīnc -cā *masc.* eine Art Sauerampfer. *Kl. H. Vi. Wslz.*

žābjīščo -čā *Pl. N.* žabjīščā [*Oslz.*] -bjīščā [*Wslz.*] *G.* -bjīšč

[*Oslz.*] -bjīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser, hässlicher Frosch.

žābjī -bjā -bjē *adj.* den Frosch betreffend.

žābjīn -bjīnī -nā -nē *adj. poss.* Frosch-.

žabjīnc *s.* žabjīnc. *St.*

žadlùəbă -bă *A.* žādloba *fem.* Kummer, Gram, Betrübniß.

žadlùəbjic *Prs.* žādlobja žadlùəbjis *Prt.* žādlobjel *verb. imperf.*

Kummer, Gram verursachen, betrüben; žadlùəbjic sa sich kümmern, sich grämen, sich betrüben.

Komposita: s. jadlùəbjic.

žadní -náu -ně *adj.* hässlich, abschreckend.

žādnō *adv.* hässlich, abschreckend.

žādnōsc -cā *L.* žadnùəsci *fem.* die Hässlichkeit.

žāžāc *Prs.* žāuza [*Kl. H. St. Wslz.*] žāoza [*Vi.*] -žōš *Prt.*

žāužə·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] žāožə·ul [*Vi.*] žāžā *Imp.* žāžə·u

verb. imperf. sa sich ekeln. — Vōn-sa-žāužā temū-jējēñū.

Nā-sa-žāužā před-žābamī.

žāk -kā *Pl. G.* žakōu *masc.* Sacknetz, besondes zum Aalfang bestimmt.

žakùəvī -vā -vè *adj.* das Sacknetz betreffend.

žālāc *Prs.* žālūja *Prt.* žalō·ul *verb. imperf.* bedauern, beklagen.

Kompositum:

požālāc *verb. perf.* bedauern, bereuen. — Jāu-to-požalō·ul
bārzō, co-jāu-mū-nēpomōuk.

*žālāc *verb. iter.* zu žālec.

Komposita (Inf. -žālāc Prs. -'žāla -žāulōš [Kl. H. St. Wslz.]

-žāolōš [Vi.] Pvt. -'žālo·ul Imp. -žālo·u):

požālāc *verb. imperf.* sa sich erbarmen.

rožžālāc s. rožžālac.

rožžālāc *verb. imperf.* 1. in Glut bringen, entflammen;

2. erweichen, rühren; rožžālāc sa 1. in Glut kommen;

2. sich erbarmon.

sežālāc *verb. imperf.* verbrennen, verkohlen lassen; sežālāc
sa verbrennen, verkohlen.

vāžālāc *verb. imperf.* ausbrennen, ausglühen (tr.); vāžālāc
sa ausbrennen, ausglühen (intr.).

vožālāc *verb. imperf.* bedauern, beklagen.

vužālāc *verb. imperf.* bedauern, beklagen; vužālāc sa sich
erbarmen.

žālēc *Prs.* žāḡlā [*Kl. H. St. Wslz.*] žāḡlā [*Vi.*] -liš *Prt.* žāḡlél [*Kl. II. St. Wslz.*] žāḡlél [*Vi.*] žālālā *Imp.* žālā *verb. imperf.*

1. brennen, glühen (*tr.*); 2. beklagen, bedauern; žālēc sḡ brennen, glühen (*intr.*). — Tēn-kūḡvól žāḡlī to-žīelazo. Jāu-to-žāḡlā, ālā jāu-mā-nīmoga pūḡmoc. Tā-vāglā sḡ-žāḡlōu.

Komposita (*Inf.* -žālēc *Prs.* -'žāḡlā -žāḡliš [*Kl. H. St. Wslz.*] -žāḡliš [*Vi.*] *Prt.* -'žāḡlél *Imp.* -'žālā):

nažālēc *verb. perf.* viel Kohlen brennen. — Tēn-vagliēvūk mū-nažālél vāglēj calōu grūḡmada.

požālēc *verb. perf.* sḡ sich erbarmen. — Nā sḡ-požālālā, gā-na-vūjzdīā to-zēca.

rožžālēc *s.* rožžālec.

rožžālēc *verb. perf.* 1. in Glut bringen, entflammen; 2. erweichen, rühren; rožžālēc sḡ 1. in Glut kommen; 2. gerührt werden, sich erbarmen. — Tēn-kūḡvól rūḡž-žālél tā-vāglā dāmāčā. Mā-bjēdā rožžālālā jīevā-sērtcā. Tā-vāglā sḡ-rūḡžžālālā bārzo. Ga-nā-to-vūculā, nā-sḡ-rožžālālā.

sežālēc *verb. perf.* verbrennen, verkohlen lassen; sežālēc sḡ verbrennen, verkohlen. — Dīāu-čūš tā-siēžālél to-dīēvo? Fšātko dīēvo sḡ-siēžalālo.

vāžālēc *verb. perf.* ausbrennen, ausglühen (*tr.*); vāžālēc sḡ ausbrennen, ausglühen (*intr.*). — Tā nīmā nīc vūḡgnā, fšātū vāglā jū sḡ-vāžālālā.

vožālēc *verb. perf.* bedauern, beklagen. — Na-vožālālā bārzo tā-bjēdnōu bāba.

vužālēc *verb. perf.* bedauern, beklagen; vužālec sḡ sich erbarmen. — Jāu-jā-vūžālél bārzo, ālā jāu-jī-nīmōuk pūḡmoc. Vužālēcā-sḡ nade-mnōu, pānā!

žālōsc -cā *L.* žalūḡscī *fem.* Betrübnis, Kummer, Herzeleid.

žālōstnā *adv.* wehmütig, kläglich.

žalūḡbā -bā *A.* žālobā *fem.* Trauer, Betrübnis, Kummer.

žalūḡstnī -na -nē *adj.* wehmütig, kläglich.

žalūḡvāc *Prt.* žalūḡvo'ul *s.* žālāc. *Kl. Vi.*

- žáobja s. žǎubja. *Vi.*
 žáobjoutko s. žǎubjoutko. *Vi.*
 žáobhev s. žǎubhev. *Vi.*
 žáogǎ s. žǎuga. *Vi.*
 žáogynī s. žǎugynī. *Vi.*
 žáok s. žǎuk. *Vi.*
 žáokou s. žǎukou. *Vi.*
 žáol s. žǎul. *Vi.*
 žáoli s. žǎuli. *Vi.*
 žáole s. žǎule. *Vi.*
 žáopčicǎ s. žǎupčica. *Vi.*
 žáopčičkǎ s. žǎupčička. *Vi.*
 žáopkǎ s. žǎupka. *Vi.*
 žáoščicǎ s. žǎuščica. *Vi.*
 žáoščičkǎ s. žǎuščička. *Vi.*
 žáoškǎ s. žǎuška. *Vi.*
 žārcěk -ākǎ *masc.* Spässchen.
 žārěnkǎ -k *ntr. pl.* kleine Handmühle.
 žārk -kǎ *L. žārkǎ masc.* Sarg.
 žārkùovī -vǎ -vè *adj.* den Sarg betreffend.
 žārnǎ žarěn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -rěn [*St.*] *ntr. pl.* Handmühle.
 žārnùovī -vǎ -vè *adj.* die Handmühle betreffend.
 žārt -tǎ *Pl. G. žārtōu L. -cěx masc.* Scherz.
 žārtāc *Prs. žārtǔja Prt. žārtǝ·ul verb. imperf.* scherzen. — Tā-
 žārtǔjěš. Von-žārtǝ·ul se-mnōu.

Komposita:

- požārtāc *verb. perf.* scherzen. — Von-požārtǝ·ul drōupka
 s-tāmī-zěfčātāmī.
 přēžārtāc *verb. perf.* mit Scherzen hinbringen. — Mǎ-přēžār-
 tǎlī pǎura štǔn.
 zažārtāc *verb. perf.* anfangen zu scherzen.
 žārtǝblǎvī -vǎ -vè *adj.* scherzhaft, scherzend. *Oslz.*
 žārtǝblǎvjǎ *adv.* scherzhaft.
 žārtǝblǎvosc -cǎ *L. žārtǝblǎvùoscī fem.* die Scherzhaftigkeit.

žartoblã·vĩ s. žartoblãvĩ. *Wslz.*

žartùovãc *Prt.* žartùovo·ul s. žartãc. *Kl. Vi.*

žartùovnicã -ca *fem.* scherzhafte Frau. *H. Vi. St. Wslz.*

žartùovničká -hĩ *fem.* scherzhafte Frau. *H. Vi. St. Wslz.*

žartùovník -ikã *Pl. N. -cã masc.* scherzhafter Mensch. *H. Vi. St. Wslz.*

žartùovnicã s. žartùovnica. *Kl.*

žartùovničká s. žartùovničkã. *Kl.*

žartùovník s. žartùovnik. *Kl.*

žãřãstĩ -tã -tẽ *adj.* glühend. *Oslz.*

žãřãstĩ s. žãřãstĩ. *Wslz.*

žãřec *Prs.* žãřã -řĩš *Prt.* žãřel *verb. imperf.* sa glühen. — Tẽn-pjẽck sa-žãřĩ.

Komposita:

rozžãřec s. rožžãřec.

rozžãřec *verb. perf.* sa in starke Glut kommen. — Tã-vãglã sa-rũžžãřãlã.

vãžãřec *verb. perf.* sa ausglühen, nicht mehr glühen. — Fšãthĩ vãglã jũ sa-vãžãřãlũ.

zažãřec *verb. perf.* sa aufglühen. — Zdřã-lã, jãk tã-vãglã sa-zažãřõu!

žãc *Prs.* žãjã -jẽš *Prt.* žẽl žãlã *Imp.* žĩ *Part. Prt.* žãtĩ *Vbsbst.*

žãcẽ *verb. imperf.* 1. leben; 2. wohnen; 3. sich nähren; 4. heilen (*intr.*). — Von-žãjã. Na-žãla f-Stẽ·icãñã. Von-žẽl vet-kořĩẽũ òs-trãuvã. Ta-rẽnã jũ-žãjã. Jĩevã-nũõga jũ-žãjã. *Oslz.*

Komposita (Inf. -žẽc Prs. -žãjã -žãjẽš Prt. -žẽl -žãlã):

dũõžẽc *verb. perf.* erleben. — Vẽn-dũõžẽl dũõ-tã, co-vẽ·n-bẽl pẽ·upjatãštãhĩ lãt stãurĩ.

přĩẽdõžẽc *verb. perf.* überleben. — Na-přĩẽdõžãlã fsĩõx svẽx-vẽtrũõkõũ.

nãžẽc *verb. perf.* sa lange genug leben. — Jũ-dlũgo jãũ-sã-nãžẽl.

přĩẽžẽc *verb. perf.* 1. durchleben; 2. überleben. — Tẽn-rũõk jã-přĩẽžẽl f-Slãpskũ. Na-přĩẽžãlã svõũ-cõrkã.

pùøžēc *verb. perf.* eine Zeitlang leben, wohnen.—Jâ-pùøžèl páura lât v-Liebjä.

vâžēc *verb. perf.* 1. ganz ausleben, nicht mehr leben; 2. erleben.—Tien jâ-dlâgo vâžèl. Vón-te-vâžèl, co-jîevâ-vùotrek sa-stö·ul šò·utäšä. Na-vâžälä dùo-smjercä svâ-vùotrekä.

vò·džēc *verb. perf.* wieder aufleben.—Naš-põun Jêzûs vû·χvâcèl tâ-trûpa a-hûjä von-vò·džèl.

vùøžēc *verb. perf.* wieder aufleben.

vûžēc *verb. perf.* erleben.—Jâ-vûžèl vjìelä dùo·brâ ôz-zlêvâ.

zâžēc *verb. perf.* zuheilen (*intr.*).—Zâ-pâra dúí ta-rênä zažājä.

žâcè -câ *ntr.* das Leben. *Oslz.*

*žâčäc *verb. iter.* zu žâčic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -žâčäc Prs. -'žâčä -žâčöš Prt. -'žâčø·ul):

døžâčäc *verb. imperf.* noch dazu gewähren.

nažâčäc *verb. imperf.* leihen, gewähren.

požâčäc *verb. imperf.* borgen, leihen.

napøžâčäc *verb. perf.* viel zusammenborgen.

rospožâčäc *verb. imperf.* ausborgen, ausleihen.

väpožâčäc *verb. imperf.* ausborgen, ausleihen.

vužâčäc *verb. imperf.* vergönnen, leihen.

žâčic *Prs. žâčä -čiš Prt. žâčèl žâčilä verb. imperf.* wünschen, gönnen.—Jâ·cä-žâčä fšätko dùo·brè. *Oslz.*

Komposita (Inf. -žâčic Prs. -'žâčä -žâčiš Prt. -'žâčèl):

døžâčic *verb. perf.* noch dazu gewähren.

nažâčic *verb. perf.* 1. viel wünschen; 2. leihen, gewähren.

požâčic *verb. perf.* leihen, gewähren.—Nä-mú-požâčilä stùo talārón.

rospožâčic *verb. perf.* ausleihen, ausborgen.—Jâ-rùos-požâčèl fšäthè svè-pjõuzä.

väpožâčic *verb. perf.* ausborgen, ausleihen.—Na-vä-požâčilä svè-pjõuzä tahê·mú strã·xojü.

vužâčic *verb. perf.* vergönnen, leihen.—Jâ·mú-ñìevužäčä ãnè grùøšä.

žāčlāvjā *adv.* gütig, wohlwollend. *Oslz.*

žāčlāvosc -cā *L. žēčlāvūscī fem.* Güte, Wohlwollen. *Oslz.*

žāčnosc -cā *L. žēčnūscī fem.* Güte, Wohlwollen. *Oslz.*

žāčnā *adv.* gütig, wohlwollend. *Oslz.*

*žādāc *verb. iter. zu ždāc. Oslz.*

Komposita (Inf. -žādāc Prs. -'žida -židōš Prt. -'žido·ul Imp.

-žādo·u -žādō·ucā):

dožādāc *verb. imperf.* warten.

přezādāc *verb. imperf.* durchwarten.

vāžādāc *verb. imperf.* auswarten.

žādōu -dovī -vā -vō *adj. poss.* dem Juden gehörig. *Oslz.*

žāžēščo -ča *Pl. N. žāžāščā ntr.* schmutziger Jude. *Oslz.*

žāžok -ākā *L. žāžāukū [Kl. II. St.] -žāokū [Vi.] Pl. N. -cā*
masc. Judenjunge. *Oslz.*

žāgvjicā -cā *L. žēgvjīcī fem.* Harz. *Oslz.*

žālā -lā *Pl. G. žāl fem.* Ader. *Oslz.*

*žāmāc *verb. iter. zu žīc. Kl. II. Vī.*

Komposita (Inf. -žāmāc Prs. -'žima -žimōš Prt. -'žimo·ul

Imp. -žāmo·u -žāmō·ucā):

přezāmāc *verb. imperf.* ausdrücken, auspressen.

sežāmāc *verb. imperf.* zusammendrücken.

vāžāmāc *verb. imperf.* auswinden, auspressen.

žāpāc *Prs. žūpjā -pjēš Prt. žūpo·ul Imp. žāpjī žāpjīcā verb.*
imperf. kräftig durchdringen, Schmerz bereiten (von Schlägen). —

Jāu-jā-bjēl, co-to-žūpalo. *Oslz.*

žātko -kā *ntr.* Korn. *Oslz.*

žātnī -nā -nē *adj.* das Korn betreffend. *Oslz.*

žātnicā -cā *L. žētnīcī fem.* Kornspeicher. *Oslz.*

žātnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Korndieb. *Oslz.*

žātniščo -ča *Pl. N. žētnīšca ntr.* Kornfeld. *Oslz.*

žāto -ta *ntr.* Korn, besonders Roggen. *Oslz.*

*žāvāc *verb. iter. zu žāc und žvāc. Oslz.*

Komposita (Inf. -žāvāc Prs. -'živa -živōš Prt. -'živo·ul Imp.

-žāvo·u -žāvō·ucā):

dəžāvāc *verb. imperf.* vollends zerkauen.

přežāvāc *verb. imperf.* wiederkäuen.

rəžžāvāc *s. rəžžāvac.*

rəžžāvāc *verb. imperf.* zerkauen.

sežāvāc *verb. imperf.* zerkauen.

vāžāvāc *verb. imperf.* 1. ganz ausleben; 2. auskauen.

vədžāvāc *verb. imperf.* 1. wiederausleben; 2. wiederkäuen.

zažāvāc *verb. imperf.* zuheilen, verheilen (*intr.*).

*žāvjāc *verb. iter. zu žāvjic. Oslz.*

Komposita (Inf. -žāvjāc Prs. -'žāvja -žāvjoš Prt. -'žāvjo·ul):

vāžāvjāc *verb. imperf.* ernähren, unterhalten.

vədžāvjāc *verb. imperf.* stärken, erquicken.

vəžāvjāc *verb. imperf.* wieder beleben.

vužāvjāc *verb. imperf.* ernähren.

zažāvjāc *verb. imperf.* ernähren.

žāvjic *Prs. žāvja -vjīš Prt. žāvjel žāvjilā verb. imperf.* nähren, unterhalten; žāvjic sa sich ernähren, leben. — Vōn-sa-žāvji vət-kradñeñā. Nā-sa-žāvjilā hākārtva. *Oslz.*

Komposita (Inf. -žāvjic Prs. -'žāvja -žāvjiš Prt. -'žāvjel):

nažāvjic *verb. perf.* genug ernähren.

pəžāvjic *verb. perf.* eine Zeitlang ernähren. — Tā ni-jā-pūəžāvjiļi pāura ūezēl.

přežāvjic *verb. perf.* durchfüttern. — Nā-jā-přežāvjiļi pñez-zāma.

vāžāvjic *verb. perf.* ernähren, unterhalten. — Vōn-vāžāvjel svā-brātā dvjiē liēcā.

vədžāvjic *verb. perf.* stärken, erquicken.

vəžāvjic *verb. perf.* wieder beleben. — Tā-vutēñūgnā mā-nīmogli vəžāvjic.

vužāvjic *verb. perf.* ernähren. — Vōn-vūžāvjel svā-tātkā tāg-dlūgə, jāk-vōn-žēl.

zažāvjic *verb. perf.* ernähren.

žāvjicēlkā -hī *I. žāvjicēlkou fem.* Ernährerin. *Kl. H. St.*

žāvjicēl -elā *L. žāvjicēlū masc.* Ernährer. *Oslz.*

žāvjicīlkā *I.* žāvjicī·lkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* žāvjicelka. *Vi.*

žāvjīznā -nā *fem.* das lebende Inventar. *Oslz.*

žāvø *adv.* lebendig. *Oslz.*

žāvøsc -cā *L.* žāvūøscī *fem.* die Lebendigkeit. *Oslz.*

žāvot -tū *masc.* 1. Mutterleib; 2. Leben. *Oslz.*

žā *s.* žię.

žāc *Prs.* žā·ja *s.* žāc. *Wslz.*

žādōučīn -cīnī -nā -nē *adj. poss.* der Wöchnerin gehörig.

žādōufcīn *s.* žādōučīn. *Vi. St. Wslz.*

žādōufkā *s.* žādōuka. *Vi. St. Wslz.*

žādōuŵcīn *s.* žādōučīn. *Kl. H.*

žādōuŵkā *s.* žādōuka. *Kl. H.*

žādōukā -hī *A.* žādōuka [Oslz.] žā·dōuka [Wslz.] *fem.*
Wöchnerin.

žādōustvø -vā *ntr.* das Wochenbett.

žādō·istvo -vā *ntr.* 1. die Juden, das Judentum; 2. der jüdische Glaube.

žādē·ishī -kā -hē *adj.* jüdisch.

žāvī -vāu -vē *adj.* lebendig.

žā·cē *s.* žācē. *Wslz.*

*žā·čāc *s.* žāčac. *Wslz.*

žā·čīc *s.* žāčic. *Wslz.*

žā·člāvja *s.* žāčlāvjä. *Wslz.*

žā·člāvøsc *s.* žāčlāvøsc. *Wslz.*

žā·čnøsc *s.* žāčnøsc. *Wslz.*

žā·čnā *s.* žāčnā. *Wslz.*

*žā·dāc *s.* žādac. *Wslz.*

žā·dōu *s.* žādōu. *Wslz.*

žā·žēščo *Pl. N.* žāžā·šca *G.* -žāšč *s.* žāžēščo. *Wslz.*

žā·žók *s.* žāžók. *Wslz.*

žā·gvjīcā *L.* žēgvjī·cī *s.* žāgvjica. *Wslz.*

žā·lā *s.* žāla. *Wslz.*

*žā·māc *s.* žāmac. *Wslz.*

žā·pāc *s.* žāpac. *Wslz.*

žã·tko s. žãtko. *Wslz.*

žã·tnĩ s. žãtnĩ. *Wslz.*

žã·tnĩcã *L.* žetnĩ·cĩ s. žãtnĩca. *Wslz.*

žã·tnĩk s. žãtnĩk. *Wslz.*

žã·tnĩšcø *Pl. G.* žetnĩ·šcã *G.* -nĩšc *c.* žãtnĩšcø. *Wslz.*

žã·to s. žãto. *Wslz.*

*žã·vãc s. žãvac. *Wslz.*

*žã·vjãc s. žãvjac. *Wslz.*

žã·vjic s. žãvjic. *Wslz.*

žã·vjicelkã s. žãvjicelka. *Wslz.*

žã·vjicel s. žãvjicel. *Wslz.*

žã·vjiznã s. žãvjizna. *Wslz.*

žã·vo s. žãvo. *Wslz.*

žã·vosc s. žãvosc. *Wslz.*

žã·vet s. žãvet. *Wslz.*

žãbjõutẽcko s. žãbjõutecko. *H. Vi. St. Wslz.*

žãbjõutũsko s. žãbjõutũsko. *H. Vi. St. Wslz.*

žãbjõutẽcko -kã *ntr.* junges Fröschen. *Kl.*

žãbjõutũsko -kã *ntr.* junges Fröschen. *Kl.*

žãgãicã -cã *fem.* grosse Brennessel.

žãgãicnĩ -nã -nẽ *adj.* die Brennesseln betreffend.

žãγãc *Prs.* žãγũjã [Kl. H. St. *Wslz.*] žãγũjã [Vi.] žãγũjẽš
Prt. žãγø·ul *verb. imperf.* sagen.

Komposita (*Inf.* -žãγãc *Prs.* -žãγũjã *Prt.* -žãγø·ul *Imp.*
-žãγø·u [Kl. H. St. *Wslz.*] -žãγø·u [Vi.]):

dožãγãc *verb. perf.* vollends durchsägen.

nažãγãc *verb. perf.* viel sägen; nažãγãc sa sich müde sägen.

požãγãc *verb. perf.* nach einander zersägen. — Fčcrãũ
jã-požãγø·ul fšãthẽ stãurẽ bãlhĩ.

přẽžãγãc *verb. perf.* durchsägen. — Dũøžžĩ-lã, vũøka-
mẽrgũĩũĩm jã-přĩøžãγũjã tã-bãlkã.

rožžãγãc s. rožžãγãc.

rožžãγãc *verb. perf.* zersägen. — Von-rožžãγø·ul tã-
dẽjskã na-trã štãhĩ.

vãžãγãc *verb. perf.* aussägen, heraussägen. — Von-vãžã-γõ·ul talë mãulë zërã f-ti-dëiscã. Jã-vãžãgõ·ul vokrãgli štãk s-të-dëishĩ.

vodžãγãc *verb. perf.* absägen. — Vodžãγõ·u-mjã štãk vot-të-bãlhi.

vužãγãc *verb. perf.* ein Stück absägen. — Von-vužãγõ·ul dvjìe stùopã võt-të-bãlhi.

vžãγãc *verb. perf.* hineinsägen. — Gã-von-vžãγõ·ul drõupkã f-to-drëvjã, tēj ta-žãγã sa-zlõubjĩlã.

žãγãicã -cã *fem.* Sägespäne.

žãγãlãnã -lĩn *fem. pl.* Sägespäne.

žãγõvãti -tã -të *adj.* sägenförmig.

žãγõ·istvo -vã *ntr.* Sägespäne.

žãγõ·vãc *Prt.* žãγõ·ovõ·ul s. žãγãc. *Kl. Vi.*

žãr žãrũ *masc.* Glut.

žãubjã -bjicã *Pl. N.* žãbjãtã *ntr.* junger Frosch. *Kl. H. St. Wslz.*

žãubjõutkõ s. žãubjõutkõ. *H. St. Wslz.*

žãubjõutkõ -kã *Pl. N.* žãbjãtkã *ntr.* junger Frosch. *Kl.*

žãuhev -gvjã *I.* žãgvjõũ *fem.* Zunder. *H. Vi. Wslz.*

žãuhev s. žãuhev. *Kl.*

žãũγã -jĩ *I. a.* žãũγõũ *b.* žãγõũ *fem.* Säge. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũγnĩ -nã -në *adj.* die Säge betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũk -kã *Pl. N.* -cã *masc.* Küster. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũkõũ -kõvĩ -vã -vë *adj. poss.* dem Küster gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũl -lũ *masc.* Leid. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũlĩ -lã -lë *adj.* heiss, glühend. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũlõ *adv.* heiss, glühend. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũpčicã -cã *fem.* kleiner Frosch. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũpčičkã -hĩ *fem.* kleiner Frosch. *Kl. H. St. Wslz.*

žãũpkã -hĩ *fem.* kleiner Frosch. *Kl. II. St. Wslz.*

žãũščicã -cã *fem.* kleine Säge. *Kl. II. St. Wslz.*

žãũščičkã -hĩ *fem.* kleine Säge. *Kl. II. St. Wslz.*

žãũškã -hĩ *fem.* kleine Säge. *Kl. H. St. Wslz.*

žabùǝrkă -hĩ *A.* žāberka *fem.* verschnittenes Schwein.

žabùǝřēc *Prs.* žābořa žabùǝřiš *Prt.* žābořel *verb. imperf.* kastrieren.

Kompositum:

vāžabūǝřēc *verb. perf.* kastrieren.—Vjĩtre von-vāžabūǝři tā-svjĩnā.

žabùǝřńik -ikă *Pl. N.* -cā *masc.* Viehkastrierer.

žādāc *Prs.* žōūda [*Kl.*] žōūda [*H. Vi. St. Wslz.*] -dōš *Prt.* žōūð·ul [*Kl.*] žōūð·ul [*II. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* žāð·u *verb. imperf.* wünschen, verlangen.—Tēn-knāup žōūdā fšātko, cō-von-vjĩzĩ. Zā-čĩm tā-žōūdōš?

Komposita:

požādāc *verb. perf.* heftig fordern, verlangen.

zažādāc *verb. perf.* fordern, verlangen.—Gā-tēn-pōun vūiz-dřo·ul tā-krùǝva, vōn-ja-zāžōūð·ul.

*žādāc *verb. iter. zu žādāc.*

Kompositum (Inf. -žādāc Prs. -'žādūja Prt. -žādð·ul):

požādāc *verb. imperf.* heftig fordern, verlangen.

žādārā -rā *Pl. N.* -rōvjā -řā *masc.* Gensdarm.

žādārťvø -vā *ntr.* die Gensdarmerie.

žādārħĩ -kă -hē *adj.* den Gensdarm betreffend.

*žādāvāc *verb. iter. zu žādāc.*

Kompositum (Inf. -žādāvāc Prs. -'žōūdāva [Kl.] -'žōūdāva [H. Vi. St. Wslz.] -žōūdāuvōš [Kl.] -žōūdāuvōš [H. St. Wslz.] -žōūdāovōš [Vi.] Prt. -'žōūdāvø·ul [Kl.] -'žōūdāvø·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -žādāvø·u): s. žādāc.

*žādùǝvāc *s. žādāc. Kl. Vi.*

žāħēlko -kă *ntr.* kleiner Stachel, *Kl. H. St. Wslz.*

žāħĩlko *s. žāħēlko. Vi.*

žāglo -lă *L.* žaglă *Pl. G.* -ħiǝl *ntr.* Stachel.

žāgløvātĩ -tă -tē *adj.* stachelicht.

*žāmāc *s. žāmac. St.*

ždāc *Prs. a.* ždā *b.* žžā žžĩǝš *Prt.* ždð·ul *Imp.* žžĩ *verb. imperf.* warten.—Von-ždð·ul nõu-mja. Zā-čĩm tā-žžĩǝš?

Komposita (Inf. -'ždac *Prs.* a. -'žda b. -'žža -'žžěš *Prt.* -'ždø·ul *Imp.* -'žžĩ -žžĩcä):

dùždac *verb. perf.* warten. — Vøn-dùždø·ul nõu-mja.

Dùžžĩ za-mnõu! Dùžžĩ-lä! (häufig als Drohung gebraucht).

pùždac *verb. perf.* warten. — Jã-pùždø·ul pøul-štãnä za-toböu.

přěždac *verb. perf.* durchwarten. — Mä-přěždalĩ calĩ žěĩn, ãlä nĩxt nìepřäšet.

vãždac *verb. perf.* auswarten, bis zu Ende warten. — Jã-vãždø·ul tẽn-žěĩn za-toböu, ãlä tä-nìepřäšet.

žebrãctvø -vã *ntr.* 1. die Bettler; 2. die Bettelei.

žebrãchĩ -kã -hè *adj.* bettelhaft.

žebrùøvĩ -vã -vè *adj.* die Rippen betreffend.

žěčlãvĩ -vã -vè *adj.* gütig, wohlwollend. *Oslz.*

žěčlã·vĩ *s.* žěčlãvĩ. *Wslz.*

žěčnĩ -nãu -nè *adj.* günstig, wohlwollend.

žehìelk -kã *masc.* kleines Segel. *Kl. H. St. Wslz.*

žehìlk -ìlkã *s.* žehìelk. *Vĩ.*

žeglãc *Prs.* žìeglũja žeglũjěš *Prt.* žeglø·ul *verb. imperf.* segeln, fahren.

Komposita (Inf. -žeglãc *Prs.* -'žeglũja *Prt.* -žeglø·ul *Imp.* žìeglø·u):

pøžeglãc *verb. perf.* hinsegeln. — Mä-pøžeglũjemã dùø-Røvü.

přěžeglãc *verb. perf.* 1. vorübersegeln; 2. vorbeisegeln, überholen; 3. übersegeln, überfahren. — Tahĩ vjělhi vùøkrat přěžeglø·ul vu-nãs. Võn-nas-přěžeglø·ul přã-těx-Kamjiẽnõu. Tẽn-vùøkrat přěžegnø·ul tẽn-čø·un.

vãžeglãc *verb. perf.* hinaussegeln. — Tẽn-vùøkrat vãžeglø·ul s-tè-řehĩ.

vodžeglãc *verb. perf.* absegeln. — Zvõun vùøsẽm mã-vodžeglãli vot-Klãčic.

vužeglāc *verb. perf.* eine Strecke segelnd zurücklegen.—

Těn-vùokrāt vužeglō·ul šiesc mjíl.

vžeglāc *verb. perf.* hineinsegeln.— Fšāthī vùokrātā

vžeglālā f-tā-řêka.

zažeglāc *verb. perf.* hinsegeln.— Nī-zažeglālī dùo-Lebā.

žeglāřec *Prs.* žìeglařā žeglāřiš *Prt.* žìeglařél žeglařālā *verb.*

imperf. 1. Schiffer sein; 2. das Segelmacherhandwerk betreiben.

Kompositum (*Inf.* -žeglāřec *Prs.* -'žeglařā -žeglāřiš *Prt.* -'žeglařél):

požeglāřec *verb. perf.* eine Zeitlang als Schiffer fahren.—

Jā-pùožeglařél hīlā lāt na-tīm-vùokrācā.

žeglāřōu -řovī -vā -vè *adj. poss.* dem Schiffer, Segelmacher gehörig.

žeglāřtvō -vā *ntr.* 1. die Schiffer, Segelmacher; 2. das Schiffergewerbe, Segelmacherhandwerk.

žeglāřhī -kā -hè *adj.* den Schiffer, Segelmacher betreffend.

žeglùovāc *Prt.* žeglùovo·ul s. žeglāc. *Kl. Vi.*

žeglùovī -vā -vè *adj.* das Segel betreffend.

žëgvjīčnī -nā -nè *adj.* harzig. *Oslz.*

žëgvjīčnī s. žëgvjīčnī. *Wslz.*

želāosko s. želāusko. *Vi.*

želāostvo s. želāustvo. *Vi.*

želāoznī s. želāuznī. *Vi.*

želāoznicā s. želāuznicā. *Vi.*

želāusko -kā *ntr.* Eisen. *Kl. H. St. Wslz.*

želāustvo -vā *ntr.* das Eisen, die Eisenwaaren. *Kl. H. St. Wslz.*

želāuznī -nā -nè *adj.* eisern. *Kl. H. St. Wslz.*

želāuznicā -cā *fem.* eiserner Topf. *Kl. H. St. Wslz.*

želādnī -nā -nè *adj.* die Eichel betreffend.

želāzuī s. želādnī. *Kl. H. Vi.*

želāznī s. želādnī. *St. Wslz.*

žëmčë *adv. comp.* zu žìemko. *Oslz.*

žëmhī -kāu -hè *adj.* 1. schwer; 2. schwierig. *Oslz.*

žëtnī -nāu -nè *adj.* das Korn betreffend.

žglí -lǎu -lě *adj.* verbrannt.

žgóucī *s.* žgóucī. *H. Vi. St. Wslz.*

žgóucī -cǎ -cě *adj.* brennend, heiss. *Kl.*

žìe *Partikel, welche zur Verstärkung des Imperativs dient.*

žìe bërke -kǎ *L.* žebërkù *ntr.* kleine Rippe.

žìe bròčkǎ -hī *I.* žebraǔčkòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -bráòčkòu [*Vi.*] *fem.* Bettlerin.

žìe brók -ǎkǎ *L.* žebraǔkù [*Kl. H. St. Wslz.*] -bráokù [*Vi.*] *Pl. N.* -cǎ *masc.* Bettler.

žìebro -rǎ *Pl. G.* žebër *I.* -brí *L.* -brěǎ *ntr.* Rippe.

žìec *Prs. a.* žìega -žěš *b.* žgǎ žìeš *Prt.* žég [*Kl.*] žěíg [*H. Vi. St. Wslz.*] žglǎ *Imp. a.* žìežǎ žèžǎcǎ *b.* žǎ *Part. Prt.* žglí *verb. imperf.* verbrennen (*tr.*); žìec sǎ verbrennen (*intr.*).

Komposita (Inf. -'žec Prs. a. -'žega -žìežěš b. -žga -'žěš Prt. -'žég -'žglǎ):

dùžec *verb. perf.* vollends verbrennen (*tr.*); dùžec sǎ vollends verbrennen (*intr.*).

nāžec *verb. perf.* anbrennen (*tr.*); nāžec sǎ etwas anbrennen (*intr.*).—Na-nāžglǎ dròupkǎ tǎ-lǎstǎ. Tën-stòulk sǎ-nāžég dròupkǎ.

pùžec *verb. perf.* nach einander verbrennen (*tr.*); pùžec sǎ nach einander verbrennen (*intr.*).—Von-pùžèk trǎ dēishī. Trǎ žīčǎ sǎ-pùžglǎ.

sìžec *verb. perf.* verbrennen (*tr.*); sìžec sǎ verbrennen (*intr.*).—Na-sìžglǎ tǎ-lǎstǎ. Tǎ-calé žīčǎ sǎ-sìžglǎ.

vāžec *verb. perf.* ausbrennen, alles aufbrennen (*tr.*); vāžec sǎ ausbrennen, ganz aufbrennen (*intr.*).—Fšǎtko drìe vǎlo vāžglè. Ta-cérhī sǎ-vāžglǎ.

vùžec *verb. perf.* verbrennen, versengen; vùžec sǎ ringsum ausbrennen, verbrennen (*intr.*).—Nǎ-mjǎ-vùžglǎ tòu-glovíou tǎ-rǎkǎ. To-drěvjǎ sǎ-vùžglè.

vūžec *verb. perf.* verbrennen (*tr.*); vūžec sǎ verbrennen (*intr.*).—Von-vūžèk tën-lǎst f-pjèckù. Von-vřûcél tën-lǎst f-pjèck a-hūjǎ vǎn-sǎ-vūžèk.

zāžec verb. perf. in Brand setzen; *zāžec sa* in Brand geraten. — *Liskājcā zāžglā ta-cērhi. Jānim rāza ta-cērhi sa-zāžglā.*

žìeħěl -glā L. žeglŭ masc. Segel.

**žìegăc verb. iter. zu žìec.*

Komposita (Inf. -žìegăc Prs. -'žega -žêgôš Prt. -'žegø·ul Imp. -žìegø·u -žegø·ucă):

døžìegăc verb. imperf. vollends verbrennen (tr.); *døžìegăc sa* vollends verbrennen (intr.).

sežìegăc verb. imperf. verbrennen (tr.); *sežìegăc sa* verbrennen (intr.).

vāžìegăc verb. imperf. ausbrennen, alles aufbrennen (tr.); *vāžìegăc sa* ausbrennen, ganz aufbrennen (intr.).

vožìegăc verb. imperf. verbrennen (tr.); *vožìegăc sa* verbrennen, ringsum anbrennen (intr.).

zažìegăc verb. imperf. in Brand setzen; *zažìegăc sa* in Brand geraten.

žìegărdle -lă Pl. N. žegărdlă G. -děl ntr. eine eiserne Stange in der Mitte der Spule.

žìeglòrkă -hi I. žeglărkou, -glărkou fem. die Frau des Schiffers, Segelmachers.

žìeglòř -ařă, -ăřă L. žeglăřă masc. 1. Schiffer; 2. Segelmacher.

žìegnăc Prs. žìegna -nôš Prt. žìegnø·ul žegnă verb. imperf. segnen; *žìegnăc sa* 1. sich segnen; 2. Abschied nehmen. — *Nø·u poun-Bõuk cā-žìegnă! Gă-jă-vjīza ta-bāba, jāu-sa-žìegna lík. Jāu-sa-žìegnø·ul z-ním.*

Komposita (Inf. -žìegnăc Prs. -'žegna -žìegnôš Prt. -'žegno·ul):
požìegnăc verb. perf. sa Abschied nehmen. — *Vjître jāu-sa-pùžegna z-vāmī. Tī-brăcā sa-pùžegnali āus-sa-rùž-zešli.*

přežìegnăc verb. perf. segnen; *přežìegnăc křīza* mit dem Kreuz bezeichnen, bekreuzen; *přežìegnăc sa* sich segnen; *přežìegnăc sa křīza* sich bekreuzen. — *Těn-ksõuc priē-*

žegnō·ul tēn-grōp. Nā-sa-přežegnā, ga-na-prāšlā
dūo-nā.

vžiegnāc *verb. perf.* einsegnen. — Tēn-gärzīnshī ksōuc tā-
knāpā vžiegnō·ul.

zažiegnāc *verb. perf.* segnen, einsegnen. — Mā-cōrkā jā-
zažegnōuā v-Gārñī a-mōi-vùotrok f-Smō·užāñīž.

žielazo -zā *L.* želāzū *ntr.* Eisen.

žielōuz *s.* žielōuz. *H. Vi.*

žielōuz -azā *Pl. I.* želāzmī, -ānmī *s.* žielōuz. *St. Wslz.*

žielōuz -azā *L.* želāzū *Pl. I.* -zmī *masc.* Eichel. *Kl.*

žiemko *adv.* 1. schwer; 2. schwierig; jāu-sā-dōum žiemko přā-
tī-robùocā ich gebe mir Mühe bei der Arbeit, ta-robùotā mjā-pří
žiemko die Arbeit greift mich an, wird mir schwer. *Kl. H. Vi.*

žiemkosc -cā *L.* žemkùosci *fem.* 1. die Schwere; 2. die Schwie-
rigkeit. *Kl. H. Vi.*

žiemkšī -šā -še *adj. comp.* zu zemhī. *Kl. H. Vi.*

žiemlā -lā *I.* žemlōu *Pl. G.* -mēl *fem.* 1. Semmel; 2. Rossapfel.
Kl. H. Vi.

žienīc *Prs.* žienā -ñiš *Prt.* žienēl ženīlā *verb. imperf.* verheiraten;
žienīc sa sich verheiraten. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -žienīc Prs. -ženā -žienīs Prt. -ženēl):

pōžienīc *verb. perf.* nach einander verheiraten; pōžienīc sa
nach einander heiraten. — Trā cōrhī vōn-jū-pùoženēl.
Tī-trēj brācā sa-pùoženīlī se-sùostramī.

vōžienīc *verb. perf.* verheiraten; vōžienīc sa heiraten. —
Tēn-tātk vùoženēl svā-vùotrokā s-pjāknīm zēfčica.
Vōn-vùoženēl svōu-cōrkā s-Krāstkā. Vōn-sa-vùoženēl
z-jīevā-cōrkōu. Nā-sa-vōženīla s-tīm-stāurīm χlūopā.

žierāc *Prs.* žēra -rōš *Prt.* žērō·ul *Imp.* žierō·u žērō·ucā *verb.*
imperf. fressen.

Komposita:

dōžierāc *verb. imperf.* vollends auffressen.

pōžierāc *verb. imperf.* auffressen.

přežierāc *verb. imperf.* durchfressen.

văžìerăc *verb. imperf.* ausfressen.

vobžìerăc *verb. imperf.* sa sich satt fressen.

vužìerăc *verb. imperf.* wegfressen.

vžìerăc *verb. imperf.* sa 1. sich einfressen; 2. sich an das Futter gewöhnen.

zažìerăc *verb. imperf.* anfressen.

žìemkø *s. žìemkø. St.*

žìemkøsc *s. žìemkosc. St.*

žìemkšī *s. žìemkšī. St.*

žìemlă *s. žìemla. St.*

žìeńic *s. žìeńic. St.*

žimčě *s. žemčě. Wslz.*

žimhí *s. žemhí. Wslz.*

žimkø *s. žìemkø. Wslz.*

žimkøsc *L. žimkùøscī s. žìemkosc. Wslz.*

žimkšī *s. žìemkšī. Wslz.*

žimlă *I. žimlōu s. žìemla. Wslz.*

žirńic *s. žìeńic. Wslz.*

žíc *Prs. žmjā žmjěš Prt. žōun [H. Vi. Wslz.] žōun [Kl. St.] Part. Prt. žātī Vbsbst. žācē [Oslz.] žā·cē [Wslz.] verb. imperf. winden, wringen. — Ta-bjālkā žmjē tā-zglā.*

Komposita (Inf. -'žíc Prs. -'žmjā -'žmjěš Prt. -'žōun -'žā):

přiēžíc *verb. perf.* ausdrücken, auspressen.

pùøžíc *verb. perf.* nach einander auswinden. — Na-pùøžā fšāthī zglā.

siežíc *verb. perf.* zusammendrücken.

vāžíc *verb. perf.* auswinden, auspressen. — Na-vāžā to-zglùø.

žíctvø -vā *ntr.* 1. die Juden; 2. der jüdische Glaube.

žíchī -kā -hē *adj.* jüdisch.

žíd žādā [Oslz.] žā·dā [Wslz.] *Pl. N. -žā G. žādōu I. -dí, žēdmí L. -žěχ masc. Jude.*

žílčicā -cā *fem.* kleine, feine Ader.

žílčičkā -hī *fem.* kleine, feine Ader

žílkă -hî *fem.* kleine, feine Ader.

žílnî -nâ -nê *adj.* die Adern betreffend.

žitčă -čică *Pl. N.* žitčătă *ntr.* Judenkind.

žitčök -âkă *L.* žitčăukû [*Kl. H. St. Wslz.*] -čăokû [*Vi.*]

Pl. N. -că *masc.* Judenjunge.

žitčoutko *s.* žitčoutko. *H. Vi. St. Wslz.*

žitčoutko -kă *Pl. N.* žitčătkă *ntr.* Judenkind. *Kl.*

žitk -kă *Pl. N.* -kovjă *masc.* Jude.

žitkă -hî *fem.* Jüdin.

živ *adj. prd. masc.* lebendig; jáko živ während des ganzen Lebens.—

Tùø, jáko-žíf, já-nìezabòudă. Jáko-žíf, vè·n-bél v-bjêză. *H.*

Vi. St. Wslz.

živnî -nă -nê *adj.* nährend, Nahrung gebend. *H. Vi. St. Wslz.*

živnosc -că *L.* živnùoscî *fem.* Nahrung, Unterhalt. *H. Vi. St.*

Wslz.

žíw *s.* živ. *Kl.*

žíwnî *s.* živnî. *Kl.*

žíwnosc *s.* živnosc. *Kl.*

žlòub žlùøbû *Pl. G.* žlobõu *I.* -bí *L.* -bjěχ *masc.* Rinne, ausgefahrene Stelle im Wege.

žlòupk -kă *masc.* schmale, flache Rinne.

žlobătî -tă -tê *adj.* rinnenförmig.

žlobovătî -tă -tê *adj.* rinnenförmig.

*žlùøbjic *verb.*

Kompositum (*Inf.* -žlùøbjic *Prs.* -'žlobjă -žlùøbjîš *Prt.* -'žlobjël):

văžlobjic *verb. perf.* aushöhlen. — Vön-să-văžlobjël

bălkă äus-jă-vzõun ză-korăto.

žmjîjă -jă *I.* žmjijõu *Pl. G.* žmjîjî *fem.* Schlange, Natter.

žnîvăctvo -vă *ntr.* die Schnitter.

žnîvăchî -kă -hê *adj.* den Schnitter betreffend.

žnîvărţvo -vă *ntr.* die Schnitter.

žnîvărĥî -kă -hê *adj.* den Schnitter betreffend.

*žnîvjăc *verb. iter.* zu žnîvjic. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -žńĩvjăc *Prs.* -'žńĩvjă -žńĩvjôš *Prt.* -žńĩvjø·u|
Imp. -žńĩvjø·u):

døžńĩvjăc *verb. imperf.* vollends abernten.

sežńĩvjăc *verb. imperf.* abernten.

văžńĩvjăc *verb. imperf.* alles abernten.

vužńĩvjăc *verb. imperf.* abernten.

žńĩvjic *Prs.* žńĩvjă -vjış *Prt.* žńĩvjel *verb. imperf.* ernten, die
 Erntearbeiten verrichten. — Nĩ-žńĩvjou nă-mĩm-polũ. *Oslz.*

Komposita:

døžńĩvjic *verb. perf.* vollends abernten.

nažńĩvjic *verb. perf.* viel ernten.

pøžńĩvjic *verb. perf.* abernten.

sežńĩvjic *verb. perf.* abernten.—To-žăto jũ jă-sežńĩvjùenè.

văžńĩvjic *verb. perf.* alles abernten.—Fšătke žăto băle
 văžńĩvjùenè.

vužńĩvjic *verb. perf.* abernten.

zažńĩvjic *verb. perf.* die Ernte beginnen.—Vjĩtrø mă-
 zažńĩvjimă tø-žăto.

žńĩvòčkă -hĩ *I.* žńĩvăũčkou [*Kl. H. St.*] -văũčkou [*Vi.*] *fem.*
 Erntearbeiterin. *Oslz.*

žńĩvòk -ăkă *L.* žńĩvăũkũ [*Kl. H. St.*] -văũkũ [*Vi.*] *Pl. N.* -că
masc. Schnitter, Erntearbeiter. *Oslz.*

žńĩvòrkă -hĩ *I.* žńĩvărku, -vărku *fem.* Erntearbeiterin. *Oslz.*

žńĩvòř -ařă, -ăřă *L.* žńĩvărũ *Pl. I.* -řmĩ *masc.* Schnitter,
 Erntearbeiter. *Oslz.*

žńĩvø -vă *Pl. G.* žńĩv [*H. Vi. St.*] žńĩw [*Kl.*] *nt.* Ernte. *Oslz.*

žńĩvùøvĩ -vă -vè *adj.* die Ernte betreffend.

*žńĩ·vjăc *s.* žńĩvjăc. *Wslz.*

žńĩ·vjic *s.* žńĩvjic. *Wslz.*

žńĩ·vòčkă *s.* žńĩvòčka. *Wslz.*

žńĩ·vòk *s.* žńĩvòk. *Wslz.*

žńĩ·vòrkă *s.* žńĩvòrka. *Wslz.*

žńĩ·vòř *s.* žńĩvòř. *Wslz.*

žńĩ·vø *s.* žńĩvø. *Wslz.*

- žnívnī -nā -nē *adj.* die Ernte betreffend. *II. Vi. S. Wslz.*
 žníwnī *s.* žnívnī. *Kl.*
 žōr žōrā *Pl. G. žerōu masc.* Kranich.
 žōrk -kā *masc.* kleiner, junger Kranich.
 žōudēn žōunā [*II. Vi. Wslz.*] žōunā [*St.*] *s.* žōuden. *H. Vi. St. KGa. IV.*
 žōudin *s.* žōuden. *GGa.*
 žōudnī *s.* žōudnī. *H. Vi. St. Wslz.*
 žōudnosc *s.* žōudnosc. *H. Vi. St. Wslz.*
 žōudnā *s.* žōudnā. *H. Vi. St. Wslz.*
 žōunkā -hī *fem.* Frau, liebe Frau. *H. Vi. Wslz.*
 žōut -tā *Pl. I. -tnī L. -cēž masc.* Bauch.
 žōutnī -nā -nē *adj.* den Bauch betreffend.
 žōutūovī -vā -vē *adj.* den Bauch betreffend.
 žōuzā *s.* žōuza. *H. Vi. St. Wslz.*
 žōudēn žōunā -nē *pron. adj.* kein. *Kl.*
 žōudnī -nā -nē *adj.* begehrlieh, verlangend. *Kl.*
 žōudnosc -cā *A. žōudnūoscī fem.* Begierde, Verlangen. *Kl.*
 žōudnā *adv.* begehrlieh, verlangend. *Kl.*
 žōunkā *s.* žōunka. *Kl. St.*
 žōuzā -zā *fem.* Begierde, Verlangen. *Kl.*
 žolnīęřznā -nā *fem.* die Soldaten. *Kl. II. St. Wslz.*
 žolnīęřōu -řovī -vā -vē *adj. poss.* dem Soldaten gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*
 žolnīęřtvo -vā *ntr.* 1. die Soldaten; 2. das Soldatenleben. *Kl. H. St. Wslz.*
 žolnīęřhī -kā -hē *adj.* die Soldaten betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*
 žeravjīčē -čā *ntr.* Moosbecrenstrauch. *Oslz.*
 žerāvjinā -nā *Pl. G. -vjīn fem.* Moosbeere (*Schollera oxycoccus*).
 žeravjīčē *s.* žeravjīčē. *Wslz.*
 žerāvji -vjā -vjē *adj.* den Kranich betreffend.
 žeryālnī -nā -nē *adj.* sorgsam, sorgfältig. *Kl. II. St. Wslz.*
 žeryālnī *s.* žeryālnī. *Vi.*
 žeryovnī -nāu -nē *adj.* sorgsam, sorgfältig. *II. Vi. St. Wslz.*

žerγowní s. žerγovní. *Kl.*

žerùðvī -vā -vè *adj.* den Kranich betreffend.

žè·uc -cā *Pl. G. -cī fem.* Galle.

žè·ucáoc s. žè·učáuc. *Vi.*

žè·učáuc *Prs.* žè·uceja žo·uciejěš *Prt.* žè·uco·ul -cā -celi *Part.*

Prt. žè·ucālī *verb. imperf.* gelb werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

požè·učáuc *verb. perf.* nach einander gelb werden.

sežè·učáuc *verb. perf.* gelb werden.

vožè·učáuc *verb. perf.* gelb werden.

zažè·učáuc *verb. perf.* anfangen gelb zu werden.

žè·ucēc *Prs.* žè·učā -cīš *Prt.* žè·ucél *verb. imperf.* gelb machen.

Komposita:

požè·ucēc *verb. perf.* gelb machen.

sežè·ucēc *verb. perf.* gelb machen.

vožè·ucēc *verb. perf.* gelb machen.

žè·ucēc s. žè·učáuc.

žè·ucìevī -vā -vè *adj.* die Galle betreffend.

žo·ucùðvī s. žè·ucìevī.

žè·ucóc s. žè·učáuc.

žè·učīznā -nā *fem.* die Gelbheit.

žè·uŕtāvī s. žè·utāvī. *Oslz. KGa. W.*

žè·uŕtavø s. žè·utavø. *Oslz. KGa. W.*

žo·uŕtí s. žè·utí. *Oslz. KGa. W.*

žo·uŕtùðkvjat s. žo·utùðkvjat. *Oslz. KGa. W.*

žè·utāvī -vā -vè *adj.* gelblich.

žè·utavø *adv.* gelblich.

žè·utí -tāu -tē *adj.* gelb.

Komposita:

cīemnožè·utí dunkelgelb.

jāsnožè·utí hellgelb.

žè·utk -kū *masc.* Eigelb.

žè·utkšī -šā -šē *adj. comp. zn žè·utí.*

žò·utø *adv.* gelb.

Komposita:

cíemnožè·uto dunkelgelb.

jásnožè·uto hellgelb.

žě·uto- *erstes Glied von Kompositen: gelb-.*

žè·utosc -cä *L. žè·utùoscī fem. die Gelbheit, gelbe Farbe.*

žè·utùekvjat -tā *L. -kvjecā masc. Sumpfdotterblume (Caltha palustris).*

žè·uzā -zī *fem. plur. Halsdrüsen.*

žulníeřeznā s. žolníeřezna. *Vi.*

žulníeřou s. žolníeřou. *Vi.*

žulníeřtvo s. žolníeřtvo. *Vi.*

žulníeřhī s. žolníeřhī. *Vi.*

žùelněř -eřā *L. žolníeřū Pl. I. -řmī uasc. Soldat. Kl. II. St. Wslz.*

žùenā -nā *I. ženōū Pl. G. žōūn [II. Vi.] žōūn [Kl.] fem. Frau, Ehefrau. Kl. H. Vi.*

žùeryā -jī *I. žoryōū Pl. G. žōry fem. 1. Sorge, Sorgfalt; 2. Sorge, Besorgnis.*

žùeryāc *Prs. žùeryā -γōš Prt. žùerye·ul žoryā verb. imperf. sorgen, sich bemühen; žùeryāc sa sich sorgen, besorgt sein. — Von-žùeryā přē-ca. Nā-sa-žùeryā lík vōu-tā-svjîñā.*

Komposita (Inf. -žùeryāc Prs. -'žoryā -žùeryōš Prt. -'žorye·ul):

vobžùeryāc *verb. perf. besorgen, beschaffen; vobžùeryāc sa čím sich versorgen, versehen mit etmas. — Vōn-mjā-vùebžorye·ul fšātko, cō-jā-cō·ul. Jāu-sa-vùebžorye·ul dùebřā jeziěním ōs-pjīcīm.*

vøžùeryāc *verb. perf. besorgen, beschaffen.*

žùeryālñā *adv. sorgsam, sorgfältig.*

žùeryovnosc -cä *L. žoryovnùescī fem. die Sorgsamkeit, Sorgfalt. H. Vi. St. Wslz.*

žùeryovñā *adv. sorgsam, sorgfältig. H. Vi. St. Wslz.*

žùeryownosc s. žùeryovnosc. *Kl.*

žùeryownā s. žùeryovñā. *Kl.*

žùərovjõun -ană *Pl. G. žorovjõun, -vjãnõu masc. Kranich.*

žùərə·u *a. žùəravjã b. žùəravã Pl. G. a. žerãvjõu b. žorãvõu masc. Kranich.*

žùərə·ufk *s. žùərə·uk. H. Vi. St. Wslz.*

žùərə·ufk *s. žùərə·uk. Kl.*

žùərə·uk -kã *masc. kleiner, junger Kranich.*

žùərə·uv *s. žùərə·u. H. Vi. St. Wslz.*

žùərə·uw *s. žùərə·u. Kl.*

žùənă *Pl. G. žõun. St.*

žù·lñěř *L. žůlñěřu s. žùəlñěř. Vi.*

žù·nă *I. žünõu s. žùəna. Wslz.*

žvãc *Prs. žvjã žvjěš Prt. žvõ·ul verb. imperf. kauen. — Vẽn-žvjě lík fšãtkø pomalĩnkũ.*

Komposita (Inf. -'žvac Prs. -'žvjã -'žvjěš Prt. -'žvõ·ul):

dùəžvac *verb. perf. vollends zerkauen.*

nãžvac *verb. perf. saũ sich satt kauen.*

přiežvac *verb. perf. 1. durchkauen, zerbeissen; 2. wiederkauen. — Tẽn-pjļes přiežvõ·ul tã-skũəřnã. Vẽn-tø-přiežvõ·ul, jãg-ga-b-vẽn-bél vũəlã.*

pùəžvac *verb. perf. zerkauen.*

rùəzežvac *verb. perf. zerkauen.*

siežvac *verb. perf. zerkauen.*

vãžvac *verb. perf. auskauen; vãžvac saũ das Kauen beenden, nicht mehr kauen.*

vètežvac *verb. perf. wiederkauen.*

žvãk *adj. indecl. schwach.*

žvãk *adv. schwach.*

žvakãrsĩ -sã -sè *adj. schwach.*

žvakãřhĩ -kã -hè *adj. schwach.*

žvaklãvĩ -vã -vè *adj. schwächlich. Oslz.*

žvãklãvo *adv. schwächlich.*

žvãklãvøsc -cũ *L. žvaklãvũøscĩ fem. die Schwächlichkeit.*

žvaklã·vĩ *s. žvaklãvĩ. Wslz.*

žvakøvní -nãũ -ně *adj. schwach. H. Vi. St. Wslz.*

žvākovnosc -cā *L.* žvakovnušci *fem.* die Schwäche. *H. Vi. St.*

Wslz.

žvakowni *s.* žvakovní. *Kl.*

žvākovnosc *s.* žvākovnosc. *Kl.*

žvamāti -tā -tē *adj.* schwammicht.

žvamovāti -tā -tē *adj.* schwammicht.

žvāmā -mā *fem.* Schwamm.

Orts- und Personennamen nebst Ableitungen.

A.

Adlînă -nă *fem.* Adeline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Adlîncîn -cînî -nâ -nê *adj. poss.* der Adeline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Adlînkă -hî *fem.* Adeline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Adlîñîn -ñînî -nâ -nê *adj. poss.* der Adeline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Adlînă s. Adlîna. *St.*

Adlîncîn s. Adlîncîn. *St.*

Adlînkă s. Adlînkă. *St.*

Adlîñîn s. Adlîñîn. *St.*

Ăḡbrăm s. Ăḡbram. *Vi.*

Ăḡbramôḡ s. Ăḡbramôḡ. *Vi.*

Ăḡdam s. Ăḡdam. *Vi.*

Ăḡdamôḡ s. Ăḡdamôḡ. *Vi.*

Ăntôḡn -nă *masc.* Anton.

Ăntôḡnk -kă *masc.* Anton.

Ăntôḡnkôḡ -kəvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Anton gehörig.

Ăntôḡnôḡ -novî -vâ -vê *adj. poss.* dem Anton gehörig.

Ă.

Ăḡbrăm -amă *masc.* Abraham. *Kl. H. St. Wslz.*

Ăḡbramôḡ -məvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Abraham gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Ăḡdăm -amă *masc.* Adam. *Kl. H. St. Wslz.*

Ăḡdamôḡ -məvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Adam gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

B.

- Bābā -bā *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.
- Bābjedùqlshè kälā *fem. pl.* Bezeichnung einer gewissen Stelle im Leba-See.
- bābjedùqlshī -kǎ -hè *adj.* zu Babidol gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*
- Bābjedùqlshī nōrt *masc.* Name der Bucht bei Babidol im Leba-See.
- bābjedùqlshī s. bābjedùqlshī. *Vi.*
- Bābjī dōql *masc.* Babidol, zu Speck gehörige Ortschaft im Lauenburger Kreise.
- Babjǐχ -îχǎ *L. -šā masc.* Name einer Kümpe im Garder See.
- Bakūznīk -ikǎ *masc.* Beiname eines Besitzers in Gross Garde.
- Bakūzùo·ic *subst. indekl.* Gehöftsname in Gross Garde.
- Bārlo·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.
- Bārnevā -vā *masc.* Barnow, ein Familienname.
- Bārnevāo s. Bārnevāu. *Vi.*
- Bārnevāu -vè *fem.* die Frau eines Barnow. *Kl. II. St. Wslz.*
- Bātōr -orǎ *Pl. G.* Batùorōu *masc.* Bathorr, ein Familienname.
- Bātōrkǎ -hī *I.* Batùorkōu *fem.* die Frau eines Bathorr.
- Batùorōu -rovī -vǎ -vè *adj. poss.* einem Bathorr gehörig.
- Batùoro·ic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Holzkathen; 2. Gehöftsname in Vietkow.
- Bādlāno -nā *ntr.* Bedlin, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*
- Bādlānōun -anǎ, -ōunǎ *Pl. N. -nǎ G.* Bādlānōun [*H. Vi.*] -nōun [*Kl. St.*], -nānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Bedlin. *Oslz.*
- Bādlānōunkǎ -hī *I.* Bādlānōunkōu [*II. Vi.*] -nōunkōu [*Kl. St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Bedlin. *Oslz.*
- Bādlōun -anǎ, -ōunǎ *Pl. N. -nǎ G.* Bādlōun [*H. Vi.*] -lōun [*Kl. St.*], -lānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Bedlin. *Oslz.*
- Bādlōunkǎ -hī *I.* Bādlōunkōu [*H. Vi.*] -lōunkōu [*Kl. St.*], -lānkōu *fem.* Bewohnerin von Bedlin. *Oslz.*

Bätovjoun -ană, -oună *Pl. N. -ná G. Bätovjoun [H. Vi.]*
-vjoun [*Kl. St.*], -vjānou *I. -nmī masc. Bewohner von Bütow.*
Oslz.

Bätovjounkā -hī *I. Bätovjounkou [H. Vi.] -vjounkou [Kl.*
St.], -vjānkou fem. Bewohnerin von Bütow. Oslz.

Bätovo -vă *ntr. Bütow, pommersche Kreisstadt. Oslz.*

bädlīnshī -kā -hē *adj. zu Bedlin gehörig. Kl. H. Vi. Wslz.*

bädlīnshī *s. bädlīnshī. St.*

bätèishī -kā -hē *adj. zu Bütow gehörig.*

Bādlāno *s. Bādlāno. Wslz.*

Bādlānou *s. Bādlānou. Wslz.*

Bādlānoukā *s. Bādlānouka. Wslz.*

Bādloun *s. Bādloun. Wslz.*

Bādlounkā *s. Bādlounka. Wslz.*

Bätovjoun *s. Bätovjoun. Wslz.*

Bätovjounkā *s. Bätovjounka. Wslz.*

Bätovo *s. Bätovo. Wslz.*

Bāzāxovjoun -ană, -oună *Pl. N. -ná G. Bāzāxovjoun [H. Vi.*
Wslz.] -vjoun [Kl. St.] -vjānou I. -nmī masc. Bewohner von
Bansekow.

Bāzāxovjounkā -hī *I. Bāzāxovjounkou [H. Vi. Wslz.]*
-vjounkou [*Kl. St.*] -vjānkou *fem. Bewohnerin von Bansekow.*

Bāzāxovo -vă *ntr. Bansekow, Ortschaft im Stolper Kreise.*

bāzāxèishī -kā -hē *adj. zu Bansekow gehörig.*

Bērlīn -înă *masc. Berlin. Kl. H. Vi. Wslz.*

bērlīnshī -kā -hē *adj. zu Berlin gehörig. Kl. H. Vi. Wslz.*

Bērlīn *s. Bērlīn. St.*

bērlīnshī *s. bērlīnshī. St.*

Bēřεic *subst. indecl. Gehöftsname in Vietkow.*

Bētēr -tră *masc. Bätther, ein Familienname.*

Bētrou -trövī -vă -vē *adj. poss. einem Bätther gehörig.*

Betrováo *s. Betrováu. Vi.*

Betrováu -vě *fem. die Frau eines Bätther. Kl. H. St. Wslz.*

Bētrøic *subst. indecl. Gehöftsname in Stohentin.*

- Bèrcin -cīnī -nā -nē *adj. poss.* der Bertha gehörig.
 Bèrnať -tā *masc.* Bernhard.
 Bèrnaťou -tovī -vā -vè *adj. poss.* dem Bernhard gehörig.
 Bèrtā -tā *fem.* Bertha.
 Bjǎlogùřhē -hīř *ntr. pl.* Zietzener Flurname.
 bjǎlogùřhī -kā -hē *adj.* zu Weissenberg gehörig.
 Bjǎolā góurā *fem.* Zietzener Flurname.
 Bjǎolē góurā *s.* Bjǎulē góurā. *Vi.*
 bjǎologùřhī *s.* bjǎulogùřhī. *Vi.*
 Bjǎulē góurā *fem. pl.* Weissenberg, zu Zietzen gehöriger Abbau im Stolper Kreise. *Kl. H. St. Wslz.*
 bjǎulogùřhī -kā -hē *adj.* zu Weissenberg gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*
 bjeløgārchī -kā -hē *adj.* zu Belgard gehörig.
 Bjeløgārdā -dā *fem.* Belgard, Ortschaft im Lauenburger Kreise.
 Bjeløgārgóun -anā, -ónā *Pl. N. -nā masc.* Bewohner von Belgard.
 Bjeløgārgóunkā -hī *fem.* Bewohnerin von Belgard.
 bjehìelshī -kā -hē *adj.* zu Beckel gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*
 bjehìlshī *s.* bjehìelshī. *Vi.*
 Bjēlāvā -vā *A.* Bjēlavā *fem.* Name einer Schmolsiner Wiese.
 Bjīcānē -na *ntr.* Benzin, Ortschaft im Stolper Kreis. *Oslz.*
 Bjīcānóun -anā, -ónā *Pl. N. -nā G.* Bjīcānóun [*H. Vi.*] -nóun [*Kl. St.*], -nānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Benzin. *Oslz.*
 Bjīcānóunkā -hī *I.* Bjīcānóunkōu [*H. Vi.*] -nóunkōu [*Kl. St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Benzin. *Oslz.*
 bjīcīnshī -kā -hē *adj.* zu Benzin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 bjīcīnshī *s.* bjīcīnshī. *St.*
 Bjīcōun -anā, -ónā *Pl. N. -nā G.* Bjīcōun [*H. Vi.*] -cōun [*Kl. St.*], -cānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Benzin. *Oslz.*
 Bjīcōunkā -hī *I.* Bjīcōunkōu [*H. Vi.*] -cōunkōu [*Kl. St.*], -cānkōu *fem.* Bewohnerin von Benzin. *Oslz.*
 bjīchī -kā -hē *adj.* zu Benzin gehörig. *Oslz.*

- Bjìeklòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Bjeklőun [*H. Vi. Wslz.*]
 -klőun [*Kl. St.*], -klănòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Beckel.
 Bjìeklòunkă -hī *I.* Bjeklőunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -klőunkòu
 [*Kl. St.*], -klănòu *fem.* Bewohnerin von Beckel.
 Bjìeklo -lă *ntr.* Beckel, Ortschaft im Stolper Kreis.
 Bjìcănò s. Bjīcănò. *Wslz.*
 Bjìcănòun s. Bjīcănòun. *Wslz.*
 Bjìcănòunkă s. Bjīcănòunkă. *Wslz.*
 Bjìcòun s. Bjīcòun. *Wslz.*
 Bjìcòunkă s. Bjīcòunkă. *Wslz.*
 bjìchī s. bjīchī. *Wslz.*
 Blēikă -hī *fem.* Name einer Stohentiner Wiese.
 Blőuznè -něχ *ntr. pl.* Zietzener Flurname.
 blotkèishī -kă -hè *adj.* zu Blottken gehörig.
 blotkùovī -vă -vè *adj.* zu Blottken gehörig.
 Blùetčòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Blotčòun [*H. Vi. Wslz.*]
 -čòun [*Kl. St.*], -čănòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Blottken.
 Blùetčòunkă -hī *I.* Blotčòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu [*Kl.*
St.], -čănòu *fem.* Bewohnerin von Blottken.
 Blùetko -kă *ntr.* Blottken, zu Wittbeck gehöriger, jetzt verlassener
 Abbau.
 Blùeto -tă *ntr.* Wittstocker Flurname.
 Bōrk -kă *masc.* Bohrke, ein zu Wendisch Buckow gehöriger Abbau.
 bōrkùovī -vă -vè *adj.* zu Bohrke gehörig.
 Bəlīnc -că *masc.* Bollenz, eine Gruppe von Fischerhütten am Leba-
 See; vu-Bəlīncă Bezeichnung eines Zuges im Leba-See. *Kl. H.*
Vi. Wslz.
 Bəlincìevă kăpa *fem.* Name einer Kämpe im Leba-See. Anderer
 Name: Bəlīnskă kăpă.
 bəlincìevī s. bəlincùovī.
 bəlincùovī -vă -vè *adj.* zum Bollenz gehörig.
 Bəlīnskă kăpă *fem.* Name einer Kämpe im Leba-See. Anderer
 Name: Bəlincìevă kăpă.
 bəlīnshī -kă -hè *adj.* zum Bollenz gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Belīnc s. Belīnc. *St.*

belīnshī s. belīnshī. *St.*

Berùəvâ -vê *fem.* Stohentiner Flurname.

Bradùəvê -vëχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Brāmbōry -āryū *masc.* Name eines Berges bei Virchenzin. Anderer Name: Brāmùəvâ gōūrā.

Brāskəvjōun -ană, -ōună *Pl. N.* -ná *G.* Brëskovjōun [*H. Vi.*] -vjōun [*Kl. St.*], -vjānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Brüskow. *Oslz.*

Brāskəvjōunkă -hī *I.* Brëskovjōunkōu [*H. Vi.*] -vjōunkōu [*Kl. St.*], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Brüskow. *Oslz.*

Brāskəvo -vâ *ntr.* Brüskow; Vjēlhê Brāskəvo Gross Brüskow, Māulê Brāskəvo Klein Brüskow, Ortschaften im Stolper Kreise. *Oslz.*

Brāščōun -ană, -ōună *Pl. N.* -ná *G.* Brëščōun [*H. Vi.*] -čōun [*Kl. St.*], -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Brüskow. *Oslz.*

Brāščōunkă -hī *I.* Brëščōunkōu [*H. Vi.*] -čōunkōu [*Kl. St.*], -čānkōu *fem.* Bewohnerin von Brüskow. *Oslz.*

Brāmùəvâ gōūrā *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin. Anderer Name: Brāmbōry.

Brānīšk -kă *masc.* Bezeichnung einer Strecke angeschwemmten Landes am Garder See.

Brāskəvjōun s. Brāskəvjōun. *Wslz.*

Brāskəvjōunkă s. Brāskəvjōunkă. *Wslz.*

Brāskəvo s. Brāskəvo. *Wslz.*

Brāščōun s. Brāščōun. *Wslz.*

Brāščōunkă s. Brāščōunkă. *Wslz.*

Brëmbāryūəvê -vëχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

brëskòishī -kă -hê *adj.* zu Brüskow gehörig.

Brīnkenövzdāul s. Brīnkenovzdāul. *Vi.*

brīnkenövzdāulshī s. brīnkenovzdāulshī. *Vi.*

Brīnkenovzdāul -lū *masc.* Brenkenhofsthal, zu Schmolsin gehörige Ortschaft am Leba-See. *Kl. II. St. Wslz.*

brīnkēnōvzdāulshī -kå -hè *adj.* zu Brenkenhofsthal gehörig. *Kl.*

H. St. Wslz.

Bróud Brùðä *masc.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Brødùðvå -vè *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Brùðä Bróud *D. Brødóum I. -dí L. -zěχ masc. pl.* Bezeichnung einer gewissen Stelle am Schmolsin-Virchenziner Wege.

Bucējīnshè -hīχ *pl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Bucējīnshī mùðst *masc.* Bezeichnung der Brücke zwischen den Selesener und den Zemminer Klucken.

Būčōun -anā, -ōunā *Pl. N. -ná G. Bučōun [H. Vi.] -čōun [Kl. St.], -čānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Wendisch Buckow *Oslz.*

Būčōunkā -hī *I. Bučōunkōu [H. Vi.] -čōunkōu [Kl. St.], -čānkōu fem.* Bewohnerin von Wendisch Buckow. *Oslz.*

buzāshī -kå -hè *adj.* zu Karolinenhof gehörig. *Oslz.*

buzāshī s. buzāshī. *Wslz.*

Būžěščø -čā *ntr.* Karolinenhof, ein zu Schmolsin gehöriger Abbau. *Oslz.*

Būkøvjōun -anā, -ōunā *Pl. N. -ná G. Bukovjōun [H. Vi.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Wendisch Buckow. *Oslz.*

Būkøvø -vā *ntr.* Wendisch Buckow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Bukò·iskå -hè *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

bukò·ishī -kå -hè *adj.* zu Wendisch Buckow gehörig.

Bukùðvā -vā *A. Būkova [Oslz.] Bù·køvā [Wslz.] fem.* Wendisch Buckow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Būlōšk -kā *masc.* Name einer Stohentiner Wiese.

Bùðrčōun -anā, -ōunā *Pl. N. -ná G. Borčōun [H. Vi. Wslz.] -čōun [Kl. St.], -čānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Bohrke.

Bùðrčōunkā -hī *I. Borčōunkōu [H. Vi. Wslz.] -čōunkōu [Kl. St.], -čānkōu fem.* Bewohnerin von Bohrke.

Bùðrk -kā *masc.* Virchenziner Flurname.

Bùčōun s. Būčōun. *Wslz.*

Bùčòunkă s. Būčòunka. *Wslz.*

Bùžěščø s. Būžeščø. *Wslz.*

Bùkøvjøun s. Būkøvjøun. *Wslz.*

Bùkøvjøunkă s. Būkøvjøunka. *Wslz.*

Bùkøve s. Būkøve. *Wslz.*

Būrāšēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Būtčīnă -nē *fem.* die Frau eines Buttke.

Būtčīn -čīni -nă -nē *adj. poss.* einem Buttke gehörig.

Būtkă -hī *masc.* Buttke, ein Familienname.

Būtkōu -kōvī -vă -vê *adj. poss.* einem Buttke gehörig.

Būtkeová s. Būtkeová. *Vi.*

Būtkeová -vê *fem.* die Frau eines Buttke. *Kl. H. St. Wslz.*

C.

Cādăχ -aχă *masc.* Zaddach, ein Familienname.

Cādăχōu -χōvī -vă -vê *adj. poss.* einem Zaddach gehörig.

Cadaχová s. Cadaχová. *Vi.*

Cadaχová -vê *fem.* die Frau eines Zaddach. *Kl. H. St. Wslz.*

Căcé -că *ntr.* Zietzen, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Căck -kă *masc.* Zitzke, ein Familienname. *Oslz.*

Căck Căckă s. Căck. *Wslz.*

Căckōu -kōvī -vă -vê *adj. poss.* einem Zitzke gehörig. *Oslz.*

Căcōun -ană, -ōună *Pl. N.* -nă *G.* Căcōun [*H. Vi.*] -cōun [*Kl. St.*], -cănōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Zietzen. *Oslz.*

Căcōunkă -hī *I.* Căcōunkōu [*H. Vi.*] -cōunkōu [*Kl. St.*], -cănōu *fem.* Bewohnerin von Zietzen. *Oslz.*

căchī -kă -hē *adj.* zu Zietzen gehörig. *Oslz.*

Căcé s. Căcé. *Wslz.*

Căckōu s. Căckōu. *Wslz.*

Căcōun s. Căcōun. *Wslz.*

Căcōunkă s. Căcōunka. *Wslz.*

căchī s. căchī. *Wslz.*

Căbălovă vîldbănă *fem.* Name einer Wildbahn im Fichholz.

cäcēĩnshĩ -kâ -hè *adj.* zu Zietzen gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

cäcēĩnshĩ *s.* cäcēĩnshĩ. *St.*

Cäχò'ic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Stohentin; 2. Gehöftsname in Klein Garde.

Cäzîñă -nă *masc.* Zessin, ein Familienname. *Kl. H. St. Wslz.*

Cäzînkă -hĩ *fem.* die Frau eines Zessin. *Kl. H. St. Wslz.*

Cäzîñou -novĩ -vă -vè *adj. poss.* einem Zessin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Cäzîñă *s.* Cäzîna. *St.*

Cäzînkă *s.* Cäzînka. *St.*

Cäzîñou *s.* Cäzînou. *St.*

Cěckovăo *s.* Cěckovău. *Vi.*

Cěckovău -vě *fem.* die Frau eines Zitzke. *Kl. H. St. Wslz.*

Cemjĩnshè kăută *fem. pl.* die Zemminer Klucken, ein zu Zemmin gehöriger Abbau. *Kl. H. Vi.*

cemjĩnshĩ -kâ -hè *adj.* zu Zemmin gehörig. *Kl. H. Vi.*

Cemjĩnshè kăută *s.* Cemjĩnshe kăută. *St.*

cemjĩnshĩ *s.* cemjĩnshĩ. *St.*

Cěškùovă -vè *fem.* Name einer Kämpe im Leba-See.

Cêcenovjoun -aná, -oună *Pl. N. -ná G.* Cêcenovjoun [*H. Vi. Wslz.*] -vjoun [*Kl. St.*], -vjănou *I. -nmĩ masc.* Bewohner von Zezenow.

Cêcenovjounkă -hĩ *I.* Cêcenovjounku [*H. Vi. Wslz.*] -vjounkôu [*Kl. St.*], -vjănkôu *fem.* Bewohnerin von Zezenow.

Cêcenovo -vă *ntr.* Zezenow, Ortschaft im Stolper Kreise.

cêcenò'ishĩ -kâ -hè *adj.* zu Zezenow gehörig.

Cêcnovjoun *s.* Cêcenovjoun.

Cêcnovjounkă *s.* Cêcenovjounka.

Cêcnovo *s.* Cêcenovo.

cêcnò'ishĩ *s.* cêcenò'ishĩ.

Cìemjino -nă *ntr.* Zemmin, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H. Vi.*

Cìemjinoun -aná, -oună *Pl. N. -ná G.* Cemjinoun [*H. Vi.*] -nôun [*Kl.*], -nănou *I. -nmĩ masc.* Bewohner von Zemmin. *Kl. II. Vi.*

Cìemjińòunkă -hĩ *I. Cemjińóunkòu [H. Vi.] -ńóunkòu [Kl.],*
 -ńānkòu *fem.* Bewohnerin von Zemmin. *Kl. H. Vi.*

Cìemjóun -ană, -òună *Pl. N. -ńă G. Cemjóun [H. Vi.] -mjóun*
[Kl.], -mjānòu I. -nmĩ masc. Bewohner von Zemmin. *Kl. H. Vi.*

Cìemjóunkă -hĩ *I. Cemjóunkòu [H. Vi.] -mjóunkòu [Kl.],*
 -mjānkòu *fem.* Bewohnerin von Zemmin. *Kl. H. Vi.*

Cìeřńă gőură *fem.* Name eines Berges bei Klein Garde.

Cìemjinø *s. Cìemjino. St.*

Cìemjińòun *Pl. G. Cemjińóun s. Cìemjińòun. St.*

Cìemjińòunkă *I. Cemjińóunkòu s. Cìemjińòunka. St.*

Cìemjóun *Pl. G. Cemjóun s. Cìemjóun. St.*

Cìemjóunkă *I. Cemjóunkòu s. Cìemjóunka. St.*

Cĩmjĩnshė kăută *s. Cemjĩnshė kăută. Wslz.*

cĩmjĩnshĩ *s. cemjĩnshĩ. Wslz.*

Cĩmjino *s. Cìemjino. Wslz.*

Cĩmjĩńòun *Pl. G. Cĩmjĩńóun s. Cìemjińòun. Wslz.*

Cĩmjĩńòunkă *I. Cĩmjĩńóunkòu s. Cìemjińòunka. Wslz.*

Cĩmjóun *Pl. G. Cĩmjóun s. Cìemjóun. Wslz.*

Cĩmjóunkă *I. Cĩmjóunkòu s. Cìemjóunka. Wslz.*

Cĩlkă -hĩ *masc.* Zielke, ein Familienname.

Cĩlkòu -kovĩ -vă -vė *adj. poss.* einem Zielke gehörig.

Cĩlkøváo *s. Cĩlkøváu. Vi.*

Cĩlkøváu -vė *fem.* die Frau eines Zielke. *Kl. H. St. Wslz.*

Cĩnøbăřhĩ lăt *masc.* Name eines Landstrichs am Fichtholz.

Cĩpkă -hĩ *masc.* Zipke, ein Familienname.

Cĩpkòu -kovĩ -vă -vė *adj. poss.* einem Zipke gehörig.

Cĩpkøváo *s. Cĩpkøváu. Vi.*

Cĩpkøváu -vė *fem.* die Frau eines Zipke. *Vi.*

Č.

Čapáukøje *subst. indecl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Čaplĩnc -că *masc.* 1. Wittbecker Flurname; 2. Name einer Halbin-
 sel bei Czarnowske im Leba-See.

Čárnâ -nê *fem.* Stohentiner Flurname.

Čárnĭ mlĭn *masc.* die Schwarzmühle in der Nähe von Wendisch Silkow. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Čárnĭ mlĭn *s.* Čárnĭ mlĭn. *St.*

čárnømlĭnshĭ -kâ -hê *adj.* zur Schwarzmühle gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čárnømlĭnshĭ *s.* čárnømlĭnshĭ. *St.*

Čexováo *s.* Čexováu. *Vi.*

Čexováu -vě *fem.* die Frau eines Czech. *Kl. H. St. Wslz.*

Čĭex -xâ *masc.* Czech, ein Familienname.

Čĭexòu -xøvĭ -vâ -vê *adj. poss.* einem Czech gehörig.

Čĭexškâ -hĭ *fem.* die Frau eines Czech.

Čĭrâ -râ *masc.* Czirr, ein Familienname. *Oslz.*

Čĭròu -rovĭ -vâ -vê *adj. poss.* einem Czirr gehörig. *Oslz.*

Čĭreváo *s.* Čĭreváu. *Vi.*

Čĭreváu -vě *fem.* die Frau eines Czirr. *Kl. H. St. Wslz.*

Čĭstâ -tê *fem.* Wittbeck, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

čĭstĕĭnshĭ -kâ -hê *adj.* zu Wittbeck gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čĭstĕĭnshĭ *s.* čĭstĕĭnshĭ. *St.*

Čĭščòun -ănă, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Čĭščòun [*H. Vi.*] -čòun [*Kl.*], -čâuòu *I.* -nmĭ *masc.* Bewohner von Wittbeck. *Oslz.*

Čĭščòunkâ -hĭ *I.* Čĭščòunkòu [*H. Vi.*] -čòunkòu [*Kl.*], -čânkòu *fem.* Bewohnerin von Wittbeck. *Oslz.*

Čĭrâ *s.* Čĭrâ. *Wslz.*

Čĭròu *s.* Čĭròu. *Wslz.*

Čĭstâ *s.* Čĭstâ. *Wslz.*

Čĭščòun *s.* Čĭščòun. *Wslz.*

Čĭščòunkâ *s.* Čĭščòunka. *Wslz.*

Člăxøvjóun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Člăxøvjóun [*H. Vi.*] -vjòun [*Kl. St.*], -vjâuòu *I.* -nmĭ *masc.* Bewohner von Schlochow. *Oslz.*

Člăxøvjóunkâ -hĭ *I.* Člăxøvjóunkòu [*H. Vi.*] -vjòunkòu [*Kl. St.*], -vjânkòu *fem.* Bewohnerin von Schlochow. *Oslz.*

Člāχəvə -vā *ntr.* Schlochow, zu Schmolsin gehörige Ortschaft an der Lupow. *Oslz.*

Člāχī Člāχōū *masc. pl.* Schlochow, zu Schmolsin gehörige Ortschaft. *Oslz.*

Člāšōūn -anā, -ōūnā *Pl. N.* -nā *G.* Člāšōūn [*H. Vi.*] -šōūn [*Kl. St.*], -šānōū *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Schlochow. *Oslz.*

Člāšōūnkā -hī *I.* Člāšōūnkōū [*H. Vi.*] -šōūnkōū [*Kl. St.*], -šānkōū *fem.* Bewohnerin von Schlochow. *Oslz.*

člāχə·ishī -kā -hē *adj.* zu Schlochow gehörig.

Člā·χəvjōūn *s.* Člāχəvjōūn. *Wslz.*

Člā·χəvjōūnkā *s.* Člāχəvjōūnkā. *Wslz.*

Člā·χəvo *s.* Člāχəvo. *Wslz.*

Člā·χī *s.* Člāχī. *Wslz.*

Člā·šōūn *s.* Člāšōūn. *Wslz.*

Člā·šōūnkā *s.* Člāšōūnkā. *Wslz.*

Čə·upjīnə -nā *ntr.* Scholpin, zu Holzkathen gehörige Ortschaft im Stolper Kreis.

Čə·upjīnōūn -anā, -ōūnā *Pl. N.* -nā *G.* Čə·upjīnōūn [*H. Vi. Wslz.*] -nōūn [*Kl. St.*], -nānōū *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Scholpin.

Čə·upjīnōūnkā -hī *I.* Čə·upjīnōūnkōū [*H. Vi. Wslz.*] -nōūnkōū [*Kl. St.*], -nānkōū *fem.* Bewohnerin von Scholpin.

čə·upjīnshī -kā -hē *adj.* zu Scholpin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čə·upjīnshī *s.* čə·upjīnshī. *St.*

Čə·upjōūn -anā, -ōūnā *Pl. N.* -nā *G.* Čə·upjōūn [*H. Vi. Wslz.*] -pjōūn [*Kl. St.*], -pjānōū *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Scholpin.

Čə·upjōūnkā -hī *I.* Čə·upjōūnkōū [*H. Vi. Wslz.*] -pjōūnkōū [*Kl. St.*], -pjānkōū *fem.* Bewohnerin von Scholpin.

Čvārdě -dēvā *ntr.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Čvjārdě -dēvā *ntr.* Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

D.

Damāšk -kā *masc.* Damaschke, ein Familienname.

Damāškōu -kovī -vā -vè *adj. poss.* einem Damaschke gehörig.

Damaškováo *s.* Damaškováu. *Vi.*

Damaškováu -vé *fem.* die Frau eines Damaschke. *Kl. H. St. Wslz.*

damējshī -kā -hè *adj.* zu Dammen gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

damējshī *s.* damējshī. *St.*

damúichī -kā -hè *adj.* zu Hebron-Damnitz gehörig. *Oslz.*

damúichī *s.* damúichī. *Wslz.*

Damùvè -vēχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Dāřěščo -čā *ntr.* Gross-Garder Flurname.

Dāńîşejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Dārkovo -vā *ntr.* Darsekow, Ortschaft im Rummelsburger Kreise.

Dabé -bêvā *ntr.* Dambee, zu Schmolsin gehöriges Gehöft am Leba-See; vu-Dabôvā Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

Dābjinā -nā *I.* Dābjīnōu *fem.* Bezeichnung einer gewissen Stelle im Leba-See; za-Dābjīnōu Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

Dabùvè -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

Dāmjóun -anā, -ōunā *Pl. N.* -ná *G.* Dāmjóun [*H. Vi. Wslz.*] -mjóun [*Kl. St.*], -mjānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Dammen.

Dāmjóunkā -hī *I.* Dāmjóunkōu [*II. Vi. Wslz.*] -mjóunkōu [*Kl. St.*], -mjānkōu *fem.* Bewohnerin von Dammen.

Dāmnø -nā *ntr.* Dammen, Ortschaft im Stolper Kreise.

Dāmńicā -cā *L.* Dāmńici [*Oslz.*] -ńicī [*Wslz.*] *fem.* Hebron-Damnitz, Ortschaft im Stolper Kreise.

Dāmńičōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -ná *G.* Dāmńičōun [*II. Vi. Wslz.*] -čōun [*Kl. St.*], -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Hebron-Damnitz.

Dāmńičōunkā -hī *I.* Dāmńičōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu [*Kl. St.*], -čānkōu *fem.* Bewohnerin von Hebron-Damnitz.

dāmshī -kā -hè *adj.* zu Dammen gehörig.

- Dāpěl -plā *masc.* Name einer Virchenziner Wiese.
 Dēĩnskā -hē *fem.* Dänemark. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 dēĩnshī -kā -hē *adj.* dänisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Dēĩnskā *s.* Dēĩnskā. *St.*
 dēĩnshī *s.* dēĩnshī. *St.*
 Dēnā -nā *Pl. N. -nəvjā masc.* Däne. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Dēnkā -hī *fem.* Dänin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Dērcīn -cīnī -nā -nē *adj. poss.* der Dorothea gehörig.
 Dērlēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.
 Dērtā -tā *fem.* Dorothea.
 Dēnā *s.* Dēnā. *St.*
 Dēnkā *s.* Dēnka. *St.*
 Dgōũnsk -kā *masc.* Danzig. *H. Vi. Wslz.*
 Dgōũnsko -kā *ntr.* Danzig. *H. Wslz.*
 dgōũnshī -kā -hē *adj.* zu Danzig gehörig. *H. Vi. Wslz.*
 Dgōũnščōũn -auā, -ōũnā *Pl. N. -nā G.* Dgōũnščōũn, -čānōũ
I. -nmī masc. Bewohner von Danzig. *H. Vi. Wslz.*
 Dgōũnščōũnkā -hī *I.* Dgōũnščōũnkōũ, -čānkōũ *fem.* Bewohnerin
 von Danzig. *H. Vi. Wslz.*
 Dgōũnsk *s.* Dgōũnsk. *Kl. St.*
 Dgōũnsko *s.* Dgōũnsko. *Kl.*
 dgōũnshī *s.* dgōũnshī. *Kl. St.*
 Dgōũnščōũn *Pl. G.* Dgōũnščōũn *s.* Dgōũnščōũn. *Kl. St.*
 Dgōũnščōũnkā *I.* Dgōũnščōũnkōũ *s.* Dgōũnščōũnka. *Kl. St.*
 Dīkkatā -kōt *fem. pl.* Teichkathen, ein zu Zemmin gehöriger Abbau.
 Dlûgā kāpa *fem.* Name einer Kämpe im Leba-See.
 dōřkō'ishī -kā -hē *adj.* zu Darsekow gehörig.
 Dōũbrō'iskā gōũrā *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.
 Dōũnēl -elā *masc.* Daniel. *H. Vi. Wslz.*
 Dōũnēlōũ -lovī -vā -vē *adj. poss.* dem Daniel gehörig. *H. Vi. Wslz.*
 Dōũpk -kā *masc.* 1. Name einer Kämpe im Garder See; 2. Beiname
 eines Fick in Klein Garde.
 Dōũpkūōvā -vē *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Dõṁpshè -hĩḡ *pl.* Vietkower Flurname.

Dõṁšă -šă *fem.* Dorothea.

Dõṁšin -šinĩ -nă -nè *adj. poss.* der Dorothea gehörig.

Dõṁńl *s.* Dõṁńel. *Kl. St.*

Dõṁńelõṁ *s.* Dõṁńelõṁ. *Kl. St.*

Domjĩnk -kă *masc.* Dominke, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H. Vi.*

domjĩnshĩ -kă -hè *adj.* zu Dominke gehörig. *Kl. H. Vi.*

Domjĩnk *s.* Domjĩnk. *St.*

domjĩnshĩ *s.* domjĩnshĩ. *St.*

Dõṁhè -hèvă, -gă *ntr.* der Dolgen-See bei Scholpin.

Dõṁhè brũḡdă *masc. pl.* Klein-Garder Flurname.

Drăṁčnă -nè *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

Drăṁnkă -hĩ *I.* Drăṁnkõṁ *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

Drějănjěl -ṁḡlă *masc.* Name einer Wiese zwischen den Klucken und Brenkenhofsthal.

dřěžěishĩ -kă -hè *adj.* zu Dresow gehörig.

Dřěžõṁ -ană, -õṁă *Pl. N.* -ńă *G.* Dřěžõṁ [*H. Vi. Wslz.*] -žõṁ [*Kl. St.*], -žăṁõṁ *I.* -ṁmĩ *masc.* Bewohner von Dresow.

Dřěžõṁkă -hĩ *I.* Dřěžõṁkõṁ [*H. Vi. Wslz.*] -žõṁkõṁ [*Kl. St.*], -žăṁkõṁ *fem.* Bewohnerin von Dresow.

Dřěžõvjõṁ -ană, -õṁă *Pl. N.* -ńă *G.* Dřěžõvjõṁ [*H. Vi. Wslz.*] -vjõṁ [*Kl. St.*] -vjăṁõṁ *I.* -ṁmĩ *masc.* Bewohner von Dresow.

Dřěžõvjõṁkă -hĩ *I.* Dřěžõvjõṁkõṁ [*H. Vi. Wslz.*] -vjõṁkõṁ [*Kl. St.*], -vjăṁkõṁ *fem.* Bewohnerin von Dresow.

Dřěžõvõ -vă *ntr.* Dresow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Dũḡbră võṁtkă *fem.* Name einer Wiese bei Grofs Garde.

Dũḡmjĩnčõṁ -ană, -õṁă *Pl. N.* -ńă *G.* Dũḡmjĩnčõṁ [*H. Vi.*] -čõṁ [*Kl.*], -čăṁõṁ *I.* -ṁmĩ *masc.* Bewohner von Dominke. *Kl. H. Vi.*

Dũḡmjĩnčõṁkă -hĩ *I.* Dũḡmjĩnčõṁkõṁ [*H. Vi.*] -čõṁkõṁ [*Kl.*], -čăṁkõṁ *fem.* Bewohnerin von Dominke. *Kl. H. Vi.*

- Dùǫmjīnčōun *Pl. G.* Dǫmjīnčōun s. Dùǫmjīnčōun. *St.*
 Dùǫmjīnčōunkā *I.* Dǫmjīnčōunkōu s. Dùǫmjīnčōunka. *St.*
 Dūčmānōīc *subat. indecl.* Gehöftsname in Holzkathen.
 Dūdēlkāntā -t *fem. pl.* Hausname in Klein Garde.
 Dūmjīnk s. Domjīnk. *Wslz.*
 dumjīnshī s. dǫmjīnshī. *Wslz.*
 Dūmjīnčōun *Pl. G.* Dūmjīnčōun s. Dùǫmjīnčōun. *Wslz.*
 Dūmjīnčōunkā *I.* Dūmjīnčōunkōu s. Dùǫmjīnčōunka. *Wslz.*
 Dvāřānē -nā *ntr.* Name einer Schmolsiner Wiese.

3.

- Ǫācālūǫvā tāufla *fem.* Bezeichnung einer Warnungstafel im Ficht-
 holz (hier war früher eine von Spechten zerhackte Tafel); vu-Ǫācā-
 lūǫvē tāufla Bezeichnung des anliegenden Forstteils.
 Ǫērcātē -tā *ntr.* Name einer Kämpe im Garder See.

E.

- Elījāšōu -šōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Elias gehörig.
 Elījōš -āšā *masc.* Elias.
 Elžbjēcīn -cīnī -nā -nē *adj. poss.* der Elisabeth gehörig.
 Elžbjētā -tā *A.* Èlžbjētkā *fem* Elisabeth.
 Elžbjētčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Elisabeth gehörig.
 Elžbjētkā -hī *A.* Èlžbjētkā *fem.* Elisabeth.
 Eñiēlskā -hē *fem.* England. *Kl. H. St. Wslz.*
 eñiēlshī -kā -hē *adj.* englisch. *Kl. H. St. Wslz.*
 Eñiēlsčīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Engländer. *Kl. H. St. Wslz.*
 Eñiēlsčičkā -hī *fem.* Engländerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 Eñi·lskā s. Eñiēlskā. *Vi.*
 eñi·lshī s. eñiēlshī. *Vi.*
 Eñi·lsčīk s. Eñiēščīk. *Vi.*
 Eñi·lsčičkā s. Eñiēlsčička. *Vi.*
 Ērnst -tā *masc.* Ernst.

Ěrnstċ -kă *masc.* Ernst.

Ěrnstċôu -kovĭ -vă -vè *adj.* dem Ernst gehörig.

Ěrnstôu -tovĭ -vă -vè *adj. poss.* dem Ernst gehörig.

Ělžă -žă *fem.* Else, Elisabeth.

Ělžĭn -žĭnĭ -nă -nè *adj. poss.* der Else, Elisabeth gehörig.

Ě.

Ěmĭl -lă *masc.* Emil. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Ěmĭlôu -lovĭ -vă -vè *adj. poss.* dem Emil gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Ě.

Ěĭčkă -hĭ *fem.* die Frau eines Eick.

Ěĭkă -hĭ *masc.* Eick, ein Familienname.

Ěĭkôu -kovĭ -vă -vè *adj. poss.* einem Eick gehörig.

Ěĭkováo s. Ěĭkováu. *Vi.*

Ěĭkováu -vè *fem.* die Frau eines Eick. *Kl. H. St. Wslz.*

Ě.

Ěmĭl s. Ěmĭl. *St.*

Ěmĭlôu s. Ěmĭlôu. *St.*

F.

Fèrnať -tă *masc.* Ferdinand.

Fèrnaťôu -tovĭ -vă -vè *adj. poss.* dem Ferdinand gehörig.

Fösêĭc *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Frânc -âncă *masc.* Franz.

Frâncăškă -hĭ *fem.* Franziska. *Oslz.*

Frâncăškă -hè *fem.* Frankreich. *Oslz.*

frâncăshĭ -kă -hè *adj.* französisch. *Oslz.*

Frâncăščĭn -čĭnĭ -nă -nè *adj. poss.* der Franziska gehörig. *Oslz.*

- Frāncâ·skā s. Francăška. *Wslz.*
 Frāncâ·skā s. Francăška. *Wslz.*
 frāncâ·shī s. francăshī. *Wslz.*
 Frāncâ·ščin s. Francăščin. *Wslz.*
 Francōuskā -hī *fem.* Französin.
 Francōuză -zā *masc.* Franzose.
 Frāncākōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Franz gehörig.
 Frāncëk -ākā *masc.* Franz.
 Frāncōu -covī -vā -vē *adj. poss.* dem Franz gehörig.
 Frāc -cā [*L.* Frăcă] *masc.* Fritz. *Oslz.*
 Frācōu -covī -vā -vē *adj. poss.* dem Fritz gehörig. *Oslz.*
 Frāc -ă·cā s. Frăc. *Wslz.*
 Frā·cōu s. Frăcōu. *Wslz.*
 Ftáυχotic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

G.

- Gāc -cā *fem.* Speck, Ortschaft im Lauenburger Kreise.
 Gācōun -ană, -ōună *Pl. N.* -nă *G.* Gacōun [*H. Vi. Wslz.*]
 -cōun [*Kl. St.*], -cānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Speck.
 Gācōunkā -hī *I.* Gacōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -cōunkōu [*Kl. St.*],
 -cānkōu *fem.* Bewohnerin von Speck.
 gāchī -kā -hē *adj.* zu Speck gehörig.
 Gārgīnshē jìezoro *ntr.* der Garder See. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 gārgīnshī -kā -hē *adj.* 1. zu Garde (Gross und Klein Garde)
 gehörig; 2. zu Gross Garde gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Gārgīnshē jìezoro s. Gārgīnshē jìezoro. *St.*
 gārgīnshī s. gārgīnshī. *St.*
 Gārgōun -ană -ōună *Pl. N.* -nă *G.* Gārgōun [*H. Vi. Wslz.*]
 -gōun [*Kl. St.*], -gānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Gross
 Garde.
 Gārgōunkā -hī *I.* Gārgōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -gōunkōu [*Kl.*
St.], -gānkōu *fem.* Bewohnerin von Gross Garde.
 Gārnáo s. Garnáu. *Vi.*

Gärnău -nē *fem.* Garde; Vjēlga Gärnău Gross Garde; Măulă Gärnău Klein Garde, Ortschaften im Stolper Kreise. *Kl. H. St. Wslz.*

Gărc -că *masc.* Garz, ein Familienname.

Gărckă -hî *fem.* die Fran eines Garz.

Gărcou -covî -vă -vê *adj. poss.* einem Garz gehörig.

Găbjînou -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Găbjînou [H. Vi. Wslz.] -nou [Kl. St.], -nănou I. -nmî masc.* Bewohner von Gambin.

Găbjînoukă -hî *I. Găbjînoukou [H. Vi. Wslz.] -noukou [Kl. St.], -năkou fem.* Bewohnerin von Gambin.

Găbjînskă -hê *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

găbjîshî -kă -hê *adj.* zu Gambin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

găbjîshî *s. găbjîshî. St.*

Găbjou -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Găbjou [H. Vi. Wslz.] -jou [Kl. St.], -bjănou I. -nmî masc.* Bewohner von Gambin.

Găbjoukă -hî *I. Găbjoukou [H. Vi. Wslz.] -joukou [Kl. St.], -bjăkou fem.* Bewohnerin von Gambin.

Găsău -sê *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Glăşăno -nă *ntr.* Gluschen; Vjēlhê Glăşăno Gross Gluschen, Măulê Glăşăno Klein Gluschen, Ortschaften im Stolper Kreise. *Oslz.*

Glăşănou -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Glăşănou [H. Vi.] -nou [Kl. St.], -nănou I. -nmî masc.* Bewohner von Gluschen. *Oslz.*

Glăşănoukă -hî *I. Glăşănoukou [H. Vi.] -noukou [Kl. St.], -năkou fem.* Bewohnerin von Gluschen. *Oslz.*

Glăşou -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Glăşou [H. Vi.] -şou [Kl. St.], -şănou I. -nmî masc.* Bewohner von Gluschen. *Oslz.*

Glăşoukă -hî *I. Glăşoukou [H. Vi.] -şoukou [Kl. St.], -şăkou fem.* Bewohnerin von Gluschen. *Oslz.*

glăşîshî -kă -hê *adj.* zu Gluschen gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

glăşîshî *s. glăşîshî. St.*

Glăşăno *s. Glăşăno. Wslz.*

Glă·šăńōun s. Glăšăńōun. *Wslz.*

Glă·šăńōunkă s. Glăšăńōunkă. *Wslz.*

Glă·šōun s. Glăšōun. *Wslz.*

Glă·šōunkă s. Glăšōunkă. *Wslz.*

Glăbjică -că *L.* Glăbjîcî *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Glăbùqkă -hê *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Glînkùqvê -vâ *ntr.* Name eines zu Klein Garde gehöriges Ausbaus.

Glînnă -nê *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Glôufčică -c *fem. pl.* Glowitz, Ortschaft im Stolper Kreis. *Vi. St. Wslz.*

glôufčîchî -kă -hê *adj.* zu Glowitz gehörig. *Vi. St.*

glôufčîchî s. glôufčîchî. *Wslz.*

glôufshî -kă -hê *adj.* zu Glowitz gehörig. *Vi. St. Wslz.*

Glôufčică s. Glôufčică. *Kl. H.*

glôufčîchî s. glôufčîchî. *Kl. H.*

glôufshî s. glôufshî. *Kl. H.*

Glôfčîčōun -ană, -ōună *Pl. N.* -nă *G.* Glofčîčōun [*H. Vi. Wslz.*] -čōun [*St.*], -čănōu *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Glowitz. *H. Vi. St. Wslz.*

Glôfčîčōunkă -lu *I.* Glofčîčōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu [*St.*], -čănkōu *fem.* Bewohnerin von Glowitz. *H. Vi. St. Wslz.*

Glôufčîčōun *Pl. G.* Glofčîčōun s. Glôfčîčōun. *Kl.*

Glôufčîčōunkă *I.* Glofčîčōunkōu s. Glôfčîčōunkă. *Kl.*

Glôqvă -vâ *I.* Glôvōu *fem.* Bezeichnung einer flachen Stelle im Garder See.

Gnăqăkojic *subst. indecl.* Gehöltsname in Virchenzin.

Gôrka -hî *fem.* Wittstocker Flurname.

Gôubjino s. Gôubjino. *H. Vi. St. Wslz.*

Gôubjino -nă *ntr.* Gambin, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl.*

Golîîstă -tê *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Gořâlî grôud *masc.* Wittstocker Flurname.

Gořêlc -ca *masc.* Stohentiner Flurname.

gořîîshî -kă -hê *adj.* zu Gohren gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gořínshī s. gořínshī. *St.*

Grabò·inā -nā *fem* Name einer Virchenziner Wiese.

Grabò·iskā göurā *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Grabò·ishè kāvlā *masc. pl.* Virchenziner Flurname.

Grabù·vñicā -cā *fem.* Name einer Rottener Wiese.

Grāsānòun -anā, -òunā *Pl. N.* -nā *G.* Grāsānóun [*H. Vi. Wslz*] -nóun [*Kl. St.*], -ñānòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Granzin.

Grāsānòunkā -hī *I.* Grāsānóunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -nóunkòu [*Kl. St.*], -ñānkòu *fem.* Bewohnerin von Granzin.

grāsínshī -kā -hè *adj.* zu Granzin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

grāsínshī s. grāsínshī. *St.*

Grāšòun -anā, -òunā *Pl. N.* -nā *G.* Grāšóun [*H. Vi. Wslz.*] -šóun [*Kl. St.*], -šānòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Granzin.

Grāšòunkā -hī *I.* Grāšóunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -šóunkòu [*Kl. St.*], -šānkòu *fem.* Bewohnerin von Granzin.

Grēinko·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Gróusāno s. Gróusāno. *H. Vi. St. Wslz.*

Gróusāno -nā *ntr.* Granzin, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl.*

Groxòulkā -hī *A.* Gròexòulkā *fem.* die Frau eines Grocholl.

Groxùoleic *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.

Groxùolòu -lovī -vā -vè *adj. poss.* einem Grocholl gehörig.

Gromjīška -hī *A.* Gròmjīškā [*Kl. H. Vi.*] Gròmjīškā [*St.*] *fem.* die Frau eines Grommisch. *Oslz.*

Gromjīšòu -šovī -vā -vè *adj. poss.* einem Grommisch gehörig. *Oslz.*

Gromóulkā -hī *A.* Gròmóulkā [*Kl. H. Vi.*] Gròmóulkā [*St.*] *fem.* die Frau eines Gromoll. *Oslz.*

Gromùolòu -lovī -vā -vè *adj. poss.* einem Gromoll gehörig. *Oslz.*

Gròexòul -ola *L.* Groxùolā *masc.* Grocholl, ein Familienname.

Gròmjīš -išā *L.* Gromjīšū *masc.* Grommisch, ein Familienname. *Kl. H. Vi.*

Gròmjīšeic *subst. indecl.* Gehöftsname in Schlochow.

Grùemòul -elā *L.* Gromùolū *masc.* Gromoll, ein Familienname.

Kl. H. Vi.

Grùemjiš *s.* Grùemjiš. *St.*

Grùomòul *s.* Grùemòul. *St.*

Grümjìškā *A.* Grùmjìškā *s.* Gremjìška. *Wslz.*

Grümjìšòu *s.* Gromjìšòu. *Wslz.*

Grümóulkā *A.* Grùmòulkā *s.* Gromóulka. *Wslz.*

Grümùolòu *s.* Gromùolòu. *Wslz.*

Grùmjìš *L.* Grümjìšū *s.* Grùemjiš. *Wslz.*

Grùmjìšēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Grùmòul *L.* Grümùolū *s.* Grùomòul. *Wslz.*

Gřābùovē -vēχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Gřānāutā -tā *masc.* Name des ersten Ansiedlers in den Klucken.

Gřānāutā -tā *fem.* Name einer Kluckener Wiese.

Gřāvùoroic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Gřābā -bā *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Gřāđā -dā *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

Gřādùovā gōrkā *fem.* Name eines Sandhügels in den Schmolsiner Klucken.

Gřādùovē -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

Gumjēinā -mjēin *pl.* Virchenziner Flurname.

Gumjēinnā -nē *fem.* Stohentiner Flurname.

Gùořāno -nā *ntr.* Gohren, Ortschaft im Stolper Kretse.

Gùořānòun -anā, -òunā *Pl. N.* -nā *G.* Gořānóun [*H. Vi. Wslz.*]
-nóun [*Kl. St.*], -nānòu *I.* -nnī *masc.* Bewohner von Gohren.

Gùořānòunkā -hī *I.* Gořānóunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -nóunkòu
[*Kl. St.*], -nānkòu *fem.* Bewohnerin von Gohren.

Gùořòun -anā, -òunā *Pl. N.* -nā *G.* Gořòun [*H. Vi. Wslz.*]
-řòun [*Kl. St.*], -řānòu *masc.* Bewohner von Gohren.

Gùořòunkā -hī *I.* Gořòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -řòunkòu *fem.*
Bewohnerin von Gohren.

Gúmno -nā *ntr.* Vietkower Flurname.

Υ.

- Υῤῗχνοῦ -novī -vā -vē *adj. poss.* einem Griechen gehörig. *Oslz.*
 Υῤῗχῆν -χḡā *masc.* Griechen, ein Familienname. *Oslz.*
 Υῤῗχνοῦ *s.* Υῤῗχνοῦ. *Wslz.*
 Υῤῗχῖν *s.* Υῤῗχῆν. *Wslz.*
 Υῤῗχnováo *s.* Υῤῗχnováu. *Vi.*
 Υῤῗχnováu -vé *fem.* die Frau eines Griechen. *Kl. H. St. Wslz.*
 Υῤῗχḡῗc *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Zietzen; 2. Gehöftsname in Gross Garde.
 Υῤῗcῖν -cῖnī -nā -nē *adj. poss.* der Margarethe gehörig.
 Υῤῗtā -tā *fem.* Margarethe, Grethe.
 Υῤῗtḡῖν -ḡῖnī -nā -nē *adj. poss.* dem Grethchen gehörig.
 Υῤῗtkā -hī *fem.* Grethchen.
 Υῤῗnōf -fū *masc.* Grünhof, ein zu Holzkathen gehöriges Gehöft.
 Υῤῗscῖν -cῖnī -nā -nē *adj. poss.* der Auguste gehörig. *Oslz.*
 Υῤῗst -tā *masc.* August. *Oslz.*
 Υῤῗst Υῤῗstā *s.* Υῤῗst. *Wslz.*
 Υῤῗstā -tā *fem.* Auguste. *Oslz.*
 Υῤῗstḡῖν -ḡῖnī -nā -nē *adj. poss.* der Auguste gehörig. *Oslz.*
 Υῤῗstk -kā *masc.* August. *Oslz.*
 Υῤῗstk Υῤῗstkā *s.* Υῤῗstk. *Wslz.*
 Υῤῗstkā -hī *fem.* Auguste, Gustchen. *Oslz.*
 Υῤῗstkōῦ -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem August gehörig. *Oslz.*
 Υῤῗstōῦ -tovī -vā -vē *adj. poss.* dem August gehörig. *Oslz.*
 Υῤῗscῖν *s.* Υῤῗscῖν. *Wslz.*
 Υῤῗstā *s.* Υῤῗsta. *Wslz.*
 Υῤῗstḡῖν *s.* Υῤῗstḡῖν. *Wslz.*
 Υῤῗstkā *s.* Υῤῗska. *Wslz.*
 Υῤῗstkōῦ *s.* Υῤῗstkōῦ. *Wslz.*
 Υῤῗstōῦ *s.* Υῤῗstōῦ. *Wslz.*

H.

Hamērnică -că *fem.* Name einer Holzkathener Wiese.

Haníškoꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Háomăn s. Háuman. *Vi.*

Háozäkráoy -γă *L. -žä m.* Hasenkrug, Name eines zu Zietzen gehörigen Abbaus. *Vi.*

Haradāstvø -vā *ntr.* Name eines zu Gross Garde gehörigen Abbaus.

Haradāshē kavlä *masc. pl.* Gross-Garder Flurname.

Härtvīnkēl -klā *masc.* Name einer Bucht der Ostsee in der Nähe von Schönwalde.

Hākòꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Hāmanovāy s. Hāmanovāy. *Vi.*

Hāmanovāy -vē *fem.* die Frau eines Hamann. *Kl. H. St. Wslz.*

Hāmānōy -novī -vā -vē *adj. poss.* einem Hamann gehörig.

Hāmānoꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Hāyk -kā *masc.* 1. Name eines Landstrichs am Leba-See; 2. Name einer Kämpe im Garder See.

Hāyman -anā *masc.* Hamann, ein Familienname. *H. Wslz.*

Hāyzäkráoy s. Háozäkráoy. *St. Ga.*

Hāyman s. Háuman. *Kl. St.*

Hānčică -că *fem.* Ännchen.

Hānčička -hī *fem.* Ännchen.

Hānčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Anna gehörig.

Hānkă -hī *fem.* Anna, Johanna.

Hānūšēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Hās -sā *masc.* Hans.

Hāsōy -sōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Hans gehörig.

Hāsūrka -ka *masc.* Hans Georg.

Hāsūrkoꝛy -koꝛvī -vā -vē *adj. poss.* dem Hans Georg gehörig.

Hēidă -dă *fem.* Hedwig.

Hēīzīn -zīnī -nā -nē *adj. poss.* der Hedwig gehörig.

Hēītčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Hedwig gehörig.

Hēitkă -hī *fem.* Hedwig.

Hēltkò·ishè -hīχ *pl.* Vietkower Flurname.

Herăčēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Hērcinskă -hè *fem.* ein nordöstlich von Rotten in den Garder See mündender Bach.

Hēslarēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Hūrcēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

X.

Χābrovjōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Χabrovjōun [H. Vi. Wslz.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Charbrow.

Χābrovjōunkă -hī *I. Χabrovjōunkōu [H. Vi. Wslz.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Charbrow.

Χābrovo -vă *ntr.* Charbrow, Ortschaft im Lauenburger Kreise.

χabrò·ishī -kă -hè *adj.* zu Charbrow gehörig.

Χābřōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Χabřōun [H. Vi. Wslz.] -břōun [Kl. St.], -břānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Charbrow.

Χābřōunkă -hī *I. Χabřōunkōu [H. Vi. Wslz.] -břōunkōu [Kl. St.], -břānkōu fem.* Bewohnerin von Charbrow.

Χārnovjōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Χārnovjōun [H. Vi. Wslz.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Arnshagen.

Χārnovjōunkă -hī *I. Χārnovjōunkōu [H. Vi. Wslz.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Arnshagen.

Χārnovo -vă *ntr.* Arnshagen, Ortschaft im Stolper Kreise.

χārnò·ishī -kă -hè *adj.* zu Arnshagen gehörig.

Χārńōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Χārńōun [H. Vi. Wslz.] -ńōun [Kl. St.], -ńānōu masc.* Bewohner von Arnshagen.

Χārńōunkă -hī *I. Χārńōunkōu [H. Vi. Wslz.] -ńōunkōu [Kl. St.], -ńānkōu fem.* Bewohnerin von Arnshagen.

Χoemjirò·ishī -kă -hè *adj.* zu Gutzmerow gehörig.

Χoršìevă -vè *fem.* Name eines Berges bei Selesen.

Χυδῖς -ῖς *masc.* Bezeichnung eines Zuges des Garder Sees.

Χυθcmjirovjōu -ană, -ōuă *Pl. N.* -nă *G.* Χοcmjirovjōu
[*H. Vi. Wslz.*] -vjōu [*Kl. St.*], -vjānōu *I.* -nni *masc.* Be-
wohner von Gutzmerow.

Χυθcmjirovjōukă -hī *I.* Χοcmjirovjōukōu [*H. Vi. Wslz.*]
-vjōukōu [*Kl. St.*], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Gutzmerow.

Χυθcmjirovo -vă *ntv.* Gutzmerow; Stăurē Χυθcmjirovo Alt
Gutzmerow, Nōvē Χυθcmjirovo Neu Gutzmerow, Ortschaften im
Stolper Kreise.

Χυθcmjiřōu -ană, -ōuă *Pl. N.* -nă *G.* Χοcmjiřōu [*H. Vi.*
Wslz.] -řōu [*Kl. St.*], -řānōu *I.* -nni *masc.* Bewohner von
Gutzmerow.

Χυθcmjiřōukă -hī *I.* Χοcmjiřōukōu [*H. Vi. Wslz.*] -řōukōu
[*Kl. St.*], -řānkōu *fem.* Bewohnerin von Gutzmerow.

Χυθrāvă -vă *I.* Χοră·vōu *fem.* Bezeichnung eines Zuges im
Garder See.

Χυstnă -nē *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Χυεjūθvē -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

Ǻ.

Ǻimkē·ishē -hīχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Ǻīpc -că *masc.* Name eines Berges in der Nähe von Virchenzin.

J.

Jădvjigă -hī *I.* Jadvjīgōu [*Oslz.*] -vjīgōu [*Wslz.*] *fem.* Hedwig.

Jadvjīžīn -žīnī -nă -nē *adj. poss.* der Hedwig gehörig. *Oslz.*

Jadvjīžīn s. Jadvjīžīn. *Wslz.*

Jăχ -χă *masc.* Jach, ein Familienname.

Jăχōu -χovī -vă -vē *adj. poss.* einem Jach gehörig.

Jaχováo s. Jaχovău. *Vi.*

Jaχovău -vē *fem.* die Frau eines Jach. *Kl. H. St. Wslz.*

Jăχovē -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

Jaŭĩmø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Jākúb -bā *masc.* Jakob.

Jakûbòu -bøvĩ -vå -vè *adj. poss.* dem Jakob gehörig.

jañìelshĩ -kå -hè *adj.* englisch. *Kl. H. St. Wslz.*

janìlshĩ s. janìelshĩ. *Vi.*

Jašābø·ic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Virchenzin; 2. Gehöftsname in Vietkow.

Jāšòub -øbā *masc.* Jaschob, ein Familienname.

Jāšòupkā -hĩ *I.* Jašòupkòu *fem.* die Frau eines Jaschob.

Jašùøbòu -bøvĩ -vå -vè *adj. poss.* einem Jaschob gehörig.

Jāžžovñicā -cā *L.* Jažžovñicĩ *fem.* Name eines Bachs zwischen Klein Garde und Wittstock.

Jānø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Jāñišēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Wittstock.

Jëlžbjêta -tā *f.* Elisabeth.

Jëlžbjêcĩn -cĩnĩ -nå -nè *adj. poss.* der Elisabeth gehörig.

Jërdā·šcēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Jezórkā -k *ntr. pl.* Gesorke, Ortschaft im Stolper Kreise.

Jèlžā -žā *fem.* Else.

Jèlžĩn -žĩnĩ -nå -nè *adj. poss.* der Else gehörig.

Jêzūs -sā *masc.* Jesus.

Jiøvā -vā *fem.* Eva.

Jiøvjĩn -vjĩnĩ -nå -nè *adj. poss.* der Eva gehörig.

Jĩzbjicā -cā *L.* Jizbjĩcĩ *fem.* Giesebitz, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

jizbjĩchĩ -kå -hè *adj.* zu Giesebitz gehörig. *Oslz.*

Jĩzbjicòun -anā, -òunā *Pl. N.* -nā *G.* Jizbjicòun [*H. Vi.*] -còun [*Kl. St.*], -cānòu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Giesebitz. *Oslz.*

Jĩzbjicòunkā -hĩ *I.* Jizbjicòunkòu [*H. Vi.*] -còunkòu [*Kl. St.*], -cānkòu *fem.* Bewohnerin von Giesebitz. *Oslz.*

jĩzbjìchĩ s. jizbjĩchĩ. *Wslz.*

Jìzbjicā *L.* Jizbjìcĩ s. Jĩzbjica. *Wslz.*

Jìzbjicòun s. Jĩzbjicòun. *Wslz.*

Jìzbjičòunkă s. Jīzbjičòunka. *Wslz.*

Jõuxămòu -møvī -vã -vè *adj. poss.* dem Joachim gehörig.

Jõuxëm -ămă *masc.* Joachim.

Jõumkă -hī *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Jõumkùəvã gõură *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Jõun -nă *masc.* Johannes. *H. Vi. Wslz.*

Jõunk -kă *masc.* Johannes. *H. Vi. Wslz.*

Jõunkòu -kovī -vã -vè *adj. poss.* dem Johannes gehörig. *H. Vi. Wslz.*

Jõunkə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.

Jõunòu -nevī -vã -vè *adj. poss.* dem Johannes gehörig. *H. Vi. Wslz.*

Jõust -tă *masc.* Jost, ein Familienname.

Jõustkă -hī *fem.* die Fran eines Jost.

Jõustòu -tovī -vã -vè *adj. poss.* einem Jost gehörig.

Jõun s. Jõun. *Kl. St.*

Jõunk s. Jõunk. *Kl. St.*

Jõunkòu s. Jõunkòu. *Kl. St.*

Jõunòu s. Jõunòu. *Kl. St.*

Jè·istə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Jürk -kă *masc.* Georg. *Oslz.*

Jürk Jürkă s. Jürk. *Wslz.*

Jürkòu -kovī -vã -vè *adj. poss.* dem Georg gehörig. *Oslz.*

Jè·ranə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Jè·rjenə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Jè·rkòu s. Jürkòu. *Wslz.*

Jâdaškə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Jâdòšk -kă *masc.* Judaschke, ein Familienname.

Jâdòškòu -kovī -vã -vè *adj. poss.* einem Judaschke gehörig.

Jûdòškəváo s. Jûdòškəváu. *Vi.*

Jûdòškəváu -vè *fem.* die Frau eines Judaschke. *Kl. H. St. Wslz.*

Jülk -kă *masc.* Julius.

Jülkòu -kovī -vã -vè *adj. poss.* dem Julins gehörig.

K.

Kabãctvo -vã *ntr.* das Land und Volk der Kabatken.

kabãchĩ -kã -hẽ *adj.* kabatkisch.

Kabãotk s. Kabãutk. *Vi.*

Kabãcãjã -jã *A.* Kãbãcãjã *fem.* das Land der Kabatken, die Kirchspiele Glowitz und Zezenow. *Oslz.*

Kabãcãjã s. Kabãcãja. *Wslz.*

Kabãutk -kã *masc.* Kabatke, Bewohner der Kirchspiele Glowitz und Zezenow. *Kl. H. St. Wslz.*

Kalẽiskã -hẽ *fem.* Name eines Teichs zwischen Stohentin und Gross Garde.

Kãlkòiskã -hẽ *fem.* Vietkower Flurname.

Kãlkòiskã gõurã *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Kãlkòishẽ kãvlã *masc. pl.* Virchenziner Flurname.

Kãlníc -cã *L.* Kãlnícĩ *fem.* Name einer vom Vieh ausgetretenen Vertiefung am Gross-Garder Moor.

Kãlníčk -kã *masc.* Wittbecker Flurname.

Kamjẽinshẽ -kã *ntr.* Virchenziner Flurname.

Kamjẽinshẽ kãvlã *masc. pl.* Virchenziner Flurname.

Kamnístã gõurã *fem.* Name eines Bergs bei Virchenzin.

Kãphĩ -pk *fem. pl.* Virchenziner Flurname.

Kãrbãčk -kã *masc.* Spitzname eines Mannes in Schmolsiner Klucken.

Karẽitùvã lõukã *fem.* Name einer Wiese bei den Schmolsiner Klucken.

Kãrl -lã *masc.* Karl.

Kãrlãkõu -kõvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* dem Karl gehörig.

Kãrlẽk -ãkã *masc.* Karl, Karlchen.

Kãrlĩnã -nã *fem.* Karoline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kãrlínčĩn -čĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Karoline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kãrlínkã -hĩ *fem.* Karoline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kãrlínĩn -nĩnĩ -nã -nẽ *adj. poss.* der Karoline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kārlîuă s. Karlîna. *St.*

Kārlîncîn s. Karlîncîn. *St.*

Kārlînkă s. Karlînka. *St.*

Kārlîñin s. Karlîñin. *St.*

Kārlou -levî -vă -vè *adj.* poss. dem Karl gehörig.

Kārcănø -nă *ntr.* Karzin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Kārcănõun -ană, -õună *Pl. N.* -nă *G.* Kārcănõun [*H. Vi. Wslz.*] -nõun [*Kl. St.*], -ñănou *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Karzin.

Kārcănõunkă -hî *I.* Kārcănõunkou [*H. Vi. Wslz.*] -nõunkou [*Kl. St.*], -ñănkou *fem.* Bewohnerin von Karzin.

Kārcăulcă -hè *fem.* Name der Gross-Garder Hütung.

kārcînshî -kă -hè *adj.* zu Karzin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kārcînshî s. kārcînshî. *St.*

Kārcoun -ană, -õună *Pl. N.* -nă *G.* Kārcoun [*H. Vi. Wslz.*] -coun [*Kl. St.*], -cănou *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Karzin.

Kārcounkă -hî *I.* Kārcounkou [*H. Vi. Wslz.*] -counkou [*Kl. St.*], -cănkou *fem.* Bewohnerin von Karzin.

Kāřnică -că *L.* Kāřñicî [*Oslz.*] -ñicî [*Wslz.*] *fem.* Wendisch Karstnitz, Ortschaft im Stolper Kreise.

kāřñichî -ka -hè *adj.* zu Wendisch Karstnitz gehörig. *Oslz.*

Kāřñicoun -ană, -õună *Pl. N.* -nă *G.* Kāřñicoun [*H. Vi. Wslz.*] -coun [*Kl. St.*], -cănou *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Wendisch Karstnitz.

Kāřñicounkă -hî *I.* Kāřñicounkou [*H. Vi. Wslz.*] -counkou [*Kl. St.*], -cănkou *fem.* Bewohnerin von Wendisch Karstnitz.

kāřñichî s. kāřñichî. *Wslz.*

Kaspròic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Kašāba -bā *A.* Kāšāba *masc.* Kaschube. *Oslz.*

Kašābjiznă -nă *fem.* die Kaschuben. *Oslz.*

Kašāpkă -hî *A.* Kāšēpkă *fem.* Kaschubin. *Oslz.*

Kašāpstvo -vā *ntr.* das Kaschubenvolk. *Oslz.*

kašāpshî -kă -hè *adj.* kaschubisch. *Oslz.*

Kāšābjīščo -čā *Pl. N.* Kašābjīščā [*Oslz.*] -bjī·ščā [*Wslz.*] *G.*
-bjīšč [*Oslz.*] -bjīšč [*Wslz.*] *ntr.* alter, hässlicher Kaschube.

Kašā·bā *s.* Kašāba. *Wslz.*

Kašā·bjiznā *s.* Kašābjizna. *Wslz.*

Kašā·pkā *s.* Kašāpka. *Wslz.*

Kašā·pstvo *s.* Kašāpstvo. *Wslz.*

kašā·pshī *s.* kašāpshī. *Wslz.*

Kāšūbjā Kašūbjicā *Pl. N.* Kasūbjātā *ntr.* junger Kaschube,
Kaschubenkind.

Kāšūbjōutko *s.* Kāšūbjōutko. *H. Vi. St. Wslz.*

Kāšūbjōutko -kā *Pl. N.* Kašūbjātkā *ntr.* junger Kaschube,
Kaschubenkind. *Kl.*

Kāvlā Kavlóu *L. -vliex masc. pl.* Gross-Garder Flurname.

Kālāšā -š *ntr. pl.* elne Hügelpartie zwischen Virchenzin und Schmol-
sin. *Oslz.*

Kālā·šā -lāš *s.* Kālāša. *Wslz.*

Kapēlkā -hī *fem.* Holzkathener Flurname.

Kāmjiñā Kamjī·ñōu *masc. pl.* Name der Steininsel im Garder See.

Kāmjiōunhī Kamjōūnk [*GGa.*] -mjōūnk [*St.*] *masc. pl.* 1. Sto-
hentiner Flurname; 2. Gross-Garder Flurname.

Kāpā -pā *fem.* Name eines Teils von Virchenzin.

Kapēñī lūg *masc.* Name eines Teichs bei Gross Garde.

Kāpjīnā -nā *I.* Kapjīñōu *fem.* Name einer Halbinsel an der Ostseite
des Leba-Sees.

Klāgra *s.* Klāura. *Vi.*

Klāgřin *s.* Klāuřin. *Vi.*

Klavù·šejc *subst. indecl.* Gehöltsname in Gross Garde.

Klavù·šejc brānīšk -kā *masc.* Name einer Strecke Neuland am
Garder See.

klāchī -kā -hē *adj.* zu den Schmolsiner Klucken gehörig. *Oslz.*

Klāčicā -c *fem. pl.* die Schmolsiner Klucken, Ortschaft im Stolper
Kreise. *Oslz.*

Klāčōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -ñā *G.* Klāčōun [*H. Vi.*] -čōun [*Kl.*
St.], -čāñōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner der Schmolsiner Klucken. *Oslz.*

Klāčōunkā -hī *I.* Klāčōunkōu [*H. Vi.*] -čōunkōu [*Kl. St.*],
-čānkōu *fem.* Bewohnerin der Schmolsiner Klucken. *Oslz.*

Klākā -hī *masc.* Klück, ein Familienname. *Oslz.*

Klākōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* einem Klück gehörig. *Oslz.*

Klākōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Klākōun [*H. Vi.*] -kōun
[*Kl. St.*], -kāuōu *I.* -umī *masc.* Bewohner der Schmolsiner
Klucken. *Oslz.*

Klākōunkā -hī *I.* Klākōunkōu [*H. Vi.*] -kōunkōu [*Kl. St.*],
-kānkōu *fem.* Bewohnerin der Schmolsiner Klucken. *Oslz.*

Klāhī -k *fem. pl.* die Schmolsiner Klucken, Ortschaft im Stolper
Kreise. *Oslz.*

klāčīchī -kā -hē *adj.* zu den Schmolsiner Klucken gehörig. *Oslz.*

klāčīchī *s.* klāčīchī. *Wslz.*

Klākováo *s.* Klākōvāu. *Vi.*

Klākōvāu -vē *fem.* die Frau eines Klück. *Kl. H. St. Wslz.*

klākōishī -kā -hē *adj.* zu den Schmolsiner Klucken gehörig.

klāchī *s.* klāchī. *Wslz.*

Klāčīcā *s.* Klāčīcā. *Wslz.*

Klāčōun *s.* Klāčōun. *Wslz.*

Klāčōunkā *s.* Klāčōunka. *Wslz.*

Klākā *s.* Klāka. *Wslz.*

Klākōu *s.* Klākōu. *Wslz.*

Klākōun *s.* Klākōun. *Wslz.*

Klākōunkā *s.* Klākōunka. *Wslz.*

Klāhī Klāk *s.* Klāhī. *Wslz.*

Klārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Klara gehörig.

Klārka -hī *fem.* Klara, Klärchen.

Klāura -rā *fem.* Klara. *Kl. H. St. Wslz.*

Klāuřīn -řīnī -nā -nē *adj. poss.* der Klara gehörig. *Kl. H. St.*
Wslz.

Klīecā -cī *fem. pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Klīechī -ck *fem. pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Klōustēr -strā *masc.* Hausname in Stohentin.

Klobūčník -kā *masc.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Klùqbük -kă *masc.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Klúč -âcă *masc.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Knärziqvâ -vê *fem.* Name einer Anhöhe in Gross Garde.

Knăcoun -ană, -oună *Pl. N.* -nă *G.* Knăcoun [*II. Vi.*] -coun [*Kl. St.*], -cănou *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Klenzin. *Oslz.*

Knăcounkă -hî *I.* Knăcounkou [*II. Vi.*] -counkou [*Kl. St.*], -cănkou *fem.* Bewohnerin von Klenzin. *Oslz.*

knăchî -kă -hê *adj.* zu Klenzin gehörig. *Oslz.*

Knătă -tă *masc.* Knitt, ein Familienname. *Oslz.*

Knătka -hî *fem.* die Frau eines Knitt. *Oslz.*

Knătou -tovî -vă -vê *adj. poss.* einem Knitt gehörig. *Oslz.*

Knăcoun s. Knăcoun *Wslz.*

Knăcounkă s. Knăcounka. *Wslz.*

knăchî s. knăchî. *Wslz.*

Knătă s. Knăta. *Wslz.*

Knătka s. Knătka. *Wslz.*

Knătou s. Knătou. *Wslz.*

Knîcăno -nă *ntr.* Klenzin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Knůtkoꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Kõncăhî -kou *masc. pl.* Vietkower Flurname.

Kõučeꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Kõumloꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Kõunskă -hê *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Kolăčkøꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Kolăškă -hî *A.* Kùølēškă *fem.* die Frau eines Kollisch. *Oslz.*

Kolăšou -šovî -vă -vê *adj. poss.* einem Kollisch gehörig. *Oslz.*

Kolăčkoꝛic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Kolăškă s. Kolăška. *Wslz.*

Kolăšou s. Kolăšou. *Wslz.*

Kolēꝛic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Virchenzin; 2. Gehöftsname in Gross Garde.

Komúnshî -kă -hê *adj.* zu Kuhnshof gehörig. *Kl. H. Vi.*

Komúnshî s. komúnshî. *St.*

Komorùǫvè lóǫhĩ *fem. pl.* Name von Wiesen bei den Schmolsiner Klucken.

Kopēlkā -hĩ *A.* Kùpēlkā *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Kopēlkùǫvā -vè *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

Koplùǫvā góǫrā *fem.* die Koppel-Düne bei Scholpin.

Korātko -kā *ntr.* Bezeichnung einer Stelle im Garder See.

Kornútkā -hĩ *fem.* die Kornfrau, ein gespenstiges Wesen.

Kořāčńík -ikā *masc.* Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

Košālāno -nā *ntr.* Köslin, Stadt in Pommern.

košalínshĩ -kā -hè *adj.* zu Köslin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

košalínshĩ *s.* košalínshĩ. *Vi.*

Košējc *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

Kotējc *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Kotóǫmńík -kā *masc.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Kotvjínskā -hè *fem.* Zietzener Flurname.

kotvjínshĩ -kā -hè *adj.* den Kotwin-See betreffend. *Vi.*

kotvjínshĩ *s.* kotvjínshĩ. *St.*

Kohējnskā -hĩ *fem.* Zietzener Flurname.

Kovalējc *subst. indecl.* Name eines Gehöftes in Virchenzin.

Kramařā-skā -hè *fem.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Kramāřejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Krāstēs -āsā *masc.* Christus. *Oslz.*

Krāstījanòǫ -novĩ -vā -vè *adj. poss.* dem Christian gehörig. *Oslz.*

Krāstījòǫn -anā *masc.* Christian. *Oslz.*

Krāstk -kā *masc.* Christian. *Oslz.*

Krāstkòǫ -kovĩ -vā -vè *adj. poss.* dem Christian gehörig. *Oslz.*

Krāstòǫn -nā *masc.* Christian. *Oslz.*

Krāstòǫnòǫ -novĩ -vā -vè *adj. poss.* dem Christian gehörig. *Oslz.*

Krāstūs -sā *masc.* Christus. *Oslz.*

Krāžejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Krāstk Krāstkā *s.* Krāstk. *Wslz.*

Krāstēs *s.* Krāstes. *Wslz.*

Krāstījanòǫ *s.* Krāstījanòǫ. *Wslz.*

- Krã·stijòu s. Krãstijòu. *Wslz.*
 Krã·stkòu s. Krãstkòu. *Wslz.*
 Krã·stòu s. Krãstòu. *Wslz.*
 Krã·stòunòu s. Krãstòunòu. *Wslz.*
 Krã·stüs s. Krãstus. *Wslz.*
 Krãmòrkã -k *ntr. pl.* Name einer Gross-Garder Wiese.
 Krashě -hīχ *pl.* Vietkower Flurname.
 Krěstînä -nä *fem.* Christine. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Krěstínčîn -čînî -nã -nè *adj. poss.* der Christine gehörig. *Kl. II. Vi. Wslz.*
 Krěstínkã -hī *fem.* Christine. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Krěstîñîn -ñîm -nã -nè *adj. poss.* der Christine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 Krěstînä s. Krestîna. *St.*
 Krěstínčîn s. Krestínčîn. *St.*
 Krěstínkã s. Krestínka. *St.*
 Krěstîñîn s. Krestîñîn. *St.*
 Krěstkò·ic *subst. indecl.* Hausname in den Schmolsiner Klucken.
 Kretò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.
 Krînä Krín *fem. pl.* Vietkower Flurname.
 Křäpjì·ko·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Křävě -vãu *ntr.* Name einer Stohentiner Wiese.
 Křà·pjic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Křìenũškã -hī *I. Křenũškòu fem.* Name einer Wiese bei Brenkenhofsthal.
 Kříz -îžã *masc.* Gehöftsname in Holzkathen.
 Kũbã -bã *fem.* Gehöftsname in Holzkathen.
 Kujáokò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.
 Kujěic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Kulì·ngò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.
 Kù·lěš -ãšã *I. Kolãšũ [Oslz.] -lã·šũ [Wslz.] masc.* Kollisch, ein Familienname.
 Kù·lkã -hī *fem.* Name einer Kämpe im Leba-Sec.
 Kù·mñino -nä *ntr.* Kuhnhof, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H. Vi.*

Kùəmnínòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Komínóun [*H. Vi.*] -úóun [*Kl.*], -náñòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Kuhnshof. *Kl. H. Vi.*

Kùəmnínòunkă -hī *I.* Kəmnínóunkou [*H. Vi.*] -úóunkou [*Kl.*], -náñkou *fem.* Bewohnerin von Kuhnshof. *Kl. H. Vi.*

Kùəmnòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Komúóun [*H. Vi.*] -úóun [*Kl.*], -náñòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Kuhnshof. *Kl. H. Vi.*

Kùəmnòunkă -hī *I.* Kəmnúóunkou [*H. Vi.*] -úóunkou [*Kl.*], -náñkou *fem.* Bewohnerin von Kuhnshof. *Kl. H. Vi.*

Kùəpòunkă -hī *I.* Kopóunkou [*GGa.*] -póunkou [*St.*] *fem.*
1. Name einer Stohentiner Wiese; 2. Name einer Gross-Garder Wiese.

Kùərátə -tä *ntr.* 1. Bezeichnung eines Zuges im Leba-See; 2. Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Kùəřeń -ińă *L.* Koríńú *masc.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Kùəšalánòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Košalánóun [*H. Vi. Wslz.*] -úóun [*Kl. St.*], -náñòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Köslin.

Kùəšalánòunkă -hī *I.* Košalánóunkou [*H. Vi. Wslz.*] -úóunkou [*Kl. St.*], -náñkou *fem.* Bewohnerin von Köslin.

Kùəšalòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Košalóun [*H. Vi. Wslz.*] -lóun [*Kl. St.*], -lāñòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Köslin.

Kùəšalòunkă -hī *I.* Košalóunkou [*H. Vi. Wslz.*] -lóunkou [*Kl. St.*], -lāñkou *fem.* Bewohnerin von Köslin.

Kùətümjă Ketóum *D.* -tūmjóum *pl.* Name einer Kämpe und eines Schonreviers im Garder See.

Kùətvjīn -ină *masc.* der Kotwin-See auf der Zietzener Feldmark.

Kùəmnino s. Kəmnino. *St.*

Kùəmnínòun *Pl. G.* Kəmnínóun s. Kùəmnínòun. *St.*

Kùəmnínòunkă *I.* Kəmnínóunkou s. Kùəmnínòunkă. *St.*

Kùəmnòun *Pl. G.* Komúóun s. Kùəmnòun. *St.*

Kùəmnòunkă *I.* Kəmnúóunkou s. Kùəmnòunkă. *St.*

Kupcējc *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Kù·bjic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

Kûčõun -ană, -õună *Pl. N. -ná G. Kûčõun [H. Vi. Wslz.]*
-čõun [*Kl. St.*], -čānõu *I. -nmī masc.* Bewohner von Kuckow.

Kûčõunkă -hī *I. Kûčõunkõu [H. Vi. Wslz.] -čõunkõu [Kl. St.],*
-čānkõu *fem.* Bewohnerin von Kuckow.

Kûkovjõun -ană, -õună *Pl. N. -ná G. Kûkovjõun [H. Vi. Wslz.]*
-vjõun [*Kl. St.*], -vjānõu *I. -nmī masc.* Bewohner von Kuckow.

Kûkovjõunkă -hī *I. Kûkovjõunkõu [H. Vi. Wslz.] -vjõunkõu*
[*Kl. St.*], -vjānkõu *fem.* Bewohnerin von Kuckow.

Kûkovo -vă *ntr.* Kuckow, Ortschaft im Stolper Kreise.

kûkò·ishī -kă -hē *adj.* zu Kuckow gehörig.

Kûžel Kûžlă *masc.* Kuschel, ein Familienname.

Kûžlõu -lovī -vă -vê *adj. poss.* einem Kuschel gehörig.

Kûžlováo s. Kûžlováu. *Vi.*

Kûžlováu -vê *fem.* die Frau eines Kuschel. *Kl. H. St. Wslz.*

kûmńínshī s. kûmńínshī. *Wslz.*

Kû·mńino s. Kû·mńino. *Wslz.*

Kû·mńínõun *Pl. G. Kûmńínõun s. Kû·mńínõun. Wslz.*

Kû·mńínõunkă *I. Kûmńínõunkõu s. Kû·mńínõunkă. Wslz.*

Kû·mńõun *Pl. G. Kûmńõun s. Kû·mńõun. Wslz.*

Kû·mńõunkă *I. Kûmńõunkõu s. Kû·mńõunkă. Wslz.*

L.

Lās -să *I. Liēsă masc.* Holzkathen, Ortschaft im Stolper Kreise.

Andere Namen: Lesăchē, Smo·uzínshī lās.

Lāsă -s *D. Lasõum masc. pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

lasní -nău -ně *adj.* zu Holzkathen gehörig.

Lābučõun -ană, -õună *Pl. N. -ná G. Lābučõun [H. Vi.] -čõun*
[*Kl. St.*], -čānõu *I. -nmī masc.* Bewohner von Lübzow. *Oslz.*

Lābučõunkă -hī *I. Lābučõunkõu [H. Vi.] -čõunkõu [Kl. St.]*
fem. Bewohnerin von Lübzow. *Oslz.*

- Lābučovo -vā *ntr.* Lübzow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*
- Lākā -hī *masc.* Leck, ein Familienname. *Oslz.*
- Lākou -kovi -vā -vė *adj. poss.* einem Leck gehörig. *Oslz.*
- Lāpčėic *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.
- Lāpjoun -anā, -ounā *Pl. N. -nā G.* Lāpjoun [*H. Vi.*] -pjoun [*Kl. St.*], pjānou *I. -nmī masc.* Bewohner von Liepen. *Oslz.*
- Lāpjounkā -hī *I.* Lāpjoukōu [*H. Vi.*] -pjoukōu [*Kl. St.*], -pjānkōu *fem.* Bewohnerin von Liepen. *Oslz.*
- Lāpno -nā *ntr.* Liepen, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*
- lāpnī -nā -nė *adj.* zu Liepen gehörig. *Oslz.*
- Lāphī -pk *fem. pl.* Name einer Gegend im Fichholz.
- Lāsā -sė *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin. Anderer Name: Lāsovā.
- Lāsā gōrkā *fem.* Fuchsberg, zu Giesebitz gehörige Ortschaft im Stolper Kreise. Anderer Name: Lāsā gōurā. *Oslz.*
- Lāsā gōura *fem.* Fuchsberg, Ortschaft im Stolper Kreise. Anderer Name: Lāsa gōrkā. *Oslz.*
- Lāsā jāma *fem.* Zietzener Flurname. Anderer Name: Lāsė jāmā.
- Lāsė jāmā *fem. plur.* Zietzener Flurname. Anderer Name: Lāsā jāmā.
- Lāsovā -vė *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin. Anderer Name: Lāsā.
- Lāžėščo -čā *ntr.* Name einer Stohentiner Wiese.
- lābučėishī -kā -hė *adj.* zu Lübzow gehörig.
- Lākováo s. Lākovāu. *Vi.*
- Lākovāu -vė *fem.* die Frau eines Leck. *Kl. H. St. Wslz.*
- Lākėic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Vietkow; 2. Gehöftsname in Zietzen.
- lāpāfshī -kā -hė *adj.* die Lupow betreffend; Lāpāfskā rėkā die Lupow.
- Lāpāvā -vė *fem.* die Lupow, ein den Garder See durchfliessender und bei Rowe in die Ostsee mündender Fluss.
- Lāpc Lāpcā *masc.* Name einer Kämpe im Garder See.
- lāpjīnshī -kā -hė *adj.* zu Liepen gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

lāpjīnshī s. lāpjīnshī. *St.*

Lāsānùǝvè grōunkǝ *ntr.* Name einer Kämpe im Garder See.

lāsogùǝřhī -kā -hè *adj.* zu Fuchsberg gehörig.

Lā·bučōun s. Lābučōun. *Wslz.*

Lā·bučōunkā s. Lābučōunka. *Wslz.*

Lā·bučǝvǝ s. Lābučǝvǝ. *Wslz.*

Lā·kā s. Lāka. *Wslz.*

Lā·kōu s. Lākōu. *Wslz.*

Lā·pjōun s. Lāpjōun. *Wslz.*

Lā·pjōunkā s. Lāpjōunka. *Wslz.*

Lā·pno s. Lāpno. *Wslz.*

lā·pnī s. lāpnī. *Wslz.*

Lāsā gōrkā s. Lāsā gōrka. *Wslz.*

Lāsā gōurā s. Lāsā gōura. *Wslz.*

Lā·tvjiščǝ -čā *ntr.* Gehöftsname in Gross Garde.

Lārš -šā *masc.* Larsch, ein Familienname.

Lārškā -hī *fem.* die Frau eines Larsch.

Lāršōu -šǝvī -vā -vè *adj. poss.* einem Larsch gehörig.

Lāu·shī -kōu *masc. pl.* 1. Name einer Untiefe im Leba-See: 2. Name einer Untiefe im Garder See.

Lābory -orya *masc.* Lauenburg, Kreisstadt im Pommern.

Lāboržōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Lāboržōun [*H. Vi. Wslz.*] -žōun [*Kl. St.*], -žānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Lauenburg.

Lāboržōunkā -hī *I.* Lāboržōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -žōunkōu [*Kl. St.*], žānkōu *fem.* Bewohnerin von Lauenburg.

lābùǝřhī -kā -hè *adj.* zu Lauenburg gehörig.

Lākvjicā -cā *L.* Lākvjīcī [*Oslz.*] -vjī·cī [*Wslz.*] *fem.* Lankwitz, Ortschaft im Stolper Kreise.

lākvjīchī -kā -hè *adj.* zu Lankwitz gehörig. *Oslz.*

Lākvjičōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Lākvjičōun [*H. Vi. Wslz.*] -čōun [*Kl. St.*], -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Lankwitz.

Lākvjičōunkā -hī *I.* Lākvjičōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu [*Kl. St.*], -čānkōu *fem.* Bewohnerin von Lankwitz.

lākvjīrchī s. lākvjīchī. *Wslz.*

Lējškā -hī *fem.* Holzkathener Flurname.

Lēpkūvā vīldbānā *fem.* Name einer Wildbahn im Fichtholz.

Lesāchē -hīχ *pl.* Holzkathen, Ortschaft im Stolper Kreise. Andere Namen: Lās, Smo·ūzīnshī lās.

Lēbūīk -ikā *masc.* Name eines Zuges im Leba-See.

Lēnā -nā *fem.* 1. Helene; 2. Magdalene. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lēnakē·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Lēnčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Helene, Magdalene gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lēnkā -hī *fem.* 1. Helene; 2. Magdalene. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lēnīn -nīnī -nā -nē *adj. poss.* der Helene, Magdalene gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lēpshē jīezoro *ntr.* der Leba-See.

lēpshī -kā -hē *adj.* 1. die Leba betreffend; 2. zur Stadt Leba gehörig.

Lējzānā -nā *I. Lējzā·nōu fem.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Lēnā s. Lēna. *St.*

Lēnčīn s. Lēnčīn. *St.*

Lēnkā s. Lēnka. *St.*

Lēnīn s. Lēnīn. *St.*

Lēbā -bā *fem.* 1. die Leba, Fluss in Pommern; 2. Leba, Stadt im Lauenburger Kreise; vū-Lebā Name eines Zuges im Lebe See.

Lēbjōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. Lebjōun [H. Vi. Wslz.]*
-bjōun [*Kl. St.*], -bjānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Leba.

Lēbjōunkā -hī *I. Lebjōunkōu [H. Vi. Wslz.]* -bjōunkōu [*Kl. St.*], -bjānkōu *fem.* Bewohnerin von Leba.

Lēs -sā *fem.* Name einer Untiefe im Garder See.

Lībā -bā *fem.* Christliebe.

Lībašē·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Lībjīn -bjīnī -nā -nē *adj. poss.* der Christliebe gehörig.

Līnā -nā *fem.* Karoline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Līnčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Karoline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Línka -hĩ *fem.* Karoline, Linchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lîñîn -ñîñî -nã -nè *adj. poss.* der Karoline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Lîñă s. Lîña. *St.*

Lîñčîn s. Lîñčîn. *St.*

Lînkă s. Línka. *St.*

Lîñîñ s. Lîñîn. *St.*

Lõučkă -hĩ *fem.* 1. Holzkathener Flurname; 2. Name einer Gross-Garder Wiese; 3. Wittstocker Flurname.

lõutkùøvĩ -vã -vè *adj.* zu Lotken gehörig.

Lõuthĩ -tk *pl.* Lotken, ein zu Rotten gehöriges Gehöft.

Lõučkùøvè -vëχ *pl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Logùøvè -va *ntr.* 1. Zietzener Flurname; 2. Gehöftsname in Stohentin.

Løχè·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

lojẽishĩ -kã -hè *adj.* zu Lojow gehörig.

Løkciøvè -vëχ *pl.* 1. Gehöftsname in Holzkathen; 2. Name einer Gegend im Fichtholz.

Løkçùøvè s. Løkciøvè.

Løvîză -ză *fem.* Luise.

Løvîzîn -zîñî -nã -nè *adj. poss.* der Luise gehörig.

Løvò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross-Garde.

Lõ·uflhĩ -k *fem. pl.* Gross-Garder Flurname.

Lšievo -vã *ntr.* Name einer Wiese bei den Schmolsiner Klucken.

Lùøjóun -ană, -òună *Pl. N.* -nã *G.* Lojóun [*H. Vi. Wslz.*] -jóun [*Kl. St.*], -jãnou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Lojow.

Lùøjóunkă -hĩ *I.* Lojóunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -jóunkòu [*Kl. St.*], -jãnkòu *fem.* Bewohnerin von Lojow.

Lùøjøvjòun -ană, -òună *Pl. N.* -nã *G.* Lojøvjòun [*H. Vi. Wslz.*] -vjòun [*Kl. St.*], -vjãnou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Lojow.

Lùøjøvjòunkă -hĩ *I.* Lojøvjòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -vjòunkòu [*Kl. St.*], -vjãnkòu *fem.* Bewohnerin von Lojow.

Lùøjøvo -vã *ntr.* Lojow, Ortschaft im Stolper Kreise.

- Lùəke -că *L. Ləkcü masc.* Gehöftsname in Holzkathen.
 Lùəskotä Ləskùə *fem. pl.* Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.
 Lùətcōun -ană, -ōună *Pl. N. -ná G. Lotčōun [H. Vi. Wslz.]*
 -čōun [*Kl. St.*], -čānōu *I. -nmī masc.* Bewohner von Lotken.
 Lùətcōunkä -hī *I. Lotčōunkōu [H. Vi. Wslz.] -čōunkōu [Kl.*
 St.], -čānkōu fem. Bewohnerin von Lotken.
 Lùəžă -žă *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.
 Lügùəvė -vėχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.
 Lükùəvă -vė *fem.* Gehöftsname in Holzkathen.
 Lúšk -kā *masc.* Kluckener Flurname.

M.

- Macăšēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.
 Maȳrēcīn -cīnī -nă -nė *adj. poss.* der Margarethe gehörig.
 Maȳrētă -tă *fem.* Margarethe.
 Maȳrėtcīn -cīnī -nă -nė *adj. poss.* der Margarethe gehörig.
 Maȳrėtkă -hī *fem.* Margarethe.
 Măχəvjīnə -nă *ntr.* Machmin; Vjēlbė Măχəvjīno Gross Machmin,
 Măulė Măχəvjīnə Klein Machmin, Ortschaften im Stolper Kreise.
 maχəvjīnshī -kā -hė *adj.* zu Machmin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 maχəvjīnshī *s. maχəvjīnshī. St.*
 Măχəvjōun -ană, -ōună *Pl. N. -ná G. Maχəvjōun [H. Vi.*
 Wslz.] -vjōun [Kl. St.] -vjānōu I. -nmī masc. Bewohner von
 Machmin.
 Măχəvjōunkă -hī *I. Maχəvjōunkōu [H. Vi. Wslz.] -vjōunkōu*
 [Kl. St.], -vjānkōu fem. Bewohnerin von Machmin.
 Malė·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.
 Máqlă *s. Măula. Vi*
 Máqlėin *s. Măulčīn. Vi.*
 Máqlīn *s. Măulīn. Vi.*
 Máqlkā *s. Măulka. Vi.*
 măqləgărzīnshī *s. măuləgarzīnshī. Vi.*
 Marăjá -já *fem.* Marie. *Oslz.*

Marājīn -jīnī -nā -nè *adj. poss.* der Marie gehörig. *Oslz.*

Marājā s. Marāja. *Wslz.*

Marājīn s. Marājīn. *Wslz.*

Maríččīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Marie gehörig.

Marîčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Marie gehörig.

Maríčkă -hī *fem.* Marie, Mariechen.

Marîkă -hī *fem.* Marie.

Mārks -să *masc.* Marks, ein Familienname.

Mārksōu -sōvī -vā -vè *adj. poss.* einem Marks gehörig.

Markšováo s. Markšováu. *Vi.*

Markšováu -vè *fem.* die Frau eines Marks. *Kl. H. St. Wslz.*

Martálókou s. Martálăukou. *Vi.*

Martálăukou -kovī -vā -vè *adj. poss.* einem Martalock gehörig.
Kl. H. St. Wslz.

Martálôčkă -hī *I.* Martálăučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -lăočkōu
[*Vi.*] *fem.* die Frau eines Martalock.

Martálók -ăkă *L.* Martálăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lăokū [*Vi.*]
masc. Martalock, ein Familienname.

Martín -înă *masc.* Martin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Martínk -kă *masc.* Martin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Martínkou -kovī -vā -vè *adj. poss.* dem Martin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Martînōu -nōvī -vā -vè *adj. poss.* dem Martin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Martín s. Martín. *St.*

Martínk s. Martínk. *St.*

Martínkou s. Martínkou. *St.*

Martînōu s. Martînōu. *St.*

Mārvjică Mārvjīc *fem. pl.* Name des Virchenziner Torfmoors.

Mārvjīnskă vîldbăna *fem.* Name einer Wildbahn im Fichtholz.

Mārk -kă *masc.* Marschke, ein Familienname.

Mārkōu -kovī -vā -vè *adj. poss.* einem Marschke gehörig.

Mařkováo s. Mařkováu. *Vi.*

Mařkováu -vè *fem.* die Frau eines Marschke. *Kl. H. St. Wslz.*

Matăușeic *subst. indecl.* Gehöftsname in Wittstock.

Matêkoic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Matís -îsa *masc.* Matthias.

Matîsôu -sovi -vâ -vê *adj. poss.* dem Matthias gehörig.

Măška -hî *masc.* Mischke, ein Familienname. *Oslz.*

Măškôu -kovi -vâ -vê *adj. poss.* einem Mischke gehörig. *Oslz.*

Măškă s. Măška. *Wslz.*

Măškôu s. Măškôu. *Wslz.*

Mărcănôu -novi -vâ -vê *adj. poss.* dem Martin gehörig.

Mărcin -ănă *masc.* Martin.

Mărcin -cîni -nă -nê *adj. poss.* der Martha gehörig.

Mărcînk -ka *masc.* Martin.

Mărcînkôu -kovi -vâ -vê *adj. poss.* dem Martin gehörig.

Mărtă -tă *fem.* Martha.

Mărtcîn -cîni -nă -nê *adj. poss.* der Martha gehörig.

Mărtka -hî *fem.* Martha.

Măula -lă *fem.* Amalie. *Kl. H. St. Wslz.*

Măulcîn -cîni -nă -nê *adj. poss.* der Amalie gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Măulîn -lîni -nă -nê *adj. poss.* der Amalie gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Măulkă -hî *fem.* Amalie, Malchen. *Kl. H. St. Wslz.*

măulögärzînshî -kă -hé *adj.* zu Klein Garde gehörig. *Kl. H. Wslz.*

măulögärzînshî s. măulögärzînshî. *St.*

Mănøic *subst. indecl.* Gehöftsname in Wittstock.

Mërylòic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Měškováq s. Meškováu. *Vi.*

Měškováu -vê *fem.* die Frau eines Mischke. *Kl. H. St. Wslz.*

Mêcîn -cîni -nă -nê *adj. poss.* der Meta gehörig.

Mëstrāsøvê -vâ *ntr.* Name einer Kämpfe im Garder See.

Mêta -tă *fem.* Meta.

Métcîn -cîni -nă -nê *adj. poss.* der Meta gehörig.

Mëtk -kă *masc.* Metk, ein Familienname.

Mëtkă -hĩ *fem.* Meta.

Mëtkôu -køvĩ -vã -vê *adj. poss.* einem Metk gehörig.

Mëtkováo s. Mëtkovău. *Vi.*

Mëtkovău -vê *fem.* die Frau eines Metk. *Kl. H. St. Wslz.*

Mëtkò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Míččĭn -čĭnĩ -nã -nê *adj. poss.* der Marie gehörig.

Mîčĭn -čĭnĩ -nã -nê *adj. poss.* der Marie gehörig.

Míčkă -hĩ *fem.* Marie, Mieke.

Mîkă -hĩ *fem.* Marie, Mieke

Mîlă -lă *fem.* Emilie.

Mîlčĭn -čĭnĩ -nã -nê *adj. poss.* der Emilie gehörig.

Mîlin -linĩ -nã -nê *adj. poss.* der Emilie gehörig.

Mîlkă -hĩ *fem.* Emilie, Milchen.

Mînă -nă *fem.* Wilhelmine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Mîncĭn -čĭnĩ -nã -nê *adj. poss.* der Wilhelmine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Mînkă -hĩ *fem.* Wilhelmine, Minchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Mîñĭn -ñĭnĩ -nã -nê *adj. poss.* der Wilhelmine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Mînă s. Mîna. *St.*

Mîncĭn s. Mîncĭn. *St.*

Mînkă s. Mînka. *St.*

Mîñĭn s. Mîñĭn. *St.*

Mjăsto -tă *L.* Mjĭescă *ntr.* Stolp, Kreisstadt in Pommern.

Mjĕls -sü *masc.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Mjĕskă -hĩ *fem.* Name einer Waldung an der Virchenziner Grenze.

Mjĕvuškă -hĩ *fem.* Stohentiner Flurname.

Mjĕlăcă Mjĕlăc *fem. pl.* Holzkathener Flurname.

mjĕshĩ -kă -hê *adj.* zu Stolp gehörig.

Mjĕščóun -ană, -óună *Pl. N.* -nă *G.* Mjĕščóun [*H. Vi. Wslz.*] -čóun [*Kl. St.*], -čănôu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Stolp.

Mjĕščóunkă -hĩ *I.* Mjĕščóunkôu [*H. Vi. Wslz.*] -čóunkôu [*Kl. St.*], -čănkôu *fem.* Bewohnerin von Stolp.

Mjĭxălôu -lövĩ -vã -vê *adj. poss.* dem Michael gehörig.

Mjīχǎŭlk s. Mjīχö·ŭlk. *GGa.*

Mjīχǎŭlkōŭ s. Mjīχö·ŭlkōŭ. *GGa.*

Mjīχø·ŭl -ala *masc.* Michael. *Oslz.*

Mjīχø·ŭlk -kā *masc.* Michael. *Oslz. KGa. W.*

Mjīχø·ŭlkōŭ -kovī -vā -vè *adj. poss.* dem Michael gehörig. *Oslz. KGa. W.*

Mjīlācǎ -cǎ *L.* Mjīlācī *fem.* Name einer Wiese bei Brenkenhofsthal.

Mjīnkø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Mjīstøk -kū *masc.* der Wittstock-Fluss, ein in den Leba-See bei Brenkenhofsthal mündender Fluss.

Mjīχōl s. Mjīχø·ŭl. *GGa.*

Mjīχø·ŭl s. Mjīχø·ŭl'. *KGa. W.*

Mjīrdøχø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Mjīlcìevā -vè *fem.* 1. Name einer Kämpe im Garder See; 2. Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Mlānōrcǎ -c *fem. pl.* Vietkower Flurname.

Mōŭsk -kā *masc.* ein Gespenst, womit die Kinder geschreckt werden.

Mōŭzes -sā *masc.* Moses.

Mōŭzesōŭ -sovī -vā -vè *adj. poss.* dem Moses gehörig.

Møhīlnè kāvīlā *masc. pl.* Virchenziner Flurname.

Mø·izeš -šā *masc.* Moses.

Mùøhīlkā -hī *I.* Møhīlkōŭ *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Mùøhīlhī -lk *fem. pl.* Name der Stelle, wo sich der Virchenziner Friedhof befindet.—Tā·příš vněit na-Mùøhīlhī.

Mùøklācǎ Møklāc *fem. pl.* Name einer Holzkathener Wiese.

Mûžǎ -žā *masc.* Musch, ein Familienname.

Mûžōŭ -žovī -va -vè *adj. poss.* einem Musch gehörig.

Mûžováo s. Mûžováu. *Vi.*

Mûžováu -vè *fem.* die Frau eines Musch. *Kl. H. St. Wslz.*

N.

Nastkø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Nà·ncākōŭ -kovī -vā -vè *adj. poss.* dem Ferdinand gehörig.

Nà·ncěk -ākā *masc.* Ferdinand.

Nāpnəvjōun -anā -ōuna *Pl. N. -ná G. Nēpnəvjōun [H. Vi.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc. Bewohner von Nipnow. Oslz.*

Nāpnəvjōunkā -hī *I. Nēpnəvjōunkōu [H. Vi.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem. Bewohnerin von Nipnow. Oslz.*

Nāpnəvə -vā *ntr. Nipnow, Ortschaft im Stolper Kreise. Oslz.*

Nāpnōun -anā, -ōuna *Pl. N. -ná G. Nēpnōun [H. Vi.] -nōun [Kl. St.], -nānōu I. -nmī masc. Bewohner von Nipnow. Oslz.*

Nāpnōunkā -hī *I. Nēpnōunkōu [H. Vi.] -nōunkōu [Kl. St.], -nānkōu fem. Bewohnerin von Nipnow. Oslz.*

Nās -sā *masc. Ness, ein Familienname. Oslz.*

Nāskā -hī *fem. die Frau eines Ness. Oslz.*

Nāsōu -sovī -vā -vé *adj. poss. einem Ness gehörig. Oslz.*

Nās Nā'sa *s. Nās. Wslz.*

Nāpnəvjōun *s. Nāpnəvjōun. Wslz.*

Nāpnəvjōunkā *s. Nāpnəvjōunkā. Wslz.*

Nāpnəvə *s. Nāpnəvə. Wslz.*

Nāpnōun *s. Nāpnōun. Wslz.*

Nāpnōunkā *s. Nāpnōunkā. Wslz.*

Nā'skā *s. Nā'skā. Wslz.*

Nā'sōu *s. Nā'sōu. Wslz.*

Nāna -nā *Pl. G. Nōun [H. Vi. Wslz.] Nōun [Kl. St.] fem. kabatkische Frau.*

Nānkā -hī *D. L. Du. N. Nā'ncā fem. kabatkische Frau.*

Nātāχē'ishē -hīχ *pl. Vietkower Flurname.*

Nəfkəváo *s. Nəfkəváu. Vi.*

nēpnō'ishī -ka -hé *adj. zu Nipnow gehörig.*

Nəfkəváu -vé *fem. die Frau eines Noffke. H. St. Wslz.*

Nov'kəváu *s. Nəfkəváu. Kl.*

Nərkəváo *s. Nərkəváu. Vi.*

Nərkəváu -vé *fem. die Frau eines Nork. Kl. H. St. Wslz.*

Novāčkā -hī *A. Nūəvačkā fem. die Frau eines Nowack.*

Nováokōu *s. Nováu'kōu. Vi.*

Nəváo'vjēs *s. Nováu'vjēs. Vi.*

Novăukou -kovī -vā -vē *adj. poss.* einem Nowack gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Novăuvjës Nověfsä *fem.* Neuendorf, Ortschaft im Lauenburger Kreise. *Kl. H. St. Wslz.*

Nuǝfk -kā *masc.* Noffke, ein Familienname. *H. Vi. St. Wslz.*

Nuǝfkou -kovī -vā -vē *adj. poss.* einem Noffke gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

Nuǝvfk s. Nuǝfk. *Kl.*

Nuǝvfkou s. Nuǝfkou. *Kl.*

Nuǝrčkä -hī *fem.* die Frau eines Nork.

Nuǝrk -kā *masc.* Nork, ein Familienname.

Nuǝrkou -kovī -vā -vē *adj. poss.* einem Nork gehörig.

Nuǝvjinhī Novjīnk *fem. pl.* Vietkower Flurname.

Nuǝvók -ākā *L.* Novăukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāokū [*Vi.*] *masc.* Nowack, ein Familienname.

Năovədūomshē -hīχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

nūǝvovjīeshī -kā -hē *adj.* zu Neuendorf gehörig.

Ń.

Ńemjīectvø -va *ntr.* 1. die Deutschen; 2. das Deutschtum. *Oslz.*

ńemjīechī -kā -hē *adj.* deutsch. *Oslz.*

Ńešējic *subst. indccl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Ńiǝmc -ca *masc.* Deutscher. *Kl. II. Vi.*

*ńiǝmčäc *verb. iter.* zu ńiǝmčic. *Kl. II. Vi.*

Komposita (Inf. -ńiǝmčäc Prs. -'ńemčä -ńiǝmčoš Prt. -'ńem-čø·ul):

røzńiǝmčäc *verb. imperf.* ins Deutsche übersetzen.

zńiǝmčäc *verb. imperf.* germanisieren; zńiǝmčäc sǝ sich germanisieren, zum Deutschen werden.

ńiǝmčic *Prs.* ńiǝmčä -čīš *Prt.* ńiǝmčēl ńemčīlǝ *verb. imperf.* germanisieren; ńiǝmčic sǝ sich germanisieren, zum Deutschen werden. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -nìemčic Prs. -'nemčā -nìemčiš Prt. -'nemčè)l:
 roznìemčic *verb. perf.* ins Deutsche übersetzen. — Tën-
 pōun-vōum roznìemčī fšātko, cūq-jā-bōyda gāudo·ul.
 znìemčic *verb. perf.* germanisieren; znìemčic sa sich germa-
 nisieren, zum Deutschen werden. — Tā fšātko-jā znem-
 čūoné. Nā-Rovjā nī-sa-znìemčīlī fšātcā.

Ñiemčīk -ikā *masc.* junger Deutscher. *Kl. H. Vi.*

Ñiemčīščo -čā *Pl. N.* Ñemčīščā *ntr.* alter, hässlicher, verdammter
 Deutscher. *Kl. H. Vi.*

Ñiemčīzna -nā *fem.* die Deutschen. *Kl. H. Vi.*

Ñiemka -hī *fem.* die Deutsche. *Kl. H. Vi.*

Ñiemc s. Ñiemc. *St.*

*nìemčāc s. nìemčac. *St.*

nìemčic s. nìemčic. *St.*

Ñiemčīk s. Ñiemčīk. *St.*

Ñiemčīščo s. Ñiemčīščo. *St.*

Ñiemčīznā s. Ñiemčīzna. *St.*

Ñiemkā s. Ñiemka. *St.*

Ñimc Ñimcā s. Ñiemc. *Wslz.*

Ñimjìectvo s. Ñemjìectvo. *Wslz.*

nīmjiēchī s. nēmjiēchī. *Wslz.*

*nīmčāc s. nìemčac. *Wslz.*

nīmčic s. nìemčic. *Wslz.*

Ñimčīk s. Ñiemčīk. *Wslz.*

Ñimčīščo *Pl. N.* Ñimčīščā *G.* -čīšč s. Ñiemčīščo. *Wslz.*

Ñimčīznā s. Ñiemčīzna. *Wslz.*

Ñimkā *Pl. G.* Ñimk s. Ñiemka. *Wslz.*

Ñífhī -fk *fem. pl.* Virchenziner Flurname.

Ö.

Oudrā -rā *fem.* die Oder.

òudrùovī -vā -vè *adj.* die Oder betreffend.

Ø.

Ø·ḡγũscīn -cīnī -nā -nē *adj. poss.* der Auguste gehörig.
Oslz.

Ø·ḡγust -tā *masc.* August.

Ø·ḡγũstā -tā *fem.* Auguste. *Oslz.*

Ø·ḡγustk -kā *masc.* August.

Ø·ḡγustkōḡ -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem August gehörig.

Ø·ḡγustōḡ -tōvī -vā -vē *adj. poss.* dem August gehörig.

Ø·ḡγũscīn *s.* Ø·ḡγũscīn. *Wslz.*

Ø·ḡγũstā *s.* Ø·ḡγũsta. *Wslz.*

P.

Pacāšhī -šk *fem. pl.* Holzkathener Flurname.

Pacāščā -šč *ntr. pl.* Name einer Kluckener Wiese.

Pāīkōvā gōḡra *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Palācātā -tē *fem.* Name einer Kämpe im Garder See.

Panískā gōḡrā *fem.* Virchenziner Flurname.

Panē·īc *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Pāōšā *s.* Pāūša. *Vi.*

Pāōšōḡ *s.* Pāūsōḡ. *Vi.*

Patùørnē -nā *ntr.* Gehöftsname in Holzkathen.

Patùørē·īc *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Pāvēl -vlā *L. Pavlū masc.* Paul.

Pavēlk -kā *masc.* Paul. *Kl. H. St. Wslz.*

Pavēlk -ē·lkā *s.* Pavēlk. *Vi.*

Pavēlkōḡ -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Paul gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Pavēlko·īc *subst. indecl.* ein zu den Schmolsiner Klucken gehöriger Ausbau.

Pavēlkōḡ *s.* Pavēlkōḡ. *Vi.*

Pāvlōḡ -lōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Paul gehörig.

Pāvləvā -və *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Pavlə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

Pāzāχā -χī *L. Pazā·šā fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Pāzēškā -hī *L. Pazā·ščā fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Pālīnā -nā *fem.* Pauline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pālīnčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Pauline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pālīnkā -hī *fem.* Pauline. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pālīnīn -nīnī -nā -nē *adj. poss.* der Pauline gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pālīnā *s. Pālīna. St.*

Pālīnčīn *s. Pālīnčīn. St.*

Pālīnkā *s. Pālīnka. St.*

Pālīnīn *s. Pālīnīn. St.*

Pāšəváo *s. Pāšəváu. Vi.*

Pāšəváu -və *fem.* die Frau eines Pasch. *Kl. H. St. Wslz.*

Pāušā -šā *masc.* Pasch, ein Familienname. *Kl. H. St. Wslz.*

Pāušēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Pāušōu -šovī -vā -və *adj. poss.* einem Pasch gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Pētkə·ic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Virchenzin; 2. Gehöftsname in Stohentin.

Pētrūs -sā *masc.* der Heilige Petrus.

Pētrūsōu -šovī -vā -və *adj. poss.* dem Heiligen Petrus gehörig.

Pjāusk -kū *masc.* Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

Pješčītā gōurā *fem.* Gross-Garder Flurname.

Pjēččēščə -čā *ntr.* Gross-Garder Flurname.

Pjēřāčkā -hī *I. Pjēřāčkōu fem.* Zietzener Flurname.

Pjinckə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Pjinckə·ishē -hīχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Pjīgāřōu -řovī -vā -və *adj. poss.* einem Pigors gehörig.

Pjīgāřēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Schlochow.

- Pjîgòrkă -hî *I.* Pjîgárkòu, -gárkòu *fem.* die Frau eines Pigors.
 Pjîgòř -ařă *L.* Pjîgăřü *masc.* Pigors, ein Familienname.
 Pjòskùøvè -vëχ *pl.* 1. Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken;
 2. Gehöftsname in Holzkathen.
 Pjùøtèr -trä *masc.* Peter.
 Pjùøtèrk -kă *masc.* Peter.
 Pjùøtèrkòu -kovî -vă -vè *adj. poss.* einem Peter gehörig.
 Pjùøtròu -trövî -vă -vè *adj. poss.* dem Peter gehörig.
 Pláøsnè -nă *ntr.* Zietzener Flurname.
 Plāvā Plavóu *L.* -vjěχ *masc. pl.* Name einer Wiese am Leba-See.
 Plepcēic χóihî *fem. pl.* Name einer Stohentiner Waldparzelle.
 Plotñîkøic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.
 Plóusă -să *fem.* 1. Stohentiner Flurname; 2. Gross-Garder Flurname.
 Plóuskă -hî *fem.* Stohentiner Flurname.
 Plóusnă -sën *pl.* Vietkower Flurname.
 Plotēičnă -né *fem.* Name einer Kluckener Wiese.
 Plotēičnè lóuhî *fem. pl.* Name einer Virchenziner Wiese.
 Plö·u Plāvü *masc.* 1. Name einer Gross-Garder Wiese; 2. Name einer Wittstocker Wiese.
 Plö·uk -kă *masc.* Name einer Wiese am Leba-See.
 Plùøśă -să *fem.* Klein-Garder Flurname.
 Pñēiuna -nă *fem.* Stohentiner Flurname.
 Póunkøic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Pøblùøcè -că *ntr.* Poblotsz, Ortschaft im Stolper Kreise.
 pøblùøchî -kă -hè *adj.* zu Poblotsz gehörig.
 Pødėřnău -nè *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.
 Pødjìøzè -ză *ntr.* Name einer Wiese am Revekol.
 Pødùølè -lă *ntr.* Gross-Podel, Ortschaft im Stolper Kreise.
 pødùølshî -kă -hè *adj.* zu Gross Podel gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*
 pødù·lshî *s.* pødùolshî. *Vi.*
 polāshî -kă -hè *adj.* polnisch. Dies Wort bezieht sich im Gegensatz zu pølshî nur auf die eigentlichen Polen und die westpreussischen Kaschuben, niemals auf die evangelischen Slaven Pommerns.
 polaśāøc *s.* polaśāuc. *Vi.*

polašǎuc *Prs.* pùḷašeja polasiějěš *Prt.* pùḷaše·ul -šǎ -šeii
Part. Prt. polašālī *verb. imperf.* sich polonisieren, zum Polen
 werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

spolašǎuc *verb. perf.* sich polonisieren, zum Polen werden.

polāšēc s. polašǎuc.

polāšēc *Prs.* pùḷaša polāšiš *Prt.* pùḷašēl polašālā *verb.*
imperf. polonisieren; polāšēc sa sich polonisieren, zum Polen
 werden.

Kompositum:

spolāšēc *verb. perf.* polonisieren; polāšēc sa sich polonisieren,
 zum Polen werden.

polāšēc s. polašǎuc.

pølshī -kǎu -hě *adj.* polnisch. In Bezug auf Nationalität, Sitten,
 Gebräuche u. dgl. bezeichnet sich dies Wort nur auf die eigentlichen
 Polen und westpreussischen Kaschuben, mit pølshī jǎzěk wird aber
 auch die Kirchensprache der evangelischen Slaven Pommerns, sehr
 selten die Volkssprache, die kašǎpshī oder sløvjīnshī jǎzěk heisst,
 bezeichnet. *Kl. H. St. Wslz.*

Pomùḷrkǎ -hī *fem.* Pommern.

Pomùḷrkǎ -hě *fem.* Pommern.

Pomùḷrnicǎ -cǎ *fem.* Pommern.

pømùḷrhī -kǎ -hě *adj.* pommersch.

Pøpø·jic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

pøsløvjīnskū *adv.* slovinzisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

pøsløvjīnskū s. pøsløvjīnskū. *St.*

Pøtêvjic *subst. indecl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken. —

Da dies Gehöft das westlichste der Ortschaft ist, wird der Name in
 dem westlich davon liegenden Virchenzin zur Bezeichnung der östlichen
 Windrichtung gebraucht: Vjâtěr vjējǎ s-Pøtêvjic «es ist Ostwind».

Pøtstālǎ nùḷvjīnǎ *fem.* Name einer Stohentiner Wiese.

pø·dmjeckū *adv.* deutsch.

Prǎškǎ -hě *fem.* Preussen. *Oslz.*

prǎshī -kǎ -hě *adj.* preussisch. *Oslz.*

Prã·skã s. Prãskã. *Wslz.*

prã·shĩ s. prãshĩ. *Wslz.*

Prãčk -kã *masc.* Pranschke, ein Familienname.

Prãčkõn -kõvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* einem Pranschke gehörig.

Prãčkõvã s. Prãčkõvãu. *Vi.*

Prãčkõvãu -vẽ *fem.* die Frau eines Pranschke. *Kl. H. St. Wslz.*

Prĩnã -nã *masc.* Priehn, ein Familienname. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Prĩnkã -hĩ *fem.* die Frau eines Priehn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Prĩnõu -nõvĩ -vã -vẽ *adj. poss.* einem Priehn gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Prĩnã s. Prĩna. *St.*

Prĩnkã s. Prĩnka. *St.*

Prĩnõu s. Prĩnõu. *St.*

Proχēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

Projēic *subst. indecl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Prũsõčkã -hĩ *I.* Prũsãũčkõu [*Kl. H. St. Wslz.*] -sãõčkõu [*Vi.*] *fem.* Preussin.

Prũsõk -ãkã *L.* Prũsãũkũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -sãõkũ [*Vi.*] *Pl. N. -cã masc.* Preusse.

prẽbãdõ·ishĩ -kã -hẽ *adj.* zu Prebendow gehörig.

Přecãtk -kã *masc.* Virchenziner Flurname.

Přesiẽčnã -nẽ *fem.* Zietzener Flurname.

Přĩbãdõvjõun -anã, -õunã *Pl. N. -nã G.* Přĩbãdõvjõun [*H. Vi. Wslz.*] -vjõun [*Kl. St.*], -vjãnõu *I. -nmĩ masc.* Bewohner von Prebendow.

Přĩbãdõvjõunkã -hĩ *I.* Přĩbãdõvjõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -vjõunkõu [*Kl. St.*], -vjãnkõu *fem.* Bewohnerin von Prebendow.

Přĩbãdõvõ -vã *ntr.* Prebendow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Přĩbãzõun -anã, -õunã *Pl. N. -nã G.* Přĩbãzõun [*H. Vi. Wslz.*] -zõun [*Kl. St.*], -zãnõu *I. -nmĩ masc.* Bewohner von Prebendow.

Přĩbãzõunkã -hĩ *I.* Přĩbãzõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -zõunkõu [*Kl. St.*], -zãnkõu *fem.* Bewohnerin von Prebendow.

Psãu lõukã *fem.* Name einer Wiese bei den Schmolsiner Klucken.

pülshí s. pölshí. *Vi.*

Püntò'ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Püntò'ic góurǎ *fem.* Stohentiner Flurname.

Pùəbləcòun -anǎ, -òunǎ *Pl. N. -ná G. Pobləcòun [H. Vi. Wslz.] -còun [Kl. St.], -cǎnòu I. -nmī masc.* Bewohner von Poblitz.

Pùəbləcòunkǎ -hì *I. Pobləcòunkòu [H. Vi. Wslz.] -còunkòu [Kl. St.], -cǎnkòu fem.* Bewohnerin von Poblitz.

pùədeńskù *adv.* dänisch.

Pùəðəlóun -anǎ, -òunǎ *Pl. N. -ná G. Pəðəlóun [H. Vi. Wslz.] -lóun [Kl. St.], -lǎnòu I. -nmī masc.* Bewohner von Gross Podel.

Pùəðəlóunkǎ -hì *I. Pəðəlóunkòu [H. Vi. Wslz.] -lóunkòu [Kl. St.], -lǎnkòu fem.* Bewohnerin von Gross Podel.

pùəeńčlškù *adv.* englisch. *Kl. H. St. Wslz.*

pùəeńilškù s. pùəeńčlškù. *Vi.*

pùəfrǎncěškù *adv.* französisch.

pùəkabackù *adv.* kabatkisch.

pùəkašěpskù *adv.* kaschubisch.

Pùəlkǎ -hǐ *fem.* Polin, westpreussische Kaschubin. *Kl. H. St. Wslz.*

Pùəlóχ -ǎχǎ *L. Pəláuχù [Kl. H. St. Wslz.] -láoχù [Vi.] Pl. N. -šǎ masc.* Pole, westpreussischer Kaschube.

Pùəlóškǎ -hǐ *I. Pəláušškòu [Kl. H. St. Wslz.] -láoškòu [Vi.] fem.* Polin, westpreussische Kaschubin.

Pùəlškǎ -hǐ *fem.* Polen. *Kl. H. St. Wslz.*

*pùəlšćic *verb. Kl. II. St. Wslz.*

Kompositum (Inf. -pùəlšćic Prs. -'pəlščǎ -pùəlšćiš Prt. -'pəlščəl):

respùəlšćic verb. perf. ins Polnische übersetzon.

pùəmjěckù *adv.* deutsch. *Kl. H. Vi.*

Pùəmòrk -kǎ *L. Pomórkù Pl. N. -cǎ masc.* Pommer. *Kl. H. Vi.*

Pùəmóřčòk -ǎkǎ *L. Pəmóřčǎukù [Kl. H.] -čǎokù [Vi.] Pl. N. -cǎ masc.* Pommer. *Kl. H. Vi.*

Pùəplòu -avù *masc.* Name einer Stohentiner Wiese.

pùəpəlaskù *adv.* polnisch.

pùopòlskù *adv.* polnisch. *Kl. H. St. Wslz.*

pùopùlskù *s.* pùopòlskù. *Vi.*

pùoräskù *adv.* russisch.

pùoslovjinskù *adv.* slovinzisch.

pùošvéckù *adv.* schwedisch.

pùotäreckù *masc.* türkisch.

Pustínk -kã *masc.* der Pustinke-Wald, ein Wald zwischen Virchenzin und Rowen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pustínkùovã strãgã *fem.* der Pustinke-Bach, die Grenze zwischen dem Schmolsiner und dem Glowitzer Kirchspiel und damit zwischen dem slovinzischen und dem kaschubischen Sprachgebiet.

Pustínkùovë gourã *fem. pl.* der bergige Pustinke-Wald.

pustínkùovĩ -vã -vë *adj.* den Pustinke-Wald betreffend.

Pustínník -ikã *masc.* Name eines Virchenziner Ausbaus im Pustinke-Wald. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Pustínk *s.* Pustínk. *St.*

Pustínník *s.* Pustínník. *St.*

Pûcănã -nã *I. Pucã'nou fem.* Spottname eines Gross-Garder Weibes.

Pûlkã *s.* Pûelka. *Vi.*

Pûlskã *s.* Pûolska. *Vi.*

*pûlšćic *s.* pûelšćic. *Vi.*

pûemjeckù *s.* pûemjeckù. *St.*

Pûemórk *s.* Pûemork. *St.*

Pûemóřčók *s.* Pûemóřčók. *St.*

Pûščùovë -věχ *pl.* Gehöftsname in den Schmolsiner Klucken.

Pûščãũ -čë *fem.* Kluckener Flurname.

Pûmùõřkã *s.* Pomùõřka. *Wslz.*

Pûmùõřkã *s.* Pomùõřkã. *Wslz.*

Pûmùõřńicã *s.* Pomùõřńica. *Wslz.*

pûmùõřhĩ *s.* pomùõřhĩ. *Wslz.*

pûmjeckù *s.* pûemjeckù. *Wslz.*

Pûmórk *L.* Pûmórkã *s.* Pûemórk. *Wslz.*

Pûmóřčók *L.* Pûmóřčãukù *s.* Pûemóřčók. *Wslz.*

R.

Rãškă -hĩ *masc.* Raschke, ein Familienname.

Rãškou -kovĩ -vã -vè *adj. poss.* einem Raschke gehörig.

Raşkováo s. Raşkováu. *Vi.*

Raşkováu -vè *fem.* die Frau eines Raschke. *Kl. H. St. Wslz.*

Rãmskø -kã *ntr.* Rumske, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. II. Vi.*

rãmshĩ -kã -hè *adj.* zu Rumske gehörig. *Kl. H. Vi.*

Rãmščoun -ană, -oună *Pl. N.* -nă *G.* Rēmščoun [*H. Vi.*] -čoun [*Kl.*], -čănou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Rumske. *Kl. II. Vi.*

Rãmščounkă -hĩ *I.* Rēmščounkou [*H. Vi.*] -čounkou [*Kl.*], -čănkou *fem.* Bewohnerin von Rumske. *Kl. H. Vi.*

Rãnøje *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.

Rãmskø s. Rãmsko. *Wslz.*

rãmshĩ s. rãmshĩ. *Wslz.*

Rãmščoun s. Rãmščoun. *Wslz.*

Rãmščounkă s. Rãmščounka. *Wslz.*

Rãdĩngă -nhĩ *A.* Rãdĩngă *D. L.* -nză *fem.* Name einer Waldwiese im Fichtholz.

Rãutk -kã *masc.* Gehöftsname in Holzkathen.

Rãbjoun -ană, -oună *Pl. N.* -nă *G.* Rãbjoun [*H. Vi. Wslz.*] -bjoun [*Kl. St.*], -bjănou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Rambow.

Rãbjounkă -hĩ *I.* Rãbjounkou [*H. Vi. Wslz.*] -bjounkou [*Kl. St.*], -bjănkou *fem.* Bewohnerin von Rambow.

Rãbovjoun -ană, -oună *Pl. N.* -nă *G.* Rãbovjoun [*H. Vi. Wslz.*] -vjoun [*Kl. St.*], -vjănou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Rambow.

Rãbovjounkă -hĩ *I.* Rãbovjounkou [*H. Vi. Wslz.*] -vjounkou [*Kl. St.*], -vjănkou *fem.* Bewohnerin von Rambow.

Rãbovo -vã *ntr.* Rambow, ehemals selbständige, jetzt mit Virchenzin vereinigte Ortschaft im Stolper Kreise.

Rãbøishè -kã *ntr.* Name eines Sumpfs zwischen Virchenzin und Selesen.

- raḃè·īshī -kǎ -hè *adj.* zu Rambow gehörig.
 Rāmsko s. Rāmsko. *St.*
 rāmshī s. rāmshī. *St.*
 Rāmščoun s. Rāmščoun. *St.*
 Rāmščounkā I. Rēmščounkōu s. Rāmščounka. *St.*
 rcēīnshī -kǎ -hè zu Rotten gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 rcēīnshī s. rcēīnshī. *St.*
 Rcoun -ānǎ *Pl. N. -nǎ G. Rcoun masc.* Bewohner von Rotten. *H. Vi. Wslz.*
 Rcounkā -hī *fem.* Bewohnerin von Rotten. *H. Vi. Wslz.*
 Rcoun s. Rcoun. *Kl. St.*
 Rcounkā s. Rcounka. *Kl. St.*
 Rednè·īc *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.
 Rēfkūl -lǎ *masc.* der Revekol, ein Berg bei Schmolsin.
 Rēīmnø·īc *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.
 Rēmlēīshè -kǎ *ntr.* Rummelsburg, Kreisstadt in Pommern.
 Rēsčīn -čīnī -nǎ -nè *adj. poss.* der Therese gehörig.
 Rēskā -hī *fem.* Therese.
 Rēskā -hī *masc.* Räske, ein Familienname.
 Rēsčkōu -kōvī -vǎ -vè *adj. poss.* einem Räske gehörig.
 Rēsčkōvǎo s. Rēsčkōvǎu. *Vi.*
 Rēsčkōvǎu -vè *fem.* die Frau eines Räske. *Kl. H. St. Wslz.*
 Rêzǎ -zǎ *fem.* Therese.
 Rêzīn -zīnī -nǎ -nè *adj. poss.* der Therese gehörig.
 ričēīshī -kǎ -hè *adj.* zu Ritzow gehörig.
 Rīčoun -anǎ, -ounǎ *Pl. N. -nǎ G. Rīčoun [H. Vi. Wslz.] -čoun [Kl. St.], -čānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Ritzow.
 Rīčounkā -hī I. Rīčounkōu *[H. Vi. Wslz.] -čounkōu [Kl. St.], -čānkōu fem.* Bewohnerin von Ritzow.
 Rīčovjoun -anǎ, -ounǎ *Pl. N. -nǎ G. Rīčovjoun [II. Vi. Wslz.] -vjoun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Ritzow.
 Rīčovjounkā -hī I. Rīčovjounkōu *[H. Vi. Wslz.] -vjounkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Ritzow.
 Rīčove -vǎ *ntr.* Ritzow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Ríkè·je *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Ròtkè·je *subst. indecl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Rõu Rùgvă *masc.* Gross Rowe, Ortschaft im Stolper Kreise.

Rõufk *s.* Rõuk. *Vi. St. Wslz.*

rõufkùgvī *s.* røkùgvī. *Vi. St. Wslz.*

rõufshī -kă -hè *adj.* zu Gross Rowe gehörig. *Vi. St. Wslz.*

Rõufk *s.* Rõuk. *Kl. H.*

rõufkùgvī *s.* røkùgvī. *Kl. H.*

rõufshī *s.* røkshī. *Kl. H.*

Rõuk -kă *masc.* Klein Rowe, zu Schmolsin gehörige Ortschaft im Stolper Kreise.

røkùgvī -vă -vè *adj.* zu Klein Rowe gehörig.

Rõunnø -nă *ntr.* Rowen, Ortschaft im Stolper Kreise. *H. Vi. Wslz.*

Rõupčõun *Pl. G.* Rõupčõun [*H. Vi. Wslz.*] -čõun [*St.*] *s.* Rõupčõun. *H. Vi. St. Wslz.*

Rõupčõunkă *I.* Rõupčõunkou [*H. Vi. Wslz.*] -čõunkou [*St.*] *s.* Rõupčõunka. *II. Vi. St. Wslz.*

Rõupk *s.* Rõupk. *H. Vi. St. Wslz.*

Rõupkø *s.* Rõupkø. *H. Vi. St. Wslz.*

rõupshī *s.* røkshī. *H. Vi. St. Wslz.*

Rõuv *s.* Rõu. *Vi. S. Wslz.*

Rõuw *s.* Rõu. *Kl. II.*

Rõunnø *s.* Rõunnø. *Kl. St.*

Rõupčõun -ană, -õună *Pl. N.* -nă *G.* Rõupčõun, -čãnou *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Rumbke. *Kl.*

Rõupčõunkă -hī *I.* Rõupčõunkou, -čãnkou *fem.* Bewohner von Rumbke. *Kl.*

Rõupk -kă *masc.* Rumbke, am Leba-See gelegene, zu Schmolsin gehörige Ortschaft im Stolper Kreise; vū-Rõupkă Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

Rõupkø -kă *ntr.* Rumbke, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl.*

rõupshī -kă -hè *adj.* zu Rumbke gehörig. *Kl.*

Robačîlûg -čãu lûgă *masc.* Name eines Teichs bei Virchenzin.

rogãichĩ -kã -hè *adj.* zu Roggatz gehörig. *Oslz.*

rogãichĩ *s.* rogãichĩ. *Wslz.*

Rogùəvã -vé *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

romjĩnshĩ -kã -hè *adj.* zu Rowen gehörig. *Kl. II. Vi.*

romjĩnshĩ *s.* romjĩnshĩ. *St.*

Reskùəvã göurã *fem.* Name eines Berges bei Wittbeck.

Rəsùəχã -χĩ *A.* Rùəsoχã *fem.* Name einer Kluckener Wiese.

rtò·ishĩ -kã -hè *adj.* zu Rotten gehörig.

Rtùə Rtã *ntf.* Rotten, Ortschaft im Stolper Kreise.

Rùəhĩ Rogõu *masc. pl.* Name der Virchenziner Hütung.

Rùəgë·icã -cã *L.* Rogãici [*Oslz.*] -gã·ici [*Wslz.*] *fem.* Roggatz, Ortschaft im Stolper Kreise.

Rùəgë·ičõun -anã, -õunã *Pl. N.* -nã *G.* Rogë·ičõun [*H. Vi. Wslz.*] -čõun [*Kl. St.*], -čãnou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Roggatz.

Rùəgë·ičõunkã -hĩ *I.* Rogë·ičõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -čõunkõu [*Kl. St.*], -čãnkõu *fem.* Bewohnerin von Roggatz.

Rùəmjõun -anã, -õunã *Pl. N.* -nã *G.* Romjõun [*H. Vi.*] -mjõun [*K.*], -mjãnou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Rowen. *Kl. H. Vi.*

Rùəmjõunkã -hĩ *I.* Romjõunkõu [*H. Vi.*] -mjõunkõu [*Kl.*], -mjãnkõu *fem.* Bewohnerin von Rowen. *Kl. II. Vi.*

Rùəsoχã -χĩ *I.* Rəsùəχõu *fem.* Name einer Virchenziner Wiese.

Rùəvjõun -anã, -õunã *Pl. N.* -nã *G.* Rəvjõun [*H. Vi. Wslz.*] -vjõun [*Kl. St.*], -vjãnou *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Rowe; da diese für dumm gelten, auch Bezeichnung eines dummen Menschen: Tə·jiə tahĩ χlùəp jãk-Rùəvjõun.

Rùəvjõunkã -hĩ *I.* Rəvjõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -vjõunkõu [*Kl. St.*], -vjãnkõu *fem.* Bewohnerin von Rowe.

Rùəmjõun *Pl. G.* Romjõun *s.* Rùəmjõun. *St.*

Rùəmjõunkã *I.* Romjõunkõu *s.* Rùəmjõunkã. *St.*

Rúdńik·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Rúdńik -kã *masc.* Gehöftsname in Gross Garde.

Rêχã -χĩ *masc.* Ruch, ein Familienname.

- Rûχōu -χovī -vâ -vè *adj. poss.* einem Ruch gehörig.
 Rûχováo s. Rûχováu. *Vi.*
 Rûχováu -vè *fem.* die Frau eines Ruch. *Kl. II. St. Wslz.*
 Rûχovè -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Zemminer Klucken.
 Rūs Rûsă *masc.* Russe.
 Rûsk -kā *masc.* Ruske, ein Familienname.
 Rûskă -hī *fem.* Russin.
 Rûskă -hè *fem.* Russland.
 Rûskōu -kovī -vâ -vè *adj. poss.* einem Ruske gehörig.
 Rûskováo s. Rûskováu. *Vi.*
 Rûskováu -vè *fem.* die Frau eines Ruske. *Kl. H. St. Wslz.*
 Rûsovă dâmă *fem.* Name eines Weges im Fichtholz.
 rûshī -kă -hè *adj.* russisch.
 rûmjīnshī s. rûmjīnshī. *Wslz.*
 Rûmjōun *Pl. G.* Rûmjōun s. Rûmjōun. *Wslz.*
 Rûmjōunkă *I.* Rûmjōunkōu s. Rûmjōunka. *Wslz.*

Ř.

- řāshī -kă -hè *adj.* zu Ruschütz gehörig. *Oslz.*
 Řāshī lās *masc.* Sophienthal, ein zu Ruschütz gehöriger Ausbau.
 Řāščōun -ana, -ōuna *Pl. N.* -ná *G.* Řēščōun [*II. Vi.*] -čōun
 [*Kl. St.*] -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Ruschütz.
 Oslz.
 Řāščōunkă -hī *I.* Řēščōunkōu [*II. Vi.*] -čōunkōu [*Kl. St.*].
 -čānkōu *fem.* Bewohnerin von Ruschütz. *Oslz.*
 řāshī s. řāshī. *Wslz.*
 Řāščōun s. Řāščōun. *Wslz.*
 Řāščōunkă s. Řāščōunka. *Wslz.*
 Řēičkă -hī *fem.* 1. der Kluckenbach; 2. Bezeichnung einer tiefen
 Stelle im Leba-See; 3. Name eines Bachs bei Gross Garde.
 Řüşčo -čă *ntr.* Ruschütz, Ortschaft im Stolper Kreise.

S.

Sârpščòun -ană, -òună *Pl. N.* -nă *G.* Sârpščòun [*H. Vi. Wslz.*]

-čòun [*Kl. St.*], -čănòu *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Sarbske.

Sârpščòunkă -hî *I.* Sârpščòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu

[*Kl. St.*], -čănkòu *fem.* Bewohnerin von Sarbske.

Sădò·inë -něχ *pl.* Name einer Gegend im Fichtholz.

Sârpsk -kă *masc.* Sarbske, Ortschaft im Lauenburger Kreise.

sârpsî -kă -hê *adj.* zu Sarbske gehörig.

Sekè·ic -că *masc.* Name des früheren Stohentiner Torfmoors.

Siędlěšćo -čă *ntr.* die Zedler-Kathen, ein zu Klein Garde gehöriger Abbau.

Sífk -kă *masc.* ein Pferdename. *H. Vi. St. Wslz.*

Sívk s. Sífk. *Kl.*

Sikùřejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Schmolsiner Klucken.

Sikùřejc górkă *fem.* Name eines Hügel bei den Schmolsiner Klucken.

Sikùřejc gőură *fem.* Name eines Sandbergs in den Schmolsiner Klucken.

Sikùřejc vîldbănă *fem.* Name einer Wildbahn im Fichtholz.

Sîto -tă *ntr.* Name einer Kämpe im Garder See.

Skâršănø -nă *ntr.* Virchenziner Flurname.

Skâršínshê kăvlă *masc. pl.* Virchenziner Flurname.

Skăučòl -ală *L.* Skăčăli *fem.* Stohentiner Flurname.

Skøřă·skø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

skøřínshî -kă -hê *adj.* zu Schorin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

skøřínshî s. skøřínshî. *St.*

Skùřănø -nă *ntr.* Schorin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Skùřănòun -aná, -òună *Pl. N.* -nă *G.* Skøřănòun [*H. Vi.*

Wslz.] -nòun [*Kl. St.*], -nănòu *I.* -nmî *masc.* Bewohner von Schorin.

Skùřănòunkă -hî *I.* Skøřănòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -nòunkòu

[*Kl. St.*], -nănkòu *fem.* Bewohnerin von Schorin.

- Skùøřòun -ană, -òună *Pl. N. -ná G. Skořòun [H. Vi. Wslz.]*
 -řòun [*Kl. St.*], -řânòu *I. -nmī masc. Bewohner von Schorin.*
- Skùøřòunkă -hī *I. Skøřòunkòu [H. Vi. Wslz.] -řòunkòu*
[Kl. St.], -řānkòu fem. Bewohnerin von Schorin.
- slavjĩnshī -kă -hè *adj. zu Schlawe gehörig. Kl. H. Vi. Wslz.*
- slavjĩnshī *s. slavjĩnshī. St.*
- Slāvjoùn -ană, -òună *Pl. N. -ná G. Slavjòun [H. Vi. Wslz.]*
 -vjòun [*Kl. St.*], -vjānòu *I. -nmī masc. Bewohner von Schlawe.*
- Slāvjoünkă -hī *I. Slavjòunkòu [H. Vi. Wslz.] -vjòunkòu [Kl.*
St.], -vjānkòu fem. Bewohnerin von Schlawe.
- Slāpsk -kă *masc. Stolp, Kreisstadt in Pommern. Oslz.*
- Slāpske -kă *ntr. Stolp, Kreisstadt in Pommern. Oslz.*
- slāpshī -kă -hè *adj. zu Stolp gehörig. Oslz.*
- Slāpščòun -ană, -òună *Pl. N. -ná G. Slěpščòun [H. Vi.]*
 -čòun [*Kl. St.*], -čānòu *I. -nmī masc. Bewohner von Stolp.*
Oslz.
- Slāpščòunkă -hī *I. Slěpščòunkòu [H. Vi.], -čòunkòu [Kl. St.],*
 -čānkòu *fem. Bewohner von Stolp. Oslz.*
- Slāpsk -āpskă *s. Slāpsk. Wslz.*
- Slāpske *s. Slāpsko. Wslz.*
- slāpshī *s. slāpshī. Wslz.*
- Slāpščòun *s. Slāpščòun. Wslz.*
- Slāpščòunkă *s. Slāpščòunka. Wslz.*
- Slīfkè·ic *subst. indecl. Gehöftsname in Gross Garde.*
- Slovjĩnc -că *masc. 1. Slovinze, Bewohner der Kirchspiele Garde*
und Schmolsin; 2. evangelischer Slave Pommerns. Kl. H. Vi.
Wslz.
- Slovjĩnstvo -vă *ntr. 1. die Slovinzen; 2. die evangelischen Slaven*
Pommerns. Kl. H. Vi Wslz.
- slovjĩnshī -kă -hè *adj. 1. slovinzisch; 2. evangelisch-slavisch. Kl.*
H. Vi. Wslz.
- Slovjĩnc *s. Slovjĩnc. St.*
- Slovjĩnstvo *s. Slovjĩnstvo. St.*
- slovjĩnshī *s. slovjĩnshī. St.*

Slě·ṽno -nä *ntr.* Schlawe, Kreisstadt in Pommern. *Kl. H. Vi. Wslz.*

slě·ṽńĩ -ńǎ -ńě *adj.* zu Schlawe gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Slě·ṽvno *s.* Slě·ṽno. *H. Vi. St. Wslz.*

slě·ṽvńĩ *s.* slě·ṽńĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

Slě·ṽwno *s.* Slě·ṽno. *Kl.*

slě·ṽwńĩ *s.* slě·ṽńĩ. *Kl.*

Slě·ṽno *s.* Slě·ṽno. *St.*

slě·ṽńĩ *s.* slě·ṽńĩ. *St.*

Smě·ṽžānā -žĩn *D.* Smě·ṽžānōum [*Kl. H. Vi.*] -žānōum [*St.*]
-žā·nōum [*Wslz.*] *fem. pl.* Schmolsin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Smě·ṽžāno -nä *ntr.* Schmolsin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Smě·ṽžāńōun -anǎ, -ōunǎ *Pl. N.* -ńǎ *G.* Smě·ṽžāńōun [*H. Vi. Wslz.*] -ńōun [*Kl. St.*], -ńānōu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Schmolsin.

Smě·ṽžāńōunkǎ -hĩ *I.* Smě·ṽžāńōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -ńōun-
kōu [*Kl. St.*], -ńānkōu *masc.* Bewohnerin von Schmolsin.

smě·ṽžĩnshĩ -kǎ -hě *adj.* zu Schmolsin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Smě·ṽžĩnshĩ lās *masc.* Holzkathen, Ortschaft im Stolper Kreise.
Kl. H. Vi. Wslz.

smě·ṽžĩnshĩ *s.* smě·ṽžĩnshĩ. *St.*

Smě·ṽžĩnshĩ lās *s.* Smě·ṽžĩnshĩ lās. *St.*

Smě·ṽžōun -anǎ, -ōunǎ *Pl. N.* -ńǎ *G.* Smě·ṽžōun [*H. Vi. Wslz.*] -žōun [*Kl. St.*], -žānōu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Schmolsin.

Smě·ṽžōunkǎ -hĩ *I.* Smě·ṽžōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -žōunkōu
[*Kl. St.*], -žānkōu *fem.* Bewohnerin von Schmolsin.

Smǔg -ǎgũ *masc.* Holzkathener Flurname.

Snǎṽthĩ -kōn *masc. pl.* Name einer Kämpe im Garder See.

sědlĩnshĩ -kǎ -hě *adj.* zu Zedlin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

sědlĩnshĩ *s.* sědlĩnshĩ. *St.*

Srǎulńĩk -ikǎ *masc.* Stohentiner Flurname.

Staynė·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Staynė·vė·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

starogǎrchĩ -kǎ -hě *adj.* zu Stargard gehörig.

Starogårdä -dä *fem.* Stargard, Kreisstadt in Pommern.

Starogårdžoun -ană, -oună *Pl. N. -lă masc.* Bewohner von Stargard.

Starogårdžoukă -hî *fem.* Bewohnerin von Stargard.

Stāvjiščo -că *L. Stavjišču ntr.* Name einer Stohentiner Wiese.

Stavùøvé -vēχ *pl.* Gross-Garder Flurname.

Stavùøvø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Stevërkùøvé -vēχ *pl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Stēvrø·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Størχlò·ic *subst. idecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Stò·icāno -nă *ntr.* Stohentin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Stò·icòun -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Stò·icóun [H. Vi. Wslz.]*
-còun [*Kl. St.*], -cānòu *I. -nmī masc.* Bewohner von Stohentin.

Stò·icòunkă -hî *I. Stò·icóunkòu [H. Vi. Wslz.] -còunkòu [Kl. St.], -cānkòu fem.* Bewohnerin von Stohentin.

stò·ichî -kă -hè *adj.* zu Stohentin gehörig.

Stø·u Stāvü *masc.* Gross-Garder Flurname.

Stø·u·fkùøvé -vēχ *pl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Stø·u·fkùøvî -vă *masc.* Besitzer des Gehöftes Stø·u·fhî in Virchenzin.

Stø·u·fhî -kòu *masc. pl. 1.* Gehöftsname in Virchenzin; *2.* Gross-Garder Flurname.

Stò·upshî -sk *masc. pl.* Holzkathener Flurname.

Sträpùøvâ gōură *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Străžà·ščă -ăšč *ntr. pl.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Strúškă -hî *fem. 1.* Name des durch Zietzen fliessenden Bachs.
2. Name des Bachs zwischen Stohentin und Gross Garde.

Străžănø -nă *ntr.* Stresow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Străžănóun -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Străžănóun [H. Vi.]*
-nóun [*Kl. St.*], -nānòu *I. -nmī masc.* Bewohner von Stresow.
Oslz.

Străžănóunkă -hî *I. Străžănóunkòu [H. Vi.] -nóunkòu [Kl. St.], -nānkòu fem.* Bewohnerin von Stresow. *Oslz.*

Străžòun -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Străžóun [H. Vi.] -žòun*
[*Kl. St.*], -žānòu *I. -nmī masc.* Bewohner von Stresow. *Oslz.*

Střážouňkă -hī *I.* Střážouňkôu [*H. Vi.*] -žouňkôu [*Kl. St.*],
-žānkôu *fem.* Bewohnerin von Stresow. *Oslz.*

Střägouňk -kă *masc.* der Strigonke-Kathen, ein zu Selesen gehöriger Abbau. *H. Vi. Wslz.*

Střägouňk *s.* Střägouňk. *Kl. St.*

střážínshī -kă -hē *adj.* zu Stresow gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střážínshī *s.* střážínshī. *St.*

Střăžāno *s.* Střăžāno. *Wslz.*

Střăžānouň *s.* Střăžānouň. *Wslz.*

Střăžānouňkă *s.* Střăžānouňka. *Wslz.*

Střăžouň *s.* Střăžouň. *Wslz.*

Střăžouňkă *s.* Střăžouňka. *Wslz.*

střelínshī -kă -hē *adj.* zu Strellin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

střelínshī *s.* střelínshī. *St.*

Střêlove -vă *ntr.* Neu Strelow, ein zu Virchenzin gehöriger Ausbau.

střelèishī -kă -hē *adj.* zu Neu Strelow gehörig.

Střìelāno -nă *ntr.* Strellin; Vjêlhê Střìelāno Gross Strellin,
Măulê Střìelāno Klein Strellin, Ortschaften im Stolper Kreise.

Střìelānouň -ană, -ouňă *Pl. N.* -nă *G.* Střìelānouň [*H. Vi. Wslz.*] -nouň [*Kl. St.*]. -nānou *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Strellin.

Střìelānouňkă -hī *I.* Střìelānouňkôu [*H. Vi. Wslz.*] -nouňkôu [*Kl. St.*], -nānkôu *fem.* Bewohnerin von Strellin.

Střìelouň -ană, -ouňă *Pl. N.* -nă *G.* Střìelouň [*H. Vi. Wslz.*] -louň [*Kl. St.*], -lānou *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Strellin.

Střìelouňkă -hī *I.* Střìelouňkôu [*H. Vi. Wslz.*] -louňkôu [*Kl. St.*], -lānkôu *fem.* Bewohnerin von Strellin.

Střínc -că *masc.* Name einer Rottener Wiese.

Střišējc *subst. indecl.* Gehöftsname in Klein Garde.

Střínc -că *masc.* Name einer Stohentiner Wiese.

Sùodlāno -nă *ntr.* Zedlin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Sùodlānouň -ană, -ouňă *Pl. N.* -nă *G.* Sùodlānouň [*H. Vi. Wslz.*] -nouň [*Kl. St.*], -nānou *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Zedlin.

Sùḡdlānòunkä -hĩ *I.* Sòdlānóunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -nóunkòu [*Kl. St.*], -nāunkòu *fem.* Bewohnerin von Zedlin.

Sùḡdlòun -ană, -òună *Pl. N.* -nă *G.* Sòdlòun [*H. Vi. Wslz.*] -lòun [*Kl. St.*], -lānòu *I.* -umĩ *masc.* Bewohner von Zedlin.

Sùḡdlòunkä -hĩ *I.* Sòdlòunkòu [*II. Vi. Wslz.*] -lòunkòu [*Kl. St.*], -lānkòu *fem.* Bewohnerin von Zedlin.

Sùḡχă -χĩ *fem.* Name eines Gehölzes auf den Dünen.

Sùḡsínă Sosín *D.* -nì-nòum *fem. pl.* Name des Gross-Garder Torfinoors.

Sùḡvjă gőură *fem.* Name eines Berges bei Dambee.

Svatkèic *subst. indecl.* Gehöftsname in Schlochow.

Svjatnáo gőura *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

svjecăχèishĩ -kă -hè *adj.* zu Schwetzkow gehörig.

Svjìecăχəvə *ntr.* Schwetzkow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Svjìecăχəvjòun -ană, -òună *Pl. N.* -nă *G.* Svjecăχəvjòun [*II. Vi. Wslz.*] -vjòun [*Kl. St.*], -vjānòu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Schwetzkow.

Svjìecăχəvjòunkă -hĩ *I.* Svjecăχəvjòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -vjòunkòu [*Kl. St.*], -vjānkòu *fem.* Bewohnerin von Schwetzkow.

Svjìecăšòun -aná, -òuna *Pl. N.* -nă *G.* Svjecăšòun [*H. Vi. Wslz.*] -šòun [*Kl. St.*], -šānòu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Schwetzkow.

Svjìecăšòunka -hĩ *I.* Svjecăšòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -šòunkòu [*Kl. St.*], -šānkòu *fem.* Bewohnerin von Schwetzkow.

Š.

Šāja -jä *fem.* Holzkathener Flurname.

Šānòudə -da *ntr.* Schönwalde, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H. Vi.*

Šāmānkəvə -vëχ *pl.* Gehöftsname in den Zemminer Klucken.

Šāmőufc -cā *masc.* Stohentiner Flurname.

Šāmőunk -ka *masc.* Schiemanke, ein Familienname. *H. Vi. Wslz.*

Šāmōunkōu -kovī -vā -vē *adj. poss.* einem Schiemanke gehörig.

H. Vi. Wslz.

Šāmōunkōvāo s. Šāmōunkovāu. *Vi.*

Šāmōunkovāu -vē *fem.* die Frau eines Schiemanke. *Kl. H. St.*

Wslz.

Šāmōunk s. Šāmōunk. *Kl. St.*

Šāmōunkōu s. Šāmōunkōu. *Kl. St.*

šānōuchī -kā -hē *adj.* zu Schönwalde gehörig.

šānōvōuchī -kā -hē *adj.* zu Schönwalde gehörig.

Šānōudē s. Šānōudē. *Wslz.*

Šānōudē s. Šānōudē. *St.*

šēcīnshī -kā -hē *adj.* zu Stettin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

šēcīnshī s. šēcīnshī. *St.*

Šēcānē -na *ntr.* Stettin.

Šēcānōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. Šēcānōun [H. Vi.*

Wslz. -nōun [Kl. St.], -nānōu I. -nmī masc. Bewohner von Stettin.

Šēcānōunkā -hī *I. Šēcānōunkōu [H. Vi. Wslz.] -nōunkōu [Kl. St.], -nānkōu fem.* Bewohnerin von Stettin.

Šēcōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. Šēcōun [H. Vi. Wslz.]*

-cōun [Kl. St.], -cānōu I. -nmī masc. Bewohner von Stettin.

Šēcōunkā -hī *I. Šēcōunkōu [H. Vi. Wslz.] -cōunkōu [Kl.*

St.], -cānkōu fem. Bewohnerin von Stettin.

Ščīpkē·icā -c *fem. pl.* Zipkow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Ščīpkē·ichī -kā -hē *adj.* zu Zipkow gehörig.

Ščīpkē·ičōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. Ščīpkē·ičōun [H. Vi.]*

-čōun [Kl. St.], -čānōu I. -nmī masc. Bewohner von Zipkow. *Oslz.*

Ščīpkē·ičōunkā -hī *I. Ščīpkē·ičōunkōu [H. Vi.] -čōunkōu*

[Kl. St.], -čānkōu fem. Bewohnerin von Zipkow. *Oslz.*

Ščīpkē·ičōun s. Ščīpkē·ičōun. *Wslz.*

Ščīpkē·ičōunka s. Ščīpkē·ičōunka. *Wslz.*

Šēpāreic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Šχùətovē -vēχ *pl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Šîmăn -ana *masc.* Schiemann, ein Familienname. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Šîmankă -hî *I. Šîmānkōu fem.* die Frau eines Schiemann. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Šîmānōu -novî -vă -vê *adj. poss.* einem Schiemann gehörig.

Šîvēr -vră *masc.* Schiewer, ein Familienname.

Šîvrōu -rovî -vă -vê *adj. poss.* einem Schiewer gehörig.

Šîvrovâo *s. Šîvrovău. Vi.*

Šîvrovău -vê *fem.* die Frau eines Schiewer. *Kl. H. St. Wslz.*

Šîvro·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Vietkow.

Šîmăn *s. Šîman. St.*

Šîmănkă *s. Šîmanka. St.*

Škunò·vjic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Šmařínshê -hî· pl. Zietzener Flurname.

Štējn·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Šültò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Švēckâ -hê *fem.* Schweden.

švēchî -kâ -hê *adj.* schwedisch.

Švéd -êdă *masc.* Schwede.

Švētkă -hî *fem.* Schwedin.

Švũ·χovjōun -ană, -ōună *Pl. N. -ná G. Švu·χovjōun [H. Vi.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmî masc.* Bewohner von Schwuchow. *Oslz.*

Švũ·χovjōunkă -hî *I. Švu·χovjōunkōu [H. Vi.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Schwuchow. *Oslz.*

Švũ·χov· -vă *ntr.* Schwuchow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

švu·χò·ishî -kâ -hê *adj.* zu Schwuchow gehörig.

Švũ·χovjōun *s. Švu·χovjōun. Wslz.*

Švũ·χovjōunkă *s. Švu·χovjōunka. Wslz.*

Švũ·χov· *s. Švu·χov·. Wslz.*

T.

Tărk -kă *masc.* Türke. *Oslz.*

Tăflûevă gôură *fem.* Name eines Berges bei Virchenzin.

Tărečkă -hê *fem.* die Türkei.

tărechi -kă -hê *fem.* türkisch.

Tărk Tărkă s. Tărk. *Wslz.*

Văřěishê -hîχ *pl.* Zietzener Flurname.

Těrkăjă -jă *A.* Tărkăjă *fem.* die Türkei. *Oslz.*

Těrkăja *A.* Tărkăja s. Tărkăja. *Wslz.*

Tîna -nă *fem.* Ernestine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Tínčîn -čînî -nă -nê *adj. poss.* der Ernestine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Tínkă -hî *fem.* Ernestine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Tîńîn -ńînî -nă -nê *adj. poss.* der Ernestine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Tînä s. Tîna. *St.*

Tínčîn s. Tínčîn. *St.*

Tínkă s. Tínka. *St.*

Tîńîn s. Tîńîn. *St.*

Terûovê -vêχ *pl.* Virchenziner Flurname.

Trêză -ză *fem.* Therese.

Trêzîn -zînî -nă -nê *adj. poss.* der Therese gehörig.

Trînä -nă *fem.* Katharine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Trínčîn -čînî -nă -nê *adj. poss.* der Katharine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Trínkă -hî *fem.* Katharine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Trîńîn -ńînî -nă -nê *adj. poss.* der Katharine gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Trîna s. Trîna. *St.*

Trínčîn s. Trínčîn. *St.*

Trínkă s. Trínka. *St.*

Trîńîn s. Trîńîn. *St.*

Tùomńic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Tûníš -šă *L. Tûníšă masc.* Thunisch, ein Familienname. *Kl. II. Vi. Wslz.*

Tûníšejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Tûníškă -hî *A. Tûníškă [Kl. H. Vi. Wslz.] Tûníškă [St.] fem.*
die Frau eines Thunisch.

Tûníšou -šovî -vă -vê *adj. poss.* einem Thunisch gehörig.

Tûšejc *subst. indecl.* Gehöftsname in Virchenzin.

Tûníš *s. Tûníš. St.*

T.

Tîelk -kă *masc.* Name einer Kämpe im Garder See.

Tîeřčoun -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Tîeřčoun [H. Vi. Wslz.]*
-čoun *[Kl. St.], -čănou I. -nmî masc.* Bewohner von Kerske.

Tîeřčounka -hî *I. Tîeřčounkou [H. Vi. Wslz.] -čounkou [Kl. St.], -čănkou fem.* Bewohnerin von Kerske.

Tîeřk -kă *masc.* Kerske, früher selbständige, jetzt mit Gross Garde vereinigte Ortschaft im Stolper Kreise.

hîeřhî -kă -hê *adj.* zu Kerske gehörig.

Tîrkă -hî *masc.* Kirck, ein Familienname. *Oslz.*

Tîrkou -kovî -vă -vê *adj. poss.* einem Kirck gehörig. *Oslz.*

Tîrkovăo *s. Tîrkovău. Vi.*

Tîrkovău -vê *fem.* die Frau eines Kirck. *Kl. H. St. Wslz.*

Tîrkă *s. Tîrka. Wslz.*

Tîrkou *s. Tîrkou. Wslz.*

V.

Vărbălgă -hî *I. Vărbălgou [Oslz.] -blă'gou [Wslz.] fem.* Walpurgis, der 1. Mai.

Vărbăno -na *ntr.* Warbelin, Ortschaft im Kreise Stolp.

Vărbănou -ană, -oună *Pl. N. -nă G. Vărbănou [H. Vi. Wslz.] -nou [Kl. St.], -nănou I. -nmî masc.* Bewohner von Warbelin.

Vārblānōunkā -hī *I.* Vārblānōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -nōunkōu [*Kl. St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Warbelin.

varblīnshī -kā -hē *adj.* zu Warbelin gehörig. *Kl. II. Vi. Wslz.*
vārblīnshī *s.* varblīnshī. *St.*

Vārblōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Varblōun [*H. Vi. Wslz.*] -lōun [*Kl. St.*], -lānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Warbelin.

Vārblōunkā -hī *I.* Varblōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -lōunkōu [*Kl. St.*], -lānkōu *fem.* Bewohnerin von Warbelin.

Vākosevjōun -ana, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vākosevjōun [*H. Vi.*] -vjōun [*Kl. St.*], -vjānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Vixow. *Oslz.*

Vākosevjōunka -hī *I.* Vākosevjōunkōu [*H. Vi.*] -vjōunkōu [*Kl. St.*], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Vixow. *Oslz.*

Vākosevø -vā *ntr.* Vixow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Vātøvno -na *ntr.* Weitenhagen, Ortschaft im Stolper Kreise. *II. Vi. St.*

Vātøvnōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vātøvnōun [*H. Vi.*] -nōun [*St.*], -nānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Weitenhagen. *H. Vi. St.*

Vātøvnōunkā -hī *I.* Vātøvnōunkōu [*H. Vi.*] -nōunkōu [*St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Weitenhagen. *H. Vi. St.*

Vātøwnø *s.* Vātøvno. *Kl.*

Vātøwnōun *Pl. G.* Vātøwnōun *s.* Vātøvnōun. *Kl.*

Vātøwnōunkā *I.* Vātøwnōunkōu *s.* Vātøvnōunka. *Kl.*

Vātrevno -nā *ntr.* Wintershagen, Ortschaft im Stolper Kreise. *H. Vi. St.*

Vātrevnōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vātrevnōun [*II. Vi.*] -nōun [*St.*], -nānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Wintershagen. *H. Vi. St.*

Vātrevnōunkā -hī *I.* Vātrevnōunkōu [*II. Vi.*] -nōunkōu [*St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Wintershagen. *II. Vi. St.*

Vātrownø *s.* Vātrevno. *Kl.*

Vātrownōun *Pl. G.* Vātrownōun *s.* Vātrevnōun. *Kl.*

Vātrownōunkā *I.* Vātrownōunkōu *s.* Vātrevnōunka. *Kl.*

vākosò·ishī -kå -hè *adj.* zu Vixow gehörig.

vāsokò·ishī -kå -hè *adj.* zu Wittstock gehörig.

Vāsùøkå -hè *fem.* Wittstock, Ortschaft im Stolper Kreise.

vātrùəwnī -ná -né *adj.* zu Wintershagen gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

vātrùəwnī *s.* vātrùəwnī. *Kl.*

vātùəwnī -ná -né *adj.* zu Weitenhagen gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

vātùəwnī *s.* vātùəwnī. *Kl.*

Vākəəvjəun *s.* Vākəəvjəun. *Wslz.*

Vākəəvjəunkä *s.* Vākəəvjəunka. *Wslz.*

Vākəəvə *s.* Vākəəvə. *Wslz.*

Vātəvno *s.* Vātəvno. *Wslz.*

Vātəvnoūn *s.* Vātəvnoūn. *Wslz.*

Vātəvnoūnkä *s.* Vātəvnoūnka. *Wslz.*

Vātərvno *s.* Vātərvno. *Wslz.*

Vātərvnoūn *s.* Vātərvnoūn. *Wslz.*

Vātərvnoūnkä *s.* Vātərvnoūnka. *Wslz.*

Vārəvā -vā *masc.* Warnow, ein Familienname.

Vārtvīəkēl -klä *masc.* Name einer Stohentiner Wiese.

Vādērkə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Wittbeck.

Vādřē·ic *subst. indecl.* 1. Gehöftsname in Virchenzin; 2. Gehöftsname in Rotten.

Vādřē·ikə·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Zietzen.

Vāhēlk -kä *masc.* 1. Name einer Kämpe im Garder See; 2. Name einer Gross-Garder Wiese.

Vāhēlkùəvī strā·mjeñ *masc.* Name eines Bachs bei Gross Garde.

Vātəvā -kəū *pl.* Gehöftsname in den Zemminer Klucken.

Vātəvə -vəχ *pl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Vēdrāhī Vedrāk *fem. pl.* Name einer Kluckener Wiese.

Vē·ikəvā gō·urā *fem.* Name eines Bergs bei Virchenzin.

Vī·inē -nəχ *pl.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Vjātərvjəun -anā, -əūnā *Pl. N.* -ná *G.* Vjatərvjəun [*H. Vi. Wslz.*] -vjəūn [*Kl. St.*], -vjā·nəū *I.* -nnī *masc.* Bewohner von Viatrow.

Vjätrovjōunkā -hī *I.* Vjätrovjōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -vjōunkōu [*Kl. St.*], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Viatrow.

Vjätrovo -vā *ntr.* Viatrow, Ortschaft im Stolper Kreise.

vjatrè·ishī -kā -hè *adj.* zu Viatrow gehörig.

Vjelgáovjēs s. Vjelgāuvjes. *Vi.*

Vjelgāuvjēs Vjelbēfsā *fem.* Grossendorf, Ortschaft im Stolper Kreise. Anderer Name: Vjēlgā vjēs. *Kl. H. St. Wslz.*

Vjēlgā vjēs *fem.* Grossendorf, Ortschaft im Stolper Kreise. Anderer Name: Vjelgāuvjēs.

vjēr̥χè·ichī -kā -hè *adj.* zu Virchenzin gehörig.

Vjēr̥χùəcāno -nā *ntr.* Virchenzin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Vjēr̥χùəchē lōuhī *fem. pl.* Name von Wiesen bei den Schmolsiner Klucken.

vjēr̥χùəchī -kā -hè *adj.* zu Virchenzin gehörig.

Vjēr̥χəcōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vjēr̥χocōun [*H. Vi. Wslz.*] -cōun [*Kl. St.*], -cānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Virchenzin.

Vjēr̥χəcōunkā -hī *I.* Vjēr̥χocōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -cōunkōu [*Kl. St.*], -cānkōu *fem.* Bewohnerin von Virchenzin.

Vjietrōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vjetrōun [*H. Vi. Wslz.*] -rōun [*Kl. St.*], -rānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Viatrow.

Vjietrōunkā -hī *I.* Vjetrōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -rōunkōu [*Kl. St.*], -rānkōu *fem.* Bewohnerin von Viatrow.

Vjīslā -lā *fem.* die Weichsel. *Oslz.*

vjišīnshī -kā -hè *adj.* zu Wieschen gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

vjišīnshī s. vjišīnshī. *St.*

Vjīšno -uā *ntr.* Wieschen, Ortschaft im Kreise Stolp. *Oslz.*

Vjīšnōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vjišnōun [*H. Vi.*] -nōun [*Kl. St.*], -nānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Wieschen. *Oslz.*

Vjīšnōunkā -hī *I.* Vjišnōunkōu [*H. Vi.*] -nōunkōu [*Kl. St.*], -nānkōu *fem.* Bewohnerin von Wieschen. *Oslz.*

Vjītčōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* Vjitčōun [*H. Vi.*] -čōun [*Kl. St.*], -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Vietkow. *Oslz.*

Vjītčōunkä -hī *I.* Vjitčōunkōu [*H. Vi.*] -čōunkōu [*Kl. St.*],
-čānkōu *fem.* Bewohnerin von Vietkow. *Oslz.*

Vjītkøvjōun -anä, -ōunä *Pl. N.* -nä *G.* Vjītkøvjōun [*H. Vi.*]
-vjōun [*Kl. St.*], -vjānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Vietkow.
Oslz.

Vjītkøvjōunkä -hī *I.* Vjītkøvjōunkōu [*H. Vi.*] -vjōunkōu [*Kl.*
St.], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Vietkow. *Oslz.*

Vjītkøve -vā *ntr.* Vietkow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Vjītkè·ishè löuhī *fem. pl.* Name von Wiesen bei den Schmolsiner
Klucken.

vjītkè·ishī -kā -hè *adj.* zu Vietkow gehörig.

Vjīslä *s.* Vjīsla. *Wslz.*

Vjīšne *s.* Vjīšne. *Wslz.*

Vjīšnōun *s.* Vjīšnōun. *Wslz.*

Vjīšnōunkä *s.* Vjīšnōunka. *Wslz.*

Vjītčōun *s.* Vjītčōun. *Wslz.*

Vjītčōunkä *s.* Vjītčōunka. *Wslz.*

Vjītkøvjōun *s.* Vjītkøvjōun. *Wslz.*

Vjītkøvjōunkä *s.* Vjītkøvjōunka. *Wslz.*

Vjītkøve *s.* Vjītkøve. *Wslz.*

Vjīck -kā *masc.* Vietzig, Ortschaft im Lauenburger Kreise.

vjīchī -kā -hè *adj.* zu Vietzig gehörig.

Vlīnčōun -ana, -ōunä *Pl. N.* -nä *G.* Vlīnčōun [*H. Vi. Wslz.*]
-čōun [*Kl.*], -čānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Flinkow. *Kl.*
H. Vi. Wslz.

Vlīnčōunkä -hī *I.* Vlīnčōunkōu [*H. Vi. Wslz.*] -čōunkōu
[*Kl.*], -čānkōu *fem.* Bewohnerin von Flinkow. *Kl. H. Vi.*
Wslz.

Vlīnkøvjōun -anä, -ōunä *Pl. N.* -nä *G.* Vlīnkøvjōun [*H. Vi.*
Wslz.] -vjōun [*Kl.*], -vjānōu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von
Flinkow. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Vlīnkøvjōunkä -hī *I.* Vlīnkøvjōunkōu [*II. Vi. Wslz.*] -vjōun-
kōu [*Kl.*], -vjānkōu *fem.* Bewohnerin von Flinkow. *Kl. H. Vi.*
Wslz.

Vlínkovo -vã *ntr.* Flinkow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

vlínkòishī -kã -hè *adj.* zu Flinkow gehörig.

Vlínčoun *Pl. G.* Vlínčoun *s.* Vlínčoun. *St.*

Vlínčounkã *I.* Vlínčounkòu *s.* Vlínčounka. *St.*

Vlínkovjoun *Pl. G.* Vlínkovjòun *s.* Vlínkovjoun. *St.*

Vlínkovjounka *I.* Vlínkovjòunkòu *s.* Vlínkovjounka. *St.*

Vlínkovo *s.* Vlínkovo. *St.*

Vlosné -nêvã *ntr.* der Flossenwald am Dolgen-See.

Vòitòistvo -vã *ntr.* Gehöftsname in Gross Garde.

Vòrnevã *s.* Vòrnevãu. *Vi.*

Vòrnevãu -vè *fem.* die Frau eines Warnow. *Kl. H. St. Wslz.*

Vòulšãčînã -nã *fem.* Gehöftsname in Wittbeck.

Vòulškøic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.

Vòusníšče -čã *ntr.* Name einer Kluckener Wiese.

Vòužníšče -čã *ntr.* Wittbecker Flurname.

Vobjãzdã -dã *A.* Vùobjazdã *D. L.* -bjìezzã *fem.* Wobesde, Ortschaft im Stolper Kreise.

vobjìezdnī -nã -nè *adj.* zu Wobesde gehörig.

Vogãrnik -ikã *masc.* Gehöftsname in Zietzen.

Vogùonou -nevī -vã -vè *adj. poss.* einem Woggon gehörig.

Vøkùelè -lã *ntr.* Name einer Wiese bei Brenkenhofsthal.

velãmshī -kã -hè *adj.* zu Wollin gehörig. *Kl. H. Vi.*

velãmshī *s.* velãmshī. *Wslz.*

velãmshī *s.* velãmshī. *St.*

vosãxèishī -kã -hè *adj.* zu Wusseken gehörig.

Vosãxùøvã gòurã *fem.* Name eines Berges zwischen Rumske und Bansekow. Anderer Name: Vùøsěx.

vosìechī -kã -hè *adj.* zu Wusseken gehörig.

Vøskùøvã gòurã *fem.* Name eines Berges bei Wittbeck.

vosòishī -kã -hè *adj.* zu Wusseken gehörig.

Vøstróužné -nã *ntr.* Virchenziner Flurname.

Votstãtè -tã *ntr.* Name einer Kämpfe im Garder See.

Vèiceχ -χã *masc.* der 1. Mai.

- Võuŵčǎu kūlǎ *fem.* Name einer Gegend im Fichtholz.
 Vrāčĩnskǎ -hě *fem.* Name einer Gross-Garder Wiese.
 Vrīdērkø̊ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Vrínckø̊ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Gross Garde.
 Vrõuběl -blǎ *masc.* Frobél, ein Familienname.
 Vrõubělkǎ -hĩ *fem.* die Frau eines Frobél.
 Vrõublõu -lõvĩ -vǎ -vè *adj. poss.* einem Frobél gehörig.
 Vřĩescǎ -sc *fem. pl.* Freist, Ortschaft im Kreise Stolp.
 vřĩeshĩ -kǎ -hě *adj.* zu Freist gehörig.
 Vřĩěščõun -anǎ, -õunǎ *Pl. N.* -ńǎ *G.* Vřěščõun [*H. Vi. Wslz.*]
 -čõun [*Kl. St.*], -čǎnõu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Freist.
 Vřĩěščõunkǎ -hĩ *I.* Vřěščõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -čõunkõu
 [*Kl. St.*], -čǎnkõu *fem.* Bewohnerin von Freist.
 Vujǎckǎ -hĩ *masc.* Wojatzke, ein Familienname.
 Vujǎckõu -kõvĩ -vǎ -vè *adj. poss.* einem Wojatzke gehörig.
 Vujackõvǎo *s.* Vujackõvǎu. *Vi.*
 Vujackõvǎu -vě *fem.* die Frau eines Wojatzke. *Kl. H. St. Wslz.*
 Vulǎcǎ -cǎ *A.* Vǔlǎcǎ *fem.* Name einer Gasse in Zietzen.
 Vulǎčckǎ -hĩ *A.* Vǔlǎčckǎ *fem.* Name eines Wegs in Klein Garde.
 Vùõbježžõun -anǎ, -õunǎ *Pl. N.* -ńǎ *G.* Võbježžõun [*H. Vi.*
Wslz.] -žõun [*Kl. St.*], -žǎnõu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von
 Wobesde.
 Vùõbježžõunkǎ -hĩ *I.* Võbježžõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -žõun-
 kõu [*Kl. St.*], -žǎnkõu *fem.* Bewohnerin von Wobesde.
 Vùõgõun -õnǎ [*Oslz.*] -ũnǎ [*Wslz.*] *masc.* Woggon, ein Familien-
 name.
 Vùõgõunkǎ -hĩ *I.* Võgõunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -gõunkõu [*Kl.*
St.] *fem.* die Frau eines Woggon.
 Vùõlāmjøun -anǎ, -õunǎ *Pl. N.* -ńǎ *G.* Võlāmjøun [*H. Vi.*
Wslz.] -mjõun [*Kl. St.*], -mjǎnõu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von
 Wollin.
 Vùõlāmjøunkǎ -hĩ *I.* Võlāmjøunkõu [*H. Vi. Wslz.*] -mjõun-
 kõu [*Kl. St.*], -mjǎnkõu *fem.* Bewohnerin von Wollin.
 Vùõlāmø -mǎ *ntr.* Wollin, Ortschaft im Stolper Kreise.

Vùøpcěznä -nä *fem.* Stohentiner Flurname.

Vùøřět -ätü *masc.* Stohentiner Flurname.

Vùøsäχovo -vā *ntr.* Wusseken, Ortschaft im Stolper Kreise. Andere Namen: Vùøsehĩ, Vùøsovā.

Vùøsäχĩ Vosä·χòu *masc. pl.* Name einer Gross-Garder Wiese.

Vùøsečòun -änä, -òunä *Pl. N.* -ná *G.* Vøsečòun [*H. Vi. Wslz.*] -čòun [*Kl. St.*], -čānòu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Wusseken.

Vùøsečòunkä -hĩ *I.* Vøsečòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu [*Kl. St.*], -čānkòu *fem.* Bewohnerin von Wusseken.

Vùøsešχ -äχä *masc.* 1. Name eines Berges zwischen Rumske und Bansekow; anderer Name: Vosäχùovā göürä; 2. Name einer Kämpe im Leba-See; 3. Name einer Kämpe im Garder See.

Vùøsešk -kä *masc.* Name einer Kämpe im Garder See.

Vùøsehĩ Vosiek *pl.* Wusseken, Ortschaft im Stolper Kreise. Andere Namen: Vùøsäχovo, Vùøsovā.

Vùøsovā Vosòu *D.* -sùovòum *pl.* Wusseken, Ortschaft im Stolper Kreise. Andere Namen: Vùøsäχovo, Vùøsehĩ.

Vùøsovjòun -anä, -òunä *Pl. N.* -ná *G.* Vøsovjòun [*H. Vi. Wslz.*] -vjòun [*Kl. St.*], -vjānò *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Wusseken.

Vùøsovjòunkä -hĩ *I.* Vøsovjòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -vjòunkòu [*Kl. St.*], -vjānkòu *fem.* Bewohnerin von Wusseken.

Vùøstròu -ovā *masc.* Holzkathener Flurname.

Vùøtok -kü *L.* Vùøtocā, Vøtùøkü *masc.* Name einer Wiese bei den Schmolsiner Klucken.

Vũskā -hē *fem.* Stolpmünde, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

vũshĩ -kā -hē *adj.* zu Stolpmünde gehörig. *Oslz.*

Vũščòun -anä, -òunä *Pl. N.* -ná *G.* Vuščòun [*H. Vi.*] -čòun [*Kl. St.*], -čānòu *I.* -nmĩ *masc.* Bewohner von Stolpmünde. *Oslz.*

Vũščòunkä -hĩ *I.* Vuščòunkòu [*H. Vi.*] -čòunkòu [*Kl. St.*], -čānkòu *fem.* Bewohnerin von Stolpmünde. *Oslz.*

Vuĩkòic *subst. indecl.* Gehöftsname in Wittstock.

Vù·skå s. Vũskå. *Wslz.*

vù·shī s. vũshī. *Wslz.*

Vù·ščòun s. Vũščòun. *Wslz.*

Vù·ščòunkă s. Vũščòunka. *Wslz.*

Z.

Zāgòurä Zagör *fem. pl.* ein zu Virchenzin gehöriger Ausbau.

Zāgòrčòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Zagòrčòun [*H. Vi. Wslz.*] -čòun [*Kl. St.*], -čănòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Sagerke.

Zāgòrčòunkă -hī *I.* Zagòrčòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu [*Kl. St.*], -čănkòu *fem.* Bewohnerin von Sagerke.

Zāgøřăčòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Zagøřăčòun [*H. Vi. Wslz.*] -čòun [*Kl. St.*], -čănòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Sageritz.

Zāgøřăčòunkă -hī *I.* Zagøřăčòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu [*Kl. St.*], -čănkòu *fem.* Bewohnerin von Sageritz.

Zāgøřòun -ană, -òună *Pl. N.* -ná *G.* Zagøřòun [*H. Vi. Wslz.*] -řòun [*Kl. St.*], -řănòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Sageritz.

Zāgøřòunkă -hī *I.* Zagøřòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -řòunkòu [*Kl. St.*], -řănkòu *fem.* Bewohnerin von Sageritz.

zalăpăfshī -kă -hē *adj.* jenseits der Lupow, d. h. südwestlich vom Slovinzenlande, nach Stolp zu gelegen. *H. Vi. St. Wslz.*

zalăpăvfshī s. zalăpăfshī. *Kl.*

zamjistøkùøvī -vă -vé *adj.* jenseits des Wittstock-Flusses, an der Ostseeküste gelegen.

zaòudrùøvī -vă -vé *adj.* jenseits der Oder gelegen.

Zăpøtøk -kū *L.* -că *masc.* Gehöftsname in den Selesener Klucken.

Zapustínkă -hī *fem.* Bezeichnung der Glowitzer Gegend.

zapustînkùøvī -vă -vé *adj.* jenseits des Pustinke, in der Glowitzer Gegend gelegen.

Zapüşčău -čě *fem.* Bezeichnung einer Stelle im Fichtholz.

Zarùøvé -vă *ntr.* Name einer Stohentiner Wiese.

Zasróuné -na *ntr.* Name einer Kümpe im Garder See.

Zavalãšëic *subst. indecl.* Gehöltsname in Virchenzin.

Zavalãškã -hĩ *A. Zãvalẽška fem.* die Frau eines Savallisch. *Oslz.*

Zavãlãšou -sevi -vã -vẽ *adj. poss.* einem Savallisch gehörig.

Zavalãškã *s. Zavalãška. Wslz.*

Zavãlẽš -ãšã *masc.* Savallisch, ein Familienname.

Zavjitkòishè -hĩχ *pl.* Bezeichnung einer Stelle im Fichtholz.

Zãveřãčoun *s. Zãgeřãčoun.*

Zãveřãčounkã *s. Zãgeřãčounka.*

Zãveřoun *s. Zãgeřoun.*

Zãveřounka *s. Zãgeřounka.*

Zãdãno -nã *ntr.* Seddin, Ortschaft im Stolper Kreise. *Oslz.*

Zãdãnòun -anã, -ounã *Pl. N. -nã G. Zãdãnòun [H. Vi.] -nòun [Kl. St.], -nãnòu I. -nmĩ masc.* Bewohner von Seddin. *Oslz.*

Zãdãnòunkã -hĩ *I. Zãdãnòunkou [H. Vi.] -nòunkou [Kl. St.], -nãnkou fem.* Bewohnerin von Seddin. *Oslz.*

Zãmnòčkã -hĩ *I. Zẽmnãũčkou [K. H.] -nãũčkou [Vi.] fem.* die Frau eines Simnack. *Kl. H. Vi.*

Zãmnòk -ãkã *L. Zẽmnãũkũ [Kl. H.] -nãũkũ [Vi.] masc.* Simnack, ein Familienname. *Kl. H. Vi.*

zãdĩnshĩ -kã -hẽ *adj.* zu Seddin gehörig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

zãdĩnshĩ *s. zãdĩnshĩ. St.*

Zãdãno *s. Zãdãno. Wslz.*

Zãdãnòun *s. Zãdãnòun. Wslz.*

Zãdãnòunkã *s. Zãdãnòunka. Wslz.*

Zãmnòčkã *s. Zãmnòčka. Wslz.*

Zãmnòk *s. Zãmnòk. Wslz.*

Zãbrũgžẽ -žã *ntr.* Vietkower Flurname.

Zãgãũĩk -kã *masc.* Name einer Kümpe im Garder See.

zãgõrnĩ -nã -nẽ *adj.* zu Zãgõurã gehörig.

Zãgõrhĩ -k *fem. pl.* Sagerke, Ortschaft im Stolper Kreise.

zãgõrhĩ -kã -hẽ *adj.* zu Sagerke gehörig.

zãgeřãchĩ -kã -hẽ *adj.* zu Sageritz gehörig. *Oslz.*

zãgeřãchĩ *s. zãgeřãchĩ. Wslz.*

Zăgùøřăcă -řec *fem. pl.* Sageritz, Ortschaft im Stolper Kreise.

zălěpshī -kă -hè *adj.* jenseits der Leba befindlich.

Zăugõun -gonă *masc.* Name eines Landstrichs bei den Schmolsiner Klucken.

Zăupòry -păryù *L. -ză masc.* Bezeichnung einer flachen Stelle im Garder See.

Zăutòr -torà *L. -řă masc.* Bezeichnung einer gewissen Stelle im Garder See.

zâvøřăchī *s. zăgøřăchī. Oslz.*

zâvøřă·chī *s. zăgøřăchī. Wslz.*

Zâvùøřăcă *s. Zăgùøřăcă.*

Zămnòčka *s. Zămnòčka. St.*

Zămnòk *s. Zămnòk. St.*

Zdròjkò·ishé -hīχ *pl.* Vietkower Flurname.

Zdùnò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Holzkathen.

Zelùoné -nă *ntr.* Flurname in den Schmolsiner Klucken.

Zěmnáokòu *s. Zemnáukòu. Vi.*

Zěmnáukòu -kovī -vă -vè *adj. psss.* einem Sinnack gehörig.
Kl. H. St. Wslz.

Zèdlè·iskă străgă *fem.* der Sedelbach bei Virchenzin.

zgøjēishī -kă -hè *adj.* zu Schojow gehörig.

Zgùøjòun -ană, -òună *Pl. N. -ná G. Zgøjõun [H. Vi. Wslz.]*
-jõun [*Kl. St.*], -jănòu *I. -nmī masc.* Bewohner von Schojow.

Zgùøjòunkă -hī *I. Zgøjõunkòu [H. Vi. Wslz.] -jõunkòu [Kl.*
St.], jănkòu fem. Bewohnerin von Schojow.

Zgùøjøvjòun -ană, -òună *Pl. N. -ná G. Zgøjøvjõun [H. Vi.*
Wslz.] -vjõun [Kl. St.], -vjănòu I. -nmī masc. Bewohner von Schojow.

Zgùøjøvjòunkă -hī *I. Zgøjøvjõunkòu [H. Vi. Wslz.] -vjõun-*
kòu [Kl. St.], -vjănkòu fem. Bewohnerin von Schojow.

Zgùøjøvø -vă *ntr.* Schojow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Zlètău -tè *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Zòndrovă -vè *fem.* Bezeichnung eines Zuges im Garder See.

Zvaxò·ic *subst. indecl.* Gehöftsname in Stohentin.

Ž.

Žārnovjōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Žārnovjōun [H. Vi. Wslz.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Czarnowske.

Žārnovjōunkă -hī *I. Žārnovjōunkōu [H. Vi. Wslz.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Czarnowske.

Žārnòiskă -hè *fem.* 1. Czarnowske, zu Leba gehörige Ortschaft im Lauenburger Kreise; 2. Bezeichnung eines Zuges im Leba-See.

žārnòishī -kă -hè *adj.* zu Czarnowske gehörig.

Žānkōuv grōud *G. Žānkovă grōda masc.* Gross-Garder Flurname.

Želięskă străgă *fem.* der Brodden-Bach bei Selesen.

Želięshè kăută *fem. pl.* die Selesener Klucken, ein zu Selesen gehöriger Abbau.

želięshī -kă -hè *adj.* zu Selesen gehörig.

Želięshī mûost *masc.* die Brücke über den Brodden-Bach.

žēlkèishī -kă -hè *adj.* zu Wendisch Silkow gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

Žēlkùovă -vă *A. Žēlkovă fem.* Wendisch Silkow, Ortschaft im Stolper Kreise. *Kl. H. St. Wslz.*

Žerāshè -hīč *pl.* Zietzener Flurname.

Žiēlazē -ză *L. -leză ntr.* Selesen, Ortschaft im Stolper Kreise.

Žiēležōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Želežōun [H. Vi. Wslz.] -žōun [Kl. St.], -žānōu I. -nmī* Bewohner von Selesen.

Žiēležōunkă -hī *I. Želežōunkōu [H. Vi. Wslz.] -žōunkōu [Kl. St.], -žānkōu fem.* Bewohnerin von Selesen.

Žiēlkovjōun -ană, -ōună *Pl. N. -nă G. Žēlkovjōun [H. Wslz.] -vjōun [Kl. St.], -vjānōu I. -nmī masc.* Bewohner von Wendisch Silkow. *Kl. H. St. Wslz.*

Žiēlkovjōunkă -hī *I. Žēlkovjōunkōu [H. Wslz.] -vjōunkōu [Kl. St.], -vjānkōu fem.* Bewohnerin von Wendisch Silkow. *Kl. H. St. Wslz.*

žīlkòishī s. žēlkèishī. *Vi.*

Žilkùəvǎ *A.* Ži·lkəvǎ *s.* Želkùəva. *Vi.*

Ži·lkəvjòun *Pl. G.* Žilkəvjǒun *s.* Ži·lkəvjòun. *Vi.*

Ži·lkəvjòunkǎ *I.* Žilkəvjǒunkòu *s.* Ži·lkəvjòunka. *Vi.*

Žimlœ·ic *subst. indecl.* 1. Gehöftname in Klein Garde; 2. Gehöftsname in Wittstock.

Žimlœ·ic vùəgörd *masc.* Gross-Garder Flurname.

žəχò·ishī -kǎ -hè *adj.* zu Sochow gehörig.

žoräχò·ishī -kǎ -hè *adj.* zu Sorchow gehörig.

Žùəχəvjòun -anǎ, -òunǎ *Pl. N.* -ná *G.* Žəχəvjǒun [*H. Vi. Wslz.*] -vjǒun [*Kl. St.*], -vjǎnòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Sochow.

Žùəχəvjòunkǎ -hī *I.* Žəχəvjǒunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -vjǒunkòu [*Kl. St.*], -vjǎnkòu *fem.* Bewohnerin von Sochow.

Žùəχəvə -vǎ *ntr.* Sochow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Žùəräχəvjòun -anǎ, -òunǎ *Pl. N.* -ná *G.* Žoräχəvjǒun [*H. Vi. Wslz.*] -vjǒun [*Kl. St.*], -vjǎnòu *I.* -nmī *masc.* Bewohner von Sorchow.

Žùəräχəvjòunkǎ -hī *I.* Žoräχəvjǒunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -vjǒunkòu [*Kl. St.*], -vjǎnkòu *fem.* Bewohnerin von Sorchow.

Žùəräχəvə -vǎ *ntr.* Sorchow, Ortschaft im Stolper Kreise.

Žūr -ûrǎ *masc.* Schur, ein Familienname.

Žürkǎ -hī *fem.* die Frau eines Schur.

Žûròu -rovī -vǎ -vè *adj. poss.* einem Schur gehörig.

Nachträge.

ãvzĩdã -dã *fem.* Abseite, Kammer unter dem Dach.

bãtrěščø -čã *Pl. N.* batřãščã [*Oslz.*] -trřãščã [*Wslz.*] *G.* -trřãšč
[*Oslz.*] -trřãšč [*Wslz.*] *ntr.* das geflochtene Ende des Peitschen-
stiels.

bãc:

vè·ddobēc: 2. zurückgewinnen. — Mã-spēlalĩ dalē a-tcĩ
jã-vè·ddobēl fšãtkø, co-jã-prēt-tĩm zgũbjēl.

bjēl -bjēlã *masc.* Giftreizker.

bjìegnòuc:

zbjìegnòuc: 1a. ablaufen, sich verlaufen. — Vùoda zbjìeglã.

blãsä -sä *fem.* Blässe, weisser Fleck auf der Stirn. *Oslz.*

blãsòčkã -hĩ *I.* blãsãũčkõũ [*Kl. H. St.*] -sãũčkõũ [*Vi.*] *fem.*
mit einer Blässe versehene Stute oder Kuh. *Oslz.*

blãsòk -ãkã *L.* blãsãũkũ [*Kl. H. St.*] -sãũkũ [*Vi.*] *masc.* mit
einer Blässe versehenes Pferd oder Rind. *Oslz.*

blãsãtĩ -tã -tē *adj.* mit einer Blässe versehen.

blãsãstĩ -tã -tē *adj.* mit einer Blässe versehen. *Oslz.*

blãsã·stĩ *s.* blãsãstĩ. *Wslz.*

blã·sä *Pl. G.* blãs *s.* blãsa. *Wslz.*

blãžēc:

vãblãžēc *verb. perf.* aus der Verirrung herauskommen, sich
wieder zurecht finden. — Tãk jã-vãblõũžēl s-tã-lãsä õs-
prãšed dũo-dõũm.

*blãnkãc *verb.*

Kompositum (Inf. -blāṅkāc *Prs.* -'blāṅkūja *Prt.* -blāṅkō·ul
Imp. -blā·ṅkō·u):

vəblāṅkāc *verb. perf.* blank machen, polieren.

*blāṅkùəvāc s. blāṅkāc. *Kl. Vi.*

būgrāc *Prs.* būgrūja *Prt.* būgrō·ul *verb. imperf.* stossen, stossend
 fahren (vom Wagen gebraucht). — Nā-ti-kamjeñīstī drūəzā tēn-
 vōuz būgrūja bārzo.

būgrūəvāc *Prt.* būgrūəvō·ul s. būgrāc. *Kl. Vi.*

būkskā -hī *masc.* kleiner Knabe, der eben die ersten Hosen bekom-
 men hat. *Oslz.*

bū·kskā s. būkska. *Wslz.*

būlcōk -ākā *L.* būlcāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -cāokū [*Vi.*] *masc.*
 kleiner dicker Junge.

cāfīlnī -nā -nē *adj.*; cāfīlnī sōud Gericht in bürgerlichen Rechts-
 streitigkeiten.

cīəc *Prs.* cīəka: *Hilfsvb.* bāc.

djə·ubləvātī -tā -tē *adj.* teuflisch.

djə·ubləvatə *adv.* teuflisch.

djə·ubləvatəsc -cā *L.* djə·ubləvatūəscī *fem.* das teuflische,
 heimtückische Wesen.

djə·ubləvjītī -tā -tē *adj.* teuflisch. *Oslz.*

djə·ubləvjito *adv.* teuflisch.

djə·ubləvjitəsc -cā *L.* djə·ubləvjitūəscī *fem.* das teuflische,
 heimtückische Wesen.

djə·ubləvjītī s. djə·ubləvjītī. *Wslz.*

drāpjā -pjā *Pl. G.* -pjī *fem.* Krallen der Katze.

drāmēl -mlā *L.* drēmlū *masc.* kōuushī Rossapfel. *Kl. H. Vi.*

drā·mēl s. drāmel. *Wslz.*

drāmēl s. drāmel. *St.*

drōužnīk s. drōužník. *H. Vi. St. Wslz.*

drōužník -ikā *masc.* geflochtener Peitschenstock. *Kl.*

*dūəbrēc *verb.*

Kompositum (Inf. -dūəbrēc *Prs.* -'dōbrā -dūəbrīš *Prt.*
 -'dōbrēl):

vudùobřec *verb. perf.* begütigen, besänftigen. — Tahĩmi
slovamĩ ja-vũdobřel svòu-nãstòu.

zäkãc:

vodzäkãc *verb. perf.* verabschieden, aus dem Dienst entlas-
sen. — Zã-pòul-rùokù tẽn-póun vodzäkò·ul tã-χlùøpcã.

zãví: zãví kūr, zãvãu kūrã Rebhuhnahn, Rebhuhnhenne.

flãdrã -rã *Pl. G. -dër fem.* Tand, Flittertand. *Oslz.*

flã·drã *s. flãdra. Wslz.*

føršní -nãu -ně *adj.* schnell.

fùøřã *adv.* schnell. *Oslz. KGa. W.*

fù·rřã *s. fùøřã. GGa.*

gãdãc:

vøgãdãc *verb. perf.* sa sich unterreden, besprechen. — Jãu-
sa-vùøgãdo·ul sїe-svòu-nãstòu. Vòu-to mã-sã-vogãu-
dãmã vjĩtro.

gnø·ĩní: gnø·ĩnãu dẽĩskã Dungbrett am Wagen.

gnêlòk -ãkã *L. gnêlãukù [Kl. H. St. Wslz.] -lãokù [Vi.]*

Pl. N. -cã masc. fauler Mensch, Faulpelz.

gřãpã -pã *fem.* Anhöhe, Hügel. *Oslz.*

gřã·pã *Pl. G. gřãp s. gřãpa. Wslz.*

gřípčicã -cã *fem.* Anhöhe.

gřípčičkã -hĩ *fem.* Anhöhe.

gříp·kã -hĩ *fem.* Anhöhe.

gzêl gzêlã *masc.* Bremse.

γrãncãstĩ -tã -tẽ *adj.* grandig, kiesig. *Oslz.*

γrãncã·stĩ *s. γrãncãstĩ. Wslz.*

γrànt γrà·ntũ *masc.* Grand, Kies.

halùnøk -ù·økã *Pl. N. -kovjã masc.* Hallunke, nichtswürdiger
Mensch.

hãštẽχ *adv.* hastig, eilig.

hãnãbãdã -dòu *masc. plur.* die oberen Querbalken in der
Scheune.

χãrnĩstĩ -tã -tẽ *adj.* grassreich, voller Gras. *Oslz.*

χãrnĩ·stĩ *s. χãrnĩstĩ. Wslz.*

χavùcēc *Prs.* χāvoca χavùcīš *Prt.* χāvocēl *verb. imperf.*
pfeifen wie ein Marder.

χvāřčēc *Prs.* χvāřči *Prt.* χvāřčō·ul -čā *verb. imperf.* rascheln,
knistern (wie Seide).

χùcēc: Hülfsvb. bāc.

přechùcēc 1. 3.: Hülfsvb. mjēc.

rosχùcēc: Hülfsvb. mjēc.

jadlùcējic:

zajadlùcējic *verb. perf.* in Kummer, Gram versetzen, betrü-
ben; zajadlùcējic sα sich bekümmern, sich grämen.

jāχāc:

přejāχāc 2: Hülfsvb. mjēc.

rozjāχāc: Hülfsvb. mjēc.

vobjāχāc: Hülfsvb. mjēc.

jāu: *A.* mja (*bei Prp.*) mjē (*bei Vb.*).

jīesc:

vjīesc *verb. perf.* sα sich an eine Speise gewöhnen. — Nī-
mjā-dālī takōu kāpustā a-nāuprōut tā-mjā-ñěsmakā,
ālā ga-jāu-sα-vjāud v-nā, tēj na-mjā-šmakā dùcbrā.

jīkēc *Prs.* jīka -kōš *Prt.* jīko·ul *Imp.* jīkō·u *verb. imperf.*
stottern. — Jīevā-vùctrok jīkā. *Oslz.*

Komposita:

vājīkēc *verb. perf.* hervorstottern, stotternd hervorbringen. —

Von-vājīko·ul páura slōu, ālā tēj von-nīcřek nīc vjicē.

zajīkēc *verb. perf.* sα stottern. — Nā-sα-zajīkā tāk, cō-
nīýt-jē nīcřozmjo·ul.

jīkāč -ačā *L.* jīkāču *masc.* Stotterer. *Oslz.*

jīkāla -lā *masc.* Stotterer.

jīkēc *s.* jīkac. *Wslz.*

jīkāč *s.* jīkač. *Wslz.*

jīnačē *conj.* andernfalls, sonst. — χadē·u χūtke, jīnačē tē-tùcējā
pū šlěýt!

kapûñic:

skapûñic *verb. perf.* kastrieren.

kàrpûzà s. kapûza. *Vi. St.*

kazâlnī -nâ -nē *adj.*; kazâlné lăstă Predigtbuch, Postille. *Kl. H. St. Wslz.*

kazâlnī s. kazâlnī.

kàntòufkă s. kàntòuka. *Vi. St. Wslz.*

kàntòufkă s. kàntòuka. *Kl. H.*

kàntòukă -hī *I. kântónkôu fem.* Unterteil des Kleides, Stosskante.

klăpăč -ačă *L. klapăčû masc.* Schwätzer.

klăper -pră *masc.* Klapper, Werkzeug zum Klappern.

kòutòun -nă *masc.* Weichselzopf.

krăkă: 3. stăură krăkă alte Kuh.

krămël -mlă *L. krëmlŭ masc.* Krümmel, ein Ackergerät. *Kl. II. Vi.*

kră·mël s. krămel. *Wslz.*

krămël s. krămel. *St.*

krëmlăc *Prs.* krămlŭjă [*Kl. H. Vi.*] krămlŭjă [*St.*] kră·mlŭjă [*Wslz.*] krëmlŭjěš *Prt.* krëmlə·ul *verb. imperf.* mit dem Krümmel arbeiten.

krëmlŭvăc *Prt.* krëmlŭvə·ul s. kremlăc. *Kl. Vi.*

krùəxtăc *Prs.* krùəxçă -cěš *Prt.* krùəxto·ul krəxtă *verb. imperf.* grunzen.

Kompositum (*Inf.* -krùəxtăc *Prs.* -'krəxçă -krùəxcěš *Prt.* -'krəxto·ul):

zакrùəxtăc *verb. perf.* anfangen zu grunzen.

*krăc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -'krēc *Prs.* -'kră -'krīš *Prt.* -'krēl -krălă):

rùəskrēc *verb. perf.* są sich verstauchen. — Tə-žăto są-rùəskrălə bărzo.

krīžăc: krīžăc są sich kreuzen, sich im Kreuz schneiden. — Tă są-krīžŭjôu dvjĭe drùəză.

kùrtăc (*st.* *kùrtăc) *Prs.* kùrtă -tôš *Prt.* kùrtə·ul kŭrtă *verb. perf.* wälzen, rollen; kùrtăc są sich rollend fortbewegen.

lădăc:

vălădăc: 2. aushalten, ertragen. — Tă jă-vălădă vjĭelă bjĕdă.

liēcēc: Hülfsvb. bāc.

vøbliēcēc: Hülfsvb. mjìec.

liēcsc: Hülfsvb. bāc.

nālesc: Hülfsvb. mjìec.

vùøblesc: Hülfsvb. mjìec.

ležáo s. ležáu. *Vi.*

ležáu -žé *fem.* das Ausruhen, der Ruheplatz. *Kl. H. St. Wslz.*

lùøpk -kā *masc.* ein Büschel, ein Armvoll.

lùøžā: *Pl.* Ober- und Unterschwelle, Thürramen, Einfassung der Thür.

mašërāc: Hülfsvb. bāc.

māšetř -trā *L.* māšëtřř *fem.* Mäusedorn, Vogelkraut. *St.*

mjinòuc: Hülfsvb. bāc und mjìec.

møøvjĩstĩ -tā -tè *adj.* 1. gewaltig, gross; 2. gut, prächtig;

3. schlimm. — Møøvjĩstā škùødā. Møøvjĩstè žāto.

møøvjĩstĩ s. møøvjĩstĩ. *Wslz.*

mürbālkā -hĩ *fem.* Querbalken im Dach. *Oslz.*

mũtrā -trā *Pl. G.* -tër *fem.* Schraubenmutter. *Oslz.*

mürbālkā s. mürbalka. *Wslz.*

mũtrā s. mũtra. *Wslz.*

natřāslĩ: 2. trübe, schmutzig; 3. spleenig.

nāpāc *Prs.* nāpjā -pjěš *Prt.* nāpø·ul nāpā *verb. imperf.* nippen, in kleinen Schlucken trinken. — Ta-nāstā nepjĩjä, nā-le-nāpjā.

Komposita (Inf. -nāpāc Prs. -'nāpjā -nāpjěš Prt. -'nāpø·ul):

ponāpāc *verb. perf.* ein wenig, nach einander nippen. —

Mā-pùønāpalĩ le-rāus vet-tè-gořø·ullĩ ā-bālĩ fšātcā vupjĩti.

vānāpāc *verb. perf.* ausnippen, in kleinen Schlucken anstrinken. — A-tāk na-vānāpā tā-calōu sklōunkā.

vodnāpāc *verb. perf.* etwas abtrinken.

vunāpāc *verb. perf.* etwas abtrinken.

nāpk -kü *masc.* ein Wenig, ein Bischen, etwas. *Oslz.*

nāpk nā·pkũ s. nāpk. *Wslz.*

nā·pāc s. nāpac. *Wslz.*

nāusòd: 2. Teil des Wagens, in den die Rungen befestigt werden.

něpkāc *Prs.* nāpkūjā [*Oslz.*] nā·pkūjā [*Wslz.*] nēpkûjěš *Prt.*
 nēpkō·ul *verb. imperf.* nippen, in kleinen Schlucken trinken.

Komposita (*Inf.* -něpkāc *Prs.* -'nēpkūjā *Prt.* -nēpkō·ul):
 s. nāpac.

nēpkûøvāc *Prt.* nēpkûøvø·ul s. nepkāc. *Kl. Vi.*

nébøzní -nāu -ně *adj.* nébøzně gvjāuzdā ein Sternbild.

névûbātk -kū *masc.* innere, seelische Unruhe. *Oslz.*

névûbātk -ā·tkū s. névûbātk. *Wslz.*

nédûøčī -cā -čē *adj.* nichtsnutzig, unbrauchbar, schlecht.

ōpnûøvī -vā -vē *adj.* offen.

*pārčīc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -pārčīc *Prs.* -'pārčā -pārčīš *Prt.* -'pārčēl):
 spārčīc *verb. perf.* schlecht nähen. — Tø-nūejā sešātē, tûø-
 jā le-spārčûøné.

pāsc *Fut.* pāñā: Hüllsvb. bāc.

pasērāc: Hüllsvb. bāc.

pāč -čā *masc.* Peitsche. *Oslz.*

pārdā -dā *fem.* der Hintere, Arsch. *Oslz.*

pāč pā·čā s. pāč. *Wslz.*

pā·rdā s. pārda. *Wslz.*

pēk: gāšē pēhī die Flügelspitzen der Gans, die zum Schwarzsauer
 genommen werden.

pχáøč s. pχāuč. *Vi.*

pχāuč -čā *Pl. I.* -čmī *masc.* Stachel am Dornstrauch, der Rose und
 andern Pflanzen. *Kl. H. St. Wslz.*

plaskātī -tā -tē *adj.* flach, platt.

plāskatø *adv.* flach, platt.

plānøuc 1. 2.: Hüllsvb. bāc.

plāskā -hī *fem.* Bachstelze. *Oslz.*

plātšī -šā -šē *adj. comp.* zu plīti. *Oslz.*

plā·skā *Pl. G.* plāsk s. plāska. *Wslz.*

plātšī s. plātši. *Wslz.*

plûøtēčkā -hī *fem.* Plötz.

põulc -cã *masc.* Viertel des das geschlachteten Tiers, besonders das Hinterviertel.

põulrõk: 2. Unterrock.

põddũpčẽ -čã *ntr.* das dicke Fleisch am Oberschenkel.

põgřĩębnĩ -nã -nẽ *adj.*; põgřĩębnã přemũęvã Grabrede.

*põmjĩnãc *verb. iter.* zu pũęmnõęc. *Kl. H. Vi.*

Komposita (*Inf.* -põmjĩnãc *Prs.* -'põmjĩnã -põmjĩnõš *Prt.*

-'põmjĩnõ·ul *Imp.* -põmjĩnõ·u):

přepõmjĩnãc *verb. imperf.* vergessen.

spõmjĩnãc *verb. imperf.* erwähnen.

zapõmjĩnãc *verb. imperf.* vergessen.

*põmjĩnãc *s.* põmjĩnac. *St.*

*põpjĩęlęc:

võpõpjĩęlęc *verb. perf.* mit Asche beschmutzen.

põtrãęvńĩcã *s.* põtrãęvńĩca. *Vi.*

põtrãęvńĩcã -cã *fem.* Erdbeere, Erdbeerpflanze. *H. St. Wslz.*

põtrãęwńĩcã *s.* põtrãęvńĩca. *Kl.*

prãvjĩc:

přẽprãvjĩc *verb. perf.* eine Querwand ziehen.

prãkã: 2. Holznagel.

preklãtĩ -tã -tẽ *adj.* minderwertig, trocken (von Ästen und Zweigen gebraucht).

prẽhlẽl -klũ *masc.* minderwertige trockene Äste.

prẽstĩ: přẽstĩ v-glũęvjã vernünftig, im Vollbesitz seiner Sinne.

přãtšĩ -šã -šẽ *adj. comp.* zu přĩtĩ. *Oslz.*

přãkřĩnkã -hũ *fem.* Beilade im Kasten. *Kl. H. Vi. Wslz.*

přãkřĩnkã *s.* přãkřĩnka. *St.*

přẽxlãstlĩ -lã -lẽ *adj.* ein gebrochenes Rückgrat habend.

přemũęvã -vã *A.* přĩęmovã [*Kl. H. Vi. Wslz.*] přĩęmovã [*St.*]

Pl. G. -mõę, -mõęv [*Vi. St. Wslz.*] -mõęw [*Kl. H.*] *fem.*

Ansprache, Rede; põgřĩębnã přemũęvã Grabrede.

přẽvãrtńĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* streitsüchtiger Mensch, Quereler, Prozesshansel

přezãblĩ -lã -lè *adj.* durchgekältet, sehr erkältet; přezãblã χùεροsc
Erkältung. *Oslz.*

přìed: *c. Acc.* gegen, als Heilmittel gegen. — Přet-pùεplóunkã.

přìelëk: 2. Gurgel, Schlund.

přimùεvã *A.* přimovã *s.* přemùεva. *Wslz.*

pùεmnóuc:

spùεmnóuc *verb. perf.* erwähnen. — Tìevã χlùεpã von-
nìεspemnúun.

pùεplót -ãtũ *masc.* aus Flechtwerk gefertigter Aufsatz auf dem
Zaun.

pùεtëmũ: 2. nachher, darauf.

pùεtok: 2. Jauche; 3. Sumpfboden, in dem man leicht versinkt.

pùεvjěčkã -hĩ *I.* pøvjëčkòu *fem.* Augenlid.

*pũmjĩnãc *s.* pømjĩnac. *Wslz.*

rãmjóun -anũ *Pl. G.* rãmjãnúu *masc.* Kamille; psĩ rãmjóun
Hundskamille, Stinkkamille. *Oslz.*

rãmjanù εvi -vã -vè *adj.* die Kamillen betreffend, Kamillen-.

rãmjóun *s.* rãmjóun. *Wslz.*

rãmjóun *s.* rãmjóun. *St.*

relijóun -nú *masc.* Religion. *H. Vi. Wslz.*

relijóun *s.* relijóun. *Kl. St.*

rějřã: 2. Ofenröhre.

ržéc:

věržec sa: 2. sich an das Futter gewöhnen. — Tahêvã sãnã
ta-krùεvã ñeznãjã, ãlã zã-pãrã dñĩ na-sã-věržã.

skùεknóuc: Hülfsvb. bãc.

slãχãc:

vãslãχãc: 3. zu Ende anhören; 4. belauschen. — Vøn-vãslã-
χø·ul to-kãzãñè ãus-šet prëjč. Jã-vãslãχø·ul fšãtkø,
cõ-nĩ-gãudalĩ.

stãc: Hülfsvb. bãc.

dùεstac: Hülfsvb. mjëc.

stãvjic: stãvjic kùεvã dùε-køvã jemanden zu etwas machen. —

Nã-jã-stavjĩlã dùε-kròulã.

stāpjic: Hülfsvb. bāc.

rosstāpjic: Hülfsvb. mjēc.

*svjĩńic verb.

Kompositum (Inf. -svjĩńic *Prs.* -'vjĩńa -svjĩńš *Prt.* -'svjĩńel
Imp. -'svjĩńi):

vosvjĩńic verb. *perf.* beschmutzen, beschmieren; vosvjĩńic
sa sich beschmutzen. — Nǎ-sǎ-vosvjĩńĩlǎ tǎ-klěĩdǎ
pũǝpjǝlǎ. Pǎǎ-tĩ-rǝbũǝcǎ jǎũ-sǎ-vũǝsvjĩńel bǎrzo
glǎnũũ.

štǎmǎ -mǎ *fem.* Wahlstimme. *Kl. H. Vi.*

štǎmǎc: 3. seine Stimme abgeben, stimmen. Jǎ-štǎmǝũl dlǎ-
pǎna škũũlněvǎ.

Komposita (Inf. -štǎmǎc *Prs.* -'štǎmǎjǎ *Prt.* -'štǎmǝũl
Imp. -štǎmǝũ [Kl. H. Vi.] -štǎmǝũ [St.] -štǎmǝũ
[Wslz.]):

pǝštǎmǎc verb. *perf.* nach einander die Stimme abgeben.

pǎřštǎmǎc verb. *perf.* beistimmen, der Ansicht beitreten,
seine Zustimmung geben. — Fšǎtcǎ gũǝspǝdařǎ pǎřštǎ-
mǎli temũ-řǝũtǎřũ.

pǎřštǎmǎc verb. *perf.* überstimmen. — Nĩ-jǎ-pǎřštǎmǎli
f-tĩn.

řtǎmǎ *Pl. G.* řtǎm s. řtǎma. *Wslz.*

řtǎgǎ -hĩ *fem.* Stange.

řtǎmǎ s. řtǎma. *St.*

těrkłǎc: Hülfsvb. bāc.

vǎdrǎc: Hülfsvb. mjēc.

vjĩřec:

zvjĩřec: 2. sich auf jemanden werfen, drücken, lasten. —

Ǟ-te co-ńĩcǝ nad-ńũũ zvjĩřale tǎkǝ-řĩemko, co-nǎ-
muřlǎ na-kǝlǎńěũ liřesc dũǝ-dũũm.

vǝpũǝkǎ -hĩ *A.* vũǝpǝkǎ *fem.* nasses Stück Land.

zǎǝgǝtkǎ *I.* zǎǎgǝtkǝ s. zǎũgǝtkǎ. *Vi.*

zǎpǎlnĩcǎ -cǎ *fem.* Brennmaterial. *Kl. H. St. Wslz.*

řǎpǎlnĩcǎ s. zǎpǎlnĩcǎ. *Vi.*

zǎḡōtkǎ -hǐ *I. zǎḡǎutkōḡ fem. Rätsel. Kl. H. St. Wslz.*

zgñēlc -cǎ *masc. fauler Mensch, Faulpelz.*

zîbo·uḡkǎ s. zîbo·uka. *Oslz. KGa. W.*

zîbo·ukǎ -hǐ *I. zîbō·ukōḡ fem. 1. Schaukel; 2. schwankender Moorboden. GGa.*

zíbř žîbřǎ *masc. Wasserhanf.*

zvùḡñicǎ -cǎ *L. zvḡñīcī fem. Glockenturm. Kl. H. Vi.*

zvùḡñicǎ s. zvḡñica. *St.*

zvù·ñicǎ *L. zvū·ñīcī s. zvḡñica. Wslz.*

žadlùḡbǎ: mjēc žādlēbǎ vōḡ-cḡ *Not um etwas haben, bedürfen.*

žǎul: jîemǎ tḡ-bǎlē žǎul tǎ-knǎupǎ dḡ-bjīcǎ *es that ihm leid, den Knaben zu schlagen.*

Unsichere Wörter.

čvjěrcńík -ikā *masc.* Heimchen. *Virch.*

dākčēc *Prs.* dākčą -čiš *Prt.* dākčə·ul -čā -čeli *verb. imperf.*
gackern. — Kūrā dākči. *KGa.*

dākāc *Prs.* dākūją dākûjěš *Prt.* dākə·ul *verb. imperf.* mit den
Osterruten peitschen. — Tā-zìecā χùəžòu óz-dākûjòu tēχ-
lāží. *St.*

Kompositum:

vādākāc *verb. perf.* mit den Osterruten auspeitschen. — Tə-
bālə jějš cìemnə, tēj mē-zìecā jŭ-mjä vādākālā.

jaləvjīčhī *fem. pl.* Jungvieh, Färsen. (Vgl. jalə·jčka). *Schmols.*
Kl. St. (Volksl.).

jaləvjíčhī *s.* jaləvjīčhī. *Rott. (Volksl.).*

flākā -hī *fem.* Flicker. *H.*

klōusk *masc.* Kloss. *St. (Volksl.).*

lābók -ākā *L.* lābáokū *masc.* Arm. — Na-trīmā to-zēcą na-
lābáokū. *Virch.*

*lgnòuc *verb.* *Schmols. Kl.*

Kompositum:

vělgnouc *verb. perf.* in etwas stecken bleiben, versinken
(vgl. vělnòuc *s.* v. lnòuc). — Těn-vőuz vělgnoūn f-tīm-
blùəcā.

mrûkā *prp.* 3. *sg. verb. imperf.* brummen. (Vgl. mrākāc). *Rott.*
(Volksl.).

masklāc *Prs.* māsklūją *Prt.* masklə·ul *verb. imperf.* sa sahnig,
zu Butter werden. (Vgl. maslāc). *St.*

māžnī -nā -nē *adj.* schmierig. *GGa.*

mjì'sä *prp.* 3. *sg. verb. imperf.* nicht vorhanden sein, vermisst werden. *Rott. (Volksl.).*

ñēspomjīnōūnī -nā *masc.* Wolf (nach Sonnenuntergang so genannt). *St.*

pārø·upà -pā *I. parø·upòu fem.* Klumpen. *Schmols. Kl.*

pēīza -zā *fem.* ein Teil des Spinnrads. *Schmols. Kl.*

pjažùøvī -vā -vè *adj.* das Geld betreffend. *Schmols. Kl.*

pjeñóūšhī *masc. pl.* Geld. *Rott. (Volksl.).*

pjiēpřācā -cā *L. pjēpřācī fem.* eine Pflanze. Vgl. přê-pjeca. *St.*

pjījōufka -hī *I. pijjōufkòu fem.* Schlund, Gurgel. *Virch.*

plāutnicā -cā *fem.* Bezahlung, Lohn. *Rott.*

plītā -tā *fem.* ein Fisch. *Virch.*

počí hūū *G. počēvā hūvā masc.* die Frauenhaube der Jungvermählten. *St.*

perēdāšk -kā *masc.* Geschenk. *St.*

přetlāvī -vāū -vè *adj.* munter, lustig, ausgelassen. *St.*

převzālī -lā -lè *adj.* geronnen (von der Milch). *Schmols. Kl.*

přêpjecā -cā *L. přēpjēcī fem.* eine Pflanze. Vgl. pjēpřāca. *Schmols. Kl.*

pùøkāc *Prs. pùøcā -čēš Prt. pùoko·ul pøkā verb. imperf.* spülen. (Vgl. pè·ukac). *KGa.*

rākā krùøvjā *Gen. rāhè krùøvjè fem.* Hirschkuh. *St.*

rēžčznā -nā *fem.* Roggenstroh. *Schmols. Kl.*

řóūnkā -hī *fem.* Schnitte Brot. *Virch.*

sknōuc *Prs. skná skniēs Prt. sknōun verb. imperf.* spüren, wittern. (Vgl. cknōuc). *Virch.*

šablōunā -nā *fem.* Schweinsbohne. *KGa.*

ščerkovè -vāχ *ntr. plur.* schlechtes Korn, kleine Steine u. dgl. *St.*

tāškrāc *Prs. tāūškrūjā tāškrûjēs Prt. taškrō·ul verb. imperf.* sa mit Mädchen scherzen, flirten. — Vōn-sā-tāškrûjā lík z-zčfcā-tamī. *St.*

võufsk *masc.* Hafer. *Rott. (Volksl.)*.

votcâcǎ *prs. sg. 1. verb. perf.* să erwachen. *Rott. (Volksl.)*.

vùønegdǎ *adv.* neulich, kürzlich. *St.*

zdróup *Gen. Plur.* zu? Thränen.—Zǎplake·ul-jem vjìelǎ zdróup.
St. (Volksl.).

žǎdǎ: cìebjä mjǎle zǎdǎ: eine Verwünschung. *GGa.*

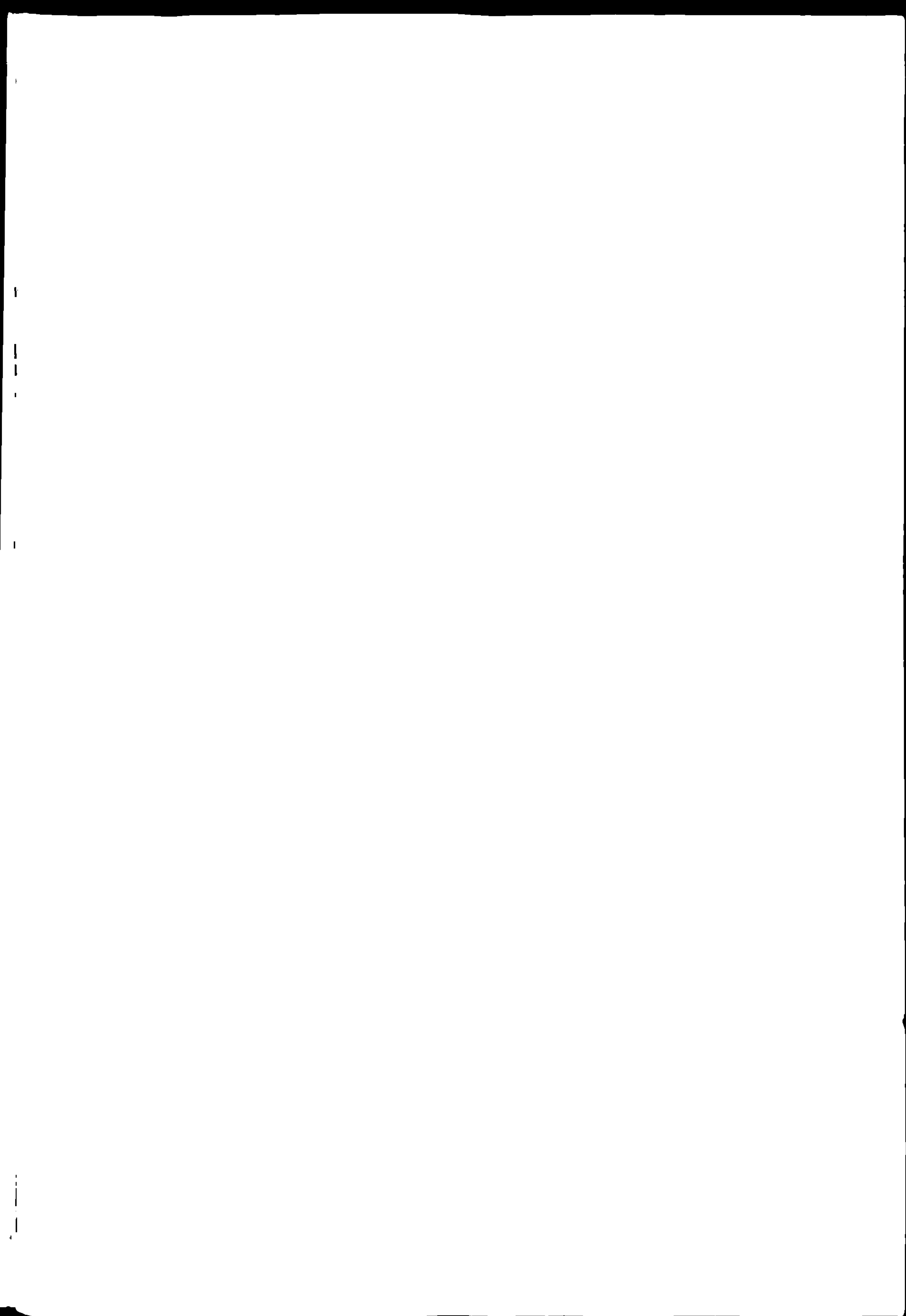
Цѣна 4 руб. 50 коп.; Prix 10 Mrk.

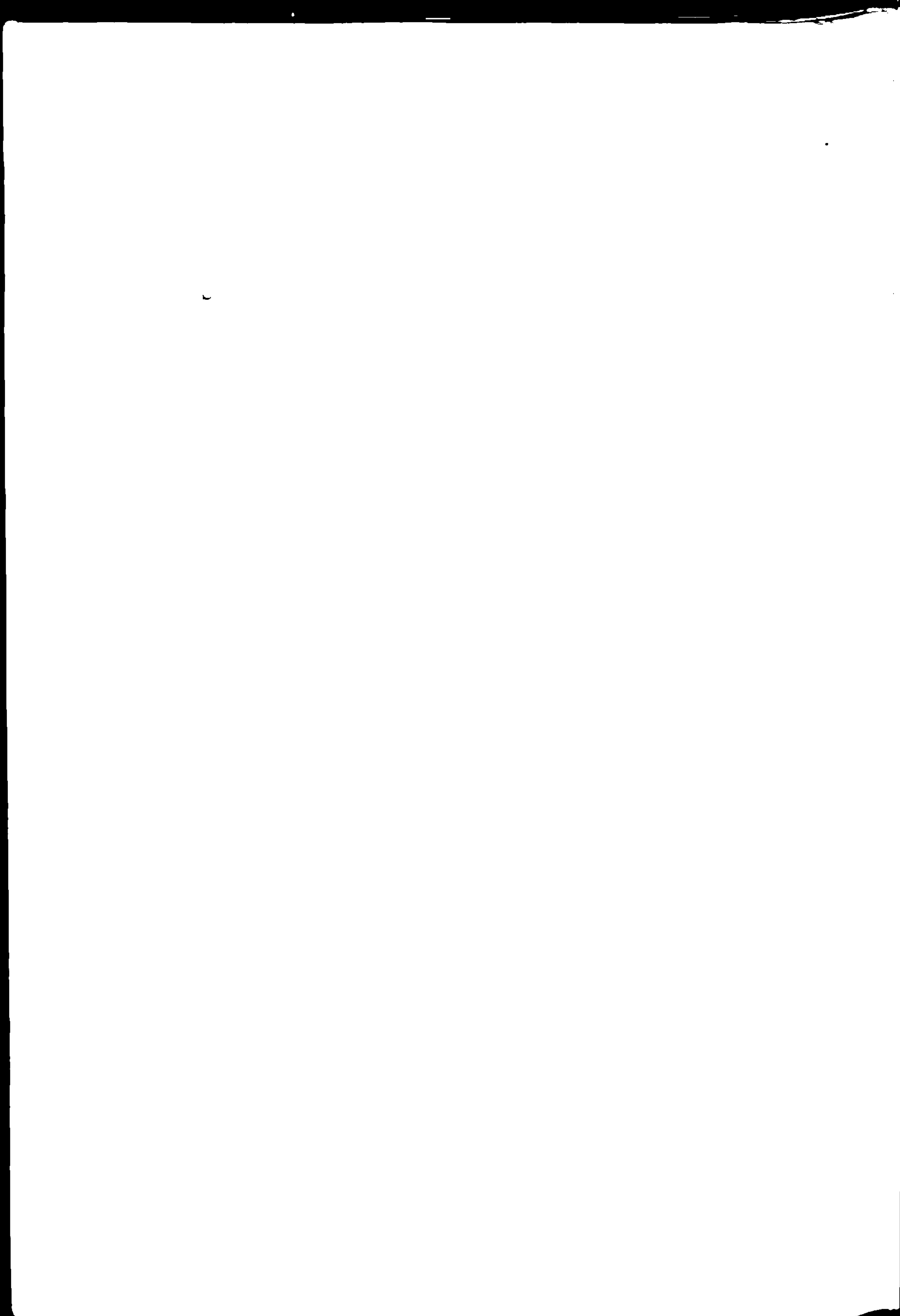
Продается въ Книжномъ Складѣ Императорской Академіи Наукъ и
у ея коммиссіонеровъ:

И. И. Глазунова и К. Л. Риккера въ С.-Петербургѣ, Н. П. Карбасникова въ С.-Петербургѣ, Москвѣ,
Варшавѣ и Вильнѣ, Н. Я. Оглоблина въ С.-Петербургѣ и Кіевѣ, Н. Киммеля въ Ригѣ, Фоссъ (Г. В.
Зоргенфрей) въ Лейпцигѣ, Люзакъ и Комп. въ Лондонѣ.

Commissionnaires de l'Académie IMPÉRIALE des Sciences:

J. Glasunov et C. Ricker à St.-Petersbourg, N. Karbasnikov à St.-Petersbourg, Moscou, Varsovie et
Vilna, N. Ogloblin à St.-Petersbourg et Kief, N. Kymmel à Riga, Voss' Sortiment (G. W. Sorgenfrey)
à Leipsic, Luzac & Cie à Londres.

- 10 -

10

10

10